

ADNAN HARUN YAHYA

ÜST AKIL

İNGİLİZ

DERİN

DEVLETİNİN

İÇYÜZÜ

2. CILT

Ü

st Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü kitabı'nın 1. cildinde, İngiliz derin devleti adı verilen Deccal Komitesi'nin nasıl şekillendiği ve özellikle Osmanlı İmparatorluğu'nu, çeşitli entrikalar, ajanlar ve yancılar yoluyla nasıl yıkıma götürdüğünden bahsetmiştir.

Elinizdeki bu 2. cilt, İngiliz derin devletinin II. Dünya Savaşı'ndan itibaren, çeşitli uluslararası kurumlar, dernekler, düşünce kuruluşları yoluyla dünya çapında nasıl bir hakimiyet ve sömürü düzeni geliştirdiğini gözler önüne sermektedir. Kitapta, pek çok devletin iç ve dış politikalarının, liderlerinin, ekonomilerinin nasıl İngiliz derin devletine ait kurumlar tarafından şekillendirildiği anlatılmaktadır. Sömürülmek ve zayıflatılmak istenen ülkeler üzerinde oynanan oyunlar, sözde "özgürlük mücadelesi" olarak lanse edilen "renkli devrimler" ve suni olarak çıkarılan iç savaşların nasıl Deccal Komitesi tarafından organize edildiği delillendirilmektedir. Halkların milli ve manevi değerlerini zayıflatmak amacıyla geliştirilen suni ve tehlikeli ideolojiler tanıtılmakta, İngiliz derin devletinin bu konuda yaptığı çirkin manipülasyon yöntemleri deşifre edilmektedir.

Önemli bir hatırlatma: İngiliz Hükümeti, devleti ve halkı, İngiliz derin devleti ile yapılan tüm tanımlamalardan münezzehtir. İngiliz halkı değerli bir dostumuzdur. İngiliz derin devletine yönelik deşifre politikası, İngiliz yönetimini ve halkını da bu vebadan kurtarmak içindir.

Entrikaları ne kadar büyük olursa olsun, dünyaya şiddet, zulüm, sevgisizlik ve parçalanma getirmiş olan Deccal Komitesi'nin ömrü tamamlanmak üzeredir. Kendisini daima güçlü gören Deccal Komitesi, Yüce Rabbimiz'in Kudreti karşısında ne kadar zayıf, aciz ve güçsüz olduğunu çok yakında görecektir.

ÜST AKIL
İNGİLİZ
DERİN DEVLETİNİN
İÇYÜZÜ
2. CILT

Adnan Harun Yahya

Birinci Baskı: Ekim 2017

İkinci Baskı: Kasım 2017

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul / Tel: (0216) 6600059

Baskı: Doğa Basım İleri Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
İkitelli Org. Sanayi Bölgesi, Turgut Özal Cad.
Çelik Yenal Endüstri Merkezi No: 117/ 2A-2B
İkitelli - İstanbul / Tel: (0212) 4070900

i n g i l i z d e r i n d e v l e t i . n e t

ÜST AKIL

**İNGİLİZ
DERİN
DEVLETİNİN
İÇYÜZÜ**

2. CİLT

Adnan Harun Yahya

İçindekiler

GİRİŞ: Deccal Komitesi	12
Deccal Komitesi'nin Sinsi Stratejisi	14
1. BÖLÜM: II. Dünya Savaşı'nda İngiliz Derin Devleti	
Büyük Savaşlar ve Dünya Hakimiyeti	18
II. Dünya Savaşı'nın Gerçek Sebebi	22
İngiltere'nin Türkiye'yi Savaşa Dahil Etme Çabaları	25
ABD'nin Savaşa Sürüklenmesi	30
Planlanmış Bir Sivil Katliamı: Dresden Bombardımanı.....	42
İngiliz Derin Devletinin Hiroşima ve Nagazaki'deki Kanlı Ayını.....	48
Saniyeler İçinde Gelen Felaket	53
II. Dünya Savaşı Sırasında Ortadoğu	62
Churchill'in Irkçı Dünyası	66
Churchill ve II. Dünya Savaşı'nda İngiliz Ajanları	72
İngiliz Ajan Yazarlar.....	73
James Bond Kitabının Yazarı Ian Fleming	73
Herbert George Wells.....	76
John Le Carré (David John Moore Cornwell).....	77
Eric Ambler	77
William Somerset Maugham.....	78
George Orwell.....	78
Aldous Huxley.....	79
II. Dünya Savaşı'nda Kadın Ajanlar.....	81
Anne-Marie Walters	88
Christine Granville	88
Vera Atkins	88

Virginia Hall.....	89
Noor Inayat Khan	89
Nancy Wake.....	90
Violette Szabo.....	90
Cecile Pearl Witherington Cornioley.....	91
Odette Sansom Hallowes	91
Noreen Baxter	92
Amy Elizabeth Thrope (Betty Pack).....	92
SOE'den Gladio'ya	93
Büyük Savaşlardan Gizli Örgütlenmelere	97
2. BÖLÜM: Sömürge İmparatorluğundan İngiliz Milletler Topluluğu'na	101
Kuzey Atlantik Bildirisi ve Birleşmiş Milletler'in Kuruluşu	102
İngiliz Derin Devleti ve Sömürgecilik Zulmü.....	106
Anglosakson Irkçılığı ve Sözde Bilimsel Kılıfı.....	114
İngiliz Derin Devleti ve Sömürük Stratejisi.....	120
Sömürgecilerde İngiliz Hayranları	124
Sömürgecilerde Darwinist Eğitim	128
Eğitim Yoluyla Devşirilen Sadık Hizmetkarlar	132
İngiliz Derin Devletinin Sömürge İmparatorluğu	136
Irlanda	136
Kıtlığa Terk Edilen İrlandalılar	138
Avustralya	146
Avustralya Soykırımının Ardındaki Kirli İdeoloji: Darwinizm.	152
Hindistan	163
Amritsar Katliamı.....	168
Planlı Bengal Kıtlığı	171
İngiliz Derin Devletinin Hindistan'ı Bölme Planı.....	178
Yemen.....	184
İngiliz Derin Devletinin Yemen'e Mirası: Gat Belası	189

Afrika.....	191
Mısır.....	196
Nijerya	200
Güney Afrika Cumhuriyeti	202
Kenya	210
Sudan	212
Zulüm Bitmedi.....	213
Afrika Sömürül Sisteminde Kölelik.....	214
İngiliz Derin Devleti ve Yeni Sömürgecilik	220
Bağımsızlık Adı Altında Sömürül.....	225
İngiliz Milletler Topluluğu.....	231
Topluluğun Doğuşu.....	232
Sosyal Hayattan Hukuka İngiliz Hakimiyeti	236
İngiliz Deniz Aşırı Toprakları	238
3. BÖLÜM: İngiliz Derin Devletinin Dünyayı Yönetme Düzeni	241
Kurumlar, Kişiler, Milletler Üzeri Üst Akıl	242
AB ve NATO'da İngiliz Derin Devleti	244
Avrupa Birliği, İngiliz Derin Devletinin Projesidir	244
İngiltere'nin AB'deki Konumu.....	248
AB İçin Hedeflenen Yönetim Şekli: Komünizm	251
Avrupa Birliği'nde Ne Değişmeli?	267
İngiliz Derin Devleti ve NATO	270
NATO'daki Gizli Ordu	278
NATO Gizli Ordusu ve Darbeler	290
İstihbarat Servislerinde Derin Devlet Bağıntıları	296
İngiliz İç ve Dış İstihbaratı: MI5-MI6	297
İngiliz İstihbaratı Görev Sahası	300
Dünya İstihbarat Ağının Merkezi İngiliz Derin Devleti	306
İngiliz Dijital İstihbarat Servisi (GCHQ).....	311
Kıbrıs, GCHQ İçin Ne Demek?.....	313

Beş Göz (Five Eyes)	318
İngiliz Derin Devletinin Gözü Her Yerde.....	327
4. BÖLÜM: Düşünce Kuruluşları Üzerinden Dünya Düzeni	329
İngiliz Derin Devleti Himayesindeki Düşünce Kuruluşları	330
Düşünce Kuruluşları ve Zorunlu İdeolojiler	334
Homoseksüellik Propagandasının Arka Planı.....	340
Düşünce Kuruluşlarının Menfaatperest Yancıları.....	346
Düşünce Kuruluşları Yoluyla Algı Operasyonları	352
Düşünce Kuruluşlarının Merkezi: Tavistock Bireysel İlişkiler Enstitüsü...353	
Tavistock Manipülasyon Yöntemleri.....	356
Chatham House (Royal Institute of International Affairs).....	358
Chatham House Toplantılarında İkna Turları.....	369
Tony Blair ve Irak Özrü	370
Tony Blair ve Chatham House Arasındaki Stratejik İşbirliği	375
Council on Foreign Relations (CFR).....	380
Quilliam Vakfı.....	388
Chatham House – Quilliam Vakfı Bağlantısı	390
Quilliam Vakfı'nın Radikalizme Karşı Şiddet Provokasyonları	393
Quilliam Vakfı'nın İngiliz Hükümeti'ne Etkisi.....	395
Quilliam Vakfı Yöneticileri	398
Maajid Nawaz	398
Maajid Nawaz'ın Kitaplarında Yer Verdiği Görüşleri	402
Ed Husain	407
15 Temmuz Darbe Planları ve Ed Husain	411
Bipartisan Policy'nin "Turkey's Local Elections"	
(Türkiye'nin Yerel Seçimleri) İsimli Raporu	413
Ed Husain'in Kendisiyle İlgili İtirafları.....	422
Quilliam Vakfı İdeolojileri.....	428
Quilliam Vakfı'nın Homoseksüellik Propagandası	428
Quilliam Vakfı'nın Darwinizm ve Rumilik Propagandası	440

Gatestone Enstitüsü	454
Diğer Düşünce Kuruluşları.....	460
New Horizon.....	460
RAND Corporation	461
Düşünce Kuruluşları Üzerinden İngiliz Derin Devletinin Etki Politikası.	461
5. BÖLÜM: 20. ve 21. Yüzyılın Sahte İdeolojileri ve Uygulayıcıları	471
Yeni Dünya İdeolojileri İngiliz Derin Devletinin Eseridi	472
1. Açık Toplum İdeolojisi ve Soros Vakfı	473
Açık Toplum İdeolojisi ve Darwinizm	478
Açık Toplum İdeolojisi ve Homoseksüellik.....	480
George Soros ve Finans Şebekesi.....	486
Soros ve Sivil Devrimler	489
Soros ve Parçalanan Balkanlar	501
Kadife Devrimlerin Diğer Aktörleri.....	504
OTPOR	504
Stratfor	507
Gezi Olaylarında Açık Toplum Etkisi	512
Soros Vakfı ve Diğer Türkiye Oyunları.....	525
Hedefteki Ülke Türkiye.....	530
Kadife Devrimin Kanlı Sonucu: Arap Baharı	533
Arap Baharı'nda Uluslararası Kriz Grubu.....	539
2. Savaşların Sahte İdeojik Zemini: Medeniyetler Çatışması	542
Çatışma'nın İdeoloğu: Bernard Lewis.....	543
"Kriz Hilali"	549
"Lübnanlaşma"	551
3. "Yapıcı Kaos"	553
İngiliz Derin Devletinin Çatışma Planı ve Kiralık Ordular	561
Sivil Katliamlar İçin Bulunan Kılıf: İkincil Zarar	565
4. İngiliz Şiiliği – İngiliz Sünniliği	571
Şii Aydınlar İngiliz Şiiliğine Ne Diyor?.....	580
5. Neo-Komünizm	581

Neo-komünizm Adına Kullanılan Bir Araç: Fabian Derneği	590
İngiliz Derin Devleti ve Fabian Topluluğu'nun Ortak Amacı: Dünya Hakimiyeti.....	598
İngiliz Derin Devletinin Uluslararası Fabian Ağrı.....	602
Sapkın İdeolojilere Karşı İyilerin İttifakı.....	607
SONUÇ: İyiler Mutlaka Galip Gelecektir	617
EK BÖLÜM: Evrim Aldatmacası	621
Darwin'i Yikan Zorluklar.....	623
Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni	624
"Hayat Hayattan Gelir"	625
20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar	626
Hayatın Kompleks Yapısı: Tek Bir Protein Dahi Tesadüfen Oluşamaz	627
Evrimin Hayali Mekanizmaları.....	630
Lamarck'in Yanılıgısı	631
Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar	632
Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok.....	634
Darwin'in Yıkılan Umutları.....	638
İnsanın Evrimi Masalı	639
Müslüman Neden Evrimci Olamaz?	641
Hz. Adem (as) ve Tüm İnsanlar, Daha Kainat Yaratılmadan Zer Aleminde Vardır	642
Evrimi Savunan Müslümanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar	645
Evrimi Savunan Müslümanlar, Kur'an'da Haber Verilen Mucizelere Açıklama Getiremezler.....	646
Darwin Formülü!.....	648
Göz ve Kulaktaki Teknoloji	650
Beynin İçinde Görün ve Duyan Şuur Kime Aittir?.....	653
Materyalist Bir Hurafe	654
Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsündür	656

GİRİŞ

Deccal Komitesi

Deccal Komitesi'nin Sinsi Stratejisi

Dünya hayatı, Yüce Rabbimiz tarafından, iyiler ile kötülerin ilmi, aklı ve bilimsel anlamda mücadele içinde olduğu bir sınav ortamı olarak yaratılmıştır. Bu sınav gereğince dünyada, tarih boyunca Deccal'in de; gönderilen peygamberlerin de taraftarları olmuştur. Bu mücadele tarih sahnesinde hep var olmuş ve içinde bulunduğuımız dönemde daha çetin bir hal almıştır. Bunun nedeni, içinde bulunduğuımız dönemin, dünya hayatının sonuna yaklaşlığımız ahir zaman olmasıdır.

Deccal ve onun taraftarları, yıllar boyunca bu özel dönem için hazırlık yapmış ve Hz. Mehdi (as)'ın zuhurunu engellemeye çalışacaklarını sanmışlardır. Oysa Mehdiyet hiçbir surette engellenemez. Bunun en önemli delillerinden bir tanesi, Deccal'in, Hz. Mehdi (as)'in çıkış yeri olan Türk topraklarını parçalama siyasetinin hiçbir surette başarıya ulaşamamış olmasıdır.

Üst Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü kitabının 1. cildinde, İngiliz derin devleti kimliği ile ortaya çıkan deccali sistemin, Türkler ve Türk toprakları üzerinde oynadığı oyunlar sergilenmiş ve tüm bu oyunlara rağmen ortaya çıkan Müslüman Türk iradesi gözler önüne serilmiştir. Kitabın 1. cildi, İngiliz derin devletinin, ortaya çıkışından, I. Dünya Savaşı sonrasında kadarki dönemde nasıl bir sinsi politika dahilinde hareket ettiğini, dünya genelinde savaşlar, sömürge imparatorlukları, finans egemenliği ve entrikalarla nasıl dehşet saçtığını detaylarıyla sunmaktadır.

Elinizdeki 2. cilt ise, II. Dünya Savaşı'ndan günümüze, İngiliz derin devletinin entrika ve sinsi eylemlerini nasıl yoğunlaştırdığını ve dernekler, bankalar, düşünce kuruluşları, ajanlar, siyasi piyonlar ve daha nice derin yapılanmalar yoluyla dünya çapında nasıl hakimiyet kazandığını gözler önüne sermektedir. Bu kitapta, İngiliz derin devletinin, darbeler, turuncu devrimler, ayaklanmalar ve iç savaşlar organize ederek devletleri parçalara ayırdığı; dün-yayı, kolaylıkla hakimiyet kuracağı istikrarsız bir savaş alanı haline getirmeye çalıştığı anlatılacaktır.

Bu sinsi derin güç, "Deccal Komitesi" şeklinde organize olmuştur ve dün-yayı etkileyeyecek hemen her konuda görev başındadır. Sosyal hayattan eğitim sistemine, siyasetten sanata kadar geniş bir etki ağına sahiptir. Gençler, İngiliz derin devletinin belirlediği eğitim sistemine bağımlı olarak eğitilmekte, İngiliz derin devletinin uygulamaya koyduğu dejenerasyon politikasının bir parçası haline getirilmekte, egoistlige, amaçsızlığa, sevgisizliğe yönlendirilmektedirler. İngiliz derin devleti, dünyada, hükümet, eğitim, din ve aile politikalarını belirleyen sinsi bir üst akıl şeklinde hareket etmektedir. Onun belirlediği bu sinsi politika, yine sinsi yöntemlerle insanların hayatına empoze edilmektedir.

Deccal'in en büyük hilesi, insanları "kendisinin var olmadığı"na inandırmaktır. İşte bu nedenle İngiliz derin devleti, daima kapalı kapılar ardındadır. İlk planda görünür olmasa da, deccali her girişimin ardından daima İngiliz derin devleti vardır. Elinizdeki kitap, gizlenmiş durumdaki bu deccal yapılanmasını deşifre etmektedir.

İngiliz derin devleti konusunu işlerken sık sık hatırlattığımız önemli bir husus vardır. İngiliz derin devleti, devlet içinde yapılmış mafyavari bir mekanizmadır. Dolayısıyla İngiliz halkı ve İngiliz devleti, bu mafya sisteminden tam anlamıyla uzaktır. Hatta İngiliz derin devletinin sinsi faaliyetleri, İngiliz halkını ve İngiliz devletini de oldukça olumsuz etkilemektedir. İngiliz halkı, değerli bir millettir ve bizim dostumuzdur. Buradaki eleştirilerin muhatabı değildir. Amacımız, tüm dünya milletlerini olduğu gibi, İngiliz halkını da bu sinsi yapılanmanın olumsuz etkilerinden uzaklaştırabilmek, güçlenmelerini ve daha da güzelleşmelerini sağlamaktır.

İngiliz derin devleti, tarihin her döneminde toplumlara felaket getirmiş bir Deccal Komitesi'dir. Ancak İngiliz Devletini, Hükümetini ve halkını, bu derin yapılanma ile karıştırmamak, mutlaka ayrı tutmak gerekmektedir. İngiliz Hükümeti ve halkı, İngiliz derin devletine yöneltilen tüm eleştirilerden münezzehdir. Hedefimiz, onların da bir an önce bu Deccal Komitesi'nin baskılılarından kurtulmaları ve refaha kavuşmalarıdır.

Yüce Rabbimiz'in ahir zamanla ilgili çok büyük bir müjdesi vardır: Mehdi taraftarları mutlaka galip geleceklerdir. İyilerin ittifakı kazanacak, Deccal Komitesi'nin planları mutlaka bertaraf olacaktır. Elinizdeki bu kitap ile deccaliyete karşı gösterilen çaba, bu galibiyetin ilk adımıdır. Deşifre edilmiş batıl bir hareket, mutlaka yok olup gidecektir.

Yüce Allah, Kuran'da şöyle buyurur:

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur."
(İsra Suresi, 81)

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı Nitelendirdiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)

BÖLÜM I

II. Dünya Savaşı'nda İngiliz Derin Devleti

Büyük Savaşlar ve Dünya Hakimiyeti

Savaşlar, genellikle, belli çevrelerin iktidar ve güç alanlarını genişletme ve hedeflenen bölgelerin hazineлерine sahip olma amacını taşır. Bu, savaşların bilinen yüzüdür. Pek bilinmeyen şey ise, kimi zaman savaşların, kasıtlı, planlı ve özel bir amaca yönelik olarak geliştirildiğidir.

Üst Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü kitabının 1. cildinde, dev bir yığın yol açan I. Dünya Savaşı planının İngiliz derin devleti tarafından nasıl kasıtlı olarak kurgulandığını anlatmıştır. Savaşa yaklaşırken Osmanlı'ya dost görünen İngiltere'nin, derin devlet planları dahilinde nasıl bir anda karşı tarafta yer aldığı ve Osmanlı'yı parçalama planını nasıl bu savaş ile hayatı gerçekleştirdiğini delillendirmiştir. Nitekim, izlenen bu politika neticesinde, I. Dünya Savaşı sonunda tek galibin İngiltere olması da şaşırtıcı değildir. İtilaf Devletleri, savaşın galibi gibi görünüler de asıl payı İngiltere kapmış, stratejik bölgelere hakim olmuş, müttefiklerini kullanmış ve Musul gibi, ilerisi için kurguladığı derin planların ana merkezlerini ele geçirmiştir. 600 yüzyıllık dev Osmanlı İmparatorluğu ise, aynen İngiliz derin devletinin planladığı şekilde yıkılmıştır.

Tarihin akışına baktığımızda, dünya üzerinde meydana gelen tüm diğer savaş, iç çatışma ve bölünmelerin arkasında yine İngiliz derin devletini buluruz. Genel anlamda bakıldığından, söz konusu savaş ve çatışmaların kazananı daima İngiliz derin devleti olmuştur. İngiliz derin devleti, hedeflediği şekilde İngiliz hegemonyasını genişletmiş, zenginleşmiş, sömüreceği topraklar ve işgücü olarak kullanacağı insan toplulukları elde etmiştir.

Dünyada en geniş topraklara sahip imparatorluk olan Britanya İmparatorluğu, aslında yıkılıp yok olmamış; sadece günümüze uyarlanmıştır. Neo-sömürgecilik sistemi, İngiliz derin devletinin dünyaya hakimiyetini sağlamıştır. Bunu tetikleyen başlıca unsur ise savaşlar olmuştur.

II. Dünya Savaşı, bu savaşlardan biridir.

Hatırlanacağı gibi, I. Dünya Savaşı sonrasında sadece Osmanlı değil, yenilen diğer devletler üzerinde de İngiliz derin devletinin dediği olmuş ve Almanya, Versailles Antlaşması'yla neredeyse tüm varlığını İngilizlere teslim etmiştir. Versailles Antlaşması, ağır şartları ile Alman varlığına, ekonomisine ve halkına büyük bir darbe vurmuş, bu büyük devleti ciddi şekilde yaralamıştır. Bunun kaçınılmaz sonucu olarak Almanya'da Nazi Partisi güçlenmiş ve beklenmedik şekilde iktidara gelmiştir. Artık bu aşamadan sonra II. Dünya Savaşı'nın ayak sesleri duyulmaya başlamıştır.

II. Dünya Savaşı'nın Gerçek Sebebi

I. ve II. Dünya Savaşları, pek çok tarihçi ve yorumcu tarafından, "İngiltere'nin menfaati için çıkarılmış dünya savaşları" olarak tanımlanmıştır. Alman İmparatoru II. Wilhelm, İngiltere Kraliçesi Victoria'nın en büyük torunu idi; fakat İngiltere Almanya'ya iki defa savaş ilan etti. Şu durumda akla gelen soru şudur: "*Britanya'nın Almanya'ya karşı ilan ettiği I. ve II. Dünya Savaşları gereklilik miydi yoksa seçim miydi?*"¹ Döneme şahit olan pek çok devlet adamı, dünya savaşlarının aslında bir gereklilik **olmadığı** konusunda hemfikirdir.

ABD'li yorumcu ve yazar Patrick J. Buchanan'ın, *Churchill, Hitler and the Unnecessary War* (Churchill, Hitler ve Gereksiz Savaş) isimli kitabı için yazılmış bir inceleme makalesinde bu konu şöyle özetlenir:

20. yüzyıla girerken İngiltere, Batı'nın en güçlü milletiydi ve Batı da dünyanın hakimiymi. Buchanan, kitabında, "Çağdaş dünyanın imparatorlukları arasında İngilizler en büyüğü –öyle ki, Roma'dan beri en büyük imparatorluk olarak dünya yüzeyinin ve halklarının dörtte birini hakimiyeti altına almıştı" diyor. Ama İngiltere, aslında, iki bölgesel Avrupa savaşının, bütün Batı medeniyetini parçalayıp hale getiren iki dünya savaşına çevrilmesinden de sorumluydu.²

Dünyaya hakim bir imparatorluk olmasının bir sonucu olarak İngiltere, daima dünyanın en büyük donanmalarına sahip olmuştur. Donanma gücü

İngiltere için önemlidir; öyle ki İmparatorluk, tarih boyunca kendisinden sonra gelen dünyanın en güçlü ikinci donanmasının on katı bir güçe sahip olmak gibi bir sert kural edinmiştir. Ancak tarih 1939'u gösterdiğinde, güçlü Alman donanması, İngiltere'nin karşısına beklenmedik bir tehdit olarak çıkmış ve her an Kuzey Denizi'ndeki İngiliz hakimiyetine meydan okuyabilecek bir güç haline gelmiştir. Bu, İngiliz derin devleti için kabul edilemez bir meydan okumadır.

Pek çok tarihçiye göre Almanya'nın İngiltere ile savaşma gibi bir arzusu yoktur. İngiliz tarihçi Profesör Niall Ferguson'a göre, Almanlar güçlü bir donanmaya sahip olmalarına rağmen bölgede daima İngiltere ile uzlaşma istemiş; uzlaşmaz tutum içinde olan ise İngiltere olmuştur.³

İngiliz derin devleti, özellikle 17. yüzyıldan sonra yaptığı çeşitli sinsi ataklarla dünya hakimiyetini oldukça geniş bir alana yaygınlaştırmıştır. Osmanlı gibi tehdit olarak gördüğü imparatorlukları yıkmış, ticaret yollarına el koymuş, doğal kaynaklara sahip ülkeleri finans sistemi ile kuşatmıştır. Dünya hakimiyetini büyük ölçüde ele geçirmeye başladığı 20. yüzyılda bu planların bozulması, İngiliz derin devleti için kabul edilemez bir şeydir.

**II. Dünya Savaşı öncesinde
Alman Ordusu güclüydü ama
yne de savaşma gibi bir arzusu
yoktu. Churchill, bir İngiliz hayranı
olan Hitler ile uzlaşabilirdi.
Ama bu yolu tercih etmedi.**

İngiliz derin devletinin derin isimlerinden Winston Churchill, bu bakış açısını 1938 yılında Lord Londonderry'e şu şekilde açıklamıştır:

400 yıldır İngiliz politikası, belayla baş edebilecek kadar güçlü olan diğer ülkeleri bir araya getirerek, Avrupa'nın en büyük güçlerine karşı gelmek olmuştur. Bazen bu İspanya olur, bazen Fransız Monarşisi, bazen Fransız İmparatorluğu, bazen Almanya. Şu anda bunun kim olacağı konusunda hiç şüphem yok. Ama eğer Fransa Avrupa'nın en büyük gücü olarak ortaya çıkmaya kalkarsa, onlara da tüm gayretimle karşı koyarım. Çünkü biz, yüzyıllar boyunca özgürlüğümüzü bu şekilde koruduk, yaşamımızı ve gücümüzü böyle devam ettirdik.⁴

Churchill'in bu ifadeleri, İngiltere eski Başbakanı Lord Palmerston'un 1856 yılında sarf ettiği şu sözleri anımsatmaktadır: "İngiltere'nin ebedi dost ve düşmanları yoktur, değişmez menfaatleri vardır."⁵ Görülebildiği gibi "İngiltere'nin menfaatleri" konusunun sekteye uğraması, İngiliz derin devleti için dostlarını bile harcamayı gerektirmektedir. Yillardır İngiltere ile ittifak içinde olmuş olan Fransa bile, İngiliz derin devleti için gerektiğinde hemen "düşman" kategorisine sokulabilecektir. İngiliz derin devleti, bu uğurda müttefiklerinin kanını akıtmaktan dahi çekinmeyecek bir yapıdadır.

II. Dünya Savaşı sırasında Almanya'nın sadece donanması değil kara gücü de oldukça güçlüdür. Söz konusu kara gücü karşısında İngiltere ve Fransa ciddi şekilde çözümsüz kalmış, yenilgiyle burun buruna gelmiştir.

II. Dünya Savaşı kaçınılmaz hale geldikten sonra Almanya, Avrupa ve Baltık'ta üsler edinmeye başlamıştır. Bu işgaller hızla yayılmış ve Almanya'nın kara gücü karşısında İngiltere ve Fransa çözümsüz kalmıştır. Fransa'nın da Almanya tarafından işgal edilmesi ise İngiltere'yi tümüyle yalnız bırakmış ve İngiltere, kendisine destekçi olacağını umduğu güç odakları araştırmaya başlamıştır. Bunların başında ise, Yeni Türkiye Cumhuriyeti vardır.

İngiltere'nin Türkiye'yi Savaşa Dahil Etme Çabaları

İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı'nın yaklaşmasıyla, Türkiye'yi savaşa dahil etmeye çalışmıştır. I. Dünya Savaşı sırasında Osmanlı Devleti'ni kendinden uzaklaştmaya ve onu parçalamak amacıyla karşı cepheye yakınlaştmaya çalışan İngiliz derin devleti, bu defa çıkarları gereği Türkiye'ye yanaşmıştır.

II. Dünya Savaşı başlayınca hemen Donanma Bakanlığı'na getirilen Churchill, ilk iş olarak Türkiye'yi İngiltere'nin yanında savaşa sokma hazırlıklarına başladı. 31 Ocak 1941 tarihinde Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'ye bir mektup göndererek, Almanya'nın ilerlemesini durdurmak için İngiliz uçaklarını ve uçaksavarı toplarını Türkiye'ye göndermeyi önerdi. Bu önerinin tek bir anlamı vardı: Türkiye'nin II. Dünya Savaşı'na dahil olması.

İsmet İnönü bu teklifi reddettiğinde, Churchill, üstü kapalı tehditlere başvurmayı ihmal etmedi. Savaşa katılmaması durumunda, Türkiye'nin, savaş sonunda oluşacak uluslararası düzende yerini alamayacağını ve mutlaka zararlı çıkacağını iddia etti.⁶

Churchill, Türkiye'nin savaşa girmesi ihtimali ortadan kalktığında başka bir plan daha ortaya koydu. Bu görüşe göre müttefikler Türkiye'nin topraklarından yararlanmalı ve buradan Romanya petrol sahalarının bombalanması sağlanmalıdır. Bu amaçla 26 Kasım 1942'de Türkiye'den Türk Boğazlarının açılması talep edilmiştir. Bu talebe Amerika da destek vermiştir. Ardından Churchill, 30 Ocak 1943 tarihinde konuyu üzere Adana'ya gelmiş,

Churchill, Türkiye'nin II. Dünya Savaşı'na girmesini çok istemişti. İkna turlarından biri, 30 Ocak 1943 tarihinde Adana'da Beyaz Vagon adlı trende gerçekleşti.

dönemin Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, artık Başbakanlık koltuğunda oturan Churchill'i Adana'da Yenice İstasyonu'nda "Beyaz Vagon" adı verilen bir trende kabul etmiştir. Söz konusu görüşme, tarihte "Sağırlar Diyalogu" olarak da adlandırılmıştır. Bunun nedeni, Churchill ve İnönü'nün taban tabana zıt fikirlerle görüşmelere katılması ve görüşme sonrasında iki tarafın da istediği elde etmiş bir görünüm vermesidir. Oysa daha sonra ortaya çıkan tabloya göre, Winston Churchill, bu görüşmeden istediğini alamadan ayrılmıştır.

Türkiye'nin tarafsız kalma ısrarı sonucunda İngiliz Büyükelçisi Hugh Knatchbull-Hugessen, Başbakan Şükrü Saracoğlu'na, Türkiye'nin "yakında savaşa girmek ya da savaş sonrası dünyasında yalnız kalmak" seçeneklerinden birini seçmek zorunda kalacağını söylemiştir. Churchill ise, savaş sonrasında toplanacak olan barış konferansına katılmanın ana şartının savaşa fiilen katılmak olduğunu vurgulayarak Türkiye üzerinde baskı kurmaya çalışmıştır. Ancak İngilizlerin çabaları sonuç vermemiştir.

Aynı yılın sonlarına doğru Sovyetler Birliği, Türkiye'nin tarafsızlığının Almanya'nın işine yaradığını iddia etmiş ve Türkiye'nin savaşa dahil edilmesinde ısrarcı olmuştur. Bunun üzerine Ekim 1943'te toplanan Moskova Konferansı'nda, 1943 yılı sona ermeden Türkiye'nin savaşta yer almasının sağlanması karar verilmiştir.

İngiltere Dışişleri Bakanı Anthony Eden, bu kararı bildirmek üzere, 5-6 Kasım 1943 tarihinde Türk Dışişleri Bakanı ile Kahire'de görüşmüştür. Türk tarafı bu konferansta kararını yememiştir. Eden, olumsuz cevabın Türk-İngiliz ilişkilerini gerçinleştireceğini söylese de Türk tarafı kararında ısrarcı olmuştur.

28 Kasım 1943 Tahran Konferansı'nda Sovyetler Birliği, Türkiye'nin savaşta yer alması konusunda ısrarcı olmuş, bunun üzere 4-6 Aralık 1943 tarihinde II. Kahire Görüşmeleri gerçekleştirılmıştır. Churchill ve İsmet İnönü görüşmesi sonrasında prensipte bazı sözler verilse de, pratikte bunlar uygulanmamış ve Türkiye hiçbir şekilde II. Dünya Savaşı'na dahil olmamıştır.

Türkiye'nin II. Dünya Savaşı'nda yer almaması, kuşkusuz İngiliz derin devletinin planlarını büyük ölçüde altüst etmiştir. Bu konuda, İngiliz derin devletinin doğrudan himayesi altında hareket eden ve I. ve II. Dünya Savaşları'nda sürekli olarak sahnede olan Churchill'in tavırlarını yakından incelemekte fayda vardır. Hatırlanacağı gibi Churchill, I. Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında Türk düşmanlığını açıkça dile getirmiştir ve hatta (necip Türk milletini tenzih ederiz) "insan sayılmadıkları için" Türk'lere karşı kimyasal gaz kullanılmasını savunacak kadar dahi ileri gitmiştir. Bu zihniyetteki bir insanın, II. Dünya Savaşı sırasında tutum değiştirmesi düşündürücüdür. İngiliz derin devletinin çıkarları gereği Türk'lere yaklaşmış, istediği olmayınca da tehditler savurmuştur. Bu, İngiliz derin devletinin klasik bir taktigidir.

Ayrıca Churchill'in, Boğazlar konusundaki ihtarmasını da dikkate almak gerekmektedir. I. Dünya Savaşı sonrasında Boğazlara göz koyan Churchill, II. Dünya Savaşı sırasında da, Türkiye'nin ayrılmaz müttefiki görünümüne bürünüp Boğazlarda serbest dolaşım elde etmeye çalışmıştır. Churchill'in I. Dün-

İngiltere Dışişleri Bakanı Anthony Eden (ortada) 1943 yılında Kahire'de Türk Dışişleri Bakanı ile görüşmüştür, fakat o da Türkiye'yi savaşa girmeye razı edememiştir.

ya Savaşı sırasında alışkanlık edindiği parçalama siyaseti, II. Dünya Savaşı sırasında da devam etmiş, Ekim 1944'te, savaşın bitmesine yedi ay kala Moskova'da, parçalanmış bir Avrupa haritasını Stalin'e sunmuştur. Buna göre İngiltere Yunanistan'ın %90'i; Sovyetler Birliği ise Romanya'nın %90'i, Bulgaristan'ın %75'i üzerinde söz sahibi olacak; Macaristan ve Yugoslavya, İngiltere ile Rusya arasında %50-50 esasına göre paylaşılacaktır.⁷ İngiliz derin devletinin "parçala ve yut" siyaseti, bir dünya savaşında daha gözler önungedir. Yüce Allah, Türkiye'yi II. Dünya Savaşı'ndan uzak tutarak, İngiliz derin devletinin sinsi planlarından korumuştur. Dikkat edilirse Çanakkale hezimetinden itibaren Yüce Allah, ülkemizde İngiliz derin devletine geçit vermemiştir. İngiliz derin devletinin tüm gücüne rağmen, Allah'ın planı daima üstün gelmiştir:

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar... (Bakara Suresi, 257)

Tarihe baktığımızda, ülkemiz üzerindeki planların hep başarısız olduğunu görürüz. Türkiye'nin kaderinde teslim olmak asla yoktur.

II. Kahire Konferansı, Churchill, Stalin ve Roosevelt'in İsmet İnönü'yü ikna turlarından bir diğeridir. Ancak buradaki karşılıklı görüşmeler de Müttefik Güçler açısından sonuç vermemiş ve Türkiye, II. Dünya Savaşı'na dahil olmamıştır.

ABD'nin Savaşa Sürüklenmesi

Babamın (Winston Churchill) odasına çıktım... "Otur sevgili oğlum ... sanırım nasıl yapacağımı buldum." dedi. Tıraşına devam ediyordu. Şaşırdım, söyle dedim, "Yani yenilmekten kurtulabilir miyiz demek istiyorsun?" -ki bu inandırıcıydı-, "yoksa o alçakları yenebileceğimizi mi söylüyorsun?" -bu ise hiç inandırıcı değildi. İki yana sallanarak söyle dedi: "Elbette onları yenebiliriz demek istiyorum". Ben: "Bu konuda tamamen seninleyim. Ama bunu nasıl yapabileceğini anlayamıyorum." Yüzünü kıruladı, bana döndü ve büyük bir kararlılıkla söyle dedi: "ABD'yi savaşın içine çekeceğim."⁸ (Winston Churchill'in oğlu Randolph Churchill)

**Winston Churchill'in oğlu
Randolph Churchill**

Churchill'in oğlu Randolph Churchill'in bu önemli açıklaması, ABD'nin neden II. Dünya Savaşı'nda yer aldığıının ve bu savaşın nasıl milyonlarca sivilin katledildiği bir kabusa dönüştüğünün özetidir.

Üst Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü kitabının 1. cildinde, İngiliz derin devletinin I. Dünya Savaşı'ndan itibaren ABD'ye yönelik çok kapsamlı bir propaganda harekatı başlattığı delillerle belgelendirilmiştir. Öyle ki, ABD'nin I. Dünya Savaşı'na katılımını sağlayacak şekilde bir kara propaganda başlatılmıştı. ABD'ye giden istihbarat ve haberler, İngiliz derin devletinin sözgecinden geçmiş, uydurma ve provoke edici bilgilerle Amerikan hükümeti ve Amerikan kamuoyuna yönelik bir dezenformasyon tekniği uygulanmıştır. Söz konusu kara propaganda, Amerika'nın 1917 yılında I. Dünya Savaşı'na katılmasını sağlamış ve 1918 Kasım ayında Almanya, yenilgiyi kabul ederek ateşkes istemiştir. ABD'nin savaşa katılımı, I. Dünya Savaşı'nın tümüyle seyrini değiştirmiştir ve yenilmek üzere olan İngiltere, bir anda savaşın galibi olmuştur.

Aynı strateji, II. Dünya Savaşı sırasında da izlenmiştir. İngiliz derin devleti, İngiltere'nin bu büyük savaştan zafer ile çıkamayacağıının farkındadır. Kendisi için hareket edecek büyük bir güçe ihtiyacı vardır. Bu güç, ABD'dir. Amerika'nın savaşa dahil olmasıyla tüm seyrin değişeceğini o kadar emindir ki,

derin isimlerden Churchill, mutlak yenilgi alacak gibi görünmesine rağmen, Hitler ile anlaşmayı reddetmiş; savaşa devam etmiştir.

İngiltere Dışişleri Bakanı Boris Johnson, görevde gelir gelmez Churchill ile ilgili bir kitap yazmıştır. İngiltere ve ABD'de iktidara gelenlerin Churchill'i yad edecek bir girişimde bulunmaları adeta bir gelenek halini almıştır. Bu, söz konusu liderliğin İngiliz derin devletinin himayesinde olduğunun bir damgasıdır.

Johnson, *The Churchill Factor, How One Man Made History* (Churchill Faktörü, Bir Adam Tarihi Nasıl Değiştirdi) isimli kitabında Churchill'in "savaşta kazanan taraf olacağını bildiğini" ifade etmiştir. Johnson'un anlattıklarına göre Fransa'dan sürekli kötü haberler gelmekte, Alman güçleri Paris'te son derece rahat ilerlemekte, Fransız savunmasını aşmaktadır. İngiliz güçleri de saldırıyla geçtikleri her an Almanlar tarafından geri püskürtülmektedirler. Avusturya'nın savaşa dahil edilmesi, Çekoslovakya'nın adeta yok edilmesi, Polonya'nın ezilmesi Norveç ve Danimarka'nın Hitler'in eline geçmesi, Hollanda ve Belçika'nın teslim olması İngiltere için yenilgiyi işaret etmektedir. Johnson, durumu şu şekilde özetlemiştir: "Amerikan kolonilerinin kaybedilmesinden sonra bu, İngilizlerin en küçük düşürücü yenilgisi olacak gibi görünyordu." Johnson, herkesin Churchill'i Hitler'le anlaşmaya zorladığını,

İngiltere Dışişleri Bakanı Boris Johnson ve Churchill'e övgüler yağırdığı *The Churchill Factor* (Churchill Faktörü) isimli kitabı

Fransızlardan, İtalyanlardan hatta Hitler'in kendisinden bile bu yönde haberler geldiğini, İngiliz politikacılarının ve İngiliz medyasının da Hitler yanlışlı konușmalara başladığını belirtmiştir.⁹ Karşı koyan sadece Churchill'dir. Çünkü İngiliz derin devletinin garantisini almıştır; ABD ile anlaşma planının sonuç vereceğini bilmektedir.

Dönemin ABD Başkanı Roosevelt, aslında savaşa girme ve İngilizlere yardımçı olma konusunda zaten istekliydi. Ama Amerikalıların %80'i savaşa katılmayı istemiyordu. Dahası, ABD genelinde İngiliz aleyhtarlığı yoğundu.

Churchill'in görevi, ABD'yi İngiltere yanında savaşa girmeye ikna etmekti. Bu ise, çeşitli propaganda yöntemleri ve elbette İngiliz derin devletinin bilindik yöntemi olan ajanlar vasıtasiyla yapılacaktı. Bunu sağlamak için Churchill, Amerika'da, "İngiltere Güvenlik Koordinasyon Ofisi"ni kurdu.¹⁰ İngiltere Güvenlik Koordinasyon Ofisi, Roosevelt'in ve dönemin FBI başkanı J. Edgar Hoover'in bilgisi dahilinde Manhattan'daki Rockefeller binasında kuruldu. Fakat Amerika'da hiç kimse, bu ofisin gerçek hedefini bilmiyordu.

Aslında başlarda tarafsız olan ABD, İngiliz derin devletinin kurmuş olduğu söz konusu istihbarat ve propaganda biriminin yoğun provokasyonlarına maruz kalmış ve Almanya'nın ABD'yi işgal edeceği söylemlileri geniş bir alana yayılmıştı. Amerika'nın bu savaşa dahil olmaması gerektiğini düşünenlere Nazi yanlısı yakıştırması yapılmıyor ve bu kişi ve kurumlar, aleyhte ve küçük düşürücü yayınlarla sindirilmeye çalışıyordu. Amerikan basınında İngiltere yanlısı yayınlar çoğalmıştı. Amaç, İngiltere'ye şüphe ile bakan Amerikan halkın telkin yoluyla bakış açısını değiştirebilmekti.

Churchill, ABD'yi II. Dünya Savaşı'na dahil etmek için Roosevelt'le görüşmeler yapmıştır. (Altta) ABD Başkanı Roosevelt, ABD halkını savaşa ikna etmek için düzenlenmiş sahte harita üzerinde değerlendirmeler yaparken.

1941 Ekim ayında güya bir Alman istihbaratçının çantasında bir harita ele geçirildi. Haritaya göre Hitler, yakında Amerika'nın güney sınırına gelebilirdi. 27 Ekim 1941 tarihinde Roosevelt şu açıklamayı yaptı: "Bu harita Nazi planını ortaya koyuyor, yalnızca güney Amerika değil aynı zamanda Amerika Birleşik Devletleri'ni de hedef alıyorlar." Roosevelt, Hitler Hükümeti'ne ait bir başka belge daha ele geçtiğini söylemiş, bu belgede de, eğer Hitler kazanırsa, Nazi güçlerinin tüm dinleri ortadan kaldıracağına dair planın yer aldığı iddia etmişti. Buna göre tüm kiliselere el konacak, tüm dini semboller ortadan kaldırılacak, din adamları ise toplama kamplarında cezalandırılacaklardı. Söz konusu kiliselerin yerine Nazi kiliseleri kurulacaktı. Kiliselere İncil'in yerine Hitler'in *Kavgam* kitabı konulacak, dini sembollerin yerini ise gamalı haç alacaktı.¹¹

İngiliz derin devleti, Amerikan halkına, çok hassas bir noktadan yaklaşmıştı: Din. Bu mafyavari sistem, Amerikan halkın dindar olduğunu ve onları, ancak ve ancak dinlerine bir zarar geleceğini düşündükleri zaman kendi tarafına çekebileceğini gayet iyi biliyordu. Bu hassas nokta kullanılmış, iyi niyetli Amerikan halkı, Alman Hükümeti'nin kiliselerine ve dini inançlarına saldıracağından ciddi şekilde endişe duymaya başlamıştı. Ne de olsa bunu, kendi devlet başkanları söylüyordu.

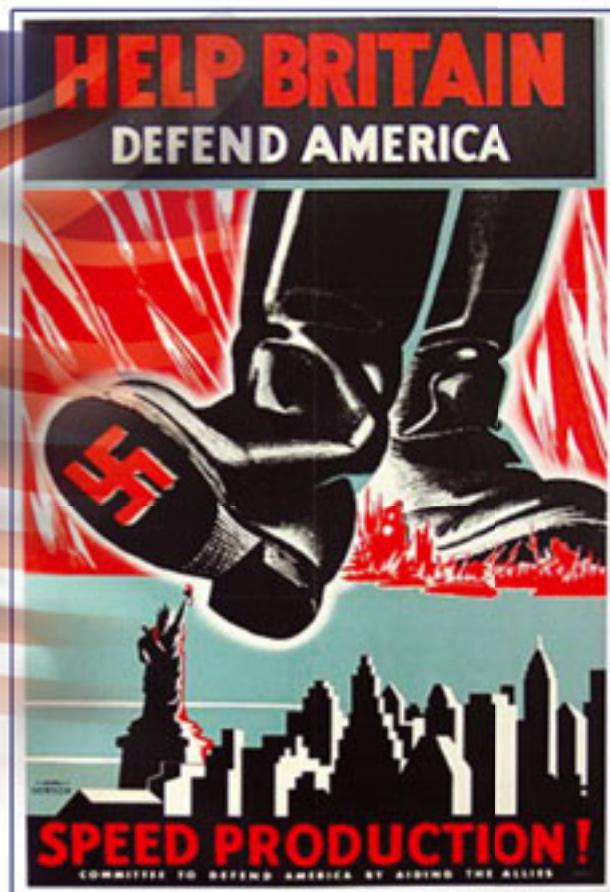
Alman hükümeti, Roosevelt'in bu konuşmalarını keskin bir dille hemen reddetti. Adı geçen sözde gizli dokümanların, "en acemi ve en yüzsüz olanından sahtekarlık" olduğunu belirtti. Resmi açıklama şöyle devam ediyordu: "Güney Amerika'nın Almanya tarafından işgal edilmesi ve dünyadaki kiliselerin ortadan kaldırılıp yerine Nasyonal Sosyalist kilisesinin getirilmesi öylesine saçma ve absürttür ki, bu iddialara Alman Hükümeti tarafından cevap verilmesi bile anlamsızdır." Dönemin propaganda Bakanı Joseph Goebbels ise gönderdiği yazılı açıklamada: "Amerikan Başkanı'nın absürt suçlamalarının, Amerikan kamuoyunu tahrik etmek için tasarlanmış büyük bir sahtekarlık" olduğunu belirtiyordu.¹²

Bir gün sonraki basın toplantısında, bir gazeteci Başkan'dan söz konusu gizli haritanın bir kopyasını istedi. Roosevelt bu talebi geri çevirdi; fakat böyle bir haritanın var olduğu ve bunun "oldukça güvenilir bir kaynaktan geldiği" konusunda ısrarcıydı.¹³

İngiliz derin devletinin etkisi ile hazırlanan propaganda posterleri, tümüyle ABD'yi İngiltere'nin yanında savaşa dahil etme amaçlıydı.

(Sağda) "İngiltere'ye Yardım Et, Amerika'yı Koru" (Altta) "Almanya'da biri seninle aynı işi yapıyor. Yen Onu!"

Harita ve söz konusu "güvenilir kaynak" ile ilgili gerçekler, Amerikan halkın korkunç savaşa sürüklənməsindən ve milyonlarca insanın anlamsız bir savaş ile yaşamını yitirməsindən çok sonra anlaşılmaktı. Böyle bir harita vardı; fakat bu harita, İngiliz istihbaratının Kanada'daki gizli "Station M" teknik servisinde üretilmiş sahte bir haritaydı. Kuzey Amerika'daki İngiliz istihbarat operas-

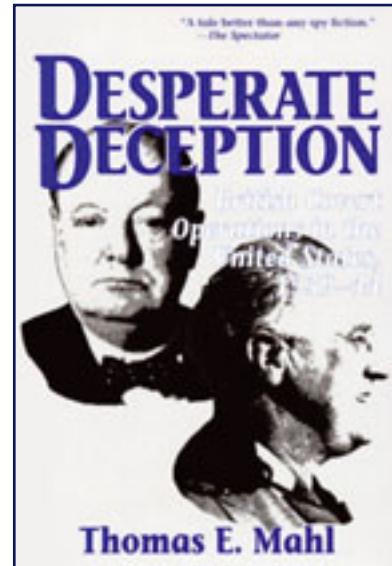
yonları şefi William Stephenson (kod ismi "Intrepid"), bunu Amerikan İstihbarat Şefi William Donovan'a ulaştırmıştı. Onun da son durağı Başkan Roosevelt'in ofisi olmuştu. 1984 yılında yayınlanan bir biyografide, savaş döneminde İngiliz ajanı olan Ivar Bryce, "gizli harita" entrikasını planlayan kişi olarak itibar talebinde bulunmuştur. Roosevelt tarafından tanıtılan ve tüm dinlerin Hitler tarafından ortadan kaldırılacağını iddia eden diğer dokümanın da aynı şekilde sahte olduğu ortaya çıkmıştır.¹⁴

ABD Deniz Kuvvetleri Amirali J. O. Richardson, Roosevelt ile savaşın git disatına dair yaptığı bir görüşmeyi şöyle değerlendirdi:

*Başkan görünürde ne derse desin, kendisi tekrar seçilene kadar İngiltere dayanabilirse, ABD'yi savaşa sokmaya kesin kararlı olduğu izlenimini edindim.*¹⁵

Hollywood da propaganda için kullanılan merkezlerden biri olmuştu. Yazar Thomas E. Mahl, *Desperate Deception* (Çaresiz Aldatmaca) isimli kitabında bu durumu şu şekilde açıklamıştır:

(Amerikan film produktörlerinden Walter) Wanger çok yönlü biriydi, Versay'da ateşeydi, aynı zamanda Paramount Stüdyoları'nda sinema yönetmeniydi. Filmlerin halkı eğitmek için önemli bir araç olduğunu düşünüyordu. O kadar güvenilirdi ki, Lord Lothian tarafından İngiliz ajan John Wheeler-Bennett kendisiyle İngiliz taraftarı filmlerin yapılması konusunda görüşmek için Hollywood'a gönderilmişti. 1940 yazında Wagner, açıkça Nazi karşıtı olan iki film yaptı. İngiliz yönetmen Alfred Hitchcock ile birlikte *Foreign Correspondent* (Yabancı Muhabir) isimli filmi yaptılar. Bu film Hitler'in Dr. Goebbels'i tarafından 'propagandanın başyapımı' olarak adlandırıldı.

Yazar Thomas E. Mahl'ın, İngiliz derin devletinin ABD'ye yönelik oyunlarını anlattığı *Desperate Deception* (Çaresiz Aldatmaca) isimli kitabı

Yani BSC'nin (British Security Coordination – İngiltere Güvenlik Koordinasyonu) Amerika'da siyaset, haber ve eğlencenin tam merkezinde bulunan kullanılabilir, istekli ve güçlü ajanları, yardımcı ajanları ve işbirlikçileri vardı.¹⁶

ABD'yi temsil eden Sam Amca ve İngiltere'yi temsil eden John Bull'un resmedildiği İngiliz yapımı "Bir Araya Gelelim" isimli propaganda şarkısının tanıtımı

(Sola) "Birleşmiş Milletler Özgürlük için Savaşıyor"
(Sağda) "İngiltere'ye yardım et, işi bitir!"

II. Dünya Savaşı öncesinde İngiliz derin devletinin ABD'nin savaşa dahil olmasını sağlamak için hazırlattığı propaganda posterleri

(Sağda) "İngiltere ve Amerika bugün, 1942'de olduğundan iki milyon ton daha fazla nakliyat yapıyor."
(Sola) "Birlikte Güçluyüz, Birlikte Kazanacağız"

BRITAIN AND AMERICA HAVE TWO MILLION TONS MORE SHIPPING TODAY THAN IN AUGUST 1942

Yapılan anketlerle Amerikan halkın gitgide savaş yanlısı olduğuna dair izlenim yaratılmaya çalışılıyordu. Oysa özellikle 1939 ve 1942 yılları arasında Amerika'da yapılan kamuoyu anketlerinin tümü İngiliz istihbaratının, dostlarının, çalışanlarının ve ajanlarının kontrolünde gerçekleştirilmiş sahte anketlerdi.¹⁷

Mahl, bu konuya ilgili olarak da şu bilgilere ulaşmıştır:

Halk bilmiyordu ama Gallup, Hadley Cantril, Market Analysts Inc., ve Roper şirketleri tarafından yapılan anketlerin tamamı Amerika'nın savaşa girmesini isteyen çevreler tarafından ve İngiliz istihbarat ajanlarının etkisi altında yapıldı. Ayrıca bu anketler üzerinde kapsamlı bir denetim yapılmasını ya da bunların diğer anketlerle karşılaşmasını da istemiyorlardı.

*Gizli "BSC Hesaplari", ... Gallup anketleri ile alakalı üç noktayı şöyle belirtiyor: İngiliz istihbaratı Gallup kuruluşunun içine sızdı, Roosevelt yönetiminin de Gallup içinde Hadley Cantril isminde bir adamı vardı ve Gallup İngiltere aleyhinde olabilecek anketlerin yayınamasından alıkonuldu.*¹⁸

Ağustos 1945'te İngiliz Dışişleri Bakanlığı'ndan J. G. Donnelly, İngiliz istihbaratının Amerikan kamuoyu üzerindeki etkisini şöyle özetledi: "Amerikalılar haberleri bile olmadan, dünyayı büyük ölçüde İngiliz penceresinden görmek zorunda bırakıldılar."¹⁹

İngiliz ajanları, Beyaz Saray'a, hatta Başkan'ın kendisine bile çok yakındılar. İngiliz ajanı David K. Niles, İngiliz Güvenlik Koordinasyon Ofisi'nin ve BSC Fight for Freedom (BSC Özgürlük Savaşı) cephesinin Beyaz Saray kon>tagydı. Senarist Robert Emmet Sherwood ise BSC'nin başındaki William Stephenson ile çok yakın çalıştı. Hatta Başkan Roosevelt'in konuşma metinlerini, konuşma yapılmadan önce Stephenson'a gösteriyordu.²⁰

İngiliz derin devletinin propagandaları ve sahte haberleri, ABD genelinde beklenen etkiyi yaratmıştı. Kamuoyu büyük ölçüde kazanılmıştı. Öyle ki Churchill, müttefik kuvvetlerin ortak komutanlığının Londra'da değil Washington'da olmasını ve kararların Washington'da alınmasını teklif etmiş ve böylelikle ABD'nin savaşa daha yakın olmasını istemişti. Ama ABD'nin aktif olarak savaşa girmesi için daha sarsıcı bir uyarıcı gerekiyordu. Bu uyarıcı, Pearl Harbor saldırısı olacaktı.

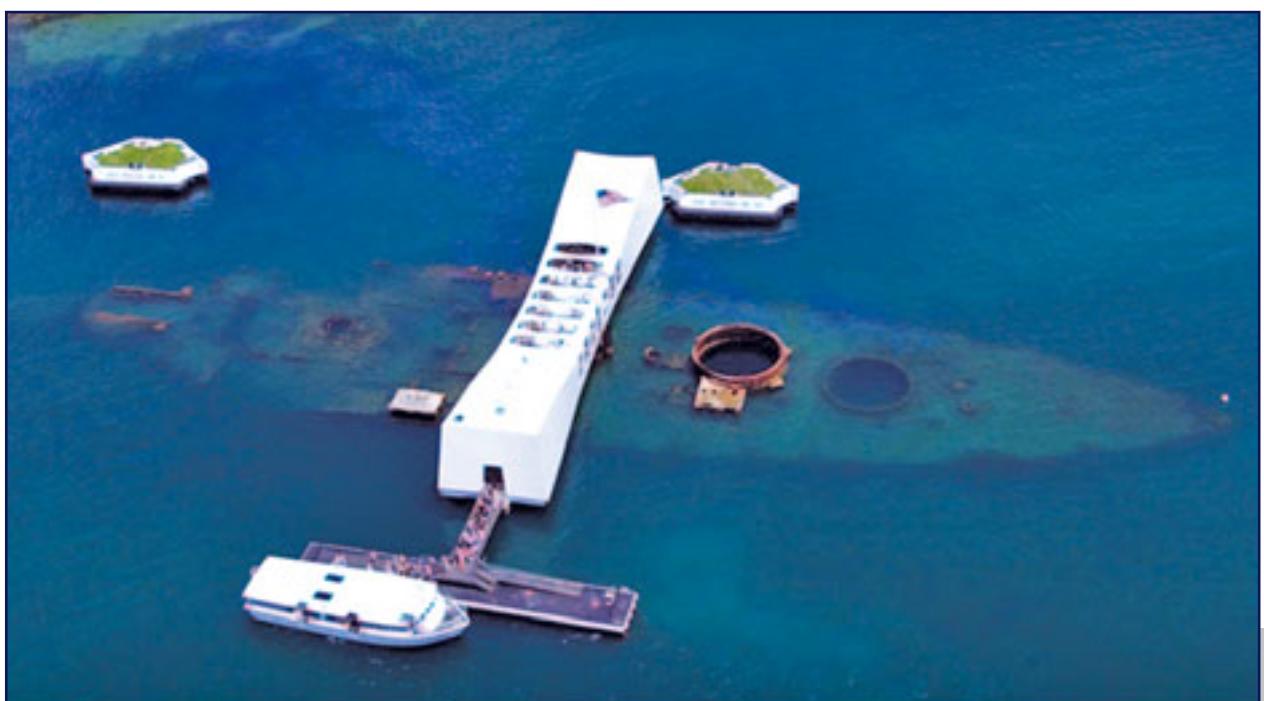
Almanya'nın ABD'yi işgal edeceğine dair sahte harita, İngiliz istihbaratından William Stephenson tarafından ABD istihbaratına ulaştırılmıştır. (Üstte) William Stephenson'a başarı madalyası verilirken.

ABD, söz konusu propaganda-nın etkisiyle savaşta İngiltere ve Fransa'nın yanında yer aldı. (Sağda) Fransızca bir propaganda posteri: "Birleşmiş Milletler'in Zaferi Artık Kesin"

ABD, söz konusu propagandanın etkisiyle ve savaşın şiddetini artırma-
sıyla İngiltere ve Fransa'nın yanında yer aldığı ve askeri anlamda bu ülkelere
her türlü yardım yapacağını belirterek tarafını belli etmiştir. Daha önce ta-
rafsızlık anlaşması yaptığı Japonya'dan gelen 7 Aralık 1941 tarihli Pearl Harbor
saldırısı ise bütün dengeleri değiştirmiştir. Bu "beklenmedik" saldırısı, gerçekte
yalnızca Amerikan halkı için "beklenmedik"tir. Bunun bir İngiliz derin devleti
planı olduğu ve ABD Başkanı Theodore Roosevelt'in saldırından bir ay önce
haberi olduğu, eski istihbaratçı Dr. John Coleman tarafından belgelenmiştir.
Dr. Coleman uzun zamandır savaşa İngiltere'nin yanında girmek isteyen Roo-
sevelt'in Pearl Harbor saldırısına izin verdiği ve bunu savaşa girmede önemli
bir koz olarak kullandığını belirtmiştir. Dr. Coleman, İngiliz Doğu Hindistan
Şirketi ve 300'ler Komitesi'ne bağlı olan Pasifik İlişkileri Enstitüsü'nün, 7 Ara-
lık 1941 yılında Japonlarca gerçekleştirilen Pearl Harbor saldırısını finanse
ettiğini belirtmektedir.²¹

Pearl Harbor saldırısının daha ürkütücü detayları da vardır. Araştırmacı
yazar James Perloff, Pearl Harbor ile ilgili az bilinen ürkütücü bir gerçeği şu
şekilde açıklamıştır:

**Arizona Zırhlısı, Pearl Harbor saldırısı sırasında 1400 mürettebatı ile
ikiye ayrılarak batan Amerikan Donanması'na ait bir gemidir. Gemide
1177 asker yaşamını yitirmiştir. Geminin enkazı savaştan sonra anıt
mezar ilan edilmiş ve halen sergilenmektedir.**

25 Kasım'da Japon uçakları Hawaii'ye doğru yola çıktıktan bir saat sonra ABD donanması bir emir yayinallyarak ABD ve müttefik gemilerinin Kuzey Pasifik'ten geçişini yasakladı. Tüm okyanus ticari gemi trafiği de Güney Pasifik'e aktarıldı. Bu emir, ABD'nin batı sahillerine demirlemiş olan Rus gemilerine bile uygulandı. Amaç netti. Eğer bir ticari gemi yanlışlıkla Japon gücüne rastlarsa, Pearl Harbor'a haber verebilirdi. 1941 yılında Donanma Savaş Planları yetkilisi Amerikalı Richmond K. Turner'in açıkça söyledişi gibi: "Savaşın yakın olduğunu düşündüğümüzde trafiği başka yönlere aktarmaya hazırduk. Trafiği Torres Boğazı'na gönderdik, böylece Japon görev gücünün önünde bir trafik olmayacağı."²²

Alınan bu önlem ile, Pearl Harbor'daki askeri üsse doğru giden gemi trafiği kasıtlı olarak durdurulmuş ve Japon saldırısını önceden görüp haber verecek tüm unsurlar elenmişti. Böylece Pearl Harbor üssündeki askerler bu saldırıyla apansız karşılaşacak ve zayıatın büyük olması sağlanacaktı. İngiliz derin devletine göre küçük bir eylem, halk nezdinde ABD'nin savaşa girmesini o kadar kolay sağlamayabilirdi.

Amerikalı yazar ve tarihçi John Willard Toland, Roosevelt'in ABD ordusundaki en üst düzey subaylarının bazılarının Pearl Harbor'dan bir gece önce aniden ortadan kaybolduğunu ve kendilerine ulaşamadığını yazmıştır. Bu kişiler daha sonra verdikleri ifadede, defalarca, "nerede oldukları hatırlamadıklarını" söylemişlerdir.²³ Toland'ın belgelerine göre saldırından iki hafta sonra Donanma, tüm belgeleri "çok gizli" sınıfına sokmuş ve Donanmanın iletişimden sorumlu müdüru de tüm kumandanlara saldırularla ilgili notları ve belgeleri imha etme emrini vermiştir. Radyo operatörleri ve şifre çözüçüler ise çeşitli tehditler altında susturulmuşlardır.²⁴

2.403 Amerikan askeri ve 68 sivilin hayatını kaybettiği Pearl Harbor saldırısının, ABD'yi savaşa sokmak için İngiliz derin devleti tarafından planlandığı ve Roosevelt'in bilgisi dahilinde olduğu artık belgelenmiş durumdadır.

İngiliz derin devleti için, harcanan canların, akan kanın, yaşıanan trajedilerin önemi yoktur. Hedefe ulaşmak için kendi vatandaşını da, müttefikini de katletmekten çekinmeyen söz konusu acımasız yapı, dünyadaki tüm kanlı eylemlerini bu deccali bakış açısıyla organize etmiştir.

Planlanmış Bir Sivil Katliamı: Dresden Bombardımanı

ABD'nin, Müttefik Kuvvetlerle birlikte savaşa katılması, kuşkusuz savaşın seyrini değiştirmiştir. II. Dünya Savaşı, çok daha kanlı bir hal almış, hatta İngiliz derin devletinin yönlendirmesiyle ABD Kuvvetleri, şehir merkezlerini yani sivilleri hedef almaya başlamıştır. 1945 yılının Şubat ayında iki İngiliz ve bir Amerikan filosunun yanın bombardlarıyla Almanya'nın Dresden şehir merkezine yaptığı büyük hava taarruzu sonucunda 135 bin sivil hayatını kaybetmiştir (Bu rakamın, 250 bini aşığına dair bilgiler de vardır. Cesetlerin bir kısmı tamamen yok olduğu için kesin ölü sayısı belirlenememiştir. Ayrıca o sırada şehirde yüzbinlerce mülteci bulunmaktadır. Bu durum, bu tahminlerin doğruluk olasılığını artırmaktadır).²⁵ Kullanılan fosfor bombası nedeniyle Dresden şehri, günler boyunca yanmıştır. 28.410 binadan 24.866 tanesi yok olmuştur. Erimiş caddeler kaçmaya çalışanları yakmış, arabalar yangılardan dolayı kor haline gelmiştir.

Dresden Bombardımanı, İngiliz derin devletinin sivilleri özellikle hedef alan vahşi ve insanlık dışı bir bombardımanıdır. Müttefik Hava Kuvvetleri Komutanı İngiliz Charles Portal, sivillere yönelik yapılacak bir bombardıman neticesinde, 18 ay içinde 900 bin kişinin öleceğini, 1 milyondan fazlasının ciddi şekilde zarar göreceğini, 6 milyon evin yok olacağını ve 25 milyon evin yaşanmaz hale geleceğini hesaplamış; bunun da bir insanlık krizi oluşturacağını ve dolayısıyla savaşın bitişini hızlandıracığını düşünmüştür. Sivilleri hedef almanın savaş hukukuna, Cenevre Sözleşmeleri'ne ve daha da önemlisi vicdانا aykırı olması ise İngiliz derin devletini her zaman olduğu gibi ilgilendirmemiştir.

Sivillerin özellikle hedef alınması, hem savaş sırasında hem de sonrasında İngiliz derin devletinin karşısına önemli bir sorun olarak çıkacağından, bombardımanın altında askeri bölge olduğu yalanı hızla yaygınlaştırılmıştır. Oysa Dresden şehrinde askeri bir garnizon mevcut değildir ve endüstri tesisleri ise bombardımanın ana hedefi olan şehir merkezinde değil, şehrin dışındadır.²⁶ Kasım 1941'de, İngiltere'nin Bombardıman Komutanlığı Başkomutanı, sözde askeri hedef olarak gösterilen bölgelerde aslında bir yıl boyunca kasıtlı olarak sivilleri bombaladıklarını şöyle itiraf etmiştir:

Bunları anlatıyorum çünkü uzun bir süredir (İngiliz) Hükümeti, ... tüm dünyanın, bizim hala biraz da olsa vicdanımızın olduğunu düşünmesini istediler. Ayrıca sadece, insanların "askeri hedef" olarak nitelendirilmekten hoşlandığı yerlere saldırdığımıza inanmasını yeğledi. Sizi temin ederim ki, beyefendiler, biz vicdانا hiç tahammül etmeyiz.²⁷

"Biz vicdانا hiç tahammül edemeyiz"... İşte bu beş kelimelik itiraf, Dresden'de masum sivillere ölüm yağıdıran İngiliz derin devletinin deccali iç sesini çok iyi özetlemektedir.

**Almanya'nın Dresden şehri, bombalama sonrası tanınmaya-
cak hale gelmiştir.**

Dresden katliamı, 22 Ocak 1945'te Kraliyet Hava Kuvvetleri Bombardıman Operasyonu Yöneticisi Tuğgeneral Sidney Osborne Bufton tarafından, Mareşal Sir Norman Bottomley'e gönderilen bir not ile başlamış²⁸ ve birçok askeri kademedede onaylandıktan sonra 25 Ocak'ta İngiliz İstihbaratınca da desteklenmiştir.²⁹ Katliamın baş sorumlusu ise, Winston Churchill'dir.³⁰ Churchill, katliam öncesinde "*ülkesinin ağır bombacılarının Nazi yurduna yönelik gerçek anlamda yıkıcı, imha edici saldırular gerçekleştirmelerini*" istemiş ve hatta bunları "*terör bombardımanı*" olarak tanımlamıştır.³¹

Churchill'in "Nazi yurdu" olarak tanımladığı yer, içinde milyonlarca masum çocuk, kadın ve erkeğin yaşadığı Alman şehirleridir. Churchill'in bu şehirlerde hedefi daima siviller olmuştur. Hatta II. Dünya Savaşı sırasında sivilleri ilk bombalayan Churchill'dir. Derin devletin bu derin ismi, savaşın henüz başlarında, Başbakanlığa getirilmesinin hemen ertesi günü, Mönchengladbach'ı bombaların hedefi yapmış ve binlerce sivil yaşamını yitirmiştir.³²

İngiliz Hava Kuvvetleri Mareşali Charles Portal, Churchill'e, "*devasa bir yıkımın, ancak tüm saldırının tek bir büyük şehrde yönetilmesi halinde mümkün olacağını, eğer bu şehir o ana kadar nispeten zarar görmemiş bir şehirse, etkinin daha büyük olacağını*" söylemiştir.³³ "İmha edici bir terör bombardımanı" isteyen Churchill ve avanesi, buradan yola çıkarak bombardıman sırasında çifte vuruş olmasına karar vermişlerdir. Önce birinci dalga bombardıman yapılacak, bu ilk vuruştan 3 saat sonra, yerleşim yerlerine kurtarma ekipleri varır varmaz, bombardımanların ikinci dalgası başlayacaktır.³⁴ Bu taktik, operasyonun amacının mümkün olduğunda çok sivili katletmek olduğunun açık dellilerinden biridir. Yalnız taktik değil, mühimmat da sivil katliamı için özel olarak seçilmiştir. Bombardımanda yüksek infilak etkisine sahip bombalara öncelik verilmiş, ardından yanın bombardıları kullanılmıştır.

800 kadar uçağın katıldığı bombardımanın ilk gününde 1.400 tondan fazla infilaklı bomba şehrə düşmüştür. Aynı gün şehrə düşen yanın bombası miktarı ise 1.100 tondan fazladır.³⁵ Dresden'e atılan yanın bombalarının miktarının 650 bin civarında olduğu belirtilmektedir. Bu rakam, şehirdeki her bir vatandaş için bir bomba atılması anlamına gelmektedir.³⁶

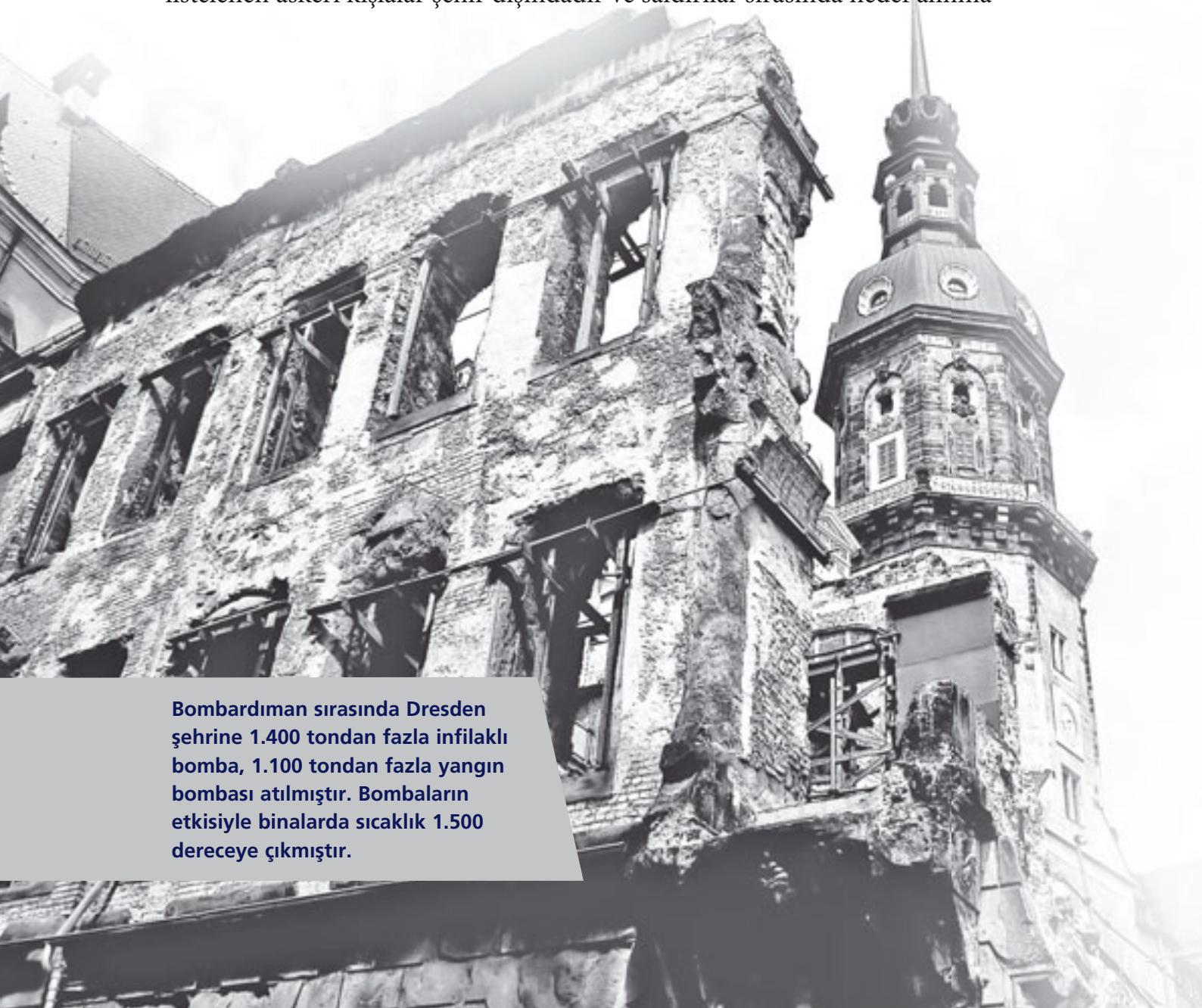
Su şebekelerinin de zarar görmesi, yangınların söndürülmesini adeta imkansız hale getirmiştir. Böylelikle şehrin tamamı devasa bir alev firtinası ile kaplanmış ve Dresden yanıp kavrulmuştur. Bombardıman başladıkten kısa bir süre sonra şehirdeki insanlar için kaçacak hiç bir yer kalmamış, alev rüzgarları insanları kaçtıkları her yerde takip etmiştir. Yangın bombalarının etkisiyle sıcaklık 1.500 dereceye çıkmış, binalarda bulunanlar ya yanarak ya da dumandan zehirlenerek yaşamını yitirmiştir. Dışarıda bulunanların bedenleri kısa sürede kavrularak kömüre dönüşmüştür, hatta yok olmuştur.

Saldırı sonrasında tarihi Dresden
şehrinin enkaz haline gelmiş hali

Arnhem'de Almanlara esir düştükten sonra Dresden'e götürülen İngiliz paraşütülarından Victor Gregg, bombardımanda şahit olduğu korkunç manzaraları BBC'ye anlatmıştır. Gregg bombardımandan 7 saat sonra Altstadt'taki bin kişilik bir sığınağa ulaşabildiğini söylemiştir. Gregg ve beraberindekiler sığınağa ulaştıklarında, burada hayatı kalan tek bir kimseyi dahi bulamamışlardır. Hatta bildikleri anlamda cesetler dahi yoktur. Cesetler sığınakta erimıştır. Üç yaşının altındaki çocukların ise adeta buharlaşmışlardır.³⁷

Gazeteci Alexander McKee, Amerikan Hava Kuvvetleri'nin raporunda bahsedilen Dresden'deki hedef listesine dikkat çekmiştir. Raporda hedef olarak listelenen askeri kışlalar şehir dışındadır ve saldırular sırasında hedef alınma-

**Bombardıman sırasında Dresden
şehrine 1.400 tondan fazla infilaklı
bomba, 1.100 tondan fazla yangın
bombası atılmıştır. Bombaların
etkisiyle binalarda sıcaklık 1.500
dereceye çıkmıştır.**

mıştır. Raporda yine askeri hedef olarak bahsedilen "baraka kampları"nın ise gerçekte hiçbir askeri niteliği yoktur. Bu barakalarda askerler değil, doğudaki SSCB Ordusu'ndan kaçan mülteci Almanlar yaşamaktadır.³⁸

McKee, Dresden Bombardımanı ile ilgili kanaatini ise şöyle açıklamaktadır:

*Bombardıman komutanları gerçekte askeri ya da ekonomik hedeflerle ilgilenmiyorlardı, çünkü Dresden hakkında çok az şey biliyorlardı; İngiliz Kraliyet Hava Kuvvetleri şehrin gerçek haritasına bile sahip değildi. İlgilendikleri, yakabilecekleri büyük bir yerleşim alanıydı ve Dresden de bu ölçülere tam uyuyordu.*³⁹

Bu sivil katliamlarını "terör bombardımanı" olarak niteleyen ABD'li tarihçi yazar Patrick J. Buchanan "Terör bombalamalarını Churchill başlattı, Amerika mükemmelenselyirdi" ifadesini kullanmakta ve sözlerine şöyle devam etmektedir, "Churchill, Batı insanının barbarlığa dönmesine öncülük etmiştir".⁴⁰

Şüphesiz ki Churchill demek "İngiliz derin devleti" demektir ve bu çok yerinde tespitler, Dresden katliamını gerçekleştiren deccali ruhun vahşiliğini somut biçimde ortaya koymaktadır.

İngiliz derin devletinin hain bir planı olan Dresden katliamı, Hiroşima ve Nagazaki'dekine benzer şekilde şehri bir anda alev topuna çevirmiş ve hatta atılan iki atom bombasından daha fazla can almıştır. Fakat başrolde doğrudan Churchill olduğu için daha az gündeme getirilmektedir.

İngiliz Derin Devletinin Hiroşima ve Nagazaki'deki Kanlı Ayını

II. Dünya Savaşı'nın sonlarına yaklaşırken ABD'nin savaşa dahil olmasıyla şartlar değişmiş ve önce İtalya, ardından Almanya teslim olmuştı. Uzakdoğu'da devam eden savaş ise, yüzbinlerce sivilin katledildiği Tokyo bombardımanları, Nagoya, Yokohoma, Osaka ve Kobe Bombardımanları ve ardından gelen iki atom bombasıyla son bulmuştur. Saniyeler içinde Hiroşima'da 140 bin, Nagazaki'de ise 70 bin sivil hayatını kaybetmiştir. Radyasyondan etkilenip yaşamını yitiren veya sakat kalanların sayısı ise bundan çok daha fazladır.

Uzakdoğu'da yaşanan bu kapsamlı vahşet, görünürde ABD'nin elinden çıksa da, arka planda İngiliz derin devleti vardır. Yüzbinlerce kişinin yaşamını yitirdiği Tokyo Bombardımanı, İngiliz derin devleti tarafından planlanmış ve derin devletin ABD'deki kurmayları tarafından hayatı geçirilmişdir.

Dünya siyasetini dizayn eden bu mekanizma bugün de aynı şekilde çalışmaktadır. Londra merkezli planlar ABD'lilere uygulatılmakta, bunun neticesinde dünyanın dört bir yanında vahşi katliamlar yaşanmaktadır. Yani hiçbir şey değişmemiştir.

Derin devletin sadık elemanlarından Amerikalı general Curtis LeMay, Tokyo Bombardımanındaki ürkütücü sonuçla, şu korkunç sözleri kullanarak kendince övünmektedir:

(Sol sayfada) Kobe'ye
bombalar atılırken
(Üstte ve ortada) Tokyo
Bombardımanı
(Altta sağda) Kobe Bom-
bardımanı sonrası ayakta
kalan bir cami

9-10 Mart gecesinde, biz Tokyo'da, aslında Hiroşima ve Nagazaki toplamında buharlaşarak yok olanlardan daha çok insanı yaktık, kaynattık ve pişirdik.⁴¹

İngiliz Yüzbaşı Liddell Hart, 1938 yılında İngiltere'de basılan *Propaganda in the Next War* (Gelecek Savaştaki Propaganda) adlı kitabında, Amerika'nın Avrupa'daki savaşa, Amerikan halkın çoğunuğunun istememesine rağmen kasıtlı olarak çekildiğini belirtmiştir. Yazar George Armstrong, *Rothschild Money Trust* (Rothschild Para İmparatorluğu) isimli kitabında *Propaganda in the Next War* ile ilgili olarak şöyle demektedir:

Belli ki bu kitap, İngiliz Hükümetinin yarı resmi kitaplarından biriydi. Kitabın kopyalarının yok edilmesi ise muhtemelen Savaş Bakanı Hoar-Balisha'nın emriyleydi.⁴²

Görülebildiği gibi ABD'nin savaşa kasıtlı olarak çekilmesi ve İngiliz derin devletinin kirli oyunlarıyla atom bombaları vahşetinin yaşanması ile ilgili gerçekler hızla ortadan kaldırılmıştır. İngiliz derin devletinin gündümündeki çeşitli üst düzey bürokratlar ve siyasetçiler, bu belgelerin o dönemde yaygınlaşmaması için geniş çaplı bir sansür uygulaması başlatmışlardır.

Savaş neredeyse bitmiş olmasına rağmen ardı arkasına gelen bombardımanlar ve atılan iki atom bombası, şu anda da pek çok kesim tarafından soruluyor ve sorulanmaktadır. Ele geçen belgeler, İngiliz ve Amerikan istihbaratının, Truman'in Hiroşima'ya atom bombası atmasından aylar önce, Japonların teslim olma yolları aradığına dair deliller ortaya koymuştur. Bu durumun, Başkan Truman'ın tam bilgisi dahilinde olduğu da söz konusu deliller arasındadır.

1980'lerde ortaya çıkarılan istihbarat verileri, II. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Uzakdoğu'ya geniş çaplı bir ABD müdahalesinin gereksiz olduğunu kanıtlamaktadır. Bilgilere göre Japonya, Nisan 1945 gibi erken bir tarihten itibaren Moskova Büyükelçisi kanalıyla barış müzakereleri için çabalamaktadır. Japon Başbakanı Kantaro Suzuki 9 Ağustos 1945'te yaptığı bir konuşmayla Sovyetler Birliği'nin savaşa girmesinin kendilerini tamamen çaresiz bir konuma ittiğini ve savaşın sürmesinin anlamsız olduğunu söylemiştir. Truman bu gelişmeleri bilmektedir, zira ABD, Japon kodunu yıllar önce kırmış ve bu yöndeki tüm yazışmaları yakından takip etmiştir. 13 Temmuz 1945 tarihinde Japonya Dışişleri Bakanı Shigenori Tōgō, "Koşulsuz teslim olma (bütün ege-

II. Dünya Savaşı'nda ABD'nin Japonya'ya saldırmada kararlı olduğunu gösteren propaganda afişi: "Sonraki Sensin! İşi Bitireceğiz!"

menlikten feragat etme, özellikle İmparator'un tahttan indirilmesi) barışın önündeki tek engeldir" demişti.⁴³

Yapılacak şey, İmparator'un başta kalmasına olanak verip, diploması yoluyla savaşı tamamen bitirmekti. Yüzbinlerce sivilin katledilmesi gerekmeyecekti. Bu makul taviz, mantıksız bir şekilde, Roosevelt ve Churchill arasında 1943'te yapılan Casablanca Konferansı'nda ve daha sonra da Truman, Churchill ve Stalin arasındaki Potsdam Konferansı'nda reddedildi. Bu aşamada bile, Japonlar hala, müzakereler yoluyla bir barış aramaya devam ediyorlardı.

Kısacası savaşın, zaten bomba atılmasa da bitmiş olduğu o tarihlerde ABD ve İngiltere tarafından da kabul edilmiştir. Churchill, Avam Kamarası'nda yaptığı bir konuşmada savaşı bitirenin atom bombası olduğunu öne sürdüğünde, İngiliz Amiral Henry George Thursfield, *The Times*'a mektup yollayarak savaşların yalnızca yıkımla bitirilemeyeceğini söylemiş ve Churchill'i yalanlamıştır.⁴⁴

Amerikan Savaş Bakanı Henry L. Stimson konuya ilgili şunları söylemiştir:

Esas soru, bomba kullanılmadan teslim olmanın sağlanıp sağlanamayacağı değil; farklı bir diplomatik ve askeri yolun daha erken tarihte teslim olmayı sağlamasının mümkün olup olmadığıydı. 1945 baharında Japon Kabinesi'nin büyük bir kısmı, nihai olarak üzerinde anlaşılan koşulları gerçekten kabul etmeye hazırıldı.⁴⁵

Açıkça görüldüğü gibi ABD'nin Savaş Bakanı Stimson bile, ABD'nin savaşı gereksiz yere uzattığını düşünüyordu.

Atom bombalarının atılması ve Japonya'nın teslim olmasının ardından ABD Başkanı MacArthur, Japon İmparatoru'nun, Japonya'nın ruhani lideri olarak kalmasına izin verdi. Oysa bu koşul, atom bombalarına zemin hazırlayan, daha önce ABD ve İngiltere tarafından kabul edilmeyen tek koşuldu. Açıkça görülebildiği gibi barışa engel olan sebep, İmparatorun başta kalma şartı değildi. İngiliz derin devleti ve -bilerek veya bilmeyerek- onun himayesinde bulunan ABD Başkanı, ibret verici kanlı bir son için bahane arıyorlardı.

Başkan Truman'in Baş Askeri Yardımcısı Amiral William Leahy ise, *I Was There* (Oradaydım) başlıklı hatırlarlarında şunları söylüyordu:

Benim kanaatimce Hiroshima ve Nagazaki'de bu barbarca silahın kullanılmasının Japonya'ya karşı savaşımda hiçbir maddi desteği yoktu. Japonlar zaten yenilmişti ve etkili deniz ablukası ve konvansiyonel silahlarla yapılan başarılı bombardamalar nedeniyle teslim olmaya hazırlardı. Kişisel fikrime göre, biz bu silahı ilk kullananlar olarak, Karanlık Çağların barbarlarında olan etik standarı benimsedik.⁴⁶

General Dwight D. Eisenhower ise, 1963 yılında *Newsweek*'e verdiği bir röportajda şunları söylemişti:

Onları o korkunç şeyle vurmak gereklı değildi... müzakereler için çaba bile göstermeden atom bombası kullanmak, sivilleri öldürmek ve terörize etmek, çifte suçtu.⁴⁷

Görülebildiği gibi II. Dünya Savaşı sırasında atom bombaları, tam olarak Japonya'nın teslim olmaya karar verdiği ve müzakere yolları aradığı bir dönemde atılmıştır. İngiliz derin devleti, söz konusu müzakere çabasını gayet iyi bilmektedir; buna rağmen atom bombalarının atılmasını organize etmiştir. Çünkü onun hain planında Japonya ile anlaşma yoktur; Japonya'da –özellikle sivil halkın– yıkılıp yok edilmesi ve dengelerin İngiliz derin devleti lehine değişmesi vardır. İşte deccali sistem, milyonlarca masum insanın canını saniyeler içinde alabilecek kadar zalm ve hain bir sistemdir.

Saniyeler İçinde Gelen Felaket

Japonya, Uzakdoğu'da ticaret yollarına hakim fakat sıradan bir ülke konumundayken, İngiliz-Japon ittifakı istikrarlı bir şekilde devam etmişti. I. Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında İngiltere Başbakanı Lloyd George ve Dışişleri Bakanı Lord Curzon, Japonya ile anlaşmanın yenilenmesini istemişlerdi. Çünkü Japonya, gücünü artırmaktaydı ve Japonya ile bir anlaşmazlık durumunda Avrupa kendini koruyamacaktı. Bu ise, en fazla, İngiltere'nin Uzakdoğu'daki sömürgelerini etkileyecekti.

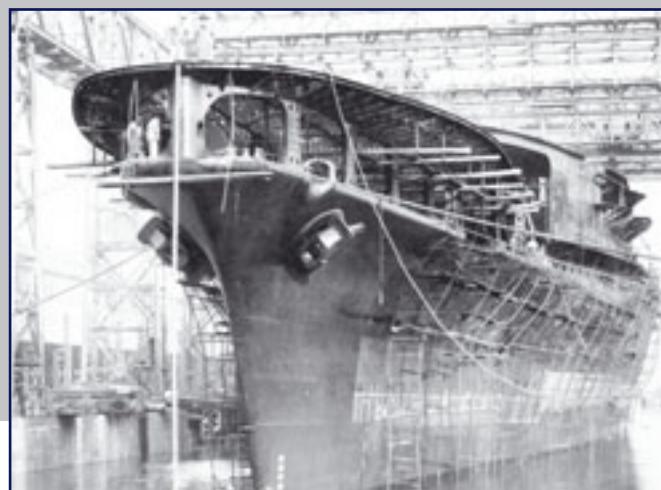
II. Dünya Savaşı'na doğru yol alırken Churchill'in isteği ise, İngiliz-Japon anlaşması yerine İngiliz-ABD anlaşmasıdır. Bu anlaşma dahilinde ABD'den, İngiltere'nin Pasifik ve Asya'daki sömürgelerini koruması için garanti istenecektir.

Amerika, İngiltere'yi koruma yönünde bir garanti vermemiştir ama 1922'de İngiltere, Fransa ve Japonya ile Washington Antlaşması'nı imzalamıştır. Bu antlaşma, I. Dünya Savaşı sonrasında gitgide hızlanan silahlanma yarışını kısıtlamak amacıyla yapılmıştır ve imza sahibi ülkelerin donanmalarını belli bir ölçünün üzerinde büyütmesini engellemektedir. Ancak II. Dünya Savaşı'na doğru giderken bu antlaşmayı bozan taraf Japonya, bundan şiddetli tedirgin olan ise İngiliz derin devleti olmuştur. Japonya, kendi donanmasını genişletmiş, İngiltere ise arkasında ABD garantisi olmadığından, Uzakdoğu'da Çin, Japonya ve Rusya karşısında yalnız kalmıştır.

II. Dünya Savaşı'na gelindiğinde, İngiltere'nin 4 uçak gemisine karşılık Japonya'nın 10 uçak gemisi, İngiltere'nin 159 uçağına karşı Japonya'nın 400 uçağı vardır. Savaşa Japonya'nın dahil olması İngiliz derin devleti için büyük bir risk olacaktır. Ancak beklenen olmuş, Japonya savaşa dahil olmuştur. İngiliz derin devleti, İngiltere'nin askeri açıdan Japonya'yı yenemeyeceğini çok iyi bilmektedir. Dahası, Japonya o dönemde, Çin'in elinde bulunan İngiliz sömürgesi Hong Kong'u işgal etmiştir. İngiliz derin devletinin himayesindeki isimlerden Churchill, Hong Kong'un askeri yöntemlerle geri alınamayacağını şu sözlerle ifade etmiştir:

II. Dünya Savaşı'na yaklaşırken, İngiltere'nin 4 uçak gemisine karşılık Japonya'nın 10 uçak gemisi, İngiltere'nin 159 uçağına karşı Japonya'nın 400 uçağı vardır. Japonya'nın savaşa dahil olması bu yüzden İngiltere için tehdit sayılmıştır.

**II. Dünya Savaşı'nda
oldukça güçlü olan Ja-
pon Donanması ve
uçak gemileri**

Bunların hepsi mahzurlu. Eğer Japonlar bize savaş açarsa, Hong Kong'u elimizde tutma veya orayı boşaltma konusunda en ufak bir imkanımız kalmaz. Orada zayıflat vererek kayıpları artırmak oldukça akılsızca olur. Askeri karargahları artırmak yerine onları sembolik bir orana gelecek şekilde azaltmalıyız... Savunulamaz pozisyondaki kaynaklarımızi ziyan etmekten kaçınmalıyız. Japonya çok önceden İngiliz İmparatorluğu'na savaş açmayı düşünecektir ve Hong Kong'da iki tabur da olsa, altı tabur da olsa, Japonya'nın seçimi konusunda bir değişiklik olmayacağındır. Keşke orada daha az taburumuz olsaydı, ama herhangi bir şekilde harekete geçmek dikkat çekici ve tehlikeli olacaktır.⁴⁸

Görülebildiği gibi Churchill, Japonya'ya karşı gücsüz olduklarını açıkça kabul etmektedir. Japonya'yı yenebilecek yegane güç, elinde nükleer imkanları olan ABD'dir. Entrikalarla savaşa çekilen ABD, İngiliz derin devletinin bu kirli işini halledecektir. Plan budur.

ABD, ilk atom bombasını, 6 Ağustos 1945 sabahı Enola Gay isimli bir bombardıman uçağı ile Japonya'nın Hiroşima şehrine attı. 3 gün sonra, 9 Ağustos 1945 günü ise ikinci atom bombası, Bockscar isimli uçaktan Nagazaki'ye atıldı. Japon şehirleri, bu iki bomba ile silinip gitti; içindeki yüz binlerce masum insan ile birlikte.

Atom bombalarına giden süreç gibi atom bombalarının korkunç sonuçları da İngiliz derin devleti ve o dönemde derin devlet himayesinde olan ABD komutanları tarafından ısrarla gizlenmiştir. Amerikalı General Douglas MacArthur'un, bombanın atıldığı bölge ile ilgili detaylı bir sansür uygulaması getirdiği bilinmektedir. Japonya vekilliği görevini aldıktan sonra ilk yaptığı şey, Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan bombaların korkunç sonuçlarını belgeleyen bütün fotoğraf kanıtlarına el koymak ve onları yok etmek olmuştur. Neyse ki, günümüze ulaşan belli sayıda resim, o dönemde yaşanan trajediye bir nebze de olsa ışık tutmuş ve bu felaketin dünyadan gizli kalmasını önleyebilmiştir. Fakat getirilen sansür, kuşkusuz o döneme ait pek çok gerçeğin gizli kalmasına yol açmıştır.⁴⁹

1995 yılında Smithsonian Enstitüsü, atom bombalarıyla ilgili tarihi belgeleri gözler önüne seren bir sergi açmak istemiştir. Ancak İngiliz derin devletinin yoğun baskıları sonucunda Smithsonian, atom bombası trajedisinin içerik bakımından önemli kısımlarının hepsini sansürlemek zorunda kalmıştır. Kuşkusuz sansürlü bölümlerin ortaya çıkması, atom bombasının verdiği tahribatı gözler önüne serecek ve bu durum, beraberinde atom bombası kararının sorgulanmasını getirecektir. İngiliz derin devleti, bu sorgulamaya 70 yıldan fazla bir zamandır izin vermemiştir. Bundan sonra da engellemek için elinden geleni yapacaktır.

Amerikalı doktor ve yazar Gary G. Kohls, bu konuyu şöyle özetlemiştir:

Elbette Smithsonian tarihçilerinin başına silah dayanmıştı, ancak arbedede şirket kontrollü ana akım medya – ve dolayısıyla kamuoyu – şu önemli tarihsel noktayı öğrenemedi: Savaş 1945 ilkbaharında, yazın atılan atom bombaları olmadan bitebilirdi; dolayısıyla binlerce Amerikan deniz piyadesi ve askeri için Okinawa kan banyosu olmayıabilirdi. Aynı zamanda Amerika'nın Japonya'ya kara müdahalesi gerçekleştirmesine – bu, uluslararası savaş suçu ve in-

*sanlığa karşı suç tanımına denk gelecek şekilde savunmasız sivil nüfusa karşı atom bombalarının kullanılmasını meşrulaştıran propaganda kampanyasının temelidir – gerek olmazdı.*⁵⁰

(Solda) Hiroshima'yı hedef alan ilk atom bombasını atan Enola Gay isimli bombardıman uçağı ve pilotu

Hiroshima'ya atılan atom bombasının adı Fat Man, Nagazaki'ye atılan bombanın ise adı Little Boy (sağda) idi. (Üstte sağda) Binlerce masumun katledilmesinden hemen önce Enola Gay önünde hatıra fotoğrafı çekiren ABD askerleri (Altta) Hiroshima'ya bombanın atılma anı

(Sol üst ve ortada) Japonya'nın Nagazaki şehrinin bomba atılmadan önceki ve sonraki hali
(Altta) Japonya'nın Hiroshima şehrinin bomba atıldıktan sonraki hali

İngiliz derin devletinin II. Dünya Savaşı sırasındaki ve sonrasında politikası, tüm karanlık işleri için "ABD'yi ön plana çıkarma" şeklinde olmuştur.

İngiliz derin devleti gerçeğinin farkında olmayan bir kısım tarihçi ve yazarlar, II. Dünya Savaşı'ndan sonra güç dengelerinin değiştiği ve dünyaya hükmenden İngiltere'nin artık yerini ABD'ye bıraktığı şeklinde hatalı bir analiz yaparlar. Oysa güç dengeleri değişmemiştir. O tarihte ve sonrasında da arka plandaki derin güç daima İngiliz derin devletidir. İngiliz derin devleti, ön plana ABD'yi çıkarmak istemiş, böylelikle savaşan, zayıat veren, suçlanan tarafın, kendisi yerine ABD olmasını istemiştir.

Dikkat edileceği gibi, ABD'nin himayesi altına aldığı her yer, asıl olarak İngiliz derin devleti tarafından sömürülmektedir. İngiliz derin devleti, kendince ustaca bir stratejinin ardına gizlenmiştir. Tarihin bundan sonraki bölümünde ABD "tek suçlu" görünümüne bürünmüştür. Elbette bu konuda, İngiliz derin devletinin himayesindeki ABD Başkanları ve devlet adamları da - bilerek ya da bilmeyerek- büyük rol oynamışlardır.

Rusya, İngiliz derin devleti tarafından her zaman büyük bir tehdit olarak görülmüştür. Bunun sebebi İngiliz derin devletinin, klasik "böl, parçala, yönet" stratejisine dayalı emperyalist hedeflerinin önündeki en büyük engel olarak Rusya'yı görmesidir.

Nitekim İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı'nda sözde müttefiki olan Rusya'yı her bakımdan yenilgiye uğratma arayışı içine girmiştir. Atom bombası, bu konuda da İngiliz derin devlette bir güç kazandırmıştır. İngiliz derin devleti, Rusların 8 Ağustos tarihinde Japonya'ya karşı savaş ilan edeceğini ve bunun sonucunda da galip hale geleceğini bilmektedir. Hong Kong başta olmak üzere, Japonya'dan alınacak olan savaş ganimetlerini Rusya'ya kaptırmak gibi bir niyeti yoktur. İlk atom bombasının atıldığı, işte bu nedenle 6 Ağustos tarihinde gerçekleşmiştir; yani Rusların savaş ilan edecekleri tarihten iki gün önce... Böylelikle bu pay, Ruslara teslim edilmemiştir.

Winston Churchill, *The Second World War* (İkinci Dünya Savaşı) isimli kitabında Japonya'ya atom bombası atılacak olmasının Sovyetler Birliği'nden gizli tutulduğunu ve saldırının hızla yapılmasını sebebinin, Japon anakarasına Sovyet saldırısını engellemek olduğunu kabul etmiştir.⁵¹

Rusya'ya karşı kullanılan bu inisiyatif, sonraki yıllarda ABD-Rusya arasında başlayacak ve nükleer tehditleri içerecek Soğuk Savaş'ın da başlangıç noktasıdır aslında. İngiliz derin devleti bu yolla, ellerini hiçbir şeye bulaştırmadan, iki süper gücü karşı karşıya getirmiştir. ABD'nin Rusya'ya aldığı tavır, sonraki yıllarda İngiliz derin devletinin Rusya tehdidinden korunmasını sağlayacaktır. Çünkü süper güç ABD, artık İngiliz derin devletinin elinin altındadır.

Burada, İngiliz derin devletinin ABD'yi, sürekli olarak "Rusya'ya karşı atom bombası kullanma" konusunda teşvik ettiğini de önemle belirtmek gereklidir. Son dönemde ortaya çıkan FBI kayıtlarına göre, derin devletin önemli piyonu Churchill, eğer Kremlin bir atom bombasıyla silinip giderse, bu durumun "Rusya'nın dengesini ele almayı" kolaylaştıracığını belirtmiştir. Churchill, bu konuda ABD'yi kullanarak, Rusya problemini her zamanki zalimane yöntemleriyle ortadan kaldırmayı planlamıştır. Bunun için özel olarak Başkan Harry Truman'ı ziyarete giderek onu ikna etmeye çalışmıştır. İki atom bombasını İngiliz derin devletinin teşvikleriyle tereddütsüz olarak Japonya'ya atma kararı veren Truman, neyse ki bu defa akılçıl davranarak, teklifi reddetmiştir.⁵²

Hiroşima'ya atılan atom bombasında tahminlere göre 140 bin sivil hayatını kaybetti. Yüzbinlerce kişi de, acı verici yanıklar, radyasyon hastalıkları, kan kanseri, anemi nedeniyle ağır ağır ölü ve tedavi edilemez enfeksiyonlar kalanların da ömrünü kısalttı. Sonraki nesiller ise korkunç radyasyon kaynaklı hastalıklardan, kanserden ve erken ölümlerden etkilendi ve bu, günümüzde bile devam ediyor.

II. Dünya Savaşı'nın bedeli ağırdır. 53 milyondan fazla kişi hayatını kaybetmiştir. Bunların %60'ını siviller oluşturmaktadır. Bu savaş, sivil katliamların rahatça yapıldığı ve bu katliamları kimseyin sorgulamadığı dehşetli bir akıl tutulmasıdır. II. Dünya Savaşı sonrasında 40 milyon insan yaşadığı yerleri terk ederek mülteci ve göçmen durumuna düşmüştür. Savaşın toplam maliyetinin 1996 yılı değerleriyle 8 trilyon dolar olduğu hesaplanmıştır. Şehirler yakılmış, yıkılmış, halklar perişan edilmiş; soykırımlar, toplu katliamlar yaşanmış; dünya, daha önce görmemiş bir dehşeti yaşamıştır. Bu felaketlerin odağında ise, delillerini saydığımız şekilde İngiliz derin devleti vardır.

Japonya'ya atılan atom bombaları, anında yüzbinlerce insanın canını almış, hayatı kalanlar ise acı verici yanıklar, radyasyon hastalıkları, kan kanseri ve anemi nedeniyle ağır ağır yaşamalarını yitirmiştir. Halkın geri kalanı, tedavi edilemez enfeksiyonlarla ve oldukça çileli hastalıklarla boğuşmak zorunda kalmıştır.

Savaş sonrası dünya, tam olarak İngiliz derin devletinin planladığı bir şekilde gelmiştir. O dönemde adeta İngiliz derin devletinin idaresinde olan Milletler Cemiyeti kurulmuş, İngiliz derin devleti için oldukça önemli görülen Rusya tehdidi, ABD'nin devreye girmesiyle dizginlenmiştir. Sağlanan bu alt yapı, "Yeni Sömürgecilik" mekanizmasını başlatmıştır. İngiltere, artık bir imparatorluk değildir; fakat yeni sömürgecilik, İngiliz derin devletine istediğini fazlaıyla verecektir.

II. Dünya Savaşı Sırasında Ortadoğu

II. Dünya Savaşı, sadece savaşan devletlere değil, savaşta tarafsız kalmış olan Ortadoğu ülkelerine bile yıkım getirmiştir.

Mayıs 1941'de Irak, İngiltere tarafından; Haziran 1941'de Suriye, Fransız-İngiliz ortak gücü tarafından; İran da, İngiltere ve SSCB ortak gücü tarafından işgal edilmiştir. İran, II. Dünya Savaşı'nda tarafsızlığını ilan etmiştir. Fakat buna rağmen SSCB ve İngiltere, Hitler'in İran yönetiminden istihbarat desteği aldığı gereklisiyle 26 Ağustos 1941'de İran topraklarına girmiştir. 4 yıl süren işgal süresince binlerce İranlı hayatını kaybetmiş ve göçe zorlanmıştır. Ahmedinejad'ın yardımcılarından olan Hamid Begai, Rusya ve İngiltere'nin II. Dünya Savaşı sırasında İran'ı 5 yıl süreyle işgalinin ülkeyi 50 yıl geriye götürdüğünü ve bu ülkelerin İran'ı işgal ederek faciaya neden olduklarını söylemiştir.⁵³

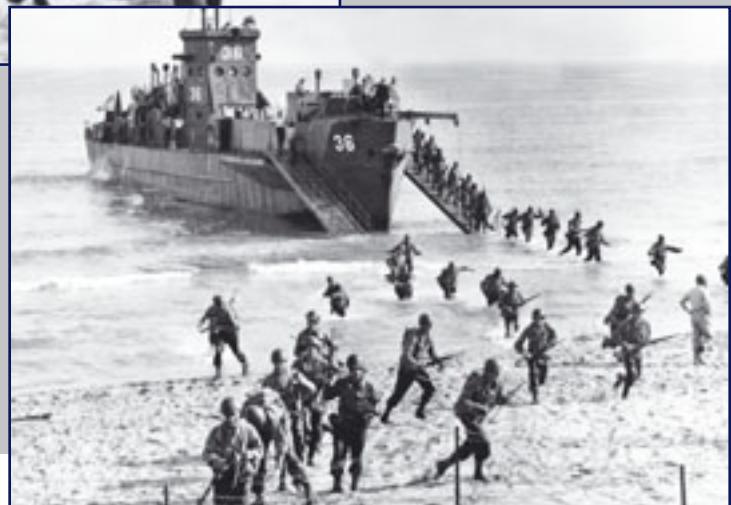

II. Dünya Savaşı,
sadece savaşan
ülkelere değil Ortadoğu'ya da yı-
kım getirmiştir.
1941'de Irak; İn-
giltere ve Fransa
tarafından işgal
edilmiştir.

İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı'nı, Ortadoğu'da yarı kalmış planlarını sürdürmek için bir fırsat olarak görmüş ve işgallere başlamıştır.
(Üstte) İngiliz ve Amerika birlikleri Cezayir'de (Sağda) Kasım 1942 tarihinde Fas'a çıkarma yapan Amerikan birlikleri

Kasım 1942'de İngiliz orduları, Amerikalıları yanlarına alarak Fas ve Cezayir'i işgal etmişlerdir. Savaş sonrası duruma bakıldığından, İngiltere eskiden hakim olduğu bölgelere yine hakimdir.

Daha önceki satırlarda da belirttiğimiz gibi Soğuk Savaş, İngiliz derin devletinin ürettiği bir kavramdır. Nitekim Soğuk Savaş yıllarında ortam, tam İngiliz derin devletinin planladığı şekilde olmuş, İngiltere, ABD tarafından Rus tehdidinden korunurken aynı zamanda dünyada İngiliz derin devletinin lehine gelişmeler olmuştur. Soğuk Savaş sırasında Batı'nın Arap dünyasındaki siyasal ve stratejik çıkarlarını koruma sorumluluğunu da İngiliz derin devleti üstlenmiştir. Elbette bu çıkarlar, sadece İngiliz derin devletine hizmet etmektedir. Ortadoğu petrolü, pazarları, ticaret yolları ve yatırımları sadece İngiliz derin devleti için çalışmıştır. İngiliz derin devleti tarafından hiçbir zaman izin verilmeyecek olan sözde Arap bağımsızlığı ve birliği, görünürde desteklenmiş ve bunun için sahte bir altyapı hazırlanmıştır. Bugün Ortadoğu'ya baktığımızda söz konusu altyapının nasıl korkunç sonuçlar verdiği daha yakından görebilmekteyiz. İngiliz derin devleti tarafından suni olarak ortaya çıkarılan Arap Baharı hareketleri, bugün Ortadoğu'nun kan gölüne dönüşmesine neden olmuştur. Halka demokrasi vaat edilmiş, fakat halka yıkım gelmiştir. Bunu organize eden ve bundan en fazla çıkar sağlayan ise İngiliz derin devleti olmuştur. Bu konuya, ilerleyen bölümlerde detaylı yer verilecektir.

Arap Baharı, İngiliz derin devleti tarafından başlatılmış olan Ortadoğu'yu sömürme ve parçalama stratejisinin parçasıdır.

Şu gerçek unutulmamalıdır: Planlar her ne kadar büyük görünse de, dün-
ya üzerinde bozgunculuk çıkaranlar Yüce Rabbimiz'den gizlenemezler. Allah,
onlara yalnızca süre tanımaktadır.

**Onlardan ona inananlar var ve ona inanmayanlar da vardır. Rabbin boz-
gunculuk çıkaranları daha iyi bilir. (Yunus Suresi, 40)**

Churchill'in Irkçı Dünyası

ABD'li tarihçi yazar Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler and the Unnecessary War* (Churchill, Hitler ve Gereksiz Savaş) isimli eserinde, Churchill'in savaşlarda özellikle sivilere karşı uyguladığı gaddarlığını, kendi yaşam felsefesinden kaynaklandığını belgelemektedir.

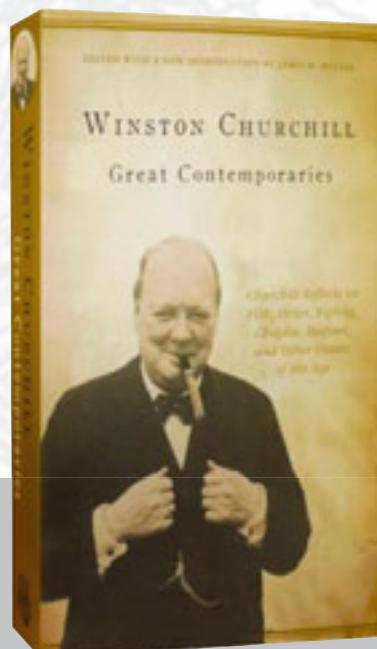
Hayat arkadaşı Violet Bonham Carter, Churchill'in, hayatının son dönemlerinde umutsuz bir ateist haline geldiğini belirtmiştir. Ona göre ölüm, tamamen bir yok oluş ve sonsuzluk ise kabul edilmeyecek bir olasılıktır.⁵⁴

Kuşkusuz ateist olmak, doğrudan gaddarlık anlamına gelmemektedir; dünya üzerinde dünyaya güzellik getirmek isteyen ateistler de elbette vardır. Ayrıca her insan istediği şekilde inanmak veya inanmamak özgürlüğüne sahiptir. Burada yapmak istediğimiz vurgu, İngiliz derin devletinin acımasız bir elemanı olan Churchill'in yaşam felsefesinin onu toplu katliamlarda başrol oynayacak hale getirmiş olmasıdır.

Tarihçi Buchanan, Churchill'in görüşlerinin Hitler'e benzer bir çizgide olduğunu ve Churchill'in, kitabı *Great Contemporaries*'de (Büyük Çağdaşlar) gönülsüzce Hitler'e olan hayranlığını itiraf ettiğini belirtmektedir.

Churchill'e göre, toplumda zayıf kişiler elenmelidir. Onun için, enerjik, üstün ve güçlü sınıfların çoğalması önemlidir.⁵⁵ Bu Darwinist bakış açısı, I. ve II. Dünya Savaşları'nda oluk oluk kan dökülmesinin alt yapısını hazırlamıştır.

Churchill ve yandaşları, kendilerince "zayıf ve gereksiz" olarak nitelendikleri insan topluluklarının topluca öldürülmesinde hiçbir insani, ahlaki, felsefi veya hukuki sakınca görmemişlerdir. Özellikle II. Dünya Savaşı'nda ürkütücü düzeyde sivil katliamların gerçekleştirilmesindeki temel sebep budur. Arka planda da hep Churchill ve onun derin yandaşları vardır.

Churchill, kendi yazdığı *Great Contemporaries* isimli kitapta Hitler'e olan hayranlığını gizlememiştir. Nitekim ırkçı uygulamaları da, bu hayranlığı belgeler niteliktedir.

Churchill, sözde "üstün ırkın korunması ve gücsüz bireylerin toplumdan uzaklaştırılarak elimine edilmesine" yönelik İngiliz Hükümeti'ne bir program sunmuştur. Bu program, Hitler'in Almanya'da uygulamaya geçirdiği faşist programdan hiç de farklı değildir.

Churchill, tıpkı Darwin gibi, Arapları, zencileri, Aborijinleri, Uzakdoğu'daki sarı ırkı kendince "aşağı ırk" olarak nitelemiştir.⁵⁶ "Kızılderililer ve Aborijinlere kötülük yapıldığını kabul etmediğini, yaşananların sadece üstün ırkın gelip her şeye el koyması olduğu"nu söylemiştir.⁵⁷ (Adı geçen ırkları tenzih ederiz) İngiliz derin devletinin bizzat uygulamaya geçirdiği Bengal kitleğinde, 4 milyonun üzerinde insan hayatını kaybetmiştir. Churchill'in bu konuda, dönemin Hindistan'dan sorumlu bakan İngiliz Leo Amery'e yaptığı yorum şöyledir: "Artık tavşanlar gibi doğuramayacaklar".⁵⁸ (Değerli Hintli kardeşlerimizi tenzih ederiz) Amery, bu konuşmadan bir yıl sonra, bakış açısı olarak Churchill'in Hitler'den pek farkı olmadığını söyleyecektir.⁵⁹ Amery ve Hint Valisi, Bengal'de gıda stoklarının serbest bırakılması için Churchill'e talepte bulunduklarında, Churchill, bir telgraf ile "*madem öyle Ghandi henüz niye ölmeli*" şeklinde cevap vermiştir.⁶⁰

Churchill, Afganistan'da köylerin yakılması emrini vermiş ve tek bir köyün dahi ihmal edilmemesini ve direnenlerin derhal öldürülmesini söylemiştir. Şu sözler Churchill'e aittir: "*Peştunların bir derse ihtiyacı var ve bizim de oldukça zalim insanlar olduğumuz konusunda hiçbir şüphe yok.*" Churchill'e göre böyle bir ders verilmesi "hayatıdır"; çünkü ona göre Peştunların "beyaz ırkın üstünlüğünü anlamaları" gerekmektedir.⁶¹ (Değerli Afgan kardeşlerimizi tenzih ederiz)

İngiliz derin devletinin başlattığı ve 4 milyondan fazla insanın ölümüne yol açan Bengal Kitleği'nda Churchill yine başrollerdedir.

Aborijinlere yapılanlar, İngiliz derin devletinin kur-gulayıp uygulamaya geçir-diği "aşağı ırk" saçmaliğinin getirdiği vahşeti anlamak açısından önemli bir örnektir. Churchill ise, Aborijinlere yapılan zul-mün bir kötülük değil, sözde "üstün ırkın her şeye el koyması" olduğunu savunmuştur.

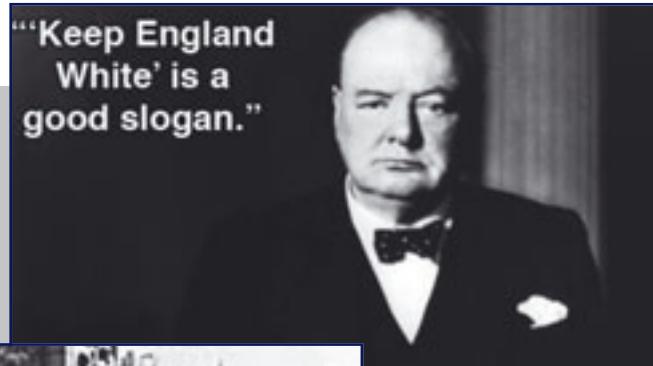

İngiliz derin devletinin, İngiliz mandası altındaki Filistin topraklarını parçalama planının gündeme getirildiği 1937 tarihli Peel Komisyonu'nda ise Churchill Filistin halkı için şu cümleleri kullanmıştır: "İçinde ne kadar uzun zaman yaşıyor olursa olsun, köpek kulübesi hakkında son kararı, kulübenin içinde yaşayan köpeklerin vermesini kabul edemem."⁶² (Değerli Filistinli kardeşlerimizi tenzih ederiz)

Karayıplar'deki İngiliz sömürgelerinden İngiltere'ye göçmen geçişini engellemek için ise Churchill bir slogan başlatmıştır. Bu slogan ise "Keep England White" (İngiltere'yi beyaz tutalım) şeklindedir.⁶³ 1930 yılındaki Japon-Çin Savaşı ile ilgili olarak ise "sarı insanların kavgalarıyla ilgilenmediğini" söylemiştir.⁶⁴

"İngiltere'yi beyaz olarak muhafaza etmek" isteyen ve ülkesinde sadece güçlü bireylerin barınmasını isteyen Churchill, kendince "aşağı ırk veya zayıf" olarak gördüğü insanları diğer kolonilerdeki toplama kamplarına göndermiştir.

Churchill, "İngiltere'yi beyaz olarak muhafaza edelim" sloganını ortaya atmış, bu ürkütücü slogan İngiltere'de ırkçılığın şiddetlenmesine neden olmuştur.

Hatırlanacağı gibi I. Dünya Savaşı'nda Türk askerine karşı gaz kullanılmamasını savunan, yine aynı ırkçı zihniyete sahip olan Churchill'dir. Gaz kullanmanın insanlık suçu olduğunu kabul etmekte, ancak Türk halkın "insan" sayılmayacağını iddia edecek kadar ileri gitmektedir. (Necip Türk Milletini tenzih ederiz) Konunun detaylarına kitabın 1. cildinden ulaşabilirsiniz.

Churchill, bakış açısı olarak kuşkusuz faşist Hitler'den farklı değildir. Ancak gaddarlık bakımından, 20. Yüzyıl'ın en acımasız katili olan Hitler'i dahi geçmiştir. Hitler, 6 milyon kişinin hayatını kaybetmesinden sorumluyken, Churchill, 1899-1965 arasındaki 66 yıl boyunca, sömürgे topraklarında gerçekleşen katliamlar da dahil olmak üzere çok daha fazla kişinin ölümüne sebep olmuştur. Churchill yönetimindeki İngilizler, Asya, Afrika ve Latin Amerika'da 7000 toplama kampı kurmuşlardır. Churchill, yaptığı vahşeti kendi diliyle itiraf edenlerdedir; şöyle demiştir: "*Çok zalim insanlar olduğumuza hiç şüphe yok.*"⁶⁵

Klasik bir Darwinist faşist görünüm veren Churchill, İtalyan faşist Mussolini'ye şu sözlerle övgülerde bulunmuştur:

*Faşizm tüm dünyaya büyük bir hizmette bulunmuştur... Eğer bir İtalyan ol-saydım eminim ki baştan itibaren senin yanında olurdum.*⁶⁶

Churchill, tipki dönemin Darwinist faşistleri gibi, kendince aşağı gördüğü ırkları ortadan kaldırabilmek için savaşın gerekliliğine inanıyordu. "Savaş, en iyi uyarıcıdır"⁶⁷ sözü Churchill'e aittir ve döneminde neden bu kadar savaş ve katliam yaşandığının da bir açıklamasıdır. Churchill ayrıca, savaş döneminde, en mutlu zamanlarını yaşadığını söyleyecek kadar sadist ruhlu bir kişilikti. İngiliz yazar David Irving, Churchill'in yaşadığı dönemde boyunca her zaman yıkıcı işlere imza attığını belirtmekte ve şehirleri, anıtları, sanat eserlerini, halkları, sınırları, monarşileri ve sonunda da kendi ülkesinin imparatorluğunu yıktığına" dikkat çekmektedir. Irving, şöyle devam eder:

Bombalama politikaları, Hollanda, Fransa, Belçika, Çekoslovakya, Almanya ve İskandinavya'da bir milyon sivilin ölümüne neden olmuştur. Bu duruma üzüldüğü ise pek söylenenemez. Aksine, yirmi beş yıl önce Parlamento Meydanı yakınındaki gizli örgüt savaş karargahında yapılan bir tur sırasında, Dresden'in yıkımının stereoskopik fotoğraflarının, savaş zamanı gelen ziyaretçiler için ha-

zırılanmış olan daimi gurur köşesinde sergilendiğini gördüm. Bu, tipki, Hitler'in Auschwitz veya Buchenwald'daki renkli fotoğrafları, gelen ziyaretçiler için duvara ıgnelemesi gibi bir şeydi.⁶⁸

Churchill'i ve uygulamalarını incelerken nasıl ürkütücü ve faşist bir zihniyete sahip olduğunu iyi tahlil etmek gerekmektedir. Bu deccali zihniyet, İngiliz derin devletine aittir. Kitlelere karşı duyulan bu büyük nefret, İngiliz derin devletine kitle katliamları yapmıştır, atom bombaları attırılmıştır. Bu sinsi sistemi iyi tanımak, sınırlarını iyi bilmek ve doğrudan Deccal adına ortaya çıktığını hiçbir zaman unutmamak gerekmektedir. Onu yenecek olan, yalnızca Mehdi hareketi olacaktır.

İngiliz derin devleti tarafından suni olarak oluşturulan Bengal kıtlığı, 20. yüzyılın en büyük vahşetlerinden biridir. Churchill'in ırkçı zihniyeti, bu kıtlığın altyapısını oluşturmuştur.

Churchill ve II. Dünya Savaşı'nda İngiliz Ajanları

Elinizdeki kitabın I. cildinde, İngiliz derin devletinin tarih boyunca ajanları ve yancıları kullandığını ve genellikle ele geçirmek veya istifade etmek istediği topraklar üzerinde ajan faaliyetlerine ağırlık verdiği detaylarıyla anlatmıştık.

Hatırlanacağı gibi Osmanlı'yı yıkma kararı veren İngiliz derin devleti, başta Gertrude Bell ve T. E. Lawrence olmak üzere, Osmanlı topraklarına gönderdiği çeşitli ajanlar yoluyla içten içe kara propaganda yapmış ve isyanlar organize etmiştir. Bu konuda Osmanlı içindeki yancılarını da kullanmış, bu faaliyetler neticesinde koca bir İmparatorluğu yıkım aşamasına getirmiştir. İngiliz derin devleti, sinsice organize edilen ajan faaliyetlerinin daima kendi lehine sonuç verdiği çok defa tecrübe etmiştir. İngiliz derin devletinin aktif bir elemanı olan Churchill, bu tecrübeyi, II. Dünya Savaşı sırasında da kullanmıştır. Özellikle Hitler'e yenileceğini anlayınca ABD'yi savaşa dahil etmek için 3 bin ajandan oluşan bir birim kurmuştur.

İngiliz derin devleti, daima ajanlarıyla faaliyet yürütmüştür. Osmanlı'nın parçalanmasına altyapı hazırlayan Gertrude Bell ve T. E. Lawrence bunların başlıcalarıdır.
(Solda) Bell ve Lawrence, Churchill ile birlikte

Bu ajanların görevleri farklıdır. Kimisi işgal edilen topraklara bizzat gitmiş, kimisi düşman topraklarındaki kilit isimleri baştan çıkarmış, kimisi telsizin başında görev yapmış, kimisi de kara propaganda yaymakla görevlendirilmiştir. İngiliz derin devletinin yöntemleri çoktur; bu nedenle İngiliz derin devletinin ajan stratejisine elinizdeki kitabın ilerleyen bölümlerinde daha geniş yer verilecektir.

Burada ise, özellikle II. Dünya Savaşı sırasında ve hemen sonrasında görev yapmış olan ajan yazarlar ve kadın ajanlar üzerinde durulmuştur. İngiliz derin devleti içinde bir kısmı ajanların tecrübelerini farklı isimler altında kitaplaşdırılmaları bir gelenektir ve bu yöntemle halkları provoke etme ve psikolojik yönlendirme stratejisi uygulanmaktadır. Kitaplar, çoğu zaman okul ve üniversitelerde ders kitabı halini almaktır, kimi zaman da filmleştirilerek geniş bir kesime ulaşmaktadır. Amaç, mesajı olabildiğince çok insana ulaştırmamaktır.

İngiliz derin devletinin ikinci önemli geleneği ise, kilit görevlerdeki ajanlarını kadınlardan seçmesidir. Bu iki önemli konuda öne çıkan isimleri inceleyelim:

İngiliz Ajan Yazarlar

James Bond Kitabının Yazarı Ian Fleming

MI6 gizli servis ajanı James Bond, yeteneklerini ustaca kullanan, neredeyse hiçbir zaman hata yapmayan ve ülkesini mutlaka başarıya ulaştıran bir film karakteri olarak ünlenmiştir. Bu karakter, aslında II. Dünya Savaşı sırasında İngiliz Deniz Haber Alma Ajansı'nda görev yapmış olan Ian Fleming'e aittir. Fleming, daha sonra MI6 için çalışmaya başlamıştır.

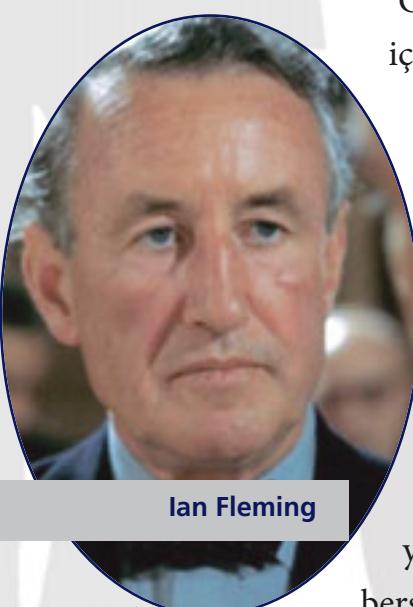
Ian Fleming'in görevi sadece II. Dünya Savaşı ile sınırlı olmamıştır. Savaş sonrasında Fleming'in görev alanı, İngiliz derin devletinin daima hedefinde bulunan Türk toprakları olmuştur. İngiliz derin devleti, yine azınlıkları hedef almış, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde derin bir yara olan 6-7 Eylül 1955 olayları bu şekilde patlak vermiştir. Hatırlanacağı gibi 6 Eylül 1955 tarihinde, Atatürk'ün evinin bombalandığına dair ortaya atılan provokatif yalan haber sonucunda bir kısmı halk ve derin devlet yancıları sokağa döküllerken azınlıkların

ev ve dükkanlarını yağmalamaya başlamıştır. Bu, tam da Londra'da, İngiltere, Yunanistan ve Türkiye arasında yapılan Kıbrıs müzakerelerinin devam ettiği bir dönemdir. Türk tarihinde kara leke olarak kalan bu olayın, daha sonra İngiliz ajanı Ian Fleming tarafından organize edildiği ve söz konusu haberı yayan *İstanbul Ekspres Gazetesi*'nin de bu amaçla kullanıldığı anlaşılmıştır. Normal tirajı 20 bin olan *İstanbul Ekspres*, 6 Eylül günü 290 bin basılmıştır. Hızla basılan gazete, o dönemde kurulmuş olan Kıbrıs Türk'tür Derneği üyelerince bütün İstanbul'da satılmış ve halkı galeyana getirmek için kullanılmıştır.

İstanbul Ekspres Gazetesi'nin sahibi Mithat Perin, yıllar sonra verdiği bir röportajda 6-7 Eylül Olayları'nı tetikleyen yalan haberin basımı sırasında yaşadığı anormal olayları şöyle anlatmıştır:

Gazete, Tan Matbaasi'ndaydı. Ben Merkez Han'daydım. Gökşin (Sipahioğlu) bana telefon açtı. Böyle böyle bir haber var dedi. "İkinci baskı yapalım" dedi. "Yapmayalım" dedim. "Hava da kötü, elde kaliyor" dedim. "Peki" dedi. Biraz sonra bayi telefon açtı. Gazetelerin parasını peşin vereceğim dedi. ... Fuat Büke. Başbayi. Matbaaya girdiğimde 180 bin basılmış bile. Haberim yok. "Kağıt neden buldunuz?" dedim. "Bulduk" dediler. Kağıdımız çok kısıtlıydı. Anormal bir şey olduğunu anladım. Gittim rotatifte kağıdı kesttim. "Ne yapıyorsun?" dediler. Kağıdı kesttim ama kalıpları kesmek aklıma gelmedi. "Bundan sonra basmayın" dedim. "Peki" dediler. Ben oradan çıktıktan sonra yine bağlamışlar kağıdı.⁶⁹

Göründüğü gibi, gazetenin provokatif yalan haberini içeren nüshasının basımını, gazete patronunun müdahalesini bile engellemiş olan gizli bir el yönetmiştir. O gizli el de İngiliz derin devletinin ajanı Ian Fleming'den başkası değildir.

Ian Fleming

Söz konusu provokatif haber, doğrudan Ian Fleming tarafından kurgulanmış ve İngiliz derin devleti tarafından "kiralanmış" söz konusu gazete ve dernek tarafından yayınlanmıştır (Söz konusu dernek ve gazetedede samimi olarak görev yapan, İngiliz derin devletinin kirli oyunlarından habersiz kardeşlerimizi tenzih ederiz).

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi Ian Fleming, 6-7 Eylül tarihlerinde, kendi oluşturduğu kargaşanın tam göbeğinde, Beyoğlu İstiklal Caddesi'ndedir. İstanbul'a, Atatürk'ün evinin bulunduğu Selanik üzerinden gelmiştir.

Fleming bunu hiç saklamamıştır. O tarihte, İngiltere Denizaşırı İstihbarat Teşkilatı adına İstanbul'da yapılan bir Interpol toplantısına güya katıldığını ve bu esnada söz konusu kalabalığın ortasında kaldığını söylemiştir. İşin daha ilginç yanı ise, Fleming'in söz konusu Interpol toplantısına其实te hiçbir zaman katılmamış olmasıdır. Orada bulunmasının tek sebebi provokasyondur.

6-7 Eylül olaylarının hemen ertesinde İngiliz *Sunday Times Gazetesi*'nde "İstanbul'da Büyük Ayaklanma" başlıklı, tümüyle görgü tanıklığına dayanan ve olayları neredeyse naklen anlatan bir haber çıktı. Nedendir bilinmez, bu büyük haberi yazan kişinin adı yoktu. Ian Fleming, çok yakından tanık olduğu 6-7 Eylül olaylarından iki yıl sonra James Bond'u ve kendisini bir anda dün-yaya tanıtabilecek olan *From Russia With Love* (Rusya'dan Sevgilerle) kitabını yazdı. Kitapta, ilginç bir şekilde, maceranın tamamı Türkiye'de İstanbul'da geçiyordu.⁷⁰

İngiliz derin devletinin geçmişten beri hedefi, içinde pek çok etnik kökeni barındıran, her görüşten insanı ve bütün dinleri bir arada tutan Türk Devletini paramparça hale getirebilmek ve nihayetinde ortadan kaldırıbmak olmuştur. Osmanlı'nın yıkılış döneminde bu oyun fazlaıyla oynanmış, bizim milletimizin unsurları olan Araplar, Hintliler, Kürtler, Ermeniler Ingiliz derin devleti tarafından kışkırtılmıştır.

Bu oyun, her ne kadar Osmanlı'nın yıkımına yol açtıysa da, Ingiliz derin devletinin Türk Devleti'ni külliyen yok etme stratejisi başarıya ulaşamamıştır. Çünkülarında Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarını bulmuşlardır.

Görülebildiği gibi Ingiliz derin devletinin bu hain stratejisi, Cumhuriyet'in kuruluşunun sonrasında da devam etmiş ve Türk Milleti'ne asla yakışmayan 6-7 Eylül hadisesi, çok milletli, çok kardeşli bu ülke üzerinde derin yaralar açmıştır. Ingiliz derin devleti, bu kara propaganda sonrasında her yönden devreye girmiş ve gelişen tüm olaylar 1960 darbesini hazırlamıştır. Darbeler bölümünde söz konusu detaylar üzerinde durulacaktır.

Herbert George Wells

Bir başka MI6 ajanı olan H. G. Wells, İngiliz derin devletinin himayesinde kurulmuş olan Yuvarlak Masa (Round Table) üyesidir. Bu kişi, "dünyayı yönetecek olan dev bir gizli örgüt stratejisinin oluşturulmasını" sağlayanlar arasındadır.

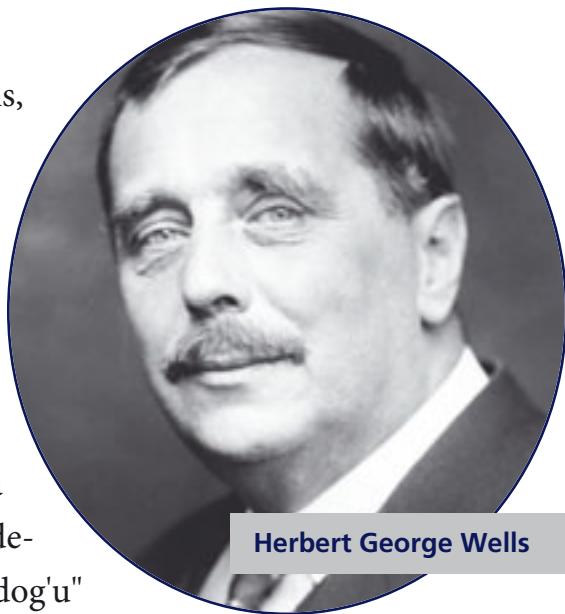
Wells, 1880'lerin ikinci yarısında Fen Bilimleri eğitimi veren bir okula devam etmiş ve burada "Darwin'in Bulldog'u" olarak tanınan Thomas Huxley ile tanışmıştır.

Wells, Huxley'nin Darwinist görüşlerinden fazlasıyla etkilenmiştir. Evrimci görüşleri romanlarında açıkça ortaya çıkmıştır. Malthus yanlısı görüşlerin de destekçisi olmuştur. Tek dünya ve beyin kontrolü fikirleriyle İngiliz istihbaratına hizmet vermiştir.

H. G. Wells, *Time Machine* (Zaman Makinesi) isimli kitabında "*uyuyanlar daha da uyutulacak, belki bir kısmı imha edilecektir; kalanların şekilleri değiştirecek, mağara adamı (troglodyte) olacaklar ve yeraltında çalışma kamplarına alınacaklardır*" ifadelerinde bulunmuştur.

H. G. Wells, *The Outline of History* (Tarih Taslağı) adlı kitabında ise, Milletler Cemiyeti'nin bir çeşit "hükümetler cemiyeti" olduğunu söyleyerek, dünyanın asıl olarak bir "insanlar cemiyeti"ne ihtiyacı olduğunu savunmuştur. Egemenliği tek tek devletlerden merkezi otoriteye aktaran bir "Dünya Anayasası"na sahip bir "Dünya Birleşik Devletleri"nin kurulması gerektiğinden bahsetmiştir. Söz konusu merkezi otorite de İngiliz derin devleti olacaktır.

Wells'in, *Time Machine* (Zaman Makinesi), *The Invisible Man* (Görünmez Adam), *The War of the Worlds* (Dünyalar Savaşı) ve tümüyle evrim propagandasının yapıldığı *The Island of Dr. Moreau* (Dr. Moreau'nun Adası) kitapları, tipik bir İngiliz istihbaratı propaganda merkezi ürünleridir. Wells'in *The Open Conspiracy* (Açık Komplo) isimli kitabı İngiliz derin devletinin tek dünya düzeni amacını kurgulamak üzere yazılmıştır.

Herbert George Wells

Söz konusu kitaplar, sanki önemli edebi eserlermiş gibi, adeta klasikler serisi içine dahil edilmiş ve ülkemiz de dahil olmak üzere pek çok ülkede üniversitelerde seçme kitaplar arasında okutulmaktadır. İngiliz derin devletinin bilinçaltı kurgulama yöntemleri oldukça sinsi metotlarla özellikle genç nesillerin zihinlerine enjekte edilmektedir.

John Le Carré (David John Moore Cornwell)

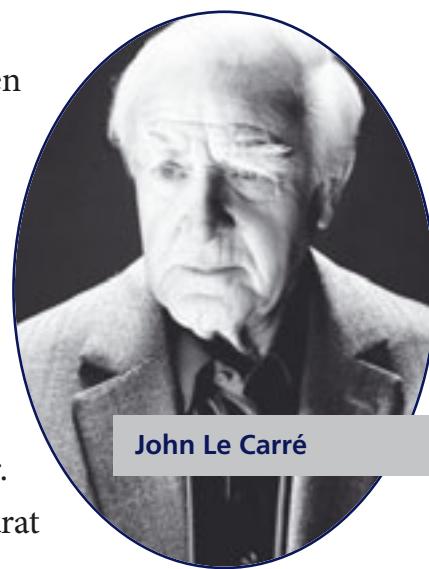
II. Dünya Savaşı sonrasında, Soğuk Savaş'ın en hararetli dönemlerinde İngiliz istihbaratında görev yapmıştır. İngiliz istihbarat geleneğine uyarak bir yandan da edebiyatla uğraşmıştır. Le Carré, o yıllarda yarattığı George Smiley adlı sakin yaradılışlı, abartılı meziyetleri olmayan baş karakterinin etrafında dönen çeşitli romanlar yazmıştır.

Asıl adı, David John Moore Cornwell'dir. Bern'de üniversite öğrenimi sırasında İngiliz istihbarat örgütüne katılmıştır.

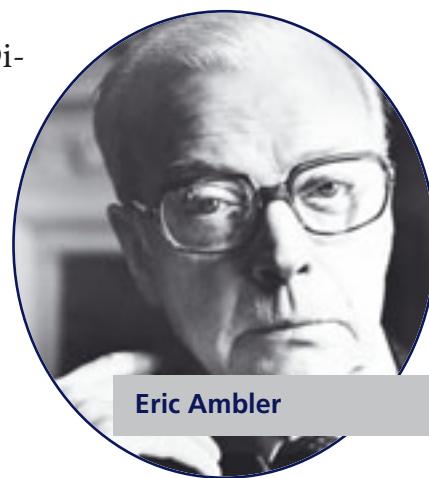
İlk romanı *Call For the Dead*'ı (Ölüyü Çağırma) 1961'de yazmıştır. Romanını MI6'e okutarak onayını almış, ancak kendisinden takma isimle yazması istenmiştir. İngiliz ajanı olduğunu ilk günden beri reddeden yazar, BBC'nin 2000 yılı yapımı *The Secret Center* (Gizli Merkez) isimli belgeselinde ajan olduğunu itiraf etmiştir.

Eric Ambler

MI6'de çalışmıştır. *The Mask of Dimitrios* (Dimitrios'un Maskesi) ve *Journey Into Fear* (Korkuya Yolculuk) isimli ilk romanlarında mekan olarak Türkiye'yi kullanmıştır. *The Light of the Day* (Gün Işığı) adlı kitabından uyarlanan Topkapı filmi bir dönemin en önemli sinema klasikleri arasında gösterilmiştir. Topkapı filmi de, pek çok İngiliz istihbaratçısının filmleri gibi İstanbul'da çekilmiştir.

John Le Carré

Eric Ambler

William Somerset Maugham

Ian Fleming, Eric Ambler gibi, İngiliz istihbarat birimi MI6'da görev yapan bir başka yazar ise William Somerset Maugham'dır. I. Dünya Savaşı'nda İngiliz istihbarat birimine girmiştir. 1917 yılında MI6 tarafından Bolşevik devrimini engellemek için Moskova'ya gönderilmiştir.

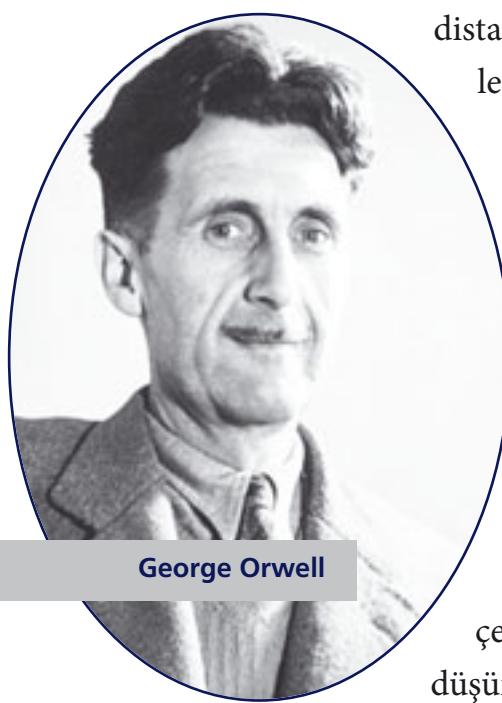
1928'de Fransız Rivierası'ndan bir ev alıp sadece yazıyla ilgileneceğini söylemiştir. Aslında amaç, tüm diğer istihbaratçı yazarlar gibi romanları yoluyla derin devlet politikalarını yaygınlaştırmaktır. II. Dünya Savaşı sırasında hikayelerini, Hollywood'da sinemaya aktarmıştır.

William Somerset Maugham

George Orwell

Asıl ününü *Animal Farm* (Hayvan Çiftliği) ve *1984* adlı kitaplarıyla yapan George Orwell gençliğinde sömürge polisiydi. Daha sonra yazar ve sosyalist oldu. Yaşamının son dönemlerinde ise İngiliz gizli servisinin muhbiriyydi.

George Orwell

Asıl adı Eric Arthur Blair olan George Orwell, Hindistan sömürge yönetiminde görevli bir İngiliz ailinin çocuğu olarak 1903 yılında Hindistan'da doğdu. Orwell, sömürgecilikten nefret ettiğini belirten açıklamalarda bulunmuş olsa da, yerli halka karşı öfke duyduğunu da açıkça belirtmeden edememiştir.

Orwell, II. Dünya Savaşı başlayınca İngiliz derin devletinin himayesindeki bir yayın kuruluşu olan BBC'nin Hindistan yayınları bölümünün başına getirildi. İngiliz ve Amerikan gizli servisleriyle bağlantıya geçen Orwell, onlara tehlikeli eğilimler taşıdığını düşündüğü muhalif aydınların bir listesini sundu.

Animal Farm ve ardından derin devletin şifrelerini anlattığı 1984 kitabı ile bu kitaplardan yararlanılarak yapılan filmler, Soğuk Savaş'ın kültür alanındaki en büyük operasyonlarından biri olarak CIA'nın desteğiyle bütün dünyaya dağıtıldı. Bu iki roman, ülkemizde, Boğaziçi Üniversitesi başta olmak üzere pek çok okulun hazırlık sınıfında ders kitabı olarak okutulmaktadır.

Orwell, *Animal Farm* isimli romanında, "Başka bir dişyanın mümkün olduğunu düşünmenin, özgürlük ve eşitlik peşinde koşmanın, düzeni değiştirmek istemenin, beyhude bir çaba olduğu" mesajını vermektedir. Ona göre; "Ortaklaşa eylemle yeni bir dünya kurulması mümkün değildir. Efendiler ve köleler, sömürücüler ve sömürülenler, yönetenler ve yönetilenler hep olacaktır; bundan kaçış yoktur."

İngiliz eleştirmen ve yazar Raymond Williams, Orwell'in kitabında yoksulları hayvanlara benzetmesindeki hızı dikkat çekerek, bu meczala yoksul halkın hayvanlar gibi güçlü ama bilinçsiz sayıldığını belirtmiştir. Orwell, güçlerinin bilincine varamayacakları için hayvanların da, yoksulların da sömürülmeye mahkum olduğunu iddia etmiştir. Orwell'in ürkütücü mantığına göre, hayvanlar nasıl bilinçlenemezse, yoksullar da bilinçlenemezler; dolayısıyla gerçek bir değişimin imkansız olduğu iddia edilir.

Orwell, yoksulları küfürmeyici bakış açısını açıkça dile getirmekten çekinmemiştir:

Çocukluğumun ilk yıllarında, benimkine benzer bütün ailelerin çocukların hemen hepsi gibi, ben de "sade" insanları neredeyse insan-altı bir tür sayardım. Okul yıllarda da, işçi sınıfına mensup kişilerin insan olduğuna ilişkin hiçbir kavram edinmemiştüm. Uzaktan baktığında onlara acırdım; ama ne zaman onların yakınına gelsem, yine onlardan nefret eder, yine onları küçük görür-düm.⁷¹

Aldous Huxley

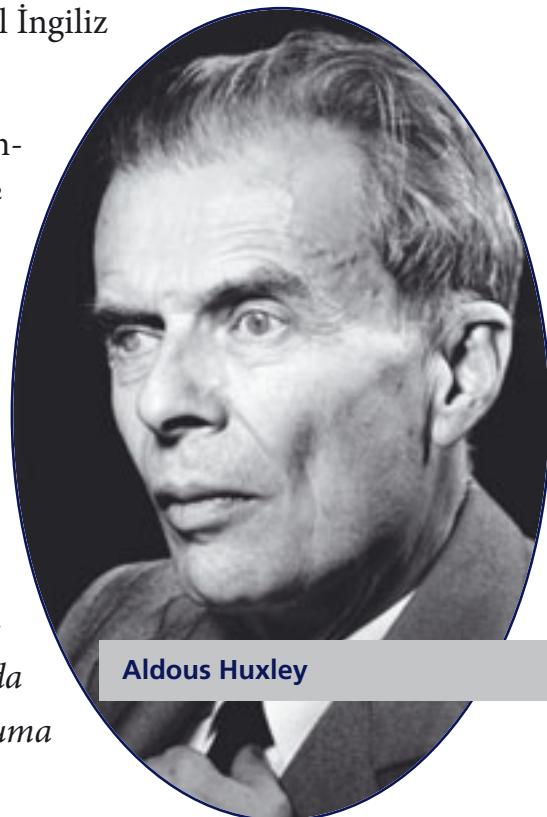
Aldous Huxley, "Darwin'in Bulldog'u" olarak tanınan evrimci Thomas Henry Huxley'in oğludur. Kardeşi Julian Huxley, Kraliyet Akademisi'nden (Royal Society) Darwin Madalyası sahibi bir evrimcidir. Kuruluş dönemindeki diğer Kraliyet Akademisi üyeleri gibi Aldous Huxley de homoseksüeldir. (De-

taylı bilgi için bkz: Adnan Harun Yahya, Üst Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü, 1. Cilt, 3. Baskı, s. 69)

Aldous, tipki kardeşi Julian gibi, Oxford'ta İngiliz ajanı H. G. Wells tarafından eğitilmiştir.⁷² 1932 yılında yayınlanan *Brave New World* (Censur Yeni Dünya) isimli romanında, tüm dünyaya egemen olacak totaliter bir yönetimi, yani tek hakimi olan bir dünya devletini anlatmıştır. Bu sistemde insanlar, düzen tarafından itaat etmeye programlanmışlardır. Huxley, kitabının 1946 yılında yayınlanan önsözünde bu konuya dikkat çekmiş ve "*etkin bir baskı düzeninde kitlelerin zor kullanmadan yönlendirilip denetim altında tutulacağını, çünkü insanların köleliği sever duruma geleceklerini*" yazmıştır.

Brave New World'de bu "gönüllü itaat"ın sağlanması için kullanılan bazı önemli yöntemler vardır: Öncelikle tarih tamamen yok edilmiştir. Dünya Devleti'ni yöneten bir iki üst düzey yöneticiden başka kimse tarihi bilmemektedir. Bu durumda insanlar, dünyada var olmuş tek toplum modelinin, içinde bulunduğu toplum olduğunu sanmaktadır. Bu yüzden de içinde yaşadıkları düzeni başka düzenlerle kıyaslama imkanına sahip değildirler. Gerçek özgürlük bilinmediği için, yaşanan köleliğin de farkına varamamaktadırlar.

Brave New World'de itati saglamak için kullanılan bir başka yöntem de, toplumun düşünmemesini sağlamaktır. Bunun için de iki çare bulunmuştur: Serbest ve sınırsız cinsellik ve "soma" adı verilen bir tür keyif verici, uyuşturucu madde. İnsanlar günün belli vakitlerinde Dünya Devleti'nin istediği biçimde çalışmakta, kalan zamanlarını ise cinsel ilişki ve soma ile geçirmektedirler. Ayrıca, Dünya Devleti'nin resmi ideolojisini zihinlere enjekte etmek için kullanılan "duyu-film" denen bir tür sinema vardır. Yeni Dünya'nın insanları, serbest cinselliğin temeli olan "herkes herkese aittir" prensibini korudukları ve kendilerine "soma" dağıtıldığı sürece mutlu olduklarını sanmakta

Aldous Huxley

ve düzene itaatte kusur etmemektedirler. Romanın bir yerinde, Dünya Devleti'nin bir "denetçisi", toplum için şu ifadeleri kullanmaktadır:

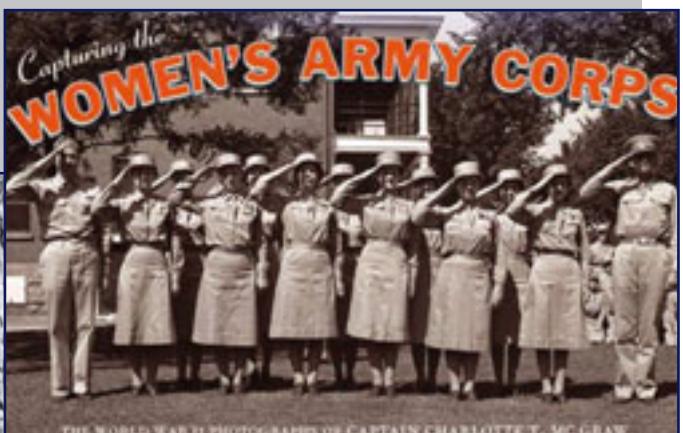
Berbat mı? Hayır, hiç de böyle bulmuyorlar. Tam tersine hoşlarına gitiyor. Son derece hafif ve çocukça basit. Zihinde veya kaslarda hiçbir baskı yok. Yedi buçuk saat hafif, yorucu olmayan iş. Sonra herkesin soma payı, oyunlar, sınırsız ölçüde çiftleşme, duyu-filmleri. Daha ne isteyebilirler ki? ... Bugün dünya istikrarlı. İnsanlar mutlu; istediklerine sahip olabiliyorlar, sahip olamayacaklarını ise hiç istemiyorlar. ... Öyle koşullandırılmışlardır ki, bugünkü davranış biçimlerinden başka türlü davranışları ellsinde değil. Bu arada ters giden bir şey varsa o zaman da soma var.⁷³

Huxley'in tüm bu tasvirleri görünüşte bir kurgudur. Ama aslında İngiliz derin devleti himayesinde gizli, totaliter bir devletin nasıl işleyeceği hakkında bir modeldir. Modele göre, gizli bir totaliterizm uygulayan Dünya Devleti üç yöntem kullanmaktadır: Tarihi değiştirmek, serbest cinsellik yoluyla ahlaki yok etmek ve insanlara beyin yıkayıcı, uyuşturucu zevkler sunarak onları dengesiz, düşüncesiz, pasif varlıklar şekline sokmak. Bu yöntemle insanların beyinleri susturulmakta ve uyutulmuş beyinlerin itaati kendiliğinden oluşturulmaktadır.

Wells ve onun dönemindeki pek çok yazar gibi Huxley de, kendince nüfus artışından endişe duymuş ve oluşmakta olan sözde "fazlalık kitlenin" elimine olması veya eğer bu sağlanamazsa, kontrol edilmesi gerektiğini iddia etmiştir. Kitleleri psikolojik olarak koşullandırılmış bir makine haline getirerek bu "surunun" ortadan kalkacağını iddia etmiştir. İngiliz derin devleti, işte böylesine karanlık zihinlerin ürettiği korkunç fikirleri empoze ederek, hedeflediği dünya düzenini oluşturmayı amaçlamıştır.

II. Dünya Savaşı'nda Kadın Ajanlar

Kadın ajanlar, İngiliz derin devleti için her zaman önemli birer koz olarak kullanılmıştır. İngiliz derin devleti, özellikle I. Dünya Savaşı başlarından itibaren, sadece istihbarat yönünden değil, toplumları kargaşalara, isyanlara hatta bölünmelere sevk etmesi yönünden de kadın ajanları kullanmıştır. Daha sonra Amerika'da da bu modelden esinlenilerek Women's Army Corps – WAC (Kadınlar Ordusu Kurumu) kurulmuştur.

Kadın ajanlar, İngiliz derin devleti için hep önemli bir kozdur. Amerika'da kurulan Women's Army Corps – WAC (Kadınlar Orduusu Kurumu), İngiliz modelinden esinlenerek oluşturulmuştur.

The Special Operation Executive - SOE (Özel Operasyonlar Birimi), Churchill tarafından kurulmuş ve kurum kapsamında pek çok kadın ajan faaliyet göstermiştir. Kadınlar özel olarak eğitilmiş, acımasız katiller haline getirilmiştirlerdir.

II. Dünya Savaşı, kuşkusuz kadınların İngiliz derin devleti tarafından daha etkin kullanıldığı bir dönem olmuştur. Churchill, istihbarat faaliyetleri için özel bir birim kurmuş ve buna "Özel Operasyonlar Birimi" (The Special Operation Executive – SOE) adını vermiştir. Tarihçi John Smith, bu birim ile ilgili olarak şu açıklamada bulunur:

Churchill, ordunun, donanmanın ve hava gücünün yanı sıra dördüncü bir gücün de olmasını istemişti. Bu grup, Almanları yıkıma uğratacak ve rahatsız edecek ve müttefiklerin kazanma ihtimalini artıracaktı. SOE bu görevi gerçekten yapmıştır.⁷⁴

Virginia Hall (alt solda) ve diğer kadın ajanlar adeta acımasız robotlara dönüşmüşlerdir. Pek çoğu, görevleri bitince İngiliz derin devleti tarafından katledilmiştir.

Bu görev için kadınlar özellikle eğitildiler. Sert eğitimli ve erkekçi görünen bir kısım kadınlar, itici, bir o kadar da şaşırtıcı bir acımasızlık duygusu içinde, derin devletin ajanı haline getirildiler. Adam öldürme, bombalama gibi eylemleri tereddüt etmeden yerine getirdiler. Her ajan, yanında "L pill" adı verilen ve içildiğinde kişiyi birkaç dakika içinde öldürebilen arsenik kapsülleri bulunduruyordu. Bu kapsüller giysilerinin içine dikilmekteydi; herhangi bir yakalanma durumunda, ajanın "konuseturulma" ihtimaline karşı bu nü içerek intihar etmesi isteniyordu. Özellikle telsiz operatörlerinin yaşam süresi 6 haftayı geçmemektedir.⁷⁵

Ajanlar, patlayıcı yerleştirmek, hırsızlık, sahtecilik, sabotaj ve sessizce öldürme üzerine eğitilmişlerdi.

Savaştan sonra her binası yıkılıp yok edilen, dolayısıyla yıllar boyunca varlığı gizli kalan İngiliz Özel Operasyonlar Birimi ile ilgili bilgiler, yakın zamanda bir TV belgeseli ile gözler önüne serilmiştir. Savaş sırasında ve sonrasında burada 3000 kadar ajanın eğitildiği bilinmektedir.⁷⁶

İngiliz derin devletinin eğitim kamplarında özel olarak eğitilen ajanlar veya bunların çeşitli ülkelerde yetiştirdikleri yancılar, tam anlamıyla İngiliz derin devletinin himayesine girmiştir. Yazar Banu Avar, söz konusu kadınları şu şekilde tarif etmiştir:

Küresel sırtlanlar, "kadın"a özel bir önem verirler. Kadın bir toplumun itici gücüdür. Yani vatanına, milletine bağlı kadın cinsi, formatı koyanlar için çok "tehlikeli"dir. Küresel çete için hedef ülkelerin, kadını "kimiksizleştirmek", "milletsiz kadın" formatını dayatmak ya da "küresel çıkarlar" için uğraşan "kadın robotlar" yaratmak ilk görevidir.⁷⁷

"Kadın robotlar", İngiliz derin devleti himayesindeki söz konusu kadınları tanımlamak için çok yerinde bir ifadedir. Çünkü İngiliz derin devletinin himayesindeki kadın ajanlar, bu görevlerini kendi ülkelerinin istikrarı için değil, İngiliz derin devletinin himayesinde oldukları için yapmışlardır. Nitekim birazdan göreceğimiz kadın ajanların büyük bölümü İngiliz değildir; ama İngiliz istihbaratı için hizmet vermişlerdir. Çeşitli ülkeler içinden seçilmiş yancılar ise, bu sözlerde açıkça vurgulandığı gibi, kendi vatanına ve milletine adeta düşman olan, menfaat ile kandırılmaya ve İngiliz derin devletinin yönlendirmesine oldukça açık olan kişilerdir.

İşte bütün bu sebeplerle İngiliz derin devletinin, özellikle yakın tarihte ajanlar edinmesi, bu ajanların da bir kısmının kadınlardan oluşturulması, hiç zor olmamıştır.

SOE'nin yetiştirdiği kadın ajanların en önemli özellikleri erkekçi görünümleri, kısa saçları ve donuk bakışlarıdır.

(Sağda) İngiliz kadın ajanlardan Nancy Wake,

kendi hayatının konu edildiği Charlotte Gray filminin galasında Prens Charles ile

(Ortada sağda) SOE ajanları bir anma töreninde

(Ortada solda) İngiliz derin devletinin kullanıp ardından ölüme gönderdiği kadın ajanlar, daha sonra sözde kahramanlaştırılmış, onlar adına anıtlar dikilmiştir. Almanlara teslim edilerek idam ettirilen, sonra adına anıt dikilen Violette Szabo, bu kişilerden yalnızca biridir.

(Altta) George Cross madalyası sahibi Wake ve diğer ajanlar İngiltere Kraliçesi tarafından ağırlanırken

İngiliz derin devleti için, "kadın" top-lumun itici gücü olarak kullanılmalı ve bu da kadın robotlar üreterek gerçekleştirilmelidir. II. Dünya Savaşı'nda ajanların robotlaştırılmış kadınlardan seçilmesinin nedeni budur.

Anne-Marie Walters

Yarı İsviçreli yarı Fransız olan Anne-Marie Walters, Cenevre'de büyümüştür. Özellikle II. Dünya Savaşı sırasında İngiltere'de yapılandırılan WAAF (Women Auxiliary Air Force – Yardımcı Kadın Hava Gücü) içinde faaliyete başlamış ardından Churchill'in Özel Operasyonlar Birimi'ne henüz 19 yaşındayken girmiştir. II. Dünya Savaşı sırasında aktif görev yapmıştır; kod adı Colette'tir. Yıllar sonra Almanya'ya yönelik casusluk faaliyetlerini *Moondrop to Gascony* (Gascony'e Ay Damlası) isimli kitabında yayımlamıştır.⁷⁸

Anne-Marie Walters

Christine Granville

Christine Granville

Churchill'in "gözde ajani" olarak bilinen Christine Granville, gerçekle Polonyalıdır. Asıl ismi Maria Krystyna Janina Skarbek'tir. Hitler'in Polonya'yı işgali döneminde İngiliz gizli servisi tarafından görevlendirilmiştir. Görevi, direniş güçleri kuruş Almanların güçlerini kırmak ve önemli yerlere gerilla saldıruları düzenlemektir. Gör evi boyunca pek çok komutanı baştan çıkarma görevini üstlenmiş ve açıkça İngiliz gizli servisi tarafından kullanılmıştır. Görevini bitirmesinin ardından Granville, bir otel odasında yine İngiliz derin devletinin elemanları tarafından bıçaklanarak öldürülmüştür.⁷⁹

Vera Atkins

İngiliz derin devletinin kadın ajanlarından biri olan Vera Atkins, yine II. Dünya Savaşı sırasında görev yapmıştır. Ian Fleming'in James Bond serisindeki Miss Moneypenny'nin bu kişiden esinlendiği söylenmektedir. Atkins, gerçekle Romanya doğumludur; 1933 yılında Londra'ya taşınarak soyadını değiştirmiştir

ve İngiliz istihbaratı adına çalışmaya başlamıştır. O da, Churchill'in Gizli Ordusu olarak bilinen İngiliz Özel Operasyonlar Birimi için görev yapmaya başlamıştır. Churchill'in ABD'yi savaşa dahil etme çabaları sırasında Roosevelt, o dönemde CIA'in başı olan William Donovan'ı tetkik için Avrupa'ya göndermiştir. Churchill'in Vera Atkins'ten talebi ise, William Donovan ile mümkün olduğu kadar fazla zaman geçirmesi şeklinde olmuştur.⁸⁰

Virginia Hall

Amerikan vatandaşı olan Virginia Hall, II. Dünya Savaşı sırasında İngiliz Özel Operasyonlar Birimi için görev yapmış, sonra görevine CIA'de devam etmiştir. Gestapo, Hall'u, II. Dünya Savaşı sırasında "müttefiklerin en tehlikeli ajanı" olarak tanımlamıştır.

Noor Inayat Khan

Noor Inayat Khan, İngiliz istihbaratı adına çalışmış olan Hint kökenli bir ajandır. Babası Sufi lider Hazrat Inayat Khan, Batı'da Sufiliğin yayılmasını

sağlamış olan bir Müslümanıdır. Noor Inayat, II. Dünya Savaşı sırasında Londra'da Churchill'in kurduğu Özel Operasyonlar Birimi'nde ajan olmuştı. 1944 yılında Almanların eline düşüğü ve Dachau toplama kampında idam edildiği belirtilmiştir. Fakat daha sonra, Nur Inayat'ın İngiliz derin devleti tarafından özellikle Almanlara verildiği ve kasıtlı olarak ölüme gönderildiği anlaşılmıştır.⁸¹ İngiliz derin devleti, kendi kirli operasyonlarını

gizli tutmak için, kendi adamını harcamaktan her zamanki gibi çekinmemiştir. Durumun örtbas edilmesi için ise ölümünden sonra Noor Inayat'a, İngiltere ve İngiliz Milletler Topluluğu'nun sivillere verdiği en büyük madalya olan George Cross madalyası verilmiştir. Ardından İngiltere'de Gordon Meydanı'nda Noor Inayat'in büstü yaptırılmış ve bir kahraman olarak tanıtılmıştır.

Nancy Wake

Yeni Zelanda doğumlu olan Nancy Wake de, Churchill'in Özel Operasyonlar Birimi'nde ajan olarak çalışmış kadınlar- dan biridir. İngilizler tarafından casusluk ve sabotaj üzerine eğitilmiştir. Savaşın son aylarında, Normandiya Çıkarması sırasında 7000 savaşçının silahlanaşmasına yardım etmiş ve onlara liderlik etmiştir. İşgal altındaki Fransa'da defalarca silah, para ve kod pusulaları dağıtmış, defalarca yakalanmaktan son anda kaçmıştır. Müthiş kaçma yeteneği nedeniyle Naziler tarafından, "la Souris Blanche" (Beyaz Fare) olarak adlandırılmış, daha sonra kendi hayatını yazdığı romana da bu ismi vermiştir. Biyografi yazarı Peter Fitz Simons'a göre, Gestapo tarafından en fazla aranan isimlerin başındadır. Wake, "*Bence en iyi Alman ölü Almandır ... Çok fazla Alman öldürdüm, daha fazla öldürmediğim için ise çok üzgünüm*" şeklindeki ifadesiyle ünlüdür.⁸²

Nancy Wake

Violette Szabo

Violette Szabo

Fransa doğumlu olan Violette Szabo da, aynı şekilde Churchill'in Özel Operasyonlar Birimi'nde ajan olarak çalışmıştır. Szabo'nun da savaş sırasında Naziler tarafından yakalanıp toplama kampına götürüldüğü ve orada idam edildiği belirtilmiştir. Ancak daha sonra, onun da, kirli operasyonlarını gizli tutmak

amacıyla İngiliz derin devleti tarafından Almanlara teslim edildiği anlaşılmıştır. George Cross madalyası verilen nadir kadın ajanlardan biridir. Tıpkı bu ödülü ilk alan Noor Inayat Khan gibi Violette Szabo da bu ödülü ölümünden sonra almıştır. İngiliz derin devletinin, Almanlara yakalatıp ölümüne sebep olduğu kadın ajanları, daha sonra en yüksek derecelerle ödüllendirme alışkanlığını burada hatırlamak gerekmektedir.

Cecile Pearl Witherington Cornioley

İngiliz bir aileden gelen Pearl Cornioley Fransa'da büyümüştür. Savaş sırasında İngiliz Özel Operasyonlar Birimi'ne katılmıştır. Görevi kuryelik yapmak olan Cornioley, kendisi hiç makyaj yapmamasına ve son derece erkekçi bir görünümü tercih etmesine rağmen kozmetik ürünler satıcısı olarak kendini tanıtarak gerekli her yere ulaşabilmiştir. Cornioley, gerilla savaşında uzmandır. Bir süre ormanlık alanda yaşamış ve patlayıcıların tedarik edilmesini sağlamıştır. Almanlar, yakalandığı takdirde 1 milyon Frank ödülün verileceğini vaat ettikleri posterlerini her yere dağıtmışlardır.⁸³

**Cecile Pearl
Witherington Cornioley**

Odette Sansom Hallowes

Odette Sansom Hallowes

Fransa'da doğan Odette Hallowes, daha sonra İngiltere'ye gelmiş ve İngiliz istihbaratı için çalışmaya başlamıştır. George Cross ödülü verilen kadın ajanlardan biridir. II. Dünya Savaşı sırasında, İngiltere'ye istihbarat sağladığı ortaya çıktığı için, Gestapo tarafından yoğun işkencelere maruz kalmıştır. Konuya ilgili kendi ifadeleri şöyledir: "Gestapo karargahından ayrıldığında ayak parmaklarında hiç tırnak yoktu. Ama yine de konuşmadım."⁸⁴

Noreen Baxter

II. Dünya Savaşı sırasında Churchill'in gizli ordusunda bulunan isimlerden bir diğeri de Noreen Baxter'dır. Baxter'ın görevi, tehlikeli görevlere gönderilmeden önce gizli ajanları eğitmektir. Baxter, bu ajanların eğitiminde büyük rol oynamıştır. Kendi deyimiyle bu kişiler, bir kişiyi rahatça öldürebilecek, kodları çözebilecek ve patlayıcılar konusunda uzman hale gelebilmektedirler. Bu kişilerin büyük bölümü işgal altındaki Avrupa'ya gönderilmiş ve neredeyse yarısı geri dönmemiştir.

Noreen Baxter

Baxter, söz konusu ajanları eğitmek için, kimi zaman onları baştan çıkarmak için gönderilen bir sevgili şeklinde kullanıldığını da anılarında anlatmıştır. Eğitim verdiği bölümden Fransa'ya ajan olarak gönderilenlerin sayısı 400'dür; bunların 39'u kadındır.⁸⁵

Amy Elizabeth Thrope (Betty Pack)

Amy Elizabeth Thrope

Kod adı Cynthia olarak bilinen Thrope, Amerika doğumludur ve İngiliz istihbaratı için görev yapmıştır. İngiliz Konsolosluğu ikinci katibi ile evlenmiş ve İngiliz vatandaşlığı da almıştır. Elde ettiği istihbarat bilgileri arasında, Almanların tüm mesajlarını kodladığı Enigma isimli cihazın detaylarını öğrenmek olmuştur. Genellikle Alman ve Polonyalı üst düzey görevlileri baştan çıkarmak için kullanılmış, öldüğünde Time dergisi onun için "yatak odasını, James Bond'un Baretta'sını kullanır gibi kullanıyordu" ifadelerine yer vermiştir. Thrope, "iki eski meslek olan casusluk ve fahişeliği birleştirmekten hiçbir pişmanlık duymadığını" belirtmiş ve "savaşlar saygıdeğer yöntemlerle kazanılamaz" demiştir.⁸⁶

İngiliz derin devletinin II. Dünya Savaşı sırasında özellikle kadın ajanlar kullandığını detaylarıyla belirtmemizin sebebi, derin devletin bu geleneği günümüzde de devam ettirmesidir. İngiliz derin devleti, hali hazırda ülkeler içinde karışıklık çıkarmak istediginde, devletleri ve hükümetleri gebe bırakmaya karar verdiginde, şantaj ve tehdide başvurmak istediginde genellikle kendisine yancılık yapan kadın ajanları tercih etmektedir. Oldukça küçük menfaatlere tamah eden ve genellikle İngiliz hayranı olan söz konusu yancılar, kendi milli, manevi ve ahlaki değerlerini tereddüsüz şekilde harcayacak kadar ucuz ve basit insanlardan oluşmaktadır. Günümüzde bu kompleksli ajanları tanımak aslında çok zor değildir. Çünkü bunlar İngiliz derin devletine bağlılıklarının bilinmesinden hastalıklı bir hız duymaktadırlar. Bu çirkin sadakatlerini, konuşmalarında, paylaşımlarında, yazılarında Churchill ve İngiltere hayranlığını, Rumilik ve homoseksüellik savunuculuğunu vurgulayarak veya fil gibi sembollere sık sık yer vererek göstermeye çalışırlar. İngiliz derin devleti, böyle insanları teşhis etmeyi gayet iyi bilmekte, kendi menfaatleri için kullanmakta ve çoğu zaman da, menfaatleri bittiği anda onları harcamaktadır. II. Dünya Savaşı'nın kadın ajanları, bunun canlı bir örneği olmuştur.

SOE'den Gladio'ya

Rus tehdidine ve muhtemel bir Varşova Paktı saldırısına karşı, cephe içerisinde direniş başlatmak amacıyla İtalya'da kurulduğu ifade edilen Gladio, her ne kadar kontr-gerilla şeklinde örgütleniyse de, gerçekte gerilla eğitimi almış militanlardan oluşan mafyavari bir yapılanmadır.

Gladio, aslında II. Dünya Savaşı'nda doğmuştur. Churchill, savaş sırasında kurduğu gizli ordusu İngiliz Özel Operasyonlar Birimi'ni (SOE) devam ettirmek istemiş ve bunu bir paralel örgütlenme olarak yaşamıştır. Görülebildiği gibi Churchill'in, sadece savaş sırasında değil, savaş sonrasında da gizli bir ordusu vardır. Bu ordunun Soğuk Savaş'ı dindirmek için mi, yoksa Soğuk Savaş'ı alevlendirmek için mi kurulduğu sorusunun cevabı ise belirsizdir. Rus kuvvetini sürekli elimine etmek isteyen ve bu nedenle iki dev güç arasında Soğuk Savaş'ı suni olarak başlatan Churchill'in, bu tehlikeli gerilimi sürdürmeye çalışması şaşırtıcı değildir; nitekim böyle de olmuştur.

Pek çok kişi Gladio'nun bir NATO projesi olduğunda hemfikirdir. Gladio gerçekten de NATO kapsamında geliştirilmiştir; fakat tümüyle İngiliz derin devleti projesidir, mimarı da Churchill'dir. Gladio'nun İngiliz derin devleti tarafından NATO bünyesinde geliştirilmesi konusu kitabı ilerleyen bölümlerde detaylı anlatılmaktadır. Gladio ile İngiliz derin devleti, görünürde, Batı Avrupa'daki komünist hareketleri hedeflemiştir. "Komünizm karşıtı" görünümlü İngiliz derin devletinin pek çok açıdan işine yaramış, bu şekilde ABD bu mücadeleye dahil edilebilmiştir. ABD'nin devreye girmesiyle bir iş bölümünü yapılmıştır: Fransa, Belçika, Hollanda, Portekiz ve Norveç'teki operasyonlar dan İngiltere; Finlandiya, İsveç ve Türkiye'nin dahil olduğu diğer ülkelerden ABD sorumludur.

Bu göz boyama, komünizme daima karşı olmuş olan ABD için oldukça cazıptır kuşkusuz. Fakat İngiliz derin devletinin hedefi hiçbir zaman komünizm olmamıştır. Hatta tam tersine, dünyaya getirmeye çalıştığı düzen, asıl olarak hayali komün sistemini esas almaktadır. İngiliz derin devleti, "komünizm karşılığını" sadece ABD'yi kullanarak Rus tehdidinden kurtulma hedefi için kullanmaktadır. Nitekim II. Dünya Savaşı sırasında Churchill'in gizli ortodusu SOE, Hitler'e karşı, Yunanistan Komünist Partisi'ni lojistik olarak desteklemiş ve silahlandırmıştır. Fakat savaş sonrasında Churchill, sadece bu desteği kesmekle kalmamış, Yunanistan içinde kanlı bir komünist avı başlatmıştır. Bu ikinci hamle, İngiliz derin devletinin, ABD'ye kendisini iyi bir müttefik olduğunu göstermesi bakımından fayda sağlarken aynı zamanda Yunanistan içinde de planlanan ayaklanma zeminini oluşmuştur.

Yunanistan'ın, típkı Türkiye gibi, İngiliz derin devletinin güçlenmesini istemediği ülkeler arasında bulunduğuunu unutmamak gerekmektedir. Nitekim bütün bu gelişmelerin ardından 3 Aralık 1944 tarihinde Atina'da, Syntagma Meydanı'nda Parlamento Binası önünde, içinde kadın ve çocukların da bulunduğu bir "barışçıl" gösteri, İngiliz derin devletinin organize ettiği bir katliam ile kana bulanmış, halka makineli tüfeklerle ateş açılmıştır.

Bu kirli güç gösterisi sonrasında İngiliz derin devleti, tam olarak istediği şekilde kendi denetimindeki lideri başa getirmiştir. Yunanistan'da bundan sonraki liderler de, tam olarak İngiliz derin devletinin himayesindeki liderler olacaktır. İngiliz derin devleti, Yunanistan'daki olaylara gücünün yetmediğini

3 Aralık 1944'te Syntagma Meydanı'nda yapılan gösterinin kana bulanmasıyla, İngiliz derin devleti Yunanistan üzerinde kontrolü ele almıştır. Yunan liderlerini derin devlet geçmiş, Truman Doktrini, Yunanistan'ın finansal olarak da himaye edilmesine neden olmuştur. Yunanistan 1952'de NATO'ya kabul edildiğinde, Gladio'su hazır durumdadır.

anladığı bir anda, 1947'de, ABD'yi yardıma çağırılmış ve o dönemde Yunanistan'ın ve Türkiye'nin İngiliz derin devletinin finansal anlamda himayesine girmesini sağlayacak olan Truman doktrini hayatı geçirilmiştir. Yunanistan 1952'de NATO'ya kabul edildiğinde Gladio'su hazır durumdadır.

27 Ocak 1949 tarihinde, dönemin MI6 Başkanı Stewart Menzies, dönemin Belçika Başbakanı Paul-Henri Spaak'a bir mektup göndererek, "*savaş süresinde başlamış olan gizli servislerinin işbirliklerinin devam etmesine karar vermiş olmalarının her iki ülkenin de çıkarına olduğunu,*" söylemiş ve "*bu mektubun ABD dahil hiç hiçbir yere açıklanmaması*"nı rica etmiştir. Bu, söz konusu ittifak dahilinde kurulmuş olan Gladio'nun devam ettirilmesine yönelik üstü kapalı bir ricadır. Bu talep, aynı zamanda, İngiliz derin devletinin ABD'yi bir yandan koruyucu kalkan olarak kullanırken, bir yandan da gizli işlerinde devreden çıkarmak istedigini gözler önüne sermiştir. Spaak, bu önerisi cevaben, "*ABD olmadan olmayacağı, böyle bir durumda Belçika istihbaratının oldukça hassas ve tehlikeli hale geleceği*" cevabını vermiştir.⁸⁷

Bu anlaşmanın ardından İngiliz, ABD ve Belçika istihbaratları, en üst düzey yöneticileri arasındaki görüşmeler sonucunda, Gladio'nun ilk temelleri olan Stay-Behind gizli ordusunun koordinasyonunu yapacaklardır. Bu toplantılar "Tripartite Meeting Brussel" (Brüksel'de Buluşan Üçlü) adı altında şe killenmiştir ve bu üçluğunün aldığı kararlar hala bilinmemektedir.

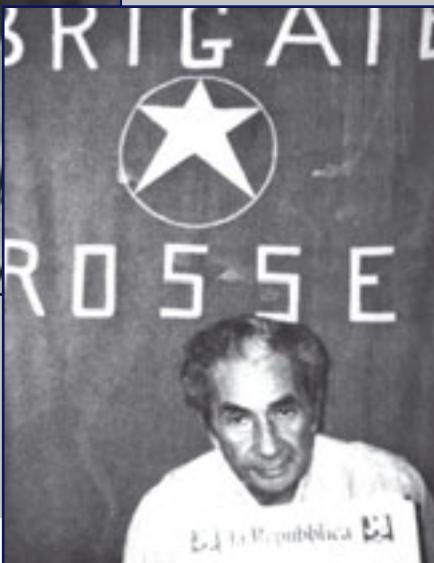
Belçika'da, doğrudan İngiliz derin devletinin oluşturduğu Glaive adındaki Belçika Gladio'su, özellikle seksenli yıllarda sorumlusu belli olmayan terörist eylem ve darbelerin gerçekleşmesine neden olmuştur.

İsviçre'de ise bir yeraltı ve provokasyon örgütü olarak çalışan ve varlığın dan İsviçre Federal Parlamentosu'nun dahi haberdar olmadığı gizli terör ordusu P-26 ve buna bağlı olarak çalışan gizli haber alma teşkilatı P-27 kanlı eylemler gerçekleştirmiştir. Zaman içinde, söz konusu örgütlerin Gladio'nun uzantıları olduğu ve bu yapılanma tarafından fişlenen kişiler hakkında İngiltere'nin, İsviçre Federal Parlamentosu'ndan bile daha fazla bilgiye sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Bunun ardından edinilen bilgi ise daha ilginçtir: Söz konusu yeraltı yapılanmalarının elemanları, sürekli olarak İngiltere'de eğitilmektedir.⁸⁸ Örgütün liderlerine ise, İngiltere tarafından her yıl 100 bin Pound ödenmektedir.⁸⁹

(Solda) Kendisine yönelik darbe girişiminin Gladio'nun işi olduğunu anlayan De Gaulle, NATO'yu Fransa'dan çıkarmıştır.

(Altta) İtalya Başbakanı Aldo Moro'nun kaçırılıp öldürülmesi olayı İngiliz derin devleti himayesindeki Gladio'nun bir eylemidir.

Gladio, zamanla "düşman" tanımını oldukça genişletmiş, "demokrasiyi tehlikeye düşürdüğü" iddia ettiği herkesi hedefi yapmıştır. İşte bu nedenle geniş çaplı devlet terörlerinden, kanlı darbelere kadar hemen her kirli işte parmağı olmuştur. İngiliz derin devleti ile Gladio'nun ortaklaşa yaptıkları Fransa Cumhurbaşkanı Charles De Gaulle'e yönelik darbe girişimi bunlardan biridir. Darbe girişimi başarısız olunca De Gaulle NATO'yu Fransa'dan kovmuştur. İtalya Başbakanı Aldo Moro'nun kaçırılıp öldürülmesi olayı da İngiliz derin devleti himayesindeki Gladio'nun bir eylemidir.

Büyük Savaşlardan Gizli Örgütlenmelere

Görülebildiği gibi İngiliz derin devletinin büyük savaşlar çalışma ve bu yolla dünya çapında bir denetim kurma siyaseti, II. Dünya Savaşı sonrasında şekil değiştirmiştir. İngiliz derin devleti, pek çok açıdan dünya savaşlarının kanlı ve pahalı sonuçlarını kaldırıramaz hale gelmiştir. Gitgide güçlenen ülkeler de bu konuda önünde büyük bir set oluşturmuştur.

İşte bu nedenle bundan sonra İngiliz derin devleti, bir strateji değişikliğine gitmiştir. Churchill'in II. Dünya Savaşı sırasında oluşturduğu Özel Operasyonlar Birimi kimliği, sonraki yıllarda sadece ajan yetiştirmeye konusunda değil, propagandalar yoluyla ülkelere etki edebilme stratejisine dönüşmüştür. Artık dünyada karışıklık çıkarmak ve ülkeleri İngiliz derin devletinin himayesi altına sokabilmek için, ülkeler içten fethedilecektir. Sloganlar geliştirecek, kara propagandalar yayılacak, belirli kimlikler ön plana çıkarılacak, gençler propagandalara uygun şekilde yönlendirilecek ve "demokrasi" ve "özgürlük" kelimeleri bol bol kullanılacaktır. Sokaklar hareketlendirilecek, geçmişte olduğu gibi özellikle azınlık kartı oynanacak, provokasyon ayyuka çıkacak, kanlı protestolar, isyanlar, iç savaşlar yoluyla ülkelerde yönetimler değişecek veya ülkeler istikrarsızlığa sürüklenecektir. Bunu sağlamak için çeşitli düşünce kuruluşları, vakıflar, dernekler perde arkasında devrede olacak; gerekli propagayı, parayı ve ortamı sağlayacak; bir kısmı medya, ajanlar ve yanclar yoluyla istenen sonuç kısa sürede alınacaktır. Ülkeler ekonomik krizlere sürüklenecek gitgide güçsüzleşecek, İngiliz derin devletinin hakimiyetindeki finans merkezlerine gebe bırakılacaklardır. Ekonomik ve siyasal çöküşler ülkelerin kısa zamanda sonunu getirecektir.

İngiliz derin devleti için artık kapsamı geniş ve oldukça maliyetliavaşlara gerek kalmamıştır. Ülkelerin, kendilerini kendi içlerinden yıkan sistemlerini organize etmek hem kolay hem de maliyetsiz olmaktadır. Ayrıca perde arkasında kalmak, durum alenileştiğinde ABD'yi ön plana çıkarmak, İngiliz derin devletteki oldukça geniş bir faaliyet alanı da sunmaktadır. Bütün bunların detayları ilerleyen bölümlerde aktarılacaktır.

İngiliz derin devleti, büyük savaşların kanlı ve pahalı sonuçlarını kaldırılamaz hale geldiğinde, ülkeleri içten fethetme stratejisine yönelmiştir. Bunun için ise ajanlar ve propaganda kullanılmıştır.

Dünya, siyasi, mali ve sinsi güçleri elinde bulunduranların hakimiyeti altında görünebilir. Kimi zaman bu güçler, milyonların kanını akıtacak korkunç savaşların mümessili olacak kadar azgınlaşabilir; kimi zaman sinsi propaganda ve soykırımlarla tarih sahnesine gelebilirler. Devletlerin, milletlerin ve kurumların çoğu, böyle güçlerin gözü görmüşlüğünü, sinsiliğini ve yenilmezliğini gerekçe göstererek kendilerini bu güçlere teslim ediyor olabilirler. Oysa asla unutulmamalıdır ki, tüm kuvvet ve kudret yalnızca Yüce Allah'a aittir. Rabbimiz dilemedikçe, sinsi güçlerin hiçbir gücü yoktur. Onlar, Deccal ve Mehdi taraftarlarının ayrimı için bu dünyada özel olarak yaratılmışlardır. Görevleri de, güç ve iktidarda kalacakları süre de Allah'ın Katında bellidir.

Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuruna varmazlar. (Enam Suresi, 123)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıklarını (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyülüksüz taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (Araf Suresi, 48)

BÖLÜM II

Sömürge İmparatorluğundan İngiliz Milletler Topluluğu'na

Kuzey Atlantik Bildirisı ve Birleşmiş Milletler'in Kuruluşu

II.

Dünya Savaşı devam ederken, ABD Başkanı Roosevelt ile İngiltere Başbakanı Churchill, dünyada gelişen olayları görüşmek üzere Atlantik'te, New Foundland'ın Placentia Koyu'ndaki Prince of Wales (Gallerin Prensi) isimli bir savaş gemisinde buluştular. Bu görüşmeler sonucunda 14 Ağustos 1941 tarihinde "Atlantik Bildirisı" yayınlandı. Bu bildiriyle ABD ve İngiltere, topraklarını genişletmek istemediklerini, her ulusun yönetim şeklini seçme hakkına uyacaklarını, global anlamda bir ekonomik işbirliği istediklerini beyan ettiler. Aralarındaki anlaşmaya göre, bütün devletler denizlerde engelsiz dolaşabileceklerdi.

Atlantik Bildirisı, Birleşmiş Milletler'in bir başlangıç noktasıdır. Hatırlanacağı gibi Birleşmiş Milletler'e benzer bir girişim I. Dünya Savaşı sonrasında gerçekleştirilmiş ve İngiltere'nin, ABD'yi himayesi altına alarak yeni sömürgecilik düzeni oluşturmayı planladığı Milletler Cemiyeti kurulmuştu.

Bir Yuvarlak Masa (Round Table) planı olan Milletler Cemiyeti, İngiliz derin devleti açısından başarısız bir plandı. Dönemin ABD Başkanı Woodrow Wilson'un güçlü bir İngiliz hayranı olmasına ve tüm anayasal düzeninin İngiliz modelindeki gibi olması gerektiğini savunmasına rağmen ABD, Milletler Cemiyeti'ne katılmamıştır. Ardından gerçekleşen II. Dünya Savaşı da, Milletler Cemiyeti'nin kuruluş amacını tamamen ortadan kaldırılmış ve bu kurum, İngiliz derin devletinin başarısız bir planı olarak tarihe gömülümuştur. Konuya ilgili detaylı bilgiyi kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz.

ABD Başkanı Roosevelt ile İngiltere Başbakanı Churchill, Newfoundland'ın Placentia Koyu'ndaki Prince of Wales isimli savaş gemisinde buluşarak Atlantik Bildirisini imzaladılar.

İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı sonrasında benzer bir girişimde bulunmuş ve yine ABD ile el ele vermenin yollarını aramıştır. Çünkü İngiliz derin devleti her zaman Anglosakson bir dünya düzeni kurma peşinde olmuştur. Bu hedefini ise, özellikle 20. yüzyılda, ABD'nin varlığı ile daha kolay gerçekleştirileceğine inanmıştır.

Hatırlanacağı gibi Milletler Cemiyeti'nin İngiliz derin devleti açısından kuruluş sebeplerinden biri, sömürgeci sistemin adını değiştirmek ve mandater sistemi dünyaya hakim edebilmekti. Ölü doğan Milletler Cemiyeti yoluyla gerçekleştirilemeyen bu plan, bir başka örgütlenme adı altında rahatça gerçekleştirilebilirdi. Dahası, II. Dünya Savaşı, İngiltere ile ABD'yi doğal müttefik haline getirmiştir.

Üstelik ABD, II. Dünya Savaşı sırasında atom bombalarını atan taraftı. Bir şekilde "tekrar savaş istemediğini" vurgulama, kendisine barışçıl bir görünüm verme ihtiyacı içindeydi. Dolayısıyla, "dünya barışı"nı isteyen bir örgütlenmeden ABD'nin tekrar uzak durması mümkün gözükmüyordu.

Eski istihbaratçı Dr. John Coleman, Chatham House'da şekillendirilen Milletler Cemiyeti'nin tekrar aktif hale getirilmesi emrinin, 1941 yılında yine Chatham House tarafından verildiğini belgelemektedir. Coleman'in araştırmalarına göre bu talimat, ABD Dışişleri Bakanı Cordell Hull'a doğrudan Chatham House tarafından verilmiştir.⁹⁰ İşte bu nedenledir ki, eski bir ABD milletvekili olan John Rarick, Birleşmiş Milletler'i "gizli bir hükümet oluşumu" olarak isimlendirmiştir.⁹¹ Nitekim Birleşmiş Milletler'in kuruluş aşamaları oldukça kavgalı ve şaibeliidir. Kurulacak olan Birleşmiş Milletler örgütünde İngiltere ve ABD başta olmak üzere büyük devletlere oldukça geniş yetkiler taşınmaktadır. Bu durum, diğer üyeleri sürekli olarak tedirgin etmiş, anlaşmazlıkların kaynağı olmuştur.

Şunu önemle belirtmek gerekmektedir: Birleşmiş Milletler, bugünkü görünümü ile çeşitli ülkeler ve bölgelerde yardım faaliyetleri gerçekleştirmekte ve pek çok alanda çözüme yönelik girişimlerde bulunmaktadır. Bu açıdan Birleşmiş Milletler'in ve BM çatısı altında toplanan hayırsever kesimlerin gösterdiği çaba takdire şayandır. Ayrıca dünyada, milletleri aynı çatı altında birleştirmiş böyle birliklerin olması bir güzelliktir; iyilerin ittifakı daima teşvik ettiğimiz bir konudur. Devletler ve milletler, sürekli olarak birlik ve beraberlik içinde olmalı ve mümkün olan her imkanda aynı çatı altında toplanabilmelidirler. Birleşmiş Milletler kurumu, dünya savaşlarına karşı bir misyon edinmiş olması nedeniyle de ayrıca önemli bir yapılanmadır. Sorunların savaşlarla değil, diploması yoluyla çözülebileceği fikri üzerine geliştirilmiştir. Bu konuda her zaman başarı sağlanamasa da "barış" adı altında kurumlaşmak rahatlatıcıdır.

Burada eleştiri noktamız, söz konusu kurumun kuruluş aşamasında İngiliz derin devletinin himayesinde bulunması ve "yeni sömürgecilik" kavramının bu kurumun arkasına saklanarak yaygınlaştırılmasıdır.

Kurumun günümüzdeki işleyişi de çoğu zaman eleştirilere hedef olmaktadır. Bilindiği gibi Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, günümüzde çok ba-

şarılı kararlar alamamakta ve acil çözüm bekleyen konuları çoğu zaman çözümsüz bırakmaktadır. Tarafların ortak bir noktada buluşamamaları, bu kuru mu sorunlara çözüm olmaktan her geçen gün daha fazla uzaklaşmaktadır. Bunun en büyük sebeplerinden biri, kuşkusuz İngiliz derin devletinin çıkarlarının daima ön planda olması ve onun himayesindeki devletlerin derin devleti desteklemek dışında çıkar yol bulamamalarıdır.

Birleşmiş Milletler, İngiliz derin devleti için "sömürge" mekanizmasını daha masum isimler altında devam ettirmek için bir yoldur. İngiliz derin devleti, İngiliz İmparatorluğu'nu günümüze uygun bir versiyon dahilinde devam ettirmek istemiştir. Bunun için, II. Dünya Savaşı'ndan çok kısa bir zaman sonra "İngiliz Milletler Topluluğu" oluşacaktır. Fakat bundan önce, İngiliz derin devletinin oldukça uzun bir geçmişe dayanan sömürge tarihi olduğunu unutmamak gereklidir. Bu sömürge tarihini hatırlayalım.

Tarihten günümüze, BM Barış Gücü şemsiyesi altında çok fazla katliam yaşanmış, binlerce masum insan yaşamını yitirmiştir. Srebrenitsa katliamı bunlardan sadece bir tanesidir. Resimlerde yaşamını yitiren masumların anıt mezarları görülmektedir.

İngiliz Derin Devleti ve Sömürgecilik Zulmü

Genel olarak "başkalarına ait kaynakları haksız yere kullanmak" anlamına gelen sömürgeciliğin geçmişi, çok eskilere kadar uzanır. Ancak sömürgecilik, özellikle denizciliğin gelişiminden sonra İngiltere ve diğer bazı Avrupa ülkeleri tarafından dünyanın hemen her yanına yönelik uygulanmıştır. İngiltere ve diğer sömürgecilerin, dünyanın çeşitli yerlerindeki zenginlikleri ve insan gücünü keşfetmesi ve bunu ilhak ve işgale dönüştürmesi ile sömürgecilik, yeni bir boyut kazanmıştır.

İspanyollar ve Portekizliler daha çok altın ve gümüş yağmalama amacıyla sömürgeciliğe girişmişlerdir. Ancak bunu bir idare biçimine dönüştüren İngilizler olmuştur.

İngilizlerin sömürgecilik girişimleri kolay ve haksız kazanç amacıyla başlamıştır. Bu haksız kazanç çabası, İngiliz derin devletinin dünya hakimiyeti arzusunun bir başlangıç noktasıdır. Kaynaklara ve insan gücüne hakim olmak, yeni köle milletler ve devletler elde etmek, İngiliz derin devletinin hayal ettiği tek dünya imparatorluğunun önemli bir yolu olarak görülmüştür. 16. yüzyıl İngiliz denizci ve yazarlarından Walter Raleigh, İngiliz derin devletinin temel hedefini, "*Denize hakim olan ticarete de hükmeder; ticarete hakim olan ise dünya zenginliklerine hükmeder, yani dünyaya hakim olur...*"⁹² sözleriyle ortaya koymuştur.

1486'da Londra'da *Fellowship of Merchant Adventurers*'ın (Maceraperest Tüccarlar Birliği) kurulması bu hedefe yönelik yapılan ilk girişimlerden biridir. *Merchant Adventurers*'in kuruluş amacı, İngiltere'nin dışarıya satabileceği yegane ürün olan tekstilin ihracatını artırmaktı. Kraliyet, *Merchant Adventurers*'a, "bilinmeyen ve alışılmış denizyollarının dışında kalan kara uzantıları, kara parçaları, adalar, mülkler ve malikaneler" keşfetmesi için ruhsat vermişti. Kuruluş, "Moskova Şirketi" adını alarak Rusya'nın ve Rusya'ya komşu ülkelerin tekelini ele geçirmeyi başarmıştı.⁹³ Bu yöntem, sonraki yıllarda İngiliz derin devletinin dünya hakimiyeti sağlama çabasında kullandığı önemli bir yöntem haline gelecekti.

İngiliz derin devleti, "Moskova Şirketi" deneyimindeki başarıyı görünce, bu aşamadan sonra ticari olarak imkanlarından istifade edeceği bölgeler arayışını hızlandırdı. Ele geçireceği topraklarda hükmedebileceğи bir insan topluluğunun bulunması İngiliz derin devleti için önemliydi. Kendi sahte kriterlerine göre "aşağı ırk" kabul ettiği toplumlar, İngiliz derin devletinin hedef kitlesi haline geliyordu. İngiliz derin devleti, söz konusu bölgelere "beyaz adam" hükümrانlığında ayak basıyor, halkı köleleştirerek toprağın tüm imkanlarına el koyuyordu. Halk ise, İngiliz derin devletine göre, Anglosakson soyuna hizmet etmek için var olmuş "değersiz" topluluklardı. (Tüm sömürge halklarını tenzih ederiz)

İngiliz derin devletinin sömürge konusunda temel stratejisi şuydu: Sömürulecek uygun topraklar tespit edildikten sonra buraya İngilizlerden oluşan kalıcı yerleşimciler transfer ediliyordu.⁹⁴ Yerleşimcilerin geldiği topraklara koloni adı veriliyor ve okyanusun diğer ucunda dahi olsalar, bu toprakların İngiltere ile siyasi ve ekonomik bağı devam ettiriliyordu.⁹⁵ Zaman içinde İngiliz derin devleti, İngiltere'nin dilini, dinini, kültürünü bu bölgelere hakim ederek bir bakıma bu bölgeleri hizmetçisi haline getiriyordu. İngiliz derin devletine göre söz konusu bölgeler hiçbir zaman İngilizleşmeyeceklerdi; dolayısıyla onlara sözde "aşağı ırk" oldukları ve İngilizlere hizmet etmeleri gerektiği her zaman hatırlatılıyordu. Bir kısmı İngiliz derin devletine yancılık yapmak üzere görevlendiriliyor, bir kısmı köleleştiriliyordu.

İngiliz derin devletinin sömürerek gerçekleştirdiği bu alan hakimiyeti, günümüzde kolonializm (kolonileştirme) olarak isimlendirilmektedir. Ticaret görünümü altında gerçekleştirilen bu hakimiyet askeri yöntemlere oranla çok daha kolay, masrafsız, risksiz ve avantajlı olduğu için İngiliz derin devleti uluslararası politika stratejisini bunun üzerine kurmuştur.

Kolonyalizmin fikir babası, milletvekili ve aynı zamanda da bir asker olan Humphrey Gilbert'tır. Fransız Tarihçi Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi* isimli kitabında Gilbert'i şu şekilde tanıtır:

Gilbert doktrinini bir kez geliştirdikten sonra, Newfoundland'da ilk yerleşim bölgelerini kurdurdu: İngiltere buraya işsiz güçsüz takımını gönderdi, ürünlerini satti ve oradan yiyeceğini sağladı.⁹⁶

Bu ilk adımdı; 16. yüzyılın sonundan itibaren İngiliz derin devleti, dün-yaya yayılmak için hızla yeni koloniler edinmeye ve buralarda hem deniz üsleri hem de ticaret bölgeleri oluşturmaya başladı.

İngilizlerin 17. ve 18. yüzyıllarda Amerika ve Asya'da yoğunlaştırdıkları sömürge faaliyetleri ticari ve ekonomik ağırlıklıydı ve ticari organizasyonlar aracılığı ile gerçekleştiriliyordu. Bu dönemde sömürge toprakları, bir yandan İngiltere pazarının ihtiyacı olan ham madde ve baharat, tütün, şeker gibi tüketim malzemelerini sağlarken, diğer yandan İngiliz ürünlerinin pazarı haline getirilmiştir. Bu politikanın güdülmüşindeki en büyük amaç, İngiltere'ye para ve kaynakların mümkün olduğunca fazla girmesi ve İngiltere'den mümkün olduğunca da az çıkması olmuştur.

Kolonyalizmin fikir babası olan Humphrey Gilbert ve sömürge politikasını şekillendirdiği, kendi çizimi olan dünya haritası

Başlangıçta ekonomik gerekçelere dayandırılan kolonyalizm, zaman içinde çok ciddi toplumsal ve hatta sorunlu biyolojik sonuçlar doğurmuştur. Örneğin İngiliz derin devletinin Hindistan'da pamuk ekmini engelleseyerek, daha çok kar getirdiği için haşhaş ekimi yaptırması ve bunu da Çin'e satması bu konudaki en bilindik örneklerdendir. Uyuşturucu madde yapımında kullanılan haşhaşın ekimi Hindistan topraklarını ziyan ettiği gibi, Çin halkı üzerinde de korkunç bir psikolojik ve manevi yıkım meydana getirmiştir. Benzeri uygulamalar sömürgecilik tarihinin anlatıldığı bir üniversite ders kitabında şöyle anlatılmaktadır:

Başlangıçta neredeyse tamamen ticaret ve para kazanma arzusu gibi ekonomik faktörlere bağlı olan bu gelişme, esas itibarıyla başka bir ülkenin hammadde kaynaklarını ve para edecek ürünlerini o ülke dışına çıkarma esasına bağlı bir

ekonomik yapı kurmuştur. Bu sebeple sömürge ülkelerinde toprağın doğal yapısı ve dönüşümüne bağlı bir tarım yerine daha çok para edecek şeker kemiği, kahve, kakao gibi ürünler üzerinde ısrar edilerek uzun vadede pek çok Asya ve Afrika toprağının çoraklaşmasına zemin hazırlanmıştır.⁹⁷

İngiliz derin devleti, idareyi ele geçirdiği ülkelerde çoraklaştırıcı tarımsal yöntemler dayatmış, bununla da kalmamış yerel halka zulmederek büyük katliamlar gerçekleştirmiştir. Bu katliamlar kimi zaman ateşli silahlarla doğrudan can alma şeklindeyken, kimi zaman yaşam koşullarının kasıtlı olarak ölümçül düzeye düşürülmesiyle yaşanmıştır.

Tarımı ve insanları helak etmek, bu yolla toplum düzenini dejeneret etmek deccali bir yöntemdir. Bu deccali yöntemi, Kur'an'da Yüce Rabbimiz şu şekilde tanıtmıştır:

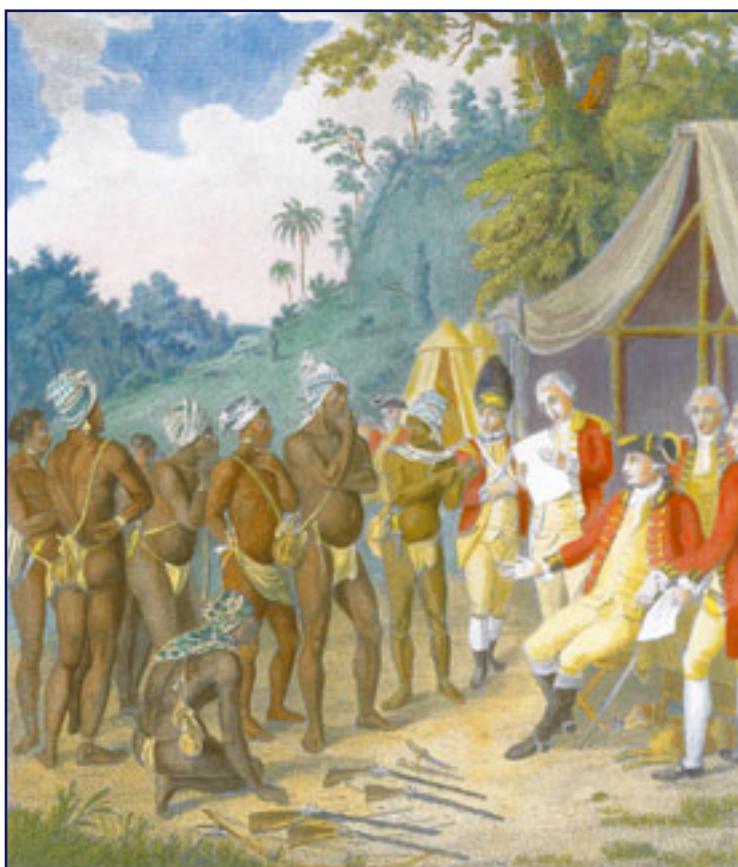
O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (Bakara Suresi, 205)

Kuran-ı Kerim'de "bozgunculuk" olarak nitelendirilen ve kesin olarak yasaklanan bu çirkin yöntemleri İngiliz derin devleti benimsemiş, sistemleştirmiş, dünyanın her yanına yapmıştır.

İngiltere'de kolonilerden elde edilen gelirler, çıkartılan özel kanunlarla koruma altına alınmıştır. İngiltere ve sömürgeler arasındaki taşımacılığın İngiliz gemileriyle yapılması şartı getirilmiş, yani sadece ürünlerde değil taşımacılıkta da yalnızca İngiltere'nin kar etmesi sağlanmıştır. Sömürgelerin tüm ihtiyaçlarını İngiltere'den satın alması zorunlu tutulmuş, bu ülkelerde yalnızca İngiliz mallarının ithalatına izin verilmiştir. Hintli yazar Prof. Ania Loomba, kolonilerdeki ticari işleyışı şöyle açıklamaktadır:

Modern sömürgecilik işgal edilen ülkelerden para, mal ve zenginlik almaktan fazlasını yapmıştır. Bu ülkelerin ekonomilerini yeniden yapılandırmış ve bunları sömürgeci ülkeyle sömüren ülkle arasında insan ve doğal kaynak akışı

olacak şekilde kompleks bir ilişki içine sokmuştur..... ama insanlar ya da ürünler ne yönde hareket ederse etsin, kar her zaman sözde "anavatana" akımıştır.⁹⁸

İngiliz derin devletinin sömürgecilik politikası, toplumların büyük bir bölümüne azap ve zulüm getirmiştir.

Şüphesiz ki "anavatan", öncelikle İngiltere'dir.

Sömürulen topraklar, çeşitli aşamalarla İngiliz derin devletinin egemenliği altına girmiştir. Sömürgelerdeki toprak düzeni ise, yine İngiliz derin devletinin ihtiyacına göre yeniden şekillendirilmiş, sömürülen topraklarda yerli sanayinin gelişmesi önlenecek İngiliz ürünlerinin tüketilmesi zorunlu kılınmıştır.

19. yüzyıl, İngiliz sömürgeciliğinin oldukça geniş bir alana yayıldığı dönemdir. Yüzyılın başlarında Birleşik Krallık; Avustralya, Kanada, Hindistan, Afrika'daki bazı devletler, Karayip Adaları ve Hong Kong gibi dünyanın büyük bir kısmına yayılan dev bir sömürge imparatorluğunu yönetmektedir. İngiltere'ye yönelik "üzerinde güneş batmayan imparatorluk" yakıştırması da gerek kölelik gerekse doğal kaynakların bolluğu nedeniyle ülkenin sömürge altına aldığı toprakların genişliğinden gelmektedir. Bu sömürgelerin bazıları 19. yüzyılın sonlarında ve 20. yüzyılın başlarında "sözde" bağımsızlıklarını kazanmışlardır.

Yüzyılın başlarında Birleşik Krallık onderliğinde çeşitli ülkeler, dünyanın büyük bir kısmına yayılan dev bir sömürge imparatorluğunu yönetmektedirler. Kontrol, tümüyle İngiliz derin devletinin elindedir.

Çeşitli ülkelere gönderilen ve İngiliz derin devleti tarafından görevlendirilen İngiliz valiler, sömürge ülkelerinde Beyaz Adam'ın sözde üstünlüğü iddiasıyla ortaya çıkmış ve büyük zulümler yaşamışlardır.

Fakat o aşamaya gelene kadar İngiliz sömürge tarihinde, altında İngiliz derin devletinin imzası bulunan ve İngiliz derin devletinin deccali yöntemlerini ele veren çok fazla kara leke vardır.

İngiltere I. Dünya Savaşı'nın sonunda İmparatorluğun en geniş sınırlarına ulaşmıştır. 1929-1930 Dünya Ekonomik Buhranı büyük ölçüde İngiltere'yi de etkilemiştir. II. Dünya Savaşı'ndan sonra ise dengeler tamamen değişmiş, İngiltere pek çok denizaşırı sömürgesini "görünürde" terk etmiştir. Gerçekte bu sömürgeler ve daha fazlası, "yeni sömürgecilik" adı altında halen İngiltere'nin gündemindedir.

Anglosakson Irkçılığı ve Sözde Bilimsel Kılıfı

Irkçılık, geçmiş tarihlerden beri var olmuş ve genellikle ülkeler ve milletler üzerinde hegemonya arayışındaki kesimler tarafından bir araç olarak kullanılmış sahte bir inanç biçimidir.

Kaynağı ise, yine sahte ve çok eski bir inanç olan evrim teorisidir. Sümerler döneminden beri var olan bu sahte bilim, temelinde, insanların sözde hayvanlardan türediği ve bazlarının çok, bazlarının ise az geliştiği gibi basit, bir o kadar da sahte iddiaya dayanır.

Evrim düşüncesinin ürünü olan insanın güya "gelişmekte olan bir hayvan" olduğu iddiası yaygınlaşınca insan hayatı degersizleştirilmiş, "bazı insanların diğerlerinden daha fazla geliştiği" iddiasıyla da, bir kısım hastalıklı beyinlerde, çeşitli ırklar üzerinde hakimiyet arzusu pekişmiştir.

Sümerlerden bu yana var olan evrim inancı, eski Mısırlı'da kendini göstermiştir. Hz. Musa (as) ile mücadele içinde olan Firavun (II. Ramses) bu sebeple kendisini ilahlaştırmış ve İsrailoğullarına karşı üstünlük iddia etmiştir. Firavun'un bu üstünlük iddiası, Kur'an'da şu şekilde tarif edilmiştir:

Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısırlı'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz? Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil miyim ki o, aşağı (sınıftan) bir zavallı ve neredeyse (sözü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir." (Zuhur Suresi, 51-52)

Böylelikle kendi kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdi. (Zuhur Suresi, 54)

Hiçbir bilimsel delili olmayan evrim fikrini ortaya atan ve tarih boyunca da kesintisiz olarak bir üstünlük iddiası adına kullanan ise elbette İngiliz derin devletidir.

Oysa evrim iddiası tümüyle bir aldatmaca, tarihin en büyük bilim sahte karlığıdır. Canlılar evrimleşmemiş, yaratılmışlardır. Bilim dallarının tümü, canlıların aniden, mükemmel özellikleriyle ortaya çıktılarını göstermektedir. Mikrobiyoloji ve genetik, tek bir proteinin dahi kendine meydana gelmeyeceğini açıkça ortaya koyarken, 700 milyondan fazla fosil canlıların evrimleşmediklerini ilan etmiştir. 700 milyon fosilin arasında tek bir tane bile

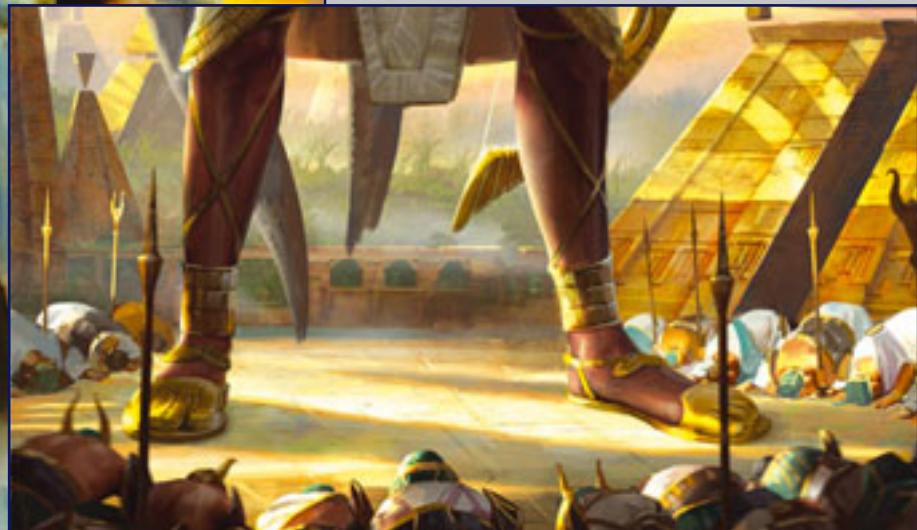
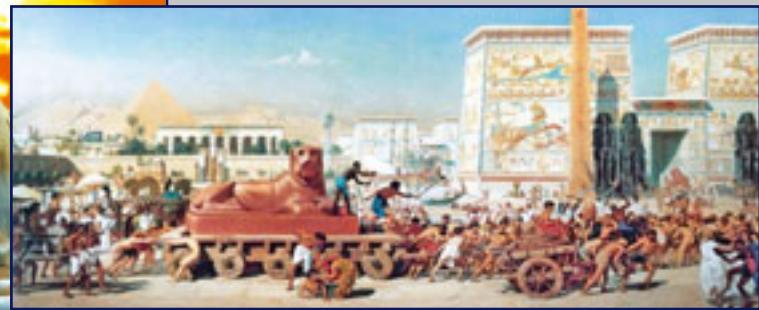
ara geçiş fosili yoktur. Bu fosillerin tümü, canlıların milyonlarca yıl önce bugünkü görünümleriyle var olduklarını ispatlamıştır.

Dolayısıyla insan, hayvandan türemiş olan başıboş, amaçsız, şuursuz ve sorumsuz bir varlık değildir. İnsan, Allah'tan bir ruh ile yaratılmıştır, dünyada bir imtihan ortamındadır ve yaptıklarından sorumludur. İnsanın Allah'ın ruhunu taşıdığı ayetlerde şöyle belirtilmiştir:

Hani Rabbin melek'lere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balıkından bir beşer (insan) yaratacağım. Ona bir biçim verdiğimde ve ona Ruhum'dan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın." (Hicr Suresi, 28-29)

Evrim düşüncesi, eski Mısır'dan beri var olan bir sahte inançtır. Firavun da kendisini ilahlaştırmış ve İsrailoğullarına karşı üstünlik iddia ederek onları köle olarak kullanmıştır.

Yaratılmış ilk insan olan Hz. Adem (as)'dan bu yana, tüm insan toplulukları, kendilerine doğruya getiren peygamberleri ve medeniyetleriyle birlikte var olmuşlardır. "İlkel insan" hiçbir zaman olmamıştır; bu bir safsatadır. Her ırk, Hz. Adem (as)'ın soyundandır. Dolayısıyla, bir ırkın diğerini üzerinde üstünlük iddia etmesinin ne mantığı ne de vicdani bir haklılığı vardır. Asıl önemlisi bu iddia, Allah'ın Katında tümüyle geçersizdir.

İngiliz derin devleti, işte bu gerçeğe savaş açmış olduğundan, evrim teorisini, bilim tarafından tamamen yalanlanmasına rağmen tarihin en eski dönemlerinden bu yana kendi kirli stratejisi için bir koz olarak kullanmıştır.

Eski Sümerler ve Mısırlılardan beri var olan bu Deccal yalanı, özellikle 19. yüzyılda, İngiliz derin devleti tarafından daha organize bir şekle dönüştürülmüştür.

Bu dönemde, İngiliz derin devletinin sömürgeler yoluyla dünya hakimiyetini en güçlü hale getirdiği dönemdir. İngiliz derin devletinin kolonilerde gerçekleştirdiği katliamlar, işkenceler, eziyetler ve diğer insanlık dışı eylemler 1800'lerin ilk yarısında İngiliz kamuoyunda büyük tepkiler oluşturmaya başlamıştır. Sağduyu sahibi İngilizler bu vahşetleri sorgulamaya başlamış ve itiraz sesleri gitgide yükselmıştır.

Ancak İngiltere'nin ekonomik ve askeri gücünü tüm dünyaya yaymasının ana kolu olan sömürgecilik döneminin devamı İngiliz derin devleti için yaşamsal öneme sahip olduğu için İngiliz kamuoyunu yataştıracak çözümler bulma zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

İşte İngiliz kolonilerindeki vahşi katliamların ahlaklısı bir yönü bulunmadığını savunmak için İngiliz derin devleti önce Malthus Nüfus Teorisi'ni ortaya attırmıştır. Bu teorinin temeli olan "insan nüfusunun geometrik olarak, besin maddelerinin ise aritmetik olarak arttığı, açlığı önlemek için insan nüfusunu sınırlamak gerektiği" tezine dayanarak kolonilerdeki katliamları savunmaya çalışmıştır. Bunun İngiliz kamuoyunu sakinleştirmeye yeterli olması üzerine bu defa "evrim" yalanı gündeme getirilmiştir. İngiliz derin devleti, bu büyük yalanı güya "bilim" gibi pazarlayarak sömürgelerdeki insanların ilkel türler olduğunu, bunları katletmenin başka bir hayvani katletmekten farklı olmadığını savunmuştur. Gladstone'dan Churchill'e derin devletin bütün sözcüleri bu yalanı tekrarlamıştır.

İngiliz kolonile-rinde, İngiliz derin devleti himayesi altında uygulanan ırkçılık, vahşete dönüşmüştür.

Şu an tüm dünya ülkelerinin okullarında ve üniversite kürsülerinde okutulan evrim teorisi sahtekarlığı, işte bu stratejinin bir ürünüdür. Konuya ilgili detaylı bilgileri, kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz.

Charles Darwin, *İnsanın Türeyışı* isimli kitabında, insan ırklarının sözde evrimin farklı basamaklarını temsil ettiğini ve bazı insan ırklarının, diğer insanlara göre daha çok evrimleşmiş ve ilerlemiş olduğunu iddia etmişti. Öyle ki Darwin, bazı ırkların, neredeyse maymunlarla aynı düzeyde olduğunu iddia etmişti. Irklar arasındaki bu sözde farklılık ise, Darwin'in meşhur, bir o kadar da yanlış inancı olan "yaşam mücadelesi" ile aşılabilirdi. Darwin, sözde "gelmişmiş" olan insan ırklarının, sözde "gelışmemiş" olanlar üzerinde baskın olması gerektiğini savunuyordu. Böylelikle "güçlüler" sözde kayırılırken, "güçsüzler" sözde elenecekti.

Darwin'in bu çarpık zihniyetine göre kayırılmış ırklar Avrupalı beyazlardı. Asyalı ya da Afrikalı ırkların ise yaşam mücadeleinde "geri kalmış" olduklarını iddia ediyordu. Darwin daha da ileri giderek, bu ırkların, dünya üzerindeki "yaşam mücadeleleri"ni yakın zamanda tamamen kaybederek yok olacaklarını ileri sürmüştü:

*Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine gececekler. Öte yandan insansı maymunlar da ... kuşkusuz elimine edilecekler. Böylece insan ile en yakın akrabalari arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki **zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan** bun türü maymunlar kalacaktır.⁹⁹*

Hiçbir bilimsel temele dayanmayan ve tümüyle sömürü sisteminin savunmak için ortaya atılan Darwin'in teorisi ve onun ırkçı yönü, 19. yüzyılın ikinci yarısında, kendine çok elverişli bir zemin buldu ve teori İngiltere'de etki oluşturdu.

Bu etkinin bir örneğini, Londra Etnoloji Derneği üyesi Dr. James Hunt'ın Newcastle'da yaptığı bir konuşmada görmek mümkündür. Hunt 1863'te Britanya Bilimi İlerletme Derneği'nin bir toplantılarında "zenci"nin maymun ile "Avrupa insanı" arasında kalan ayrı bir insan türü olduğunu ileri sürmüş, ayrıca siyahilerin ancak "Avrupalıya doğal bağlılık halinde daha insanı hale gelebileceğini" iddia etmişti. Konuşmasında verdiği sonuç ise "Avrupa uygarlığının zencinin karakterine uygun olmadığı" yönünde olmuştu.¹⁰⁰

Bu mantığa göre madem ki zencilerin medenileşmesi için Avrupa'ya gelmeleri uygun değildi, o zaman İngiltere Afrika'ya giderek onları medeniyetle tanıştırabilirdi. Bu, sözde "medenileşmemiş" tüm ırklar için geçerliydi. Bu zihniyet İngiliz derin devletine, Avustralya'dan Hindistan'a, Afrika'dan Güney Amerika'ya kadar dünyanın pek çok yerinde hak iddia etme yetkisi vermişti. Mafya sistemi, aradığı sahte bilimsel temeli bulmuştu. (Tüm zencileri ve adı geçen diğer ırkları tenzih ederiz)

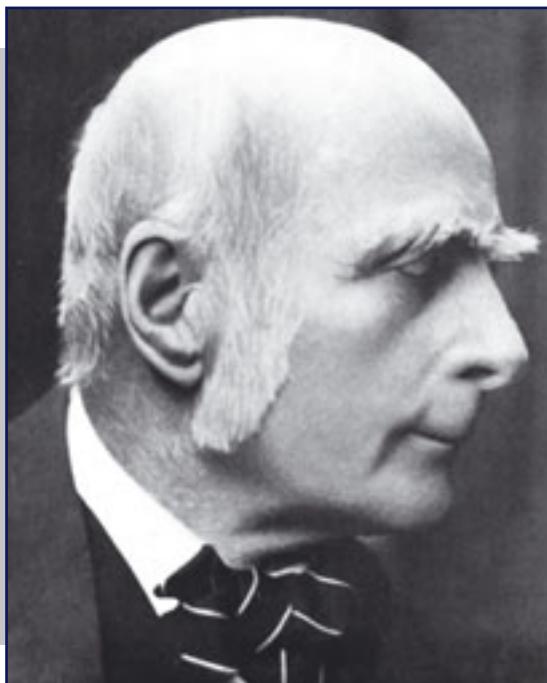

İngiliz derin devletinin başlattığı sömürge ve zulüm politikası, Amerika gibi diğer ülkelere de sırayet etmiştir. Darwinizm'in ırkçı zihniyetinin yaygınlaştırılması, dehşet verici soykırımlara yol açmıştır.

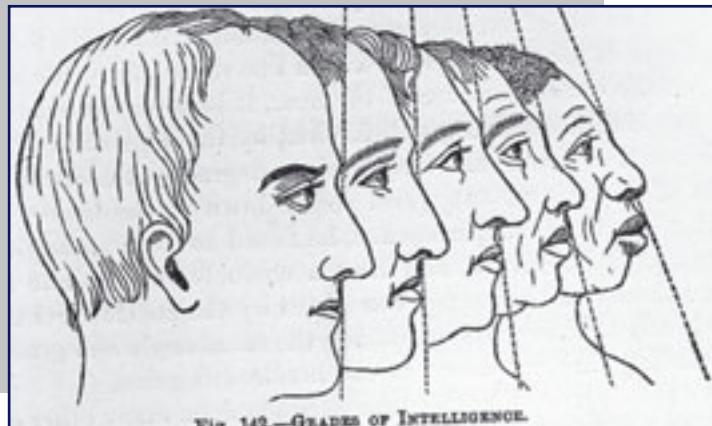
İngiliz derin devleti açısından bu meşrulaştırmayı tam olarak sağlayacak ırkçı yaklaşım Darwin'den sonra, 1883 yılında Darwin'in kuze ni Francis Galton'dan geldi.¹⁰¹ Galton, yaklaşımını, Darwin'in evrim teorisi ve doğal seçelim iddialarına bağlı kalarak oluşturdu.¹⁰²

1869 yılında *Hereditary Genius* (Kalıtsal Deha) adlı kitabında Galton, "insanın doğal yeteneklerinin kalıtsal kökenli olduğunu", "eşit donanımlı iki tür hayvan içinde en zeki olanın yaşam kavgasında üstün çıkışının kesin olduğunu" iddia etmişti. Daha da ileri gitmiş ve 16 puanlı bir ırksal zeka ölçüğünde bir "zencinin bir İngiliz'den iki kademe aşağıda olduğu" iftirasını atmıştı.¹⁰³

Aynı dönemde çeşitli felsefeciler de devreye girmiş, Herbert Spencer ve John Stuart Mill gibi materyalistler, toplumu, kendine özgü doğa yasalarının işleyişile evrim geçiren bir organizma şeklinde tanımlamışlardı. Önerdikleri aslında, Sosyal Darwinist bir toplum örneğiydi. Adam Smith ve Marks'ın kendisine kaynak olarak aldığı materyalistlerden David Ricardo, Thomas Malthus, Charles Darwin ve Herbert Spencer İngiliz derin devletinin yaptığı zulümlere

Darwin'in kuşesi Francis Galton, *Heredity Genius* (Kalıtsal Deha) isimli kitabındaki sahte çizimlerle, sözde aşağı ırk inancını yaymaya çalışmıştır.

toplum nezdinde sözde meşruiyet kazandırmışlardı. Bu sahte bilim dininin temelleri ise, hatırlanacağı gibi, İngiltere'de Kraliyet Akademisi (Royal Society) bünyesinde atılmıştı.

Bu ırkçı zihniyetin sonuçları elbette korkunç oldu. İngiliz derin devleti, ülkeleri hem sömürdü, hem de bu ülkelerde dehşet yaşadı.

İngiliz Derin Devleti ve Sömürük Stratejisi

Australya'da Aboriginler, Afrika'da yerliler, ABD'de Kıızılderililer, Asya'da Hintliler, Ortadoğu'da Araplar, İngiliz derin devletinin geliştirdiği ve insanlık üzerine empoze ettiği Darwinist mantık yüzünden dehşetli katliamlara maruz kaldılar.

Katliamlar ve savaşlar, "Anglosakson ırkının üstünlüğü" gibi bir sahtekarlığı ortaya atan İngiliz derin devleti tarafından sürekli olarak teşvik ediliyor ve güya meşrulaştırılıyordu. Öyle ki, 1911'de London University College'da Galton Öjenik Kürsüsü'nün başına geçen Profesör Karl Pearson, diğer pek çok sosyal Darwinist gibi hayatın bir kavga olduğunu bu nedenle de savaşın doğal seçilimin bir biçimi olduğunu savunmaktaydı. Pearson "devlet eliyle" yapılacak bir savaşın makul olduğunu, çünkü böylelikle sözde üstün ırkın galip gelip yaygınlaşacağını iddia etmişti:

Ulusal ilerleme irksal zindeliğe bağlıdır ve bu zindeliğin en yüksek ölçüsü savastır. Savaşlar bittiğinde insanoğlu artık ilerleyemez; çünkü düşük soydan gelenlerin doğurganlığını önleyecek hiçbir şey kalmaز.¹⁰⁴

Pearson, 1912 yılında yaptığı "Darwinism, Medical Progress and Parenthood" (Darwinizm, Tibbi İlerleme ve Ebeveynlik) başlıklı konuşmasındaki, "Yaşama hakkı her insanın kendi soyunu sürdürme hakkı anlamına gelmez" şeklindeki savı ile zayıf, sözde "aşağı ırktan" olan bir kişinin hayatı kalmasını sağlananın kabul edilemeyeceğini savunmaktaydı.¹⁰⁵

Darwinist sahtekarlığı baz alarak üretilen bu düşünce şekli, İngiliz derin devletinin başlatmak istediği savaşlara ve yapmak istediği insanlık dışı katliamlara gerekli olan bahaneyi fazlaıyla sağlamıştır. İngiliz derin devletinin yaydığı tüm sapkınlıklar ve getirdiği tüm belalar için, daima önceden bir ideo-lojik altyapı hazırlama arayışında olduğu bilinmelidir. İngiliz derin devleti, sahte ideolojilerle önce beyinleri köreltmekte, ardından empoze ettiği ideo-lojiyi uygulamaya geçirmektedir. İngiliz derin devletinin tutuşturduğu ve şu an halen devam eden terör ve savaşlar da, işte bu sapıkın altyapı ile zemin bulmuştur.

ABD'de gerçekleşen Kızılderili katliamları, yine İngiliz derin devletinin organize ettiği soykırım örneklerinden biridir. Kıtaya gelen Anglosaksonlar, "üstün ırk" yalanından hareketle büyük bir felakete imza atmışlardır.

İngiliz derin devletinin "ilkel" veya "medenileşmemiş" yakıştırmalarındaki kelime oyunlarına da dikkat etmek gerekmektedir. Tarihin her döneminde medeniyetle iç içe yaşamayı tercih eden veya doğal bir yaşam düzeni oluşturmayı isteyen insanlar olmuştur. Fakat bu, insanların bir kısmının diğerlerinden "ilkel" olmalarından kaynaklanmamaktadır. "İlkel toplum" yakıştırması, İngiliz derin devletinin kurguladığı bir senaryodur. Topluma sunulan görseller, çizilen resimler ve anlatılan hikayelerle bu senaryo pekiştirilmiştir. Bu özel bir stratejidir; keza İngiliz derin devleti, "medenileşmemiş ilkel toplumları medenileştirme" kılıfı altında sömürü politikasını sorgusuz sualsız uygulamıştır. Önce toplum üzerinde bu sapıkın fikrin ideolojik altyapısı oluşturulmuş, sonra yapılan vahşi uygulamalara hiç itiraz gelmemesi sağlanmıştır.

Yapılan tüm "ilkel Afrika" propagandalarının büyük bir göz boyama olduğunu, İngiliz tarihçi Niall Ferguson şu şekilde açıklamıştır:

Afrika aslında sandıkları kadar ilkel olmaktan bir hayli uzaktı. Sahra altı Afrika, ilk İngiliz gezginlerinden birinin ifadesiyle "haşin bir karmaşa" içinde olmak şöyle dursun, çok sayıda devleti ve ülkeyi barındıran bir bölgeydi. Bunalardan bazıları aynı dönemin Kuzey Amerika'daki veya Avustralya'daki koloni öncesi toplumlarına göre ekonomik bakımdan bir hayli ileriye了过来. Bugün Mali'deki Timbuktu ve Nijerya'daki Ibadan gibi oldukça zengin şehirlerde, altın ve bakır madenleri, hatta bir dokuma sanayi vardı.¹⁰⁶

Ferguson kitabında, İskoç misyoner ve gezgin David Livingstone'un gözlemlerini söyle aktarmıştır:

(Livingstone) şöyle diyordu: "(Afrikalılar), beyaz komşularından çoğu zaman daha bilgeler ... Birkaç istisna dışında bana hep nazik davrandılar; hatta daha merkezi kabileler o kadar medeni bir tavra sahipti ki ... sıradan bir sağduyu ve saygı anlayışına sahip bir misyonerin onlardan saygı göreceğine hiç şüphem yok." Yine "Afrikalıların zihin ya da gönül olarak yetersiz olduğuna" inanmadığını ve Afrikalıların en medeni insanlardan "farklı bir tür" olduğu tezini destekleyecek hiçbir neden görmediğini de belirtiyordu.¹⁰⁷

Buna karşın İngiliz derin devleti, "medenileştirme" iddiası ile Afrika'yı ve dünyanın çeşitli yerlerini istila etmiştir. Dünyanın dört bir tarafında gerçekleştiği vahşi işgallerle yerel halklara karşı acımasız imha savaşları ve çatışmalar yürütmüştür.

1878 yılında Avustralya'yı ziyaret eden İngiliz Romancı Anthony Trollope'nin şu anlatımı, sömürgecilerin yerli halka bakış açısını açıkça göstermektedir:

*[Bir yargıca] ortamın baskısıyla çalılıkta siyah bir adamı vurmak zorunda kalırsam ... bana ne yapmamı tavsiye edeceğini sordum. En yakın polis kara-koluna mı gitmeliydim?... Yoksa sanki ölümcül bir yılani öldürmüştücesine ... sevinerek yoluma devam mı etmeliydim? **Tavsiyesi açık ve dehşet vericiydi:** "Bir aptal dışında hiç kimse bu konuda sana bir laf etmez."*¹⁰⁸

İngiliz derin devleti tarafından kamuoyuna sunulan görseller ile "Dünyayı biz medenileştireceğiz" imajı verilmeye çalışılmıştır. Oysa sömürülen topraklarda sadece acı ve aşağılanma vardır.

Sömürgelerde İngiliz Hayranları

Sömürülen ülkelerin halkları, kuşkusuz İngiliz derin devleti için bir sorundur. Buralarda gelişen milliyetçi fikirler sürekli olarak İngiliz derin devletinin karşısına çıkmakta, "beyaz adamın" vahşetinden kurtulmak isteyen vicdanlı topluluklar, sömürü sisteme başkaldırmaktadır. Dahası halkın içinde, kendi ülkelerini haksızca sömürmek için gelen kişilere karşı yoğun bir nefret vardır. Ancak sömürü imparatorluğunun uzun ömürlü olabilmesi için, halkın kısa sürede İngiliz taraftarı bir hale getirilmesi ve "beyaz adamı" bir efendi gibi görmesi hedefi vardır.

Bunun sağlanması için İngiliz derin devletinin başvurduğu temel yöntem yine provokasyon ve şiddet olacaktır. Beyinleri sahtekarlıklarla provoke etme işlemi için de özel bir eğitim gerekecektir.

Önce milliyetçi fikirler ortadan kaldırılmalıdır. Kitabın birinci bölümünde tanittiğimiz, İngiliz istihbaratçı yazar Aldous Huxley'in *Brave New World* (Censur Yeni Dünya) isimli romanını hatırlayalım. Bu romanda Huxley, tamamen yeni bir hayat biçimini kurgulamış ve robot haline getirilen halkın kolayca yönlendirilebilir olması için ilk olarak tarih yok edilmiştir. Tarihte neler yaşandı-

Sömürge altında yaşamak istemeyen vicdanlı topluluklar, İngiliz derin devleti için bir sorundur. Bu nedenle sömürge ülkelerinde, halkın kısa sürede İngiliz taraftarı haline getirilmesi ve köleleştirilmesi hedefi vardır.

ğını hiç bilmeyen bu insanların uğruna mücadele edebilecekleri bir devlet ve milletleri de olmamakta ve bu insanlar, dünyada var olmuş tek toplum modelinin, içinde bulundukları toplum olduğunu zannetmekte ve yalnızca buna saygı duymaktadırlar.

İngiliz derin devleti, bu istihbarat tüyosunu sömürge birimlerinde uygulamaya geçirmiş ve toplumları, adeta geçmişleri olmayan veya kendi geçmişlerinden nefret eden, sadece kendisine bağımlı olan halklar haline getirmiştir. Bu yolla, toplumların, kendilerine özgü bir kültür oluşturma fikrinin de önüne geçirilmiştir. Sömürge öncesi döneme geri dönme arzusu, bu yolla toplumlardan arındırılmıştır.¹⁰⁹

Araştırmacı yazar Yardımcı Doç. Dr. Veli Sırım, bu asimilasyon stratejisini şu şekilde tarif etmiştir:

Hindistan'daki bu sistem (sömürü sistemi) ortaya konulurken temel bir hedef belirlenmişti: Hint tarihi. İngilizlerin Hindistan'daki yerleşik kültürü istedikleri şekilde değiştirme gayretleri öncelikle tarihin unutturulmasına odaklandı. Başta eğitim olmak üzere, pek çok propaganda yoluyla tarih kötülendi. Sürekli olarak ve yoğun bir şekilde gelen telkinler sonuç verdi ve insanlar kendi geçmişlerinden utanır, kendi tarihlerine nefretle bakar hale geldiler.¹¹⁰

Sömürge halklarına milli tarihleri unutturulduğunda, bunun yerine İngiliz dili, kültürü ve yaşam felsefesi konmuştur. İngiliz derin devleti bunu, Macaulayizm olarak adlandırılan bir eğitim sistemiyle gerçekleştirmiştir.

Macaulayizm ya da Macaulay Formülü, ismini Hindistan'ı, "daha üst eğitimin sağlanması" için İngilizce ile tanıtan Baron Thomas Babington Macaulay'dan almıştı. Bu planın hedefinde, sömürge halklarının milli değerleri yok edilerek, bunun yerine İngiliz dili, yaşam felsefesi ve kültürünün yaygınlaştırılması; bunu yaparken de bir yandan "üstün İngiliz" fikrinin empoze edilmesi vardı. Plana göre, sömürge ülkeleri, kendilerinden sözde çok daha üstün bir ırk tarafından yönetildiklerine kanaat getirecek, onların kültürlerine özenecik ve onlara itaat edecekti.

Bu yanlış eğitim, onları kolaylıkla İngiliz derin devletinin yönlendirebileceği bir piyon topluluk haline getirebilecekti. İngiliz derin devletinin sömürgeerdeki varlığının bu şekilde devam ettirilmesi planlanmıştı. *Sömürgecilik Tarihi* isimli kitapta bu strateji, şu şekilde tarif edilmiştir:

...Sömürge topraklarında kalıcı olabilmek ve mahalli bürokratik ihtiyacı karşılayabilmek için geleneksel eğitim kurumlarının tahrip edilerek sınırlı sayıda insana verilen Avrupai eğitim sonucu ortaya çıkan asimile edilmiş aydın tipi (Macaulayizm) oluştu. Böylelikle uzun bir süreçte İngilizcenin yerleştirilmesi, yeni ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal altyapının tamamen İngiltere'ye bağlı olmasına yol açmıştır.¹¹¹

Şunu belirtmek gerekmek: İngiliz dili, kibar ve güzel bir dildir. Dünya çapında öğrenilmesinin teşvik edilmesi ve İngilizce kültür kaynaklarından faydalananabilmesi oldukça önemlidir. İngiliz halkı ise genel anlamda saygıyı ve görgüyü iyi bilen; kalite ve sanattan hoşlanan; kadına, estetiğe ve bilime değer veren nezih insanlardır. Onların nezih ve seçkin kültürünün diğer toplumlarda da görülmESİ ve yaşatılması aslında bir güzelliktir. Bu, her zaman teşvik edeceğimiz, güzel bir kültürel atak olacaktır.

Fakat burada kastettiğimiz ve eleştirdiğimiz asimilasyon ya da daha somut ifadeyle "İngilizleştirme", bunun ötesinde bir kavramdır. Burada toplumların, kendi milli benliklerini kaybetmeleri ve sözde "üstün İngiliz" kültürüne hayran kalmaları beklenmektedir. Bu hayranlığın oluşturulma amacı, bu toplumların

kendilerini "aşağı ırk" olarak hissetmelerinin sağlanması ve böylelikle İngiliz derin devletinin bir uşağı haline gelmeleridir.

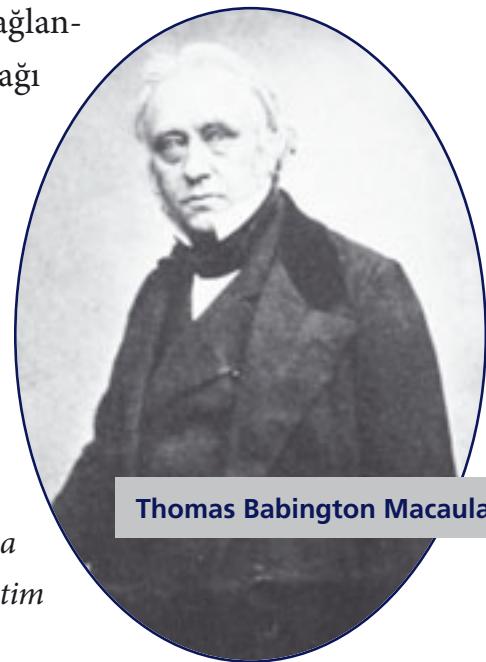
Macaulayizm fikrinin babası tarihçi Thomas Babington Macaulay, 1835 yılında yazdığı *Hindistan'daki Eğitim Üzerine Rapor* adlı ünlü denemesinde, bu yöntemle İngilizleşen Hintlilerin üstleneceği görevi şöyle anlatmıştır:

İngilizce öğrenimi, "kan ve deri rengi bakımından Hintli" olan yerlileri "beğeni, kanaat, ahlak ve zeka bakımından İngiliz" haline getirecek şekilde eğitim verecektir.¹¹²

Sömürgelerdeki İngiliz eğitim sistemi, yerli halkı ve onların kültürlerini küçük görmüş, hatta kendince aşağılamıştır. Kolonializm konusunda uzman olan Hintli Profesör Ania Loomba bir kitabında bu kültürel aşağılamayı şöyle aktarmaktadır:

...yerli düşünsel üretim ya tamamen küçük görülmüş (Afrika'da olduğu gibi) ya da asırlık bir geçmişin niteliği olarak görülmüştür (Hindistan'da olduğu gibi). Kolonileştirilmiş olan toplumların, kendilerine ait bir kültür mirasının olduğu kabul edilsin ya da edilmesin, bunlar, bağımsız bir çizgide gelişim göstermeyi hak eden birer toplum olarak görülmemişlerdir.¹¹³

Kastedilen olmuş, İngiliz derin devletinin asimilasyon politikalarıyla İngilizleştirilen bir kısım sömürge insanı, İngiliz çıkarları uğruna kendi kültürüne ve ülkesine ihanet eder hale gelmiştir. Bu sorun, sömürge döneminde de var olmuştur; şu anda da aynı hızda devam etmektedir. İngiliz derin devleti, geçmişte kurguladığı bu yöntemle, tarihin her döneminde çeşitli ülkelerden devshirebileceği yancılar bulabilmiştir. Bu yancılar, kimi zaman kendi ülkerinin yakılıp yıkılmasında, kanlı darbelerde, kimi zaman da ülkelerinin ekonomik anlamda çökertilmesinde başrolü oynamışlardır. Bu konuya ilerleyen bölümlerde detaylı olarak değinilecektir.

Thomas Babington Macaulay

Sömürgelerde Darwinist Eğitim

Toplumları, daha önce bilmedikleri sınıf mücadelesi, ırkçılık ve üstün ırk gibi sahte kavramlara alıştırabilmek için, derhal Darwinizm yalanı devreye sokulur. Darwinizm sahtekarlığı bir kere zihnlere yerleştirildiğinde, bunun "reddedilemez bir bilim" olduğu iddia edildiğinde ve bu sahtekarlık İngiliz derin devletinin kurumları tarafından adeta dayatmalar yoluyla korunduğunda, toplumlar bu zehrin etkisi altına çabuk girmektedirler.

İngiliz derin devletinin stratejisi bellidir: Tek yanlı eğitim. İnsanların "bilim" adına karşılaşıkları tek şey Darwinizm olmaktadır. Bunu reddetmek, suç sayılmaktadır. Darwinist eğitimle yetişen toplumlar, sosyal Darwinizm'in de bir "yaşam şekli" olduğu telkinini aldılarında, kendilerini gelişmemiş bir ırk olarak kabul etmekte sakınca görmemeye başlarlar. Bir toplum için en sakincalı bakış açısı işte budur. Kendisini aşağı gören bir toplum, artık tamamen sömürülmeye açktır ve İngiliz derin devletinin himayesine girmiştir.

Sömürgelerde Darwinizm fikrinin benimsetilmesinde İngiliz etnologları (geçmişte yaşamış ve halen yaşamakta olan kültürleri inceleyen bilim insanı) ve antropologları kilit bir rol oynamışlardır. Onlar sayesinde sömurge yöneticileri, yerel beyaz yerleşimciler ve İngiltere'deki kamuoyu, ırksal üstünlük

**Sahte evrim teorisinin iddiası
olan, maymun benzeri
canlıdan insana geçiş, hiçbir
zaman yaşanmadı.**

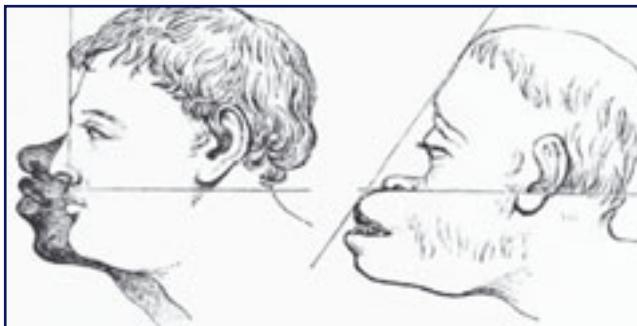

iddiasını kolaylıkla benimsemiştir. Özellikle 1863 yılında Londra Etnoloji Derneği'nden ayrılarak Londra Antropoloji Derneği'ni kuranlar, zencilerin sözde doğuştan aşağı bir ırk olduğunu ve ayrı bir kökenden geldiğini savunmuşlardır.¹¹⁴ Derneğiin üyeleri, türlerin fiziksel ölçümü (bu yöntem bugün kafatasçılık olarak nitelendirilmektedir) ve sınıflandırmalar yapan araştırmalar yürütmüşlerdir. Bu araştırmalar, sömürge idarecilerinin ırkçı politikalarının savunuculuğunu yapmalarına yol açmıştır.¹¹⁵

1871 yılında, iki antropoloji topluluğu da Büyük Britanya ve İrlanda Antropoloji Enstitüsü adıyla tek çatı altında birleşmiştir. Bu kuruluşun günümüzdeki adı Royal Anthropological Institute – RAI'dir (Kraliyet Antropoloji Enstitüsü).¹¹⁶ Enstitü, bugün hala farklı türlerin varlığını güya evrim teorisine dayandırmaktadır ve Darwinist görüşü savunanları ödüllendirmektedir. 2006 yılında ödüllenmiş Prof. Leslie Aeillo'nun "*Diyet, enerji ve insanın evrimi*" başlıklı çalışması bunlardan sadece biridir.

Royal Anthropological Institute, bugün hala farklı türlerin varlığını sahte evrim teorisine dayandırmaktadır. Internet sayfası, geçmişteki korkunç ırkçılık örnekleriyle doludur.

İngiliz derin devletinin sözde "üstün ırk" provokasyonları, çeşitli görsellerle servis edildi. Orangutan, zenci ve Avrupalı kafataslarının kıyaslandığı bu tarz çizimler, sözde Anglosaksonların üstünlüğü iddiasını yaygınlaştırmak için sahte bir altyapı sağladı.

Söz konusu İngiliz etnologlar ve antropologlar sömürgelere gitmiş, burada çalışmalar yapmışlardır. Bu çalışmalarda yerlilerin varlıkları ve toplumsal düzenleri kayıt altına alınmıştır. Antropologlar gittikleri yerlerde araştırmalarının yanı sıra idari bir görev de üstelenmişlerdir. Bu görev, sömürge yöneticilerine yerel halklarla ilgili edindikleri bilgileri aktararak onları "eğitmektir".¹¹⁷ Bu eğitim, Darwinizm temelli bir eğitim olacaktır. Bu amaçla gerek yerel yöneticilere gerekse Londra'daki merkezi hükümete çok sayıda rapor sunmuşlardır. Sosyolog ve aynı zamanda bir ekonomist olan Gana Devlet Başkanı Kwame Nkrumah, bu raporların amacını şöyle açıklamıştır:

Afrika çalışmaları uzmanları yazılarının içeriğini ve yönünü değiştirdiler; Afrika toplumu hakkında sömürgeciliği bir uygarlık vazifesi olarak mazur kilmak için kullanılan raporlar vermeye başlıdilar. Bu yazıların en övgü dolu olanları bile nesnellik ve gerçeklikten uzaktı.¹¹⁸

Antropolog sömürgeciler, İngiliz derin devleti açısından önemli olan iki vazifeyi yerine getirmişlerdir. Bunlardan ilki; sömürgeciliği, Anglosaksonların uygarlığı yayma çabası olarak meşrulaştırmış ve bu sayede yerlilerin, İngiliz derin devletine itaatini sağlamışlardır. İkincisi ise; raporlarını evrimci anlayış ile hazırladıkları için, bu belgeler, sözde "üstün Anglosakson ırkı" inancını destekleyen birer malzeme olmuştur. Bu sayede İngiliz derin devletinin ortaya attığı "üstün ve uygar olan Anglosakson soyunun aşağı-ilkel insanları yönetmeye yetkili olduğu" şeklindeki iftira niteligindeki iddiası, güya bilimsel bir zemine oturtulmuştur. İngiliz derin devleti için sömürge ülkeleri üzerindeki hakimiyet, bundan sonra çok daha kolay olmuştur.

İngiliz derin devletinin siyahileri köle olarak sattığı bir dönemde Osmanlı'da böyle bir sahte ırk mücadeleşi asla yoktu. (Solda) Osmanlı'da, dünyanın ilk siyahi pilotu Ahmet Ali Efendi

Eğitim Yoluyla Devşirilen Sadık Hizmetkarlar

"Sınıf mücadeleleri" fikri, Darwinist eğitimin en önemli sosyal felaketlerinden biridir. İngiliz derin devleti, Darwinist ideolojiyi sömürge ülkelerinde güçlü kılabilmek için, "üstünlük" kavramının, sadece İngilizlerle sömürülen ülkeler arasında değil, sömürülen ülkelerin kendi içinde de olduğu fikrini yaygınlaştırmıştır. Bu, iki sonuç vermiştir. Birincisi; halk, Darwinist ideolojiye bağlılığını güçlendirmiş ve bunun sosyal hayatı uygulanabilirliği olduğuna inanmıştır. İkincisi ise; toplumlar parçalanmış, birbirlerine düşmüş ve sınıf mücadeleleri, toplumların kendilerini içten çökertmelerine zemin hazırlamıştır. Bu, deccali sistem olan İngiliz derin devletinin en bilindik oyunudur.

İngiliz derin devleti, sömürge toplumlarında kurduğu eğitim sistemi ile yerli halkın içinde zengin ve elit bir kesim oluşturmuştur. Elit kesim zenginliğini ve toplum içindeki elit konumunu, İngilizlere borçlu olduğuna inanarak bu durumun bozulmaması için onlara sadakat göstermeye devam etmiştir. Hatta bu sınıf, sömürge içinde, İngiliz derin devletinin hakimiyetini sarsacak gelişmelerin önünde gönüllü bir biçimde set oluşturmuştur.

İngiliz tarihçi Niall Ferguson, sömürgelerde eğitim yoluyla seçkin bir tabaka yaratmanın İngiliz İmparatorluğu'na sağlayacağı faydaları şöyle anlatmıştır:

Britanya yanlısı bir Hint elit tabakasının çıkışının anahtarı eğitimdi. Britanyalıların Hintlilere ilk başta kararsız olmalarına karşın, birçok Hintli –özellikle de yüksek kasta mensup Bengalliler– yeni efendilerinin dilini konuşmanın ve kültürüünü anlamalarının yararlarını çabuk sezdi. Daha 1817'de Kalküta'da Batı eğitimine hevesli Bengalliler tarafından bir Hindu Yüksek Okulu kuruldu; Avrupa tarihi, edebiyat ve doğa bilimleri dersleri veren okul, aynı türden birçok kurumun öncüsü oldu.¹¹⁹

İngiliz tarihçi Alfred Comyn Lyall, Hindistan'da görevli iken İngiliz İçişleri Bakanlığı'na yazdığı bir mektupta, bu eğitim seferberliğinden bekłentilerini şöyle açıklamıştır:

...daima İmparatorluğunuzun olası geleceğini düşünüyorum ve onu, günümüzün mekanik süreci yoluyla okullar ve misyoner toplulukları kurarak, mazzam bir milleti, uygarlaştırabilecek şekilde tasarlamaya çalışıyorum. Aynı

İngiltere Kralı 5. George ve Kraliçe Mary'nin, taç giyme törenine katılmak üzere Delhi'ye varışları sırasında, kendilerine hizmet eden kişiler, İngiliz derin devletinin sadık hizmetkarlarından seçilmişti. İngiliz derin devleti, ülkede, halkın Darwinist ideolojiye bağlılığını güçlendirmeye ve aşağı ırk safsatasına onları inandır Maya çalışıyordu. O zaman halkın, köleliği daha rahat kabul edeceğini inanıyordu.

*zamanda onları (sömürge halklarını) uygarlaştırip özgürlüğün ve Avrupa bilimlerini kullanmanın faydalarını onlara öğrettikten sonra, onları nasıl boyunduruğumuz altında tutacağımızı ve yönetimin tüm yüksek kademelemini kendimizde saklı tutmanın onların kendi iyilikleri için olduğuna nasıl inandıracağımızı bulmaya çalışıyorum.*¹²⁰

Londra'daki School of Oriental and African Studies'da (SOAS – Oryantal ve Afrika Çalışmaları Okulu) öğretim üyeliği yapmış olan Prof. Stephan Feuchtwang, *The Colonial Formation of British Social Anthropology* (Britanya Sosyal Antropolojisinin Sömürgeci Oluşumu) isimli çalışmasında, "Amaç yerli otoritesi içerisinde kontrol edilen ama güçlü, zengin ve halinden memnun olan, bağlı ve bağımlı bir müttefik yaratmaktadır"¹²¹ diyerek İngiliz derin devletinin sömürgelerdeki eğitim stratejisinin amacını açıklamıştır.

Sömürgeerde zenginleşen elit tabaka, İngiliz derin devletinin tüm isteklerini yapmak üzere görevlendirilmişti. Ülkeleri üzerindeki İngiliz hakimiyetini gölgeleyecek çabalara gönüllü olarak set olmuşlardı. Kendi halkları, İngiliz derin devleti tarafından aşağılanırken ve kendi toprakları sömürülürken, halinden memnun bu elit kesimin İngiliz derin devletine sadakati devam etti.

Sierra Leone'de İngiliz yönetimi tarafından görevlendirilen yerel idareciler, İngiliz derin devletinin destekçisi ve savunucusu haline getirilmişlerdir.

Aslında sömürgeerdeki söz konusu devşirme yöntemi, İngiliz derin devleti için bir bakıma geleceğe yatırımdır. İngiliz derin devletinin, hedeflerini hep sonraki on yılları da içine alan bir proje dahilinde geliştirdiğini belirtmişik. İşte bu zihniyet, sömürge toplumlarının, sonraki yıllarda da İngiltere'ye ve özellikle İngiliz derin devlette hizmet etmelerini sağlamıştır. *Sömürgecilik Tarihi* kitabında bu gerçek, şöyle ifade edilmiştir:

Bu durum, sömürge ülkelerini, bağımsızlıklarını kazandıktan sonra da İngiltere eksenli bir ekonomik, siyasal ve kültürel hayatı zorlamaya devam etmektedir. İngiliz sömürgeciligi, keza bağımsızlığını elde eden ülkelerden ayrılrken bıraktığı siyasal ve ideolojik mirasla, bu ülkelerin milli birlik oluşturma potansiyellerini büyük ölçüde devre dışı bırakmış ve örneğin Güney Asya ve Orta Doğu'da olduğu gibi uzun vadede çözülemeyecek pek çok siyasi, dini, etnik problemi geride bırakarak nüfuzunun devamını amaçlamıştır.¹²²

Bu, oldukça gerçekçi bir analizdir. Pek çok kesim, İngiltere'nin sömürgelelerden çekilmesiyle sömürgeciligin sona erdiği yanılığına düşmüştür. Fakat İngiliz derin devletinin sömürgelelerden çekilmesi ve söz konusu ülkelerin elde ettiği "bağımsızlık", sadece bir göz boyamadır. İngiliz derin devleti, bağımsızlığını kazanmış ülkeleri farklı yollardan sömürmeye devam etmişti. Yeni sömürgecilik, eskisinden de çok zulüm getirmiş müthiş bir vicdansızlık ve adaletsizlik sistemidir.

İngiliz Derin Devletinin Sömürge İmparatorluğu

Irlanda

İngilizler ile İrlandalıların etnik kökenleri farklıdır. Ingilizler, Anglosakson kökenli; İrlandalılar ise Kelt kökenlidir. Keltler, Britanya adalarının tarihindeki en eski yerli halktır. Anglosaksonlar ise Germenlere bağlı bir halktır ve Britanya adasına 5. yüzyıldan sonra göç etmeye başlamışlardır.¹²³ Bu göç ile birlikte Anglosaksonlar, Keltler üzerinde hakimiyet kurmaya başlamışlardır. Yani İrlandalılar, adanın en eski yerleşimcileri olmasına rağmen, Ingilizlerin ilk sömürgesidir. Buna rağmen İrlanda, diğer kolonilerin 1880'lere doğru kazandığı haklara en son kavuşmuştur.¹²⁴

Ingilizler adaya geldiklerinde Britanya'nın yerli dili olan Gaelic'i benimsememiş, yerine daha sonra İngilizce olacak olan Anglosaksonca'yı kullanmışlardır.¹²⁵ İrlandalılar ise büyük ölçüde dillerini ve kimliklerini korumuşlardır. Ingiliz derin devleti, bu nedenle İrlandalıları ilk baştan beri hasım olarak görmüştür.

Ingilizlerin çoğu Protestan, İrlandalıların çoğu Katolik'tir; dolayısıyla bu iki milletin sadece soyları ve dilleri değil, mezhepleri de başkadır.¹²⁶

Ingiliz derin devleti için, kendi dininin hakimiyetine alamadığı bir topluluğun varlığı daima sorun teşkil etmiştir. Kuşkusuz Ingiliz derin devleti için bu konu, kendi dinini kutsal görmesinden çok, bir topluluğu her bakımından hakimiyeti altına alması anlamında önemlidir. Ingiliz derin devleti için "Protestan olmak", bir dinden çok, sözde "üstün ırkı" temsil etmektedir.

Evrim teorisinin yaygınlaştırılması ile ırkçılığın zirve yaptığı dönemde, bu aşağı görme politikası son derece artmıştır; öyle ki, Ingiliz derin devletinin telkini ile İrlandalılar sözde "beyaz maymunlar" olarak tanımlanmışlardır. (Irlanda ırkını tenzih ederiz)

Özellikle 16. ve 17. yüzyıllarda İngiltere Krallığı, İrlanda plantasyonlarına el koymuş ve bu bölgelere İngiliz yerleşimciler yerleştirilmiştir. (Plantasyonlar, bir bölgedeki çiftlik sahibinin mutlak egemenliğinde yönetilen, köle işçilerin çalıştırıldığı ekonomik ve siyasi kurumlardır.) Artık bu tarihten sonra İrlanda plantasyonlarında İrlandalılar serf olarak, yani bir nevi köle olarak çalıştırıl-

maya başlanmıştır. Bir başka deyişle İrlandalılar, kendi topraklarında köle konumuna getirilmişlerdir.

Plantasyonlar, 18. yüzyılda bitse de İrlandalıların kölelik döneminden beri gelen fakirlikleri sona ermemiştir. İngiliz derin devleti, plantasyon düzeni bitmeye başlarken, yani 17. yüzyıldan itibaren, bu bölgelerde Protestan bir yönetici sınıf oluşturmuşlardır. Yüzyıllarca köle olarak kalmış olan Katolik İrlandalılar ise, İngiliz derin devletinin bu uygulamaları neticesinde toplumun en alt sınıfı haline getirilmişlerdir.

İrlandalılar, 1829 yılında, üzerlerindeki kısıtlamaların büyük ölçüde kaldırıldığı "Emancipation Act" Serbesti Yasası yürürlüğe girene kadar Birleşik Krallık içinde ikinci sınıf insan muamelesi görmüşlerdir. Toprak edinememiş, okul açamamış ve Parlamento'ya girememişlerdir. Kısacası Birleşik Krallık, İrlandalıların öz toprakları olmasına rağmen, burada onlara tamamen sömürge vatandaşı muamelesi yapılmıştır. Yasadan sonra ülke içindeki ekonomik sınıflar bir anda değişmemiştir. İrlanda halkı, zengin İngiliz toprak sahiplerinin işçileri olarak yoksul bir biçimde yaşamaya devam etmiştir.

Irlanda halkı, kendi topraklarında sömürge vatandaşı olarak yaşamış ve suni oluşturulan kıtlıklarla boğuşmuştur.

Kıtlığa Terk Edilen İrlandalılar

Önceki bölümde vurguladığımız gibi, Thomas Malthus'un, sözde nüfus kontrolüne dayanan ve gerçekte hiçbir bilimsel dayanağı olmayan tezini ortaya atmasının sebebi, İngiliz derin devletinin sömürgelerde yaptığı katliamlara ve açtığı savaşlarda yaşanan sivil kayıplara meşruiyet kazandırma çabasıdır.

Malthus'un mantığa göre, bir tarihten sonra sözde dünyadaki besin kaynakları insanlara yetmeyecek duruma gelecektir. Bu bilimsellikten uzak tezden yola çıkarak Malthus, insanların sürekli olarak kıyasıyla bir yaşam mücadelesi içinde olmaları gerektiğini savunmuştur.

Malthus, bu sahte iddiadan yola çıkarak, dünyada bir mücadele ortamının şart olduğunu, bu sayede insan nüfusunun azalacağını ve böylelikle kaynaklarla insan sayısının dengeleneceğini öne sürmüştür. Darwinist Malthus'a göre çatışma, doğanın bir mekanizmasıdır. İngiliz derin devletinin sömürgelerinde veavaşlarında yaşanan can kayıplarının, bu nüfus-besin dengesine katkı sağlamaşı anlamında sözde yararlı ve meşru olduğunu söylemeye çalışmıştır.

**Malthus'un
sahte fikirleri
doğrultu-
sunda masum
insanlar,
kaynakları
ellerinden
alınarak
ölüme terk
edilmişlerdir.**

Oysa, ne çatışma doğanın vazgeçilmez bir mekanizmasıdır ne de dünya kaynaklarının oranı dünya nüfusu ile oransızdır. Malthus'un insan nüfusu ve besin kaynakları konusundaki saçma teorisinin hiçbir bilimsel geçerliliği olmadığı bugün kanıtlanmış durumdadır.

Henüz hiç nüfus sayımı yapılmamış bir toplulukta nüfus artış oranının hesaplanması imkansızdır. Bu hesaplama için birkaç sene aralıkla en az iki nüfus sayımı yapılmış olması gereklidir ki kıyaslanarak artış oranı tespit edilebilsin. (Gerçekçi bir analiz için sadece iki yılın kıyası da yeterli olmayacaktır) Dolayısıyla Malthus'un döneminde böylesine bilimsel bir analizin yapılmış olması mümkün değildir. İnsan nüfusunun artış oranı ile besin kaynaklarının artış oranındaki orantısızlık iddiası, görülebildiği gibi, sadece İngiliz derin devletinin iğrenç katliamlarını mazur gösterebilmek için ortaya atılmış bir yalandır. Keza şu an yapılan değerlendirmeler, yeryüzü besin kaynaklarının, dünyanın şu anki nüfusunun neredeyse iki katına dahi yetecek oranda olduğunu gözler önüne sermiştir.¹²⁷

Dahası, böyle bir sorun baş göstermiş olsaydı bile, bunun çözümünün kıyasıyla katliamlarda değil, karşılıklı yardımlaşmada olduğu açıktır. Kıtlık ve yoksulluk bir bencillik sorunudur. Kitleler ellerindeki para ve malları kilit altında tuttuklarında, ekonomi donmakta ve bu kilitlenmişlik topluma bir ekonomik felaket olarak yansımaktadır. İnsanlar kendi ellerinde saklamayıp paylaştıklarında, dağıttıklarında ve bütün imkanlarını açıp Allah'a şükrettiklerinde ekonomi canlanmakta, üretim ve tüketim sürdürmekte, kıtlık ve yoksulluğun iktisadi zemini ortadan kalkmaktadır. Yüce Allah bu dünyayı, bu kanuna göre yaratmıştır.

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dileğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (Bakara Suresi, 261)

Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size artırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, Benim azabım pek şiddetlidir. (İbrahim Suresi, 7)

Yüce Rabbimiz, cimrilik edenlere ise bolluğun değil, zorlukların dokunacağını belirtmiştir:

Allah'in, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayatı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir. (Al-i İmran Suresi, 180)

İşte bu bilinçten yoksun olan kesimleri çeşitli materyalist laf oyunlarıyla aldatmak kolay olmuştur.

İşte 19. yüzyılda İrlanda'da kıtlık yaşanırken Malthus'un fikirleri, başta İngiliz derin devletinin himayesindeki politikacılar olmak üzere, oldukça geniş bir kitle tarafından benimsenmişti. Nitekim 19. yüzyılın ilk yarısında, Avrupa'da yönetici sınıfın üyeleri, yeni keşfedilen bu sahte "nüfus artışı problemi"ni tartışmak ve fakirlerin ölüm oranlarını artırmak için, Malthus'un fikirlerini uygulama yöntemlerini planlamak üzere bir araya geldiler. Vardıkları sonuç özetle söyleydi:

Fakirlere temizliği tavsiye etmek yerine tam tersi alışkanlıklara teşvik etmeliyiz. Şehirlerimizdeki sokakları daha dar yapmalıyız, daha fazla insanı evlere doldurmalıyız ve vebayı getirmeye çalışmalıyız. Ülkemizde köylerimizi durgun sulara yakın yapmalıyız, onları bataklıklarda yaşamayı teşvik etmeliyiz...¹²⁸

(Üstte) Thomas
Malthus
(Sağda) Charles
Trevelyan

İngiltere'de 19. yüzyılda uygulanan "fakirleri ezme" programı ile sözde yaşam mücadeleinde güçlü olanlar zayıf olanları ezmiş ve bu şekilde sözde hızla artan nüfus da dengelenmiş olacaktı. Malthus'un teorik olarak gerekli bulduğu "yaşam mücadeleşi", İrlanda'da sebepsiz yere milyonlarca fakir insanın ölümüne veya sıkıntı dolu bir hayat sürmeye sebep oldu.

Londra'nın görevlendirdiği İrlanda koloni yöneticisi Charles Trevelyan da, Malthus'un acımasız fikirlerini takip etti. Trevelyan, devletin hiçbir şekilde serbest piyasa ekonomisine müdahalede bulunmaması gerektiğine tutkuyla inanıyordu. Dolayısıyla açlıktan kıvrana-

Irlandalılara da yiyecek dağıtılmasına karşı çıktı. Bunun yerine, tahıl satın alabilecek parayı kazanmaları için insanları anlamsız yol inşaatlarında öldürüşe çalıştırın bir kamu programı uyguladı. Tahıl fiyatlarına müdahale etmeyi reddettiği için, fiyatlar yol inşaatçılarının karşılaşamayacağı düzeye fırladı ve bir milyon insan yaşamını yitirdi.¹²⁹

İngiliz derin devleti, halk arasında bu acımasız zihniyetin kabul görmesi için gerekli telkinlerde bulundu. Trevelyan, Irlandalıların, "içinde bulundukları durumu hak eden tembel insanlar oldukları" safsatasını empoze etmeye başladı. Bu telkinler neticesinde, İngiltere'de iş arayan İrlandalı göçmenler, aniden kendilerini işe alınmayan ve hatta şiddete maruz kalan kişiler olarak buldular. Geride bıraktıkları evlerinde ölümüne açlık çeken aileleri ve yakınları olduğu halde...¹³⁰

Oysa ki İrlandalılar, Ingiliz derin devletinin lanse ettiği şekilde tembellik yüzünden kıtlık çekiyor değillerdi. Bu halk, kendi besin kaynaklarına bulaşan mantar mikrobu yüzünden bu hale gelmişti. İrlanda virüsle boğuşurken, Ingiliz derin devleti, Irlandalılara yardım gitmesini engellemiştir.

Irlanda halkın yüzleşmek zorunda kaldığı kıtlık, bir milyon insanın yaşamını yitirmesine neden olmuştur. İrlanda halkı kıtlıkla boğuşurken, Ingiliz derin devleti, İrlandalılara yardım gitmesini engellemiştir.

Malthus'un "yaşam mücadelesi" safsatası, ilerleyen yıllarda Darwin'in bilimdisi öğretileri ile daha da güçlendi. İrlandalılara karşı sevgisiz, acımasız yaklaşımalar da aynı oranda arttı. Darwin hayranı İngiliz tarihçi ve Kraliçe'nin Başpiskopos Yardımcısı olan Charles Kingsley'in İrlandalılar konusundaki sözleri, bu konuda önemli bir örnektir:

Irlanda kıtlığı sonucunda yaşamını yitirenlerin yanı sıra, oldukça fazla sayıda kişi ülkesini terk ederek göçmen konumuna gelmiştir.

Irlanda'da kıtlıktan kaçan göçmenler anısına dikilen meşhur Gorta Mór Heykeli.
İrlandaca olan Gorta Mór, Büyük Açık anlamına geliyor.

Yüzlerce mil uzayıp giden dehşet verici bir ülkede gördüğüm insan kılıklı şempanzeler gözükmün önünden gitmiyor ... Ama beyaz şempanzeler görmek çok korkunç bir şey. Derilerinin rengi siyah olsa o kadar sorun olmazdı; ama güneşin altında çok durmanın tesiriyle oluşan bronzlaşmaların dışında bu yaratıkların derileri en az bizimki kadar beyaz.¹³¹

Darwinizm, İngiliz derin devletinin etkisiyle öyle şuursuzca benimsenmişti ki bir sözde bilim adamı, şu sözleri söyleyebilecek raddeye dahi gelmişti:

...Bir bilim adamı, patates kıtlığından sonra İrlanda halkın çenesinin "daha ziyade bir zenci çenesine benzemeye başladığını" anlatır.¹³²

Bu zorbaca uygulamalar, İngiliz derin devletinin deccali zihniyetini tüm açıklığıyla göstermektedir. Yeryüzünde kendini güç sahibi zanneden İngiliz derin devleti ve onun idaresindeki kişiler, tarih boyunca her türlü haksızlığı pervasızca uygulayabileceklerini zannetmişlerdir. Oysa güç sahibi olmadıklarını anlayacakları bir zaman vardır. Yüce Allah, yeryüzünde kendisini imkan ve güç sahibi zannederek büyüklenen müstekbirleri "sevmediğini" ayetinde haber vermiştir:

Şüphesiz Allah, onların saklı tuttuklarını ve açığa vurduklarını bilir; gerçekten O, müstekbirleri sevmez. (Nahl Suresi, 23)

İrlanda'da Kıtlık ve Osmanlı Padişahı Abdülmecid

Phytophthora infestans isimli bir mantar türü, İrlanda'da, 1845 yılında başlayan ve 1852 yılına kadar devam eden kitlesel kıtlığın yaşanmasına neden olmuştu. İrlandaca'da *Gorta Mór* yani **Büyük Açılk** olarak anılan kıtlık nedeniyle bir milyona yakın İrlandalı hayatını kaybetmiş, 2 milyon İrlandalı ise yurdurdan göç etmek zorunda kalmıştı.¹

Kıtlığın etkisini en şiddetli biçimde gösterdiği 1847 yılında, Osmanlı Padişahı Abdülmecid Han, zor durumdaki İrlanda'ya yardımda bulunmaya karar verdi. Padişah'ın, İrlanda halkı için 5 bin Pound yardımda bulunmak istediği, İngiliz Hükümetine bildirildi; ancak bu talep İngiliz Hükümeti tarafından reddedildi. Reddin gerekçesi olarak, "İngiltere Kraliçesi'nin yapmış olduğu yardım miktarı 2.000 Pound iken Osmanlı Padişahı'nın bundan daha büyük bir miktarı İrlanda halkına layık görmesinin uygun olmadığı" söylendi. Bunun üzerine Osmanlı yönetimi nakdi yardımı 1.000 Pound olarak belirledi ve bunun yanında 4 bin Pound değerinde gıda taşıyan gemiler hazırladı.

Dublin Limanı'na yanaşan Osmanlı gemileri burada yüklerini indirme izni alamayınca, daha kuzyede bulunan Drogheda Limanı'na demirledi ve erzaklar burada karaya çıkarıldı.

Bu vaktinde yapılmış hayırlı davranış, pek çok İrlandalıyi ferahlatmış ve ölümden kurtarmıştır.

Irlanda Cumhurbaşkanı Mary McAleese, 2010 yılındaki Türkiye ziyaretinde bu olayı hatırlatmış ve "Sultan Abdülmecid üç yiyecek dolu gemiyi İrlanda'ya gönderdi. O tarihte birçok İrlandalı onde gelen ismin ve din görevlilerinin imzaladığı teşekkür mektubu, sizin devlet arşivlerinizde bulunmaktadır. Bu gemi Drogheda limanında yükünü boşalttı ve o tarihten bu yana, insanların israrı üzerine, sizin ülkenizin ay yıldızı bu kasa-banın arması olarak kullanıldı. Türk nezaketinin bu sembollerini bugün de Drogheda futbol takımının armasında kullanılmaktadır", diyerek şükranlarını dile getirmiştir.²

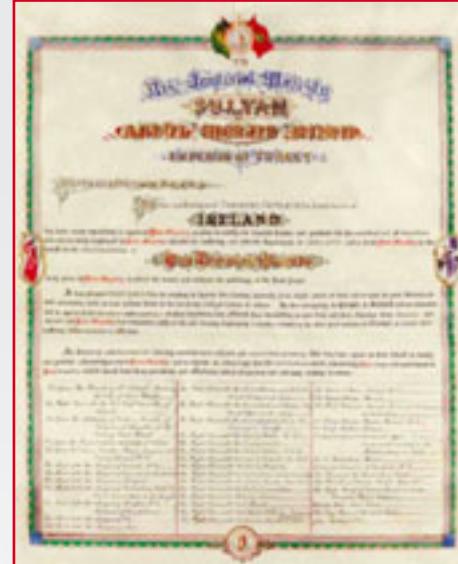
Bu yardım ile ilgili olarak İrlanda Cumhurbaşkanı'nın teşekkür konuşmasının dışında, dönemin İrlanda asilzadelerinin Osmanlı Padişahı Abdülmecid'e gönderdikleri ve Topkapı Sarayı Müzesi arşivinde muhafaza edilen bir teşekkür mektubu vardır. Fakat İngiliz arşivlerinde söz konusu yardımın hiçbir belgesine rastlanmamaktadır. Drogheda Belediyesi eski Başkanı Frank Godfrey buna şaşırmadığını belirterek şunları söylemiştir: "İngilizler böyle bir yardımın Osmanlılar tarafından İrlandalılara ulaştırmamasını ispat edecek bir delilin olmasını istemezler."³

Şunu belirtmek gereklidir: Yardımı yaptığı yıllarda Osmanlı Devleti, İngiliz derin devletinin hain planları sonucunda maddi anlamda eskisi kadar güçlü bir devlet değildir; hatta borçlarla boğuşmaktadır. İngiliz Krallığı ise tarihinin en kudretli ve zengin yıl-larını yaşamaktadır. Dolayısıyla, İngiliz derin devleti tarafından engellenen İngiliz yardımı, imkansızlıklardan kaynaklanmaktadır. İngiliz derin devletinin buradaki hedefi, kendinden aşağı ırk olarak gördüğü İrlandalıları ölüme terk etmek olmuştur.

(Solda) İrlanda'nın Drogheda futbol takımı, bir minnettarlık ifadesi olarak, bayrağımızdaki ay-yıldız sembolünü kendi flamalarına taşımıştır.

(Sağda) İrlanda asilzadelerinin Sultan Abdülmecid'e gönderdikleri teşekkür mektubu

1. Joseph R O'Neill, The Irish Potato Famine, ABDO Pub. Co., 2009, s. 1. ISBN 978-1-60453-514-3.

2. İrlanda'da Patates Kitliği ve Sultan Abdülmecid, Akademik Perspektif, 27 Haziran 2015, <http://akademikperspektif.com/2015/06/27/irlandada-patates-kitligi-ve-sultan-abdulmeid/>

3. A.g.m

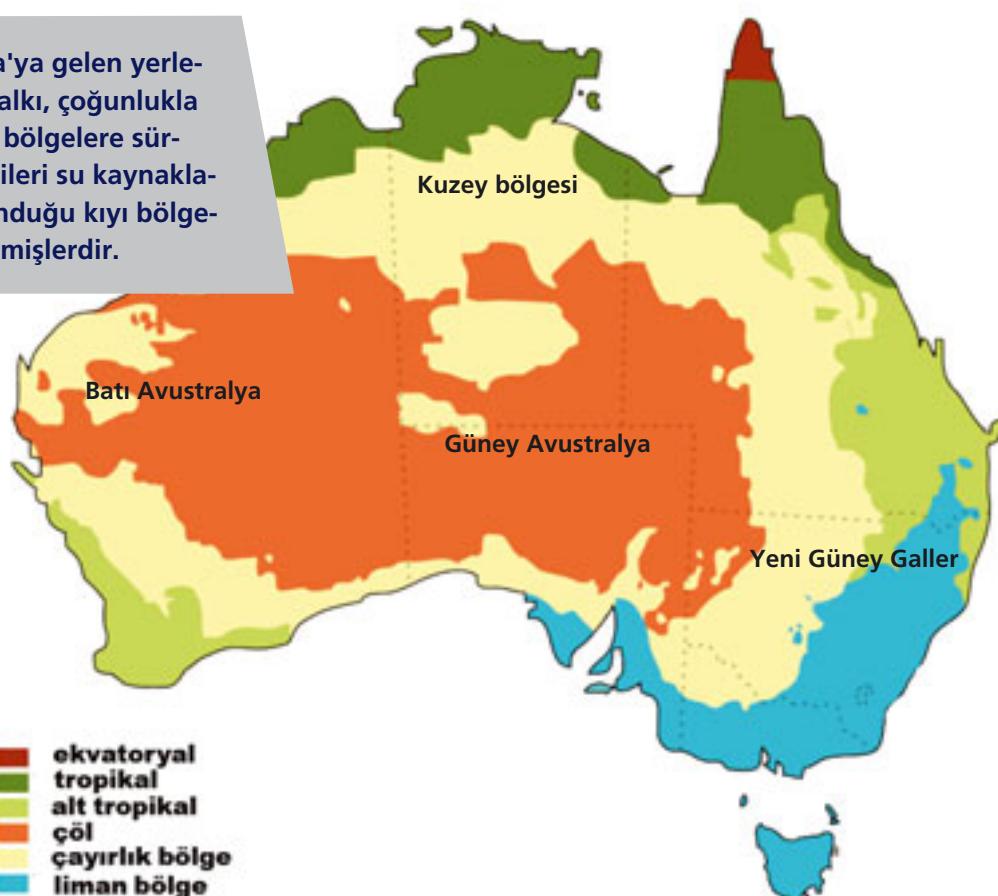
Avustralya

İngiliz derin devletinin Avustralya'yı sömürgeleştirme hareketi esas olarak 1788 yılında başlamıştır. 1803 yılında Avustralya'nın güneyinde yer alan Tazmania Adası'na ilk İngiliz yerleşimciler gelmiştir. Yeni gelen yerleşimciler, kıtada yeni bir tarım ceza kolonisi kurmak isteyen asker ve hükümlülerden oluşmaktadır.¹³³

İngiltere'den gönderilen yerleşimciler adaya gelir gelmez, buranın yerli halkı olan Aborijinlerin kendi kaynaklarına el koymaya başlamışlardır. Yerlilerin arazileri ile birlikte yiyecek kaynakları da yok edilmiştir. Sonra bu soykırımı, Aborijinlere yönelik olarak uygulanmaya başlanmıştır.

Çoğunluğu hapishanelerden sevk edilmiş, cinayet başta olmak üzere çeşitli suçlardan sabıkalı olan İngiliz yerleşimciler, ilk önce verimli sahil bölgelerine ve su kaynaklarının bulunduğu alanlara yerleşmişlerdir. Avustralya kıtası zaten büyük ölçüde çöl olduğu için sahil bölgelerinde yaşamak bir lüks değil, hayatı önemi olan bir gereklilikdir. Yerlilerin bu bölgelerden iç kesimlere sürülmESİ, onları ölüme terk etmek anlamına gelmiştir.

Avustralya'ya gelen yerleşimciler, halkı, çoğunlukla çöl olan iç bölgelere sürmüştür, kendileri su kaynaklarının bulunduğu kıyı bölgelere yerleşmişlerdir.

Avustralya'da madenler çıkarılmaya ve işletilmeye başlayınca, işgal ve sömürü politikasının da çapı genişlemiştir, köleleştirme artmıştır.

Yaşam alanlarının sürekli yok edilmesi yerliler ile yerleşimcileri sık sık karşı karşıya getirmiştir. Yerleşimcilerin nüfusunun hızla artması adada tahrıbatı arttırmış ve bu durum yerlilerin zor duruma düşmesine neden olmuştur.

Adada madenler çıkmaya ve işletilmeye başlayınca işgal ve yerleşim iyice genişlemiştir. Toprakları ellerinden alınan, yaşam alanları yağmalanan ve köle olarak çalıştırılmak istenen Aborijinlerin bütün bu haksızlıklara tepkisi, İngiliz derin devletinin Aborijin soykırımı için de bir başlangıç olmuştur. İngiliz derin devletinin Ada'ya gönderdiği yağmacılar, Aborijinlere yönelik korkunç bir katliam başlatmıştır.

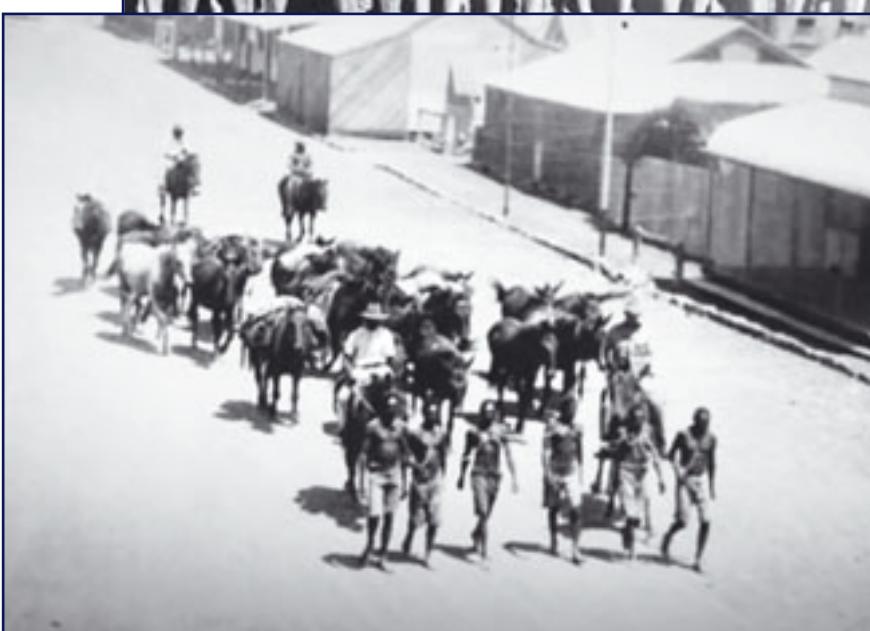
Nitekim 1800'lü yılların başlarında, soykırım ve terör gittikçe yoğunlaşmıştır. Sömürge yönetiminin 1826 yılında çıkardığı askeri bir kanunla, yeni yerleşen beyaz sömürgeci topluluğu bir yerlinin herhangi bir şekilde yaklaşması dahi o yerli için ölüm nedeni sayılmıştır.¹³⁴

Sosyal Antropolog ve Etnolog olan Sefa M. Yürükel bir eserinde İngiliz derin devletinin Avustralya yerlileri ile ilgili politikasını şöyle değerlendirmiştir:

İngiliz yönetimi ... Avustralya yerlilerini de siyah, zayıf ve en altırki kesim olarak tanımlamaktaydı. Hatta sömürgecilerin yerlileri, hayvani bir ırk olarak görmesi müünasebetiyle, yerlilere karşı her türlü aşağılama ve yok etme uygulamalarını, kendilerine göre yapılması gereken bir görev olarak sayıyorlardı. Çünkü Avustralya, İngiliz sömürgecileri için, bir Terra Nullius (*sahipsizler ülkesiydi*) idi. Yani İngilizler, kendilerinden önce binlerce yıldır var olan bu topluluğun/halkın haklarının ve hukuklarının, bu yeni İngiliz sömürgesi üzerinde hiçbir hakkı olmadığını iddia ediyorlardı ve yerlileri insan olarak saymıyordu. Esasında bu sömürgeci anlayışla, İngilizler kendi icat ettikleri ve sürekli kendilerine yonttukları Terra nullius doktriniyle kendilerini ahlaken haklı çıkarmak istiyorlardı. Bu anlayış, İngilizlerin huzur içinde, yerlileri insan olarak görmek istememelerinden ve yerlilere her türlü eziyeti yapmak için bahane bulmaktan başka bir şey değildi. İngiliz sömürgeciler Terra nullius doktriniyle hareket ettiklerinden dolayı bir bakıma kendi mantıklarına göre, kendi haklı adaletlerini savunuyor görünümündeydiler. Bundan da hiçbir huzursuzluk ve rahatsızlık duymadılar. İngiliz sömürge doktrinine göre, nasıl hayvanların yüzüyillardır yaşadıkları yerlerde nesiller boyunca hakları yoksa, İngilizler tarafından hayvan ırkı seviyesinde görülen Avustralya yerlilerinin de tabi ki aynı şekilde yaşadıkları topraklarda hiçbir hakkı yoktu.¹³⁵

İngiliz derin devletinin Avustralya'da en çok kullandığı yöntem Ada'daki yerel yönetim tarafından fiili durum yaratılıp, sözde güvenlik gerekçesiyle hayvan avına çıkar gibi yerli insan avına çıkışmasıdır. Avda yakalanan yerlilerin kafaları kesilip torbalara konulmuştur. Avın başarılı geçtiğinin bir delili olarak kesilen yerli kafaları sömürge yönetimine delil olarak herkesin görebileceği bir ortamda, yerli insan avına katılanlar tarafından gösterilmiştir. Bu tür olayların açıklamalarına, 1883 yılında İngiliz Hükümeti Yüksek Komiseri olan Hamilton Gordon'nun şahsi dostu da olan zamanın Başbakanı William Gladstone'a yazdığı raporlarda da yer verilmiştir.¹³⁶

İngiliz yerleşimciler ile onları destekleyen askerlerde modern ateşli silahlar; tüfekler ve tabancalar vardır ve "bul ve yok et taktiği" ile tam bir kara savaşı yürütmüştür. Yerleşimciler, 1829 Mayıs ayında yerlilere yönelik bir "av" bile düzenlemişlerdir.¹³⁷

Avustralya'daki Aborijinler, İngiliz yerleşimciler tarafından adeta bir hayvan gibi avlanmış, sömürülmüş, köle olarak çalıştırılmışlardır. Bu korkunç uygulamaların alt yapısı, "aşağı ırk" safsatasının çıkış noktası olan Darwinizmdir.

4 Eylül 1880 tarihli *The Queenslander* gazetesinde yayımlanan başyazında, İngiliz sömürgecilerin gerçekleştirdiği korkunç katliamın gerekçesi şu şekilde mazur gösterilmektedir:

Beyaz adamin yerküredeki gelişmesinde, Avustralya yerlilerinin acı çekmesinin ve bunlara eziyet edilmesinin önüne geçilemez. Biz bu siyah insanları (yerlileri) korkutarak yıldırmalıyız ve bu insanlara yeni ev sahiplerine karşı direnmenin faydasızlığını öğretmeliyiz.

Avustralya'da İngiliz derin devletinin himayesindeki başın, sürekli Aborigjinlerin sözde aşağı ırk olduğunu ve köleleştirilmeleri gerektiğini yazıyor; korkunç katliamlara kendilerince gerekçe üretiyorlardı.

Avustralya yerlilerine yönelik ırkçı görüşler, 1883 yılında, The Normanton Herald gazetesinde de görülmüyordu. Gazetenin yayınladığı bir makalede; "... *Yarı uygarlaşmış zenciler aşağılık zavallılardır ve onları yeryüzünden silmek bir suç değil, aslında bir merhamet göstergesidir*"¹³⁸ denmekteydi. Bu durum sömürgeci yönetimin, yerlilerin bu dünyada var olma hakkına karşı tahammüslüglüğünü ve sömürgecilerin üretikleri insanlık dışı soykırım yöntemlerinin hangi anlayışla gerçekleştirildiğini gözler önüne sermektedir.

Avustralya'yı ziyaret eden ünlü İngiliz edebiyatçı Anthony Trollope, İngiliz sömürgecilerin Avustralya yerlilerine uyguladıkları vahşeti şöyle anlatmıştır:

*Biz onların (yerlilerin) topraklarını (vatanını) ellerinden aldık, yiyeceklerini yok ettik, onları, alışkanlıklarına ve geleneklerine ters olan kanunlara uymaya mecbur ettik. Nefret ettikleri zevklerimize tahammül etmek zorunda bıraktık. Kendilerini ve varlıklarını savunduklarında onları katlettik ve onlara efendileri olduğumuzu kabul etmeyi ağır savaş taktikleriyle zorla öğrettik.*¹³⁹

Avustralya yerlilerinin söz konusu kıym ve haksızlığa başkaldırıları ise çok sert bir karşılık gördü. İngiliz sömürge yönetimi, bu direnişlerde ölen her beyaz karşılığında, ceza olarak yerlilerden 50'sini katletti.¹⁴⁰

Tarihçi Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi* adlı eserinde, İngilizlerin Avustralya'daki tutumlarından şöyle söz etmiştir:

*Sömürgeci yerleşimciler siyahları vahşi hayvanlar olarak görüyorlardı. Onları tüfekle avlayıp öldürüyorlardı. Avustralyalının doğa yasaları dışında yer aldığıni kanıtlamak için hukukçuların otoritelerine başvuruluyordu. Hatta Sydney gazetelerinde bunlardan kurtulmanın kesin bir yöntemi öneriliyordu: Onları kitlesel olarak zehirlemek. "(...) Geniş çaplı katliamlar örgütlenmişti ve pek çok kabile tümüyle yok olmuştu." Jules Verne Mrs. Branican'da, Tazmania ve Avustralya hakkında (1891) şunları ekler: "Sömürgeci ilerlemenin son sözü bir ırkın yok edilmesi ise, İngilizler eserlerini çok iyi bir şekilde gerçekleştirdikleriyle övünebilirler."*¹⁴¹

İngiltere'den atanan Avustralya valisi Arthur Phillip'in 1797'de kıtaya geldiği dönemde, Aborijinlerin sayısı tahminen 300 bin ile 400 bin arasındadır. 1900'lü yıllara gelindiğinde ise Aborijin nüfusunun %90'ı hayatını kaybetmiştir.¹⁴²

İngiliz derin devleti, Tazmania Adası'na ilk yerleşimcileri 1803 yılında yerleştirmiştir. Bu sırada adada 15 bin kadar yerlinin olduğu tahmin edilmektedir.¹⁴³ 75 yıl boyunca devam eden vahşet politikası sonucunda binlerce Tazmania yerlisini katledilmiştir.¹⁴⁴

Avustralya'da sık yaşanan olaylardan biri de Aborijin çocukların kaçırılarak köleleştirilmesidir. Yerleşimciler sadece işte çalıştmak için değil, zaman de kendilerince "evcil hayvan" olarak besleme gözüyle bakarak Aborijinler'in çocukların çalmışlardır.

Avustralya Soykırımının Ardındaki Kirli İdeoloji: Darwinizm

Darwin'in, Avustralya yerlilerini kendince babun maymunlarıyla eşit tuttuğu zihniyet, Avustralya'daki dehşetli soykırımın temel sebebidir. Darwinist ideolojinin 1859'da yaygınlaştırılmasının hemen ardından şu vahşet örnekleri çoğalmıştır:

- 1866'da Bowen-Queensland'ın Belediye Başkanı olan Korah Wills, sözde bilimsel bir numune edinmek amacıyla, 1865 yılında bir yerliyi nasıl parçalayarak öldürduğunu açık bir şekilde, çizimlerle anlatmıştır.
- Sydney'deki Avustralya Müzesi'nin Müdürü Edward Ramsey, Aborijinleri "Avustralya hayvanları" olarak adlandırdığı bir müze kitabı yayınladı. Kitapçıkta aynı zamanda henüz öldürülmüş yerli cesetlerinin nasıl "bir Avustralya hatırlası olarak" satın alınacağı ve üzerlerindeki kurşun yaralarının nasıl kapatılacağı konusunda da talimatlar yer almıyordu. Birçok kafatası koleksiyoncusu onun tavsiyelerine göre çalıştı. Bungee zencilerinin kafataslarını istedikten dört hafta sonra, genç bir bilim öğrencisi ona iki kafatası yolladı ve bu kafataslarının kabilelerinin son iki üyesi olduğunu ve yeni vurulduklarını söyledi.¹⁴⁵
- Alman evrimci Amalie Dietrich, Avustralya'ya gelmiş ve Aborijinleri öldürüp derilerinin içini doldurarak saklamak için izin istemişti. Ürkütücü olan, bu talebi olumsuz karşılanmamış, kısa süre sonra kendi evine elde ettiği örneklerle dönmüştü.

Darwinist ideo-loji kafatasçılığa dayandığından, Avustralya'yı işgal eden Darwinistler, bölgede Aborijinlerin kafataslarını ölçmüştür ve faşist ideolojileri için sahte gerekçeler oluşturmuşlardır.

■ Bir Güney Galler misyoneri, Aborijin erkek, kadın ve çocuklardan oluşan bir grubun atlı polisler tarafından katledilişine tanık olarak dehşete düşmüştü. Bu olayın ardından cesetlere ait 45 kafatası kaynatılmış ve aralarından "en iyi" olarak nitelendirilen 10 kafatası denizasırı ülkelere gönderilmişti.¹⁴⁶

Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabının yayınlanmasından sonra bazı hevesli Darwinistler, insanın sözde evrimindeki sözde "kayıp halkaları" aramaya başladılar. Irkçı evrimciler, Avustralyalı Aborijin yerlilerinin insanın evrimindeki ilkel aşamalardan biri olduğunu iddia ettiler. Üstelik bu iddialarını kendilerince kanitlamak için yaşayan Aborijinleri canlı olarak kafeslerde incelemek, laboratuvarlarda öldürmek gibi vahşi uygulamalarдан önce, cesetlerini mezarlarından kaçırmaya, Amerika ve Avrupa'daki müzelere satmaya başladılar.

1991 yılında Avustralya'da yayınlanan haftalık *The Bulletin* dergisinde David Monaghan imzası ile şok edici bilgiler yayınlandı.¹⁴⁷ Monaghan 18 ay bu konu üzerinde çalışmış, Londra'da araştırmalar yapmış ve 8 Ekim 1990 tarihinde İngiltere'de yayınlanan *Darwin's Body-Snatchers* (*Darwin'in Mezar Hırsızları*) isimli bir belgesel hazırlamıştı. Gazeteci Monaghan'ın, *The Bulletin*'da yayınlanan yazısında verilen bilgilerden bazıları şöyledi:

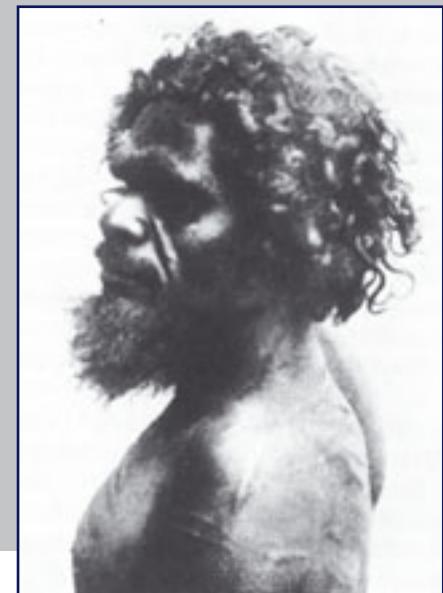
- İngiliz ve Amerikalı evrimciler, sözde "aşağı insan" örnekleri toplama işini oldukça genişletmişlerdi. Washington'daki Smithsonian Enstitüsü'nde farklı ırklardan 15 bin insana ait kalıntı vardı. Elbette topladıkları bu örnekler, hiçbir şekilde onların iddia ettikleri gibi aşağı ırktan insanlar değildi. Bunlar, farklı fizyolojik yapılara sahip farklı etnik köken ve ırka ait olan insanlardı.
- Müze müdürlерinin yanı sıra, İngiliz biliminin önde gelen isimleri de bu mezar hırsızlığı ticaretine karışmışlardır.¹⁴⁸ Anatomist Richard Owen, antropolog Sir Arthur Keith ve Darwin'in kendisi bu kişilerin arasındaydı. Darwin, bir mektubunda, eğer bu isteği onları kızdırmasa, dört tam kan Tazmanyalı Aborijin'in kafatasını istediğini söylüyor-du. Müzeler sadece iskeletlerle değil, derilerle de ilgileniyorlardı. Bunları, sergilenecek ilginç malzemeler olarak görüyorlardı.
- Tuzlanmış Aborijin beyinlerine de büyük bir rağbet vardı, bu beyinleri kendilerince Aborijinlerin aşağı ırk olduklarını kanıtlamak için istiyorlardı.
- Aborijinlere ait kafataslarının, bu insanların kasıtlı olarak öldürülmeleriyle elde edildiğine dair hiçbir şüphe bulunmamaktadır.

Unutulmamalı ki, burada kafeslere koyulan, laboratuvarlarda üzerlerinde deneyler yapılan, beyinleri tuzlanıp sergilenen, kafatasları koleksiyon haline getirilen Aborijinleri anlatırken, aileleri, hayatları olan Allah'ın ruhundan üflediği normal insanlardan bahsedilmektedir. Bu durum, İngiliz derin devletinin sömürmeyi makul göstermek için türettiği politikaların ve ideolojilerin ne kadar sakıncalı ve ürkütücü olduğunu göstermektedir.

Aborijinlere uygulanan katliamları ve kötü muameleyi belgeleyen bir başka çalışma ise, Avustralya Çevre ve Kültür Mirası eski Bakanı Sharman Stone tarafından yazılan *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973* (Avustralyalı Aborijinlere Yönelik Resmi Politikayı Etkileyen Yaklaşımın Dokümanter Tarihi, 1697-1973) adlı kitaptır. Yazarın birkaç yorumu dışında kitap, Parlamento tutanakları, mahkeme kayıtları, editörlere gelen mektuplar, antropolojik raporlar gibi resmi belgelerden oluşmaktadır.

David Monaghan, Darwin's Body-Snatchers (Darwin'in Mezar Hırsızları) isimli belgeselde, Aborijinlerin, kafatasları ve derileri için özel olarak öldürülüdüklərini belgelemiştir.

Sharman Stone, kitabı, Darwin'in teorisi ile Aborijinlerin katledilmesi arasında şöyle bir bağlantı kurmaktadır:

1859'da, Charles Darwin'ın kitabı Türlerin Kökeni ile birlikte biyolojik (ve do-layısıyla sosyal) evrim, halkın anlayabileceği şekilde anlatılmaya başlandı. Eğitimiği kişiler kendi aralarında medeniyetin tek doğrusal süreç olduğunu ve ırkların bu doğrunun üzerinde aşağı ya da yukarı hareket ettiğini tartışmaya başladılar. Avrupalı adam "hayatta kalmaya en uygundu..." (Aborijinler ise) doğa kanunu gereği dinozorlar ve dodo kuşu gibi eninde sonunda yok olacaklardı. Ellerindeki olaylarla destekledikleri bu teori, siyah ırkın çoğaldığının fark edildiği 20. yüzyılın belli bir bölümüne kadar kabul görmeye ve anılmaya devam etti. Bu zamana kadar, ihmali ve cinayeti haklı göstermek için kullanılabiliyordu.¹⁴⁹

Stone'un da belirttiği gibi, bazı Avrupalı Darwinistler, Aborijinlerin sürekli ölmesini, bu ırkın güya "doğa kanunlarının bir gereği olarak" yok olmayı mahkum olduklarının sözde delili olarak gösteriyorlardı. Ancak bu, bilimdisi bir iddia olduğu gibi mantığa da son derece aykırıyordu. Çünkü Aborijinlerin ölüm nedenleri doğa kanunları değil, yapılan katliamlardı.

1861 yılında, bir soruşturma sırasında bir polis memurunun verdiği cevaplar, Aborijinlere kötü muamelenin Darwinist ve ırkçı temellerini ve o dönemde bunun son derece doğal karşılandığını görmek açısından önemlidir. Bu görevli şöyle demektedir:

"Eğer siyahları cezalandırmazsak, bu bir zayıflık göstergesi olarak mı görülür?"

"Evet tam olarak böyle düşünüyorum. Bu hangi ırkın en güçlü olduğu ile ilgili bir soru: Eğer onlara boyun eğersek, bu yüzden bizi küçük görürler mi?"¹⁵⁰

Londra menseli *Anthropological Review* dergisinden evrimci antropolog Friedrich Max Müller, 1870'de insan ırkını yedi kategoriye ayırmıştır; Aborijinler en alta yer almaktadır ve Avrupalı beyazların soyu olan Aryan ırkı en üst sıradadır. Ünlü bir sosyal Darwinist olan H. K. Rusden ise Aborijinler hakkında 1876 yılında şöyle bir açıklamada bulunmuştur:

*En uygunların yaşaması, kuvvetin haklı olduğu anlamına gelir. Bu nedenle aşağı ırk olan Avustralyalıları ve Maori ırkını yok ederken acımasız ve değişmeyen doğal seleksiyon kanunlarını yerine getiririz ... ve mirasını soğukkanlılıkla kabul ederiz.*¹⁵¹

Tazmanya Royal Society'nin Başkan Yardımcısı olan James Barnard ise 1890'da; "yok etme işlemi evrim ve en uygunların yaşama kanununun bir akсиyonudur" demiş ve "bu nedenle Avustralyalı Aborijinleri öldürme konusunda suçlamayı hak eden herhangi bir sebep yoktur" diye devam etmiştir.¹⁵²

1880 yılında yayınlanan bir gazete haberi ise şöyledir:

Yapabileceğimiz hiçbir şey, bu dünyadaki gelişimimizi yöneten gizemli ve değişmez kanunları değiştirmeyecektir. Bu kanunlar sayesinde Avustralya'nın yerli ırkı, beyaz adının oraya varışı ile birlikte ölüme mahkum olmuştur. Bize düşen ve yapmamız gereken tek şey ise bunların oluşmasına olabilecek en az vahşeti kullanarak yardımcı olmaktır. Siyahları korku ile yönetmeliyiz...¹⁵³

Bu satırlar, sosyal Darwinist bakış açısının temelinde yer alan acımasızlığı bir kez daha gözler önüne sermektedir. Yalnızca derilerinin renkleri farklı olduğu ve birtakım farklı fizyolojik özelliklere sahip oldukları için bu insanları, kendilerince bir tür hayvan olarak görmeleri ve bu insanlara yönelik hayvanlara dahi layık görülmeyecek bir muamelede bulunmaları, sosyal Darwinistlerin zalimliğinin delillerinden yalnızca biridir. Yine 1880 yılında bir gazeteye yazılan mektupta, sosyal Darwinistlerin Aborijinlere yaptığı zulüm şöyle anlatılmaktadır:

Resimdeki aileler, aynı me- deniyet içinde yaşayan, deri rengi, ırksal ve sosyal bazı değişiklikler dışında fizyolojik hiçbir farkı olmayan top- luluklardır. Farklı insan ırk-ları, Allah'ın yaratmasındaki bir güzelliktir. Fakat Deccal Komitesi, toplumları sömür- mek için evrim safsatasını kullandığından, bu sömürü sistemi beraberinde vahşet ve şiddet getirmiştir.

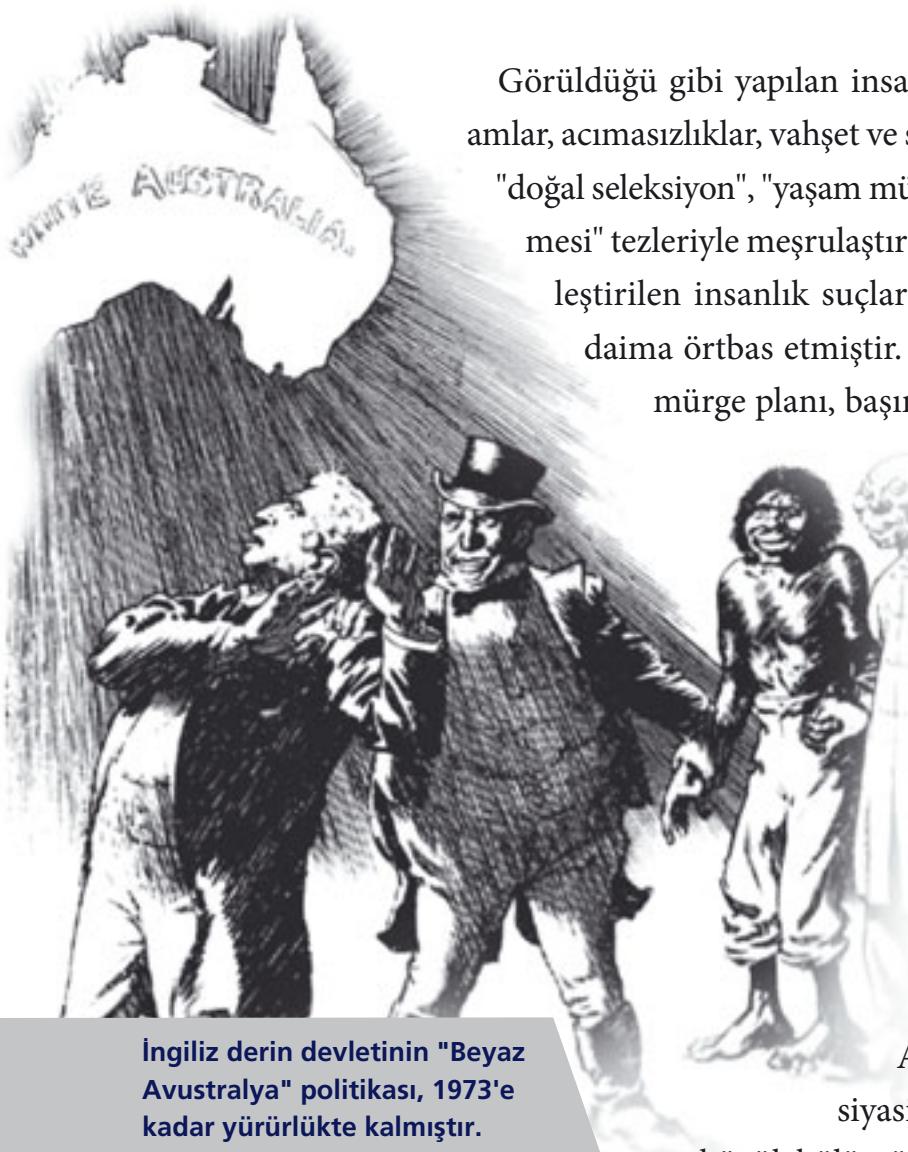

İngiliz derin devleti kurmayları tarafından acımasızca zincire vurulan bu insanlar, tarihin en büyük aşağılamalarından biri ile muhatap olmuşlardır. Oysa Aborigjinler, bugün yaşayan 5 temel ırktan birini temsil ederler. Onlar da, diğer ırklar gibi Hz. Adem (as)'in evlatlarıdır.

Açıkça söylemek gerekirse, bu bizim Aborigjinlerle nasıl mücadele ettiğimizi gösteriyor: Aborigjin yerlilerinin oturdukları yeni bölgeleri işgal ettikten sonra, onlara o bölgede rastlanabilecek vahşi hayvanlar ya da kuşlar gibi davrandık. Yaşamları ve malları, ağları ve kanoları, Avrupalılar tarafından, tamamen kendi istekleri doğrultusunda kullanılmak üzere elliinden alındı. Yiyecekleri alındı, çocukların zorla çalındı, kadınları tamamen beyaz adamların kaprısı nedeniyle götürüldü. En küçük bir direnişe silahlarla karşılık verildi... Eğlenmek isteyenler, yerli siyahları hiçbir engellemeye maruz kalmaksızın öldürdüler, onlara tecavüz ettiler ve onları soydular. Bunlar kontrolden çıktı ve sömürge yönetimi, onları, işledikleri suçların sonuçlarından kurtarmak için her zaman yanı başlarındaydı.¹⁵⁴

İngiliz derin devletinin "Beyaz Avustralya" politikası, 1973'e kadar yürürlükte kalmıştır.

İngiliz derin devletinin Avustralya'da tatbik ettiği ırkçı yaklaşım, sömürge yıllarından sonra bile etkisini devam ettirmiştir. O kadar ki; beyaz olmayanların Avustralya'ya göç etmesini engelleyen "Beyaz Avustralya" politikası 1973'e kadar yürürlükte kalmıştır. Avustralyalı Aborigjinler 1960'lara dek eşit siyasi haklardan yararlanamamış ve büyük bölümü vatandaş olmaya uygun görülmekleri için de seçimlerde oy kullanamamıştır.¹⁵⁵

Yeryüzünde zayıf bırakılmış haksızlığa uğratılanlar, Allah'ın adaletinin mutlaka tahakkuk edeceğini inanmalıdır. Yüce Allah bu konuda Firavun kısasını örnek vermiştir:

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım firkalara ayırip bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (Kassas Su resi, 4-6)

Göründüğü gibi yapılan insanlık dışı muameleler, katliamlar, acımasızlıklar, vahşet ve soykırım, hep Darwinizm'in "doğal seleksiyon", "yaşam mücadeleleri", "zayıf olanın elenmesi" tezleriyle meşrulaştırılmaya çalışılmıştır. Gerçekleştirilen insanlık suçlarını ise İngiliz derin devleti daima örtbas etmiştir. İngiliz derin devletinin sömürge planı, başından itibaren budur.

İngiliz derin devletinin Avustralya'da tatbik ettiği ırkçı yaklaşım, sömürge yıllarından sonra bile etkisini devam ettirmiştir. O kadar ki; beyaz olmayanların Avustralya'ya göç etmesini engelleyen "Beyaz Avustralya" politikası 1973'e kadar yürürlükte kalmıştır. Avustralyalı Aborigjinler 1960'lara dek eşit siyasi haklardan yararlanamamış

Beyaz Avustralya politikası, çeşitli propaganda yöntemleri ve İngiliz derin devletinin himayesindeki medya aracılığıyla yaygınlaştırılmıştır.

Aborijinler 1960'lara dek siyasi haklardan yararlanamamışlardır. Resimlerde Aborijin hakları için yapılan gösteriler görülmektedir.

Aborijin aileleri kaçırılmalarının hesabını soruyor

Avustralya'nın terk edilmiş Kuzeybatı çöllerinde yaşayan Aborijinler, çocukların devletin sağlık yetkilileri tarafından alınmaması için, açık renk derili olanları kömür ile boyuyorlardı.

Kaçırlan çocukların biri yıllar sonra şöyle diyordu: "Yetkililer buldukları anda bizi alıp götürüyordular, halkımız bizi saklıyor, kömürle derilerimizi boyuyorlardı."

Çocukken kaçırılmış bir işçi; "Moola Bulla'ya götürüldüğümde sadece 5 ya da 6 yaşındaydım."

Onun hikâyesi, "çalınan nesil" ile ilgili soruşturma başlatan Avustralya İnsan Hakları ve Eşit Fırsatlar Komisyonu tarafından dinlenen binlerce ifadeden yalnızca birisiydi. 1910 yılından 1970'lere kadar Aborijin ailelerden 100 bin kadar çocuk kaçırılmıştı. Açık tenli Aborijin çocuklar ailelerinden kaçırılarak, evlatlık olarak beyaz ailelere veriliyordu. Kara derili olanlar öksüzler yurduna yerleştiriliyordu.¹

Yerlilere uygulanan baskı ve şiddet ile sadece yaşamlarına kast edilmemiş, kültürel soykırımı da uygulanmıştır. Tazmanya yerlilerinin kendi dillerindeki adları önce olağadığince İngilizcye çevrilmiş ya da yerlilere kısaltılmış popüler Britanyalı adlar verilmiştir. En sonunda yerli isimleri tamamen Britanyalı kişi adlarıyla değiştirilmiştir.² Bunun yanında köle olarak kullanılan yerliler İngilizlerin kıyafetlerini giymeye ve onların kültürlerindeki gibi yaşamaya zorlanmıştır. Bunlar sadece hizmetkâr ve işçi olarak kullanılmış, hemen hemen hiç vasıflı bir iş edindirilmemişlerdir.

İngiliz yerleşimcilerin, köle olarak çalıştırılmak için 5-6 yaşlarındayken kaçırıldığı Moola Bulla

1. *Philadelphia Daily News*, 1 Nisan 28

2. Angela Melville, Cultural Genocide in Tasmania, <http://www.slideshare.net/iisl/cultural-genocide-in-tasmania>

Hindistan

İngiliz derin devletinin Hindistan planı ve bununla birlikte gelişen Hintlilere yönelik zulüm, elinizdeki kitabın 1. cildinde kapsamlı olarak işlenmişti. Bu kitapta okumakta olduğunuz bölümün konusu İngiliz derin devletinin sömürgecilik tarihi olduğundan, Hindistan konusunda daha önce de感恩ilmeyen bazı detaylar üzerinde durulacaktır. Bu detaylar, İngiliz derin devletinin ırkçı faşist anlayışını, başka ırklara karşı yürüttüğü şiddet ve aşağılama politikasını daha iyi anlamak için gereklidir.

İngiliz derin devletinin en şiddetli sömürü politikası Hindistan üzerinde olmuştur. Resimde İngilizlerin emrindeki Hintli işçiler görülüyor.

Hatırlanacağı gibi İngiliz derin devleti Hindistan'a ilk çıkmasını, 1600 yılında Doğu Hindistan Şirketi (East India Company) ile yapmıştır. Hindistan'da İngiliz derin devletinin ele geçirdiği ilk sektör, Hindistan'ın büyük bir kar elde ettiği dokumacılık sektörü olmuştur. Hindistan, kendi sattığı ham pamuğu dokunmuş kumaş olarak satın alma zorunluluğuyla karşılaşımıştır. Bunun sonucunda sattığı kendi mamulünü daha pahaliya satın almanın zararıyla karşılaşmıştır. Ayrıca makineli imalatın sağladığı kolaylık nedeniyle ucuz olan İngiliz kumaşı karşısında Hint kumaşı satılamaz hale geldiği için üretim de durmuştur.

Hintli yazar Prof. Ania Loomba, İngiliz derin devletinin Hindistan'daki dokuma sektörünü nasıl yok ettiğini şu cümleler ile anlatmıştır:

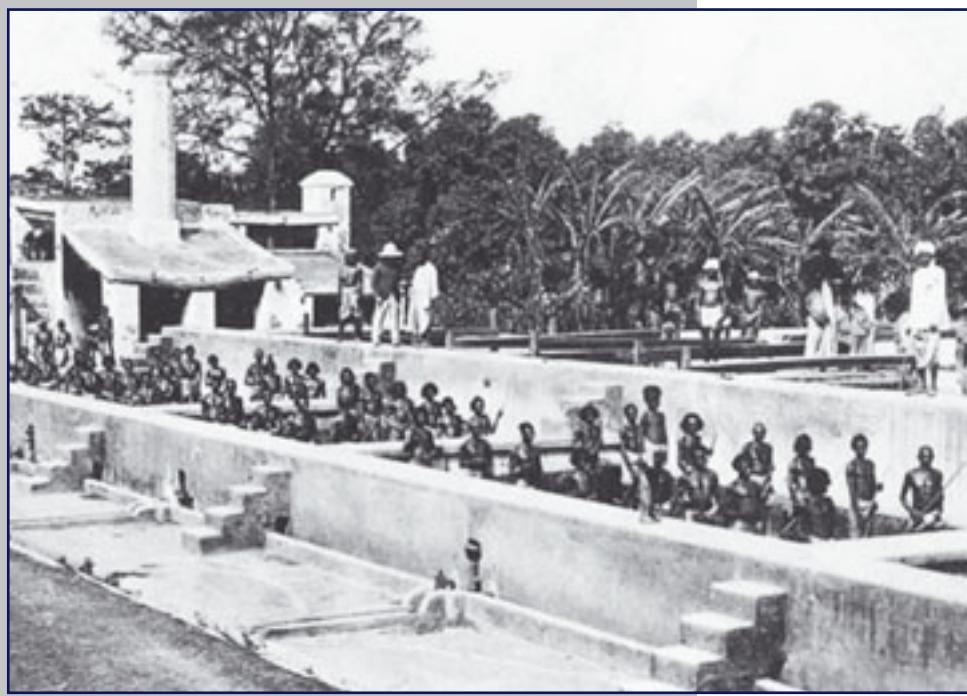
Hindistan'da üretilen ham pamuk, elbise yapımında kullanılmak üzere İngiltere'ye aktarıldı, bu mamul malların daha sonra Hindistan'a satılmasıyla sonuçta bu ülkenin giysi üretimine zarar verdi. İnsanlar ve malzemeler hangi yönde akarsa aksın, kârlar daima "anayurda" (İngiltere'ye) akiyordu.¹⁵⁶

Hatırlanacağı gibi Doğu Hindistan Şirketi, kısa süre içinde Hindistan'ın büyük bir kısmında yönetimi altına almış, ismi İngiliz Doğu Hindistan Şirketi şeklinde değişmiş ve Hindistan, neredeyse tamamen İngiliz derin devletinin kontrolüne geçmiştir.

Şirket'in Hindistan Genel Valisi, Dalhousie Lordu James Broun-Ramsay tarafından ortaya konulan "Doctrine of Lapse" (Hak Kaybetme Doktrini) bunlardan biridir. Bu düzenlemeye ile ülkedeki veraset usulleri değiştirilmiştir. Şirket'in "üst hükümdar" olarak kabul edildiği yerlerde, Hintlilerin kendi veraset usulleri uygulaması sona ermiş ve haklar İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'nin eline geçmiştir.

Hindistan'daki pirinç tarlalarında indigo denen dokuma maddesi yetiştirmeye başlandı. Bu tarlalarda, İngiliz yerleşimcilerin idaresi altında Hintli işçiler çalıştırılmakta, indigo sanayinden elde edilen kazanç da İngiltere'ye akmaktadır.

Şirket bu yeni doktrini kullanarak prenslik devletleri olan Satara; Jaipur ve Sambalpur; Nağpur ve Jhansi; Thanjavur Maratha Krallığı; Arcot; ve Udaipur devletlerini ilhak etmiştir.¹⁵⁷ Ayrıca, Avadh devletini, hükümdarlarının idare gücünü kötüye kullandığını iddia ederek "Hak Kaybetme Doktrini" kapsamında 1856'da işgal edip ilhak etmiştir.¹⁵⁸

Tarihçi ve sömürgecilik uzmanı olan Marc Ferro, İngiliz derin devletinin himayesindeki Hindistan'ı şöyle tarif eder:

*Afgan ve Moğol İmparatorlar, en azından, topladıkları ağır vergileri yine Hindistan'da harciyorlardı, sarayları ve orduları bakım istiyordu, bu da Hintli zanaatkarların beslenmesine ve yaşamalarına yarıyordu. Yapılan çalışmalar hükümdarların boş işlerle uğraştıklarını gösterse de, vergi gelirleri ülkeyi verimli bir hale getiriyordu. Oysa Doğu Hindistan Şirketi'nin hakimiyetinin kurulmasıyla bu düzen yok oldu... Ülkenin kârlarını İngiltere çekti... Hindistan değil.*¹⁵⁹

1857 yılında Hindistan'da, İngilzlere karşı Sepoy (Hint askeri birliği) ayaklanması denen büyük bir isyan başlamıştır. Hindistan Ordusu içinde başlayarak Kuzey Hindistan'a yayılan bu isyan sonraki milliyetçi kuşaklar için örnek teşkil edecek ve "İlk Hindistan Bağımsızlık Savaşı" olarak kabul edilecektir.¹⁶⁰

Fakat İngiliz derin devletinin bu isyana cevabı oldukça sert olmuştur.

UCLA üniversitesi profesörlerinden Jenny Sharpe, 1857 yılında İngilzlerle karşı başlatılan ayaklanmalar konusundaki analizinde, isyancılara uygulanan ceza ve denetim mekanizmalarının gizli kapaklı ve sinsice işlediğini belirtir. Hatta bunun da ötesinde kolonyal yetkililerin, isyan eden Hintlileri ölçüsüz, ritüelleştirilmiş ve kutlama tarzında cezalandırdıklarını anlatır.¹⁶¹ O dönemde *The Times Gazetesi*'nde çıkan haberler ve bazı İngiliz askerlerinin açıklamaları Jenny Sharpe'ın katliamlarla ilgili tespitini şöyle doğrulamaktadır:

*The Times Gazetesi "Oradaki her ağaç ve her kalkan duvarının üstüne bir isyancının leşinin" asılmasını talep etmişti. Yürüyüş yolları boyunca ağaçlara asılı halde bırakıkları sayısız cesetlerle Britanyalıların misilme güzergahını izlemek gerçekten mümkün değildi. Teğmen Kendal Coghill'in ifadesi söyleydi: "Önümüze çıkan her köyü yaktık ve tatsaklarımıza kötü davranışmış olan bütün köylüler astık, ta ki her ağacın bütün dalları sallanan alçaklarla kaplanıncaya kadar." Misillemler doruguña çıktığında, Kanpur'da hala duran koca bir banyan ağacında 150 ceset çiçek zincirleri gibi asılıydi. İsyinan meyveleri hiç kuşkusuz acıyordu.*¹⁶²

Bu hatırla portrenin altında, "Zarif Majesteleri, Hindistan İmparatoru, Kraliçe Victoria" açıklaması yer almaktadır.

İngiltere Kraliçesi Victoria döneminde Hindistan tam anlamıyla sömürge haline geldi. Resimlerde Kraliçe, Hintli hizmetkarlarıyla görülüyor.

İsyandan sonra Hint halkına yönelik acımasız katliamların başlamasının haricinde, ikinci büyük değişim Hindistan'ın idare şeklinde olmuştur. İsyanan bastırılmasının hemen ardından Britanya Kralliyeti, Hindistan'ı doğrudan yönetmeye başlamıştır. Kraliçe Victoria, Hindistan İmparatoriği olarak kabul edilmiştir.¹⁶³

Amritsar Katliamı

20. yüzyılın başlarında Hintlilerin, Hindistan'da İngiliz sömürgelerin bulunmasından duydukları hoşnutsuzluk yeniden artmıştır ve çeşitli toplumsal tepkilere yol açmıştır.

1919 yılında Pencap eyaletindeki İngilizler, Hintlilerin İngiliz yönetimini devirmesinden korkmaya başlamışlardır. Bunun nedeni Mahatma Gandhi'nin yaptığı boykot ve pasif direniş çağrılarının bazı bölgelerde gösterilere dönüşmesidir. İngiliz yetkililerini endişelendiren bir başka husus da gösterilerdeki Müslüman ve Hintli dayanışmasıdır.¹⁶⁴

Gösteriler çoğalınca göstericilere doğrudan ateş açılmış ve bu da olayların büyümeye sebep olmuştur. Olayların büyümesi üzerine, her ikisi de İngiliz olan Pencap Vali Yardımcısı Sir Michael Francis O'Dwyer ve Jalandhar'daki Piyade Tugay Komutanı Reginald Edward Harry Dyer, 11 Nisan'da garnizon birliklerine halka karşı misilleme yapılması yönünde talimat vermiştir.¹⁶⁵

Hintliler, 13 Nisan 1919'da Pencaplıların hem dini hem kültürel festivali olan yıllık Baisakhi kutlamalarına katılmak için Jallianwala bahçelerinde toplandılar. İnsanların büyük bir kısmı kutlamalar için şehir dışından gelmişti. Halkın toplandığı 6-7 dönümlük alanın etrafı yüksek duvarlarla örülüyordu ve 5 giriş kapısı vardı. Giriş kapıları, biri hariç olmak üzere oldukça dardı. Geniş olan 5. kapının kullanımını, silahlı askerler ve makineli tüfekli iki zırhlı araba tarafından engellenmişti. Dyer, halkın alanda toplanmasını müteakip birllerine ateş emrini verdi. Birlik, silahlarındaki mermilerin tamamı bitene kadar ateşle devam etti.¹⁶⁶ Ateş yaklaşık 10 dakika boyunca kesintisiz devam etti.¹⁶⁷

Mahatma Gandhi'nin yaptığı boykot ve pasif direniş çağrılarının ardından, Hindistan'ın çeşitli bölgelerinde İngiliz sömürüsüne karşı gösteriler başladı.

İngiliz Albay Dyer, zaman zaman silahının hedefini kontrol etmiş ve kalabalığın en yoğun olduğu yerlere yöneltmiştir; çünkü amacı kalabalığı dağıtmak değil, aksine "oraya toplandıkları için" Hintlileri cezalandırmaktır.¹⁶⁸

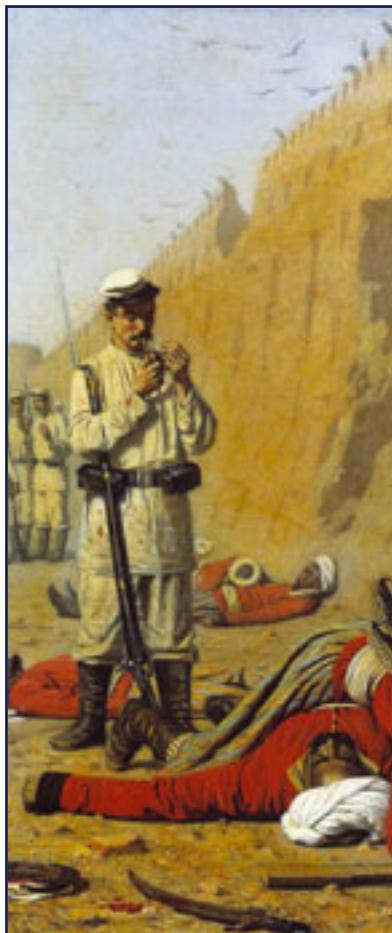
Olaydaki bir diğer korkunç yön, açılan ateşin insanların kaçtığı çıkış kapılarına doğru yöneltilememesidir. Kurşunlar duvardaki dört küçük çıkış kapısına yığılan insanların üzerine yağımıştır, kendini korumak için yere kapananlar bile ateşe maruz kalmıştır. Kurşunlardan ölmeyenler izdiham nedeniyle kalabalığın ayakları altında kalmış ve ezilerek ölmüşlerdir.¹⁶⁹

Olayla ilgili açılan kamu soruşturmasında ölü sayısının 1000'in üzerinde olduğu belirtilmiştir.¹⁷⁰ Amritsar'da görev yapan İngiliz Doktor Smith ise 1800'den fazla kayıp olduğunu beyan etmiştir.¹⁷¹

Katliamın tetikçisi İngiliz subay Dyer'in olaydan bir gün sonra, 14 Nisan 1919 günü Amritsar'daki halka yönelik yaptığı bildiri şöyledir:

Amritsar katliamı, İngiliz derin devletinin Hintlilere yönelik gerçekleştirdiği en zaimce katliamlardan biridir.

İngiliz derin devleti, Hindistan'da soykırımlar ve planlı kırılıklar gerçekleştirmiştir. Darwinist zihniyet, Hindistan'a büyük çaplı felaketler getirmiştir. Yanda ve üstte, bu konuya ilgili çizilen temsili resimler görülmektedir.

Sizler, benim bir Sepoy (Hint Askeri Birliğine bağlı) ve asker olduğumu iyi biliyorsunuz. Savaş mı istersiniz yoksa barış mı? Eğer savaşmak isterseniz, Hükmüet buna hazırız ve eğer barış istiyorsanız, öyleyse emirlerime uyın ve tüm dükkanlarınızı açın; yoksa ateş edeceğim ... Aksi takdirde dükkanlar zorla ve askeri birliklerle açılacaktır. Badmash'i (köylü militanları) bana rapor etmeniz gerekecek. Onları vuracağım. Emirlerime uyın ve dükkanları açın. Savaşmak istiyorsanız açıkça konuşun? İngilizleri öldürerek kötü bir eylemde bulununuz. İntikam, sizden ve çocuklarınızdan alınacak.¹⁷²

Olaydan sonra kalabalığa dağılmaları için herhangi bir uyarıda bulunmadığını itiraf eden¹⁷³ Dyer, birliklerine ateş emri verdiği dair hiçbir pişmanlık ifadesinde de bulunmamıştır.¹⁷⁴ Dyer, yaptığı katliamın ahlaki gerekçeleri olduğunu ölene kadar savunmuşsa da bu olay, İngiliz derin devletinin vahşi deccali zihniyetini gösteren gerçeklerden biri olarak tarihe geçmiştir.¹⁷⁵

Planlı Bengal Kıtlığı

İngiliz derin devleti, İngiliz yönetimine itiraz seslerini yükselten Hindistan halkını cezalandırmak ve diz çöktürmek için kasıtlı kıtlık meydana getirmiştir. Bunun sonucunda milyonlarca Hintli hayatını kaybetmiştir.

Kıtlıklar, kötü doğa koşullarında yeterli ürün sağlanamaması durumunda yaşanır. Ancak Hindistan'da yaşanan kıtlıkların sebebi doğa koşulları değildi. Burada yaşanan kıtlıktan, genellikle İngiliz Doğu Hindistan Şirketi sorumlu olmuştur. Nobel ödülünü kazanan Hintli Ekonomist Amartya Sen, 18. yüzyılın öncesinde Hindistan'da herhangi bir kıtlığa rastlanmadığını ve Hindistan'da "insan yapımı bir kıtlık" yaşıdığını belirtmiştir.¹⁷⁶

Bölgelerde arazilerin kontrolü Doğu Hindistan Şirketi'nin denetimi altına girdiğinde, tarımsal alanda toplanan vergi %10'dan %50'ye çıkarılmıştır.¹⁷⁷ Verginin nakit olarak değil, ürün olarak da toplanması köylülerin yeterli gıda stoklamasına engel olmuştur. Ayrıca pirincin depolanması da yasaklandığı için, halk verimsiz geçen sezonları stok ile telafi edememiş ve milyonlarca kişinin ölümüne neden olan kıtlık kendisini göstermiştir.¹⁷⁸

Resimde, Bengal kıtlığı sırasında, tren ile taşınan tahıllar dan dökülenleri toplamak için trenlerin etrafında dolaşan Bengalli çocuklar görülmektedir.

İngilizler gelmeden önce geçimlik ve ihtiyaca yönelik olan üretim, zorla ihraç amaçlı üretim halini alarak, Hindistan nüfusu, ürünleri, dünya pazarı için üretmek durumunda bırakılmıştır. Bu aşamadan sonra üretim, İngiliz derin devletinin planladığı şekele dönüştürülmüştür.

İngiliz Doğu Hindistan Şirketi bölgelerde pirinç yerine haşhaş ve kumaş boyası yapımında kullanılan "indigo" adlı bitkilerin ekilebilmesini istemiştir. Bu nedenle Bengal'deki pirinç ekilen tarım alanları tümüyle imha edilmiş, bu da Hintlilerin erzak stoklarını yok etmiş ve kıtlığa neden olmuştur.¹⁷⁹

Çin'e uyuşturucu ticareti İngiliz derin devletine çok büyük karlar getirdiği için, İngiliz tüccarlar Hindistan'da yetiştirdikleri kenevir ve diğer bitkilerden elde edilen uyuşturucuyu Çin'e ihraç etmişlerdir.

Bu durum, 1769-1773 yıllarında yaşanan ve yaklaşık on milyon insanın -yani bölge nüfusunun üçte birinin- ölümüne neden olan Bengal Kıtlığı'ını doğurmuştur.¹⁸⁰ Milyonlarca insanı etkileyen benzer kıtlıklar daha sonra da tekrarlanmıştır.

İngiliz derin devleti, Hindistan'da afyon üreticiliğine ağırlık vermiş ve verimli tarlalar, uyuşturucu üretimi için harcanmıştır.

İngiliz derin devletinin gerçekleştirdiği planlı Bengal kıtlığının korkunç sonuçları

Akademisyen Yücel Bulut, söz konusu felaketin İngiliz derin devleti eliyle gerçekleştiğini şöyle açıklamıştır.

İngilizlerin her ne pahasına olursa olsun mümkün olan en kısa sürede en fazla servet birikimi yapma doğrultusunda vahşi bir sömürüyü güdüsüyle hareket ederek Hindistan'ın tüm üretim, ticaret ve paylaşım sistemini darmadağın eden siyasetleri 1769-1770 yıllarındaki meşhur Bengal kıtlığını doğurmuştu.¹⁸¹

Şirket, yaşanan kıtlık hakkında detaylı raporlara ulaştığı halde, bu durumu telafi etmeye yönelik hiçbir girişimde bulunmamıştır. Kıtlık ile ilgili İngiliz yönetimine gelen raporlar dehşet verici durumu açıkça ortaya koymuştur:

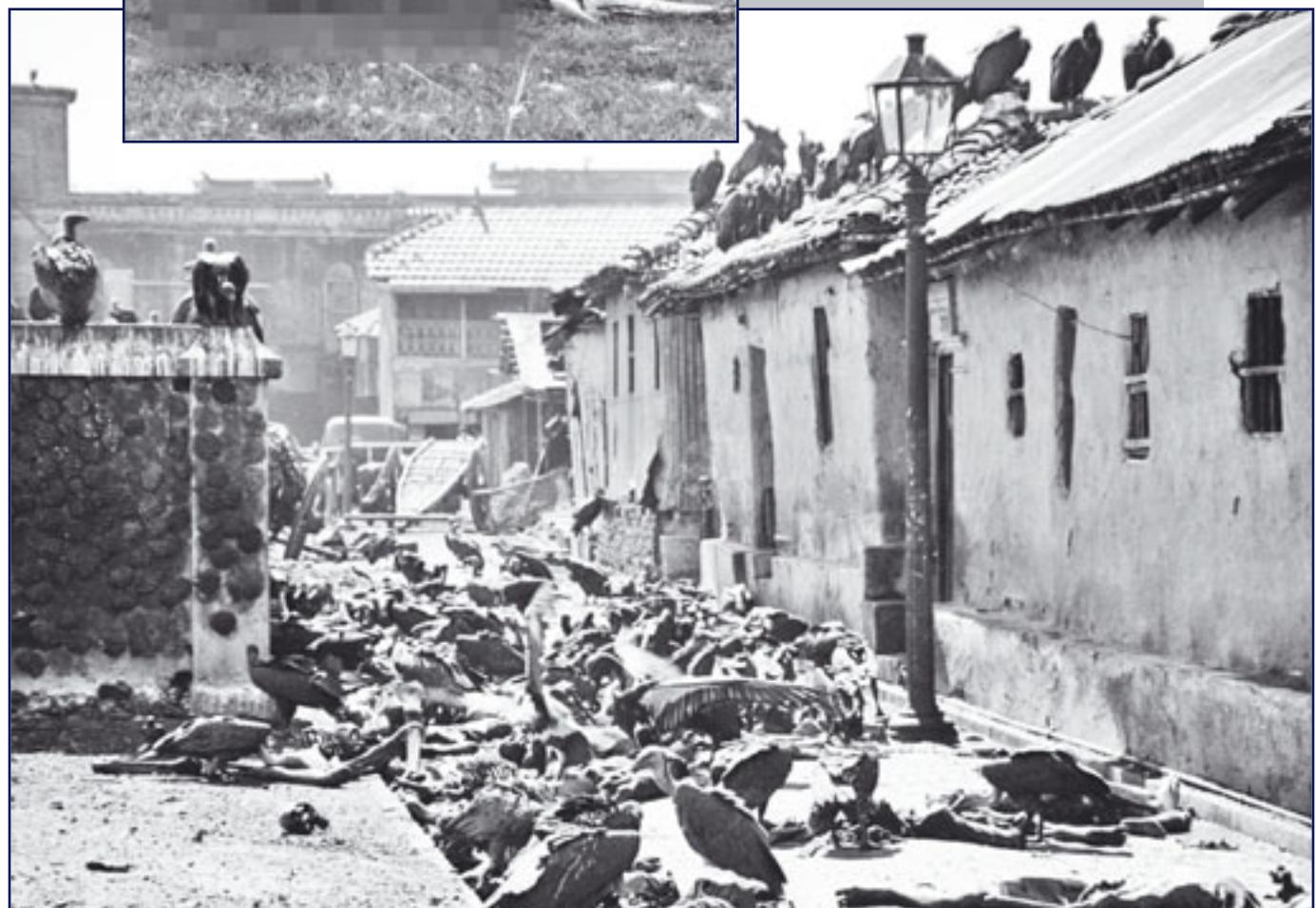
Bu sabah, Lapwing Packet'in amiri Yüzbaşı Gardner, bahsi geçen paketin Bengal'den Falmouth'a güvenle ulaştığı haberi ile Doğu Hindistan Parlamentosu'na geldi. Bengal yerlileri arasında korkunç yıkımlar yapan büyük kıtlık ile ilgili rapor getirdi; yaklaşık iki milyon kişi ölmüş; bu nedenle ölüleri gömmeye yetecek kadar insan kalmamıştı.¹⁸²

Bu raporun gelmesinden ve iki milyon kişinin ölümünden hemen sonraki yıllarda kıtlık daha da artış göstermiş ve ölü sayısı on milyona çıkmıştır.

Ancak yaşanan kıtlıktan haberdar olmasına rağmen İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'nin tek ilgilendiği şey, Hindistan üzerinden sağladığı kârını artırmaktı. Kıtlığın yaşadığı yıl boyunca tarımdan sağlanan gelir %14 azaldıysa da sonraki senelerde vergiler daha da arttırılarak gelir yükseltildi. Yaşanan kıtlığa rağmen Şirket tarafından kazanılan gelir 1771'de 1768'den yükseldi.¹⁸³ Küresel olarak, şirketin kârı 1765 yılında 15 milyon Rupiden 1777'de 30 milyona yükseldi.¹⁸⁴

Milyonlarca kişinin hayatını kaybettiği planlı Bengal kıtlığı, tarihin en büyük soykırımlarından biridir. Bunun sorumlusu ise İngiliz derin devletidir.

1900'lü yillardan sonra da Hindistan'da kıtlıklar yaşanmaya devam etmiştir. 19. yüzyılın sonunda Hindistan'da bir verimsiz sezon daha yaşanmış, tahmini olarak 15 milyon kişinin hayatını kaybettiği geniş çaplı kıtlıklar meydana gelmiştir. 1873-1874 yıllarında Bihar'da yaşanan kıtlıktan 21.5 milyon insan etkilenmiş,¹⁸⁵ Madras'ta 1876-1878 yıllarında yaşanan kıtlıkta ise 5.5 milyon insan açılıktan yaşamını yitirmiştir.¹⁸⁶

Madras kıtlığında, İngiliz asıllı Hindistan Valisi Lord Lytton'un emri ile rekor sayılacak miktarda buğday ihraç edilmesi (320 bin ton) ölümlerin fazla olmasının başlıca sebebidir.¹⁸⁷ Hindistan'da her sezonun aynı verimlilikte geçmediğini bilen halk, buğday ve pirincini stok yaparak kıtlıktan korunurdu. Ancak daha fazla ihracat yapabilmek için tarım alanlarının hatalı kullanılması ve halkın stok yapmasına izin verilmemesi kıtlıkları kaçınılmaz kılmıştır.

Tüm bu kar odaklı ekonomi ve tarım politikaları ile İngiliz derin devleti bilerek ve isteyerek Hintlileri açlığa ve ölüme terk etmiştir. Çünkü İngiliz derin devleti için, Hintli halkın bir değeri yoktur; bu mafyavari zihniyet, ihraç edilecek ürünün gelirini, oradaki insanlardan daha kıymetli görmektedir.

1943 yılında İngiliz derin devletinin etkisi ile Bengal'de yeni büyük bir kıtlık afeti daha yaşanmıştır. Bu kıtlıkta 1.5 ila 4 milyon kişi, yetersiz ya da kötü beslenmeden ötürü yaşamını yitirmiştir.¹⁸⁸ Yaşanan açlık, aynı zamanda, büyük ekonomik ve sosyal bozulmaya neden olmuş ve milyonlarca aileyi mahvetmiştir.¹⁸⁹

Yapılacak dış yardımlarla kıtlığın durdurulması ve insanların kurtarılması mümkün olabilecekken, İngiliz derin devleti bunu gerçekleştirmemiştir. Hatta aksine yardımları engellemiştir. Nitekim dönemin İngiltere Başbakanı Churchill, 1943 yılında Hindistan'a gemilerle yiyecek götürülmesine izin vermemiştir.¹⁹⁰ Zaten Churchill Ocak 1943'te, İngiltere'ye yiyecek ve hammadde stoklamak için Hint Okyanusu'nda faaliyet gösteren ticari gemilerin çoğunu Atlantik'e taşımıştır; bu nedenle Hindistan'a nakliye yapılamamıştır.¹⁹¹ Amerikan ve Kanada Hükümetlerinin gıda yardım teklifleri de İngiliz Hükümetince reddedilmiştir.¹⁹²

2010 yılında *Scientific American*'ın eski editörü Madhusree Mukerjee, *Churchill's Secret War* (*Churchill'in Gizli Savaşı*) isimli kitabında, kıtlığın planlı olduğunu ve milyonların ölümünün Churchill tarafından kasıtlı olarak tasarlandığını çeşitli belgelerle ortaya koymuştur. Mukerjee'nin kitabında geçen Churchill'in kitliktaki rolü, "10 Evil Crimes of British Empire" (İngiliz İmparatorluğu'nun 10 Korkunç Suçu) isimli makalede şöyle derlenmiştir:

Churchill, savaş koşullarının buna müsaade etmediğini söyleyerek, bolca malzemesi bulunan İngiliz birliklerinden malzemelerin aktarılmasını reddetti. Sadece bundan ibaret olsaydı çok tahrif edici olmazdı; ama aynı zamanda, iddiaya göre Kanada ve Amerika'nın Hindistan'a yardım gemilerini de engelledi. Hindistanlıların kendi başlarının çaresine bakmalarına da müsaade etmedi: Sömürge hükümeti, açıktan kıvrana kitlelere yardım amacıyla ülkenin kendi gemilerinin ya da döviz rezervlerinin kullanılmasını yasakladı. Bu sırada Londra, son derece şişirilmiş alımları ile tahil fiyatlarını, muhtaç ve ölmekte olan insanların satın alamayacağı kadar yukarı itti. İnsanın kanını en dondurucu şey; Delhi hükümeti kendisine telgrafla insanların ölmekte olduğunu haber verdiğiinde, iddiaya göre Churchill sadece Gandhi'nin neden hala ölmemiğini sordu.

*Tüm bunlar doğruya -ki belgelerle destekleniyor- "Nazilerin karşısında duran İngiliz savaş kahramanı" Winston Churchill, Stalin'in Ukrayna'da yaptığı soykırım gibi sayıda masum insanın açıktan ölmesine neden oldu.*¹⁹³

Bu acımasız uygulamalar, İngiliz derin devletinin sömürgesi altındaki ülkelere yönelik insanlık dışı davranışlarının ne noktaya varabileceğini göstermesi bakımından ibret vericidir. Sömürgesi altındaki ülkelerin halkına değer vermeyen, yalnızca ekonomik kâr odaklı düşünen ve hatta vahşet uygulamaktan zevk alan İngiliz derin devleti, yüzyıllar boyunca dünyanın dört bir yanında acıların yaşanmasına neden olmuştur.

İngiliz derin devletinin etkisindeki yazarlardan Türk düşmanı Charles Dickens, Barones Burdett Coutts'a yazdığı 4 Ekim 1857 tarihli mektupta, İngiliz derin devletinin ırkçı zihniyetini şu sözleriyle itiraf etmiştir:

*Keşke Hindistan'da ben yetkili olsaydım ... Bu ırkı ortadan kaldırmak için elimden geleni yapardım.*¹⁹⁴

İngiliz derin devletinin hakimiyeti altına girmiş siyasetçilerden Hindistan'ın ilk Başbakanı Cevahirlal Nehru'nun şu sözleri, derin devletin planlı bir strateji izlediğinin ve yönetimi kendi destekçilerine bıraktığının açık kanıdır:

*"...birey olarak, İngilizlere karşı hiçbir kötü duyguya beslemiyordum. Hatta benliğimin derinliklerinde, bu ırka hayrandım bile ... Britanya Majestelerine karşı tam bir bağlılık duygusuyla, onun ayakkabı bağcıklarını dahi çözmeye kendimizi layık görmüyorduk."*¹⁹⁵

Hintliler, İngilizler tarafından yalnız Hindistan'da değil Afrika'da da köle gibi çalıştırılmıştır. Tarihçi Eric Williams'a göre 1833 ve 1917 yılları arasında İngilizler Trinidad'a 145 bin, Guyana'ya 238 bin, Guadeloupe'a 39 bin Hintliyi çalıştırmak için getirmiştir.¹⁹⁶

İngiliz derin devleti, köle olarak gördüğü Hintlileri, işçi olarak Afrika'nın çeşitli ülkelerine de göndermiştir. Hintli halk, sa- dece Hindistan'da değil İngiltere sömür- gelerinin tümünde Ingiliz derin devletinin zulmüne uğramıştır.

İngiliz Derin Devletinin Hindistan'ı Bölme Planı

Hindistan'ın Ingiliz derin devletinin istediği şekli alması, bölünmesi ve bir tarafta kullanılacak Hintlilerin, bir yanda da ezilecek Müslümanların bırakılması çok eski bir plandır. Ingiliz tarihçi Mark Curtis bu gerçeği, *Secret Affairs: Britain's Collusion with Radical Islam* (Gizli İlişkiler: İngiltere'nin Radikal İslam İle Gizli Anlaşması) isimli kitabında şöyle anlatmıştır:

İngilizlerin Hindistan hakkında oluşturduğu bilgilerin, ki buna akademik araştırmalar da dahil, kasten mezhep ayrılığına dayandırıldığı, Müslümanlar ve Hintliler arasındaki farklılıkların özellikle ön plana çıkarıldığı uzun zamandır birçok kişi tarafından dile getirilmiştir. Örneğin 1895-1904 arası Genel Vali olan Lord Curzon'a yanan Hindistan'dan Sorumlu Devlet Bakanı George Francis Hamilton, Lord Curzon'a şu önerileri vermiştir: "Ders kitaplarını öyle hazırlamalısınız ki topluluklar arasındaki farklılıklar daha da güçlenmeli ... Eğer eğitimli Hintlileri tamamen farklı düşüncelere sahip iki bölgüm olarak ayırabiliyorsak, bunu yapmalıyız. Bu farklılık, eğitimin, hükümet sistemimize yönelikçe saldıriya

karşı elimizi güçlendirecektir." Bombay'ın 19. yüzyıl Valisi William Elphinstone da "böl ve yönet' Romalıların sloganıydı, bizim de olmalı" demiştir. Bu görüş İngiltere'nin Hindistan hakimiyetinin önemli bir parçası olmuştur. Devlet Bakanı Wood, 1862-63 arası Hindistan'ın genel valisi olan Lord Elgin'e yazdığı bir mektupta şöyle diyordu: "Hindistan'daki gücümüzü bir grubu diğer gruba karşı kıskırtarak koruduk. Bu şekilde yapmaya devam etmeliyiz. Dolayısıyla insanların ortak bir hissiyata sahip olmasını engellemek için elinden gelen her şeyi yap." Hindistan'ın diğer bir eyalet sekreteri Vikont Cross da, Vali Lord Dufferin'a şöyle demişti: "Bu dini farklılık bizim çok avantajımıza".¹⁹⁷

İngiliz derin devleti, I. Dünya Savaşı sırasında gündeme getirdiği Hindistan'ın bölünme planlarını II. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla ertelemek zorunda kalmıştır. II. Dünya Savaşı'nın bitiminden sonra bu konuyu tekrar, daha güçlü bir şekilde gündemde tutmuştur. Hindularla Müslümanlar arasında ciddi ayrılıklar çıkarmış ve iki topluluğun bölünerek farklı devletler oluşturmalarının "kendi yararlarına" olacağı telkinini yapmıştır. Bunun için kendi etkisinde tutabileceği kişiler tayin etmiş, bu kişilerin, kendi topluluklarını provoke etmelerini sağlamıştır. Plan ise şudur: Britanya Hindistan'ında Hindu nüfusun fazla olduğu bölgelerde Hindulara ait bir Hindistan devleti, Müslüman nüfusun fazla olduğu bölgelerde ise Müslümanlara ait bir Pakistan devleti kurulması.

İngiliz derin devleti Hindistan'a ayak basmadan önce, bu iki topluluk arasında hiçbir anlaşmazlık bulunmamaktadır.¹⁹⁸ Dahası, o tarihlerde Müslümanların egemenliği ve zenginliği söz konusudur. Ancak daha sonra İngiliz derin devletinin etkisi ile Hindular ve Müslümanlar arasındaki fark hızla Müslümanların aleyhine bozulmuştur. Fransız tarihçi Marc Ferro bu değişimi şöyle anlatır:

İngilizlerin sayesinde Müslümanlar önce hakimiyet, sonra da egemenlik konumlarını yitirerek, iktidardaki konumlarından süpürülmüşlerdi. Daha sonra da, geleneğin yeniden değerlendirilmesiyle, kendilerini her türlü öncelikten saf dışı edilmiş bulmuşlardı. Son olarak da, iş dünyasının büyük hareketlerine katılanlar ve başlarda önemsiz olup da sonraları gerçek bir ekonomik ve politik güç haline gelen zenginliğiyle kapitalist yerli burjuvazinin içinde yer alanlar, artık yalnızca Hindular idi.¹⁹⁹

İngiliz derin devleti, Hinduları hızla siyasete ve Hindistan'ın yönetimine dahil etmiş ve onların Müslümanlara karşı daha üstün bir statü kazanmaları için çalışmıştır.²⁰⁰ İngiliz derin devleti, Allahabad şehrinde Müslümanlar için ayrı, Hindular için ayrı seçimler uygulayarak ayrılıkçılığı resmen teşvik etmiştir.²⁰¹ Tüm bu politikaların sonucu Hindular ile Müslümanlar arasındaki çekişmenin, şiddetli çatışmalara dönüşmesi sağlanmıştır.

II. Dünya Savaşı'nın da etkisiyle İngiltere için Hindistan'daki varlığını devam ettirmenin maliyeti çok yükselmiş, ülke bir külfet haline gelerek tüm cazibesini yitirmiştir. Tüm bu koşullar İngiltere'nin –sadece fiili olarak– Hindistan'ı terk etmesine yol açmıştır.

15 Temmuz 1947'de Birleşik Krallık Parlamentosu Hindistan'ın Bağımsızlık yasasını kabul ederek İngiliz yönetiminin bir ay sonra sona ermesini öngörmüştür. Son Hindistan Genel Valisi olan Lord Mountbatten, 14 Ağustos 1947'den itibaren Hindistan'ın bağımsız olduğunu; ancak Hindistan ve Pakistan olarak ikiye bölündüğünü ilan etmiştir.

Gazete başlıklarları Hindistan'ın bağımsızlığını müjdelemiştir. Fakat uygulamada bu bağımsızlık asla gerçekleşmemiştir.

5 Ağustos 1947'de bağımsızlık konuşması yapan Hindistan Başbakanı Jawaharlal Nehru, bağımsızlık sonrası İngiliz derin devletinin himayesinden kurtulamamıştır.

Bu kararla Hindistan'ın içindeki yönetimsel yapılar ve bölgeler, ilan edilen iki devletten birine bağlanma ya da bağımsızlık kararı verme noktasına gelmiştir. Ancak hem İngiliz Hükümeti hem de Hinduları temsil eden Kongre Partisi bunların Hindistan'a bağlanmaları yönünde propaganda yapmıştır.²⁰² Şüphesiz bunda Hindistan'daki Kongre Partisi'nin aslında İngilizler tarafından kurulmuş olmasının etkisi büyüktür.²⁰³

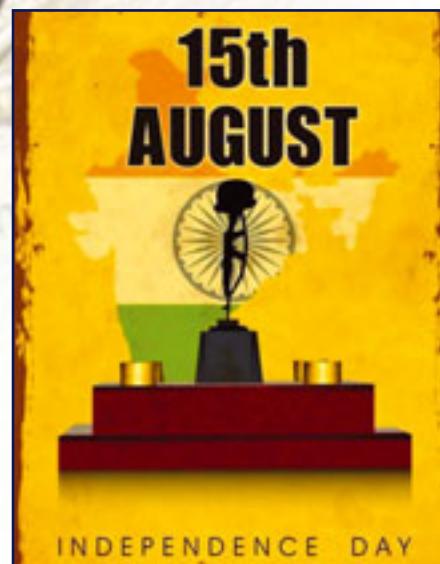
Kamuoyuna Pakistan'in Müslümanların ülkesi, Hindistan'ın da Hinduların ülkesi olacağı duyurulmuştur. Ancak İngiliz Hindistan'ında Müslümanlarla Hinduların yaşadıkları yerler birbirinden kolaylıkla kopabilecek ayrık bölgeler şeklinde değildir. Çünkü iki toplum yüzlerce yıl birbirine geçmiş bir halde yaşamıştır.

Haziran 1947'de hangi ülkeye hangi bölgelerin verileceğini belirlemek üzere Sir Cyril Radcliffe başkanlığında Bengal ve Pencap için iki ayrı komisyon oluşturulmuştur.

Radcliffe, görevine atanmadan önce Hindistan'ı hiç ziyaret etmemiştir. Hindistan hakkındaki bilgisi ve deneyimi oldukça yetersizdir. Radcliffe ve komisyon üyeleri, üstlendikleri bu görev için gereken uzmanlığa sahip değildirler. Bölgeler ile ilgili istatistik bilgileri toplamak için bile zamanları yoktur. Üstelik, bir sınır çizmek için gerekli olan prosedürleri ve detaylı bilgileri kendilerine verecek danışmanları da yoktur. Ancak bunlara rağmen söz konusu kişilerden görevlerini hemen yapmaları istenmiştir. Görev ise, Hindistan'ı bölmek ve ülkede kargaşa çıkarmaktır.²⁰⁴

Komisyonların, 5 hafta gibi kısa bir sürede yüz milyonlarca insanı etkileyebilecek bir çalışma yapması gerekiyordu. Ancak Hindistan'a özgür coğrafi ve etnik koşullarda bu oldukça zordu. Üstelik Müslüman ve Hinduların arasında üçüncü bir toplum olarak Sihler de vardı. Dolayısıyla Pencap'ta Müslümanlar ve Hindularla birlikte Sih topluluğunu da göz önünde bulunduran bir sınır çizilmeliydi.

General Hastings Lionel Ismay, Sihler söz konusu olunca devreye girmiş ve Hint Ordusu için binlerce asker sağlayarak İngiltere Krallığına hizmet ettileri için Sihlerin kayırılmasını istemiştir. İngiliz derin devletinin kısırtmasıyla Sihler de bir tarafta kalmayı değil, kendi devletlerinin kurulmasında ısrarcı olmuşlardır.²⁰⁵

İngiliz derin devleti Hindistan'ı terk ederken, geride kanlı bir Hindistan-Pakistan gevrimi bıraktı. Derin devlet, görünürde bağımsızlık vermiş; ama toprakları bölerek, kardeşi kardeşeye kırdırmıştır.

Ülkenin, Hindistan ve Pakistan olarak ayrılımasının ardından Bangladeş de, Doğu Pakistan adıyla ayrıldı. Hindistan'ın elinde kalan topraklar bu iki Pakistan'ı birbirinden ayıriyor ve bağlantıyı kesiyordu. Ayrıca Doğu Pakistan olarak kalan toprakların, İngiliz işgalcilerin özellikle ihmali ettiği topraklar olması, zaman içinde çeşitli problemlere yol açtı. Burası, İngiliz derin devleti tarafından cazip görülmeyen alanlardı. Dolayısıyla içindeki insanlarla birlikte bu toprakların izole bir yerde bulunmalarında bir sakınca görülmüyordu. (Bengalli kardeşlerimizi tenzih ederiz) Doğu Pakistan Devleti'nin resmi dili konusunda da bir anlaşmazlık çıktı. Çünkü Doğu Pakistan halkı çoğunlukla Bengalce, Batı Pakistan halkı ise Urduca konuşuyordu. Bu ve benzeri problemler, İngiliz derin devletinin teşviki ile 1971'de iki Pakistan'ı bir iç savaşa götürdü. Savaşa, çok sayıda Hindu'nun ülkesine geçmesini bahane eden Hindistan da müdahale etti. Hindistan müdahalesi Pakistan yönetimini zor durumda bıraktı. Dolayısıyla Pakistan kuvvetleri daha fazla direnemedi ve 16 Kasım 1971'de Doğu Pakistan'ı kendi haline bıraktı. Bu tarihten sonra iki Pakistan arasındaki savaşa müdahale etmiş olan Hindistan kuvvetleri Batı Pakistan'dan ayrılan Bangladeş'i Mart 1973'e kadar işgal altında tuttular.

İşte, İngiliz derin devletinin tetiklediği kardeş kavgaları, bugün hala süren Hindistan-Pakistan gerilimini, Pakistan-Bangladesh kavgasını ve iç acıticı idamlarla gündeme gelen Bangladesh İç Savaşı'nı doğurmuştur. İngiliz derin devleti girdiği bir yere daha anarşî, terör, savaş, kan, vahşet, yokluk, kıtlık getirmiştir.

İngiliz derin devletinin sömürgelerinde işlediği suçları konu alan bir çalışmada, Radcliffe Hattı olarak isimlendirilen sınırın belirlenmesi konusunda yaşananlar şöyle anlatılıyor:

1947'de Britanya İmparatorluğu'nun bir memuru olan Radcliffe, tarihte tek bir kalem hareketiyle en fazla insanı öldüren kişi olmasıyla bilinir. Kendisini hazırlaması için neredeyse hiç zamanı olmayan Radcliffe, Hindistan ve yeni kurulmuş Pakistan arasındaki, bu kıta parçasının sonsuza dek sürecek dini ayrimini belirleyecek olan sınırların çizilmesiyle görevlendirilmişti. Bu, dik-katle yapılsa bile yoğun şekilde göçe ve etnik çatışmalara neden olma potansiyeli olan zor bir görevdi. Radcliffe'ten, bir de en önemli kararları tek bir öğle yemeği sırasında alması beklandı.

(Üstte) 1971 Bangladeş bağımsızlık savaşı sırasında bölgeden ayrılmak zorunda kalan mülteciler Parçalanma, Hindistan, Pakistan ve Bangladeş'e, izleri hala devam eden acılar vermiştir.

Pakistan kuvvetlerinin teslim olması sonucunda 16 Aralık 1971'de Bangladeş'in bağımsızlığı için imza atıldı. Bu parçalanma, bölge halkına daha büyük belalar getirdi.

*Sonuç, ne etnik ne de coğrafik açıdan mantığı olmayan bir sınır oldu. Yanlış tarafta kalmanın dehşetine kapılmış olarak, modern Pakistan'daki Hindular ve modern Hindistan'daki Müslümanlar ellerine sopaları alıp koşmaya başladılar. Sonuç, 30 milyon insanın çaresizce bir ülkeyden ya da diğerinden kaçmaya çabalamasıydı; zihin-uyuşturulan ani bir şiddet sarmalı doğdu.*²⁰⁶

Radcliffe işini bitirip Hindistan'dan ayrılmadan önce bölüşüm ile ilgili tüm belgeleri yok etti.²⁰⁷ Ardında 500 bin kişinin ölmesine ve on milyonlarca insanın göç etmesine yol açacak sınırları bırakarak İngiltere'ye döndü. Yaptığı bu sözde hizmetin ödülü, İngiliz derin devletinin en merkezi kurumu olan Privy Konseyi'ne üyelik oldu.²⁰⁸

Parçalama ve yerel halkları birbirine düşürme, İngiliz derin devletinin çok iyi bilinen bir taktigidir. Bunun en acı örneklerinden bir tanesi Hindistan üzerinde uygulanmıştır. Halen devam eden çatışmalar, kardeş iki halk olan Müslümanlarla Hindular arasındaki anlaşmazlıklar, hep İngiliz derin devletinin ürünüdür. İngiliz derin devleti, çok iyi bilitiği gibi, kendi yancılarını devreye soktuktan ve kargaşa ortamını oluşturduktan sonra, söz konusu ülkelerden fiilen ayrılmaktadır. Bu taktiksel ayrılış, hiçbir zaman gerçekleri yansıtmadıkadır. İngiliz derin devletinin eli, gerek askeri, hukuki ve siyasi anlamda, gerekse yancılar bakımından halen, ayırip parçaladığı bu devletlerin üzerindedir.

Yemen

Akdeniz ile Hint Okyanusu arasındaki güzergahta, Yemen'in en önemli körfez şehri olan Aden, ticari öneminin yanında, son derece stratejik bir konuma da sahiptir. Çünkü Aden'e hükmeden, Bab'ül Mendep boğazına, dolayısıyla Hint Okyanusu ve Akdeniz arasındaki tüm deniz trafiğine hükmedebilmektedir. İşte bu nedenle 18. yüzyılın sonlarından itibaren Aden, büyük bir deniz gücüne sahip olan İngiliz derin devletinin ilgisini çekmiştir.

İngiliz derin devleti, Aden'in kontrolü için İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'ni kullanmıştır. Bu şirketin, gemilerini bu bölgeye getirip götürmeye başlaması, ilerleyen zamanlarda İngilizlerin buraya ilgisinin artacağının işaretini olmuştur.²⁰⁹

Aden Körfezi, ticari öneminin yanı sıra, stratejik öneme de sahiptir. Bu nedenle İngiliz derin devletinin her zaman gözdesi olmuştur.

İngiliz derin devleti, çeşitli entrikalar ve rüşvet yoluyla uzun zaman boyunca Aden'i ele geçirmeye çalışmıştır. İngiliz derin devletinin bu teşebbüsleri sonuç vermeyince, Arap korsanlarının İngiliz ticaret gemilerine engel oldukları bahanesi kullanılmış ve şehir, İngilizler tarafından tam anlamıyla gasp edilmiştir. İngiliz Kaptan Stafford Bettesworth Haines, 19 Ocak 1839 tarihinde Sultan ve ailesini şehri terk etmek zorunda bırakarak işgali tamamlamıştır.²¹⁰

İngilizler Aden'i aldıktan sonra Aden çevresindeki bağımsız sultanlar ile bağlantı kurmuşlardır. Yemen İmami'nın karşı çıkışına rağmen bölgedeki sultanlar ile dostluk ve koruma anlaşmaları yapmışlardır. Bu anlaşmalarla Yemen'in 1840 yılında ikiye bölünmesini sağlamış ve Güney Yemen'i idare altına almışlardır.²¹¹

İngiliz derin devletinin Yemen'i ele geçirmek için kullandığı başlıca yöntem rüşvet olmuştur. İngiliz derin devleti, Yemen'de geniş topraklar üzerinde yetkisi olan şeyhleri, "kira" adı altında ödenecek rüşvetler yoluyla kendi otoritesine bia etmeye ikna etmiştir. Bazı şeyhler bu küçük düşürücü rüşvete tamah ederek İngiliz derin devletinin yancıları haline gelmiş ve Osmanlı'ya savaş açmışlardır.²¹²

(Solda) 1940 yılında İngiliz kuvvetleri Yemen sokaklarında
(Altta) Aden Körfezi'nde İngiliz gemileri

Yemen'deki ticari faaliyetler İngiliz derin devletinin gücüne güç katmasını sağlamış ve Aden, Kraliçe Victoria'nın tahta çıkışmasından sonra İngiliz İmparatorluğu'na eklenmiştir.²¹³ Aden, 1937 yılına kadar İngiliz derin devletinin Hindistan'daki mensuplarında Aden Kolonisi adı altında yönetilmiştir.

1960 yılında Aden'in idaresi konusunda, İngiliz derin devlette bağlı güçler ile Yemenliler arasında büyük bir mücadele gerçekleşmiştir. İngilizler, isyanı bastırmak için, açtıkları işkence merkezlerini kullanmışlardır. İngiliz derin devletinin sömürgelerinde işlediği büyük insanlık suçlarına yer verilen bir internet sitesinde, Yemen'de yaşananlar şöyle anlatılmıştır:

Sert ve acımasız; bu merkezler, Kim Jong-Un'un bile gördüğünde fenalaşacağı kadar korkunç bir tür vahşete ev sahipliği yaptı. Tutuklular, çırlıçıplak soyuldu ve donma ve zatürreye yol açacak şekilde buz dolabı hücrelerinde tutuldu. Gardıyanlar, sigaralarını mahkumların derileri üzerinde söndürülerdi ve dayak çok yayındı. Ama belki de en kötüü cinsel aşağılamalardı. Gözaltındaki yerliler, cinsel organlarının gardıyanlar tarafından ezilmesini ya da metal bir çubuğa çiplak şekilde oturmaya zorlanmayı bekleyebilirlerdi.

1966 yılı itibariyle, bu tacizlere ilişkin bir Af Örgütü Raporu küresel boyutta öfkeye neden oldu. Uluslararası kinama ile karşı karşıya kalan İngiltere, özür diledi. Sonra işkence merkezlerini bir sene boyunca kullanmaya aynen devam etti.²¹⁴

Yemen tarihi, İngiliz derin devletinin kullandığı yöntemleri anlamak bakımından tam bir kılavuz niteliğindedir. Tehdit, şantaj, rüşvet, aşağılama, kişikirtma, haraç alma, sömürme, gasp etme İngiliz derin devleti için vazgeçilmez yöntemlerdir. Bu konunun en büyük mağdurlarından biri Yemen olmuştur. Bunun nedeni, Yemen'in parçalanmasının ve Osmanlı'ya başkaldırmasının, hem Osmanlı'yı zayıflatacağı hem de İngiliz derin devletinin en büyük korukularından biri olan İslam Birliği'ni engelleyeceğinin düşünülmesidir.

Yemen'de ve Kızıldeniz kıyılarında görev yapmış bir İngiliz subayı olan G. Wyman Bury anılarını yazdığı kitabında Müslümanların birlik olmasından duyulan korkuyu şöyle aktarmıştır:

Biz İngilizler Pan-İslam hareketini sinsi ve çok tehlikeli kabul ediyorduk ve köküne inerek yayılmasını önlemeye çalışıyorduk.

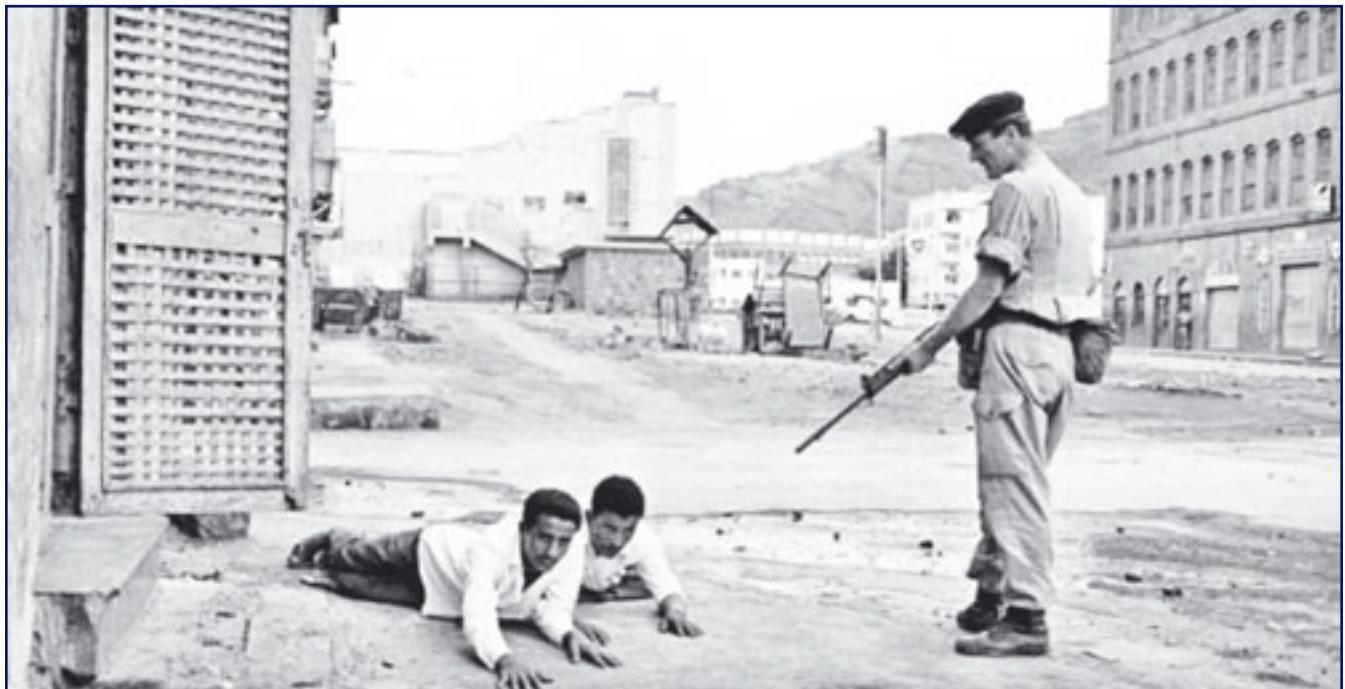
... biz İngilizlerin saldırıcıları karşısında ortaya çıkacak gerçek bir Pan-İslam hareketi ise başımıza büyük bir problem çıkarabilir.²¹⁵

İslam Birliği, İngiliz derin devleti için daima büyük bir korku sebebi olmuştur. Çünkü İslam Birliği, İngiliz derin devletinin acımasız uygulamalarını durduracak ve dünyaya barış ve esenlik getirecek bir güzelliktir. İslam Birliği, İngiliz derin devletinin saldırıcılığına ve fitnelerine karşı kesin çözüm olacaktır. İşte bu nedenle, o dönemde de, şimdi de, derin devletin mensupları asıl olarak bu birlikteliğe savaş açmıştır.

1960 yılında, İngiliz derin devletinin zulmüne karşılık Yemen'de, yerli halk direniş göstermiş, İngiliz birliklerinin bu direnişe karşılığı çok sert olmuştu. Akla hayale gelmeyecek vahşet sahneleri, o tarihte Yemen'de gerçekleşti.

İslam Birliği, mutlaka gerçekleşecektir. Müslümanlar sadece birbirleriyle değil, dünyadaki bütün iyilerle birleşecek ve kötülüğü bu dünyadan kaldıracaklardır. Bu da, Hz. Mehdi (as) vesilesi ve önderliği ile olacaktır. İngiliz derin devleti, geçmişten beri bu gerçeğin farkında olduğundan, tarih boyunca bütün çabası, Müslüman ittifakını önleme yolunda olmuştur. Çabası, Allah'ın izni ile boşça çıkacaktır.

Allah'ın vaadi mutlaka gerçekleşecektir:

Allahinizden iman edenlere ve salih amelde bulunanlara vaat etmiştir:
"Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir..." (Nur Suresi, 55)

İngiliz Derin Devletinin Yemen'e Mirası: Gat Belası

İngiliz derin devletinin Yemen'de işlediği tek suç işgal ve sivil katliamı değildir. Ülkede yaygın bir biçimde kullanılan ve uyuşturucu etkisi ile tanınan gat bitkisi ("kat" olarak da bilinir) İslam tarihçisi ve Yemen uzmanı Prof. Dr. İhsan Süreyya'nın tespitine göre İngiliz derin devleti tarafından İngiltere'nin bir başka sömürgesi olan Habeşistan'dan buraya getirilmiştir.²¹⁶

Gat, İngiliz derin devleti tarafından Yemen'de yaygınlaştırılmış ve halk, hem bu maddenin bağımlılığı altına girmiş hem de ekili alanlarını bu maddeye ayırmıştır. (Solda) Aden'e gat taşıyan bir kervan

Gat, hem kullananlarda hem de Yemen'in üzerinde büyük tahribatı olan bir uyuşturucu maddedir. Nüfusunun %45'i yoksulluk sınırının altında bulunan Yemen'de, her üç erkekten ikisinin günde 5 Dolarlık gat kullandığı düşünülecek olursa, bu bitkinin ülkeye maliyetinin oldukça büyük olduğu kolayca anlaşılabılır. Öyle ki, bazı araştırmacılar, Yemen'de gata harcanan paranın gıdaya harcanan paradan daha fazla olduğunu bile iddia etmişlerdir.

Gat kullanan Yemenlilerde zihinsel faaliyetlerde yavaşlama ve tembellleşme görülmektedir. Bu nedenle Yemenlilerin çalışma saatleri kısaltılmıştır. Bu da zaten zor durumda olan Yemen'in ekonomisine inen ayrı bir darbedir.

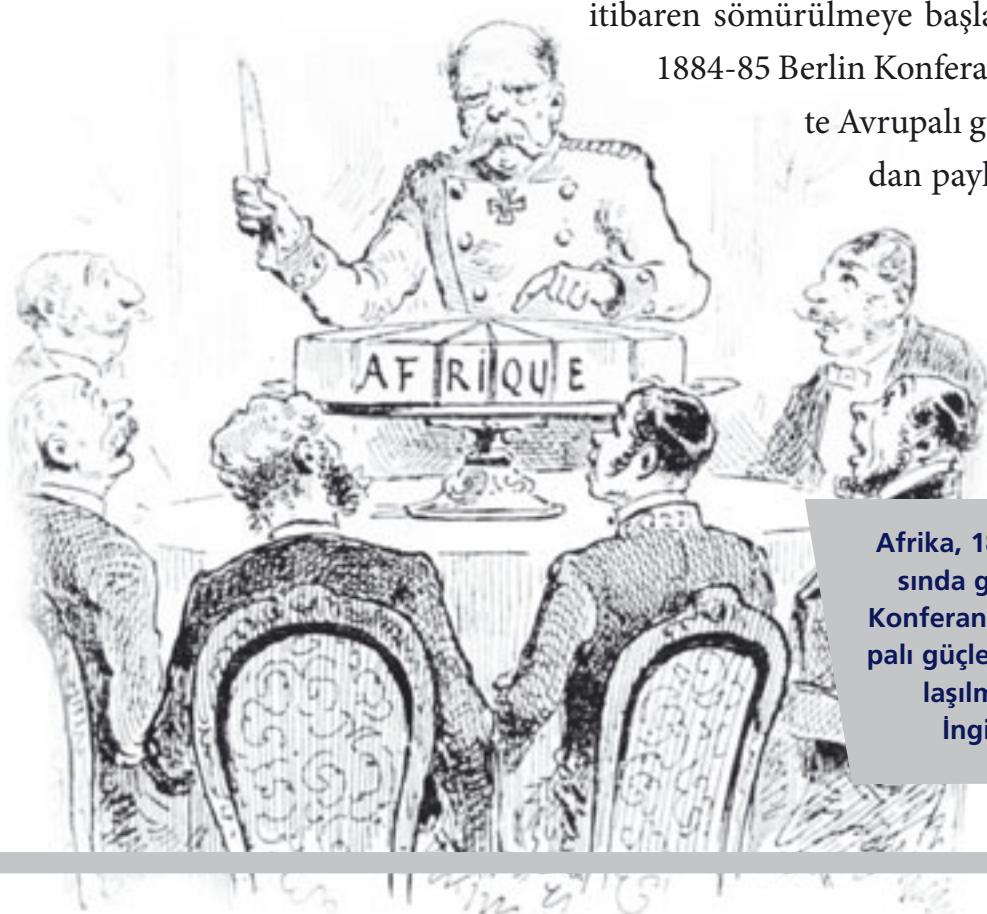
Gatın bir başka zararı da tarım üzerindedir. Yemen'de köylüler, karlı olduğu için topraklarında meyve, sebze veya tahıl yerine gat yetiştirmektedirler. Gat, tarım alanlarının önemli bir kısmını kaplayarak, ülkede zaten kısıtlı olan su kaynaklarının çok daha verimsiz bir biçimde tükenmesine neden olmaktadır. Yemen'de tarımsal sulamanın %40'i, hatta bazı kaynaklara göre %60 kadarı gat bitkisi için yapılmaktadır. Gat üretiminin her yıl %10'dan fazla arttığı düşünülecek olursa, yol açtığı su tüketiminin ne kadar hassas bir konu olduğu da kolayca anlaşılmaktadır. Gat bitkisi suya ihtiyacın çok fazla olduğu kurak iklimli Yemen'de susuzluğun her geçen gün daha şiddetli bir biçimde hissedilmesine neden olmaktadır.

İngiliz derin devletinin sömürgesi altında olduğu dönemde, Yemen'de gat maddesini yaygınlaştırmasının temel nedeni –Amerika'dan Avrupa'ya tütsün ya da Hindistan'dan Çin'e afyon satışında olduğu gibi– kolay yoldan büyük paralar kazanma ihtirası ve yerel halkı pasifize etme stratejisidir.

Afrika

İngiliz derin devletinin sömürge zulümlerinden bahsederken Afrika kıtasındaki eylemlere de özel bir yer vermek gereklidir. Çünkü Afrika, %90 oranında sömürge altına girmiş bir kıtadır ve en büyük pay İngiltere'ye aittir. 16. yüzyıldan itibaren sömürülmeye başlayan bu kıta,

1884-85 Berlin Konferansı'yla birlikte Avrupalı güçler tarafından paylaşılmıştır.²¹⁷

Afrika, 1884-85 yılları arasında gerçekleşen Berlin Konferansı sırasında Avrupalı güçler tarafından paylaşılmış, en büyük pay İngilizlerin olmuştur.

Avrupa'da 1756-1763 yıllarında yaşanan Yedi Yıl Savaşları, Afrika kıtasındaki sömögelerin paylaşılamaması nedeniyle çıkış ve özellikle Fransa ile İngiltere arasında çok şiddetli geçmiştir. İngiltere'nin zaferiyle sonuçlanan savaştan sonra İngiltere, Fransa'nın ve Hollanda'nın Afrika'daki topraklarını da almıştır.

İngiltere, 1843-1899 yılları arasında Gambiya, Sierra Leone, Fildişi Sahilleri, Çad ve dünyanın en büyük altıncı petrol ihracatçısı olan Nijerya'yı işgal etti.²¹⁸ Süveyş Kanalı nedeniyle jeopolitik önemi çok yüksek olan Mısır'ı işgal ettiği tarih 1882 idi. Bunun ardından, uzun bir mücadele ile Sudan'ı 1899'da işgal etti. Gana ve diğer çok sayıdaki ülke de İngiltere tarafından işgal edilen Afrika ülkeleri arasındaki yerini aldı.

İngiliz derin devleti, Zimbabwe, Zambiya ve Malavi'de ise farklı bir yöntem izleyerek buraları "serbest ticaret bölgesi" ilan etti; bu aşamadan sonra bu ülkeleri artık İngiliz derin devletinin özel şirketleri yönetiyordu.

Son olarak Güney Afrika Savaşı'nı da İngiliz derin devleti kazandı. I. Dünya Savaşı'ndan sonra ise, İngiltere, Osmanlı Devleti ve Almanya'nın elindeki bazı toprakları da alarak Kamerun'un bir kısmı ile birlikte Togo ve Tanganyika'yı işgal etti.²¹⁹

Afrika'daki sömögelerin paylaşılamaması nedeniyle başlayan, 1756-1763 yılları arasında devam eden Yedi Yıl Savaşları'nın temsili resmi

Somali, İngiliz Somalisi ve İtalya Somalisi olarak ikiye ayrıldı.²²⁰ 1941'de ise, İngiltere İtalya'nın elindeki toprakları da aldı. Uganda, Kenya ve Bechuanaland (Botswana) da artık İngiltere'nin işgali altındaki Afrika ülkeleriydi.²²¹

İngiliz derin devletinin Afrika'da gerçekleştirdiği bu işgallerde yaşananlar, Niall Ferguson'un, *İmparatorluk: Britanya'nın Modern Dünyayı Biçimlendirişi* isimli kitabında şu şekilde tarif edilmiştir:

*Kabile şefleri kandırıldı, kabileler yurtlarından edildi, miraslar bir parmak damgasıyla ya da titrek bir çarpi işaretiley insanların elinden alındı ve her türlü direniş Maxim makineli tüfeğiyle biçildi. Afrika toplumları birbiri ardı sıra boyunduruk altına alındı. Zulular, Matabeleler, Maşonalar, Nijer krallıkları, Kano'nun İslam emirliği, Dinkalar ve Masailer, Sudanlı Müslümanlar, Benin ve Bechuana. Yeni yüzyıla girilirken bölüşüm tamamlandı.*²²²

İngiliz derin devleti, her zaman olduğu gibi Afrika'daki sömürü politikasını da vahşet ile başlatmıştır. Afrika'nın, İngiliz derin devleti tarafından keşfedilmesi için ilk görevlendirdiği isimlerden biri olan Henry Morton Stanley, henüz teknesinden inmeden vurmuş olduğu Afrikalılar ile ilgili olarak şu sözleri günlüğüne yazmıştır: "Şamatayı susturmak için altı atışla dört ceset yetti".²²³

Resimlerde, İngiliz derin devletinin idaresi altında, başta İngiltere olmak üzere tüm Avrupa ülkelerinin Afrika'yı sömürmelerini tasvir eden çeşitli temsili çizimler görülmektedir.

Tarım üzerine kurulu bir kültürel yapısı olan Afrika'da toprakların halkın elinden alınması, insanların yaşadıkları yerlerden sürülmeleri ve köle işçi olarak çalıştırılmaları, tüm sosyal hayatı alt üst etmiştir. Koloni sonrası dönem çalışmalarıyla ünlü antropolog Talal Asad, bu dönemi şöyle özetlemiştir:

Toplumsal ve siyasal eşitlik söyle dursun, dinsel eşitliğe bile izin vermedik.²²⁴

Tarihçi Mark Curtis, İngiliz derin devleti himayesi altındaki bir kısım İngiliz büyüklerinin Afrika hakkındaki düşüncelerini ise söyle ifade etmiştir:

İşçi Partisi'nden Dışişleri Bakanı Ernest Bevin 1948 yılında temel ihtiyacın "Afrika kıtasının... kaynaklarını herkese açmak" olduğunu söyledi. 1947'de Feldmareşal Montgomery "İngiliz Afrika'sında sınırsız gelişim olanakları olduğunu ve bu gelişimin, Büyük Britanya'nın yaşam standartlarını korumasına ve hayatı kalmasına olanak sağlayacak şekilde kullanılmasından" bahsediyordu ve "bu topraklar ihtiyaç duyduğumuz her şeye sahip" diyordu. Ayrıca İngiltere'nin kitayı geliştirmesi gerektiğini bunun için "büyük bir tasarımlı" olması gerektiğini, çünkü Afrikalıların "tamamen vahşi olduklarını ve kendikendilerini geliştiremeyeceklerini" söyledi. ²²⁵ (Tüm Afrikalıları tenzih ederiz)

İngiliz derin devleti, işte bu düşüncelerle Afrika'daki sömürü politikasını genişletmiş, bölgede hem kendi vahşet yöntemini kullanmış hem de halkları birbirine düşman etme yönündeki klasik politikasını da uygulamıştır. Bu yöntemle Afrika'da binlerce yıldır birlikte yaşayan kabileler birbirine düşmüş, halen devam eden iç savaşlar başlamıştır. Bu durum, İngiliz derin devletinin "böl, parçala ve sömür" stratejisini burada kolaylıkla uygulamasını sağlamıştır. Bu suni bölünmenin yarattığı trajedi, Afrika'da halen son bulmuş değildir.

İngiliz derin devletinin Afrika'daki hakimiyetini çeşitli ülkelerden örnekler vererek inceleyelim.

Afrika'da, ölmek üzere olan bir çocuğun başında bekleyen akbabayı gösteren Pulitzer ödülü bu resim, bölgedeki vahim durumun özeti

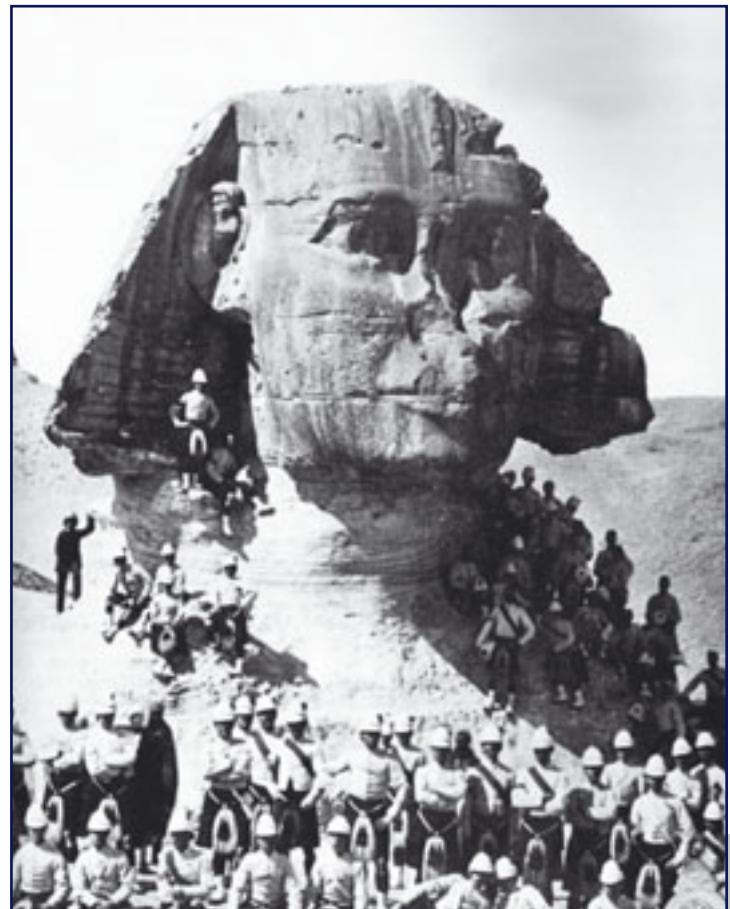

MİSİR

1870'li yıllarda Hindistan, it-halatının % 80'ini İngiltere'den yapmaktadır. Bu nedenle o dönemin ünlü İngiliz diplomi Lord Cromer, Hindistan'a giden deniz yolunun geçtiği Süveyş Kanalı'nın ve dolayısıyla Mısır'ın daima İngiliz işgali altında tutulmasını istemiş ve savunmuştur. 1883'de İngiltere, Mısır üzerinde kendi idaresini kurmuş ve atadığı Başkonsolos Cromer ile İngiliz yönetimini burada kalıcı olarak tesis etmiştir.²²⁶

Mısır, resmen İngiliz kolonisi olarak ilan edilmemiş olmasına rağmen, teoride Osmanlı toprağı olan ve hidivlerle yönetilen bu bölgenin ekonomik ve politik yapısı tamamen İngiliz derin devleti tarafından kontrol edilmiştir.²²⁷ Yöneticilerin üzerindeki tüm denetim her zaman İngiliz valilerin ya da yüksek komiserlerinin elinde olmuştur.²²⁸ Ortadoğu'da Siyaset adlı akademik bir yayında Mısır'daki durum şu şekilde ifade edilmiştir:

*Mısır, İngiliz işgali altında bulunduğu sürece İngiliz endüstrisi için pamuk yetiştiren bir ülke haline getirilmiştir. Mısır'ın siyasi, askeri ve kültürel (eğitim) yapısı da aynı şekilde bütünüyle İngiliz çıkarlarına göre biçimlendirilmiştir. Görünüşte Mısırlı bürokratlar tarafından yönetilen ülkede danışman sıfatıyla binlerce İngiliz görevli bulunmuştur.*²²⁹

Mısır'ın
tarihi ka-
lintıları
üzerinde
İngiliz as-
kerleri

Bu noktada İngiltere'nin, aslında Osmanlı toprağı olan Mısır'a ticari bahanelerle girip, aşama aşama yönetimde söz sahibi olduğunu ve sonra bölgeyi ilhak ettiğini hatırlamak gerekmektedir. Söz konusu ilhak süreci, İngiliz derin devletinin zihniyetini ve Mısır üzerindeki planları anlamak bakımından önemlidir. Bu konu, elinizdeki kitabın 1. cildinde detaylı olarak işlenmiştir.

İngiltere, 1914 yılının Aralık ayında Mısır'da protektora kurduğunu ilan etmiştir.²³⁰ (İngilizler, tek taraflı bir karar ile koruma ve denetim altına aldıkları devletlerde kullandıkları hukuksal rejimi "protektora" olarak isimlendirmiştir.) Buna göre, Mısır'daki yüzlerce dönüm verimli toprak, fabrikalar, madenler, demiryolları ve sulama tesislerinin çoğu, İngiliz derin devletinin denetimi altına girmiştir.

Bu bölgedeki stratejik açıdan en kritik noktalardan biri olan Süveyş Kanalı Şirketi'nin ise %45 hissesi, İngiliz hükümetinin eline geçmiştir. İngiliz bankalarının, Mısır'a verdiği borçların yalnız yıllık faizleri dahi 4 milyon Pound'u bulmaktadır. İngiliz derin devleti yancıları olan bir kısım feudal toprak ağaları ile Mısır'ın bazı ileri gelenleri haricinde tüm halk mağduriyet içinde kalmıştır.²³¹

İngiltere'nin 1922 yılında Mısır'a bağımsızlık verdieneni açıklamasına rağmen, uygulamada İngiliz işgal kuvvetleri, danışmanlar ve temsilciler olduğu gibi kalmıştır. 1923'te, Mısır Anayasası'nı İngiltere belirlemiştir. Kurulan hükümetler, daima İngiliz derin devletinin onayından geçen hükümetler olmuştur. Kurala uymayanlar ise İngiliz derin devleti tarafından darbelerle indirilmiştir.²³²

1936'da İtalya'nın Etiyopya'yı işgali ile bölgede dengeler kritik bir hal alınca, İngiltere, Mısır ile "İttifak Anlaşması" imzalayarak, limanlar ve havaalanları dahil tüm ulaşım araçlarını, doğrudan kendi emrine almıştır. Anlaşmada, 1882 yılından beri zaten İngiliz derin devletinin hakimiyetinde olan Süveyş Kanalı da hukuken İngiltere'nin emrine verilmiştir. Süveyş Kanalı'nda 10 bin İngiliz kara askeri, 400 pilot ve 4000 sivil personel vardır ki herhangi bir tehlike durumunda bu kuvvetlerin arttırılabilceği de Antlaşma'da belirtilmiştir.²³³

Ortadoğu'da Siyaset isimli yayında Mısır'daki bu yeni durum şu şekilde açıklanmıştır:

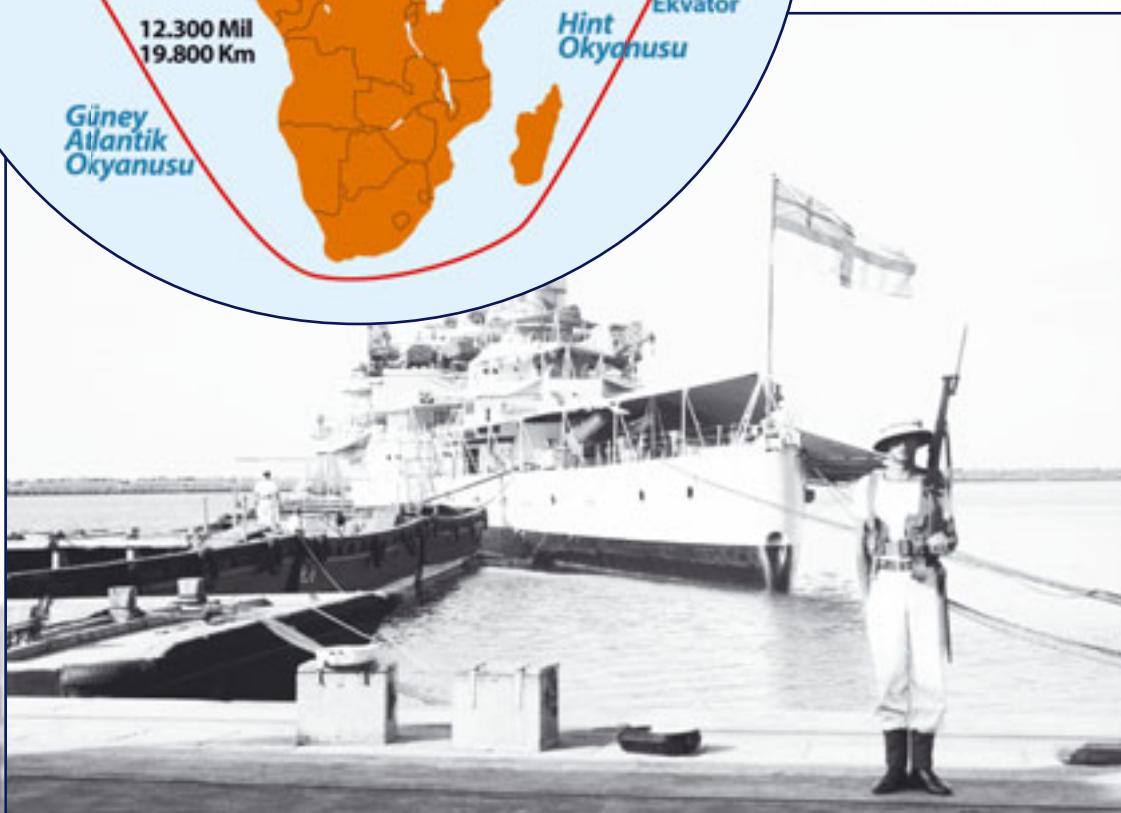
Mısır'ın işgalinin sona erdiğini bildiren 1936 Antlaşması, aslında İngiliz varlığını hukukileştiriyordu. Mısır daha 1922'de bağımsız ve egemen bir devlet olarak ilan edilmişti. Ama İngiltere'nin bu bağımsızlığı ciddi biçimde sınırlayan dört şartı, İngiltere'nin, yabancıları Mısır'ın içişlerine karışmaktan menetmeleri ve kapitülasyonların devam edecek olması bir bağımsızlık sözünü özden mahrum etmiş, Mısır bir çeşit protektora olmaktan kurtulamamış ve Mısır'ın de jure (hukuki) statüsü ile de facto (pratikte uygulanma) durumu arasında önemli farklar sürüp gitmişti.²³⁴

Mısır'da yaşananlar, İngiliz derin devletinin, kendi çıkarlarını korumak için bir ülkenin iç yapısına ne denli sizabildiğini göstermektedir. İngiliz derin devleti, Mısır'da bugün halen etkindir. İngiltere eski Başbakanı Tony Blair'in Mısır'da bir darbe ile ele geçiren General Sisi'nin danışmanı olması bunun işaretlerinden biridir.²³⁵

Süveyş Kanalı ile seyahatler 45 saatten 15 saatte inmiştir, bu da Kanalı dünyanın en önemli deniz geçitlerinden biri haline getirmiştir.

İngiliz derin devleti, Mısır'ı İngiltere ile bir ittifak anlaşmasına zorlamış ve bu anlaşma sonunda Süveyş Kanalı, hukuken İngiltere'nin eline geçmiştir. Böylelikle İngiltere, tüm ticaret yollarına hakim olabilmişdir.

Nijerya

İngiliz derin devleti, 1905 yılında işgal ettikten sonra kuzey ve güney olarak ikiye böldüğü Nijerya'nın güneyinin sömürülmesinde "eğitim" taktığını kullanmıştır. Güney Nijerya'da açılmış olan çok sayıdaki Hıristiyan misyoner okulundan mezun olanlar, idari kadrolarda görevlendirilmişlerdir. Tamamen İngiliz derin devletinin gündemde olacak şekilde yetiştirilmiş olan bu insanlar, elde ettikleri imkanları kaybetmemek için, kendi halkına karşı sömürgeci yönetimi destekleyen sözde "aydın" bir azınlık grubu oluşturmuşlardır.

Şu an Nijerya'yı kana bulayan Boko Haram terör örgütü, "Batı eğitimi haram" anlamına gelen isminden de anlaşılacağı üzere, söz konusu eğitim sisteme karşı bir hareket olarak doğmuştur. Fakat, sömürü altındaki ülkelerde ortaya çıkan tüm diğer terör örgütlerinde olduğu gibi bu örgütün de çıkış ve destek noktası, İngiliz derin devletidir. Bu konu, terör örgütlerinin konu alındığı bir sonraki ciltte detaylı işlenecektir.

İngiliz Koloni Yöneticisi Frederick Lugard tarafından işgal edilen Kuzey Nijerya'da ise İngiliz derin devleti, çok farklı bir taktik uygulayarak "dolaylı yönetim" denen bir sömürge sistemi yerleştirmiştir. Bu bölgedeki yerel yöneticiler, kendilerine gönderilmiş olan "Atama Mektupları"nda belirtilen direktiflere uymak zorunda tutulmuşlardır.²³⁶ Bu mektuplar doğrudan İngiliz derin devleti tarafından gönderilmiştir.

Nijerya, İngiliz Koloni Yöneticisi Frederick Lugard tarafından işgal edilmiş ve bölgede yerel yöneticiler, atama mektuplarıyla kendilerine verilen direktifleri uygulamışlardır.

Nijerya petrolünün büyük kısmı Biafra bölgesinde dir. Bölgede çocukların dahi açlık çekerken, bölgeyi yöneten İngilizler, gelirin tümüne el koymaktadır.

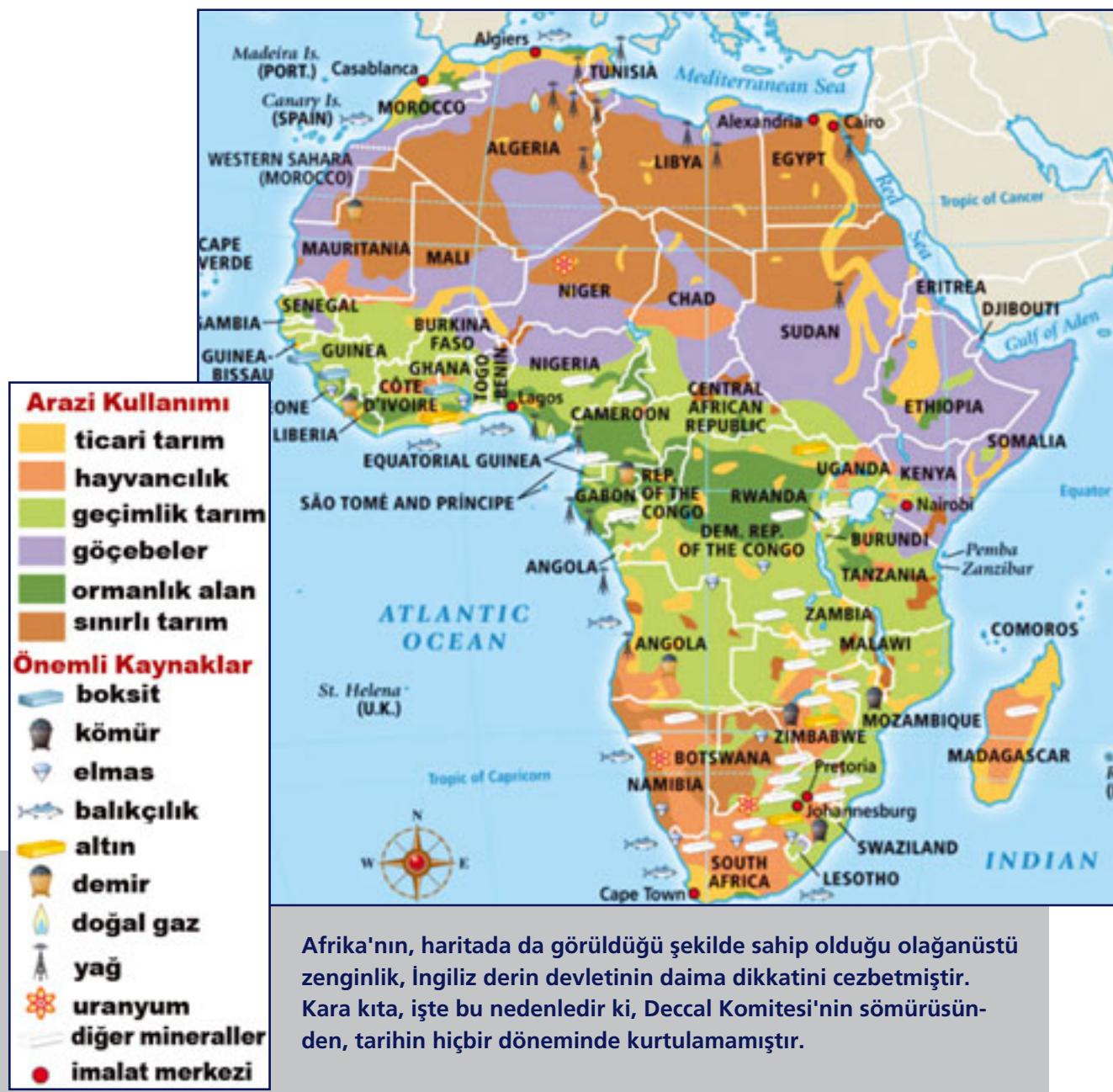
Eski sömürge politikalarının etkisi ile Nijerya'nın Biafra bölgesinde ayrılıkçı bir hareket ortaya çıkmıştır. İngiliz derin devleti hem bu hareketin ortaya çıkmasında hem de merkezi hükümetin bu hareketi bastırmamasında büyük bir rol oynamıştır. Böyle ikili bir rol oynamak, bilindiği gibi, İngiliz derin devletinin sıkça kullandığı bir taktiktir.

Bu oyunda İngiliz derin devletinin tarafını belirleyen ana etken, bölgedeki petrol rezervleri olmuştur. Nijerya petrolünün büyük kısmı Biafra bölgesinde yer almaktadır. Bölgedeki en önemli üretici şirket ise İngiltere Hükümeti'ne aittir.

İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı'ndan sonra resmi olarak Afrika'daki hakimiyetini sonlandırmışsa da fiili hakimiyetini sürdürmüştür. Afrika sömürüsü, gerek suni olarak çıkarılan iç çatışmalarla, gerekse finansal hakimiyet yöntemleriyle hala devam ettirilmektedir. Afrika toprakları, bugün de İngiliz derin devleti tarafından sömürülmemekte; doğal kaynaklar bakımından zengin Afrika, hala açılıkla boğuşmaktadır.

Güney Afrika Cumhuriyeti

İngiliz derin devleti, gerek Hindistan ve Avustralya'ya giden deniz yolu üzerindeki önemli konumu, gerek zengin tarımsal imkanları, gerekse kıymetli madenleri nedeniyle Güney Afrika'ya özel bir önem vermiştir. Ayrıca Mısır'dan Güney Afrika'ya kadar inen kuşağı ele geçirmek İngiliz derin devletinin en büyük hedeflerinden biri olmuştur. Ne var ki Afrikaner ya da Boer olarak da isimlendirilen Hollanda kökenlilerin Güney Afrika'da kendi devletlerini kurması İngiliz derin devletinin hedeflerini sekteye uğratmıştır.

**(Solda) Lord Kitchener
(Yukarıda) Boerlere karşı acımasız uygulamalarıyla tanınan Lord Kitchener, Güney Afrika'da diğer İngiliz kurmaylarla birlikte**

19. yüzyılın sonlarında Güney Afrika'da yeni kurulmuş olan Boer Cumhuriyetleri'nde altın ve elmasın keşfiyle birlikte bir yandan İngiliz maden arayıcıları bölgeye akın ederken, diğer yandan ülkede İngiltere işgaline karşı güçlü bir direniş ortaya çıkmıştır. Boer otoriteleri bu İngiliz yabancılara (kendi deyimleriyle "uitlander"lara) siyasi haklar vermeyi reddedince, De Beers Madencilik Şirketi'nin kurucusu Cecil Rhodes ve diğer İngiliz müteşebbisler, Boer Savaşı'nda yer almak üzere İngiliz yerleşimci milisleri silahlandırmışlardır.²³⁷

Yeni İngiliz yerleşimciler ve Boerler arasındaki çatışmalar, yıllarca gerilla savaşları biçiminde sürmüştür. Sonunda bölgedeki İngiliz kuvvetlerine komuta eden Lord Kitchener'in acımasız uygulamaları karşısında Boerler, İngilizlere boyun eğmek zorunda kalmışlardır. Bu uygulamalardan biri İngilizlerin Boerler için kurduğu toplama kamplarıdır. Pretoria ve Bloemfontein'da ilk iki kampın kurulmasından sonra ardı sıra kurulan kamplar birer "İngiliz olmayanları toplama merkezine" dönüşmüştür. Bu dönüşüm 21 Aralık 1900'de Lord Kitchener'in imzaladığı mutabakat zaptı ile sağlanmıştır.

Bu kamplarda tutulanlar işkenceden, yargısız infaza kadar pek çok insanlık dışı muameleye maruz kalmışlardır. Bu muamelelerden bazıları ile ilgili detaylar şöyledir:

Hepimiz toplama kamplarının dehşetini biliriz, ama Boer Savaşları boyunca on binlerce masum insanın toplanması ve kamplarda alikonması (İngiltere açısından) dahiyane bir hareket gibi görünüyordu. İngiltere, Güney Afrika halkını kontrol altında tutmaliydi ve onları alıkoyacak insan gücüne ve imkanlara sahipti. Bunda ne mahzur olabilirdi ki?

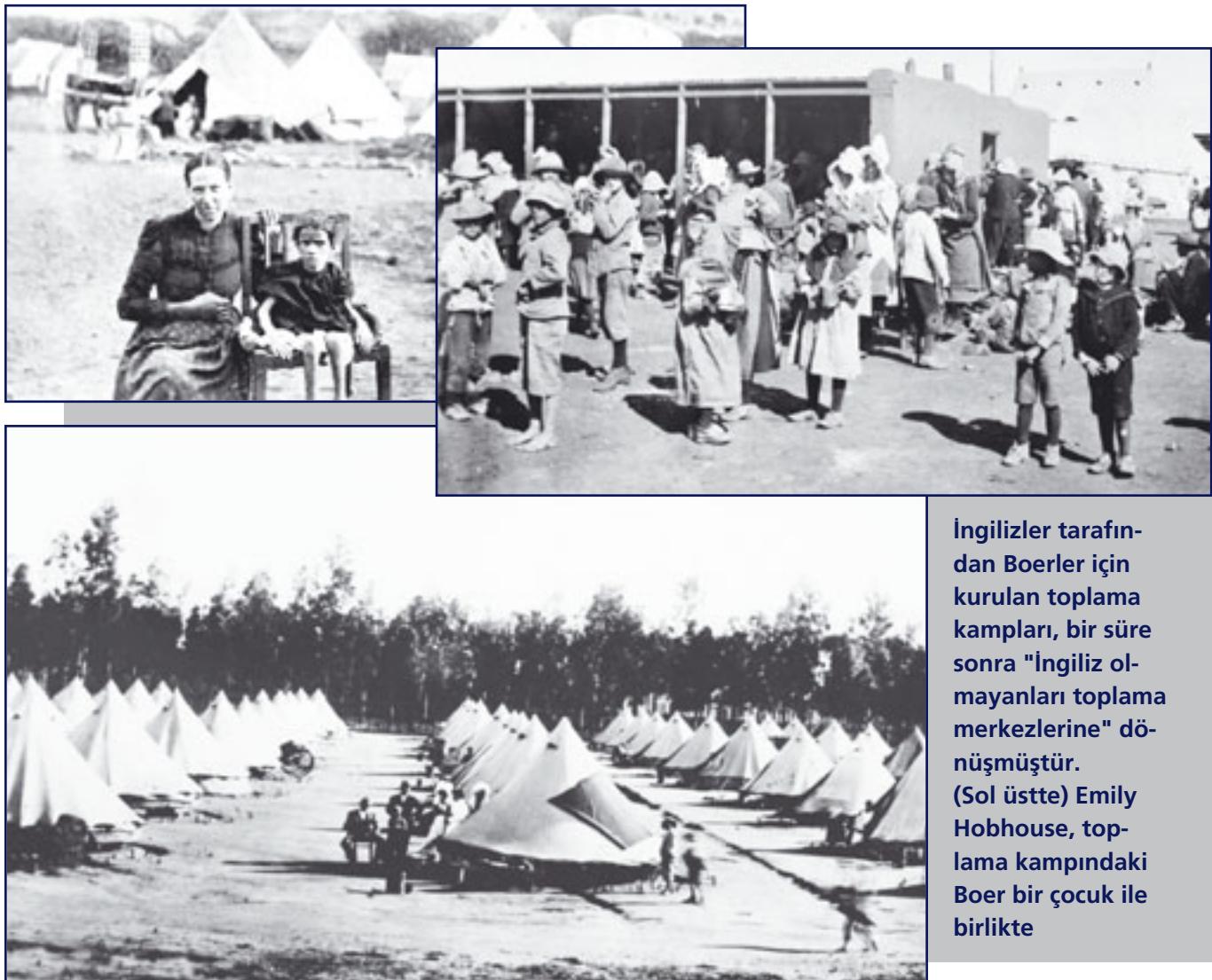
Oysa hemen her şey mahzurluydu. Kavurucu sıcaklığındaki güçlü Afrika güneşinin altına yerleştirilmiş, sineklerle dolu olan kamplar, kapasitesinin üstünde kalabalaklıtı ve kuşatma altındaydı; dolayısıyla ölümcül hastalıkların salgın şeklinde yayılmasına çok müsaitti. Besin tedariki neredeyse sıfırdı ve acımasız muhafizler suç kabul ettikleri en ufak bir durumda insanların zaten yetersiz olan erzaklarında kesinti uygulayabiliyorlardı. Sonuç: Hastalıklar ve ölüm, orman yangını gibi yayıldı, binlerce kadın ve on binlerce çocuk öldü. Tek bir yıl içinde, Boer nüfusunun %10'u İngiliz kamplarında öldü. Bu oranın, 22 bin çocuğu kapsadığını öğrendiğinizde durumun ne kadar kötü olduğunu daha iyi fark edersiniz.

Ama vahşet bu kadarla kalmadı. İngilizler Boerleri baskılıyip kontrol altına aldıktan sonra, karşılaştıkları her siyah Afrikalıyi gözaltına almaya karar verdiler; 20 bini köle işçi olarak kamplarda ölümüne çalıştırıldı. Neticede, savaş esnasındaki İngiliz politikaları, 48 bin sivilin ölümüne neden oldu. Bu, iki tarafın asker kayıplarının toplamından 18 bin daha fazlaydı.²³⁸

Emily Hobhouse

18 Haziran 1900 tarihine kadar çeşitli kampları gezen Emily Hobhouse, gördüğü insanlık dışı koşulları ve yaşananları bir rapor haline getirerek Güney Afrika Felaket Fonu'na (South Africa Distress Fund) sunmuştur. Buna rağmen Lord Kitchener, 26 Haziran'da Cape Valisi Alfred Milner'e çektiği telgrafta, kamplara kadın ve çocukların dahil edilmesini savunmuştur.

İngilizler tarafından Boerler için kurulan toplama kampları, bir süre sonra "İngiliz olmayanları toplama merkezlerine" dönüştürüldür. (Sol üstte) Emily Hobhouse, toplama kamplarındaki Boer bir çocuk ile birlikte

Sağlığının bozulmasına rağmen kampları gezerek yaşananları ifşa etme çabasını devam ettiren Emily Hobhouse, 31 Ekim'de 1900 tarihinde sıkıyönetim yönetmeliği uyarınca sürgün edilmek üzere Roslin Kalesi'ne götürülmüştür. Burada Kitchner ve Milner'ı yaşananlardan sorumlu tuttuğu suçlayıcı birer mektup yazmıştır.²³⁹ Buna rağmen kamplar varlığını devam ettirmiş ve her geçen gün buralarda ölenlerin sayısı giderek artmıştır.

Nihayet İngilizler ile Boerler arasında 31 Mayıs 1902'de imzalanan barış antlaşmasından sonra toplama kamplarındaki Boerler yavaş yavaş serbest bırakılmaya başlanmıştır. Elbette antlaşma, bölgenin İngiliz hakimiyetine girmesi üzerine kuruludur. 1909'da da Transvaal, Güney Afrika Birliği'ne girerek resmen İngiliz hakimiyetine dahil olmuştur.

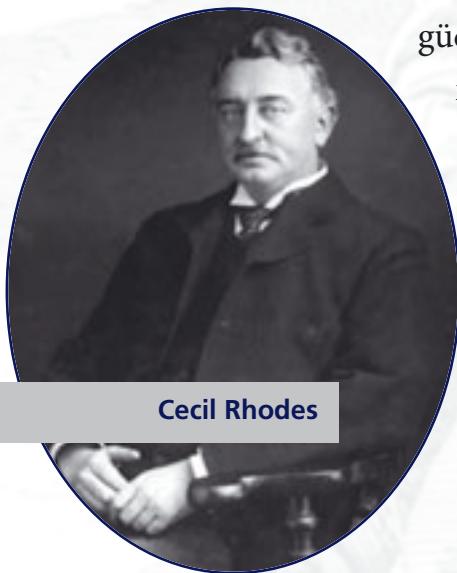
İngiltere'nin Almanya Büyükelçisi Sir Neville Henderson, yıllar sonra Nazi toplama kampları hakkında Alman Goering'e eleştirilerini iletirken, Goering kitaplığının raflarından bir Alman ansiklopedisindeki kamplarla ilgili maddeyi okumuş; "Konzentrationslager (toplama kampları)... Önce İngilizlerce Güney Afrika Savaşı'nda Boerlere karşı kullanılmıştır" demiştir.²⁴⁰ Görülebildiği gibi Hitler ve onun kontrolündeki Nazi Almanya'sı, kendi vahşetini mazur gösterebilmek için İngiliz derin devletinin uygulamalarını örnek vermektedir.

İngiliz derin devleti, Güney Afrika'da doğrudan kendi yönetimini kurmaktansa halk arasında azınlık olarak kalmış olan beyaz yerleşimcilerin hükümet kurmasını sağlamadan çok daha kârlı olduğunu görmüştür.²⁴¹ "İçsel kolonyalizm" adı verilen bu sömürü yönteminde İngiliz derin devleti, Güney Afrika'da Apartheid (aşırı ırkçılık) rejiminin oluşmasına onayak olmuştur. Bu yönetim üzerinden de yerli halkı sürekli olarak baskı altında tutmuştur.²⁴²

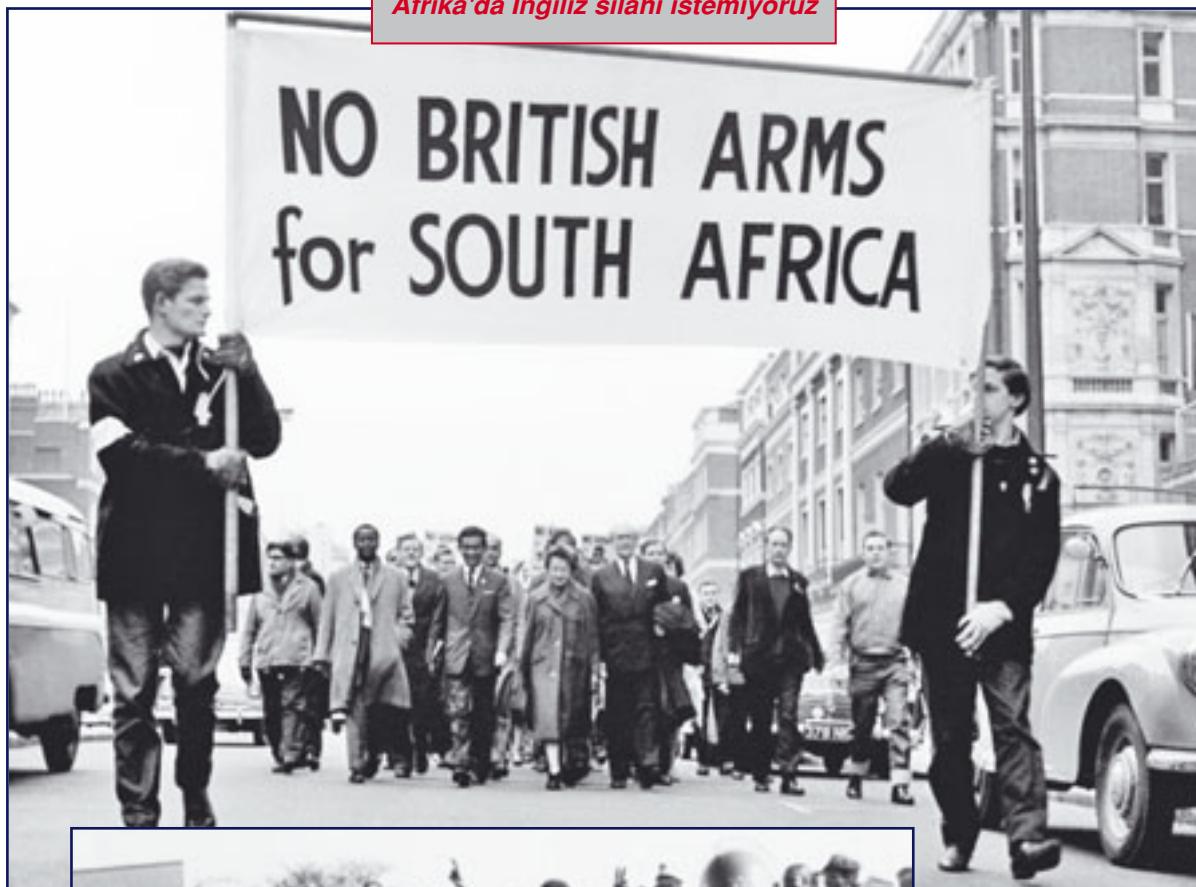
De Beers Birleşik Madencilik Şirketi'nin kurucusu olan Cecil Rhodes'a dikkatle baktığımızda, Apartheid rejiminin İngiliz derin devleti ile yakın bağlantısını daha iyi görürüz. Cecil Rhodes, 1870'de Güney Afrika'da Natal'a göç etmiş olan bir İngiliz'dir. Irkçı dünya görüşü, acımasız uygulamaları ve hatta homoseksüel olmasına İngiliz derin devleti mensuplarının tüm tipik özelliklerine sahiptir. Ayrıca, Rothschild ailesi tarafından finanse edilmektedir.²⁴³ Agresif bir biçimde İngiltere'nin kolonial alanını genişletme çabası içinde olan

Rhodes kısa süre içerisinde İngiliz emperyalizminin en güçlü sembolü haline gelmiştir.²⁴⁴ Cecil Rhodes ve Güney Afrika'daki ürkütücü uygulamaları ile ilgili detayları, kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz.

De Beers Maden Şirketi'nin kurulmasından sadece iki yıl sonra 1890'da Cape Town'da Başbakan olan Rhodes, kendi adını verdiği Rodezya devletini kurmuştur. Kurucusu olduğu İngiliz Güney Afrika Şirketi ise, bölge halkına yönelik sömürü düzeninde kilit noktada olan bir şirkettir.

Afrika'da İngiliz silahı istemiyoruz

Güney Afrika, Cecil Rhodes'un öncülüğünde Apartheid (aşırı ırkçılık) politikasının acımasızlığını uzun yıllar yaşadı. Güney Afrika'ya bu laşan bu veba, binlerce insanın ölümüne neden oldu.

Rhodes, Afrika'da kurduğu şirketi ile en başından itibaren, İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'nin Hindistan'da sağladığı İngiliz hakimiyetine benzer şekilde bir sömürü hakimiyeti hedeflemiştir. Rothschild'e yazdığı mektuplarda da kendi şirketini "yeni bir Doğu Hindistan Şirketi" olarak tanımlamıştır. Üstelik bu şirket, Hindistan'da olduğundan çok daha hızlı ilerlemiş, halkı daha hızlı sömürmüştür.²⁴⁵

Toplum Bilimleri Uzmanı Marc Ferro, Cecil Rhodes'un işçilere bakış açısını kitabında şöyle anlatmıştır:

*Cecil Rhodes'un yiğmak istediği şey topraktı ... yerli değil. (Rhodes): "Üstün bir ırk çoğalırken Afrika'yı Pigmelere bırakacak değiliz ya ... Betchuanaland'dan ta Mankoarane'a kadar olan toprakları almakta bence hiçbir sakınca yok ... bu yerliler bizim hakimiyetimiz altına girmeye mahkumlar ... Yerliye bir çocuk gibi davranışmalıyız ve ona alkollü yasaklılığımız gibi seçme ve seçilme hakkını yasaklamalıyız." Rhodes, aynı nedenle, Strop Bill'in, resmi görevlilere yerlileri kirbaçlama hakkını tanıyan tasarısını desteklemiştir.*²⁴⁶

Native Land Act (Yerel Toprak Yasası) adlı antlaşmanın 1913 tarihinde imzalanmasıyla siyah ve beyaz insanlara ait olan topraklar belirlenmiştir. Çeşitli İngiliz yayınlarında Güney Afrika'da siyahlara da topraklar verilmesi sözde demokratik bir üslupla anlatılsa da gerçekler çok farklıdır. Ülkenin

Avrupalılar

Beyazların bölgesi

Avrupalı olmayanlar

Yalnızca Avrupalılar

(Sol sayfada) Native Land Act yasası, demokratik bir üslupla anlatılsa da,其实 siyahilere çok az miktarda ve verimsiz topraklar bırakın bir yasayı.

(Üstte) Güney Afrika'da Apartheid'in acımasızlığını gösteren tabelalar her yerdeydi.

(Üst sol ortadaki tabela) "Yerliler, Hintliler ve siyahiler. Eğer bu mülklere gece girerseniz, kayıp olarak listelenecesiniz. Silahlı gardiyalar sizin gördüklerini yerde vuracaklar ve vahşi köpekler cesedinizi bir çırçılda parçalayacaklar. UYARILDINIZ!"

nüfus yoğunluğu ağırlıklı olarak siyah yerlilerden oluşmasına rağmen beyaz yerleşimcilere ait olduğuna hükmedilen toprak oranı %82'dir. Buna karşılık siyahilere, sadece tamamen verimsiz olan topraklar verilmiştir. Siyahlar ekmekte oldukları arazileri yitirmişler, zorla göç ettirilmişlerdir. Bir milyonun üzerinde insan kendi toprağından, yurdundan, evinden olmuş; pek çoğu beylazlara hizmet etmek zorunda bırakılmıştır. Topraksız kalan işçiler canları pahasına madenlerde çalışmak zorunda kalmışlardır.²⁴⁷

Kenya

İngiliz derin devleti, Kenya'da da benzer yöntemlerle Afrikalıların topraklarına el koymuştur. Bu bölgede, halkın, el konulan arazilerde işçi olarak çalıştırılması ve işçi olmayı kabul etmeyenlerin gaddarca cezalandırılması için yerli halk arasından "şef" adı verilen kişiler belirlenmiştir.²⁴⁸

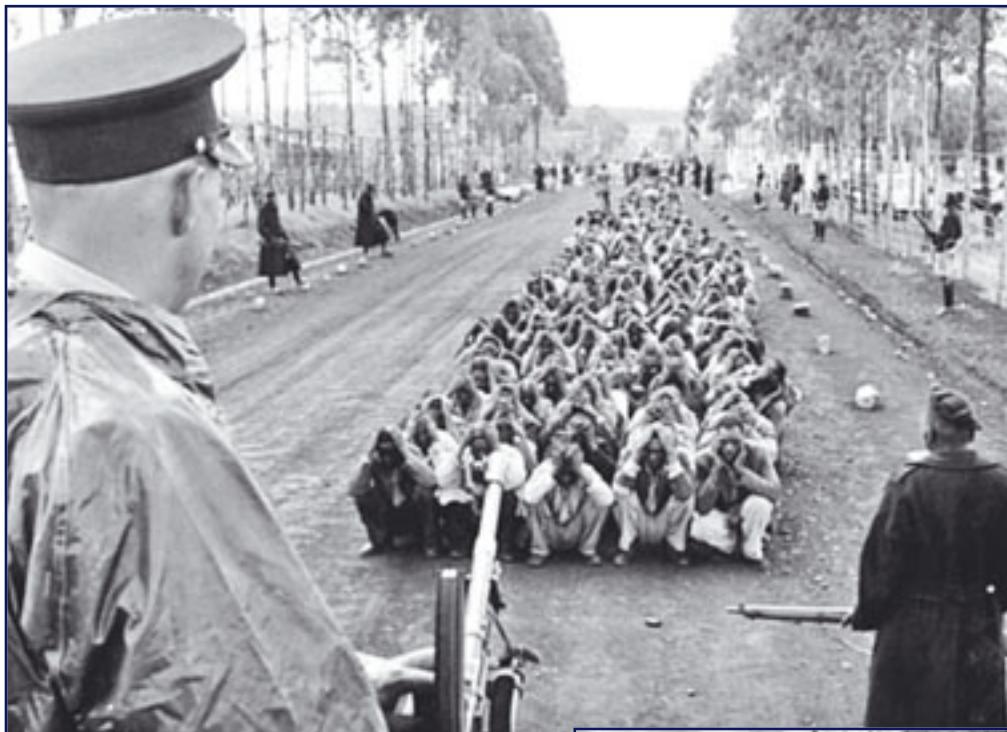
Afrikalı gruplar ve kabileler arasında -kendi emrinde olan- bir takım yöneticiler oluşturulması, İngiliz derin devletinin yöntemlerinden biridir. Böyleslikle İngiliz derin devleti, hem söz konusu toprakları kendisi idare etme kulfetinden kurtulmuş hem de halkın kendi içinde sınıflara ayırarak aralarında beklediği çatışma ortamlarını oluşturmuştur.

İngiliz yöneticiler, tüm sömürgelerde olduğu gibi Kenya'da da baskın ve zulümle ülkedeki otoritelerini ve kazançlarını artırmaya çalışmışlardır. Bu uygulamalar Kenyalılarda tepkiye neden olmuştur. 1950 yılında Kenya halkının İngiliz derin devletinin baskıcı uygulamalarına tepkisi had safhaya ulaşmıştır. Bundan sonra olanlar, İngiliz derin devletinin işlediği suçların incelendiği bir kaynakta şöyle anlatılıyor:

İngilizler ülke çapında bir isyandan endişe ederek, 1.5 milyon insanı topladılar ve toplama kamplarına yerleştirdiler. Bu kamplarda yaşananlar, midenizi bulandıracak.

Tutsaklar, "iş ve özgürlük" gibi sloganlar eşliğinde, toplu mezar kapama işinde, adeta köle işçi gibi ölümüne çalıştırıldı. Rastgele infaz nadir bir uygulama değildi ve işkence çok yaygındı. Erkekler bıçakla anal olarak tecavüze uğradı. Kadınların göğüsleri kesildi ve kopartıldı. Gözleri oyuldu, kulakları kesilip kopartıldı ve derileri dikenli tel sarılarak yırtıldı. İnsanlar gardiyalar tarafından tecavüze uğradıktan sonra pense ile hadım edildiler. Sorgulamalar, bayılana ya da ölene dek tutuklunun boğazına bastırılmasını ve ağızının çamurla doldurulmasını içeriyordu. Kurtulanlar bazen canlı canlı yakılıyordu.

Resmi ceset sayımları 2 binin altında ama daha güvenilir tahminler toplam ölü sayısının on binlerce ya da yüz binlerce kişi olduğunu belirtiyor. Çoğu sivil ya da çocuk, isyancılara yardım etmek gibi belirsiz ve uydurma suçlamalarla gözaltına alındı. Hepsi de bir hiç uğrunaydı.²⁴⁹

İngiliz derin devletinin Kenya'da yaşattığı zulüm içler acısıdır. Toplama kampları adeta ölüm kampları halini almıştır. İnsanlar, kendi topraklarında esir ve köle haline getirilmişlerdir. İngiliz askerlerinin gözetiminde aşağılanan halkın yaşadığı acı yüzlerinden okunmaktadır.

ABD'nin 44. Başkanı Barack Obama'nın babası da, Kenya'daki bu kamplarda işkence gören kişiler arasındadır. Bu gerçeğe rağmen Obama, yıllar sonra ABD başkanlık koltuğunda, İngiliz derin devletinin yönlendirmesinden kaçamamıştır.

Kenya'nın 1963 yılında bağımsızlığını ilan etmesi ile İngilizler ülkeden resmen çekilmişlerdir. Ancak Kenya'da sömürge döneminde gerçekleşen olaylar, İngiltere sömürgecilik tarihinin en dehşet verici uygulamalarından biri olarak tarihe geçmiştir.

Ancak bu çekilme elbette, İngiliz derin devletinin, Kenya'nın ve diğer Afrika ülkelerinin peşini bıraktığı anlamına gelmemektedir. Pek çok İngiliz sömürgesinin yönetiminde olduğu gibi Kenya'nın yönetiminde de doğrudan ya da dolaylı olarak rol oynayan isimler, İngiliz derin devleti ile olan ilişkilerini devam ettirmişlerdir.

Bu kişiler, Kenya adına, sözde ticari ve sosyal alanda kalkınmak amacıyla İngiltere'den çok yüklü miktarda borç aldıkları için ülke İngiltere'ye bağımlı hale gelmiştir. Bu borçları karşılamaları mümkün olmadığı için de bağımsızlıklarını adeta ipotek altına girmiştir.²⁵⁰

Aldıkları borçlar herhangi bir sosyal ya da ekonomik kalkınma da sağlamamıştır. Afrika ülkeleri sanayileşememiş, ayrıca eğitim ve sağlık gibi temel sektörlerde de yatırım yapamamıştır. Alınan borçlar zarardan başka bir etki oluşturmazken kıtadaki doğal kaynaklar sömürüldüğü için bölge halkı bunları kendisi için hiç kullanamamıştır.

Sudan

Sudan'ı ele geçiren İngiliz derin devletinin bu bölgedeki en büyük saldırısı, bu ülkede yaşayan Müslümanların inançlarına yönelik olmuştur. Afrika'daki fethi en zor ülkelerden biri olan Sudan'da İslam'ın engellenmesi ve iç karışıklıkların artması için yapılanlar ibret vericidir.

Sudan'ın orta ve kuzey bölümünde Arap-İslam kültürü etkinken, güney bölümünde geleneksel Afrika dinleri ve Hıristiyanlık yaygındır. Sudan'da, daha önce bu dinsel çeşitliliği basklayan bir merkezi yönetim olmamıştır. İngiliz derin devletinin devreye girmesiyle, Arap-Afrikalı ayrimı çıkmış ve bu gitgide pekiştirilmiştir. Ülkenin işine yarayacak bölgelerine gözünü diken İngiliz derin devleti, Sudan'ın güney bölgelerini ayırmak için ülkedeki etnik bölünmeyi kıskırtmıştır.²⁵¹

İngiliz derin devleti, Müslüman kuzey kesimden ayrimını kesinleştirmek istediği Güney Sudan'ı 1922'de "Kapalı Bölge" ilan etmiş ve giriş çıkışlar için pasaport ve vize işlemleri uygulamaya koymuştur.

Toplumsal huzurun kasıtlı ve planlı şekilde bozulduğu Sudan'da, sömürgenin sona erdiği bağımsızlık sonrasında dahi milli birlik tam olarak sağlanamamıştır. Sudan, halen iç karışıklıklarla karşı karşıyadır.

Örneğin İngiliz sömürgesi altındaki Sudan'da, sömürgeci yönetimin uyguladığı vahşete yönelik yaptığı ibret verici savunma, bir kitapta şu şekilde açıklanmıştır:

"Zenci, tembel bir hayvan", dedi Sudan'dan Sir Rudolph Slatin, "çalışmaya zorlanmalıdır -hükümet tarafından zorlanmalıdır-. Nasıl olacağının sorulması üzerine, şöyle yanıt verdi: "Sopa ile".²⁵² (Sudanlı kardeşlerimizi tenzih ederiz)

Zulüm Bitmedi

Yukarıda saydığımız bazı Afrika ülkelerindeki olaylar, İngiliz derin devletinin Afrika'ya getirdiği zulmün çok küçük bir bölümünü yansımaktadır. İngiliz derin devleti, Afrika'da bu sayılanların dışında da pek çok ülkede dehşet saçmıştır.

Sömürgeci İngiliz derin devleti zenginleşirken, Afrika kıtası sahip olduğu toprakları, doğal kaynakları, kültürlerini ve yaşama hakkını kaybetmiştir. Bugün hala Afrika kıtasında açlık sınırının altında yaşam süren kitlelerin var olması, İngiliz derin devletini bu kıtaya ne denli büyük bir zarar verdiği bir göstergesidir. Avrupa kıtası bolluk içinde yaşarken, Afrika'da fakirlik, salgın hastalıklar, iç savaşlar ve kıtlık hakimdir.

Afrika Sömürürü Sisteminde Kölelik

Afrikalı köle ticareti adı altında milyonlarca masum insan, İngiliz derin devleti tarafından Afrika'daki topraklarından alınıp Amerika'ya götürülmüşdür. Bir o kadar insan da, içinde bulunduğu zor koşullardan dolayı yola çıkmadan önce ya da yolda yaşamını yitirmiştir. *Sömürgecilik Tarihi* adlı kitapta bu gerçeğe şöyle dikkat çekilmiştir:

Sadece 1486-1641 yılları arasında, yılda ortalama dokuz bin hesabıyla, sadece Angola'dan 1.389.000 köle getirilmiştir. 1580'le 1680 arasındaki yüz yıl içinde, siyahı taşıyan Liverpool Limanı'nın gemileri, Yeni Dünya'ya üç yüz binden fazla köle getirdiler. Üç büyük yüzyılda Afrika'dan milyonlarca ve milyonlarca siyahı taşıdı. Bu miktara yola çıkmadan önce ölenler de eklenince, akıl almaz toplamlara varılmaktadır.²⁵³

Afrikalılar ölüm ile köle olmak arasında tercih yapmak zorunda kaldılar. Bu insanların geçimlerini sağladıkları tarlalar ve sürüler de talan edildi. İngiliz derin devletinin yancıları, köle olmaya elverişli görmedikleri insanları ise acımasızca katlettiler.

Afrika'da köle ticareti uygulamaları sonucunda can kaybının en az yüz milyonu bulduğu tahmin edilmektedir. Pek çok tarihçi ve bilim adamına göre bu rakam oldukça iyimser bir yaklaşımdır. Gerçek rakamın bundan çok daha fazla olması muhtemeldir. Çünkü asırlarca devam eden ve bir buçuk milyar insana karşı girişilen bir soykırımı söz konusudur.²⁵⁴ Yaşanan vahşeti sosyolog Werena Rosanke şu şekilde özetlemiştir:

Zengin bir İngiliz, bir başka insanı, sırf deri rengi farklı olduğu için kölesi ilan etmekte ve dilediği zaman onu kırbaçlayacak kadar kendinden aşağı görmektedir. Resimdeki gibi görüntüler, İngiliz sömürgeciliğinin yaygın olduğu dönemlerde sık rastlanan olaylardandır.

En fazla kazanç sağlayan, 15 ile 25 yaş arası erkek ve kadınlarla yürütülen ticaretti. Bu insanları ele geçirmek için çoğu kez köylerin diğer sakinleri soğuk-kanlı bir şekilde öldürülüyordu. On binlerce insan, iç kesimlerden sahil şeridine doğru zoraki yürüyüş konvoylarında can vermektedir.²⁵⁵

Afrika'dan getirilen kölelerin çektiği eziyet bununla sınırlı değildi. Yetersiz beslenme, sağiksız koşullarda barınma ve çok çalıştırılma pek çok kölenin Amerika'daki ömrünün kısa sürmesinin başlıca nedenleri olmuştur. Az çalıştığı düşünülen ya da itaat etmeyen köleler ağır biçimde cezalandırılmış, kırbaç cezalarına maruz kalmışlardır. Kaçmaya çalışanların ya ayakları kesilmiş ya da infaz edilmişlerdir. Fransız yazar Marc Ferro, kölelerin yaşadıklarını şu cümleler ile anlatmıştır:

Bu zencileri Gine Sahili'nden satın alacağız (...). Bundan otuz yıl önce, güzel bir zenci için elli lira öderdik, yağlı bir öküzinin beşte biri fiyatına ... Onlara insan olduklarını söylüyoruz ... sonra da onları koşum hayvanı gibi çalıştırıyoruz. Onları hayvandan beter besliyoruz. Kaçmak isteseler, bir bacaklarını kesip yine tahta bir bacak takarak şekerkamışı ezme değirmenini kollarıyla çevirmelerini istiyoruz. Ve bütün bunlardan sonra, insan haklarından söz etme ücretinde bulunuyoruz!²⁵⁶

Darwinist Vahşetin Canlı Örneği: "İnsanat Bahçeleri" ve Ota Benga

İngiliz derin devletinin ortaya atarak yaygınlaştırdığı Darwinist felsefe, sadece İngiliz derin devletinin Afrika, Avustralya ve Asya'yı sömürme siyasetiyle bitmemiş; akla, insanlığa ve vicdana sığmayacak çeşitli uygulamaların da öncüsü olmuştur.

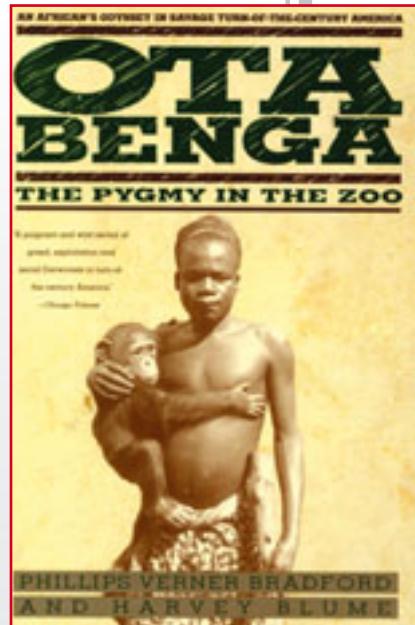
Başta İngiltere olmak üzere çeşitli ülkelerde ardı arkasına açılan ve isimlerine pervasızca "Human Zoo" (İnsanat Bahçesi) denilen alanlar, bu kabusunvardığı son noktalardan biridir. Afrika ve Avustralya'dan getirilen, evi, ailesi, işi ve medeni bir hayatı olan çeşitli kabilelerden insanlar, bu insanat bahçelerinde hayvan muamelesi altında sergilenmişler, insanlar para ödeyerek bu bahçelere ziyarete gelmiştir. Afrikalı ve Avustralyalı normal insanlar, İngiliz derin devletinin "üstün ırk" yalanını yaygınlaştırabilmek için tel örgüler arasında teşhir edilmişler ve dönemin çoğu aristokratı bu sahtekarlığı aldanarak bu insanlık vahetine alet olmuştur.

Söz konusu insanat bahçelerinin hikayesi ise şöyledir:

1800'lerin sonları ve 1900'lerin başlarında İngiltere ve diğer bazı Avrupa ülkerinde, dünyanın dört bir yanından getirilen yerliler, "insanat bahçesi" adı verilen yerlerde sergileniyorlardı. Afrikalı, Kızılderili, Aborijin topluluklarından tatsak edilen insanlar, Avrupalılar tarafından sanki birer hayvanmış gibi hapsedilerek seyrediliyordu. 1889'da Paris'te yarı çıplak şekilde sergilenen çoğunuğu Afrikalı 400 tatsağı, 18 milyon insan ziyaret etmişti. Kısa süre sonra Kuzey Amerika da Avrupa gibi bu kervana katıldı. İnsanlık ayibi burada da devam ediyordu.

Tüm bu tatsaklar arasında belki de en çok aşağılanıp rencide edilen ise Ota Benga adlı bir Afrikalı pigmeydi.

Ota Benga, 1904 yılında, Samuel Verner adlı evrimci bir araştırmacı tarafından Kongo'dan getirildi. Adı, kendi dilinde "dost" anlamına gelen yerli, evli ve iki çocuk babasıydı. Bir gün çıktığı avdan köyüne döndüğünde karısının ve iki çocuğunun, kabilesinin çوغuya birlikte öldürülüğünü gördü. Daha sonra yakalanarak bir hayvan gibi zincirlendi, kafese kondu ve ABD'ye götürüldü. Buradaki evrimciler, St. Louis Dünya Fuarı'nda onu çeşitli maymun türleriyle birlikte kafese koyarak "insana en yakın ara geçiş formu" diye teşhir ettiler. Ziyaretçiler, Afrika'nın saf yamyamlarından biri diye lanse edilen Ota Benga'nın kendisini görmek için 25 cent, bir de dişlerini görmek için fazladan 5 cent para ödüyorlardı.

İki yıl sonra ise Benga, New York'taki "Bronx Hayvanat Bahçesi"ne götürüldü. Burada yaşanan insanlık vahşeti çok daha büyüktü; keza bir insan hayvanat bahçesinde sergilenmekteydi. Onu, birkaç şempanze, Dinah adı verilen bir goril ve Dohung adı verilen bir orangutan ile birlikte aynı kafese koyarak, hepsini "insanın eski ataları" adı altında sergilediler.

Kafesinin önündeki tabelaya adeta bir hayvanı tanıtır gibi sunlar yazılmıştı:

Afrika Pigmesi, "Ota Benga"

Yaş: 23 Yıl

Boy: 1.49 metre

Ağırlık: 46 kg

Kasai Nehri, Kongo Özgür Devleti, Güney Orta Afrika'dan

Dr. Samuel P. Verner tarafından getirildi.

Eylül ayı boyunca her öğleden sonra sergilenecektir.

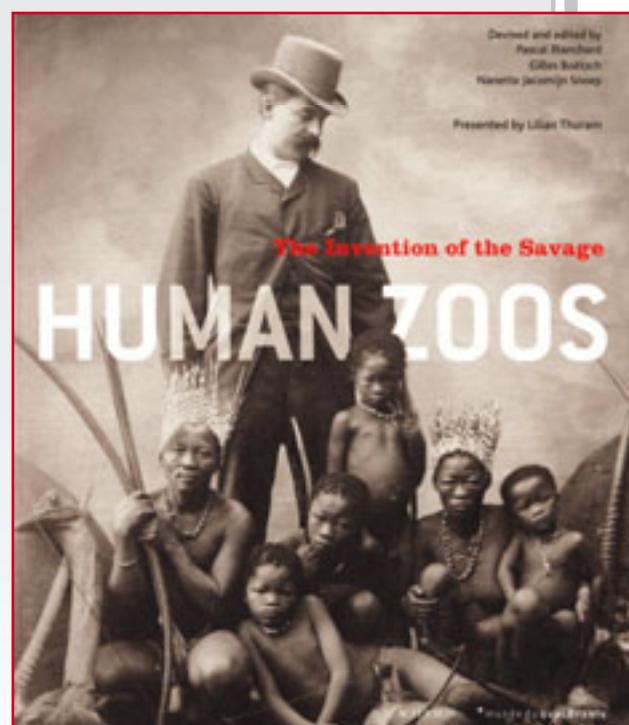
Ota Benga, burada maymunları kucaklayıp oynamaya ve orangutanlarla güreşmeye zorlanyordu. Hayvanat bahçesinin evrimci müdürü Dr. William T. Hornaday, "bu sözde nadide ara geçiş formuna sahip olmanın kendisine verdiği gurur" hakkında uzun konuşmalar yapmış, ziyaretçiler de kafese konan Ota Benga'ya sıradan bir hayvan gibi davranışlılardı.

New York Times gazetesinin o dönemde yayınlanan bir nüshasında ziyaretçilerin tavrı şöyle aktarılıyordu:

Parkta 40 bin ziyaretçi vardı. Bu kalabalıktaki hemen hemen her erkek, her kadın ve her çocuk parktaki Afrikalı vahşi adamı görmek için maymun kafesini ziyaret ediyordu. Uluyarak, alay ederek, bağırıp çağırarak pigmeyi rahatsız ediyorlardı...¹

New York Journal gazetesinin 17 Eylül 1906 tarihli nüshasında ise, bu uygulamanın evrimi kanıtlamak için yapıldığı, ancak büyük bir haksızlık ve zulüm olduğu şöyle vurgulanıyordu:

Bu insanlar düşünsizce ve akılsızca bir maymun kafesinin içerisinde Afrika'dan getirilen küçük bir insanı sergilemişlerdi.

Onların düşüncesi muhtemelen evrimdeki bazı derin dersleri insanlara öğretmekti. Aslında başarılan tek sonuç, bu ülkenin beyazlarından, en azından sempati ve nezaketi hak eden Afrika ırkının, vahşet gösterilerine maruz kalması, ardından da hor görülmüşdür.

Aynı güç tarafından yaratılan, hepimizi aynı yere yerleştiren, aynı hisleri ve aynı ruhu lütfeden Allah'a karşı ... bir insanı maymunlarla bir kafese kapatmak ve bunu alay konusu edinmek çok ayıp ve iğrençtir...²

Kısa sürede ziyaretçi rekoru kıran hayvanat bahçesi yönetimi diğer taraftan insan hakları savunucularının artan baskılarına dayanamadı ve Ota Benga'yı bir süre sonra serbest bıraktı. Serbest kalınca İngilizce öğrenip bir tütün fabrikasında iş bulan Ota Benga fiziksel olarak serbest olsa da zihninden yaşadıklarını atamadı ve 1916'da kalbine ateş ederek intihar etti.

Ota Benga, Kongo'da yaşadığı çevrede oldukça insan canlısı bir kişilik olarak tanınırdı. Kuşkusuz ki intihar, İngiliz derin devletinin getirdiği vahşi sisteme karşı başvurulacak bir yöntem değildir. Fakat bu örnek, Darwinist sistemin getirdiği vahşeti, dehşeti ve korkunç sonuçları görmek bakımından önemlidir.

İlginç olan bu trajedinin İngiliz derin devleti üzerinde hiçbir baskiya sebep olmamış olması ve zulmün bu olaydan sonra da yıllarca devam etmesidir. II. Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'da insanat bahçeleri azaldı. Kalan son insanat bahçesi de 1958 yılında Belçika'da kapandı. Fakat zihniyet değişmedi. İngiliz derin devleti, korkunç Darwinist sahtekarlığı, sistematik olarak yaygınlaşmaya ve kitlelere empoze etmeye devam etti.

Bugün insanlar hayvanat bahçelerinde kafese kapatılmalar da, bir kısım insanların "gelişmemiş" olduğuna dair ürkütücü zihniyet, kimi çevrelerde yoğun olarak devam etmektedir. Evrim teorisinin bir sahtekarlık olduğuna dair açıklamalarımız ve verdiğimiz bilimsel deliller, bu konuda pek çok zihni aydınlatşa da, bu konuda çabaların devam etmesi şarttır. Tüm insanların Yaratıcımız Allah tarafından yaratıldığı, evrim diye hayali bir sürecin asla yaşanmadığı ve her birimizin Hz. Adem (as)'in çocukları olduğumuz gerceği ısrarla ve bilimsel delilleriyle anlatılmalıdır. Farklı ırklar, Rabbimiz'in yarattığı çeşitliliğin bir parçasıdır ve bir güzelliktir. Allah, bu gerceği ayetinde şöyle belirtmiştir:

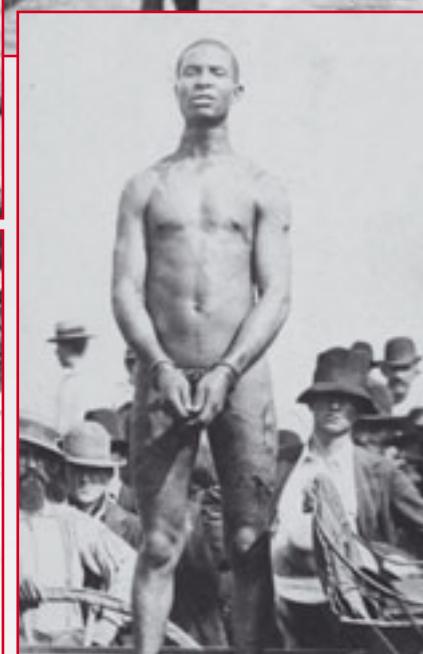
Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 22)

Bir başka ayette ise Rabbimiz, tüm insanların Hz. Adem (as) ve eşinden geldiğini belirtmekte ve çeşitliliğin, insanların birbirleri ile tanışması için yaratılan bir güzellik olduğunu belirtmektedir. Aynı ayette Allah, üstünlüğün ırk veya soya değil takvaya bağlı olduğunu belirtmektedir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ile ride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

İnsanlık tarihinin en dehşet verici olaylarından biri olan İnsanat Bahçeleri, Darwinist propagandanın verdiği en ürkütücü boyuttur. Bu insanlık ayibi 1958'de tamamen kaldırılsa da, zihniyet aynı kalmıştır.

1. Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Oto Benga: The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993, s. 269

2. Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Oto Benga: The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993, s. 267

İngiliz Derin Devleti ve Yeni Sömürgecilik

II. Dünya Savaşı yılları, dünyada dengelerin büyük ölçüde değiştiği bir dönemdir. II. Dünya Savaşı sonrasında İngiltere, savaştan zaferle çıkışmış olsa da, ekonomik ve askeri yönden büyük bir kayba uğramıştır. Üstelik I. Dünya Savaşı'ndan beri sömürgelerde özgürlük mücadelelerinin başlamış olması, İngiliz İmparatorluğu'nun sıkıntı çekmesine neden olmuştur. İngiliz derin devleti sömürgeler üzerinde doğrudan yönetimin maddi ve manevi külfetinden kaçınmak, ancak kontrolünü de tamamen kaybetmemek gayesindedir. Savaş sonrası çökme noktasına gelmiş olan sömürgeerdeki ekonomilerin toparlanabilmesi için, ülkelerin kendi topraklarındaki ekonomilerin doğrudan İngiliz derin devleti yararına kullanılması planına başvurmuştur.

Dahası İngiltere, iki dünya savaşına katılmış bir ülke olarak, dünyaya "barış yanlısı" bir görünüm vermemi tercih etmektedir. Gerçekleşen insanlık suçları ve Churchill'in idaresi, kapalı kapılar arasında büyük eleştirilerin konusudur. İngiliz derin devleti, artık zulüm sistemini gizleyememektedir. İletişim yolları gelişmiş, dünya küçülmüş ve "insan hakları" sorgulanır olmuştur. Artık farklı bir stratejiye geçme zamanı gelmiştir.

İngiliz derin devleti, 20. yüzyılın ortalarından itibaren, kendisini büyük ölçüde yer altına çekmiştir. Yasadışı uygulamalarını farklı piyonlar kullanarak gerçekleştirmeye stratejisine yönelmiştir. Savaşlar ve iç çatışmalarda ABD'yi ön plana çıkarmış, sömürü sistemlerinde ajanlarını ve yancılarını kullanmıştır. Ülkelerin finans sistemlerine "legal" görünümlü faiz kurumlarını kullanarak hakim olmuş; ülkeler içinde, genetiğiyle oynanmış hibrit üretimlere ağırlık vererek tarımı tüketmiştir. Eğitim sisteme el atmış ve sömüreceği ülkeler üzerinde ırkçılık, sınıf ayrimi gibi suni terimleri bilimsel bir kılıf sokarak sosyal Darwinizm'i yaygınlaştırılmıştır. Söz konusu eğitim sisteminin bir sonucu olarak milli bilinci yok etmiştir. Dejenerasyonu ve ahlaki çöküntüyü yaygınlaştırarak, din, maneviyat, aile gibi manevi değerleri gitgide toplumlardan uzaklaştırmıştır. İngiliz derin devletinin yeni sömürge stratejisi, toplumları temel değerlerinden uzaklaştırarak bozguna uğratma ve sonra himaye altına alma şeklindedir. Bunda da tam planladığı şekilde başarı sağlamıştır.

Bu yeni sistemin adı "Yeni Sömürgecilik"tir. Yeni sömürgecilik, "Özgürlük" ve "demokrasi" gibi göz boyayıcı bazı terimlerle birlikte ortaya çıkmış; fakat其实 bu terimleri kendi sinsi amacı için kullanmıştır. Özgürlük ve demokrasi, elbette toplumlar için oldukça önemli ve bir toplumun var olması için şart olan kavamlardır. Bu kavamlar daima savunulmalı, geliştirilmeli ve güçlendirilmelidir. İngiliz derin devletinin yeni sömürgecilik stratejisinde bu kavamlara başvurmasının amacı ise başkadır. İngiliz derin devleti, bu terimlerin ardına sıçınarak, ülkeleri içten içe sömürmüş, özgürlük vaat ederek toplumları daha fazla pranga altına almıştır.

Askeri bir darbe ile devrilene kadar 10 yıl boyunca Gana'nın bağımsızlık sonrası dönemde ilk başkanlığını yapan Kwame Nkrumah da buna dikkat çekenlerdendir. Nkrumah, sömürgeciliği sürdürmek için yapılan modern girişimler ile eş zamanlı olarak "özgürler"den bahsetmeyi, yenisömürgecilik olarak kabul etmektedir.²⁵⁷ Bu yöntemle sömürülen ülkeler, özgürlük ve bağımsızlık kavamlarının altında sömürgedüklerinin farkında dahi olmamışlardır. İngiliz gazetesi *The Guardian* bu gerçeği, "*İngiltere, Afrika'nın kaynaklarının soygununda asıl rolü oynuyor*" diyerek açıkça dile getirmiştir.²⁵⁸

Gazetenin yayınladığı rapora göre, Afrika'ya giriş yapan ve Afrika'dan çıkan toplam kaynak miktarı ölçülmüş ve şöyle bir sonuç elde edilmiştir: Afrika her yıl 192 milyar Pound kaybederken, kıtaya sadece 134 milyar Pound giriş yapmaktadır. Bu da Afrika'da her yıl net 58 milyar Pound'un kaybedildiği gerçeğini ortaya koymaktadır.²⁵⁹

Burada ilginç olan, kıtanın özellikle yeraltı kaynakları ve bazı bölgelerdeki tarım alanları bakımından dünyanın en zengin anakarası olmasıdır. Afrika, tüm zenginliğine rağmen hala yoksulluk –hatta açlık– çekmektedir. Zengin kıtayı sömüren İngiliz derin devleti, bu sömürü sistemi çeşitli yöntemlerle de gizlemeye çalışmaktadır.

Bağımsız Gana'nın ilk Başkanı Kwame Nkrumah, "Yeni Sömürgecilik" tanımını ilk yapanlardandır.

Yapılan gösteriş yardımları ve bu uğurda ön plana çıkarılan isimler, çokunlukla senaryonun bir parçasıdır. *The Guardian*, 15 Temmuz 2014 tarihinde yayınlanan "Aid to Africa: Donations From West Mask 60bn Looting' of Continent" (Afrika'ya Yardım: Batı'nın Bağışları, Kitanın 60 Milyar Dolarlık Yağmalanmasını Maskeliyor) başlıklı yazında bunun nedenini şöyle açıklamaktadır:

*STK'lara göre, İngiltere ve zengin devletler, şirketlerinin, Afrika'nın kaynaklarını yağmalamalarına izin verirken aynı zamanda yardımlarla yaptıkları cömertliklerinden zevk alıyor.*²⁶⁰

The Guardian'daki yazında bütün bunların İngiliz şirketlerince yapıldığı söylenirken, Health Poverty Action yöneticisi Martin Drewry İngiliz derin devletinin yaptığı "soygunun" merkezinin Londra olduğunu söyle aktarmaktadır:

Genel anlayış, İngiltere'nin Afrika'ya yardımlarla "destek olduğu". Fakat gerçekte bu yardımlar, çıkarılan milyarlar için bir sis perdesi görevi görüyor. Hadi daha gerçekçi bir dil kullanalım: Bu yapılan şey çapulculuktur; cömertliğin tam tersidir. Şunu da kabul etmeliyiz ki uluslararası olarak işletilen bu finansal sistemin kalbi Londra'dır.

The Guardian'daki bir diğer yazda ise İngiltere'nin kendisine "yoksulların kahraman koruyucusu" imajı vermeye çalıştığı belirtilirken durumun çok daha farklı olduğu söyle aktarılıyor: "Gerçek şu ki: İngiltere, Afrika'ya yardımında verdiklerinden daha fazlasını ondan alıyor. Biz Afrika'ya değil, onlar bize para yatırımı yapıyor".²⁶¹

*İngiliz *The Guardian* gazetesi, "Biz Afrika'ya değil, onlar bize para yatırımı yapıyor" diyerek Afrika gerçekğini tasvir etmiştir.*

AFRİKA'NIN MİLYAR DOLARLIK KAYIPLARI

Afrika'ya Avrupa'dan yapılan devlet bazında yardımlar, gerçekle çok çoğunlukla göz boyamadır. Yapılan yardımların çok daha fazlası, sömürü yoluyla geri alınmaktadır.

İngiliz yazar Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order* (Büyük Aldatmaca: Anglo-Amerikan Gücü ve Dünya Düzeni) isimli kitabında, İngiliz derin devletinin büründüğü "yardımsever" görünümü altında, Afrika ülkelerini nasıl sömürdüğünü şu cümlelerle anlatmıştır:

1967-69 tarihlerinde İngiltere'nin Yurtdışı Gelişmeden Sorumlu Bakanı görevini yapan Reg Prentice şöyle diyordu: "Yardım programımız, kendi yurtdışı pazarlarımıza bir yatırım olarak görülebilir. Bu durum tüm donör ülkeler için geçerlidir ... Şu anda global yardım akışının yüzde 7.5'ini biz sağlıyoruz ama gelişmekte olan ülkelerden ithal edilen mallar için gelişmiş ülkelerden gelen siparişlerin yüzde 12'sini biz alıyoruz. Yardım programımız ödeme dengemize yardımcı oluyor ... Dolaylı etkileri (yardımın ardından ticaret) ve diğer ülkelerin yardım programlarından aldığımız siparişleri düşününce **son durum bizim lehimiz oluyor**. 1978-1984 arasında 1 milyon Pound'luk yardım 3.2 milyon Pound'luk ihracata yol açtı. 1982-91 arasında İngiltere'nin sağladığı her 1.00 Pound'luk yardım için, İngiliz şirketler 1.20 Pound aldı. Oxfam'in bir raporuna göre Afrika, 1987'den beri 100 milyar dolardan fazla borç ödemesine rağmen borç seviyesi $\frac{1}{4}$ oranında arttı. 1995 yılında sadece İngiliz hükümeti (bankalar değil) gelişmekte olan ülkelerden borç servisi adında 262 milyon Pound aldı.²⁶²

Resmi rakamlara bakıldığında İngiltere, bütün bu ülkelere bağış ya da yardım adı altında para akıtan bir ülke gibi görünmektedir. Kuşkusuz hem İngiltere Hükümeti nezdinde hem de İngiltere'de sivil toplum kuruluşlarında bu yardımı vicdani bir görev olarak yapan ve gerçekten Afrika'nın ve diğer zorluk içindeki ülkelerin kalkınmasını isteyen kişiler çoktur. Ancak şu anki mevcut sistem, tüm iyi niyetli insanların çabalarına rağmen, İngiliz derin devletinin himayesinde işlemektedir. Bu sistemden İngiliz Hükümeti'nin kendisi dahi çekamamaktadır. İngiliz derin devleti, her zamanki sinsi politikasını burada da uygulamakta, doğrudan sömüren taraf olarak görünmek yerine, Afrika'ya yardım sağlayan bir "dost" görünümünde ortaya çıkmaktadır. Rakamlara vurulduğunda ise durumun hiç de böyle olmadığı açıktır.

Elbette iyi insanların çabaları ses getirir. İyi insanlar, kendi vicdanlarına uyararak, şartlar ne olursa olsun, güç kimin elinde görünürse görünüsün doğru olanı daima yapmakla yükümlüdürler. Fakat aynı zamanda iyiler, iyiliğin yaygınlaşabilmesi için İngiliz derin devleti gibi sinsi bir yapılanmayı da deşifre etmekle yükümlüdürler. Çünkü İngiliz derin devletinin gizli stratejileri, dünya çapında hala can yaktıktır, bu mekanizmanın gizli kalması ise, zararı artırmaktadır. Deşifre ettikçe ve dünyaya hakim deccali yapının İngiliz derin devleti olduğu dile getirildikçe, bu sistemin de gücü kırılacak ve Deccal Komitesi, insanları aldatmanın bu kadar kolay olmadığını anlayacaktır.

Dünyada hiç kimse, acı ve yoksulluk çekmeye mahkum olarak bırakılmaz. Zavallı duruma getirilmiş her kişi ve her millet, vicdanlı insanların sorumluluğu altındadır. Hele ki bu insanlar, Deccal'in basit aldatmacaları sonucunda bu hallere düştüyse, bunu ortadan kaldıracak hamleler yapmak şarttır. Allah, iyilerin çabasını elbette görecek ve deccali sistemi ortadan kaldırıp, zayıf bırakılmışları refaha erdirecektir. Bunun için bize düşen, çaba ve duadır.

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeyden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Bağımsızlık Adı Altında Sömürge

Yeni dünya düzeni, "yeni sömürgecilik" sisteminin uygulanması için oldukça müsait hale gelmiştir. II. Dünya Savaşı sonrasında kurulmuş olan Birleşmiş Milletler, çeşitli bildirgelerle sömürge döneminde gerçekleşen bazı eylemleri "insanlığa karşı suçlar" olarak tanımlamıştır. Uluslararası Ceza Mahkemesi, Roma Statüsü'nün savaş suçlarını açıklayan 8. Maddesi ile insanlığa karşı suçları tanımlayan 7. Maddesi, sömürgeciligi "insanlığa karşı suç" olarak kabul etmiştir.

Sömürge ülkelerine bağımsızlık verilmesinin hemen sonrasında BM, bağımsızlık kazanan sömürge ülkelerini bünyesine kabul etmeye başlamış, bu durum İngiliz derin devleti nezdinde önemli rahatsızlıklara sebep olmuştur.

İngiliz Tarihçi Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order* (Büyük Aldatmaca: Anglo-Amerikan Gücü ve Dünya Düzeni) isimli kitabında bu durumu şöyle tarif etmiştir:

Haziran 1950 tarihli bir Dışişleri notunda şu ifadeler yer alıyor: "Bir devlet-bir oy' sistemi kapsamında, küçük ülkelerin gereksiz bir etki gücüne sahip hale gelmesi, İngiltere ve İngiliz Milletler Topluluğu'nun temel menfaatlerini, BM müdahalesinden koruma imkanını kısıtlayabilir." Başbakan Harold Macmillan da benzer bir ifadede bulunuyor ve Soğuk Savaş'ın bir probleminin "Afrika-Asya kamplarında son derece önemsiz ülkelerin eline ciddi bir şantaj kozu vermesi" olduğunu söylüyor. İngiltere'nin, İngiliz Milletler Topluluğu'na yönelik demokrasi hakkındaki düşünceleri de benzerdi. Örneğin 1953 tarihli bir

memorandumda şöyle deniyordu: "İlkel insanların yaşadığı bu küçük ülkeler şu anda 'yetişkin ülke' olmak için gereken zihinsel yetkinliğe sahip degiller." İngiltere'nin İngiliz Milletler Topluluğu Bakanı da, yeni bağımsızlık kazanmış bölgelere tam Milletler Topluluğu statüsü vermenin "rahatsız edici" olacağını, ... ve "en baştan itibaren ... bizim etki alanımızda kalmalarının sağlanması gerektigini" söylemişti ... İngiltere "BM'nin, İngiltere'nin kolonileri üzerindeki etkisini zayıflatmasını engellemek" istiyor ve bunu sadece savaş sonrası yıllarda değil "dekolonizasyon" sürecinde de devam ettiriyordu. Örneğin 1960 BM Genel Kurul kararı "tüm yetkinin acilen ve herhangi bir koşul olmadan [sömürge] halklarına devredilmesini" söyledi. İngiltere bu kararda oy kullanmadı ve bu beyanı hiçbir zaman resmi olarak kabul etmedi. Ayrıca uzun yıllar, komitenin, kararın uygulanmasını denetlemek için görevlendirdiği delegelerin, bölgelerini ziyaret etmesine izin vermedi. 1970'teki Genel Kurul kararı 1960 tarihli kararın uygulanması yönünde tekrardan çağrıda bulununca, İngiltere protesto için bu kararı hazırlayan komiteden istifa etti.²⁶³

İngiliz derin devleti, sömürgecilik sisteminde artık pek çok uygulamanın suç kapsamına girdiğini biliyordu. Bu nedenle, yine aynı toprakları sömürecek ama yeni kanunlara göre suç sayılmayacak sinsi bir sömürü politikası arayışı içine girdi. "Yeni sömürgecilik" buna çok uygundu. Yeni sömürgecilik sisteminde, ülkeler yine İngiliz derin devletinin sömürüsü altında olacaktı; fakat uygulama o kadar kitabına uygun şekilde yapılacaktı ki, işlenen suçlarla ilgili değil suçlama, kınama dahi söz konusu olmayacaktı.²⁶⁴ Hatta tümüyle bir insanlık suçu olan köle ticareti, tamamen farklı görünüm altında işlemeye devam edecek ve farklı görünüm almış olmasından dolayı da herhangi bir suç kapsamına dahil edilmeyecekti.

Özellikle mali yardım adı altında gerçekleştirilen ekonomik yaptımlar, söz konusu sömürge ülkelerinde siyasi gücü ikinci plana itmekte, hukuki sistemi yok etmekte ve askeri gücü ise tamamen sömüren toplumun hakimiyechine bırakılacaktı. Görünürde toprakların fiziki işgali söz konusu değildi, fakat pratikte topraklar siyasi, sosyal, kültürel, askeri ve mali bakımından tümüyle sömürgecilerin yönetimi ve kontrolü altında olacaktı. Kanun koyucular sömüren ülkeler olduğundan, söz konusu sömürü sisteminin kanunlarda bir karşılığı bulunmayacaktı.

Sömürgelerin İngiltere'nin himayesinden ayrılarak bağımsızlıklarını kazanmaları, maddi anlamda büyük bir boşluğa girmelerini de beraberinde getirmiştir. O vakte kadar bütün üretimlerine İngiliz derin devleti tarafından el konulmuş, üretim yapamamışlardır. İngiliz derin devletinin oyunları sonucunda tarımı büyük ölçüde terk etmek zorunda kalmış, sanayileşme sistemlerine ulaşamamışlardır. Dolayısıyla sözde "bağımsızlık"la birlikte müthiş bir yoksulluk ile karşı karşıya kalmışlardır. Zaten plan da budur. İngiliz derin devleti, sömürgelerin legal yollarla İngiliz hakimiyeti altına gireceği alt yapıyı zaten çoktan hazırlamıştır. Söz konusu fakir devletler, kaçınılmaz olarak İngiltere'nin yardımına ihtiyaç duyacaklardır. İngiliz derin devletinin "yardım" adı altında yaptığı ekonomik hamleler de gerçekte o ülkeyi tümüyle İngiliz derin devletine bağımlı hale getirecektir.

Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Ticaret Örgütü (WTO), ihtiyaç içindeki bazı ülkelere fon sağlamakla görevli kurumlardır. Bu finans kurumlarının yaptığı yardımlar söz konusu ülkenin "yararına" gibi görünse de, gerçekler çok başkadır. Bu fonlar karşılığında girilen hukuki, ekonomik ve siyasi yükümlülükler nedeniyle söz konusu ülke, artık tümüyle İngiliz derin devletinin himayesinde bulunan kurumlara teslim olmaktadır.

Bu aslında, sadece eski sömürge ülkeleri için geçerli değildir. Türkiye dahil Ortadoğu ülkeleri, Asya ülkeleri ve pek çok gelişmekte olan ülke bu sistemin tehdidi altına girmiştir.

Allah'a şükür, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın akılcı ekonomik politikaları neticesinde ülkemiz, IMF boyunduruğundan kurtulmuş durumdadır. Fakat şu anda pek çok ülke hala boyunduruk altındadır.

Söz konusu kurumların idaresi altında "yardım alan" eski sömürgelerden, bu yardımlar karşılığında çeşitli bekłentiler vardır. Ülkenin, "liberalleşme" adı altında, sermaye piyasasını yabancı şirketlere açmaya yönelik düzenlemeler yapması istenmektedir. Yabancı şirketlerin o ülkenin doğal kaynaklarını ve zenginliklerini yöneten mekanizmalarda söz sahibi olmaları ile yeni sömürü düzeni başlar.

Şunu unutmamak gereklidir: İngiliz derin devleti, gerçekte hiçbir ülkenin demokratikleşmesinden veya liberalleşmesinden yana değildir. Keza demokratikleşme, İngiliz derin devleti için büyük bir risktir. Derin devlet, halkın yönlendirebilmektedir ama halkın seçimini her zaman kontrol edemeyebilir. İngiliz derin devletinin aradığı sistem, tamamen kendi kontrolü altında olan bir sistemdir. Dolayısıyla söz konusu ülkelerde "demokratikleşme" teriminin bu kadar fazla kullanılması, demokratikleşme özlemi değildir. Aksine ülke üzerine uygulanacak yaptırımlar için bir kılıftır.

İngiliz derin devleti, genellikle sihirli kelime "demokratikleşme"yi ön plana çıkararak, bu talebe uyan ve kendi kontrolünde olan bir lideri ülkenin başına getirmektedir. Bu sözde demokrasi sistemi, aslında İngiliz derin devletinin tasvip etmediklerini susturma siyasetidir. Yani bir bakıma, İngiliz derin devletinin liderliğinde bir diktatörlük sistemidir.

Antropolog Bronisław Malinowski, İngiliz derin devletinin Afrika'yı sözde "medenileştirdiği" iddiaları ile ilgili olarak şu gerçeklere dikkat çekmiştir:

"Biz" onlara, siyasal hakimiyetin araçlarını vermiş degildik, tipki iktisadi zenginlik ve avantajlarının özünü onlarla paylaşmadığımız gibi.²⁶⁵

İngiliz derin devletinin himayesindeki hiçbir kurumun maddi "yardımları" karşılıksız yapmayacağı mutlaka akılda tutulmalıdır. Yardımlar yoluyla hem söz konusu ülkeler her açıdan hakimiyet altına alınmakta, hem de verilen yardımlar aslında yüksek faizli borçlar şeklinde olmaktadır. Borçların sadece faizleri ödenebilmekte ve söz konusu ülkeler daima bu borç batağı altında İngiliz derin devletinin himayesinde kalmaktadırlar.

Kanadalı siyaset bilimi uzmanı Robert Cox, "hegemonik devlet" olabilmek için bir devletin evrensel görünen bir dünya düzeni kurması gerektiğini ileri sürer. Cox, bu dünya düzeninin özelliğini ise, "*hakim olan devlet diğerlerini sömürürken, sömürülen ülkelerin, mevcut durumun kendi çıkarları doğrultusunda olduğunu sanmaları*" şeklinde tanımlar.²⁶⁶ Şu an hali hazırladı durum tam olarak budur.

Postkolonyal (sömürge sonrası) çalışmaların önemli ismi Hintli Akademisyen Partha Chatterjee, *Nationalist Thought and the Colonial World* (Mil-

liyetçi Düşünce ve Kolonyal Dünya) adlı kitabında bu gerçeği şu cümlelerle okuyucularına aktarmaktadır:

...bizim adımıza yalnızca kolonyal aydınlanma ve sömürü senaryosunu tasarlamakla kalmamış, aynı zamanda bizim antikolonial (koloni karşıtı) direnişimizi ve postkolonyal (koloni sonrası) sefaletimizi de planlamıştır. Tahayüllerimiz bile sonsuza kadar kolonileştirilmiş durumda kalmak zorundadır.²⁶⁷

1960'lı yıllarda sömürgecilik kağıt üzerinde sona erdikten sonra, İngiliz derin devleti, sömürge bölgelerindeki sınırları yeniden çizmiştir. Afrika'daki sınırların cetvelle çizilmiş gibi durmasının nedeni, bunların siyasi hesaplamalarla uygun olarak gerçekten cetvelle çizilmiş olmalarıdır. Bir başka deyişle sömürge ülkeleri, İngiliz derin devleti tarafından aynı politika dahilinde sömürülmeye devam edecektir.

Bazı analistler, yeni sömürge döneminin varlığını inkar etmemekle birlikte, yeni sistemde en azından insanların öldürülmediği iddiasını ortaya atarak yeni sistemin savunuculuğunu yaparlar.

Yeni sömürgecilikte en azından insanların öldürülmediği iddiası gerçekçi değildir. Görünürde, sadece yöntem değişmiştir; zulüm devam etmektedir.

Oysa bu iddia gerçekdir. Çünkü İngiliz derin devleti, idareden hoşnutsuz olduğu zamanlarda çeşitli isyanlar körükleyerek, iç savaşlar çıkararak, gerektiğinde askeri müdahaleler yaparak, halen söz konusu ülkelerde kanlı eylemlere imza atmaktadır.

Ayrıca şunu unutmamak gereklidir ki, insan gücünün ortadan kalkması zaten sömürgecilikle çatışan bir kavramdır. Çünkü insan sömürüsü, İngiliz derin devleti açısından önemli bir konudur. İngiliz derin devleti, önce sömürdüğü toplumlarındaki insanları kendi istediği şekilde dönüştürmeye, sonra da onları, oldukça ucuz bir işgücü haline kullanmaktadır. İşte İngiliz derin devletinin insana bakış açısı ve sinsi stratejisi budur.

Nitekim bazı kişiler kölelik sisteminin 21. yüzyılda artık kalmadığını iddia etseler de durum böyle değildir. Günümüzde insan kaçakçılığı, kaçak işçiler, çocuk ticareti köleliğin örtülü şekildeki türlerindendir. Kölelik yasaklanmıştır; ama gerçekte bugün, sayıları milyonlarla ifade edilecek kadar köle bulunmaktadır. "Köle" teriminin günümüzde açıkça kullanılmaması insanların yaniltmalıdır. Kölelik, karşılığı ödenmeden zorla çalışma veya emek sömürüsü olarak tanımlanırsa, şu anda dünyada bu tanımlara uyan milyonlarca insan olduğunu bilmek gerekmektedir. Özellikle son zamanlarda, İngiliz derin devletinin karışıklık ve isyan çıkardığı bölgelerden gerçekleşen göçler, durumun vahametini artırmıştır.

Kölelik sistemi resmi olarak yasaklandırsa da, şu an dünyada bu tanıma uyan milyonlarca insan vardır.

İngiliz Milletler Topluluğu

İngiliz derin devletinin uluslararası politikayı yönlendirme ve yönetmede kullandığı ana manivelalarından biri İngiliz Milletler Topluluğu'dur.

Bu topluluk, adından da anlaşılacağı gibi, merkezinde İngiltere'nin bulunduğu uluslararası bir organizasyondur. Çoğu, İngiltere'nin eski sömürgeleri, işgal ettiği ülkeler ve müttefiklerinden oluşan 49 ülke ve 29 bölge istihbarattan ekonomiye, ticaretten savunmaya birçok alanda İngiltere'nin koordinasyonu altında ortak hareket etmektedirler.

Dünyanın dört bir yanına yayılmış olan ve 2.4 milyarlık nüfus ile 14 trilyon liralık bir GSMH'ya sahip olan bu dev güç, İngiltere'ye diplomasiden savunmaya çok geniş bir hareket alanı sağlamaktadır. İngiliz derin devleti, dünyanın herhangi bir yerinde kendi çıkarını ilgilendiren hadiseleri, İngiliz Milletler Topluluğu'nun olanaklarını kullanarak dilediği gibi dizayn etmektedir.

Örneğin, İngiliz derin devleti, Ortadoğu'nun iletişim ve haberleşmesine müdahale etmek istediğiinde, Topluluk üyelerinden bu işlem için elverişli olan Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda ülkelerini bir araya getirip "Beş Göz" olarak bilinen istihbarat sistemini kurmuştur. Söz konusu ülkelerde teknik alt yapıyı oluşturmuş, dinleme merkezini de Kıbrıs'taki üsse yerleştirerek tüm Ortadoğu ve bölge ülkelerini dinlemiştir. Bu konunun detaylarına ilerleyen satırlarda değinilecektir.

Topluluğun Doğusu

Özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında, sömürgelerin görünürde bağımsızlıklarını kazanmalarının ardından İngiltere, bu sömürgelere tekrar hakim olma yolunu daha legal görünümlü olan ama özünde yine tehdit, baskı ve zorlama olan mafya yöntemleriyle uygulamıştır. Artık İngiliz hakimiyetinin adı, İngiliz İmparatorluğu değil; İngiliz Milletler Topluluğu'dur.

Örneğin, İngiliz Hazinesi'nin 1945 tarihli bir raporunda, ülkelerin, ekonomik baskılarla İngiltere'nin istediği yönde karar almaya zorlanacakları açıkça ifade edilmiştir:

Diger ülkelerin iç kararlarına etki edebilmemize olanak sağlayacak teknikler geliştirmeliyiz. Bu bağlamda ülkeleri, "gelişimlerinin genel gidişatı konusunda tavsiyelerimizi dinlemeye" zorlayacak ekonomik tedbirler de düşünülebilir.²⁶⁸

Bu raporda geçen ifadelere göre hazırlanan Londra Bildirgesi'ne 1949'da imza atılmıştır. Londra Bildirgesi, modern İngiliz Milletler Topluluğu'nun ilk oluşumudur. Londra Bildirgesi'ne göre, daha önce İmparatorluğa bağlı olan ülkeler, yine İngiltere'ye bağlı bir "milletler birliği" oluşturacaklar ve üye ülkeler güya "özgür ve eşit" sayılacaklardır.

Kraliçe Elizabeth, 1953 yılında, İngiliz Milletler Topluluğu turunun ilk durağı olan Pasifik Adalarından Tonga'da karşılanırken

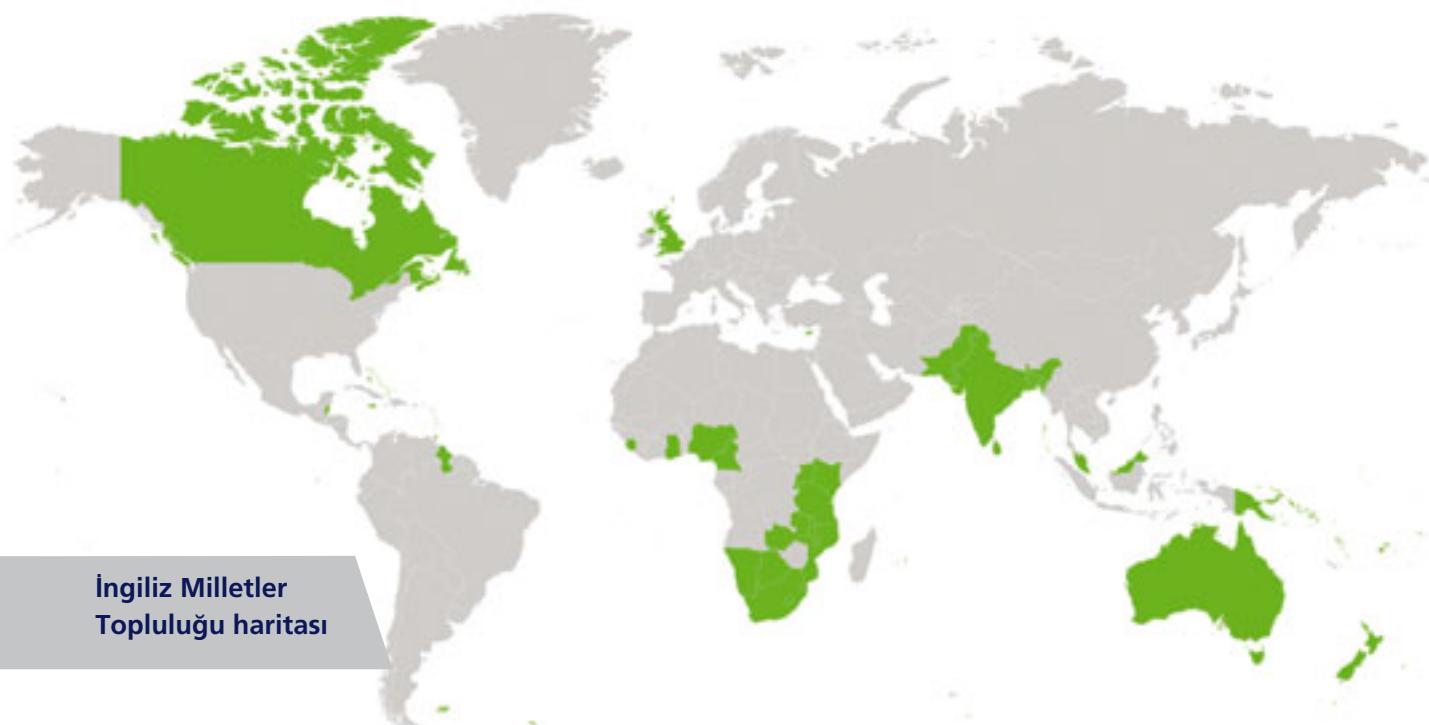
(Üstte) 1975 yılında İngiltere Kraliçesi liderliğinde Jamaika'da yapılan İngiliz Milletler Topluluğu Devlet Başkanları toplantısı
 (Solda) 1957 yılında İngiliz Milletler Topluluğu'nun sadece 10 üyesi vardı. Şimdiki üye sayısı 53'tür.

Bunlar gerçekte asla özgür ve eşit değildir. Çünkü İngiliz Milletler Topluluğu'nun 31 üyesi cumhuriyetle yönetilmekte, 5'i ise farklı krallıkların idaresi altında monarşi ile idare edilmektedir. Fakat bunların tümü, ayrıntılarını sonraki satırlarda anlatacağımız üzere hukuken veya filen İngiltere Kraliçesi'ne bağlıdır.

İngiliz Milletler Topluluğu fikri, temelde, İngiltere'nin her şekilde bütün dünyaya hakim olması gerektiğine inanan Winston Churchill'e aittir. Churchill, eski sömürgelerden yararlanma amacını taşıyan bir strateji ortaya koymuş ve buna "üç daire" prensibi demiştir. Kısmen kesişen bu daireler, üç ayrı katagoriyi kapsamaktadır: 1. İngiliz Milletler Topluluğu; 2. Amerika Birleşik Devletleri ile stratejik ortaklık seviyesinde ilişkilerin kurulduğu Anglosakson ekseni ve 3. İngiltere'nin belirleyici bir rol oynamak istediği Avrupa.²⁶⁹

Dünyanın dört bir tarafına yayılan İngiliz Milletler Topluluğu'nun üyelerinin bölgelere dağılımı şöyledir:

Afrika: Botswana, Kamerun, Gana, Kenya, Lesotho, Malavi, Mauritius, Mozambik, Namibya, Nijerya, Ruanda, Seyşeller, Siera Leone, Güney Afrika Cumhuriyeti, Svaziland, Uganda, Tanzanya, Zambiya

Asya: Bangladeş, Brunei, Hindistan, Malezya, Maldivler, Pakistan, Singapur, Sri Lanka

Amerika ve Karayipler: Antigua ve Barbuda, Bahamalar, Barbados, Belize, Kanada, Dominik Cumhuriyeti, Grenada, Guyana, Jamaika, Saint Lucia, Saint Kitts ve Nevis, Saint Vincent ve Grenadinler, Trinidad ve Tobago

Avrupa: Kıbrıs Rum Kesimi, Malta, Birleşik Krallık

Büyük Okyanus: Avustralya, Fiji, Kiribati, Nauru, Yeni Zelanda, Papua Yeni Gine, Samoa, Solomon Adaları, Tonga, Tuvalu, Vanuatu

İngiltere, Avrupa Birliği içinde de imtiyazlı konumdadır. Diğer üye ülkelerin sahip olmadıkları ayrıcalıklı haklara sahiptir. Mesela Birlük kurallarına göre AB üyesi tüm ülkeler, Birlük dışındaki ülkeler ile olan ekonomik ilişkilerini AB'nin belirlediği sınırlar çerçevesinde şekillendirmek zorundadırlar. Fakat bu İngiltere için geçerli değildir; İngiltere, İngiliz Milletler Topluluğu'na üye olan tüm ülkelerle ayrıca ticaret yapma imtiyazına sahiptir.

İngiltere Kraliçesi, İngiliz Milletler Topluluğu'nun başı olarak tanınmaktadır. Kraliçe ayrıca Kanada, Yeni Zelanda ve Avustralya da dahil olmak üzere topluluk ülkelerinden 16'sının devlet başkanıdır. İngiliz Milletler Topluluğu ülkelerinde "devlet başkanı" sıfatı taşıyan "genel vali"ler Kraliçe tarafından atanmaktadır.²⁷⁰

Genel valiler genellikle emekli olmuş eski politikacılardır. Avam Kamarası ve Senato'nun çıkardığı kararnamelere Kraliyet onayını sağlamak, devlet belgelerini imzalamak, Parlamento toplantılarını resmen açıp kapatmak ve seçimler öncesi Parlamento'yu feshetmek gibi görevleri vardır.

Başka bir deyişle, genel valilerin kararlarını Kraliyet, Kraliyet'in kararlarını da İngiliz derin devleti belirlemekte, yani sonuçta tüm Topluluk derin devletin belirlediği kararlarla yönetilmektedir.

Kanada, Avustralya, Yeni Zelanda ve ABD dahil tüm diğer ülkelerde, İngiltere'ye özgü "Anglosakson modeli" denen hukuk sistemi kullanılmaktadır.²⁷¹ Bu sistem son sözü ve nihai kararı İngiliz kurumlarının vereceği şekilde kurgulanmıştır. Öyle ki 1980'li yılların sonuna kadar Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda gibi ülkelerin bile anayasalarında yaptıkları değişiklikler için İngiltere'nin onayını alma zorunluluğu vardı.²⁷² Kraliyet Danışma Kurulu Yargı Konseyi, halen Karayıpler ve Pasifik'teki bazı eski kolonilerin en yüksek temiz mahkemesidir.²⁷³

Bu ülkelerde dini inanış (Anglikanizm) bile İngiltere'deki ile aynıdır.

ABD'li sosyolog Immanuel Wallerstein, İngiliz Milletler Topluluğu üyesi ülkelerin politik ve ekonomik anlamda bağımlılıklarının hala sürdüğünü belirtmekte ve bağımlılığın, kolonilerde oluşturulan "yerel elitler" tarafından sürdürülüğünü belirtmektedir.²⁷⁴

Bir başka deyişle İngiliz derin devleti, típkı koloni döneminde olduğu gibi, günümüzde de hakimiyeti altına almak istediği topraklarda, İngiliz çíkarlarını savunacak ve bilgi akışını sağlayacak çeşitli ajanlar ve yancılar edinmektedir. Bu kişiler, çoğu zaman devlet başkanlığı, bakanlık gibi kritik görevlerde dahi olabilmektedirler. Yerel yancılar, İngiliz derin devletinin her konuda devrede olmasını sağlamaktadır.

Sosyal Hayattan Hukuka İngiliz Hakimiyeti

İngiliz Milletler Topluluğu'na üye ülkeler harita üzerinde bakılacak olursa bu ülkelerin yeryüzünde çok geniş bir coğrafyaya yayıldıkları görülür. Bu, devasa bir insan kaynağı, doğal kaynak ve pazar anlamına gelmektedir.

İngiliz Milletler Topluluğu'na üye ülkeler ile yapılan ticaret, İngiliz Ekonomisi içerisinde çok önemli bir yer tutmaktadır. Hatta bu örgütün henüz tam anlamıyla teşkilatlanamadığı ve üye sayısının çok az olduğu 1950'lerde bile, İngiltere'nin yaptığı ihracatın %54'ü ve ithalatının da %49'u İngiliz Milletler Topluluğu ülkelerine aittir.²⁷⁵

Kanada ve Avustralya gibi birkaç ülke dışında, topluluğun üyelerinin büyük bir kısmı az gelişmiş veya gelişmemiş ülkelerden oluşmaktadır. İngiliz ekonomisi, bu ülkelerin yanında devasa bir yapıya sahiptir. Dolayısıyla, İngiltere ile ticarete girdiklerinde kâr edenin İngiltere olacağı açıktır. İngiltere,

İngiliz Milletler Topluluğu'nu simgeleyen bir afiş

başta gümrükler olmak üzere çeşitli ticari sınırlamalardan muaf olarak bu ülkelerden istifade edebilmektedir. Tek bir asker ya da bir donanma bulundurmaya gerek olmadan imtiyazlı olarak ticaret yapabilmektedir.

Topluluk içinde toplam olarak 2.4 milyarlık bir nüfus ve pazar bulunmaktadır. Toplam 14 trilyon dolarlık GSYİH ve kişi başı geliri 6500 Dolar olan bu topluluk İngiltere için AB'ye alternatif olan bir topluluktur. AB içinde "en ayrıcalıklı ülke" konumunda olan İngiltere, bu pazarı AB üyeleriyle paylaşmak istememektedir. Özellikle son zamanlarda AB'nin Avustralya, Hindistan gibi ülkelerle ikili anlaşmalar yapmayı hedeflemesi, özellikle Hindistan'da var olan İngiliz firmalarının pek hoşuna gitmemiştir.²⁷⁶

Göründüğü gibi İngiliz derin devleti, eski sömürgecilerini daima canlı tutmuştur. Siyasi ve askeri olarak kendilerine bağlı tutamadığını ise İngiliz Milletler Topluluğu adı altında ekonomik ve kültürel anlamda etkilemeye sürdürmüştür. Kağıt üstünde yok olan İngiliz İmparatorluğu, perde arkasında ve İngiliz derin devletinin çabalarıyla devam etmiştir.

İşin ilginç yanı bu gerçek, uluslararası kamuoyundan gizlenmiştir. Akademisyen Göktürk Tüysüzoglu'nun belirttiği gibi; "*İngilizler bu gerçeği uluslararası gündemden soyutlamayı başarmışlardır.*"²⁷⁷

İngiliz derin devleti, bugün Brexit ile AB'den vazgeçmeye tereddüt etmemiştir. Marmara Üniversitesi'nden Dr. Nuri Sevgen, bunun sebebini şu şekilde anlatmaktadır:

İngiltere'nin dominyonları (İngiliz Milletler Topluluğu ülkeleri) ile olan ticari ilişkisi AB standartları yüzünden zedelenmeye başlamış. "Yahu biz İmparatorluktuk. Ne demeye küçük devletler ile birliğe girdik ki?" serzenişleri yükselmeye başlamış. Çünkü ticaret ilişkisi olan dominyonların ticari derinliği AB'ne göre daha yüksek de ondan. 2011 yılı rakamları ile İngiliz Milletler Topluluğu olarak adlandırılan dominyonların bütünü nüfus olarak 2.2 milyar iken AB nüfusu 500 milyon. Her ne kadar AB, GSYİH büyüklüğü 15 milyar dolar ile dominyonlar topluluğunun iki katı olsa da, orada tek patron İngiltere. AB içinde Almanya ve Fransa'nın patronlukları, İngiltere'nin pek de arzu etmediği bir durum.²⁷⁸

İngiliz Deniz Aşırı Toprakları

İngiliz derin devletinin hiçbir engelle karşılaşmadan sözünü geçtiği coğrafya oldukça genişir. Örneğin, denizaşırı topraklardaki İngiliz varlığı 2002 yılında, İngiliz Deniz Aşırı Toprakları Kanunu adı altında İngiliz Parlamentosu'nda kabul edilmiştir. Böylece Birleşik Krallık'a doğrudan bağımlı bölgeler "denizaşırı topraklar" olarak yeniden sınıflandırılmıştır.

Bu topraklar ve yer aldıkları yerler şunlardır:

Kayman Adaları, Virgin Adaları, Monserrat, Turks ve Caicos Adaları (Karakayıpler), Bermuda (Kuzey Atlantik Okyanusu), Falkland Adaları, Güney Georgia ve Güney Sandwich Adaları (Güney Atlantik Okyanusu), Cebelitarık (Avrupa), İngiliz Hint Okyanusu Bölgesi (Hint Okyanusu) İngiliz Antarktika'sı, Pitcairn (Büyük Okyanus), Saint Helena (Orta Atlantik Okyanusu), Aggratur ve Dikelya (Kıbrıs).

Bu toprakların nüfus ve kaynak açısından zenginliği Milletler Topluluğu'nunkine kıyasla oldukça düşüktür. Ancak yine de bu toprakların İngiliz derin devleti için oldukça önemli bir anlamı vardır. Dünyanın dört bir tarafına yayılmış bu topraklarda İngiliz ordusunun askeri üsleri mevcuttur. Bu da İngiliz derin devletine, istenilen her yerde hızlıca askeri operasyon yapma imkanı tanımaktadır.

Örneğin, 15 Temmuz 2016 tarihinde Türkiye'deki darbe girişiminde bu üslerin önemi gündeme gelmiştir. İngiliz *Daily Express* Gazetesi, İngiliz hükümetinin 15 Temmuz darbe girişimi nedeniyle Türkiye'ye yönelik askeri bir operasyon planladığını, hatta bu görevi gerçekleştirecek askerleri Güney Kıbrıs'ta bulunan İngiliz üssüne gönderdiğini yazmıştır. "SAS Troops Poised to EVACUATE Britons From Turkey Amid Fear of SECOND Military Coup" (İkinci Bir Askeri Darbe Korkusuyla İngilizleri Türkiye'den Tahliye Etmek İçin SAS Askeri Birlikleri Hazırıldı) başlıklı yazında şu ifadeler dikkat çekmektedir:

Acil durum planları hazırlayan savunma yetkilileri ve silah donanmış askerler, Özel Kuvvetler Destek Mangası'yla beraber gözde bölgelere uçarak turistleri ve aileleri evlerinde güven içerisinde tutmak için hazırlar.²⁷⁹

Haberde İngiliz askerlerinin Türkiye'ye güya "İngiliz turistleri kurtarmak için" girecekleri yazılmıştır. Bu, İngiliz derin devletinin işgallerine kılıf olarak uydurduğu en eski bahanedir. İngiltere, daha önce de askerlerini Mısır'a aynı bahaneyle sokmuş, sonrasında Mısır'ı tamamen işgal edip bir daha çıkmamıştır. Aynı durum Kıbrıs için de geçerlidir. Elbette bu bilindik plan, İngiliz Hükümeti'ne değil, İngiliz derin devletine aittir. Şüphesiz ki, İngiliz derin devletinin bilgisi ve himayesi altında hareket eden darbeciler eğer başarılı olsalardı, söz konusu birlikler Türkiye'ye sokulacaklar ve darbeyi işgale dönüştürereklerdir. Bu konunun detaylarına kitabı 3. cildinde geniş olarak yer verilecektir.

Nitekim bunun bir işgal girişimi olduğunu hatırlatmamızın hemen akabinde Türk basını bu gerçeğe dikkat çekmiş ve İngiltere'nin neden bir işgal planıyla ortaya çıktığını sorgulamaya başlamıştır. İngiliz derin devleti, bu stratejiyi, gözde ülkesi Türkiye üzerinde tereddüsüz uygulamaktan çekinmemiş, göz göre göre karşı kıyımızda bir askeri yığınak yapmıştır.

Sadece bu hadise bile İngiliz derin devletinin Türkiye'yi işgal planlarından asla vazgeçmediğini göstermektedir. İngiliz derin devleti dünyanın değişik yerlerindeki benzer işgal hareketleri için Kıbrıs'taki ve diğer yerlerdeki üsleri terk etmemektedir.

İngiliz derin devletinin dünya hakimiyeti ihtirasını incelerken, bu durumu hem maddi, hem askeri, hem de siyasi bakımlardan ele almak gereklidir. İngiliz derin devleti, aslında dünyada küçüklü büyülü pek çok ülkeyi ciddi anlamda hakimiyeti altına almış durumdadır. Türkiye gibi güç yetiremediklerini de çeşitli sinsi planlarla ele geçirme niyetindedir. Deccal Komitesi, tüm dünyayı, Deccal'in hakim olduğu bir isyan ve günah meydanına çevirmek niyetindedir. Şaşkıncı bulduğu şey ise, adımını Türkiye topraklarına atmaya kalktığında, bu planının daima geri tepmesidir. İngiliz derin devletinin Türkiye üzerindeki her planı, bundan sonra da geri tepecektir. Çünkü Türkiye, Mehdi (as)'ın zuhurunun gerçekleşeceği, korunmuş bir ülkedir. İngiliz derin devleti, Türkiye'ye zarar veremediğini gördükçe Allah'a karşı güçsüz olduğunu da anlayabilecektir. Deccal Komitesi, asıl yenilgisini ise Mehdi (as)'ın çıkışını ile alacaktır.

Şu an Deccal Komitesi'nin elde ettiği başarı ve dünya çapındaki hakimiyeti aldatıcı olmamalıdır. Batıl, sinsi ve şeytani bir sistemin ilelebet barınma ve ayakta kalma imkanı yoktur.

BÖLÜM III

İngiliz Derin Devletinin Dünyayı Yönetme Düzeni

Kurumlar, Kişiler, Milletler Üzeri Üst Akıl

Insanlar uzun zamanlar boyunca üst akla çeşitli isimler vermişlerdir. Kimisi bazı ülkeleri suçlamış, kimisi istihbarat kurumlarına yönelmiş, kimisi uluslararası finans kurumlarını hedef göstermiştir. Oysa, İngiliz derin devletini değerlendirirken, bunu, adı konulmuş tek bir kurum şeklinde düşünmek hata olur. İngiliz derin devleti, resmin tümü görüldüğünde ortaya çıkacak olan Deccal Komitesi'dir. Bu Komite, ülkeler, yönetimler, kurumlar ve ideolojiler üstür. Derin devlet, İngiltere'nin ve onun etkisindeki ülkelerin devasa askeri, ekonomik, siyasi, diplomatik ve istihbari potansiyelini kullanarak, dünyadaki güç odaklarının karar vericilerine etki edebilecek her mekanizmayı idare etmekte, hepsini yönlendirmektedir. Planları daima uzun vadeliidir. Tüm planların zamanlaması, şiddeti ve oluşturacağı etki önceden kurgulanmıştır. Emrinde İngiliz Milletler Topluluğu'nun 2.5 milyar kişilik insan kaynağı, milyarlar dolarlık ekonomik gücü, olağanüstü büyülükteki askeri gücü, tüm dünyayı saran medya imparatorluğu ve üniversiteleri vardır. Derin devlet mensuplarının ana ilkesi, zihinlerinin arkasındaki sezdirmemektir.

Söz konusu Deccal Komitesi, değişen durumlara göre hemen şekil alabilemektedir. Uzun vadeli planların gerçekleşmesini sağlayacak her türlü altyapıyı hazırlayabilmektedir. Deccal Komitesi, böylesine geniş alana yayılmış inisiyatifi kullanabilmek ve gerekli örgütlemeyi yapabilmek için bir emir komuta zincirine bağlıdır. Piramidin en başındaki Deccal, kimilerini kendi ordusu

haline getirmiş, kimileri bilmeden bu akıma kapılmış, kimileri ise küçük bir menfaat uğruna Deccal'in askerleri halini almıştır. Piramidin başı, Müslümanlar için Deccal, Hristiyanlar için Anti-christ, kimileri için dünya derin devletinin lideridir. Adı ne olursa olsun kalın perdeler arasında gizlenen, kötülükleri örgütleyen fakat ön planda olmayan bu üst akıl, iyilerin ilmi mücadelesinin ana hedefi olmalıdır.

İngiliz derin devleti adını verdigimiz Deccal Komitesi'ni incelerken çok fazla kurum, kuruluş ve istihbarat örgütü karşımıza çıkacaktır. Okuyacağınız satırlarda da görebileceğiniz gibi, bu kurumların bir kısmı doğrudan İngiliz derin devleti himayesinde olsa da, bu kurumlarda derin devletin amaçlarına "bilinçsizce" veya "mecburiyet sonucu" hizmet etmek zorunda kalan kişiler de elbette vardır. Burada anlatılan ve deşifre edilen olaylarda söz konusu kurumlarda çalışan masum kişilerin hedef alınmadığı önemle belirtilmelidir. Kuşkusuz pek çok kişi, İngiliz derin devletinin sinsi projelerinin farkında değildir. Bu kurumların gerçek amacının ne olduğunu da görememiş olabilir. Kimisi ise gafil avlanmış ve İngiliz derin devletinin baskısı altında güçsüz ve gebe bırakılmış olabilir. Buradaki amaç da zaten, bu konudaki gerçekleri gözler önüne sererek bu bela ve dayatma sisteminin tümüyle ortadan kaldırıbilmek; insanları, üzerlerine çökmüş bu felaketten kurtarabilmektir. Hedef ne kişiler ne de kurumlardır; hedef yalnızca İngiliz derin devletini deşifre edebilmektir.

AB ve NATO'da İngiliz Derin Devleti

Avrupa Birliği, İngiliz Derin Devletinin Projesidir

İngiltere, "Brexit" adı verilen süreçle terk etmeye hazırlandığı Avrupa Birliği'nin gerçekte fikirbabasıdır.

Avrupa Birliği'nin ilk kuruluşu Roma Antlaşmasıdır. Roma Antlaşması'nın teorisyeni ise I. ve II. Dünya Savaşları'nın her aşamasında karşımıza çıkan, İngiliz derin devletinin denetimindeki en meşhur isim olan Winston Churchill'dır.

Churchill'in hayali, Avrupa Birleşik Devletleri'nin kurulmasıdır. Bu tanım ilk bakışta, çeşitli ülkelerin sınırlarının kalkması ve ortak milletlerin oluşması bakımından oldukça güzel bir talep gibi görülebilir. Fakat devreye Churchill ve onun temsil ettiği İngiliz derin devleti girdiğinde, bu talebin derinlerinde gizli planlar olduğu anlaşılmaktadır.

Churchill, 1946 yılında yaptığı Zürih konuşmasında Avrupa Birleşik Devletleri tanımını ilk kez kullanmış ve "*bu ortaklığını kurmalıyız*" demiştir.²⁸⁰ Churchill'in aynı yıl, Zürih konuşmasından birkaç ay önce, ABD'de Westminster College'da yaptığı bir konuşmada "Soğuk Savaş" ve "Demir Perde" tanımlarını ilk defa kullanmış olduğuna da dikkat çekmek gerekmektedir.²⁸¹ Keza kitabı 1. bölümünde de belirttiğimiz gibi "Soğuk Savaş" deyimi, Churc-

Curchill, Zürih konuşması sırasında Avrupa Birleşik Devletleri tanımını ilk kez kullanmıştır.

hill tarafından ortaya atılmış suni bir terimdir. Tüm dev güçlerin ciddi şekilde silahlanmalarının önünü açan bu suni mücadeleye Churchill öncülük etmiştir. Amaç ise, ABD ve Rusya gibi iki devi karşı karşıya getirip İngiltere'yi Rusya tehdidine karşı korumak ve ABD'yi, İngiliz derin devletinin kullanacağı bir piyon haline getirebilmektir.

İki terim kuşkusuz birbiri ile bağlantılıdır. Churchill, Rusya tehdidinin devre dışı kaldığı ve ortak paydanın İngiltere olduğu bir dünya düzeni kurabilmeyi hayal etmektedir. Bu amaçla, "Birleşik Avrupa", "İngiliz Milletler Topluluğu" ve "İngilizce konuşan dünya"nın mutlaka birbirini tamamlayacağını düşünmüştür. Birleşik Avrupa, Churchill'in gözünde daima İngiltere'nin öncülüğünde bir kurum olacaktır. Churchill'in bekłentilerine göre bu federalitonun ikinci aşaması ise, İngiltere'nin öncülüğünde bir dünya devletidir.

Churchill'in Zürih'te yaptığı 19 Eylül 1946 tarihli ünlü konuşmasından bazı satır başları şöyledir:

- Avrupa, Batı dünyasının bütün büyük temel ırklarının evi olan, saygın bir kıtadır.

Churchill, Avrupa Birleşik Devletleri'nin, Babil'de bir kokpit olmakla kalmayıp sağlam bir birlik olması gerektiğini söyleyerek İngiliz derin devletinin önemli sembollerinden birine atıfta bulunmuştur. (Altta) Churchill'in Westminister College'deki konuşmasından bir kare

- Avrupa Birleşik Devletleri kurulmalıdır.
- Atom bombası, şu anda sadece dostumuzun (ABD'nin) elindedir. Fakat yakın bir gelecekte yaygınlaşacak ve muhalif milletler tarafından sadece medeniyeti sona erdirmekle kalmayacak, aynı zamanda dünyayı da parçalayacaktır. (Bu tanımlama, Rusya tehdidine bir atıf olarak kabul edilmiştir)

Churchill'in bu sözlerin öncesinde yaptığı Westminister College konuşmasında ise hedefteki bu Avrupa Birleşik Devletleri'nin, "Babil'deki bir kokpit olmakla kalmayıp, sağlam bir kaya üzerinde yapılmış" bir topluluk olması gerektiğini söylemiştir.²⁸² (Babil Kulesi, İngiliz derin devletinin önemli sembollerinden biridir.)

Şunu önemle belirtelim: Barış adına gerçekleşen birlikler her zaman çok değerli ve önemlidir; daima teşvik ettiğimiz ve istediğimiz bir şeydir. Özellikle korkunç iki dünya savaşının ardından Avrupa'nın bir araya gelmesi ve birbirleriyle savaşan değil, birbirlerine destek olan bir birlik oluşturmaları takdire şayandır. Ayrıca Avrupa, kültürü, saygınılığı, sanata ve estetiğe yaklaşımı açısından da önem teşkil eden bir kıtadır. Böyle bir kıtanın, kıtayı oluşturan tüm ülkelerle birlikte kalkınması, kültürlerini birlikte geliştirmeleri ve özellikle özgürlükler, demokrasi ve insan hakları yönünden güçlü adımlar atması son derecede değerli atılımlardır.

Burada AB konusunu ele almamız ve özellikle bu konuda Churchill'in adını geçirmemizin sebebi, söz konusu birlikteliğin bir derin devlet planı olarak ortaya çıktığını gözler önüne sermek ve bu konuda İngiliz derin devletinin muhtemel tuzaklarına dikkat çekenbilmektir. Nitekim şu anda, Avrupa'daki bu değerli birliktelik, çeşitli sebeplerle güçsüzleşmiş ve istikrarsızlaşmış durumdadır. Bunun temel sebebi, detaylarını daha sonra inceleyeceğimiz gibi, İngiliz derin devletidir.

Dileğimiz, Avrupa'nın daima bir birlik olarak kalması, daha da güçlenmesi, genişlemesi ve kalkınmasıdır. Birliklerin veya milletlerin çöküğü üzerinden başka ülkelerin kalkınması, hiçbir zaman tasvip edeceğimiz bir durum değildir. Dünya, tüm ülkelerin kalkınıp zenginleşeceği kadar büyük bolluklara sahiptir. Çöküse uğraması gereken ve mutlaka uğrayacak olan deccali sistemdir. Buradaki ilmi mücadelemiz, bu sisteme karşıdır.

İngiltere'nin AB'deki Konumu

Churchill, Avrupa Birleşik Devletleri'ni oluşturma söylevleri verirken, bu birliğe İngiltere'nin girişi konusuna hiç değinmemiştir. Görünürdeki plan, İngiltere'nin öncülüğünde böyle bir birlik kurmak ama bu birliğin içine İngiltere'yi dahil etmemektir. Oysa Churchill, Birliğin kurulmasına dair ünlü konuşmasında sıkıkla "biz" ifadesini kullanmıştır. Churchill'in, "Avrupa Birleşik Devletlerini kurmalıyız", "Avrupa halklarının er-geç birliğe katılımını amaçlamalıyız", "Ülkeleri, Avrupa Birliği'ne katılmak için toplamalı ve kaynaştırmalıyız", "Avrupa ordusunu kurmalıyız"²⁸³ gibi ifadeleri, kurulacak birliğin İngiltere'den bağımsız olmayacağı işaretidir. Ancak Churchill, kurulacak birliğin fikir babalığı yapmasına ve sıkıkla "biz" ifadesini kullanmasına rağmen, çeşitli yazılarında İngiltere'nin bu birliğin parçası olmayacağı da hatırlatmıştır. Bir yazısındaki şu ifadeler dikkat çekicidir:

Avrupa'yla birlikteyiz; ama onlardan değiliz. Onlarla bağlantılıyız ama onların bünyesine dahil değiliz. İlgiliyiz ve ilişkiliyiz; fakat özümsenmiş değiliz.²⁸⁴

Bu taktik, daha sonra İngiliz derin devletinin oldukça işine yarayacaktır. Avrupa Birliği ülkeleri, Churchill'in oluşturduğu zemin üzerinden bir birlik oluşturacaklar ve kısa zaman içinde bunun İngiltere olmadan gerçek bir birlik

olamayacağı kanaatini getireceklerdir. Bu kanaat, İngiltere'ye, Birliğe dahil olurken diğer hiçbir ülkeye tanınmamış çeşitli ayrıcalıklar sunacaktır. Bu ayrıcalıklar ise, İngiltere'yi dünyanın en zengin ülkelerinden biri haline getirecektir.

Avrupa Birliği'nin temelleri, 25 Mart 1957 tarihinde Fransa, Batı Almanya, İtalya ve Benelüks ülkelerini oluşturan Belçika, Hollanda ve Lüksemburg arasında imzalanan Roma Antlaşması ile atıldı. Bu anlaşma ile bu birlik, Avrupa Ekonomik Topluluğu'nu oluşturmuş oluyordu. İngiltere, bu yapılanmanın siyasi bir birlik yerine serbest ticari bölge oluşturacak bir birlik olmasından yanaydı. Birliğin ilk adının Avrupa Ekonomik Topluluğu olmasının temel sebebi budur. Birliğin kurulmasından iki sene sonra Stockholm Antlaşması imzalanmış ve bu antlaşma ile Avrupa Serbest Ticaret Bölgesi (EFTA) kurulmuştur. İngiliz derin devletinin çabalarıyla gerçekleşen bu oluşumlar, İngiliz Hükümeti'ne, Avrupa Birliği'nden gelecek kazanımların yanı sıra, İngiliz Milletler Topluluğu ülkeleriyle olan ticari işbirliğini devam ettirme güvencesi de vermiştir. Bunun üzerine 1 Ocak 1973'te İngiltere'nin de Avrupa Birliği üyeliği başlamıştır.

25 Mart 1957'de, Fransa, Batı Almanya, İtalya ve Benelux tarafından imzalanan Roma Antlaşması ile Avrupa Birliği'nin temeli olan Avrupa Ekonomik Topluluğu oluştu.

İngiltere, en büyük gelirini İngiliz Milletler Topluluğu'ndan elde ediyordu. Churchill, hileli diploması ile, bu bağı koparmadan AB üyesi olmanın yollarını aramış ve bulmuştur. İngiltere, AB'nin tek ayrıcalıklı üyesidir.

Bu ayrıcalıklı üyelik kapsamında İngiltere, Avrupa Birliği'nin ortak para birimi olan EURO'ya geçmemiş, Sterlin'de kalmıştır. İngiltere, ayrıca Schengen vizesine de geçiş yapmamış, kendi vizesini özel tutmuştur. AB süreci boyunca İngiltere'nin imzalamadığı pek çok AB antlaşması vardır. Sonuç olarak İngiltere, daima Avrupa Birliği'nin "aykırı" ülkesi olmuştur.

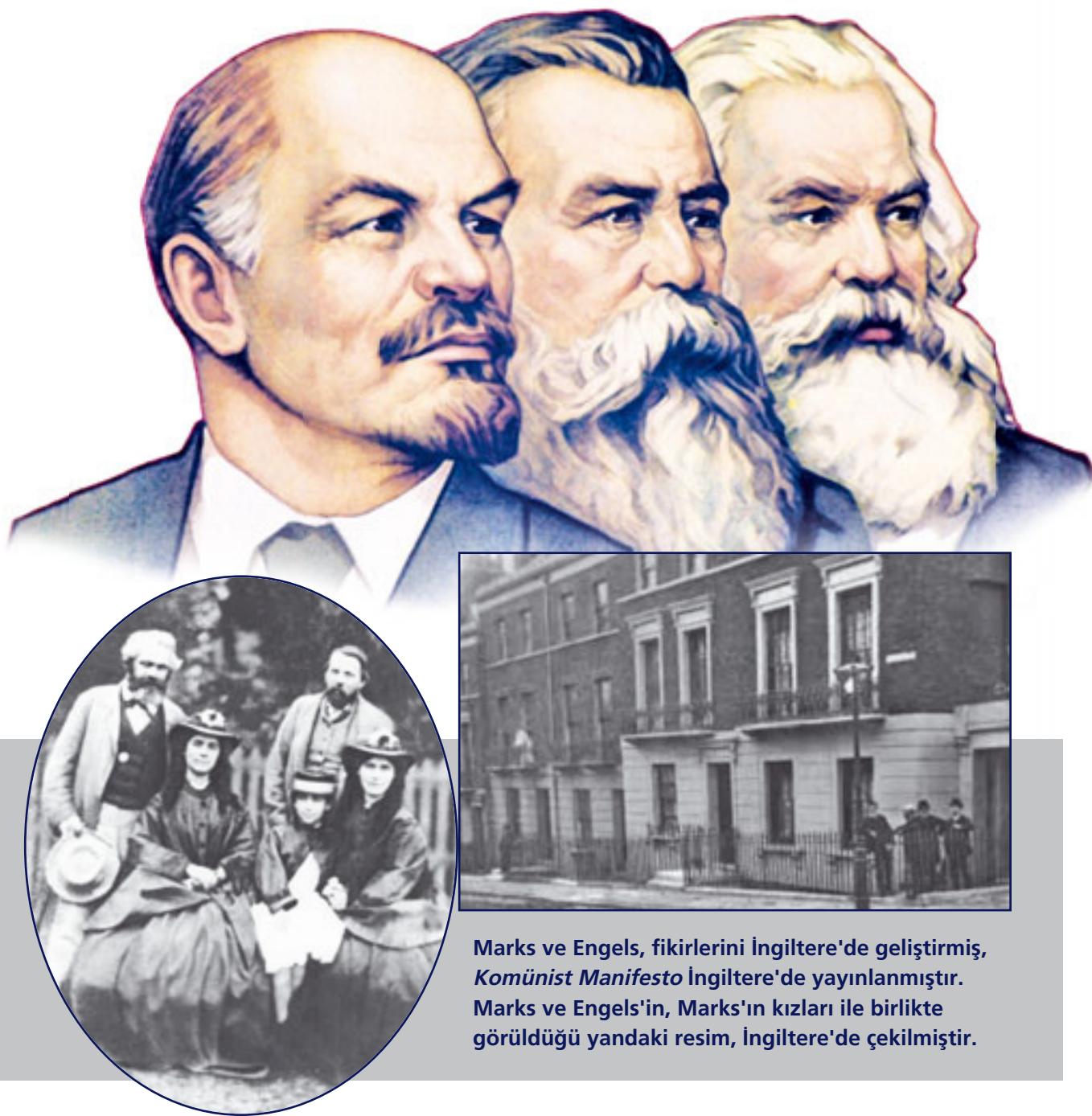
Kuşkusuz İngiltere'nin İngiliz Milletler Topluluğu içindeki ticari çıkarı oldukça büyütür; keza bu ülkeler doğrudan Kraliçe'nin hakimiyeti altındaki ülkelerdir ve ticari bütün bağlantılarının yolu İngiltere'ye çıkmaktadır. Ayrıca İngiltere, bu ülkeler içinde en büyük ekonomi konumundadır. İngiliz Milletler Topluluğu nüfusunun 2.5 milyar olduğu, Avrupa Birliği nüfusunun ise 500 milyon civarında bulunduğu da unutulmamalıdır.²⁸⁵ Dolayısıyla İngiltere, AB şartlarına ve özellikle EURO bölgesine bağımlı kalmadan Avrupa Birliği'nden çıkar elde eden ülke konumundadır. Şu an dile getirilen Brexit söylemleri ise, AB'nin artık kazanç yerine İngiltere'ye zarar getirmeye başlaması nedeniyedir. Hatırlanacağı gibi İngiliz derin devletinin birlikteşlikleri, daima çıkarları zarar görene kadardır. İngiliz derin devletinin 19. yüzyıldaki etkili isimlerinden Lord Palmerston'un sözünü burada tekrar hatırlatmakta fayda vardır: "İngiltere'nin ebedi dost ve düşmanları yoktur, değişmez menfaatleri vardır."²⁸⁶

AB İçin Hedeflenen Yönetim Şekli: Komünizm

İngiliz derin devleti, gerçekte AB'yi, kendi hakimiyetindeki bir dünya hükümeti için, bir model olarak tasarlamıştır. Bu şekilde ülkeler üstü bir yönetim öngörmüştür. Bu idare şekli, Sovyetler Birliği'nde, Çin'de, Küba'da, Kuzey Kore'de görmeye alıştığımız kapalı devre elit bir kadronun sözünün geçtiği bir yönetim modelidir. Bu nedenle AB için seçilen ideoloji de aslında komünizmdir. AB'nin merkez kadrolarındaki elitlerin adları genellikle sosyalist, sosyal demokrat ya da liberal sıfatlarıyla tanımlanmaktadır. Fakat gerçekte temel ideoloji, komünizmdir.

Komünist ideolojinin temellerinin atıldığı kıta, Avrupa'dır. Komünist ideoloji Fransa tarafından üretilmiş ve İngiliz derin devleti tarafından olgunlaşmıştır. Marks, Lenin gibi komünist ideologlar İngiltere'de yetişmiştir. Konuya ilgili detayları sonraki bölümlerde bulabilirsiniz.

Komünist Manifesto'nun hazırlandığı ve yayınlandığı yer İngiltere olmuştur. Marks ve Engels, Fransız Devrimi'nin radikal liderlerinden Maximilien Robespierre'den, İngiliz ekonomist David Ricardo'dan, yine Alman felsefeci Hegel'den derin etkilenmişlerdir. Lenin ve Stalin'in köylü devrimleri, Mao'nun kültür devrimi, Pol Pot'un Kamboçya ihtilali, Küba gerilla hareketleri, hep bu Avrupa merkezli "sınıf kavgası" teorileri üzerine bina edilmiştir. Komünizmin uygulamaları dünyanın dört bir yanına yayılısa da ideo-lojik temeli Avrupa'da atılmış, yesertilmiş ve gerektiğinde zamana göre revize

Otto Bauer

edilmiştir. Kitleleri peşinden sürekleyen manifestolar hep Avrupa'da yazılmıştır. Komünizmin ilk teorisyenlerinden olan Rosa Luxemburg, Otto Bauer, Rudolf Hilferding, Karl Kautsky de Avrupa menşeli ideologlardır.

AB düşüncesi gerçekte ilk olarak Otto Bauer'ın planıdır. Bauer, Avrupa kapitalizminin kaçınılmaz olarak sosyalist bir Avrupa Birleşik Devletleri ile sonuçlanacağına inanmıştır. Yine komünizmin öncülerinden Leon Trotsky, Avrupa devletlerinin birleşmesinin komünist bir Avrupa'nın ilk aşaması olacağını birçok yerde dillendirmiştir.²⁸⁷

(Sol üstte) Engels'in İngiltere'deki evi
(Sağ üstte) Marks'ın İngiltere'deki evi
(En solda) Marks'ın İngiltere'deki mezarı
(Solda) Marx Memorial Library (Marks Anıt Kütüphanesi)

(Üstte) İngiltere Sosyalist Parti delegelerinin 1905'te yapılan ilk yıllık toplantısı
(Solda) 1942 yılında İngiltere'de komünist gruplar, Karl Marks'in evinin önünde gösteri yaparlarken
(Altta) 1951'de İngiltere'de komünist parti adayını destek için yapılan gösteri

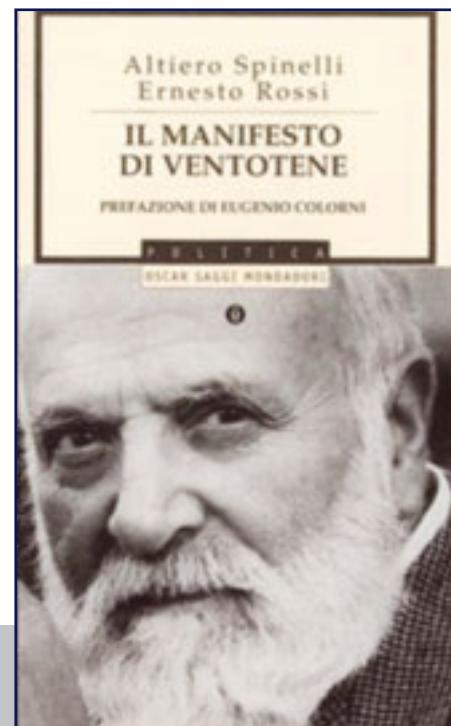
(Üstte) 1936 yılında Londra'da komünizm yürüyüşü
 (Solda) 1942 yılında, Londra Westminister Toplantı Salonu'nda, komünist görüşlü Daily Worker gazetesine getirilen yasağı protesto etmek üzere Komünist Parti'nin düzenlediği bir toplantı
 Resimlerde de açıkça görülebileceği gibi, İngiltere'de komünist ideoloji geçmişten beri oldukça yaygındır.

1968 Paris Ayaklanması da, aslında Avrupa kıtasındaki tam teşekkürkülli bir komünist devrim denemesidir. Nitekim bu ayaklanmanın komünist kadroları, on yllarca Avrupa siyasetini yönlendirmişlerdir. Daniel Cohn-Bendit ya da Fransa'daki Trotsky yanlısı hareketin lideri Alain Krivine gibi bu kalışmanın onde gelen isimleri, halen Avrupa Birliği'nin etkili siyasi figürleri olarak politika yapmaya devam etmektedirler.²⁸⁸

1968 yılında gerçekleşen Paris Ayaklanması, tam kapsamlı bir komünist devrim denemesidir.

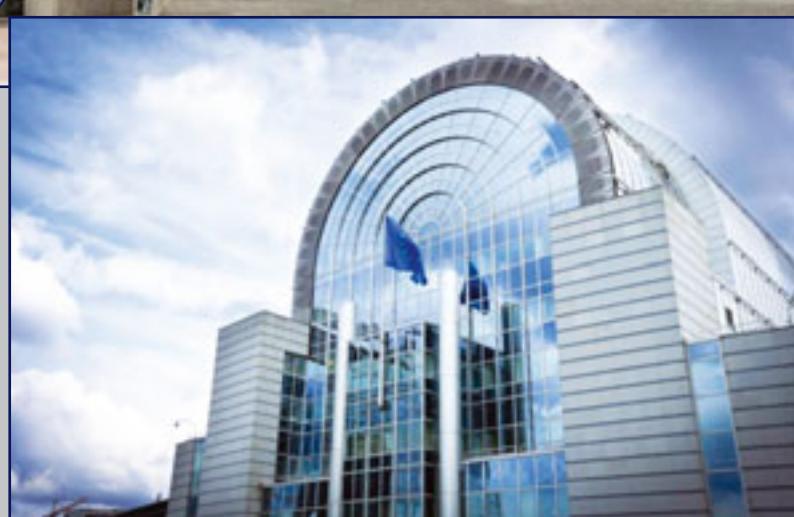
Avrupa siyaseti, Marksist ideolojinin etkisinde kalan birçok siyasetçi görmüştür. Örneğin, Avrupa Birliği'ni kuran Maastricht Anlaşması'nın iki mimarından biri olan François Mitterrand ve İtalya'da 10 yıl Cumhurbaşkanlığı yapan Giorgio Napolitano, Marksist geçmiş mişe sahiptir. AB'nin kurucuları arasında kabul edilen Sicco Mansholt, Paul-Henri Spaak ve Altiero Spinelli, Marksist ideolojinin takipçisi olan teknokratlardır. Spinelli'nin hapisteyken Ernesto Rossi ile yazdığı Ventotene Manifesto, AB'nin kuruluş belgesi olarak kabul edilir. Bugün de Avrupa'yı federalleştirmek amacını güden Spinelli Group hareketi, Cohn-Bendit ve Joschka Fischer gibi komünistler tarafından yönetilmektedir.²⁸⁹

Ernesto Rossi'nin Spinelli ile yazdığı Ventotene Manifesto, AB'nin kuruluş belgesi olarak kabul edilir.

**Üstte, Vladimir Bukovsky
Brüksel'de Avrupa Parlamentosu'nun en büyük binalarından ikisi, adlarını, ünlü komünist politikacılar Altiero Spinelli ve Paul-Henri Spaak'tan almıştır.**

Bugün birçok çevrede AB'nin siyasi yapılanmasının ve yönetim kurallarının gün geçtikçe Sovyetler Birliği'ne benzediği seslendirilmektedir. Sovyetler Birliği toplama kamplarında ve akıl hastanelerinde 12 yıldan fazla kalmış olan Vladimir Bukovsky'nin başını çektiği bir grup, AB'yi komünizme yaklaşmakla eleştirmektedir. Öyle ki Bukovsky, Avrupa Birliği ve Sovyetler Birliği arasındaki tek farkın isimlerinde olduğunu iddia etmektedir. AB'nin aynı SSCB gibi sosyalist yönetimler altında birleşmiş ve bir grup seçkin bürokratik elit tarafından yönetilen federal bir yapı olduğunu anlatmaktadır.²⁹⁰

İngiliz Bağımsızlık Partisi yöneticilerinden Peter Reeve de İngiltere'nin AB'den çıkışını savunurken, "Henüz çıkabilirken çıkalım, çünkü samimi olarak AB'nin totaliter bir rejim haline geldiğine ve Marksist bir devrimin yaşamakta olduğuna inanıyorum" demiştir.²⁹¹

Avrupa Komisyonu, Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Konseyi'nin aksine seçilmiş değil atanmışlardan oluşan bir kurum gibi hareket etmektedir. Komisyon'da en uzun dönem Başkanlık yapmış kişi olan Jose Manuel Barroso eski bir Maocudur.²⁹² Yine eski Başkanlardan Jacques Delors, Romano Prodi²⁹³, Manuel Marín²⁹⁴ hep sol eğilimli politikacılardır.

Avrupa'da Marksist yapılanmalar ve öğrenci federasyonları oldukça etkilidir. Avrupa Komisyonu Başkanları genellikle sol eğilimli politikacılar dan seçilir. Komünizm, gerçekte Avrupa'da, açık ya da gizli, daima var olmuştur.

Avrupa'daki komünist gösteriler ve dağıtılan afişler, birleşik bir komünist Avrupa Birliği'nin kurulması amacını taşımaktadır.

Açıkça görüldüğü gibi İngiliz derin devletinin derin bir planı olan Avrupa Birliği,其实 Avrupa'yı hiç terk etmemiş olan komünizmi güçlendirme amacıyla oluşturulmuştur. Komünizm hiçbir zaman Avrupa'yı terk etmemiş, sadece zaman içinde dünyadaki uygulamalardan etkilenderek ideologlarını tarafindan yenilenmiş ve şekil değiştirmiştir.

Şu an Avrupa'da sağ ideoloji yükselişte gibi görülmektedir. Muhafazakar partiler ardı ardına iktidara gelmekte ve bunun sonucunda da Avrupa'da görünürde bir değişim yaşanmaktadır. Bunun çeşitli nedenleri vardır. Avrupa'ya yönelik Afrika ve Ortadoğu'dan göç, İngiliz derin devletinin planlarına hiç uymamaktadır. Avrupa'daki göçü engellemek, o bölgede yerleşmiş olan yabancıları ve özellikle de Müslümanları yıldırmak ve yabancılasmak için yeni bir politikaya ihtiyaç duyulmuştur. Aşırı sağcı ve hatta ırkçı partilerin ön plana çıkarılmasıyla söz konusu gruplara karşı bir sindirme politikası başlatılmıştır. Komünist, sosyalist ve solcu kesimler, sözde en vicdanlı davranışanlar olarak ortaya çıkmakta ve bu politikaya karşı görüntü vermektedirler. Oysa ırkçı, hatta faşist uygulamaların çıkış noktası da yine İngiliz derin devletidir.

Avrupa'ya yönelik göç, İngiliz derin devletinin politikalara hiç uymamaktadır. Göçe karşı sert politikalar geliştiren sağ partilerin ön planda olması ise, derin devletin işine yaramaktadır. Plana göre kitleler, zulmeden sağ partilerden uzaklaşarak sola yoneleceklerdir.

Unutulmamalıdır ki, İngiliz derin devletinin dünyada yaygınlaştığı ve tekrar hakim etmek istediği komünizmin önemli bir prensibi vardır. Lenin'in kitabına isim olarak verdiği bu taktik, "bir ileri, iki geri" şeklinde nitelendirilir. Bu taktiğe göre komünist ideoloji zaman zaman geri adım atmalı, diyalektik materyalizmin gereği olarak ortaya atılan çatışma ortamı sağlanmalı, ortam kapitalistlerin ve liberalerin baş edemeyeceği kadar karışık hale gelmeli ve komünizm bundan sonraki en büyük adımı atmalıdır. İşte şu an Avrupa'da izlenen yöntem budur. Ortam, muhafazakar görünümlü ırkçılara bırakılmış ve Avrupa pek çok yönden istikrarsızlaştırılmıştır. Coğulcu demokrasisi ile övünen Avrupa'nın pek çok yerinde şu anda Müslümanlara ve yabancılara yaşam hakkı tanınmamaktadır. Yine İngiliz derin devletinin organize ettiği pek çok radikal saldırısı, Avrupa insanını korkuya boğmuştur. Bu durum, yine aşırı ırkçı kesimi harekete geçirmiş ve nefret söylemleri ayyuka çıkmıştır. Siyasetteki bu olumsuzluklar, kaçınılmaz olarak halklara da yansımıştır. Dolayısıyla şu anda Avrupa halkı mutsuzdur, EURO batmaktadır, Avrupa ticareti kötüye gitmektedir.

Yunanistan ve Güney Kıbrıs başta olmak üzere pek çok Avrupa ülkesi çökme noktasına gelmiştir. İngiltere, Brexit konusunu tam bu döneme denk getirerek, AB'nin batmakta olan ülkelere karşı üstlenmesi gereken mali sorumluluktan uzaklaşmak istemektedir. Unutulmamalıdır ki, İngiliz derin devleti, hiçbir zaman zorda kalmış devletlere yardım etmez; onları yalnızca sömürür.

Brexit söylemleri, ekonomik krizin AB ülkelerini etkilemesinden hemen sonra gündeme gelmiştir. İngiltere, iflas eden Güney Kıbrıs gibi zaten himayesinde olan ülkelere, AB kapsamında para akıtmak istememiştir.

Euro üzerindeki kriz, Euro'ya bağımlı Yunanistan gibi bazı Avrupa ülkelerini iflas ettirdi. Euro'ya bağımlı olmayan İngiltere ise, iflas eden ülkelere yardım etmekten sebebi çözümü, kendisine artık bir yük haline gelen Avrupa Birliği'nden ayrılmakta buldu.

Avrupa Birliği'nin içine girdiği bu durum, Birliğin çeşitli bölgelerini hareketlendirmiştir. Önce İskoçya İngiltere'den ayrılmak için referandumda gitmiş, ardından İspanya'da Katalanlar, Belçika'da Flemenkler, yine İngiltere'de Galler, Fransa'da Korsika, İtalya'da Sicilya ve Sardunya gibi bölgeler kendi devletlerinden ayrılmak istemişlerdir. Hatırlanacağı gibi parçalanma, İngiliz derin devletinin devletleri ve sistemleri çökertme planının başlangıç noktasıdır. Ayrılık varsa, sevgisizlik vardır. Sevgisizlik ise İngiliz derin devletinin deccali planları için aradığı en uygun ortamdır.

Avrupa'nın, *The Economist* dergisinin ifade ettiği şekilde, "ileri derecede hasta" olarak tanımlanması, bir İngiliz derin devleti projesidir. İngiliz derin devleti, Avrupa'nın faşist sağcı ve kapitalist yapısının Birliği çöküşe götürdügüünü ileri sürerek ani ve dev bir komünist hamle yapmayı planlamaktadır.

The Economist dergisi, Avrupa ekonomisini, "ileri derecede hasta" olarak tanımlamıştır. Bu strateji, İngiliz derin devletine aittir.

Sovyetler Birliği'nin muhalif aktivistlerinden Vladimir Bukovsky bir röportajında, "Avrupa Birliği'nin bir başka Sovyetler Birliği olma yolunda ilerlemesinden endişe duyduğunu" belirtmiştir. Bukovsky, davetli olarak gittiği Avrupa Parlamentosu'nda, kendisine, Rusya'da 1992 yılında okuma izni verilen özel dokümanları referans vererek, Avrupa Birliği'ni sosyalist bir organizasyon haline dönüştürmek için bir komplonun söz konusu olduğunu söylemiştir.

Bukovsky, sözlerine şöyle devam etmiştir:

İlk başlarda, sol görüşlü partiler ve Sovyetler Birliği, Avrupa'nın birleşmesine oldukça karşıydı çünkü bunu, kendi sosyalist hedeflerini engelleme yolu olarak algılamışlardı. Ancak 1985 ve sonrasında bu görüşleri tamamen değiştirdi. Sovyetler, oradaki sol görüşlü partilerle bir anlaşma yapma kararı aldı. Eğer onlarla birlikte çalışırlarsa, Avrupa projesini tamamen gasp edebilir ve bunu tersine çevirebilirlerdi. Orayı bir açık pazardansa bir federal eyalete dönüştürebilirlerdi.²⁹⁵

Bukovsky, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra Komünist Parti'nin işlediği suçları belgelemek üzere, okumasına izin verilen gizli dosyalara atıfta bulunarak sözlerine şöyle devam etti:

Örneğin Ocak 1989'da, Trilateral Komisyon'dan bir deleğe Gorbaçov'u görmeye geldi. Aralarında eski Japon Başbakanı Yasuhiro Nakasone, eski Fransa Cumhurbaşkanı Valéry Giscard d'Estaing, Amerikalı Bankacı David Rockefeller ve ABD Dışişleri eski Bakanı Henry Kissinger bulunuyordu. Güzel bir sohbet yaptılar ve bu sohbet sırasında Gorbaçov'a, Sovyet Rusya'nın, Gatt, IMF ve Dünya Bankası gibi dünyanın finans kurumlarına entegre olmasını gerektiğini açıklamaya çalışıtlar.

Konuşmanın ortasında Giscard d'Estaing aniden sözü aldı ve şöyle dedi: Sayın Başkan, size tam olarak ne zaman olacağını söyleyemem –belki 15 yıl içinde– ama Avrupa federal bir eyalet haline gelecek; buna kendinizi hazırlamalısınız. Bizimle ve Avrupalı liderlerle birlikte çözüm üretmelisiniz: Buna tepkiniz nasıl olacak, diğer batı Avrupa ülkelerinin bununla etkileşimlerini nasıl karşılaşacaksınız ya da bunun nasıl bir parçası olacaksınız? Buna hazırlıklı olmalısınız."

Bu konuşmanın tarihi Ocak 1989 idi; daha henüz Maastricht Antlaşması tasarı halinde bile değildi. Giscard d'Estaing, 15 yıllık zaman içinde neler olacağını nereden biliyordu? Ve, sürpriz, sürpriz üzerine, nasıl oldu da bu kişi 2002-2003 tarihleri arasında Avrupa Anayasası'nın yazarı haline geldi? Çok güzel bir soru. Oldukça komplio kokuyor değil mi?

Neyse ki, bu komplonun Sovyet tarafı erken çöktü ve Moskova'nın olaylara etki edeceği noktaya ulaşmadı. Ama orijinal fikir, Sovyetler Birliği'nin duru-

Trilateral Komisyon'dan bazı isimler, Ocak 1989'da Gorbaçov'u ziyaret etmiş ve ona "Sovyetler görünümünde bir Avrupa Birliği'ne hazırlıklı olmasını" söylemişlerdir. Ziyaretçiler arasında Henry Kissinger ve David Rockefeller de vardır.

mu yumuşatarak ve daha sosyo-demokrat hale gelerek ve Batı Avrupa'nın da sosyo-demokrat ve sosyalist hale gelerek, "kavuşma" adı verilen eylemin gerçekleşmesiydi. Bunun sonrasında bir kavuşma gerçekleşecekti. Yapılar birbirine uymalıydı. İşte bu nedenle Avrupa Birliği'nin sistemi başlangıçta Sovyet yapısına uymak üzere inşa edildi. Zaten bu nedenle oldukça benzer fonksiyon ve yapılar bulunuyor.²⁹⁶

Görülebildiği gibi Avrupa Birliği, henüz kurulmadan önce İngiliz derin devletinin etkisindeki kurumlardan biri olan Trilateral Komisyon'un bir projesiydi. (Trilateral Komisyon ile ilgili detayları kitabı 1. cildinde bulabilirsiniz.) Amaç ise, yeni bir Sovyetler Birliği oluşturabilmek ve komünizmi bu şekilde canlı kılabilmekti. Tüm ülkeler birleşerek bir federasyon oluşturacaklar ve kapitalizmin Avrupa'ya getirdiği başarısızlık, bu güzel kıtayı komünizme sürüklerecekti. Plan buydu.

İngiliz derin devletinin planı, birbirine bağlı hale gelen tüm Avrupa ülkelerinin, kapitalizmin getireceği başarısızlık sonucunda toplu olarak felakete sürüklenmesi idi. Bunun sonucunda ise bir neo-komünizm sistemine geçiş düşünülüyordu.

İngiltere ise, Birlikten fayda elde ettiği süre bittiğinde, bu oluşumdan uzaklaşacak ve tüm yükü diğer üye ülkelere bırakacaktır. Şu an karşımıza çıkan Brexit kararları da, aslında Avrupa Birliği kurulduğu zamandan beri verilmiş bir karardı. İngiltere, Avrupa'nın çöküşe yaklaştığı bir zamanda bu projeyi uygulamaya geçirecekti. Ekonomik çöküş, ırkçılık, yabancı karşıtlığı, Müslüman karşıtlığı ve Ortadoğu'da kasıtlı olarak çıkarılmış olan savaşlardan sürenip gelen göçmenler, Birliğin geri kalan ülkelерinin sorunu olacaktı. Öyle de oldu.

Avrupa Birliği'nde Ne Değişmeli?

İyilerin ittifakı, daima istediğimiz bir ülkündür. İyilik adına olmuştu tüm birliktelikler daima takdire layiktir ve mutlaka güçlendirilmesi gereklidir. Bu bakış açısından Avrupa Birliği'nin de ayakta kalması, birlük ruhunun güçlenmesi ve daha da geniş bir alana yayılması arzumuzdur. Çabamız; insanların, toplumların, devletlerin parçalanıp bölünmesinin önüne geçmek; insanların, toplumların ve devletlerin önündeki engelleri kaldırıp, onları birleştirebilmektir.

Avrupa Birliği'nin kuruluş hedeflerindeki bir kısım gerçekleri, burada deşifre etmemizin nedeni, gerçekleştirilmeye çalışılan kirli planı ortaya çıkarmaktır. Bu emellerin deşifre edilmesi, Birliğin, arka plandaki komploları görmesine olanak sağlayacak, daha sağlıklı ve huzurlu bir ittifak oluşmasına vesile olacaktır.

Birliği, demokratik bir oluşum şeklinde hayatta tutmak isteyenler, Avrupa Birliği'ni "komünistleştirme" çabalarının farkında olmalıdır. Birliği krize sokan her türlü unsurun bir plan dahilinde gelişğini unutmamalılar. Düşmanlık politikalarının mutlaka toplumları ve ittifakları çöküşe götürdüğünü ve bu yüzden İngiliz derin devleti tarafından ön plana çıkarılmış kirli bir plan olduğunu dikkate almalılar. Eğer şu anda Avrupa Birliği, ırkçı, yabancı karşıtı, İslam düşmanı, göçmen karşıtı gibi sıfatlarla anılıyorsa, bunun, İngiliz derin devletinin kasıtlı olarak ön plana çıkardığı politikacılar ve politikalar vesileyle olduğunu görebilmeliler.

Avrupa Birliği'nin şu anda ırkçı, yabancı karşıtı, İslam düşmanı, gibi sıfatlarla anılmasının tek sebebi, İngiliz derin devletidir. Bu şekilde sağ kesim yıpratılacak, sol kesim ön plana çıkacaktır.

Avrupa Birliği tüm zorluklarından kurtulmalı ve güçlenmelidir. Bunun

için, çıkışçı bir finans birliği olma ihtirasını bırakıp tüm toplumları demokrasi ve özgürlüklere taşıyacak bir kurtarıcı düsturu üstlenmelidir. Bunu yapabilmek için, anayasasında en fazla vurgu yapılan kavramı, yani insan haklarını ön plana almalıdır. İnsan haklarına sadece Avrupa insanların değil, tüm dünyadaki insanların sahip olduğunu unutmamalıdır. Herkese kalbini açan, herkesi bünyesinde barındırıp birlikte gelişip güçlenmeye önem veren bir Avrupa Birliği, kısa bir süre içinde tüm dertlerinden kurtulacaktır. Bunun için Birliğin, öncelikle, İngiliz derin devletinin kirli planlarının önüne set çekmesi elzemdir. Ayrıca bu yüzden, İngiliz derin devletinin bir projesi olan Darwinizm'in pençesinden kurtulması acildir. Darwinizm, Avrupa insanlarını yanlış yönlendirmekte, bir kısım Avrupalının diğer toplumlara değer vermesini engellemektedir.

İngiliz derin devletinin sömürge döneminden bu yana, devletleri ve milletleri kullanmaya yönelik politikaları olduğu ve hedefinde mutlaka dünya hakimiyeti bulunduğu unutulmamalıdır. İngiliz derin devleti için kullanılmayacak devlet veya ırk yoktur. Avrupa halkı, bundan müstesna değildir. Nitekim şu an karşımıza çıkan tabloda, Avrupa Birliği'nin kuruluş aşamasından itibaren İngiliz derin devleti tarafından kullanıldığı gözler önündedir. Dolayısıyla, İngiltere devleti başta olmak üzere, bu kirli planı tüm Avrupa ülkeleri görmeli, bu plan tersine çevrilmeli ve insanların, gerçekten özlem duydukları sevgi birliğinin temelleri hızla atılmalıdır.

Yüce Rabbimiz bir ayetinde şöyle bildirmektedir:

Belki Allah, sizlerle onlardan kendilerine karşı düşmanlık besledikleriniz arasında bir sevgi-bağı kılars. Allah, güç yetirendir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (Mümtehine Suresi, 7)

Avrupa halkı, şu anda sorunlarla boğuşmaktadır. Oysa olması gereken, bu güzel kıtanın güzel insanların rahat ve huzur içinde yaşamalarıdır. Bunun için Avrupa'nın önce, İngiliz derin devletinin dayattığı Darwinizm belasından kurtulması şarttır.

İngiliz Derin Devleti ve NATO

İngiliz derin devletinin İngiltere'yi dünyanın efendisi yapma projesinin önünde üç önemli engel vardı. Bunlar Alman İmparatorluğu, Osmanlı İmparatorluğu ve Rusya idi. Bunlardan ilk ikisini her iki dünya savaşları vasıtasyyla bertaraf etti. Ancak Rusya, dünya savaşları sonrasında İngiliz derin devletinin hedefi olmaya devam etti.

İşte "Soğuk Savaş" doktrini ve onun bir ürünü olan NATO, bu arayışın bir sonucudur. İngiliz derin devleti, tek başına yapamadığını, Atlantik'in iki yakasında bulunan müttefiklerini birleştirerek yapma planını yürürlüğe koydu.

Avrupa Birliği konusunda yaptığımız hatırlatmayı burada yineleyelim. NATO, II. Dünya Savaşı sonrasında dünya ülkelerinin yeniden böyle bir akıl tutulmasına girmelerini önleme ve tüm dünyada barışı inşa etme düsturu üzerine kurulmuş önemli bir birliktir. Resmi olarak 1959 yılında kurulan NATO'nun Antlaşma metninin ilk cümleleri şöyledir:

Bu Antlaşma'nın Tarafları, Birleşmiş Milletler Yasası'nın amaçları ve ilkelerine olan inançlarını ve bütün halklar ve bütün hükümetlerle barış içinde bir arada yaşama arzularını teyit ederler.

Ülkelerin tek çatı altında toplandığı NATO gibi paktlar elbette önemlidir. Sorun, İngiliz derin devletinin kirli hedefleridir.

Kuzey Atlantik Paktı,
Nisan 1949'da Harry
Truman tarafından im-
zalanmış, Ağustos
1949'da ABD Hükümeti
tarafından onaylanmış-
tır. NATO'nun resmi ku-
ruluşu ise 1959 yılında
gerçekleşecektir.

Demokrasi, bireysel özgürlük ve hukukun üstünlüğü ilkeleri temelinde bütün halkların özgürlüklerini, ortak miraslarını ve uygarlıklarını korumakta kararlıdırlar.

Kuzey Atlantik bölgesinde istikrar ve refahın geliştirilmesini amaçlarlar.

Toplu savunma ve barış ile güvenliğin korunması için çabalarını birleştirmekte kararlıdırlar.

Bundan dolayı bu Kuzey Atlantik Antlaşması'ni kabul etmişlerdir.

Antlaşmanın 1. maddesi ise barışı güvence altına alan önemli bir madde dir:

Taraflar, BM Yasası'nda ortaya konduğu üzere, karışmış olabilecekleri herhangi bir uluslararası anlaşmazlığı, uluslararası barış, güvenlik ve adaleti tehlikeye sokmadan barışçıl yollarla çözümeyi ve uluslararası ilişkilerinde BM'nin amaçlarına aykırı olacak şekilde güç kullanımını ya da tehdidinden sakınmayı taahhüt etmektedirler.

Görüleceği gibi NATO'nun kağıt üzerinde, oldukça ulvi bir kuruluş amacı vardır. Ülkeler arası sorunları barış yoluyla çözme gibi bir düstur üstlenmiştir. Hem ülkelerin birleşmesi hem de barışı sağlama hedefi nedeniyle NATO'nun varlığı güzeldir; bu birliğin barışçıl amacı mutlaka desteklenmelidir.

NATO konusunda eleştiri noktamız, típkı Avrupa Birliği'nde olduğu gibi bu birlikte de kuruluş hedeflerinin İngiliz derin devleti tarafından saptırılmasıdır. Her ne kadar barış düsturu üzerine kurulu olsa da en fazla askeri üs kuran ve en fazla silahlanan kurum bugün NATO'dur. Churchill'in geliştirdiği Soğuk Savaş stratejisini bugün Soğuk Savaş olmamasına rağmen çeşitli bahanelerle uygulamaya geçiren kurum yine NATO'dur. Denizlerde de silahlanma mücadelesi gün geçikçe daha ürkütücü boyutlara gelmektedir. Soğuk Savaş'ın bittiğini söyleyen NATO, Rus sınırına sürekli olarak asker yiğmaka, eski demir perde ülkelerini Rusya'dan uzaklaştıracak bir politika gütmektedir. Suriye savaşının amaçlarından birinin de Suriye'deki Rus üssüne bir misilleme olduğunu unutmamak gerekmektedir. Dolayısıyla NATO'nun barışı inşa etme yönündeki hedefi, bir silahlanma yarısına dönüşmiş görünümdedir. Bütün bunların sorumlusu ise, NATO'yu kullanarak Rusya'yı pasifize etmeye çalışan İngiliz derin devletidir.

İngiliz derin devletinin NATO'nun ve Pentagon'un politikalarını yönlendirmek için kullandığı aygıtların başında Atlantic Council (Atlantik Konseyi) gelmektedir. Bu Konsey'de benimsenen eylem planları, daha sonra NATO tarafından hayata geçirilmektedir.

Atlantic Council'den ve İngiliz derin devletinin himayesindeki diğer grup ve kurumlardan Rusya'ya karşı daha fazla silahlanmayı ve bu ülke üzerinde baskın kurmayı teşvik eden öneriler kesintisiz olarak gelmektedir. Atlantic Council'den (Atlantik Konseyi) Ariel Cohen'in ifadeleri bunu açıkça göstermektedir:

NATO Rusya'nın gittikçe artan saldırularına karşı üyelerini koruyacak önlemler almalıdır. Karadeniz bölgesinde hava, kara ve deniz güçlerini arttırmalı, uzaydan gözetleme sistemlerini güçlendirmeli, keşif ve istihbarat sistemleri yerleştirmelidir.²⁹⁷

Oysa ki, Rusya'nın Ukrayna ve Suriye dişındaki bölgelere müdahaleyi gözlemlenmemiştir. "Saldırganlık" kaygısından söz açıp da dünyadaki 212 ülkeden 193'ünü işgal etmiş olan İngil-

tere'den hiç bahsetmeyen Atlantic Council raporunda vurgulanan "Rusya'nın gittikçe artan saldırganlıkları" ifadesinin tanık bir İngiliz derin devleti propagandası olduğu görülebilmektedir.

Bu provokasyon NATO kapsamında bazı kişilerin işine gelmekte, NATO'yu silahlandırmaya ve Karadeniz'i bir savaş denizi haline getirme planı uygulamaya konulmaktadır.

Bu projeyi dillendiren Atlantik Konseyi'ni yakından incelediğimizde, ilginç bağlantılar dikkat çekmektedir. Obama, 2009 yılında iktidara geldiğinde, Atlantik Konseyi Başkanı James Jones, Obama'nın Milli Güvenlik Danışmanlığı'na getirilmiştir. Yine Konsey'den Susan Rice Birleşmiş Milletler Büyükelçisi, Richard Hallbrooke da Afganistan ve Pakistan özel elçisi olarak atanmıştır. Konsey üyesi Anne Marie Slaughter ise ABD Dışişleri Bakanlığı'nda stratejik planlamanın başına getirilmiştir. Jones'un yerine Konsey Başkanı olan Senatör Hagel ise 4

yıl sonra Savunma Bakanlığı koltuğuna oturmuştur.

**Soğuk Savaş sona ermesine rağmen
NATO'nun, Rusya'ya karşı Karadeniz'i bir sa-
vaş denizi haline getirmesi düşündürücüdür.**

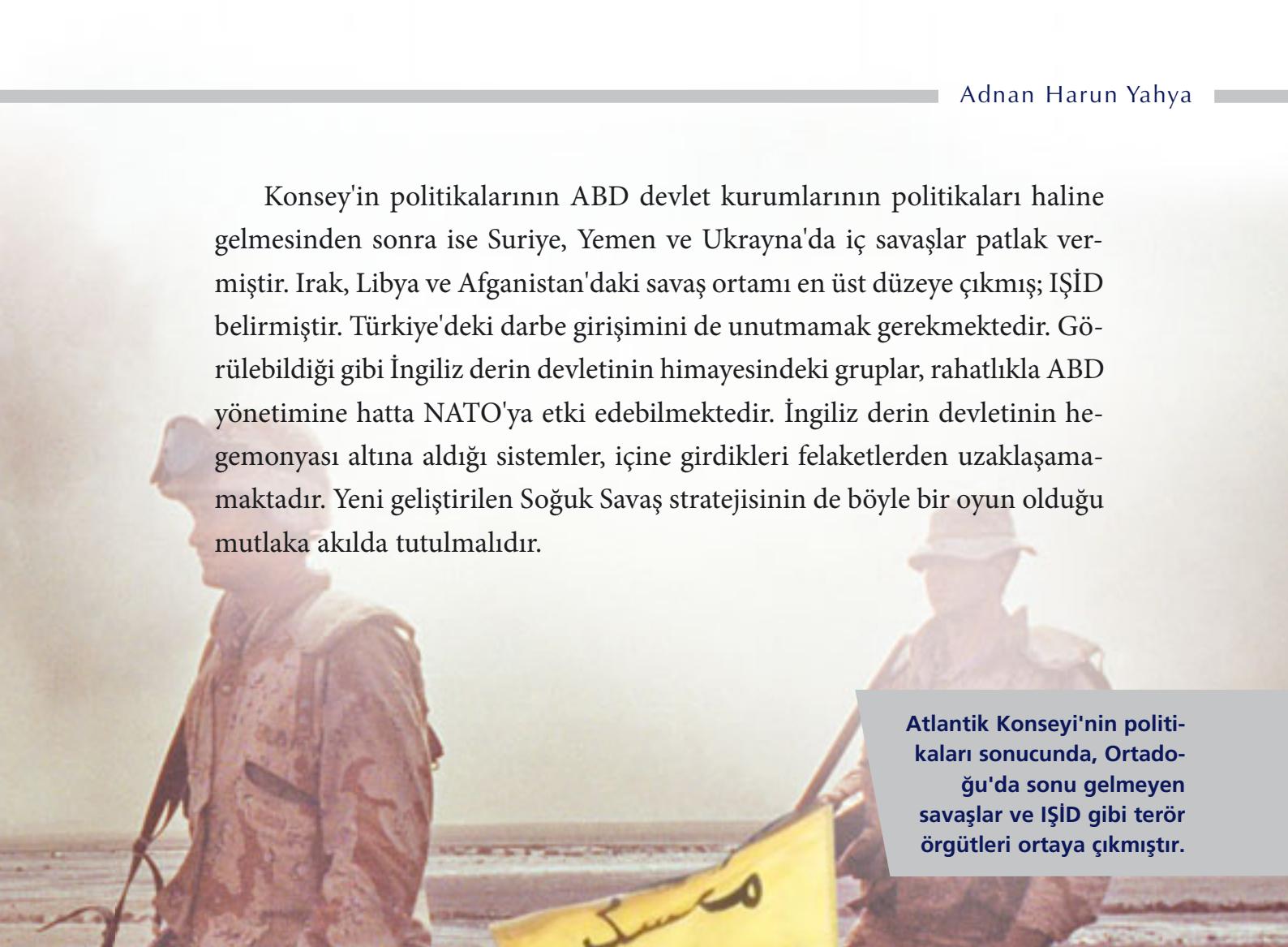

**Obama'nın iktidarının ardından
ABD yönetim kadrolarında Atlan-
tic Konseyi'nden isimler yer al-
mıştır. Bunlardan biri, Obama'nın
Milli Güvenlik Danışmanı sıfatını
alan Atlantik Konseyi Başkanı
James Jones'tur.**

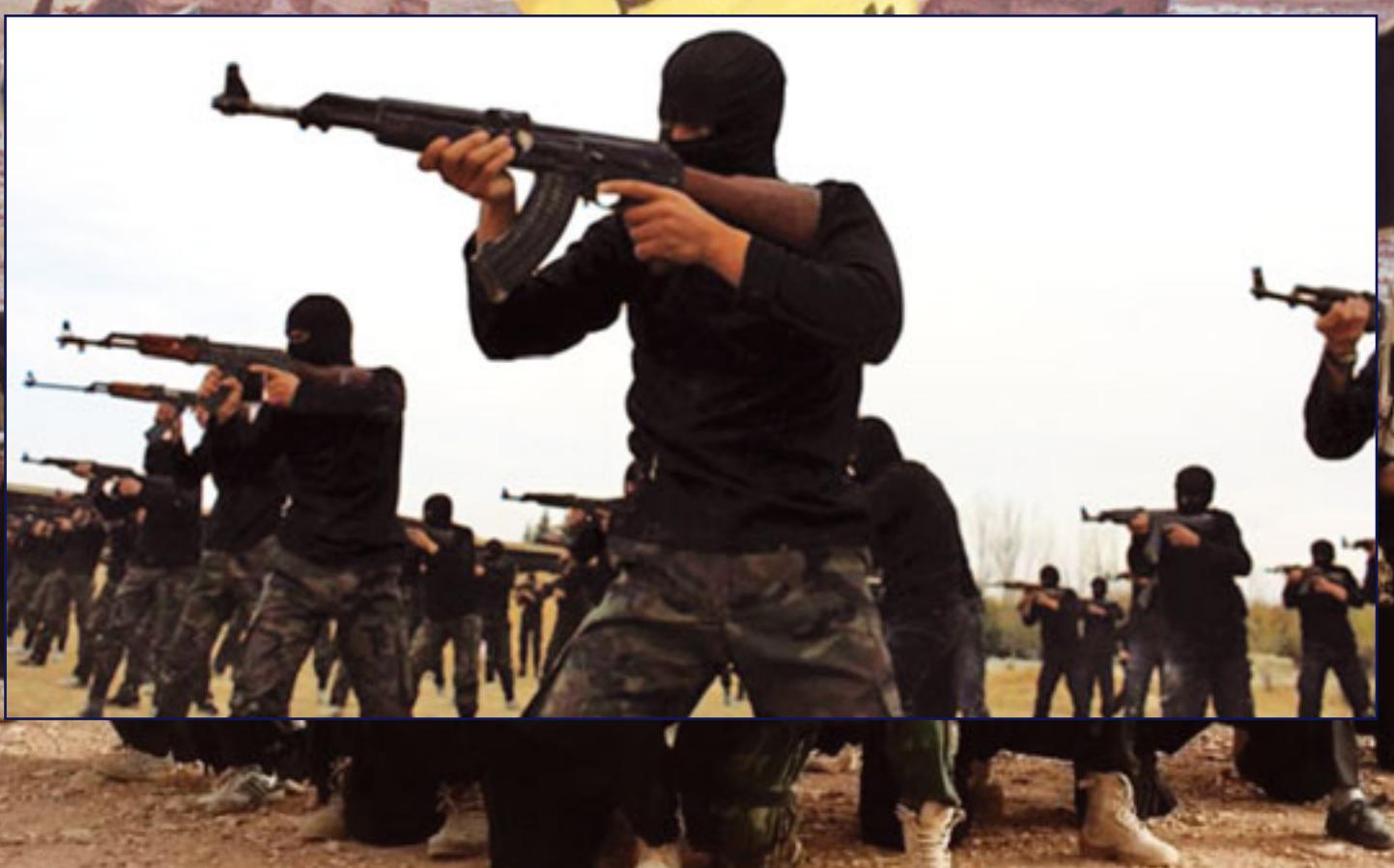

Ortadoğu'daki felaketler, Deccal Komitesi'nin hazırladığı bir seri planın sonucudur. Geçmişte huzur içinde yaşayan halklar, şu an yıkılmış şehirlerinden kaçmaya çalışmaktadır.

Konsey'in politikalarının ABD devlet kurumlarının politikaları haline gelmesinden sonra ise Suriye, Yemen ve Ukrayna'da iç savaşlar patlak vermiştir. Irak, Libya ve Afganistan'daki savaş ortamı en üst düzeye çıkmış; IŞİD belirmiştir. Türkiye'deki darbe girişimini de unutmamak gerekmektedir. Görülebildiği gibi İngiliz derin devletinin himayesindeki gruplar, rahatlıkla ABD yönetimine hatta NATO'ya etki edebilmektedir. İngiliz derin devletinin hegemonyası altına aldığı sistemler, içine girdikleri felaketlerden uzaklaşamaktadır. Yeni geliştirilen Soğuk Savaş stratejisinin de böyle bir oyun olduğu mutlaka akılda tutulmalıdır.

Atlantik Konseyi'nin politikaları sonucunda, Ortadoğu'da sonu gelmeyen savaşlar ve IŞİD gibi terör örgütleri ortaya çıkmıştır.

Putin'in, NATO'nun Silahlanması Karşı Uyarısı

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, 2016 yılında St. Petersburg Uluslararası Ekonomik Forumu'nda, Batılı Gazetecilere yönelik önemli bir konuşma yapmıştır. Bu konuşmada, NATO'nun hiçbir tehdit ve geçerli hiçbir sebep olmamasına rağmen, çeşitli bahaneler öne sürerek silahlanmakta olduğunu şu sözlerle ifade etmiştir:

Füze savunma sistemine gelince. Bakın, bu masada hepimiz yetişkinleriz. Hepimiz deneyimli [profesyonelleriz]. Ama dediklerimi aynen aktaracağınızı umut bile etmiyorum...

[Silah üretimini kısıtlamak için] Amerikalı ortaklarımıza ne dediysek bizimle iş birliği yapmaya ikna edemedik ve hala kendi kendilerine hareket etmeye devam ediyorlar. Size açıklayamayacağım şeyler var, açıklarsam kabalık olur. Ama ister inanın ister inanmayın [silahlanma yarışını] durdurmak için gerçek çözümler sunduk. Sunduğumuz her çözümü reddettiler. Dolayısıyla bugün buradayız; ve şimdi de füze savunma sistemlerini Romanya'ya yerleştirdiler. Sürekli şunu söylüyorlar: "Kendimizi İran nükleer tehdidine karşı korumalıyız". Bu tehdit nerede? İran nükleer tehdidi diye bir şey yok. Onlarla anlaşmanız bile var ve bu anlaşmayı ABD istedi; biz de yardımcı olduk. Bunu destekledik...

Yani İran tehdidi yok. Ama füze savunma sistemleri konuşlandırılmaya devam ediyor. Bu da, "bize yalan söylüyorlar" dediğimizde haklı olduğumuzu gösteriyor. İran nükleer tehdidinden bahsederken doğru söylemiyorlardı. Bir kere daha bize yalan söylediler. Bu sistemi kurdular ve şimdi buna füze yükliyorlar. Siz gazeteciler bu füzelerin kapsüllere yüklediğini ve deniz-tabanlı, orta menzilli Tomahawk roket fırlatıcıları kontrol edildiğini bilmelisiniz. Bunlara, 500 km uzağa gidebilecek "anti-füzeler" yükleniyor. Ama bu teknolojilerin geliştiğini biliyoruz. Hangi sene Amerikalıların yeni bir füze yapacağını ve bu füzelerin 1000 km, hatta daha ilerisine ulaşabileceklerini biliyoruz. O tarihten itibaren de Rusya'nın nükleer potansiyelini direkt bir şekilde tehdit edebilecekler. Her sene ne gelişme olacağını biliyoruz ve onlar da bizim bildiğimizi biliyorlar. Size hikayeler anlatıyorlar ve siz de bunlara inanıp bunu ülkemde vatandaşlarınıza anlatıyzorsunuz. Halklarınız da bu büyük tehlikeyi anlamıyorlar; bu da beni endişelendiriyor. Dünyanın dönüsü olmayan bir yola girdiğini nasıl anlamıysınız? Sanki hiçbir şey yokmuş gibi davranışlarılar. Size artık nasıl laf anlatabilirim bilmiyorum. Ve buna "savunma" sistemi diyorlar; yani saldırı amaçlı değilmiş. "Saldırganlığı engelleyen sistemler" diyorlar. Bu kesinlikle doğru değil. Bir füze savunma sistemi, bir saldırıcı askeri potansiyelin tümünün bir elementidir...

Romanya hükümeti bile neler olduğunu bilmiyor. Sizce Romanyalılara söz hakkı tanımlar mı? Kimse ne yapıldığından haberدار olmayacak; Romanyalılar da Polonyalılar da bilmeyecek. Bu stratejileri bilmediğimi mi sanıyzorsunuz? Benim gördüğüm kadarıyla büyük bir tehdit altındayız....

Tüm bunlar, dünyayı nereye götürecek bilmiyorum. Tek bildiğim kendimizi savunmamız gereği. Buna yine "Rusların saldırıcılığı" diyecekler, biliyorum. Ama bu sadece sizin hareketlerinize karşı bizim tepkimiz. İnsanlığının güvenliğini sağlamak istemeden daha doğal ne olabilir? Sadece o da değil, gerekli stratejik dengeyi korumaya çalışmalıyız. Bu denge son 70 yılda ciddi bir global çatışmanın çıkışını engelleyen ve dünyayı güvende tutan şeydi. ... Bunu bu kadar kolay nasıl ortadan kaldırıyorlar bunu anlamıyorum. Bunun çok tehlikeli olduğunu düşünüyorum. Hatta bundan eminim.¹

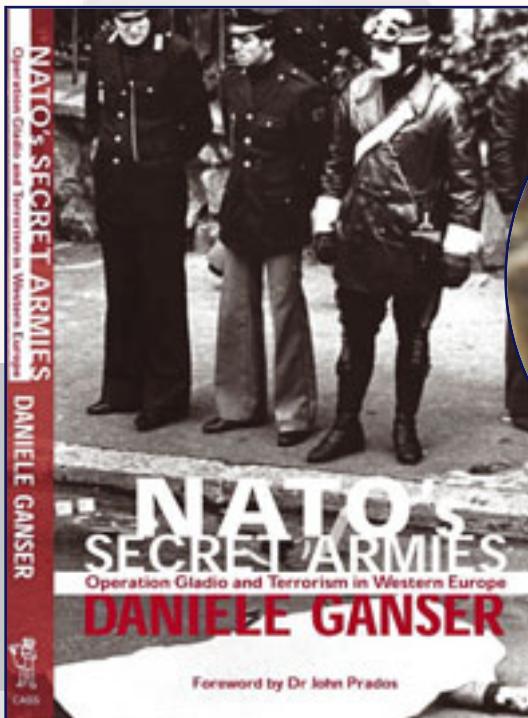
1. Putin's Warning: Full Speech 2016, <https://www.youtube.com/watch?v=kqD8lIdIMRo>

NATO'daki Gizli Ordusu

İsviçreli tarihçi Daniele Ganser, NATO'nun Gizli Orduları isimli kitabında, özellikle İngiliz istihbarat örgütü MI6 tarafından Avrupa'nın 6 ülkesinde NATO tarafından kurulmuş olan ve ülkeler içinde Gladio operasyonlarından başka gizli eylemlere imza atan ürkütücü bir gizli ordunun hüküm sürdüğü anlatmıştır. Ganser, bu özel ordunun, Churchill tarafından II. Dünya Savaşı sırasında kurulan "Özel Operasyonlar İdaresi'nin (SOE) doğrudan doğruya bir kopyası" olduğunu belirtmiştir.²⁹⁸ Buradan da anlaşılabileceği gibi NATO gizli ordusu, bir İngiliz derin devleti planıdır.

Söz konusu gizli ordunun oluşturulma sebebi, herhangi bir Sovyet istilası yaşanması durumunda "ordunun düşman hatları gerisinde faaliyet göstermesini ve işgal kuvvetlerinin erzak yolları ile üretim merkezlerinin patlayıcılarla sabote edilmesi"ni içermektedir. Ancak bu hayali Sovyet istilası hiçbir zaman gerçekleşmemiştir. Zaten gerçek amaç da bu değildir.

Avrupa'da gerçekleşen gizli kapaklı eylemler, söz konusu gizli ordu tarafından gerçekleştiriliyordu. Bunun için de tanındık bir bahane vardı; komünizm. Oysa daha önce de incelediğimiz gibi, İngiliz derin devletinin hedefi, komünizmi ortadan kaldırmak değil, bu bahane ile çeşitli ülkelerde çatışma ve huzursuzluk çıkartmaktı. Nitekim dünyada gerçekleşen pek çok darbe eylemi, söz konusu gizli ordu tarafından yürütülmüştü.

İsviçreli tarihçi Daniele Ganser, NATO gizli ordusunu ifşa ettiği kitabında, Gladio operasyonlarını MI6'in organize ettiğini belirtmiştir.

**Fransa Cumhurbaşkanı De Gaulle,
MI6 operasyonunun farkına varınca
NATO askerlerini Fransa'dan çıkardı.**

Bunun farkına varan liderlerden biri olan Fransa Cumhurbaşkanı Charles De Gaulle, NATO'nun birleşik komuta yapısı dışına çıkmaya karar vererek, ulusal egemenliğin ve bağımsızlığın korunması adına, NATO askerlerini Fransa'dan çıkarmıştı. NATO Avrupa karargahı alelacele Paris'ten Brüksel'e taşındı. Öyle ki, Fransa günümüzde NATO'dan tamamen çıkmayı tartışmaktadır. Marine Le Pen'in partisi Ulusal Cephe iktidara gelmesi halinde Fransa'yı NATO'dan çı-

karacağını ve Fransız generallerine başkalarının emir vermesini engelleyeceğini resmi internet sitesinde açıkça duyurmaktadır.

NATO gizli ordusunun varlığının ortaya çıkması, askeri ittifakın sırlarının ilk olarak ifşa edildiği bir olaydı. Örtülü faaliyet araştırmacısı Philip Willan bu konuda şöyle demektedi:

Altında imzası bulanan ülkelerin gizli servislerini, komünist partilerin iktidara gelmesini engellemeye dönük faaliyetler yürütmeye tabi tutan gizli NATO protokollerinin varlığı, ilk olarak 1966'da ortaya çıktı. Bu, Cumhurbaşkanı de Gaulle'ün Fransa'yı NATO'nun birleşik komuta yapısı dışına çıkarmaya karar vererek, ulusal egemenliğin korunması adına, protokollerin kaldırılacağını duyurması ile oldu.²⁹⁹

Aynı dönemde Muhafazakar Parti üyesi olan Rupert Allason, Associated Press'e telefonla verdiği bir demeçte, "İngilizlerin, çeşitli şebekeleri kesinkes finanse ettiğini ve yönettiğini ve MI6 aracılığıyla, CIA'yle birlikte direkt olarak bu işlere bulaştığını" açıkladı. Allason, 1949'dan sonra gölge orduların NATO özel Kuvvetler Komuta ve Kontrol Yapısı tarafından koordine edildiğini, İngiltere'nin Hava Servisi Özel Kuvvetleri'nin (SAS) bu yapı içinde stratejik bir rol oynadığını söyledi. ³⁰⁰

İngiliz BBC Televizyonu, 4 Nisan 1991'de yayınlanan Newsnight (Gece Haberleri) programında, "Avrupa genelinde gölge ordular kurulmasında İngiltere kesinlikle aslı bir rol oynadı" demişti. Newsnight sunucusu John Simpson, konuya ilgili tüm bilgileri sakladıkları için MI6 ve Britanya Savunma Bakanlığı'ni eleştirerek şöyle diyordu:

Gladio'nun varlığıyla ilgili itirafları izleyen dönemde, diğer Avrupa ülkelerinin gölge ordulara sahip olduğu ortaya çıktı. Hatta konu, tarafsız ülkeler olan İsviçre ve İsviçre'de de aleni biçimde tartışılmakta. Bazı ülkelerde ise konuyla ilgili soruşturmalar açıldı. Ancak İngiltere'de hiçbir gelişme yok; Savunma Bakanlığı'nın, ulusal güvenlik meseleleri tartışılamaz şeklindeki mutat açıklaması hariç.³⁰¹

Simpson, Gladio meselesinin nasıl bir NATO projesi olduğunu ise şu şekilde açıklıyordu:

NATO'nun en gizli servislerinin ortaklaşa günahlarıyla ilgili bilgiler, ancak şimdi ortaya çıkmaya başladı. İtalya'da olası Sovyet işgali karşısında direniş örgütlemek için devlet eliyle oluşturulmuş gizli bir ordunun faaliyetleri, kurulan bir meclis komisyonu tarafından araştırılıyor. Soruşturma, Avrupa genelinde benzer gizli kuvvetlerin açığa çıkmasına yol açtı. Gladio adıyla bilinen İtalyan grubu ise bir dizi terörist bombalamaya karışmak suçlamasıyla karşı karşıya.³⁰²

İsviçreli tarihçi Daniele Ganser, MI6'in bu meseleye dahil olduğuna dair doğrulamanın ancak yıllar sonra bir müze aracılığıyla mümkün olduğunu belirtir. Ganser'in belirttiğine göre, Temmuz 1995'de Londra'daki Imperial War Museum'da (İmparatorluk Savaş Müzesi) açılan "Gizli Savaşlar" başlıklı serginin kapısında "Sergide görmek üzere olduğunuz şeyler yıllar boyu ülkenin en sıkı korunan gizlerinin bir parçasıdır. Bunlar ilk kez burada kamuoyuna sunulmaktadır. Hepsinden önemlisi bu, gerçekliktir... Gerçek, farz olunandan daha inanılmaz ve heyecan vericidir" ifadeleri yer alıyordu. MI6'e ayrılan pencelerden birinde ise itiraf niteliğindeki şu açıklama vardı:

MI6'in muhtemel bir III. Dünya Savaşı hazırlıkları arasında, Sovyetlerin Batı Avrupa'da ilerlemesi durumunda düşman hatları gerisinde faaliyet gösterecek "Stay Behind" (Gladio) gruplarının oluşturulması bulunmaktaydı.³⁰³

İngiltere'deki Imperial War Museum'da, Churchill'in savaş odaları sergilenmektedir. Aynı sergide, Gladio yapılanmasının MI6 tarafından oluşturulduğuna dair bilgiler yer almaktadır. Gladio yapılanmasının oluşturulması, MI6'in III. Dünya Savaşı hazırlıkları olarak tanımlanmıştır. Bu belge ile, Gladio yapılanmasının arsında MI6'in olduğu gerceği ilk kez itiraf edilmiş olmaktadır.

Ganser, sergi açıldıktan birkaç ay sonra iki eski MI6 görevlisi ve Kraliyet Deniz Kuvvetleri askerleri olan Giles ve Preston'un, yazar Michael Smith'e bazı itiraflarda bulunduklarını belirtmiştir. Giles ve Preston, 1940'ların sonu ve 1950'lerin başı boyunca İngilizlerin ve Amerikalıların, beklenen Sovyet işgaline hazırlık amacıyla Batı Avrupa'da gölge birimler kurduklarını doğruladı. Bu dönemde Giles ve Preston, MI6'in SAS (Special Air Service – Özel Hava Servisi) ile birlikte gladyatörlere eğitim verdiği İngiltere Portsmouth yakınlarındaki Fort Monckton'a yollanmıştı. Kendilerine şifrelerle, silah kullanımıyla ve örtülü operasyonlarla ilgili eğitim verilmişti. Preston kendi eğitimini, "Geçenin kör saatinde dışarıya çıkartılıp, istasyon şefi ya da taşıyıcılarla görünmesizsin tren istasyonlarında trenleri havaya uçuruyormuş gibi hareket ediyorduk" şeklinde anlatıyordu.³⁰⁴

İngiliz tarihçi John M. Mackenzie, bütün bu olayların ana merkezinde bulunan İngiliz derin devletini şöyle tarif etmişti:

*Modern zamanların İngiltere'si daima sarsıcı yıkımların merkezi oldu; bu başkaları tarafından böylece bilindi, yalnız kendisi durumu böyle görmedi.*³⁰⁵

BBC, 1980'lerde İngiliz ve Amerikan Özel Kuvvetleri arasındaki gizli işbirliğini gözler önüne seren *Unleashing of Evil* (Kötülük Azat Edildi) adlı bir belgesel yayınladı. Belgeselde SAS Özel Hava Servisi ve ABD Yeşil Berelilerinin son otuz yılda Kenya'dan Kuzey İrlanda'ya, Ummam'dan Vietnam'a, Yemen'den Kıbrıs'a ve diğer ülkelere varan tüm büyük harekatlarda tutuklulara nasıl işkence yaptıkları teşhir ediliyordu. *Unleashing of Evil* belgeselinin İngiliz yapımıçı ve iki yıl sonraki Gladio skandallarının ünlü muhabirlerinden gazeteci Richard Norton Taylor, belgeseli şu yorumla bitiriyordu: "İşkence bize varsayıdığımızdan daha yakın ve daha yaygın."

1983'te İngiltere eski Başbakanı Margaret Thatcher, özel İngiliz birimi SAS'ı (Special Air Service – Özel Hava Servisi) Pol Pot kuvvetlerine eğitim vermeye yolladı. SAS kıdemli askerleri daha sonraları yaşadıklarını söyle anlatacaklardı:

*İlk önce 1984'te Tayland'a gittik. ... Kızıl Kmerler'e pek çok teknik konuda eğitim verdik. Başlangıçta, doğrudan köylere inip insanları kıyımdan geçirme düşüncesindeydiler. ... Pek çogumuz, azıcık imkan tanınsa, taraf değiştirecektik. Sinirlerimiz öylesine bozulmuştu. Pol Pot'la ortaklaşa olmuş olmaktan nefret ediyorduk.*³⁰⁷

Görülebildiği gibi söz konusu gizli ordu, Pol Pot gibi kanlı komünistlerin ordularını dahi eğitme görevini üstlenmekteydi. Bu durum, İngiliz derin devletinin komünizm ile ne kadar içli dışlı olduğunu ve "komünizmle mücadele" düsturunun aslında sadece göz boyamadan ibaret olduğunu açık deliidir.

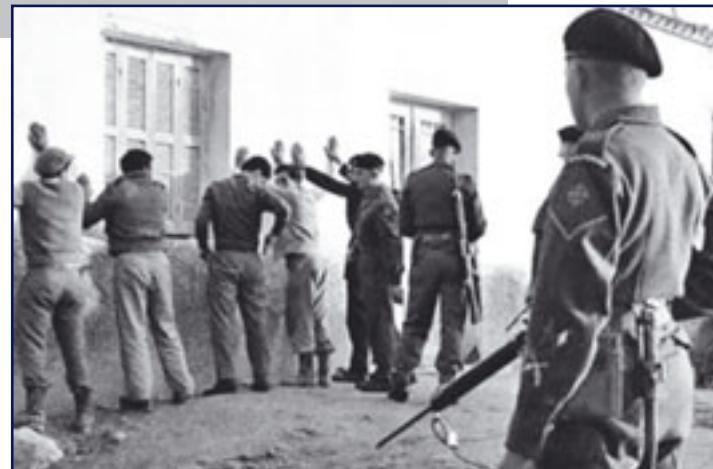
Ganser, NATO'nun gizli ve illegal ordularının 1990 sonrasında ortaya çıkması ve doğrudan İngiliz derin devletinin bu orduların kurgulanması ve faaliyetleri konusunda başrolü oynamasıyla ilgili olarak bir sessizliğin hakim olduğunu belirtmiştir. O dönemde İngiltere'de iktidarda olan John Major hükümetinin bu konuda herhangi bir adım atmayı veya malum olanı itiraf et-

How Thatcher and the British Government Gave Pol Pot a Hand.

By Peter Alan Lloyd · Article Beta Part 2 · 2 years ago · 0

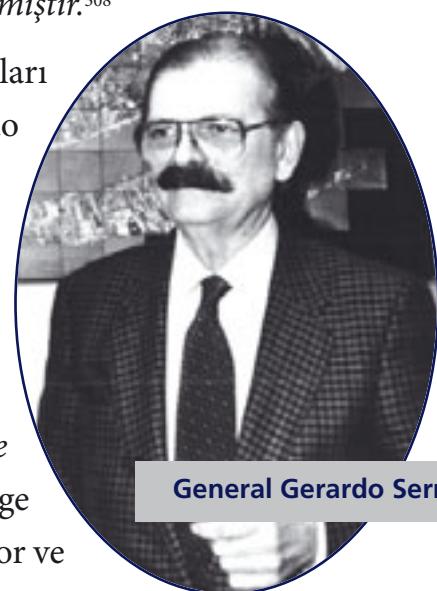
1983 yılında İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher, özel İngiliz birimi SAS'ı, Pol Pot kuvvetlerine eğitim vermeye yolladı. Söz konusu gizli ordu, Pol Pot gibi kanlı komünistlerin ordularını dahi eğitiyordu. Dolayısıyla mücadele, görününün aksine komünizme karşı değildi. Komünist gerillalara verilen bu destek konusunda, İngiliz Hükümeti çevrelerinde hep sessizlik hakim olmuştur.

meyi reddettiğini ifade etmiştir. Başkanlık sözcüleri ise İngiliz basınına günlerce, "korkarım güvenlik meselelerini tartışmayacağız" açıklaması yapmışlardır. İngiliz Parlamentosu konuya ilgili bir basın toplantısı veya meclis araştırması yapmaktan kaçınmıştır. 1992'de İrlandalı gazeteci Hugh O'Shaughnessy, "*Britanya'nın merkezinde yer aldığı bir mesele hakkında, Beyazkoridor'da yaşanan sessizlik fazlasıyla dikkat çekici.*" diyordu. BBC, 4 Nisan 1991 tarihli Newsnight yayınında, gizli ordulara atıfta bulunarak "Maske düştü, dehşetengiz olaylar göründü" diyordu. İtalyan Parlamenter Sergio de Julio kameralar önünde, "*Elimizde, Gladio'nun başlangıcından itibaren, askerlerin eğitim için İngiltere'ye gönderildiğini kanıtlayan belgeler var. Bunlar Gladio örgütünün temel çekirdeğini kurmakla görevliydiler,*" demiştir.³⁰⁸

BBC muhabiri Peter Marshall, 1971-1974 yılları arası İtalyan Gladio'sunu yöneten General Gerardo Serravalle ile gerçekleştirdiği söyleşide, generale doğrudan İngilizlerin rolünü sordu. İtalyan general, İngilizlerle ciddi bir iş birliği içinde olduklarını doğruluyordu: "*Ben onları (İngilizleri) davet ettim; biz onların İngiltere'deki üslerini -gölge üslerini- ziyaret etmişistik ve iadeyi ziyaret bağlamında ben de onları davet ettim.*" Gazeteci Marshall, "*İngiliz gölge üssü nerede?*" diye sorunca general gülmeye başlıyor ve soruyu şöyle yanıtlıyordu: "*Üzgünüm size nerede olduğunu söylemeyeceğim, çünkü bu ülkenizin gizlilik alanı içerisinde giriyor.*" Ardından Marshall, net yanıt alacağı bir soru soruyordu: "*Ama İngilizlerden etkilendiniz?*" Serravalle'nin cevabı şuydu: "*Evet, öyle. Çünkü hayli verimli, iyi örgütlenmiş bir yapıydı ve kadro mükemmelı.*".³⁰⁹

Bütün bu gelişmeler, Churchill'in kurduğu Britanya Özel Operasyonlar İdaresi'nin bir kopyası şeklinde kurulan bir NATO gizli ordusunun var olduğunu, bunun, Gladio ismindeki yeraltı yapılanmasının temeli olduğunu ve bütün bunların ana karargahının İngiltere, organizatörün ise İngiliz derin devleti olduğunu kanıtlıyordu. Söz konusu gizli ordu, başta Avrupa ülkeleri olmak üzere çeşitli ülkelerde terör eylemleri ve sayısız ülkede askeri darbeler gerçekleştirmiştir. Buna, hedefteki ülke Türkiye de dahildi.

General Gerardo Serravalle

Rus Sınırında NATO Silahları Kimin Planı?

II. Dünya Savaşı sonrasında, dünyanın aynı korkunç manzara ile tekrar karşılaşmasını önlemek iddiasıyla kurulmuş olan NATO, özellikle son zamanlarda çeşitli çekinceler öne sürerek benzer bir hareketlilik içine girmiştir. Bu hareketlilik, Avrupa'nın doğu sınırlarında başlamıştır ve çapı genişleyerek devam etmektedir. Rusya ile sınırı olan ülkelere neredeyse her gün yeni NATO birlikleri konuşlandırılmaktadır. Bu durum, sadece Soğuk Savaş'in yaralarını yakın zamanda sarabilmiş olan Rusya için değil, bölge ülkeleri, hatta tüm dünya için bir endişe sebebidir.

Bugün, kuzey-güney hattı boyunca Estonia ve Baltık ülkelerinde, Polonya'da, Slovakya'da ve Romanya'da Rusya'yı tedirgin eden üsler kurulmuş durumda. Bu üslerde sadece askeri birlikler değil, kara savaşına yönelik A-10 Thunderbolt gibi tanksavar uçakları dahi konuşlandırıldı. NATO, bu hareketliliğin, Karadeniz'de üstünlüğü ele geçirme stratejisi olduğunu saklama gereğini bile duymuyor. Geçmişte yaşanan ve iki dünya savaşının çıkışmasına sebep olan güç mücadelesi, adeta tekrar yaşanıyor.

ABD ve bölgeye asker ve mühimmat gönderen NATO ülkeleri, bu askeri yığınak için, Rusya'nın potansiyel agresif ve saldırgan tutumunu sebep gösteriyorlar. Oysa II. Dünya Savaşı'nda, bugünkü Polonya, Ukrayna, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Romanya, Bulgaristan ya da Kafkasya'yı yıkıp yakan Ruslar değildi. Bugün de Rusya'nın genel tutumunun, çatışma yerine diplomasiyi öne çıkarmak olduğu göze çarpıyor. Bu nedenle "Rusya'ya karşı tedbir" bahanesinin ardına sıgnarak dünyayı askeri bir tesise dönüştürmek pek çok strateji uzmanı tarafından eleştiriliyor.

Peki birdenbire gelişen bu askeri savunma stratejisinin asıl sebebi ne?

Bölgедe yaşanan gerilimin arka planında, İngiliz derin devletinin etkisindeki bazı düşünce kuruluşları bulunuyor. NATO'nun Rusya'yı askeri olarak kuşatma politikasının fikir babası Atlantic Council isimli bir düşünce kuruluşu. 1961'de kurulan konsey, siyasi analistler tarafından NATO ideolojilerinin belirlendiği bir kurum olarak nitelendiriliyor. Bölge ülkelerinde yaşanan ekonomik krizler sırasında ise sahnede yine İngiliz derin devletinin etkisindeki isimlerden dünyaca ünlü finans spekülatörü ve Açık Toplum Vakıflarının kurucusu George Soros'un ünlü Hedge fonu Quantum Fund var. Yine Soros'un idaresi altındaki Açık Toplum Vakıflarının, çeşitli ülkelerdeki renkli devrimlerden, Arap Baharı'na veya Türkiye'deki Gezi Olayları gibi müstakil hareketlere kadar pek çok olayda provokatif rol aldığı belirtilmekte. Konuya ilgili detayları ilerleyen satırlarda okuyabilirsiniz.

Bu düşünce kuruluşları enternasyonalist ya da globalist olarak adlandırılan ideolojileri temsil etmekteler. Öyle ki, söz konusu politikalar, on yıldan daha kısa bir zamanda dünyayı Soğuk Savaş dönemindeki kutuplaşmaya götürmüş

Rusya'ya karşı silahlanma stratejisinin arka planında, Soros'un Hedge Fonu tarafından desteklenen devrimler ve bazı düşünce kuruluşlarının speküasyonları vardır.

durumda. Bu politikalar sonucunda, büyük güçler arasında ne sıcak ne de soğuk savaş yaşanmamasına rağmen, Akdeniz ve Karadeniz savaş gemileri ile doldu. Elbette söz konusu vakıflar, bu kutuplaşmaların doğrudan sorumlusu değiller. Ama dünya çapında izlenen savaş, finans, doğal kaynaklar ve sömürü politikaları, toplumları çatışmaya sürükleyen nefret tohumları ekiyor. Bunun çıkış noktası ise, kuşkusuz İngiliz derin devleti ve onun himayesindeki söz konusu kurumların politikaları.

Elbette bu noktada, İngiliz derin devletinin çıkarları gereği daima dünyada kutuplaşmayı ve sıcak savaşı desteklediğini unutmamak gerek. Dolayısıyla dünyadaki savaşları veya krizleri incelerken, İngiliz derin devletinin çıkar politikalarını da yakından bilmek gerekiyor. II. Dünya Savaşı'ndan beri İngiliz derin devletinin politikalarına baktığımızda, Rusya'nın bir tehdit olmasının daima derin devlet için önemli bir çıkar malzemesi olduğunu görüyoruz. İngiliz derin devleti, suni olarak çıkardığı Soğuk Savaş'ın sona ermesini planlarına uygun bulmamış, kendisinin ve bir koruma kalkanı olarak yanı başında tuttuğu ABD'nin daha da silahlanması sağlanacak bahanelere ihtiyaç duymuştur. Küçük bir söyletinin bile ayaklanmalarla neden olduğu bugünkü dünyada ise, "Rusya tehdidi"ni cazip ve taraftar bulabilecek bir konu olarak tercih etmiştir.

Şu anda ne ABD ne Rusya ne de NATO ülkeleri, savaş söyletilerinin peşinden gitmeyecek kadar çılgın bir zihniyette değildir. Keza günümüzde savaş, nükleer başlıkların devreye girmesi ile eş anlamlıdır. Bu kabusu yaşamaya ve yaşatmaya elbette kimse gönüllü olamaz. Şu durumda savaş hazırlıkları söyletileri veya sınır tehditleri, o kadar gerçekçi görünmese de İngiliz derin devleti bu ortamdan nemalanmaktadır. İngiliz derin devletinin idaresindeki bir dünyada, derin devletin hakimiyetiniがらşımak, kendi denetimindeki silah pazarını güçlendirmek, kendi denetimindeki finans piyasasını hareketlendirmek ve daha fazla ülkeyi sömürgé haline getirmek, ABD'yi ve NATO'yu kendisini koruyacak bir paralı asker gibi hazırda tutmak için söz konusu hayali tehditlerin varlığı gereklidir. İngiliz derin devleti, böylelikle dün-yanın, tam olarak planladığı gibi bir çatışma ortamı haline gelmesini ve Deccal hakimiyetinin her yere yayılmasını istemektedir. İşin şaşırtıcı tarafı ise, boş tehditlerle durmadan silahlanan dünya devletlerinin, İngiliz derin devletinin oyununa gelmiş oldukları hala fark edememiş olmasıdır.

**Herhangi bir
gerekçe olmaksızın Romanya'da
konusulan
NATO füzeleri,
Rusya tarafından
ciddi tepkiyle
karşılandı.**

NATO Gizli Ordusu ve Darbeler

NATO gizli ordusu, hedefteki ülkelerdeki istenmeyen yönetimleri devirme misyonunu da üstlenmiştir. İngiliz derin devletinin hakimiyeti altındaki söz konusu gizli ordu, 1953'te İran'da petrol kazancının bir bölümünü halka dağıtmayı planlayan Musaddık Hükümetini devirdi.³¹⁰ Bu nın ardından 1954 Guetamala darbesi ile devam eden darbeler hikayesi G. Amerika, Afrika ve Ortadoğu'daki çeşitli ihtilallerle devam etti.

Türkiye, bu darbe furyasına mazrız kalan ülkelerin en başlıcalarındandı. İngiliz derin devletinin devreye soktuğu yancılar ve ajanlar bu konuda da faaliyet içinde olmuş ve ülkeyi çeşitli şekillerde darbelere hazır hale getirmişlerdi. 27 Mayıs darbesinden sadece iki gün sonra, 29 Mayıs 1960'ta İngiliz Dışişleri Bakanlığı, Türkiye'deki askeri yönetimin tanınmasına ilişkin bir yönerge gönderdi. Yönergeye göre, "İngiliz hükümeti yeni rejimi ABD ile aynı anda tanımayı çok arzulamakta" idi. Burada aslında İngiliz derin devleti bilinen bir taktığını kullanmıştı: Tüm projenin arkasında olmasına rağmen ikinci plandaymış gibi bir tavır takınmaktaydı. Aynı günlerde Ankara'daki Kanada, Pakistan ve Hindistan büyükelçileri de İngiliz büyukelçisi ile yakın irtibatlarını sürdürdüler ve kendi hükümetlerinin de Türkiye'deki darbe hükümetini tanımayı uzun süre geciktirmeyeceklerini belirtmişlerdi.

Dönemin İngiliz Hükümeti, darbe sonrası Türkiye ile "memnun edici düzeye gelişen" ilişkilerden oldukça tatmin olduğunu belirtmiş ve ilişkilerin sürdürülmesini temenni etmişti.

**Devrilen
Iran Lideri
Musaddık**

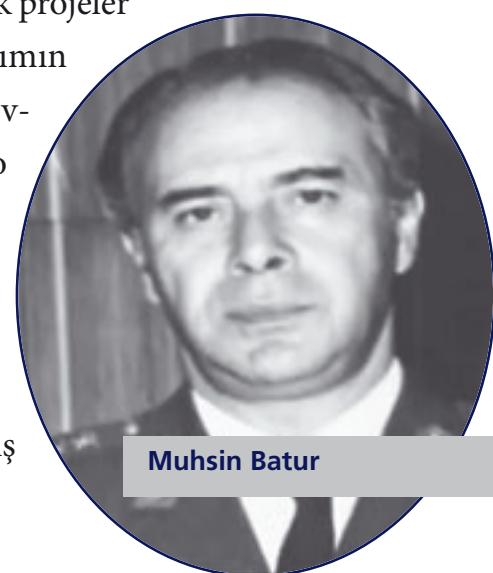

Menderes'in geçirdiği uçak kazası da, ardından gerçekleşen darbe de İngiliz derin devleti tarafından gerçekleştirılmıştır. Derin devletin ajanları ve yanıcıları yine devrede olmuştur.

Elbette ki İngiliz Hükümeti ile Türk Hükümeti'nin ilişkileri sürekli olarak gelişerek güçlenmeliidir. Burada eleştiri noktamız, tarihin her döneminde İngiliz Hükümetlerinin, işlerine geldiği için Türkiye'deki darbe hükümetlerine destek olmasıdır. Bunun da sebebi, İngiliz Hükümetlerinin her dönem, İngiliz derin devletinin etkisi altında faaliyet göstermek zorunda olmasıdır. Dolayısıyla asıl sorumlu İngiliz Hükümetleri değil, İngiliz derin devletidir.

12 Mart 1971 darbesinde de benzer süreçler yaşanmıştır. Türkiye'nin yaşadığı ekonomik gelişmeler, hayatı geçirilen büyük projeler ve bütün bu proje yatırımları için gereken yardımın SSCB'den gelmesi, Türkiye'yi yine İngiliz derin devletinin hedefi haline getirmiştir. Tanıdık senaryo yine hayatı geçirildi; Demirel Hükümeti, 12 Mart muhtırası ile istifa ettirildi.

12 Mart muhtırasında imzası olan Orgeneral Muhsin Batur, *Anılar ve Görüşler* adlı kitabında, 12 Mart ortamının yaratılmasında bir kısım "dış faktörlerin" varlığını şöyle anlatmışlığı:

Muhsin Batur

12 Mart'tan sonra bazı siyasilerimiz ve düşünürlerimiz olayın oluşumunda dış etkenlerin ve hatta CIA gibi dış örgütlerin, haşhaş gibi konuların rolünün olduğundan bahsettiler. ... Bu yönlendirmede ajanlar, ajan provokatörler ve hepsinden önemlisi basın-yayın ve propaganda yolu ile istenilen ortamın oluşması sağlanabilir. Bu elemanlar 12 Mart ortamının yaratılmasında kullanılmış olabilir.³¹¹

Demirel Hükümeti'nin Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil bu dönemde ilgili olarak, "CIA altımızı oymuş, haberimiz olmamış" ifadelerini kullanmıştır. Oysa burada asıl rol, ne doğrudan CIA'in ne de doğrudan NATO'nundur. Bu darbeyi gerçekleştiren el, perde arkasındaki gizli ordularıyla dehşet saçan İngiliz derin devletidir. Ancak o dönemde de hiç kimse, bu gizli elin adını koyamamıştır.

1974'ten sonra durum biraz da olsa değişmiş, yeni kurulan CHP-MSP koalisyon Hükümeti, 1971 muhtırasıyla verilen tavizleri geri almaya başlamış, akabinde Kıbrıs müdahalesi gerçekleşmiştir. Bunlar, İngiliz derin devletinin tasvip etmeyeceği türden şeylerdi. Bunların hemen sonrasında İngiliz derin devletinin emri ile ABD tarafından Türkiye'ye ambargo gelmiş ve üç yıl devam etmiştir. Türkiye ise ABD üslerini kapatmış ve tekrar, Doğu'ya ve Sovyetlere yanaşmıştır. Gelişmelerden hoşlanmayan İngiliz derin devleti, hemen tekrar devreye girmiştir.

12 Eylül 1980'de, Türkiye'de üçüncü kez darbe oldu. Darbe gerçekleştiği sırada üç bin Amerikan askeri Anvil Express tatbikatı için Türkiye'de bulunmaktaydı. Söz konusu askerler,其实 NATO'nun gizli orduları tarafından kullanılan piyonlar olduğunu muhtemelen bilmemekteydi. İngiliz derin devleti, karışıklık içinde bulunan ülkede, mutlaka gerçekleşmesi gereken darbeyi başarılı kılmak için kendince her türlü önlemi almıştı. Tıpkı 15 Temmuz darbe girişiminde yaptığı gibi, asker konuşlandırmak, bu tedbirlerin başında gelmişti.

Süleyman Demirel

İhsan Sabri Çağlayangil

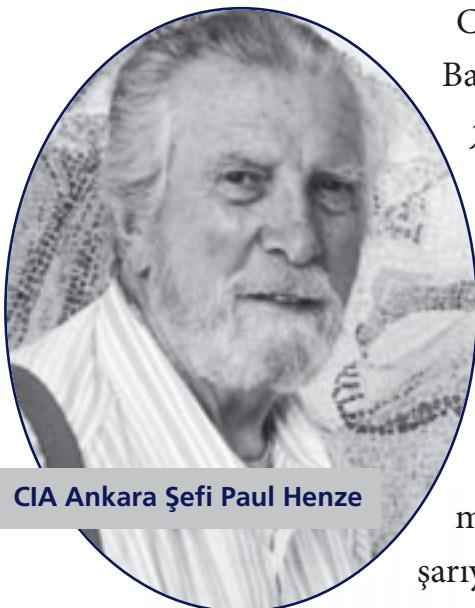

İngiliz derin devletinin güdümünde gerçekleşen 1971 muhtırasının sonrasında
Kraliçe Elizabeth'in Türkiye ziyareti

İngiliz ajanlarının devreye girmesiyle gerçekleşen 1980 darbesi, beraberinde büyük acılar getirdi.

CIA Ankara Şefi Paul Henze

CIA'in Ankara şefi Paul Henze'in, dönemin ABD Başkanı Jimmy Carter'a darbeyi "*bizim çocuklar yaptı*" sözleriyle haber vermesi bu dönemde çok dikkat çekmiştir. Darbe sonrası NATO, Türkiye'nin oldukça fazla bölgesinde askeri üs kurma ayrıcalığına kavuşmuştur.

Türkiye'nin dış politikasında farklı açılumlara yöneldiği ve bağımsızlaşmayı tercih ettiği dönemler daima darbelerle karşılık bulmuştur. Bunlardan biri, önceki üç darbe gibi başarıya ulaşan 28 Şubat 1997 post-modern darbesi; diğerini başarısızlıkla sonuçlanan 27 Nisan 2007 e-muhısrası ve sonuncusu ve en önemlisi ise 15 Temmuz 2016 tarihinde Türk Milletinin azmi sonucunda başarısızlıkla sonuçlanan hain darbe teşebbüsüdür. Türkiye'deki darbelerde İngiliz derin devletinin doğrudan oynadığı rol, kitabın 3. cildinde tüm detaylarıyla ele alınacaktır. Bu mafyavari yapılanma, sadece NATO'nun temel ilkesini engellemeye çalışmakla kalmamış, aynı zamanda başka ülkelerin de içişlerine karışarak onları kendi piyonu haline getirmiştir.

Eski Başbakan Bülent Ecevit, 28 Kasım 1990'da Milliyet Gazetesi'ne verdiği bir röportajında, ülkelerin içişlerinde NATO gizli ordusunun varlığını açıklayan şu sözleri sarf etmiştir:

1974'deki Başbakanlığım sırasında, zamanın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Semih Sancar, Başbakanlığın örtülü ödeneğinden acil bir ihtiyaç için birkaç milyon istedi. Benden istenen miktar, örtülü ödenekteki paranın tümüne yakındı. Genelkurmay'dan bu paranın ne amaçla istendiğini sormak zorunda kaldım. "Özel Harp Dairesi" için istiyoruz yanımı geldi; öyle bir resmi dairenin o zamana kadar adını bile duymamıştım. "Şimdije kadar bu Dairenin giderleri nereden karşılanıyordu?" diye sordum. O zamana kadar bu Dairenin tüm giderlerini bir gizli ödenekle ABD'nin karşıladığı; ancak artık ABD'nin bu parasal katkıyı kestiğini, o nedenle Başbakanlığın örtülü ödeneğinden para istemek zorunda kalıldığı bana bildirildi. Özel Harp Dairesinin nerede bulunduğu sordum. "Amerikan Askeri Yardım Heyeti ile aynı binada..." yanıtını aldım.³¹²

Gizli ordular, sinsi yapılanmalar her ne kadar perde arkasında olsalar da onları daima izleyen, gören, sinsi planlarından haberi olan üstün bir Güç vardır. O Güç, alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Onlar gizlediklerini zannederken, Allah onları görmektedir; onlar sinsi planlar yaptıklarını sanırken, Allah o planları duymaktadır. Onların, Allah'tan bağımsız nefes almaya dahi güçleri yoktur. Yanılgıları ise, tüm gücün kendilerinde olduğunu sanmaları; Allah'ın her şeye hakim olduğunu kavrayamamalarıdır.

**Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fışıl-
daştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybin bilgisine sahip olandır. (Tev-**
be Suresi, 78)

**Sözü açığa vursan da, (gizlesen de birdir). Çünkü şüphesiz O, gizliyi de, giz-
linin gizlisini de bilmektedir. (Taha Suresi, 7)**

İngiliz derin devletinin ajanları yoluyla başarılı olan 1980 darbesi sonrası NATO, Türkiye'nin pek çok bölgesinde askeri üs kurma ayrıcalığına kavuşmuştur.

- 1. Müttefik Kara Komutanlığı
- 2. NATO Süratlı İntikal Kolordusu
- 3. Barış Eğitim Merkezi Ortaklısı
- 4. Mükemmeliyet Merkezi- Terörizme Karşı Savunma
- 5. ABD Savunma İş Birliği Dairesi
- 6. Konya Hava Üssü. NATO AWACS uçakları tarafından kullanılıyor.
- 7. ABD ordusu tarafından kullanılan liman
- 8. İncirlik Hava Üssü. Farklı kullanım amaçları mevcut.
- 9. NATO Patriot füze bataryası
- 10. NATO Aster 30 Yerden-Havaya Füze Platformu/ Arazi bataryası
- 11. Kürecik Üssü. Füze savunma radarı yeri
- 12. Malatya (Erhaç) Hava Üssü. IŞİD'e karşı ABD'nin liderliğindeki koalisyon "acil kullanım" üssü
- 13. Füze savunma radarı için komuta merkezi
- 14. Diyarbakır Hava Üssü. IŞİD'e karşı ABD liderliğindeki koalisyon güçleri tarafından kullanılıyor.
- 15. Batman Hava Üssü. IŞİD'e karşı ABD'nin liderliğindeki koalisyon "acil kullanım" üssü

İstihbarat Servislerinde Derin Devlet Bağları

Istihbarat savunmanın ana şartıdır. Devletler, güçlü istihbarat zeminine sahip olmak zorundadırlar; aksi takdirde, kolaylıkla sömürülebilir, yönlendirilebilir, isyan ve saldırılara açık hale gelirler.

Günümüzün güvensizlik ortamında ise ülkelerin milli istihbarat kurumlarının başka odakların eline geçmesi büyük bir risk arz etmektedir. Ülkeler, kendi milli istihbaratlarına güvenemediklerinde ve milli istihbaratlar başka odaklar için çalışmaya başladıklarında ülkelerden darbeler, isyanlar, savaşlar eksik olmamaktadır.

Bugün yaşanan durum büyük ölçüde budur. Dünyada pek çok ülkenin istihbarat kurumları, İngiliz derin devletinin etkisi altında hareket etmek zorunda bırakılmıştır. Kimisinin kurucusu ise doğrudan İngiliz derin devletidir. Dolayısıyla istihbarat kurumları büyük ölçüde İngiliz derin devletine gebe kalmış durumdadır. Dünya üzerindeki pek çok eylemde bir kısım istihbarat kurumlarının adının geçmesinin temel sebebi budur.

İstihbarat kurumlarının temel yöntemlerini yakından incelediğimizde bu gerçeği daha iyi görebiliriz.

İngiliz İç ve Dış İstihbaratı: MI5-MI6

İngiliz gizli istihbarat servisi MI6, dünyanın ilk istihbarat teşkilatı olarak bilinen İngiliz Askeri Haber Alma Teşkilatı'nın 6. kısmını temsil etmektedir. Sadece Kraliçe'ye karşı sorumludur. Kraliçe Elizabeth, MI6'in M bölümünü tarafından bilgilendirilmektedir ve bu onu, ABD Başkanlarından bile daha bilgili hale getirmektedir.³¹³ MI5 iç istihbarattan sorumluyken, MI6 sadece dış istihbarata yönelmiştir.

Tek istisnası ise Kuzey İrlanda'dır. Kuzey İrlanda, Britanya'nın parçası olmasına rağmen, İngiliz Dış İstihbarat Servisi MI6 tarafından izlenmektedir.

MI6, II. Dünya Savaşı sırasında Churchill tarafından kurulan Özel Operasyonlar İdaresi'nin (SOE) devamı niteliğindedir. Kuşkusuz II. Dünya Savaşı döneminde SOE'nin içinde ülkesini korumak adına canlarını siper eden vatanseverler bulunduğu gibi bugün de MI6 içinde bu uğurda çalışan vatanseverler bulunmaktadır. Fakat bu durum, her iki organizasyonun da İngiliz derin devleti projesi olduğu ve büyük ölçüde İngiliz derin devletinin himayesinde hareket ettikleri gerçekini değiştirmemektedir. Söz konusu vatanseverler, buradaki ithamlardan münezzehtir.

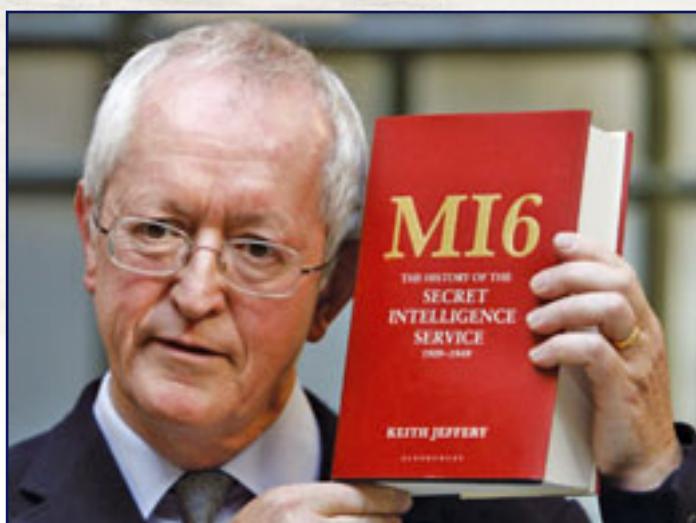
II. Dünya Savaşı sırasında Churchill tarafından kurulan Özel Operasyonlar İdaresi (SOE)

(Üstte) MI5 Binası

(Altta) MI6'in Osmanlı'daki gelişmeleri takip etmek için kurulduğunu belgeleyen İngiliz tarihçi Keith Jeffery

İlk andan itibaren en büyük hedefi, Türkler ve Türk toprakları olmuştur. İngiliz tarihçi Keith Jeffery, 800 sayfalık *The History of the Secret Intelligence Service 1909-1949* (Gizli İstihbarat Servisi'nin Tarihi 1909-1949) adlı eserinde, MI6'in Osmanlı'daki gelişmeleri takip etmek için kurulduğunu ve bu dönem boyunca Osmanlı yönetim birimlerinin MI6 ajanlarının takip edildiğini açıkça belirtmektedir.

MI6'in ilk oluşma süreci ise Osmanlı dönemine rastlar. Dünyanın ilk istihbarat teşkilatı olarak bilinen MI6, Rusya ile İngiltere arasında gerçekleşen Reval Görüşmeleri'nin ardından Osmanlı Devleti'ndeki gelişmeleri yakından takip etmek için organize olmuştur. Bir başka deyişle şekillendi-

gi

Ankara Üniversitesi'nden Bülent Gökay, "Spying in the Ottoman Empire" (Osmanlı İmparatorluğunda Casusluk) isimli makalesinde ilk İngiliz ajanların 1878'de Abdülhamid döneminde Osmanlı Devleti'nde faaliyetlerine başladığını belirtmektedir. Dolayısıyla, henüz MI6 kurulmadan önce bile, İngiliz derin devleti Osmanlı topraklarında ajanlık faaliyetlerine başlamıştır. Konuya ilgili detaylı bilgilere kitabı 1. cildinden ulaşabilirsiniz.

Savaş tarihi uzmanlarından John Ferris, MI6 sayesinde Osmanlı yöneticilerinin çok yakından izlendiğini, attıkları adımların daha önce bilindiğini belirterek "*İngiltere'nin kazanımı belli bir satranç oyunu oynadığını*" söylemektedir.³¹⁴

Ferris, *The British Army and Signals Intelligence During the First World War* (I. Dünya Savaşı'nda İngiliz Ordusu ve Sinyal İstihbarat) adlı eserinde Arap, Ermeni ve Rum isyanlarının MI6 ajanlarının denetiminde çıktığını açıkça söylemektedir. MI6 ajanlarının, başta Enver ve Talat Paşa olmak üzere

çok sayıda Osmanlı subayı ve devlet adamı ile yakın ilişkide olduğunu söyleyen Ferris, MI6'in bu devlet adamlarını da kullandığını belirtmektedir.

İngiliz tarihçi Keith Jeffery'e göre ise İngiltere, sadece Osmanlı'da değil, yeni Türkiye Cumhuriyeti'ndeki istihbarat faaliyetlerine de erken başlamıştır. MI6, bu yüzden en önemli ajanlarını Türkiye'ye göndermiştir. Özellikle İstanbul'a gelen

ajanlar daha sonra en üst noktalara tırmanmışlardır. Bu yıllarda Türkiye'ye yollanan iki ajan Harold Gibson ve Wilfred Dunderdale özel olarak görevlidirler.³¹⁵

Cumhuriyetin ilk yıllarda İngiltere'den Türkiye'ye gönderilen iki ajan Harold Gibson (en solda) ve Wilfred Dunderdale (solda)

İngiliz İstihbaratı Görev Sahası

Eski MI5 ajanı Annie Machon, İngiliz istihbarat servislerinin amacının devletin menfaatlerini korumak olduğunu belirtmiştir. Machon, kesin sınırları hiçbir zaman çizilemeyen ulusal güvenlik kavramını da oldukça elastiki bir nosyon şeklinde tanımlamıştır. Machon'a göre bu uğurda yapılan eylemler, farklı yasa dışı etkinlikleri kapsayabilir veya bu yasa dışı etkinlikleri kapatmak için kullanılabilir.

Machon, MI6'in yurt dışı faaliyetlerini genellikle konsolosluklardan yürüttüklerini belirterek, İngiliz istihbaratının etkinlik alanı içinde Türkiye'nin anahtar bir nokta olduğunu düşündüğünü söylemiştir. Machon'a göre bu nedenle İngiliz istihbaratı burada çok etkindir. Machon, İngiliz Dijital İstihbarat Servisi'nin (GCHQ) Kıbrıs'ta, bütün Doğu Akdeniz'de gerçekleşen iletişimini dinlemek ve analiz oluşturmak için kurulan çok büyük bir dinleme istasyonu bulundurduğunu belirtmektedir. İngiliz Dijital İstihbarat Servisi'nin asli görevi, siyasetçi, gazeteci, avukat vs. herkesi dinlemektir. Machon'a göre onlar için bölgede dinlenmeyecek kimse yoktur.

Machon, İngiliz istihbaratının, örneğin Türkiye'den bir ajan ya da yancı edinmek istediği izlediği stratejiyi ise şöyle anlatmıştır:

Potansiyel bir ajana üç yol ile yaklaşırlar. Birincisi; para ve ideoloji diğeri ise uzlaşma ve ego. Para, ideoloji ve ego yumuşak güçler. Sizinle çalışmayı onlar istiyorlarsa sana daha fazla iş birliğinde bulunacaklardır. Bu kişiyi tatil elinde bir çanta para ile yollarsın. Diğer bir yol ise ideolojidir. O da sizinle çalışmak isterse faydalı bir aktivite olur. Tabii ki bir de ego var.³¹⁶

Machon, İngiliz derin devletine bağlı istihbarat kurumlarının, ana akım medyayı da hakimiyet altına aldığı açıkça belirtmektedir:

İngiliz istihbaratı ile ilgili pek çok bilinme-yeni ifşa eden eski MI5 ajanı Annie Machon

Mesela editörler arasında da ajan hiyerarşisi vardır. Neleri dahil edecekler, neleri dahil etmeyecekler bunları belirlerler. Kimisi muhabirdir. Aynı zamanda siyasetçilerle gazete çalışanları arasında bir iş birliği olur. Mesela gazeteciler ünlülerin telefonlarını kurcalar onların bilgilerini alır. Daha sonra siyasetçiler de usulsüzlüğün üstünü kapatır. Tabi ki İngiliz İstihbarat Servisi'nin (MI6) de bilişim operasyonları var.³¹⁷

Eski MI5 ajanı Annie Machon, ana akım medyanın direk İngiliz derin devletinin kontrolünde olduğunu ve bu kontrolün, dünya siyasetine doğrudan etki ettiğini açık bir şekilde dile getirmiştir. Bu konuda kuşkusuz en çok konuşulan isim, özellikle İngiltere ve ABD'de en büyük medya gücünü elinde barındıran Rupert Murdoch'tır. Machon, bu konuya ilgili şunları söylemiştir:

Murdoch İngiltere'de yillardır "Kingmaker" (Kral Yapan) takma adıyla bilinmektedir. Onun ve gazetesinin desteklediği başbakan adayı genellikle seçimi kazanır. ... 1997'de seçimi ezici üstünlükle kazanmadan önce, Tony Blair'in Murdoch tarafından dünyanın öteki ucuna çağrıldığını biliyoruz. Bence bu başbakanlığı isteyip istemediğine karar verilen bir iş görüşmesiydi. Görüşmeden sonra Murdoch ve gazetesi Tony Blair'i destekledi ve o da seçimi kazandı. Aynı durum David Cameron için de geçerli. Kisaca bütün siyasetçiler Murdoch'a kur yapıyorlar. ... Murdoch "atlayın" dediğinde siyasetçilerin soracağı soru; "ne kadar yüksektен" olacaktır.

Ana akım medyanın üst düzeylerinin, doğrudan İngiliz derin devletinin etkisi altında faaliyet yürüttükleri bir sır değil kuşkusuz. Murdoch, söz konusu isimler arasında en fazla öne çıkmış olmasıyla ünlü.

Machon, özellikle İngiliz istihbaratının kaynak olarak çoğunlukla gazetecileri kullandığını ve bir kısmı gazetecilerin, özel istihbarat şirketlerine bilgi vererek ek gelir elde ettiklerini belirtmektedir. Bu şirketler, Stratfor, Diligence, Crawl, Blackwater gibi özel istihbarat kaynaklarıdır ve genellikle MI6 ya da CIA tarafından doğrudan halledilmesi sakıncalı olan işleri halletmektedirler.³¹⁸

MI6: Fifty Years of Special Operations (MI6: Özel Operasyonların Elli Yılı) kitabının yazarı Stephen Dorril'in görüşlerine yer verilen "Playing Dirty - MI6 Documentary" (Hile Yapmak-MI6) belgeselinde, MI6 operasyonları ve bunlar için kullanılan taşeron şirketlerle ilgili şu açıklamalar yer almıştır:

Machon'un bildirdiğine göre Rupert Murdoch, yıllardır İngiltere'de "kingmaker" (kral yapan) olarak bilinmektedir. Başbakanlık koltığına, genelde onun gazeteleinin desteklediği kişiler oturmaktadır.

MI6 dünyadaki politik durumu değiştirmek için black ops (kara operasyonlar) gerçekleştiriyor. (Stephen Dorril): "Buna hükümetleri devirmek, psikolojik operasyonlar, kara propaganda yapmak gibi işlemler dahil." Bu operasyonların istihbarat merkezleriyle ilişkilendirilememesi için ise genelde taşeronlar kullanıyorlar.³¹⁹

Açıkça görülebildiği gibi MI6 gibi doğrudan Kraliçe'ye bağlı bir kısım ana istihbarat kurumları, genellikle işlerini taşeron özel istihbarat kurumları, çeşitli ülkelerden devşirilen ajan ve yancılar, özellikle ana akım medya adına çalışan bir kısım gazeteciler yoluyla halletmektedirler. İngiliz derin devleti, dünyaya hakim olma hedefindeki temel mekanizmanın istihbarat olduğunu gayet iyi bildiğinden, istihbarat ve medya kurumlarına geniş anlamda hakim olmuş durumdadır.

MI6'in İngiliz Askerleri Üzerinde Yaptığı Yasa Dışı Deneyler

İngiliz Dış İstihbarat servisi MI6'in, 1950'li yıllarda yürüttüğü gizli deneylerde, İngiliz askerlerine kendilerinden habersiz şekilde LSD kullandırttığı ortaya çıkmıştır. Söz konusu askerlere bahane olarak da grip virüsüne karşı bir tedavi aradığı söylemiştir. Askerler bu yüzden deneye katılmayı kabul etmişlerdir. Ama işin aslında, gizlice LSD verilerek, sakladıkları sırları bu maddenin etkisi altında itiraf edip etmedikleri gözlenmiştir.¹

Ayrıca İngiliz yetkililerin sinir gazı deneylerinde de kendi askerlerini kullandığı ortaya çıkmıştır. Bu sebeple İngiliz hükümeti tazminat ödemeye mahkum edilmiştir. İngiliz askeri laboratuvarında, on yıllar boyunca kimyasal ve biyolojik silah deneylerinde binlerce genç kullanılmıştır.²

Bu deneyler, Soğuk Savaş yıllarının en gerilimli günlerine rastlamaktadır. O yıllarda İngiliz derin devleti, düşmandan rahathıkla istihbarat toplayabilecekleri bir sihirli maddeyi peşindedir. İşte bu nedenle kendi askerlerini bile kobay olarak kullanmaktan çekinmemiştir.

1. Rob Evans, "MI6 pays out over secret LSD mind control tests", The Guardian, 24 Şubat 2006, <https://www.theguardian.com/uk/2006/feb/24/military.past>

2. İngiltere'de kobay asker skandalı, Evrensel, 20 Ağustos 1999, <https://www.evrensel.net/haber/117388/ingiltere-de-kobay-asker-skandalı>

MI5 Ajanının İtirafı: "Prensese Diana'yı Ben Öldürdüm!"

2017 yılının Haziran ayında ölüm döşeğindeki eski MI5 agası John Hopkins, çeşitli itiraflarda bulundu. 80 yaşındaki emekli MI5 agası, 1973-1999 yılları arasında 23 ayrı suikast gerçekleştirdiğini ve bunların arasında Prensese Diana'nın da bulunduğu itiraf etti.

Kendisinin teşkilat tarafından tetikçi olarak kullanıldığını belirtten Hopkins, genellikle ülke içinde İngiltere'ye tehdit teşkil edilen kişileri yok etmekle görevlendirildiğini açıkça belirtti. Hopkins'in ifadelerine göre öldürülenlerin çoğu politikacı, aktivist, gazeteci ve sendika liderleri.

Hopkins, öldürdükleri arasında, kadın olması ve Kraliyet ailesine mensup olması nedeniyle Lady Diana'nın ayrıcalık taşıdığını ve ölüm emrinin Kraliyet ailesi tarafından verildiğini belirtmiştir. İngiltere'de Kraliyet ailesinin doğrudan İngiliz derin devletinin yoğun baskısı ve kontrolü altında olduğunu unutmamak gerekmektedir. Lady Diana, İngiliz derin devletinin kirli işleriyle ilgili çok fazla detay bilmesi nedeniyle İngiliz derin devleti tarafından katledilmiş; bunun için de Hopkins gibi kiralık katiller kullanılmıştır.

Hopkins'in açıklamaları şöyledir:

Lady Diana, Kraliyete ait çok fazla sırrı biliyordu. İçinde büyük bir kin vardı ve bütün bu çılgınca iddiaları kamuoyuna açıklayacaktı. Patronum bana onun ömesi gerektiğini söyledi ve biz de bunu bir kaza olarak gösterdik. Daha önce bir kadın, hele ki bir prenses öldürmemiştir. Ama kurallara uyдум; bunu Kraliçe ve ülke için yaptım.

Ölüm döşeğindeki MI5 agası John Hopkins, hayatının son günlerinde, Lady Diana'yı kendisinin öldürdüğüne itiraf etmiştir. Hopkins, teşkilat tarafından tetikçi olarak kullanılmaktadır.

Lady Diana'nın ölüm emri, doğrudan İngiliz derin devleti tarafından verilmiştir. Hopkins'e göre Diana için verilen bu emir, çok fazla sırrı bilmesi nedeniyedir.

Hopkins, bu konuda açılacak herhangi bir soruşturmanın sonsuza kadar sürecekini ve oldukça karmaşık olacağını, çünkü MI5 aktiviteleri ile ilgili oldukça az yazılı belge bulunduğuunu belirtmiştir.

Bu görevi neden reddetmediği veya bu entrikayı neden deşifre etmediği kendisine sorulduğunda ise "MI5 ajanlarının Krallığa karşı bağlılık yeminleri vardır, Kraliyet ailesi söz konusu olduğunda tarafsız olamayız" cevabını vermiştir.¹ Aslında burada Hopkins'in belirttiği, ölüm döşeğinde de olsa açıkça ifade edemediği ama sadece bir şifresini verdiği konu, bütün bu suikastların İngiliz derin devleti denetimi altında gerçekleştiği ve Kraliyet ailesinin, İngiliz derin devletinin direktiflerini uygulamaya mecbur bırakılmış bir sistemin liderliğini üstlendiğidir. Hileli diplomasiyi her zaman ustalıkla kullanan İngiliz derin devleti, burada da ön plana Kraliyet ailesini çıkararak, tüm kirli işlerden onların sorumlu tutulmasını sağlamakta, tüm emirlerin onlardan çıktıgı imajını vermeye çalışmaktadır. Böylelikle yine, perde arkasında kalan ve bu sayede de sinsi faaliyetlerini aksatmadan yerine getiren İngiliz derin devleti olmaktadır. Lady Diana'nın dünyanın gözleri önünde katledilmesi, buna verilecek en önemli ve en elim örneklerdendir.

1. Baxter Dmitry, "Retired MI5 Agent Confesses On Deathbed: 'I Killed Princess Diana'", Your News Wire, 19 Haziran 2017, <http://yournewswire.com/mi5-agent-killed-princess-diana/>

Dünya İstihbarat Ağının Merkezi İngiliz Derin Devleti

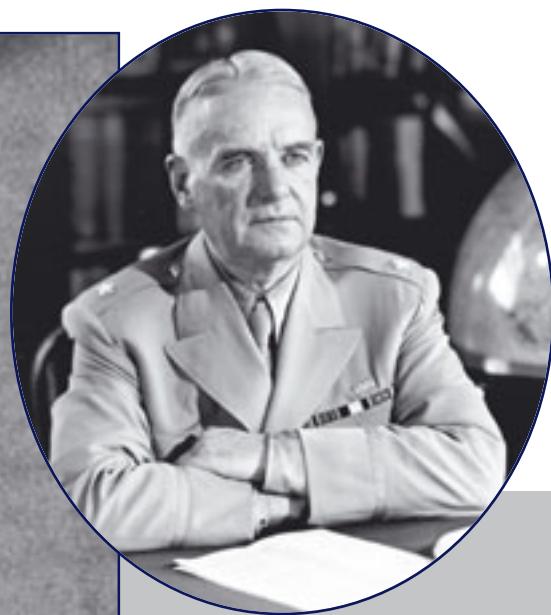
Pek az bilinen önemli bir gerçek vardır. Genellikle ön plana çıkarılan dün-yanın en büyük istihbarat kurumları, aslında İngiliz derin devleti tarafından kurulmuştur. Söz konusu istihbarat kurumlarının oluşum safhaları incelen-diğinde, bu kurumların altyapılarını hazırlayan ve var edenlerin, genellikle ya MI6 ajanları oldukları ya da İngiliz derin devletinin çeşitli yapılanmala-rından geldikleri anlaşılmaktadır.

Bunlardan özellikle dile getirilmesi gereken istihbarat kurumu kuşkusuz ki CIA'dır.

İngiltere Merkez Bankası'nda 1928-1963 yılları arasında müdür olarak görev yapan Londra Finans Merkezi'nden Sir Charles Jocelyn Hambro, CIA'in öncüsü ve prototipi sayılan, ABD'nin II. Dünya Savaşı sırasındaki istihbarat birimi olan Office of Strategic Services (OSS) kurumunun eğitimini üstlenmiştir. Savaş sonrasında ise CIA'in tüm lider kadrosunu eğiten İngiliz istih-baratı Özel Harekat Yönetimi'nin başındadır.³²⁰ Dolayısıyla CIA, sanıldığı gibi ABD halkın güvenliğini üstlenen bir istihbarat kurumu olmaktan çok, İngiliz derin devletinin denetiminde varlık gösterecek bir istihbarat kurumu olarak ortaya çıkmıştır.

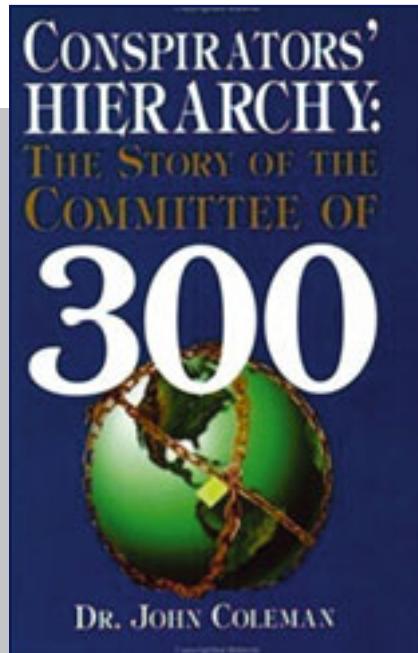
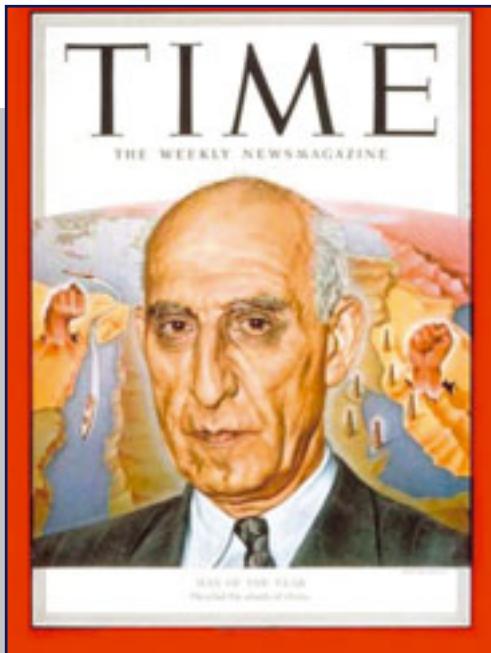
(En solda) ABD istihbarat birimi olan OSS'nin eğitimini üstlenen Sir Charles Jocelyn Hambro
(Solda) CIA Başkanı Allen W. Dulles

(Üstte) General William
Donovan
(Solda) Stewart Menzies

CIA Başkanı Allen W. Dulles tarafından "CIA'in babası" olarak tanımlanan General William Donovan, 1941'de MI6'i incelemek üzere İngiltere'ye gitmiştir. II. Dünya Savaşı sonrasında ABD başkanı Roosevelt, CIA'in kurulması emrini vermiş ve bunun için İngiliz istihbarat servisi MI6'in örnek alınmasını istemiştir. General Donovan'a CIA'in nasıl bir yapıya sahip olması gerektiğini, Churchill ve dönemin MI6 Başkanı Stewart Menzies anlatmıştır. Donovan daha sonra "casusluk sanatını Menzies'den öğrendiğini" ifade etmiştir.³²¹

CIA'in ilk başkanı Allen Dulles, 1921'de ABD'nin İstanbul Büyükelçiliği'nde çalışmaktadır. Bu sırada İstanbul İngiliz işgalindedir. CIA Başkanı olduğu dönemde Ajax Operasyonu'nda MI6 ile birlikte İran başbakanı Musaddık'ı deviren ve Şahı başa geçiren darbeyi organize etmiştir. Musaddık darbesinin temel sebebi ise, Musaddık'ın başa geldiğinde ilk işinin İngilizlere verilmiş olan petrol haklarını millileştirmesidir. Musaddık'ın darbeyi fark ederek İngiltere'nin Tahran Büyükelçiliğini kapatması sonucunda girişim engellenmiştir. Bunun üzerine İngiliz derin devleti, ABD'yi devreye sokmaya karar vermiştir.

İran lideri Musaddık, 1952 yılında *Time* dergisi tarafından "Yılın İnsanı" seçilmiş ve kapak olmuþtu. Mussaddık, 1953 yılında İngiliz derin devletinin yönütti bir darbe ile devrildi. (Yanda) John Coleman'in 300'ler Komitesi isimli kitabı

Allen Dulles'in kardeþi John Dulles, İran darbesi sırasında Dışişleri Bakanı'dır. Dulles kardeşlerin İngilizlerin baskısıyla darbeyi organize ettiði tüm tarihçi ve siyasetçilerin mutabik kaldığı bir konudur.³²²

Allen Dulles, Kennedy tarafından görevinden alınmasına rağmen Kennedy suikastını araþtıran komisyonun 7 üyesinden biri olmuştur.

ABD'deki 17 istihbarat kurumundan biri olan ABD Ulusal Keşif Ofisi'nin (National Reconnaissance Office - NRO) kurulması da yine İngiliz derin devletinin denetimindeki kurumların en başlıcalarından biri olan Committee of 300 (300'ler Komitesi) sayesinde olmuştur. Söz konusu kurumun bütçesi de ABD Kongresi'nde İngiliz derin devletine bağlı birkaç kişi tarafından denetlenebilmektedir.

Eski istihbaratçı ABD'li Dr. John Coleman, I. Dünya Savaşı'ndan sonra Skull and Bones (Kafatası ve Kemikler Cemiyeti) üyelerinin Amerikan istihbarat sistemini İngiliz modeli içinde yeniden tasarlayarak kendilerine bağlı hale getirdiklerini belirtmektedir.³²³

CIA ve MI6, Suriye'deki 1949 darbesini birlikte organize etmişlerdir. Bu darbeyi yapan General Adib Shishakli'nin yarattığı terör ortamı sonucunda Baas Partisi iktidara gelmiştir. MI6 Başkanı Sir James Black, Ebu Gureyb Ce-

zaevi'ndeki ABD işkencelerinden haberdar olduklarını açıklamak zorunda kalmışlardır. Bunun hemen aksinde, Irak ve Afganistan işgalleri sırasında sorulama ve işkencelere MI6 ajanlarının da katıldığı ortaya çıkmıştır.³²⁴ Bütün bunlar, Amerikan İstihbaratının MI6'den bağımsız hareket edemediğinin önemli bir kanıtıdır.

Gerçekçe işkencehaneleri açan ve sistematik işkenceleri uygulamaya geçiren MI6'in ta kendisidir. Fakat işkence konularında İngiltere'nin adı hiç geçmemiş, sadece CIA ve ABD gündeme getirilmiştir. Black Site olarak adlandırılan uluslararası işkence merkezlerinde CIA ve MI6, birlikte sorgulama yapmışlardır. İngiltere'deki dört havaaalanı, işkence görecek mahkumların taşımásında kullanılmıştır. Dönemin İngiliz Savunma Bakanı Lord George Robertson bu gizli işkencehanelerin NATO üyesi ülkelerde kurulmasını sağlamıştır. Daha sonra da NATO Genel Sekreteri olarak atanmıştır. Bu işkencehanelerde en çok kullanılan ve kişinin ağını ıslak bezle kapatarak boğulma hissi ve aşırı acı vermeye dayalı

General Adib Shishakli

Irak işgali sırasında, İngiliz Savunma Bakanı Lord George Robertson, gizli işkencehanelerin NATO üyesi ülkelerde kurulmasını sağlamıştır.

Afganistan ve Irak işgalleri sırasında işkence方法 olarak kullanılan waterboarding, kişinin boğulacak hale gelmesine neden olan korkunç bir yöntemdir. İlk olarak 1970'lerde İngilizler tarafından İrlanda milliyetçilerine karşı kullanılmıştır.

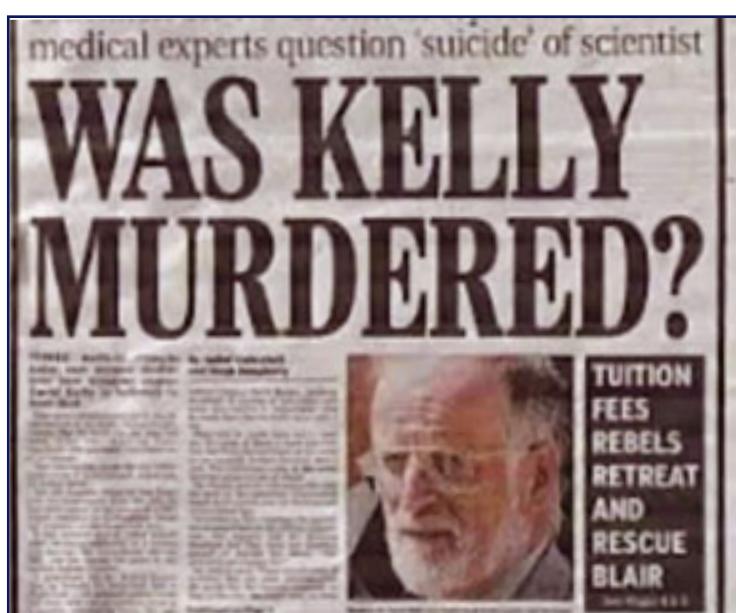
olan "waterboarding" adlı işkence yöntemi ilk olarak 1970'lerde İngilizler tarafından İrlanda milliyetçilerine karşı kullanılmıştır.

Irak işgalinin sebebi olarak gösterilen kitle imha silahları konusundaki sahte raporların, MI6 ile bağlantılı ajanlar tarafından hazırlandığı anlaşılmıştır. Bu raporların hazırlanmasında özellikle İngiliz Milletler Topluluğu'ndaki ajanların kullanıldığı belirtilmiş ve bu sayede sunulan dokümanların uluslararası bir rapormuş gibi gösterilmesi sağlanmıştır.³²⁵

Bu konuda, Avustralya istihbaratı için çalışan mikrobiyolog Rod Barton'un açıklamaları ilginçtir. Barton, kendisinden, kitle imha silahları iddiası ile ilgili sahte rapora, silahın varlığına dair inandırıcılığı artıracak bilgiler ek-

lemesinin istendiğini söylemiştir. Bu raporu hazırlayanlardan biri olan David Kelly ise, rapora sahte belgeler eklendiğini BBC'ye anlattıktan iki gün sonra ölü bulunmuş ve olayın intihar olduğu söylenmiştir.³²⁶

Irak'taki hayatı kitle imha silahları ile ilgili sahte raporu hazırlayanlardan biri olan David Kelly, raporun sahte olduğunu itiraf ettikten iki gün sonra ölü bulunmuştur.

İngiliz Dijital İstihbarat Servisi (GCHQ)

İngiltere'de, MI5 ve MI6 dışında üçüncü bir istihbarat kuruluşu yer almaktadır. Government Communications Headquarters (Hükümet İletişim Merkezi) adı verilen bu kuruluş, ülkenin siber bağlantılarının ve alt yapısının güvenliğinden sorumludur. GCHQ, özellikle ABD Ulusal Güvenlik Ajansı'nın (NSA) eski sistem analisti Edward Snowden'in 2013'te sizdirdiği belgelerle dünya gündemine gelmiştir. Belgeler, ABD istihbaratının GCHQ ile işbirliği halinde dünya genelindeki gizli dinleme faaliyetlerini ortaya çıkarmıştır. İngiliz *The Guardian* gazetesinin haberine göre, ABD Ulusal Güvenlik Ajansı'nın (NSA), dünyanın onde gelen internet devlerinin sistemlerine "Prism" (Prizma) isimli bir program yoluyla erişebildiği, İngiliz GCHQ'nun da Haziran 2010 tarihinden bu yana bu sisteme erişebildiği ve geçtiğimiz yıllarda bu yolla 197 istihbarat raporu elde ettiği öne sürülmüştür.³²⁷ Bilgilere göre GCHQ, Prism sayesinde şahislara özel e-mail, fotoğraf ve video gibi içeriklere, hiçbir yasal engele takılmadan ulaşabilmektedir.

GCHQ gibi istihbarat kurumları, bu tür şifreleri rahatça kırabilecek süper bilgisayarlara ve dünyanın en iyi matematikçilerine sahiptirler. Bu nedenle şifreleme özelliği bulunan uygulamalardaki mesajları dahi deşifre edebilmektedirler. Bu durum, İngiliz derin devletinin, istihbarat kurumlarını kullanarak insanların özel hayatlarına ne kadar kolay ulaşabildiklerini kanıtlamaktadır.

Genel olarak GCHQ'nun bu özelliği, pek çok kesimde çeşitli soruların belirmesine neden olmaktadır. Bir kısım kesimler, söz konusu deşifre sisteminin dünyadaki tüm kaynaklara ulaşabileceğini, dolayısıyla terör örgütlerinin haberleşme sistemlerine de kolaylıkla erişilebileceğini belirtmektedirler. Dolayısıyla böyle bir sistem dahilinde GCHQ'nun, terörist saldırıları önceden tespit edememesi ihtimal dışıdır. Söz konusu durum, İngiliz derin devleti ile terörist gruplar ve eylemler arasındaki ilişkiyi de gözler önüne sermektedir.

GCHQ, İngiliz derin devletinin denetimi ve himayesi altındadır. Dolayısıyla buradaki istihbarat bilgileri, İngiliz derin devletinin dünya hakimiyetini sağlaması için birinci dereceden kullanılmaktadır. Bu hakimiyet planında, bu uğurda terör örgütlerinin kullanılması gerçeğinin de var olduğunu unutmamak gerekmektedir. Bu konuya ilerleyen satırlarda daha detaylı yer verilecektir.

Resimlerde, GCHQ Genel Merkezi'nin eski ve yeni hali görülmektedir. Bu kurumun, Ortadoğu'ya ait tüm emailleri, konuşmaları, internet hareketlerini gizli bir şekilde takip ettiği ortaya çıkmıştır.

Kıbrıs, GCHQ İçin Ne Demek?

Dünya siyaseti için Kıbrıs'ı Kıbrıs yapan, Ada'nın Ortadoğu'daki stratejik konumudur. İngiltere'nin 1878'den 1960'a kadar adayı egemenliği altında tutması; o tarihten bu yana ise askeri üsleri ile adadaki varlığını sürdürmesi bundan kaynaklanmaktadır. Bu üsler, hatırlanacağı gibi 15 Temmuz darbe girişimini, işgal girişimine dönüştürmek üzere görevlendirilen İngiliz askerlerinin konuşlandığı üslerdir. Bu üslerin İngiltere için vazgeçilmez bir öneme sahip olmasının, Ortadoğu ülkelerine hava harekatı imkanı sağladığının ötesinde bir sebebi daha bulunmaktadır: İstihbarat faaliyetleri.

Kıbrıs'taki Ağrotur ve Dikelya askeri üsleri Güney Kıbrıs Rum Yönetimi ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti toprakları dışında, tamamen İngiltere'ye ait bölgelerdir. Ada üzerinde toplam %3'lük bir alanı kaplamaktadır. Ancak bu küçük alanın, tüm dünyayı ilgilendiren gelişmelerin merkezinde olduğu 2013 yılından sonra anlaşılmıştır. İngiliz derin devleti, bu askeri üslerden Türkiye'nin ve tüm Ortadoğu'nun iletişimine kanunsuz biçimde sızmakta ve bu bölgeleri izlemektedir.

GCHQ'nun en önemli üç merkezinden birisi halen Kıbrıs'ta bulunmaktadır. Burası, Ada'nın doğu tarafındaki üssün içinde yer alan Ayios Nikolaos

istihbarat istasyonudur. Bu istasyonu diğerlerinden farklı kılan yönü, Türkiye ve Ortadoğu ülkeleri kaynaklı her türlü haberleşmeyi gizlice dinlemesi ve kayıt altına almasıdır. Edward Snowden, ifşa ettiği WikiLeaks belgelerinde, İngilizlere ait bu istasyonun, Ortadoğu ülkelerine ait tüm e-mailleri, telefon konuşmalarını, SMS mesajlarını, sosyal medya hesaplarını, internet trafiğini ve şifreleri, kısacası tüm haberleşme ve iletişim, kullanıcıların bilgisi ve izni olmaksızın gizlice topladığını tüm ayrıntılarıyla açıklamıştır.

**İngilizlerin
Kıbrıs
Ağrotur'daki
askeri üssü**

**İngilizlerin Kıbrıs Dikelya'daki
askeri üssü**

Bilgisayar uzmanı, Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA) ve Ulusal Güvenlik Dairesi'nin (NSA) eski bir çalışanı olan Edward Snowden tarafından basın ve medyaya sızdırılan belgeler, istihbarat tarihi açısından bir dönüm noktası olmuştur. Dünya, bu itiraflar vesilesiyle, Kıbrıs'taki İngiliz üslerinin kapalı kapıları arkasında neler döndüğünün ilk defa farkına varmıştır. En üst seviyede bir istihbaratçı BBC'ye verdiği bir demeçte, Kıbrıs'la ilgili gerçeklerin ortaya çıkmasını "İngiliz istihbaratı için tüm zamanların en büyük felaketi" olarak tanımlamıştır.³²⁸

Doğu Akdeniz ve Ortadoğu ülkelerinin haberleşmesi büyük oranda Akdeniz altından giden fiber optik kablolar ile sağlanmaktadır. Aktarılan bilgilere göre, GCHQ Kıbrıs istasyonu, işte bu telekomünikasyon kabloları üzerinden giden tüm bilgiyi dinlemekte ve depolamaktadır. Yine iddialara göre, sadece kabloları değil, uydu sistemleri ile yapılan iletişimi de adadaki özel casus antenlerini kullanarak dinlemektedir. Söz konusu dinleme faaliyetleri ile toplanan muazzam bilgi, özel bilgisayar programları vasıtasıyla analiz edilerek İngiliz derin devletinin herkesin ne yaptığıını bildiği bir istihbarat girdisine dönüştürülmektedir.

Ortaya çıkan belgelerden anlaşıldığı üzere, bu olağan bir istihbarat toplama faaliyeti değildir. Çünkü GCHQ, terörle mücadele adı altında, bölgedeki devlet başkanlarından yöneticilere, işadamlarına, sıradan vatandaşlara kadar herkesi gizlice dinlemekte, bilgilerini toplamakta; askeri, siyasi, idari, ticari, ekonomik, sosyal her türlü bilgiyi edinebilmektedir.

İngiliz derin devletinin, bu yasa dışı dinleme ve izleme faaliyetini yargışal denetimlerden koruyacak şekilde tasarladığı anlaşılmaktadır. Çünkü bu yasa dışı faaliyetlerin merkezi olan Kıbrıs'taki İngiliz üslerinin hukuki statüsü onların yargı denetiminden kurtulmalarını sağlamaktadır. "Egemen İngiliz Üsleri" olarak tanımlanan bu alanlar, AB'nin hakimiyet alanı dışında olup İngiliz Denizaşırı Toprakları'nın bir parçasıdır. Diğer benzerleri gibi bunlar da İngiliz

Savunma Bakanlığı'na bağlı ama özerk bir yönetim sisteme ve kendine özgü kanunlara sahip bölgelerdir. Gerek bu istasyonların bulunduğu bölgenin İngiliz egemenliğinde bulunması ve gerekse bu tür suçların soruşturulmasına yönelik uluslararası bir mekanizmanın bulunmaması nedeniyle İngiliz GCHQ'nun suçları cezasız kalmaktadır.

Ortaya çıkan bilgilere göre, Kıbrıs'taki dinleme skandalı aslında kod adı "Tempora" olan, 1.25 milyar dolar bütçeli çok gizli bir programın parçasıdır. Snowden'in ifşa ettiği dosyalardan gün ışığına çıktıgı gibi, Tempora, GCHQ tarafından 2008'de geliştirilen bir bilgisayar programıdır. Başlıca iki amacı vardır: "İnternete Hükmetmek" (Mastering the Internet) ve "Küresel Telekom Değerlendirmesi" (Global Telecoms Exploitation). Diğer bir ifadeyle tüm internet ve telefon iletişimini gizlice dinlemek.

İngiltere, Kıbrıs'taki üsleri vasıtıyla elde ettiği gizli bilgileri ABD ile paylaşmaktadır. Ancak iki ülke arasındaki istihbarat iş birliği, sanıldığı gibi, tarafların eşit kazanç sağladıkları bir ortaklık değildir. ABD'den ziyade İngiltere'nin çıkarlarına hizmet etmek üzere tasarlanmış bir sistemdir. GCHQ eski başkanı David Omand'ın ifadesi, iki ülke arasındaki istihbarat bağının gerçek yüzünü açığa vuruyor: *"Bizde beyin, onlarda para var. Bu çok iyi işleyen bir iş birliği."*³²⁹

GCHQ'nun her şeyi gizlice dinlemesi ve kaydetmesi terörle mücadelenin kesinlikle gereklisi olamaz. Bu bilgiler İngiliz derin devletinin veya kötü niyetli ajanların ellerinde rahatlıkla suistimal edilebilir. Provokasyon, propaganda, yanlış yönlendirme, darbeler, devrimler, savaşlar, suikastlar, yasadışı gizli operasyonlar hemen akla gelen bazı ihtimaller. Tüm bunlar göz ardı edilmemesi gereken büyük tehlikeler, özellikle Ortadoğu'da.

Şüphesiz, teröre karşı ülkesinin ve vatandaşlarının güvenliğini sağlamak her ülkenin en doğal hakkıdır. Yasal yoldan istihbarat, izleme ve gözetleme faaliyetleri de bunun önemli bir parçası. Ancak bunu yaparken izlenen yöntemlerin demokrasi ilkeleriyle, insan hak ve özgürlükleriyle, temel değerlerle ve kanunlarla çatışmaması ve her şeyden önemlisi daha çok çatışma için değil barışın inşası ve korunması için kullanılması şarttır. İstihbarat, kötü niyetli kişilerin elinde daha çok acı yaşanması için değil, samimi ve dürüst insanların elinde kötülüğe karşı mücadele için kullanılan bir güç olmalıdır.

Ancak söz konusu istihbaratların şu an için İngiliz derin devleti tekelinde bulunduğuunu dikkate aldığımızda, bunun tehlikeli oyunlara alet edilebileceğini tahmin etmek güç değildir.

İngiliz derin devletinin perde arkasındaki kurmayları, gizli faaliyetlerini yürütürken kendilerinin izlenmediğini ve görülmediğini sanmakta; fakat büyük bir aldanış ile aldanmaktadırlar. Yanlarında mutlaka alemlerin Hakimi olan Allah vardır:

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyorum musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldışmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendiyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kiyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir. (Mücadele Suresi, 7)

(Solda) GCHQ eski Başkanı David Omand, Chatham House'da yaptığı bir konuşma sırasında
(Altta) Kıbrıs'taki GCHQ Merkezi

Beş Göz (Five Eyes)

İngiltere'nin başı çektiği ve Avustralya, Kanada, Yeni Zelanda ve ABD'yi kapsayan istihbarat servisleri ittifakının ortak adı F.V.E.Y. harfleriyle anılmaktadır. Açılımı ise Five Eyes (Beş Göz) şeklindedir.

Bunların hepsinin İngilizce konuşan, İngiltere'nin kontrolü altında olan ülkeler olduklarını göz önünde bulundurduğumuzda, Beş Göz sisteminin gerçek patronunun İngiltere olduğunu anlamak zor değildir.

Bu ülkeler UKUSA anlaşması çerçevesinde, "sinyal istihbarat" sağlama konusunda birbirlerine bağlıdır. Bir başka deyişle, elektromanyetik dalgaların ya da sinyallerin elde edilmesiyle sağlanan istihbarat toplama yöntemi ile diğer devletler hakkında elde ettikleri bilgileri aralarında paylaşmaktadır. (Sinyal istihbarat, hedef devletin elektronik haberleşme sistemleri tarafından yayınlanan elektromanyetik enerjinin alınması, kaydedilmesi, değerlendirilmesi ve yorumlanması ile elde edilen istihbarattır.)

Bu ulusal gözetleme sistemi içinde ABD Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA), İngiliz Dijital İstihbarat Servisi (GCHQ), Kanada İletişim Güvenliği Kurumu (CSEC), Avustralya Sinyal Başkanlığı (ASD) ve Yeni Zelanda Hükümet Haberleşme Güvenliği Bürosu (GCSB) yer almaktadır.

Haritada, F.V.E.Y.'nin açılımı olan Beş Göz ülkeleri görülmüyor.

(Üstte ve ortada) ABD'de Bletchley Park'ta bulunan Beş Göz ofisi, savaş sırasında, Alan Turing ve ekibinin Alman kodlarını kırdığı yerdir.
 (Altta) Beş Göz istihbaratının ilk kurulduğu günlerden bir kare

Söz konusu istihbarat kurumları, UKUSA sözleşmesi uyarınca özellikle sinyal istihbaratı olmak üzere elde ettikleri tüm istihbaratı paylaşmaktadır. Böylelikle, tüm kıtalardaki iletişim trafiğini, Anglosakson kökenli 5 ayrı İngilizce konuşan ülke takip etmekte ve bunlar tek bir noktada, yani İngiliz Milletler Topluluğu'nun hakimi olan İngiliz derin devletinin elinde toplanmaktadır.³³⁰ Bu ittifak içinde ülkeler, birbirlerine karşı casusluk yapmama ve ara-

lарında, özellikle SIGNIT adı verilen iletişim sinyal bilgilerini paylaşma konusunda anlaşmış durumdadırlar. 70 yıllık bu gizli ittifak, kurduğu küresel gözetleme altyapısıyla bugün tüm dünya iletişimini izlemekte, analiz etmekte ve depolamaktadır.

Bunlar arasında örneğin İngiltere'deki "RAF" (Royal Air Force) dünyanın en büyük elektronik gözetleme merkezi olarak bilinmektedir. Burada dünya üzerindeki bütün haberleşmelere müdahale edilerek İngiltere ve ABD için istihbarat toplanmaktadır. Sadece NSA ve RAF'ın bile bu sisteme dahil olduğu düşünüldüğünde Beş Göz'ün istihbarat kapasitesinin gücü ve sınırları daha iyi anlaşılabilir.

2013'te eski bir CIA ve NSA çalışanı olan bilgisayar uzmanı Edward Snowden tarafından, Beş Göz ülkeleri arasındaki gizli ilişkilerin ve bunlar tarafından yürütülen küresel istihbarat operasyonlarının belgeleri ifşa edildi. The Guardian, Washington Post, Der Spiegel ve New York Times'da yayınlanan belgeler, Beş Göz'ün yasa dışı izleme ve bilgi toplama operasyonlarının detaylarını gün ışığına çıkardı. Edward Snowden, Beş Göz'ü, "*kendi ülkelerinde bilinen kanunlara uymayan 'milletler üstü' istihbarat organizasyonu*" olarak tarif etmiştir. İstihbarat birimlerinin bazı uzmanları, Beş Göz hakkında Snow-

Beş Göz ülkelerinin Ulusal Güvenlik temsilcileri, California'da bir toplantı sırasında

**Beş Göz istihbarat ağıının
İngiltere'deki
Hükümet Haberleşme Karargahından
bir görüntü**

den'in ortaya çıkardığı bu bilginin, onların hiç umurunda olmayacağıını ve tarihin bilinen bu en büyük "casusluk ittifakı"nın aynen yoluna devam edeceğini söylemektedirler. Nitekim gelişmeler, gizli ittifakın, tümüyle deşifre olmasına rağmen, aynı şekilde faaliyetlerine devam ettiğini belgelemektedir.³³¹

Belgelere göre, İngiliz istihbaratının NSA'yle iş birliği içinde dinledikleri kişiler arasında, G20 zirvesindeki diplomatlar, Almanya, Brezilya ve Meksika dahil 35 ülkenin devlet başkanları, siyasiler, BM ofisleri, büyükelçilikler, basın kuruluşları yer alıyor. Aynı zamanda Irak Savaşı'na giden süreçte Kofi Annan'in ofisinin böcekle dinlenmesi de bu grubun faaliyetleri arasında.³³²

Dünya çapında İngiliz ve Amerikan büyikelçiliklerinde, askeri üslerinde, temsilciliklerinde NSA ve İngiliz GCHQ'nun uydu antenleri, dinleme ve gözetleme istasyonları bulunmaktadır. Bunlar, hemen tüm ülkelerdeki güvenlik kameralarına erişebilmektedir. Çin kıyıları civarında dolaşan İngiliz ve ABD gemileri bölgedeki telsiz iletişimlerini dinlemektedir. Maryland'deki Fort Meade Üssü'nde bulunan uydu antenleri ise tüm dünyadaki bankacılık işlemlerini takip etmektedir.³³³

The Guardian'ın haberine göre İngiliz istihbaratı, dünya çapında iletişim bilgilerini sızdırabilme için telefon konuşmalarını, mesajlaşmaları ve internet trafiğini taşıyan 200 kıtalar arası fiber-optik kabloya gizlice erişim sağlayarak her türlü özel kişisel bilgiye ulaşmış durumdadır. İngiliz gizli istihbarat ajansı GCHQ, aynı anda bunların 46 tanesinden bilgi toplayabilmektedir.

THE LONDON SUMMIT 2009
STABILITY | GROWTH | JOBS

Wikileaks belge-riyle, İngiliz ajanları-nın G20 zirvesine katılan liderleri dinlediği ve emaille-rini ele geçirdiği bel-gelenmiştir.
(Altta) Bu konuyu haber yapan İngiliz gazeteleri

Mail Online

Home News U.S. | Sport | TV&Showbiz | Australia | Femail | Health | Science | Money |
Latest Headlines | News | World News | Arts | Headlines | France | Pictures | Most read | Wires | Discounts

British spies 'intercepted phone calls and read emails of allies at G20 summit'

- Series of 'top secret' slides reveals level of British spying at 2009 summits
- Agents set up internet cafes to allow them to intercept emails from delegates
- BlackBerrys and smartphones harvested for calls, emails and documents
- Allowed agents to 'provide timely information to UK ministers' on key issues
- Long standing allies Turkey and South Africa named as two of the targets
- Embarrassing news comes as Britain prepares to host G8 meeting

By DANIEL MARTIN FOR THE DAILY MAIL and STEVE NOLAN and MARTIN ROBINSON
PUBLISHED: 01:55 BST, 17 June 2013 | UPDATED: 12:06 BST, 17 June 2013

Revealed: how UK spied on its G20 allies at London summits

the guardian

Tempora adlı gizli program, haberin verildiği tarihlerde 18 aydır uygulamadı ve yalnızca o süre içinde bile toplanan verilerin (telefon kayıtları, SMS mesajları, e-mailler, Facebook vs. gibi sosyal medya bilgileri, internet kullanım ve sitelere giriş kayıtları) miktarı devasa boyutlardaydı. Örneğin sadece bir günde 600 milyon telefon konuşması kayıt altına alınmıştı. Günlük toplanan bilgi hacmi ise 192 İngiliz Milli Kütüphanesi'ndeki bilgiye eş değer miktarda idi.

Snowden, bu casusluk ağının yalnızca ABD'ye mal edilmemesi gerektiğini, asıl aktörün İngiltere olduğunu belirtmiş ve İngiliz istihbaratının sınır tanımlığını vurgulamak açısından "İngiltere ABD'den bile kötü" demiştir.³³⁴

Tempora ve Prism gibi deşifre olan XKeyscore da Beş Göz'ün kullandığı bilgi toplama, analiz, filtreleme amaçlı ileri teknolojili istihbarat programları arasında. Bunlar birçok yabancı ülkenin askeri ve diplomatik tesislerindeki bilgisayar sunucularına, uydularına bağlanabiliyor. Bir zamanlar casus film-lerine sık sık konu olan ve Soğuk Savaş döneminde başta Sovyetler Birliği ve Doğu blokunu izlemek için geliştirilen Beş Göz ürünü ECHELON ise bunların en eski ve ilkel versiyonudur.

Yeni Zelanda'nın elektronik gözetleme ajansı olan GCSB de diğerlerinden geri durmamaktadır. Asya-Pasifik hattında gerçekleşen iletişim bilgilerini NSA'in tartışmalı XKeyscore programıyla toplayarak büyük veri paketleri halinde İngiltere ve ABD'deki istihbarat servislerine ulaştırmaktadır. Snowden belgelerine göre; GCSB tarafından toplanan bu bilgilerin güvenlik tehditleriyle ilgisi yoktur. Aksine GSBC, casusluk faaliyetlerini Yeni Zelanda'nın dostları, ticari ortakları ve yakın Pasifik komşularından oluşan geniş bir yelpazeye yönelikmiş durumdadır.

Açıkça görülebildiği gibi, genellikle tüm felaketlerin çıkış noktası olarak gösterilmeye çalışılan ABD, söz konusu Beş Göz'den yalnızca biri. Tüm gözlerin bağlı olduğu beyin ise, İngiliz derin devletini işaret etmekte. Bu beyin ise, ortam, şart ve planlara göre kimi zaman ön plana çıkarıyor, kimi zaman ise arka planda gizleniyor.

Beş Göz'ün faaliyetleri, hiçbir yasa ve sınır tanımadan, özel hayat ve mahremiyeti hiçe sayarak tüm hızıyla devam etmektedir. Söz konusu kurumun, pek çok illegal ve gayrimeşru operasyonları, "terör tehdidi", "güvenlik meselesi" gibi klişelerin ardına saklanarak yürüttüğü ise bilinmektedir.

XKeyscore: NSA tool collects 'nearly everything a user does on the internet'

- XKeyscore gives 'widest-reaching' collection of online data
- NSA analysts require no prior authorization for searches
- Sweeps up emails, social media activity and browsing history
- NSA's XKeyscore program - read one of the presentations

Beş Göz ağı tarafından kullanılan XKyscore programı ile internetteki tüm bilgiler toplanabilmektedir.

Bu tip istihbarat kollarını kullanan İngiliz derin devletinin amacının, her zaman olduğu gibi, dünya üzerinde siyasi, askeri ve ekonomik hakimiyeti sağlamak olduğunu unutmamak gerekmektedir. İngiliz derin devleti, daima zayıf, güçsüz ve çaresiz kitleleri ezecek en ileri sömürü düzenini, en geniş ve gelişmiş çıkar çarklarını kurmaya çalışmaktadır.

Bugün neredeyse 70 yaşına gelen Beş Göz kurumu ve onu bağlayan anlaşmalar hakkında oldukça az bilgi mevcuttur. Bu kurumun neye çalıştığı ve anlaşmaların neleri kapsadığı kimi zaman söz konusu ülkelerin hükümetleri tarafından dahi bilinmemektedir. Örneğin Avustralya Başbakanı, 1973 yılına kadar böyle bir kurumun varlığı konusunda hiç bilgilendirilmemiştir. Hiçbir hükümet, 1999 yılına kadar, bu kurumun varlığını resmi olarak kabul etmemiştir.³³⁵

İngiltere istihbarat kurumunun kıdemli üyelerinden biri Beş Göz'de İngiliz istihbaratının etkisini şu sözlerle ifade etmiştir:

GCHQ'ya giriş iznini elde ettiğinizde bu size NSA'ye giriş izni de sağlayacaktır. NSA içine rahatça girebilir ve orada GCHQ çalışanlarının kıdemli idare pozisyonlarına sahip olduğunu görebilirsiniz. Ne zaman NSA bir miktar istihbarat elde etse, genellikle GCHQ'ya konuya ilgili ikinci bir fikir sorar. Elbette yıllar içinde inişler ve çıkışlar oldu. Ama genel olarak NSA ve GHQ oldukça sıkı müttefiklerdir. Birbirlerine güvenirler.³³⁶

Eski bir İngiliz ajanı, söz konusu yapılanma içinde ülkelerin ittifakının ne kadar güçlü olduğunu şu sözlerle dile getirmiştir:

Özellikle SIGINT (Sinyal İstihbarat) konusunda iki ülkenin iş birliği o kadar güçlündür ki, kimin neyi yaptığıni bilmek oldukça zordur.³³⁷

Beş Göz dışında, Danimarka, Fransa, Hollanda ve Norveç'in katılımıyla Dokuz Göz (Nine Eyes); bütün bunlara Almanya, Belçika, İtalya, İspanya ve İsviçre'in katılımıyla 14 Göz (14 Eyes); bütün bunlara ise Afganistan'daki müttefik koalisyonunun katılımıyla 41 Göz (41 Eyes); Avrupa'nın öncelikli 17 ülkesini de içine alan Berne Kulübü (Club of Berne); Berne Kulübü'ne ABD'nin de katılımıyla oluşturulan Terörle Mücadele Grubu (The Counterterrorist Group) ve NATO üye ülkelerinin güvenlik güçlerinin başlarının oluşturduğu NATO Özel Komitesi (NATO Special Committee) gibi ittifaklar da bulunmaktadır.

İngiltere'deki Kraliyet Hava Gücü (RAF), çok sayıda uydunun yer aldığı yer istasyonudur. Dev golf toplarının, ECHELON sisteminin parçaları olduğu iddia edilmektedir.

Belçika'da GCHQ karşıtı bir pankart: "GCHQ! Benim verilerimi sil! AB! İngiltere'yi dava et!"

Söz konusu ittifakların tümü, o veya bu şekilde İngiliz derin devletinin hedeflerine hizmet eden politikalar yürütmektedirler. Keza, idare sistemleri İngiliz derin devletinin himayesi altındadır.

Beş Göz'ün şekillenmesi de Winston Churchill dönemine dayanmaktadır. Söz konusu ittifak, İngiliz derin devletinin derin bir elemanı olan Winston Churchill ile İngiliz derin devletinin himayesindeki ABD Başkanı Franklin Roosevelt tarafından geliştirilmiştir. İngiliz derin devletinin uluslararası konularda öünü açan Atlantik Bildirisi, söz konusu ittifakın da oluşma miladıdır. Bu ittifakin, İngiliz derin devletinin iki önemli elemanı tarafından geliştirilmesi, söz konusu istihbarat ağının hangi amaçla kurulduğuna dair önemli ipuçları vermektedir. Nitekim söz konusu istihbarat ağının buluşma noktası İngiltere'dir. Roosevelt döneminde ABD'nin nasıl İngiliz derin devletinin piyonu haline getirmek istediği dikkate alınacak olursa burada asıl sözün İngiliz derin devletine ait olduğunu görebilmek kolay olacaktır.

İngiliz Derin Devletinin Gözü Her Yerde

Verilen tüm bu bilgilerden anlaşılacağı gibi İngiliz derin devletinin gözü her yerededir. Her gelişimi bilmekte, her konuşma ve görüşmeden haberi olmakta, siyasilerin özel bağlantılarından, terör örgütlerinin yapılanma şekillerine kadar her şeyi takip edebilmektedir. İstihbarat kurumlarının çوغunu tekeline almıştır. İngiliz derin devleti, bu kurumları kullanarak veya yaniltarak çeşitli kirli olayları organize etmekte, paralı askerler ve ajanlar üretmekte ve terör örgütlerini inşa etmektedir.

Elbette buradan yola çıkarak istihbarat kurumlarını toptan suçlamak doğru olmayacaktır. Milli istihbaratlar, ülkelerin savunmasında önemli dayanaklardır. Burada dikkat çektiğimiz unsur, kimi istihbarat örgütlerinin yaniltılarak veya cebren İngiliz derin devleti tarafından kullanılmasıdır.

Snowden'in deşifre ettiği belgeler, İngiliz derin devletinin istihbarat faaliyetleri konusunda dünya çapında nasıl geniş bir etkiye sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bu belgeler ayrıca, Ortadoğu'daki sivil ölümlerden terör örgütlerinin şekillenmesine kadar her şeyin İngiliz derin devletinin bir planı olduğunu göstermiştir. Fakat bu durum, İngiliz derin devletini durduramamıştır. İngiliz derin devleti, tüm pervasızlığıyla bütün bu faaliyetlerine devam etmekte, BM, NATO, AB kurumlarını kendi istediği şekilde yönlendirmeye çalışmakta, istihbarat elde ederek istediği yerde istediği çatışmayı ve terör eylemini tetiklemektedir. Onu durduracak tek şey Mehdi hareketi olacaktır.

Deccal kalkışmasına karşılık Mehdi hareketini desteklemek için iyilerin ittifakı önem taşımaktadır. Akl-ı selim iyi insanların, etkisiz bazı mihrakları ya da birbirlerini suçlayarak zaman kaybetmemeleri gerekmektedir. Hedef sadece İngiliz derin devletidir. Şimdiye dek detaylarıyla incelenen maddi manevi tüm felaketler, daima İngiliz derin devletini işaret etmiştir. Şu durumda hedef saptırarak ve ayrılığa düşerek İngiliz derin devletinin eline koz vermek akılçıl bir davranış olmayacağından emin olmalıdır. İyiler, mutlaka iyilik üzerinde ittifak etmeli ve her vebanın sorumlusunun İngiliz derin devleti olduğunu ısrarla dile getirmelidirler.

Rabbimiz bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

...Şüphesiz iyilikler, kötülikleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğrettür. (Hud Suresi, 114)

BÖLÜM IV

Düşünce Kuruluşları Üzerinden Dünya Düzeni

İngiliz Derin Devleti Himayesindeki Düşünce Kuruluşları

Günümüz dünyasında "düşünce kuruluşları" diye bir kavram doğmuştur. Bu kavram, siyasi veya hukuki anlamda hükümetlere bağımlı olmayan, fakat hükümetleri yönlendirecek fikirler üreten kurumlar için kullanılır. Söz konusu kuruluşlar arasında gerçekten hükümetlere faydalı fikirler üretmek adına çaba gösteren samimi yapılanmalar olsa da, dünya çapında hükümetlerden daha fazla söz sahibi haline gelmiş olan bir kısım düşünce kuruluşlarına dikkat vermek gerekmektedir.

Çünkü İngiliz derin devleti, sinsi politikalarını temelde söz konusu düşünce kuruluşlarını kullanarak yaygınlaştmakta, dünya siyasetini, çeşitli yollarla bu kuruluşlar üzerinden yönlendirmektedir. Bugün, iktidardaki liderlerden, potansiyel lider adaylarına kadar birçok siyasetçi, mutlaka söz konusu kurumlardaki gizli toplantılar katılıp, kendilerini ispat etmek zorundadırlar. Bu, İngiliz derin devletinin, söz konusu siyasetçilerin kendi tarafında olup olmadığını tespit etme stratejisidir. Kendi tarafında olmayan siyasetçiler de, bu kurumların kapalı kapıları ardında ikna edilmektedir.

Söz konusu düşünce kuruluşlarında görev alan ve İngiliz derin devletinin sinsi stratejilerinden habersiz olan gerçek vatanseverler kuşkusuz vardır. Burada kesinlikle hedef kitemiz bu kişiler ve dürüstçe görev yapan kurumlar

değildir. Ayrıca söz konusu düşünce kuruluşlarının bazı konularda faydalı görüşleri de bulunmaktadır. Meşru, makul ve din ve inanç ittifakını destekleyen bu tip görüşler her zaman tarafımızdan destek görmektedir ve görecektir. Burada dikkat çekmek istediğimiz konu, İngiliz derin devletinin sinsi planlarını bir kısım düşünce kuruluşları yoluyla uygulamaya koymak isteyen derin devlet elemanları ve derin devletin etkisinde kalmış kişilerdir. Söz konusu kurumların İngiliz derin devleti etkisinde kalarak gerçekleştirdiği uygulamaların deşifre edilmesi önemlidir. Çünkü bir kısım düşünce kuruluşlarında gerçekleşen onların deyimiyle "verimli görüşmeler", aslında bir kısım ülkeler hakkında alınan derin kararlardır.

İngiliz dış politikasının, düşünce kuruluşu Chatham House'da şekillendiği artık bir sırr değildir. Detayları pek bilinmeyen bir diğer önemli gerçek ise, Chatham House'da sadece İngiliz dış politikasının değil, neredeyse tüm ülkelerin dış ve iç politikalarının şekillendirildiğiidir. ABD'li siyasetçiler karar verirken, adı kısaca CFR olarak da anılan Council on Foreign Relations'a, Washington Institute'a ya da Brookings Instute'a bakarlar. NATO'nun askeri planları Atlantic Council'in elinden çıkar. CIA'in arkasında "gölge CIA"ler olarak da bilinen RAND Corporation veya Stratfor gibi düşünce kuruluşları vardır. Heritage Foundation, yeni muhafazakarların (neo-con) yönetimlerin hareket alanlarını belirler. Demokrat başkanların dış politikaları, Center for American Progress tarafından belirlenir. Bunların tümü çeşitli düşünce kuruluşlarıdır. Anayasal yetkisi olmayan ve kimseye hesap verme yükümlülüğü bulunmayan söz konusu kurumlar, hükümetler üstü bir güç odağı haline gelmiştir.

Bu düşünce kuruluşları, kağıt üzerinde fikir üretmek gayesiyle bir araya gelmiş, tarafsız ve kar amacı gütmeyen fikir kurumları olarak nitelendirilirler. Oysa gerçekte, bunların bir kısmının altyapısı İngiliz derin devleti tarafından şekillendirilmiştir. Burada on binlerce akademisyen, yazar, asker ve siyasetçi –bilerek veya bilmeyerek– İngiliz derin devlette hizmet ederler. Bu, birbirine bağlı hiyerarşik bir sistemdir. En tepede şekillenen planlar, düşünce kuruluşları tarafından dillendirilir. Kamuoyuna anlatılır. Düşünce kuruluşları, bir kısım ana akım medyayla da bağlantılı olduklarından kamuoyu oluşturmakta en kullanışlı araçlardır.

Fikirler veya planlar düşünce kuruluşlarına empoze edilir. Örneğin hiçbir insani, vicdani ve sosyal altyapısı olmayan "medeniyetler çatışması" fikri, Hristiyanlar ve Müslümanlar, Müslümanlarla Müslümanlar ve kardeşçe yaşayan etnik gruplar arasında gitgide korkunçlaşan bir savaşın alt yapısını oluşturmuştur. Bu tezi ortaya atan, söz konusu sahte savaştan menfaat bekleyen İngiliz derin devletidir. Düşünce kuruluşlarının etkisi burada devreye girecektir; fikir beyan edilecek ve söz konusu kuruluşlar tarafından bu fikre alabildiğine destek gelecektir. Söz konusu düşünce kuruluşları altyapıyı etkili kullandıklarından, herhangi bir mantıksız tez, propagandayla topluma dayatılarak kabul görmeye başlamaktadır. Gazeteler, televizyonlar, sosyal medya, ön plana çıkarılan popüler isimler ve her şekilde kullanılabilen kitle psikolojisi bu konuda etkili şekilde devrededir. Bu, tipki I. ve II. Dünya Savaşları'nda gördüğümüz gibi bir "propaganda" savaşıdır. Çeşitli düşünce kuruluşlarında şekillendirilen bu propaganda yöntemleri, Ortadoğu işgallerinin, çeşitli katliamların, terör eylemleriyle oluşturulan korku ve kargaşanın alt yapısını oluşturmuş olur. Bu öylesine alışılmış hale getirilir ki, on binlerce kilometre ötedeki pahalı bir savaşı kimse sorgulamaya dahi gerek duymaz.

Burada üzerinde durduğumuz düşünce kuruluşlarının hiçbirini, kendinden fikir üretiyor değildir. Onlar, İngiliz derin devletinin etkisindeki diğer tüm kurumlar, hükümetler ve istihbarat birimleri gibi, önlerine konulan bilgi ve uygulamaları tasdik müesseseleridir. Yönlendirilecek bir siyasetçi, uygulanacak bir dış politika veya desteklenecek bir terör örgütü, daima İngiliz derin devleti tarafından bu kurumlara servis edilir. Bu düşünce kuruluşlarının edindiği gizli istihbarat, İngiliz derin devleti kaynakıdır. Bu düşünce kuruluşlarının bu istihbarata dayanarak izleyecekleri politika da, yine, İngiliz derin devleti kaynakıdır. Sonuç olarak bu kurumlar, İngiliz derin devletinden gelen direktiflere itiraz edecek bir güç ve yetkiye sahip değildirler. Her biri mecburi şekilde İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmektedir.

Yazar Banu Avar, bu kurumları şöyle tarif etmektedir:

Batılı düşünce kuruluşlarını, bilimsel analizler yapan ünlü uzmanları, çatısı altında birleştirmiş tarafsız/bağımsız kuruluşlar sanıyorsanız çok yanılıyorsunuz. Hayli taraflı ve hayli bağımlıdırlar. Onlar karma savaşların en onde gelen

*aktörlerinden biri. Uluslararası Kriz Grubu, Brüksel, Londra, New York ve Washington merkezli bir "düşünce" kuruluşu. Mali destekçilerini kendi siteminde, "hükümetler, vakıflar, kişi ve şirketler" olarak bildiriyorlar. Oysa aynı sitede kendilerini, hükümetler dışı örgüt olarak tanımlıyorlar. Paralarını hükümetler veriyor ama hükümetlerden bağımsızlar!*³³⁸

Bütün bunlardan anlaşılabileceği gibi akış, "İngiliz derin devletinden düşünce kuruluşlarına, onlardan da hükümetlere" şeklinde olmaktadır. Düşünce kuruluşu ve hükümetlerin, İngiliz derin devletinin taleplerini uygulamama gibi bir seçenek yoktur. Tarihten bir örnek vermek gerekirse I. Dünya Savaşı'nı sonlandıran dört büyük anlaşma metni –Versailles, Sevr, Trianon ve Saint Germain– 1919 Paris Konferansı'nda toplanan delegeler tarafından hazırlanmıştır. Bu delegeler daha sonra İngiltere'de Chatham House'u ve Amerika'da CFR'ı kuracaklardır.

Söz konusu düşünce kuruluşları, temelinde İngiliz derin devlette hizmet eden çeşitli isimler barındırmak mecburiyetindedirler. Bu kişiler, olayları, kişileri ve ülkeleri istedikleri gibi yönlendirirken, bunu farklı eller kanalıyla gerçekleştirmek isterler. Düşünce kuruluşlarının birçoğunda genç, hırslı, fakat tecrübe "analistlere" geniş imkanlar verilmesinin temel sebebi budur. Bu analistler, önlerine hazır olarak konulan fikirleri dile getirmekle yükümlüdürler. Kendilerine sunulan küçük menfaatlere aldanmaya çöktürler. İşte bu nedenle İngiliz derin devleti tarafından rahatlıkla kullanılan birer propaganda aracı olurlar. Bu kişiler için CFR üyesi olmak veya bir CFR üyesini tanımak, Chatham House'de birkaç cümlelik de olsa konuşma yapmak, sosyal medyada söz konusu düşünce kuruluşlarının temsilcileri tarafından ön plana çıkarılmak olağanüstü bir prestij meselesidir. Bu kişiler toplantılar yoluyla, medya desteği ile tanıtılır, düşünce kuruluşunun kadroları olarak lanse edilirler. Özellikle farklı milletlere mensupsalar, o ülkenin İngiliz derin devletinin menfaatlerine uymayan politikalarının eleştirilmesi konusunda birinci dereceden görevli olurlar. Hazır fikri kullanan hazır asker konumundadırlar. Böyleslikle İngiliz derin devletinin himayesindeki söz konusu düşünce kuruluşları, hem siyasetçilere ve hükümetlere doğrudan etkileri, hem de devşirdiği isimleri istihbarat ve propaganda amaçlı kullanmaları bakımından etki gücüne sahip olurlar.

Buna verilecek en önemli örnek kuşkusuz Türkiye'de gerçekleşen 15 Temmuz darbe girişiminin, iki düşünce kuruluşunun temsilcileri –PKK ve FETÖ ile iyi ilişkileri ile bilinen– Eric S. Edelman, Morton Abramowitz, Henri J. Barkey ve Ed Husain tarafından, 2014 yılında Bipartisan Policy Center isimli bir düşünce kuruluşu için hazırlanan raporda detaylı anlatılmış olmasıdır.

Daha sonra detaylı olarak tanıtabileceğimiz Ed Husain, özellikle 15 Temmuz darbe girişimi sırasında ve sonrasında abartılı şekilde Türkiye yanlısı bir görünüm vermeye çalışarak bu aleni durumu örtbas etme çabasına girişmiştir. Oysa 2014 tarihli rapor, Türkiye'de 2016 yılı yaz ayında gerçekleşecek ve İngiliz derin devleti tarafından "başarılı olacağı umulan" bu hain darbe girişiminin detaylarını kapsamlı şekilde anlatmaktadır. 15 Temmuz darbe girişiminin, bir "üst aklın" girişimi olduğu, daha olayların başladığı andan itibaren herkes tarafından dile getirilmiş bir gerçektir. Pek bilinmeyen gerçek ise, bu üst aklın İngiliz derin devleti olduğu ve pratikte, düşünce kuruluşlarından bazı isimleri kullandığıdır.

Düşünce Kuruluşları ve Zorunlu İdeolojiler

İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmek zorunda olan düşünce kuruluşları, kayıtsız şartsız kendileri için belirlenen ideolojik arka planı oluşturmak mecburiyetindedirler. Bunun için toplumları kargaşa, dejenerasyona ve maneviyatsızlığa yöneltten unsurlar, gözetilecek temel ilkeler olarak tespit edilmiştir. Düşünce kuruluşları için devşirilen ve adeta bir propaganda malzemesi olarak kullanılan tecrübesiz fakat menfaat düşkünlüğü kişiler, hayranı oldukları bu kurumların bir parçası olabilmek için temel ideolojileri benimsemek zorunda bırakılmışlardır. Bunların başlıcası Darwinist olmaktadır. Darwinizm, İngiliz derin devleti için hizmet eden her kurum tarafından tartışmasız savunulan baş konudur. Çünkü Darwinizm, İngiliz derin devletinin yaymaya çalıştığı bütün belaların ideolojik temeli, ahlaki ve manevi güçlenmenin de en büyük düşmanıdır.

Bu kişilere dayatılan ikinci önemli temel felsefe, homoseksüelliği savunmaktır. Kur'an, Tevrat ve İncil'de "iğrenç bir pislik" olarak tanımlanan homoseksüellik, sanki bir hayat şekliymiş veya masum bir fikir sistemiymiş gibi "özgürlük" kisvesi altında savunulmaktadır. Toplumları da bu anlayışa getir-

mek yine söz konusu düşünce kurumlarının görevi haline gelmiştir. Toplumlar, farkına varamadıkları yöntemlerle Kur'an'da haram kılınmış olan homoseksüelliği hayatlarının içinde görmeye ve bilmeden benimsemeye başlamışlardır. Öyle ki, söz konusu kurumların yoğun baskları neticesinde homoseksüelliğe karşı çıkmak bağınazlık olarak lanse edilmekte, bunu yapanlar toplumdan adeta dışlanmaktadır. Homoseksüel evliliklere izin vermeyen rahipler işlerinden olmakta, buna karşı çıkan yazarlar, eğitimciler veya sporcular hakkında adeta linç kampanyaları yapılmaktadır. Burada uygulanan stratejinin, Darwinizm'i yayma ve koruma konusundaki strateji ile benzerlik göstermesi dikkat çekicidir. Keza her ikisi de İngiliz derin devleti projesidir.

Bu kurumların bir parçası olmak için dayatılan üçüncü temel felsefe ise, Rumi olmaktadır. Bu şaşılacak bir şeydir; bu kurumlarda hiçbir şekilde dindar olmayan Müslümanlar Rumi olabildikleri gibi farklı dine mensup kişiler, örneğin Hristiyanlar, hatta ateistler bile Rumiliği savunmaktadır. Bu, adeta bir mecburiyet halini almıştır. Kuşkusuz bunun temel sebebi, Mevlana Celallettin Rumi'ye ait olduğu söylenen eserlerde, dinsizliği doğrudan teşvik eden, haramları helal sayan ve homoseksüel ilişkiyi doğrudan savunan ve anlatan ifadeler ile evrim safsatasını kabul eden izahlar bulunmasıdır. Bu Kuran dışı açıklamalar, İngiliz derin devletinin yaygınlaştırılmaya çalıştığı yaşam biçimine oldukça iyi uymaktadır. Elinizdeki kitabı 1. cildinde de açıkladığımız gibi, söz konusu ifadelerin Mevlana'ya ait olduğuna dair elimizde bir delil yoktur. Bu ifadelerin onun kitaplarına sonradan eklenmiş olması kuvvetle muhtemeldir. Burada bizim eleştiri konumuz Mevlana'nın kendisi değil, Mevlana'ya atfedilen kitaplarda geçen gayriahlaki tavsiyelerdir.

Ayrıca burada eleştirdiğimiz düşünce, Anadolu'ya has Mevlevi ruhu da elbette değildir. Zaten Anadolu Mevleviliği ve o ruhun getirdiği güzel ve fedakar ahlak, İngiliz derin devletinin asla kabul edebileceği bir şey değildir. İngiliz derin devleti, Mevlana'ya atfedilen eserlerde geçen ve homoseksüelliği,

evrimi, hatta dinsizliği normal gibi göstermeye çalışan gayriahlaki anlayışa sahip çıkmaktadır.

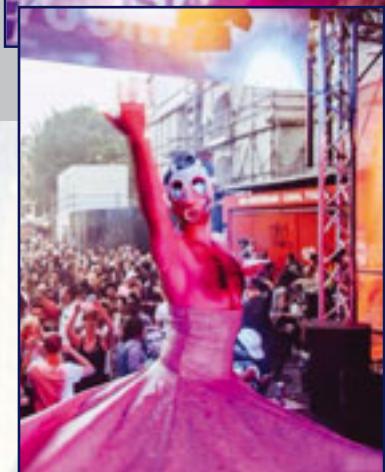
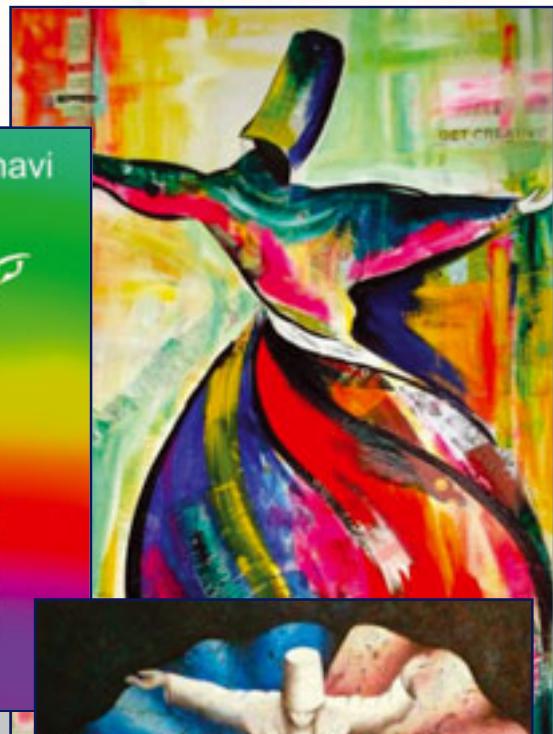
Söz konusu ifadeler, İngiliz derin devletinin himaye altına aldığı düşünce kuruluşlarının ön plandaki isimleri tarafından sürekli olarak destek görmektedir. Bu yolla İngiliz derin devleti, hem kendince İslam dinini kullanarak Müslümanları pasifize edip ahlaksızlığa sürükleyeceğini düşünmekte hem de Rumiliği savunma örtüsü altında homoseksüellik ve dinsizliği kolayca yaygınlaştıracakte inanmaktadır.

Kullanılan dördüncü temel felsefe dindarlığa karşı olmak ve dindarlara tepeden bakan bir üslup benimsemektir. Böylelikle bu kişiler garip bir özgüven elde etmekte ve bu yöntemle dindarları kendilerince geniş çaplı olarak küçük düşürdüklerine inanmaktadır.

İngiliz derin devleti, Rumi felsefeyi, homoseksüellik ve Darwinizm ile birlikte yaygınlaşmaktadır. Burada hedef, Müslüman alemini güçten düşürerek etkisiz kılmaktır.

MEVLANA'YA AİT OLDUĞU SÖYLENEN VE DİYANETİN ONAYIYLA BASILMIŞ OLAN ESERLERDEN BAZI ÖRNEKLER

ARIPLERİN MENKİBEleri

yüksek bir mertebe yoktur," buyurdu ve sonra şu hikâyeyi anlatte "Şam'da bulunan Şeyh Ali Hariri, kademli, parlak kalaklı, metancı sahibi bir kişiydi. Semâ esnasında kimse baksa derhal o, ona mürit olurdu. Giydiği turka parça parça idi. (Bu yüzden) Semâ esnasında vücudunun her tarafı görünürdü. Halifenin oğlu da, bunun menkibelerini işittiği için, semâ'ını görmek istedî. Semâ edenleri seyretmek için makam kapasından içeri girdiği vakit seyhîn nazarı ona iltîti. O derhal mürit oldu ve elbise giydi. Oğlunun seyhe mürit olduğu haberî, Misir'da halifenin kulağına ulaştı. Son derecede canı sıkıldı ve seyhî öldürmek istedî. Fakat seyhîn yüzünü görür görmez o da tam bir samimiyetle, seyhe teveccûh gösterdi. Halifenin karısı da onu görmek istedî. Şeyhi eve davet ettiler. Hatun iletleyip seyhîn ayaklarına kapandı ve elini öpmek istedî. Şeyh tenâsûl åletini kaldırarak kadının eline verdi ve: "Senin istedijin o değil, budur," dedi ve semâ'a başladı. Bunun üzerine halifenin itâkâhı bir iken bin oldu.

(43) Yine nakledilmiştir ki: Mevlâna Şemseddin'in nikâhlı olan Kimya Hatun, çok güzel ve ifset sahibi bir kadındır. Bir gün kadınlar, Şemâ Veled'in büyük annesi ile birlikte Kadiyle bağı götürdüler. Birdenbin geldi, onu evde bulmadı. Sultan V-

ÜÇUNCU BÖLÜM: MEVLANA CELÂLEDDİN

Eğer heper sir salâmet obayek, iyîk se kozâk
eruya pîmazek. Gökâkoyren her pey ou gîcâhîdu.

— 315 — Yine seçkin, günde ve irtemiz iranç murâşayı söyle rivayet ettiler: Bir gün Mevlâna hazretleri kendi me-

"Mevlâna Şemseddin Mardînî veli bir adamdır, fakat kendisini tanıtamam. Çırka vekâlîden bazıları kendi velî vellîğini bîlî ama başkasının kılınçını bîlmez, bîz olgum ol başkasının kılınçını aynî'l-yâkîn ile görür ve hakkâ'l-yâkîn ile dir ve Hazreti Muhammed'in Kevsîr kaynâğından kîler. gün Tanrı erlerinden biri bir nazar atmış. O inâkerek dâyanımı epi benceri olnayan bir velî olda."

Dostlar bu hâyrîli haberî Şemseddin'în ullaşımış: "Mevlâna bu kadar büyükler arasında sizin hakkâkân boy dediklerinde Mevlâna Şemseddin bay koyp sevindi ve "Bîdir" devîp su hâkîkîyi anlattı:

Bulaga ermîstîm. Bir gün Halep şehrînde medresede öğrenim yapıyordum. İhâdîye'yi sekrâlamaya çalışıyordum. Bîdenbihr bir dervîşin kapadarı girip benden su istedigimi gördüm. Hemen kalktim, su istemimi dervîşe verdin ve bendeki bir mîkat yemegi de gönüllü yaralı olan bu dervîşin östünce koydum.

Benim bu yerinde hareketlerinden dervîşin memnun olduğunu ve üzerine garip bir nazar atlığı görüldüm. Onun bu tatlî nazarından o kadar pek duydum ki, ihâlâm [cinsel boşalmâ] oldum ve ben o hoşlık içerisinde kendimi toplayıcaya kadar dervîşin gidip kurbogâgunu gördüm. O nazarın lezzeti hâlî benim ruhunda donuyor.

Fakat Mevlâna hazretlerine ullaşığında bu boyutluğa gördüm, onun iyîk ve yassîdra dolu nazâsem ullaşım. O, önceki nazârin tâhlîgîti, Mevlâna'nm bu iyîliği karpasında denizdeki bir damla da az gördüm ve onu yüze surâ karşısında ber zereden daha az buldum.

Hâmd ve münnet Tanrı'nın olsun ki, o Sultanın (Mevlâna'sın) yardımı ve doğru yolu gösternesiyle velî tanrı da oldum.

5151 Ondan sonra gerdek gececi, bir genci kadın gibi kimâladalar.

5152

Eline, bileğine gelin gibi kına yaktılar, köleye tavuk giştirdi, horoz verdiler.

Bâpını örttüler, o gürbüz gencin güzelim gelin elbiseleri giydîler.

Yâlnız kalma çağında genç hentem muttu sönüdürdü; Hintli küköyle güçlü - kuvvetli bir gençle yapışmaz kaldı.

Hintlîcik bağırup duruyordu ana tef çalanların gürültülerinde, feryâidâne disparadan kimse duymuyordu.

Tefin çalmış el çırpaç, erkeğin, kadının nâraları, kâlenin feryâidâne bastırıyordu.

Genc, gündüz oluncaya dek o Hintlîcigi harâb etti. Zavâli, ka-

pejin öndeeki um torbaâna döndü.

Sabahleyin tasla büyük bir behçâ getirdiler; Ferec, damatlar pâhi hamama vardi.

310. O can hastası, külhanedârların pestemali gibi sôcuk - yatkı, hâ-

ma gitti, kurya
n diye orada
ki elinin te-
gibi kötü işi
eleşin circa
+ gibi pek gi-
olduguus in-
sivelere ka-
onun nahiye
et de Ferec gi-
net verisi, hâ-

200

MEVLÂNâ CELÂLEDDİN

«Zevk veren hersey, şu aşağılık kişiler, bir delil elde edip dadanmışları diye nehyedileğelmiştir. Yoksa şarap, çeng, güzel sevmek ve semâ' haslara helâldir, aşağılık kişilere haram.» (Seçme Rubâiler, s. 43, rubâî CLXXII).

Ancak bu hürriyeti elde etmek için benliğinden geçriesi gerektir insanın ve bunun için de çetin bir iç savaşına katlanmalıdır :

Kazvinîlilerin âdetleriyydi, sırtlarına, kollarına dövmeler dögeführtürler, dövmeye resimler yaptırlardı. Kazvinlinin biri, dövmeciye gitti, sırtını açıp iki yağırının arasına güzel bir arslan yap dedi. Adam, hârifin sırtına ıgneyi batırınca aman dedi, neresinden başladın? Dövmeci başından dedi. Adam, bırak dedi, çok acıdı, başsız olsun!

Adam ıgneyi tekrar batırınca Kazvinli gene sızlandı:

— Yahu, çok acıyor, burası neresi?

5152

MESNEVİ

Oğlannı iriyare adamsan korkmasa, adamsa
"Korkma çocuğum, ben se değilim" demesi

5153. Bir iri adam bir oğlunu ele geçirdi. Bu adam bana kasteder diye çocuğun yüzü sarardı.

Adam dedi ki: "Güzelim, emin ol.. sen benim ölüme bineceksin.

Ben korkunç görünsem de alduruy etme, bil ki ben bir ibneyim. Deveye biner gibi ben ölüme, sic."

İnsanların suretleriyle manaları da işte böyle dir. Dışardan adam göründüler, içерiden melâh Sîyâsan?

Ey Ad gibi iperi adam, sen rûgâtin meşrûne dâlin verdiği davulu benzeyorsun.

5160. Tilki, hava ile dolu tulum gibi bir davul yükselen avını yele verdi.

Davulda bir can olmadığını, içinden hava dolu olduğunu görünce dedi ki: "Domuz bile su bombos

Yavaş, yavaş yürüdü. İştahlı bir halde oğlannın yanına gelip kerpiciyi bir tarafta koydu. Çocukla elini uzatınca çocuk, vereninden sıradı. Hey dedi, a köpeğe tapan kimsin sen?

3850. Bu olsa kerpici neye buradan aldım? Herif dedi ki: Sen ne için o olsa kerpici yiğdi? Oğlan dedi ki: Hastayım zayıfım. Yatarken ihtiyata riayet ettim. Herif, hastaysan, hastalıktan hararetsizleşmenin neden hastaneyeye gitmedin? Yahu bir esirgeyici hekimin evine varmadın? Gitteseydin hastalıktan kurtulurdun. Çocuk dedi ki: Ben de bilmem nereye gideyim? Nereye gidersem bir derde uğrayorum.

3855. Senin gibi bir zindik, bir pis, bir dinsiz herif, başucuma yattı canavar gibi gelip dikiliyor. En iyi bir yer olan tekdede bile bir an olsun aman bulmadım. Bir avuç bulgur aşıyla geçmeye çalışan derviş, gözlerinden meni alarak, ellerine havalarım atarak bana yüz tuttu. Niğmushu olsanım sizin, erzili bakar aletlerivile suçnarlar. Tekke böyle olursa artık halkın pazarı, eşek sürüsü ve hamamların devamı nasıl olur? Var kayas et.

3860. Eşek, nerde, namus ve takva nerede? Eşek, korkuyu, ürkmez, ricaya ne bilir? Aklı kadının da emniyet ve adaleti diler, erkeğin de. Fakat aklı nerede? Tutar, bu sefer de kadınları kaçarsam Yusuf gibi sinamalara, fitnelerde düşerim. Yusuf, kadın yüzünden zindana düşüp, silahlara uğradı. O bile böyle olursa artık ben, elli kere daragacına çekilirim. Kadınlar, bilgisizliklerinden bana saldırdılar. Erkekler canama kastederler.

3865. Sonuçta ne kadınlarından kurulabiliriyorum ne erkeklerden. Ne vapavım bilmem? Ne bunlardanım ben, ne onlardan! Ondan sonra oğlan, köseye baktı, dedi ki: O çenesindeki o iki kılıçla dertten kurtuldu git. Kerpichten

de kurtuldatta semkin kart Gösterisi iki dört çevre yiğdir. Allah ve ibadeti 3870. Çünkü şe ta iki yüz dinde yol aobsa yine komşusub vergisidisi bir dağıdır. disahumun bir kapıyı sersem g nr. Fakat pıyu mırler bile onar.

3875. Allah imkünlerde g örtülüslü nma, fakat olarık u den iki sonra ga Bütçeli yeğdir. İran bilgi ketsiz d savasına 3880. Acemi, fakat bedeki da uçsuz b dir. Bil giçlik e ömrü, madan

272

MESNEVI

Tanrı aşkınnın denizi coşunca onun gönlünde var, du, senin kulağına geldi.

Cuha'nın çarşaf giyip kadınlar arısına karışarak vâz dinlemesi ve bir harekette bulunması yüzünden kadının birinin onu tanıtyp erkektir diye nâra atması

3425. Sözü kuvvetli, cerbezeli yerinde bir vazeden vâz. Mimberde çıkmış vâz ediyordu. Kadın, erkek, herkes mimberin dibine toplanmıştı.

Cuha da bir çarşaf giyip yüzünü örtti, kadınlar arasına karıştı. Kimse onu tanımiyordu.

Bir kadın, vâz edene gizlice sordu: Kasıktaki kıl- lar, namazın bozulmasına sebep olur mu?

Vâz dedi ki: Uzun olursa namaz mekrûh olur.

Ya hamam otiley, ya ustura ile traş etmen läzîm ki namazın tamam olsun, kabul edilsin.

3330. Kadın: Ne kadar uzun olursa namazını kabul olmaz dedi.

Vâz eden dedi ki: Bir arpa boyu uzun olursa traş etmek farzîdir.

Cuha, hemen kızkardeş dedi, bak bakalım, benim kassığım kılı o kadar olmuş mu?

Tanrı rızası için elini uzat da bir vokla. Bakalum, mekrûh olacak kadar uzamış mı?

Yanındaki kadın, Cuha'nın salvaruna el atar atmadan aleti geldi.

3335. Derhal şiddetli bir nara attı. Hoca, sözüm gönlüne tesir etti dedi.

MESNEVI

Er sıçradı, götübaşı açık bir halde ateş gibi Zülfikar elinde dışarı çıktı.

Birde ne görsün, ormanın kara bir erkek aslan, kendisini ordunun içine kapmış koyvermiş.

Atlar, ürküp köpürmüşler, her çadır ve ahır yeri yıkılmış, herkes birbirine girmiştir.

3885. Erkek aslan, ormanın gizli bir yerinden fırlamış, havaya deniz dalgası gibi tam yirmi arşın sıçramıştı.

Er, pek yiğitti, aldırmış bile etmeden sarhoş bir erkek aslan gibi aslanın önünü kesti.

Kılıçla bir vurdu, başını ikiye böldü. Derhal o ay yüzlü dilberin bulunduğu çadırda kostu.

O hurinin yanına gelince aleti hâlâ dimdikti.

Oyle bir aslanla savaştı da erliği, yine sönmedi, hâlâ ayaktaydı.

3890. O tatlı ve ay yüzlü güzel, onun erlige şapık kaldı.

İstekle ona kendisini teslim etti. O anda o iki can, birleştiler..

Bu iki canın birbirleriyle birleşmesi yüzünden gayiptan bir başka can gelir erisir,

zer. H
ga çıkış
E
mukall
5. G
onu k
Y
delili

Adamın biri bir oğlana kötüülükte bulunurken oğlannın belindeki hançeri görüp "Bu neden?" diye sordu. Çocuk, "Biriş benim hakiminde kötü düşünceye saplanırsın onunla karnımı deşerim" dedi. Oğlancı adam, hem işin beceriyor, hem de Şükür Tanrı'ya ki ben sana kötüük düşünmeyorum diyordu. "Benim beytim, beyit değil, bar ülkedir" Alayılm, alay değil, bir şey öğretmek titir." "Şüphe yok ki Tanrı ne sıvrisineği örnek getirmeden utanır, ne ondan üstün olanları." Yanı ondan üstün olanların inkâr yüzünden ruhlarının değişmesini, denemisti. Kâfirler "Tanrı bu örnekle neyi murat ediyor yanı?" derler. Bu söze cevap olarak da "Bununla birçoqlarına azdırıp sapıtmak, birçoqlarını da doğru yola götürmek diler" buyurur. Çünkü her sunama, tezâziye benzer. Çoklarının o wasıtıyla yüzü kizarır, benizlerine kan gelir, çok kişiler de muratlarına eremez, mahrum olurlar. Bu busuta anelik düşünsen yüce sonuçlarından çoğunu bulursun

Bir oğlancı, evine bir oğlan götürdü. Onu baş aşağı edip düzmeye koyuldu.

Bu sırada o mel'un çocuğun belinde bir hançer gördü. Dedi ki: Belindeki ne?

Homoseksüellik Propagandasının Arka Planı

Homoseksüellik fiili, hem Kur'an'da hem Tevrat'ta hem de İncil'de kesin olarak haram kılınmıştır. Kur'an'daki ayetler şöyledir:

Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çırkinliği mi yapıyorsunuz? Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." (Araf Suresi, 80-81)

"Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklerle mi gidiyorsunuz? Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çığneyen bir kavimsiniz." Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığına öfke ile karşı olanlardanım." (Şuara Suresi, 165-166-168)

"Siz, (yne de) erkeklerle yaklaşacak, yol kesecek ve bir araya gelişlerinizde çırkinlikler yapacak misiniz?" Bunun üzerine kavminin cevabı yalnızca: "Eğer doğru söylüyor isen, bize Allah'ın azabını getir" demek oldu. (Ankebut Suresi, 29)

Tevrat'ta da homoseksüelliğin haram olduğu açıkça bildirilmiştir ve Allah, Sodom ve Gomora'yı bu çırkin eylemleri sebebiyle yerle bir ettiğini haber vermiştir:

Onlar yatmadan, kentin erkekleri –Sodom'un her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler- evi sardı. Lut'a seslenerek, 'bu gece sana gelen adamlar nerede?' diye sordular, 'getir onları da yatalım'. (Yaratılış 19:4-5)

RAB Sodom ve Gomora'nın üzerine gökten ateşli kükürt yağırdı. Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ... yok etti. (Yaratılış 19:24-25)

Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir. (Levililer 18:22)

Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. (Levililer 20:13)

İncil'de homoseksüelliğin haram kılındığı pasajlar ise şöyledir:

İşte böylece Allah onları utanç verici tutkulara teslim etti... Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için (homoseksüel ilişki için) şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar... Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. (Romalılar I:26-29)

[Allah] Sodom ve Gomora kentlerini (Homoseksüel eylemlerinden dolayı) yakıp yıkarak yargıladı. Böylece Allah sizlerin başına geleceklerle bir örnek verdi.
(2. Petrus 2:6)

Kuran'da, Tevrat'ta ve İncil'de açıkça haram kılınan homoseksüellik, garip bir şekilde sözde reform yanlılarının, demokrasi taraftarı olduklarını söyleyenlerin, özgürlük mücadeleleri verdiklerini iddia edenlerin, liberallerin, sosyalistlerin, sözde dindarların, bir kısım sahte aydınların, hatta bazı üniversitelerin ve bir kısım siyasetçilerin savunduğu bir kavram olarak ortaya çıkmıştır. Homoseksüellik bir ideoloji, bir fikir veya demokratik bir mesele değildir. Hatta homoseksüellik bir yaşam biçimi dahi değildir. Burada bir yaşam şekli değil, haram bir fiolin savunması vardır. Bir kısım kişilerin ahlaka aykırı cinsel hayat yaşaması için propaganda yapılmaktadır. İlginç olan bu haram fiolin savunulabilmesi için verilen tavizlerdir. Örneğin kadınların dekolte giymelerine, istedikleri şekilde özgürce yaşamalarına, yaptıkları makyaja şiddetle karşı olan kesimler, homoseksüellerin caddelerde garip makyajlar, rengarenk ve oldukça dekolte giysilerle, hatta çıplak halde dolaşmalarına ses çıkarmamakta, normalde ruhen ve vicdanen kabul etmeyecekleri bu görüntüyü zoraki desteklemektedirler. Çünkü bu, İngiliz derin devletinin bir ön şartıdır.

**(En üstte) Homoseksüel yürüyüşe destek veren Kanada Başbakanı Justin Trudeau
(Ortada) Benzer yürüyüşe destek veren İngiltere Dışişleri Bakanı Boris Johnson
(Altta) İrlanda'nın homoseksüel Başbakanı Leo Varadkar**

Bayanlara alabildiğine baskı uygulayan, onların makyaj yapmasına, dekolte giyinmesine karşı çıkan kesimler, konu homoseksüeller olduğunda, bunu bir "özgürlük gösterisi" olarak lanse etmektedirler. Tüm insanlığa karşı büyük ve çirkin bir oyun oynamaktadır.

Bütün bunlar, toplumları dejeneret etmek için özel seçilmiş telkin yöntemleri olduğundan hayatımızın her bir safhasında gittikçe artan bir şekilde homoseksüellik propagandası ile karşılaşırız. Seyrettiğimiz filmdeki en sevdiğimiz kahramanın en yakın arkadaşı bir homoseksüel karakter olarak vurgulanır ve onun bu yönü filmdeki repliklerde sürekli olarak övülür. Seyrettiğimiz her görselde o veya bu şekilde homoseksüellik propagandası tam karşımızdadır. Bilgisayar kullanıcıları, en fazla kullandıkları sosyal medya hesaplarının ikonlarında bile evlenmek üzere olan homoseksüel çiftin emojiyle karşılaşırlar. Bilgisayarda en fazla dosya indirdiğiniz sitenin arka planı iki homoseksüelin resmidir. Konserler, İngiliz derin devleti için homoseksüellik propagandasının yapılacak en müsait ortamlardır. Özellikle gençlerin ziyaret ettiği bu toplu mekanlar, toplu telkin için biçilmiş kaftan olarak görülmektedir. Sahneye çıkan homoseksüel bir dansçı, açıkça da homoseksüel olduğunu ilan etmiş ve belirli kesimler bunu bir "cesaret gösterisi" olarak almışsa, istenen telkin de verilmiş olmaktadır.

Haram bir fiil olan homoseksüellik, Deccal Komitesi'nin emriyle bütün dünyada demokrasinin bir şartı gibi sunulmuştur. Yürüyüşler, konserler, filmler ve reklamlarla bilinçaltı telkin yapılmıştır.

Siyasi ve dini tartışmalarda homoseksüellik propagandası "demokrat" olma başlığı altında işlenir. Öyle ki, tümüyle özgürlüklerden yana olan bir siyasetçi, homoseksüelliğin Allah'ın "iğrenç" olarak nitelendirdiği haram bir fiil olduğunu söylediğinde "demokrasi karşıtı" olarak damgalanmaktadır. İki erkeğin anormal ilişkisinin demokrasi ile kuşkusuz bir bağlantısı yoktur. Fakat ideolojik propaganda, toplum algısını bu raddeye getirmiştir. Günümüz sözde "aydınları"nın bir kısmı, homoseksüelliği savunduğunda gerçekten özgürlükleri savunduklarını zannetmektedirler. İngiliz derin devletinin yoğun telkini, onları bu kadar acıdacak bir duruma getirmiştir.

Propaganda öylesine büyük bir yol almıştır ki, ABD'de bir kisim eyaletlerde veya Avrupa'nın çeşitli yerlerinde homoseksüel nikahi kıymayı reddeden rahipler işten atılmakta, hatta mahkemeye verilmektedir. Rahibin dini inancı gereği böyle bir harama aracı olmak istememesi suç sayılmaktadır; fakat yollarda, caddelerde her türlü aşırılığı rahatça yapabilen homoseksüellerin eylemleri göklere çıkarılmaktadır. İşte İngiliz derin devletinin ideolojik eğitim verdiği toplumların geldiği son nokta budur.

Derin devletin sinsi planı, açlık-tan ölen çocukların unutturmak, homoseksülleri ise sürekli gündem yapmaktır.

Dünyada aç ve evsiz kalan çocuklar, savaştan perişan olmuş milletler, dövülen veya öldürülen kadınlar için yapılmayan koruma kampanyaları, bugün homoseksüeller için yapılmaktadır. İngiliz derin devletinin bilinçaltı telkinleriyle pek çok kişi, homoseksüellik gibi haram bir fiili, dünyanın en büyük sorunu gibi algılamaktadır.

Şunu belirtmek gerekmektedir: Burada kişisel olarak kimse hedeflenmemekte, şahıslar üzerinden bir değerlendirme yapılmamaktadır. Hatta günümüzde homoseksüellere yönelik yapılan şiddet eylemleri tarafımızdan şiddetle kınanmaktadır. Fikri mücadele, fikirleri hedef almayı gerektirir; fikir yerine insana saldırganlık yöneltmek korkunç, vahşet dolu ve ürkütücü bir stratejidir. Burada homoseksüelliğin bir kavram ve uygulama olarak haram kılındığı belirtilmekte ve bu haram fiilin propagandasının yapılması eleştirilmektedir. Dünyada aç ve evsiz kalan çocuklar, savaştan perişan olmuş milletler, dövülen veya öldürülen kadınlar için yapılmayan koruma kampanyaları, bugün homoseksüellik için yapılmaktadır. Ortada çok sinsi bir plan olduğu açıktır.

Düşünce Kuruluşlarının Menfaatperest Yancıları

Söz konusu düşünce kuruluşlarının himayesine giren tecrübesiz kişiler, zaman içinde bu dinsizlik propagandasının etkisinde kalarak, homoseksüelliği hayatlarının bir parçası haline getirerek dejenereleşmiş bir hayatın içine iyice girmekte ve bu aşamadan sonra, Müslümanlara, Hristyanlara, Musevilere kısacası tüm insanlara tepeden bakar hale gelmektedirler. Dikkat edilirse şu anda medyada veya sosyal medyada sıkılıkla gördüğümüz bazı isimler, söz konusu kurumların propaganda ağını oluşturan yancı elemanlardır. Onlar, ülkelerin dış politikalarında, homoseksüellik etkinliklerinde, protestolarda, darbe girişimlerinde hep ön plandadırlar. Çünkü artık İngiliz derin devletinin menfaatperest askerleri haline gelmişlerdir.

İngiliz derin devletinin yan-
cılarının en önemli özelliği,
fil gibi derin devlete ait
semboleleri kullanarak derin
devletin destekçisi olduğunu
ima etmeleridir.

Söz konusu askerler, İngiliz derin devletinin etkisi altında bulunan düşünce kuruluşlarına yaranabilmek için, onların aralarındaki gizli sembollerini kullanır, onların dillerinden konuşur. Onları memnun edebilmek için gerek sosyal hayatlarında gerekse sosyal medyada elliinden gelen her şeyi yapar konuma gelirler. Örneğin bu kişiler tarafından İngiliz derin devletinin temel sembollerinden biri olan "fil", hemen her firsatta kullanılmaktadır. Amaç, bu sembollerle mesaj verebilmektir. Söz konusu düşünce kuruluşları, bu sembollerini kullanan kişilerin "kendi tarafında" olduğunu hemen anlayabilmekte- dir.

Bir diğer önemli sembol "Churchill"dir. Churchill, İngiliz derin devletine büyük bir sadakatle hizmet etmiş bir yöneticidir. İngiliz derin devleti, kendisinin yaşam felsefesini ve yönetim anlayışını tam anlamıyla temsil eden Churchill'e olan muhabbetini her fırsatta tekrarlar. İşte İngiliz derin devletinin yancıları da kendilerinin bu Deccal Komitesi'ne çirkin bağlılıklarını vurgulamak adına her fırsatta "Churchill" güzellemesi yaparlar. Kütüphanelerinden Churchill'le ilgili kitapları, ofislerinden Churchill'in büstlerini, konuşmalarından Churchill'in adını eksik etmezler. Bu Churchill vurguları gerçekte Londra'ya "beni destekleyin, ben sizdenim" mesajıdır.

(Üstte) Bush döneminde derin devletin Churchill sembolü başrollerdedir.

(Sağda) Netanyahu'ya verilen Churchill büstü

(En sağda) Pentagon'da Churchill heykeli

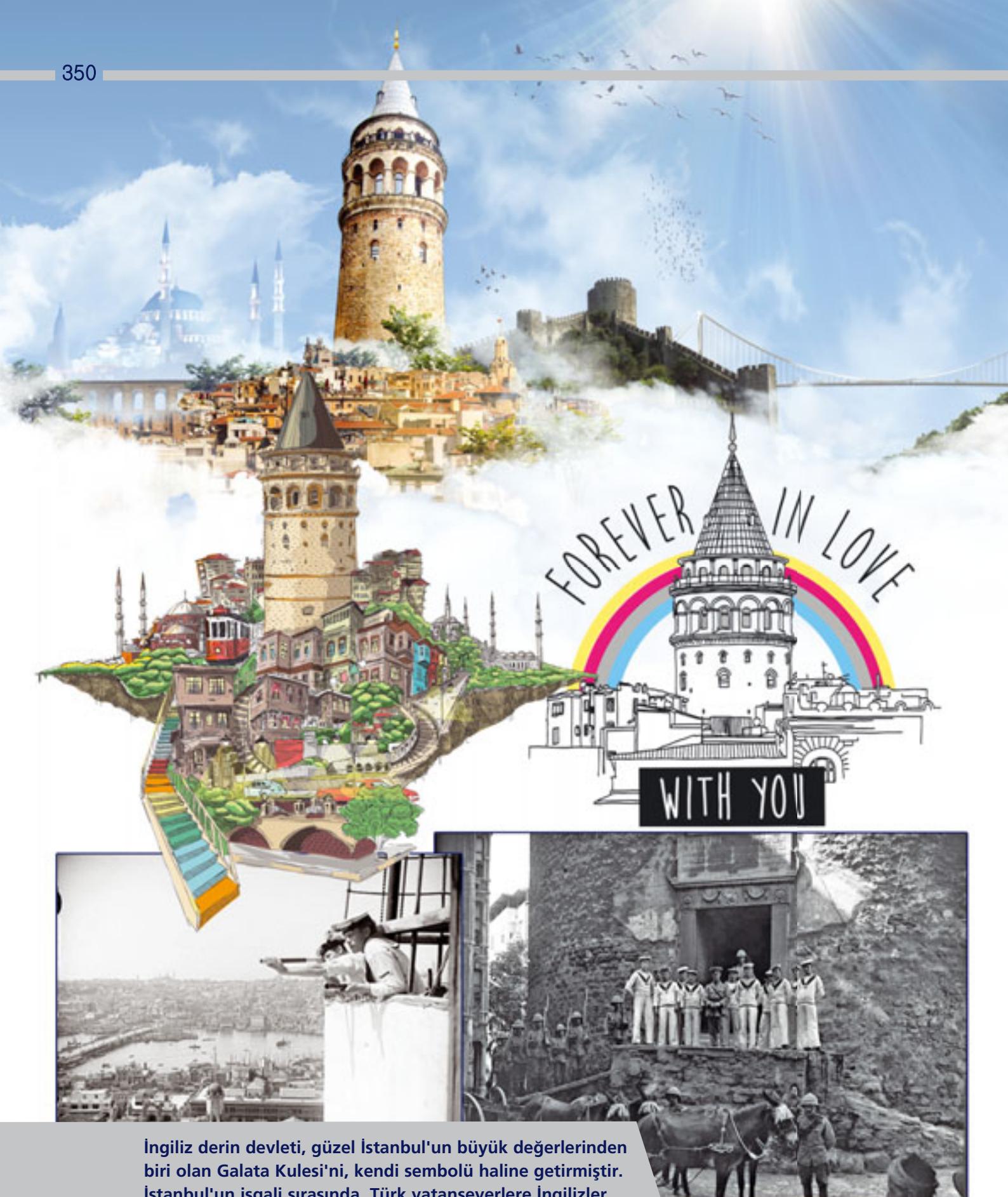

İngiliz derin devletine rağmen başa gelen Trump, başkanlık koltuğuna oturduğu ilk anda, derin devlet sembolü olan Churchill büstünü yanı başında bulmuştur. Bu, aslında, Deccal Komitesi'nin bir tehdit metodudur.

Galata Kulesi, bu amaçla kullanılan bir başka semboldür. İstanbul'un işgalinde İngilizlerin bir üssü haline getirilen, hatta bodrum katındaki işkence odalarında sayısız Türk vatansverine işkence yapılan Galata Kulesi, İngiliz derin devletinin gizli bir haberleşme şifresi gibidir. Söz konusu kule, elbette ki önemli bir tarihi hazinemizdir. Burada vurgulamak istediğimiz nokta, bu tarihi hazinemizin İngiliz derin devleti tarafından haince sembol haline getirilmesi ve bunun derin devletin yancıları tarafından ısrarla kullanılmasıdır. Bu konu kitabı 1. cildinde kapsamlı olarak anlatılmıştır.

Bu ve benzeri semboller, İngiliz derin devletine destek sağlamak isteyen kişilerin, gizli haberleşme şifreleridir. "Ben sizdenim" mesajı vermenin en hızlı yoludur. Bu yöntemi kullanan kişiler, küçük menfaatler peşinde koştuklarından, kısa süre içinde İngiliz derin devletinin yancıları ve kullanabilecekleri ajanlar haline gelirler. Söz konusu düşünce kuruluşları, bu mesajı hızla alır ve söz konusu kişileri kullanmaya başlarlar. Bu kişiler eğer Türkiye gibi kritik ülkelerden iseler, derin devlet kurmayları için durum daha caziptir. Söz konusu yancılar artık, kendi ülkelerine karşı kullanılabilecek bir kara propaganda aletidirler.

İngiliz derin devleti, güzel İstanbul'un büyük değerlerinden biri olan Galata Kulesi'ni, kendi sembolü haline getirmiştir. İstanbul'un işgali sırasında, Türk vatansverlere İngilizler tarafından işkencelerin yapıldığı yer olan Galata Kulesi, şu anda İngiliz derin devletinin homoseksüellik propagandası için kullanılmaya çalışılmaktadır.

Söz konusu kurumlar tarafından "kendi ülkesine karşı kara propaganda malzemesi" olarak kullanılacak "Batı hayranı" kişiler, *Hangi Dünya Düzeni?* isimli kitapta şu sözlerle tarif edilmiştir:

Kullandıkları kelime hazinesi çok dar. Ağızlarındaki sözcükler birbirinin aynı. Üstlerinde eğreti bir bilmişlik... "Değişim, Açılmış, Demokrasi, Özgürlük, Hak Hukuk" filan diyorlar... Sanki hep verilen bir metni okuyorlar...

Aslında onlar ikiye ayrılıyor. Birkaç kuşak kentli olanlar, Batı'yı Kabe bilerek doğrulmuşlar, kolejlerden çıkışip Avrupa ya da Amerika'nın yolunu tutmuşlar. Atilla İlhan'in deyişyle, saatlerini hep Batı'ya ayarlamışlar. ... Batı'daki "guvernörlerine" (yöneticilerine) bağlıken, Mustafa Kemal adını anabilmişler! Halkı hep küfürmsemişler. Azınlık kültürüne kendilerini daha yakın hissetmişler. Türk olmaktansa başka her ne varsa onu olmayı yeğlemişler.³³⁹

Bu kişiler, Türklerini reddederek, kendi ülkelerini karalamak ve mümkün olduğunda aleyhete propagandayı güçlendirmek için "azınlık" kartına sügünlardır. Söz konusu kişiler, muhtemelen hayatlarında hiçbir zaman Kürtler veya Ermenilere veya diğer azınlık gruplara iddia ettikleri kadar sevgi duyan kişiler olmamışlardır; hatta hayatlarının büyük bir bölümünde onların varlığından dahi habersiz olmuşlardır. Fakat iş kara propagandaya geldiğinde İngiliz derin devletinin en önemli kozu, hatırlanacağı gibi, tarih boyunca hep azınlık kartı olmuştur. İngiliz derin devleti, söz konusu düşünce kurumları vasıtasiyla göz boyadığı kişilere de bunu salık vermektedir. Dolayısıyla bu vatandaşlara sahip kişilerin tümünde ilk dikkat çeken şey, Türkiye'yi kötülemek adına azınlık kartını oynamaktır. Bunu da, kendilerince, en yüksek derecede medenileşmek olarak göstermişlerdir. İşte İngiliz derin devletinin himayesinde olan düşünce kuruluşları, zarar vermeyi planladıkları ülkeler üzerinde böyle bir strateji uygular.

Düşünce Kuruluşları Yoluyla Algı Operasyonları

İngiliz derin devleti, himaye altına aldığı düşünce kuruluşları ile bir nevi manipülasyon, yani algı yönetimi stratejisini devreye sokmuştur. Bu stratejiye göre ülkeler ve devletler, savaş ve yıkım yoluyla değil, kendi kendilerini yıkacak stratejilerle güçsüzleştirilecektir. İktidarların güçsüzleştirilmesi, ekonomilerin çökertilmesi, halkın mutsuzlaştırılması ve milli ve manevi değerlerden uzaklaştırılması, isyan ve başkaldırılar için ortam hazırlanması ve bunların kalkışmaya dönüştürülmesi, bunlardan bazılarıdır. İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı taktiklerini çağımızda farklı uygulamalarla sürdürmeye devam etmiş, farklı bir ajan stratejisi kullanarak, bağımlı toplumlar oluşturarak, tehdit ve dayatmalarla iktidarları köşeye sıkıştırarak dediğini çoğunlukla yaptırmıştır.

İngiliz derin devletinin manipülasyon yöntemi, genellikle toplumların hassas noktalarını kullanma, güçlü noktalarını ise zayıflatma esası üzerine kurulmuştur. Bu yöntemlerin kurgulanması için Tavistock Bireysel İlişkiler Enstitüsü kurulmuş, ardından çeşitli düşünce kuruluşları bu mekanizmaları uygulamaya geçirmiştir. Bunları inceleyelim:

Düşünce Kuruluşlarının Merkezi: Tavistock Bireysel İlişkiler Enstitüsü

Kitabın 1. cildinde detaylı olarak dejindiğimiz, kuruluşu 1921 yılına dayanan Tavistock Enstitüsü, hatırlanacağı gibi İngiliz derin devletinin dünyayı idare etme amacıyla kullandığı vakıflardan biridir. Vakıf, I. Dünya Savaşı'ndan kurtulan İngiliz askerlerinin savaş şoklarını araştırmak amacıyla 1921'de Bedford Dükü Tavistock'un Londra'daki binalarından birinde kurulmuştur. Enstitünün başkanlığını İngiliz Ordusu Psikolojik Savaş Bürosu Başkanı Sir John Rawlings Rees üstlenmiştir. Enstitü ve çalışmaları; İngiltere'nin en iyi korunan sırrı olmaya devam etmektedir.

I. ve II. Dünya Savaşı yıllarda Psikolojik Savaş Örgütü olarak çalışan Tavistock Grubu, Rockefeller Vakfı'nın yaptığı büyük bağışlarla 1946 yılında görev alanı genişletilerek yeniden yapılandırılmıştır. Rockefeller, Tavistock'a daha geniş çaplı psikolojik savaş araştırmaları yapma ve uygulama görevleri vermiştir.

Enstitü çalışmalarının ilham kaynağı, o dönemde Londra'ya gelerek Prenses Bonapart'in verdiği bir malikaneye yerleşen Sigmund Freud'un "insan davranışlarının kontrolü" konusundaki çalışmaları olmuştur. Enstitü, bu ideolojinin dünyadaki merkezi olması amacıyla kurulmuştur.

Enstitü bugün, Sussex Üniversitesi'nden, Stanford Araştırma Enstitüsü, Esalen, Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde (MIT), Hudson Enstitüsü, Heritage Vakfı, Stratejik ve Uluslararası İlişkiler Araştırma Merkezi (CSIS), ABD Dışişleri kadrolarının eğitildiği Hava Kuvvetleri İstihbaratı, RAND ve Mitre Corporation Şirketleri, The Mont Pelerin Vakfı, Trilateral Komisyon, Ditchley Vakfı, Roma Kulübü gibi gizli gruplara kadar uzanan bir ilişkiler ağı geliştirmiştir.

Söz konusu vakıf, şu an halen İngiliz derin devletinin maşa olarak kulandığı çeşitli düşünce kurumlarının ana kuruluş merkezi olarak görevine devam etmektedir. İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlardan biri olan Roma Kulübü'yle yakından bağlantılı olan bu kurum, NATO'nun kurulmasında da önemli rol oynamıştır.

Tavistock ile ilgili genel tanımlara bakıldığında, Tavistock'un Roma Küllibü ile birlikte çalışarak dünya nüfusunu daha önce belirlenen bir yöne, "kollektivist, sosyalist tek dünya diktatörlüğüne" doğru yönlendirmek için propaganda ve kriz meydana getirmek üzere çalışıkları yönünde tanımlamalar vardır. Kurum, Kore Savaşı'nda ilk defa denenen, kitlesel beyin yıkama tekniklerini geliştirmiştir. Geliştirilen "kalabalıkların kontrol metotları" gizli ve halkın tepkisini çekmeyecek şekilde Amerikan halkı üzerinde denenmiş ve onların psikolojik tavırları tespit edilmiştir.³⁴⁰

Tavistock'un, travma yoluyla kişileri geleneksel inançlarından ayırma ve daha sonra bu kişileri yeniden yapılandırma gibi bir konsept üzerinde çalıştığı bilinmektedir. Uzaktan izleme (Remote Viewing) gibi konularda uzman olan yazar Tim Rifat bu durumu *Microwave Mind Control* (Mikrodalga Zihin Kontrolü) isimli kitabında şu şekilde izah etmiştir:

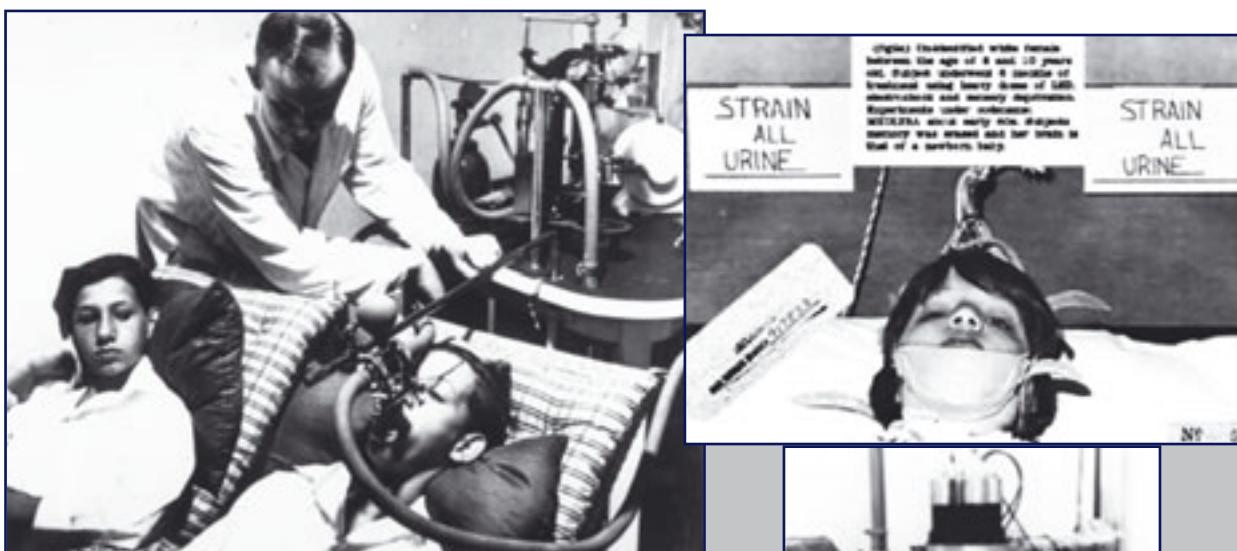
*Mikrodalga silahlar ve bunların zihin kontrolünde kullanımı üzerine çalışmalar 1950'lerde Tavistock'da başladı. Bu İngiliz kurum, İngiliz toplumunu onlar fark etmeden zihin kontrolüyle yönlendirmenin yollarını arıyordu.*³⁴¹

Tavistock'un genel tanımında, ayrıca "her bir kişinin bireyselliğini ortadan kaldırıp onları takım oyuncusu haline getirmeyi amaçlayan programları" desteklediği belirtilmektedir. Bu sürpriz değildir; keza bireysellik, yeni dünya düzeninde istenmeyen bir kavramdır. Ne yapacağı tahmin edilebilir olan ve soru sormadan kendisine söyleneni yapmaya koşullandırılmış bir halk, daima kolay yönlendirilebilmektedir. Bilinçaltı programlar dahilinde ise zaten "yönlendirilebilir bir halk" oluşturma çabası bulunmaktadır.

Kurt Lewin

Davranış bilimleri konusundaki programlar, Tavistock'u ABD'nin en etkili kuruluşu haline getirmiştir. 1933'te Tavistock Direktörlüğüne getirilen Alman mülteci Kurt Lewin, mülteci ajanlarını düşmanlar arasına sızdırarak Harvard Üniversitesi'nde geliştirilen propaganda kampanyaları ile Amerikan halkını ABD'nin Almanya'ya karşı savaşa gitmesi için hazırlamaya çalışmıştır.³⁴² ABD'nin I. Dünya Savaşı'na katılımının tümüyle İngiliz derin devleti projesi olduğu, kitabı 1. cildinde detaylı olarak açıklanmıştır.

Tavistock Enstitüsü'nün, II. Dünya Savaşı'nda, çocukların kobay olarak kullanarak çeşitli deneyler gerçekleştirdiği belgelenmiştir. Kurt Lewin'in gerçekleştirdiği bu deneyler, bilincaltı yönlendirme stratejilerini belirlemek içindir.

1938'de Roosevelt, istihbarat anlamında ABD egemenliğini İngiltere'ye devreden bir gizli anlaşma yapmıştır. İstihbarat örgütlerini tanıttığımız bir önceki bölümde anlattığımız gibi, bu anlaşmanın uygulanması için ABD, General William Donovan'ı, Churchill'in kurucusu olduğu, Özel Operasyonlar Birimi (SOE) ve Gizli İstihbarat Servisi'ni (SIS), şimdiki CIA olan Stratejik Servis Ofisi'ne (Office of Strategic Service – OSS) dönüştürmesi için Londra'ya göndermiştir. Tüm OSS ve CIA programları Tavistock'un rehberliğinde oluşturulmuştur. Roosevelt ve Churchill'in hava saldırısının tümü, Tavistock laboratuvar şartlarında elde edilen deneyimlere göre gerçekleştirilmiştir.³⁴³

Bugün Tavistock, çeşitli düşünce kuruluşları, sivil toplum kurumları, üniversiteler ve medya grupları ağı üzerinden kamuoyunu etkilemek üzere çalışmalar yapmaktadır. Kimi çevreler tarafından, manipülasyon yöntemleri kullanarak batıyi bir arada tutan ahlak yapısını da çökertmeye çalışmakla eleştirmektedir. Aile bağlarını zayıflatın, manevi değerleri yıkan, milli duyguları körelten teknikler Tavistock tarafından sistematik olarak uygulanmıştır. Toplumlara homoseksüellik gibi haram fiillerin empoze edilmesi, Rumilik gibi Kur'an ahlakına aykırı uygulamaların yaygınlaştırılması, korku ve öfke dolu toplumların meydana getirilmesi, Darwinizm'in yaygınlaştırılıp desteklenmesi bu tip faaliyetler arasındadır.

RAND Corporation ve Urban Institute gibi düşünce kuruluşları da Tavistock ile bağlantılıdır. Özellikle ABD'nin politik hareketlerinde etkin bir şekilde rol alan bu düşünce kuruluşları politik süreçlerin adeta birer tamamlayıcısı gibi işlev görürler. ABD Hükümeti'nin önemli ve stratejik kurumları için analiz ve araştırma yaparlar. Bu kurumların Tavistock tarafından yönlendirilmesi, genel talimatların İngiltere'den geldiğini belgelemektedir. İngiliz derin devleti, çeşitli kurumlar üzerinden ABD dış politikasını bu şekilde yönlendirmektedir. İşte bu nedenledir ki ABD dış politikası, ABD'nin kuruluşundan bu yana daima İngiliz derin devleti tarafından yönlendirilmektedir.

Tavistock Manipülasyon Yöntemleri

Şok ve Dehşet yoluyla hızlı hakimiyet elde etmek: Bu strateji, ABD ve İngiltere'nin 2003 yılının Mart ve Nisan aylarında Ortadoğu ve özellikle Irak'ta gerçekleştirdiği askeri müdahalelerin temelini oluşturan teoridir. "Şok ve Dehşet"in, 1945'teki Hiroshima ve Nagazaki bombalamalarının "nükleer olmayan karşılığı" olması amaçlanmıştır. Yani nükleer silahların kullanılmadığı ama atom bombaları kadar ses getirecek bir askeri müdahalenin tarifi yapılmaktadır. Bir çalışma rehberinde bu strateji şu şekilde açıklanmıştır:

Bu silahların etkisi Şok ve Dehşet ile ortalama Japon vatandaşlarının zihniyetini ve Japon yönetiminin bakış açısını değiştirmeye yetmişti. Basitçe Japonlar, tek bir uçağın taşıdığı yıkıcı gücü anlayamamışlardı. Bu anlayamama durumu bir dehşet ortamı yarattı.³⁴⁴

Bu stratejinin tanıtıldığı benzer yaynlarda, şok ve dehşet sağlayabilmek için muazzam ateş gücünün yanı sıra, propaganda operasyonlarının da kapsamlı kullanılması tarif edilmekte ve gerekirse, "büyük oranlarda aldatmaca, karmaşa, yanlış ve eksik bilgilendirme kullanılması" tavsiye edilmektedir.³⁴⁵

Muharebede Psikolojik Savaş: Bu kavram hedefteki insanların algıları ve anlayışı üzerinde olduğu kadar düşmanın iradesi üzerinde de tam bir hakimiyet elde etmeyi, düşmanı harekete geçemeyecek veya tepki veremeyecek kadar aciz bir durumda bırakmayı amaçlamaktadır. ABD'li eski istihbaratçı Dr. John Coleman, bu açıklamaların, İngiliz Ordusu Psikolojik Savaş Bürosu'nda usta teorisyen John Rawlings Reese tarafından verilen derslerde, öğ-

rencileri şartlandırmak amacıyla kullanılan kitaplarda yer aldığı önemle vurgulamaktadır.

Popülasyon İletişim Projesi: ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID), askeri psikolojik savaş konusunda uzmanlaşmış ajanların kullanılmasına benzer taktikleri kullanan bir "kitlesel medya" kampanyasına on milyarlarca dolar yatırım yapmıştır. Dr. John Coleman'a göre USAID, Tavistock'la anlaşmış yüzlerce Amerikan hükümet ajanslarından biridir.³⁴⁶

Propaganda Olarak Eğlenceyi Kullanmak: Bu stratejiyi ortaya atanlara göre genç kitle, "eğlence" adı altında gönderilen mesajlara karşı, diğer iletişim kanallarında gösterilen mesajlardan daha korunmasız bir halededir. "Eğlence içeriği aracılığıyla yapılan propaganda" yaklaşımı, USAID'in uluslararası halkları kontrol altına alma girişiminin büyük bir bölümü haline gelmiştir.³⁴⁷

Muhabir Kolektifi: Uluslararası kurumlar ve bu kurumların politikalarını kontrol eden güçlü ve zengin ülkelerde bu kurumların oynadıkları paravan roller hakkında yapılacak araştırmalar için güvenilir kaynak sağlamaktadır. Enstitü ve düşünce kuruluşlarının bir çognun lider kadrosu, Tavistock'un Sosyal Bilimler alanında çalışan kurmayları tarafından eğitilmiştir³⁴⁸

Tavistock, bütün bunların dışında, soykırım gibi söylentilerin ortaya atıldığı "post-modern psikolojik savaşları", propaganda yoluyla çeşitli ikna yöntemlerini, gerilla savaşları sırasında psikolojik operasyonları, kitleler üzerinde beyin yıkama faaliyetlerini içeren bir manipülasyon sisteme sahiptir. Bu taktikler, hem istihbarat kurumları, hem de bir kısım düşünce kuruluşlarına servis edilmektedir. Savaş, isyan ve protesto kıvılcımları bu taktiklerle başlatılmakta, halk "normal şartlarda kabul edilmeyecek olanı" bu taktikler sonucunda kabul eder hale gelmektedir. Gençler, farkında olmadıkları bir şekilde bu manipülasyona maruz kalmakta, eğlence adı altında tercih ettikleri her şeyde bu beyin yıkama taktiklerinden biriyle karşılaşmaktadır. Gençlerin homoseksüelliğe alıştırılması, uyuşturucu kullanımının artması, milli değerlerden uzaklaşmaları, hatta kadife devrimlerin başlatılacağı ülkelerde, isyankar bir kesim oluşturulması böyle mümkün olmaktadır.

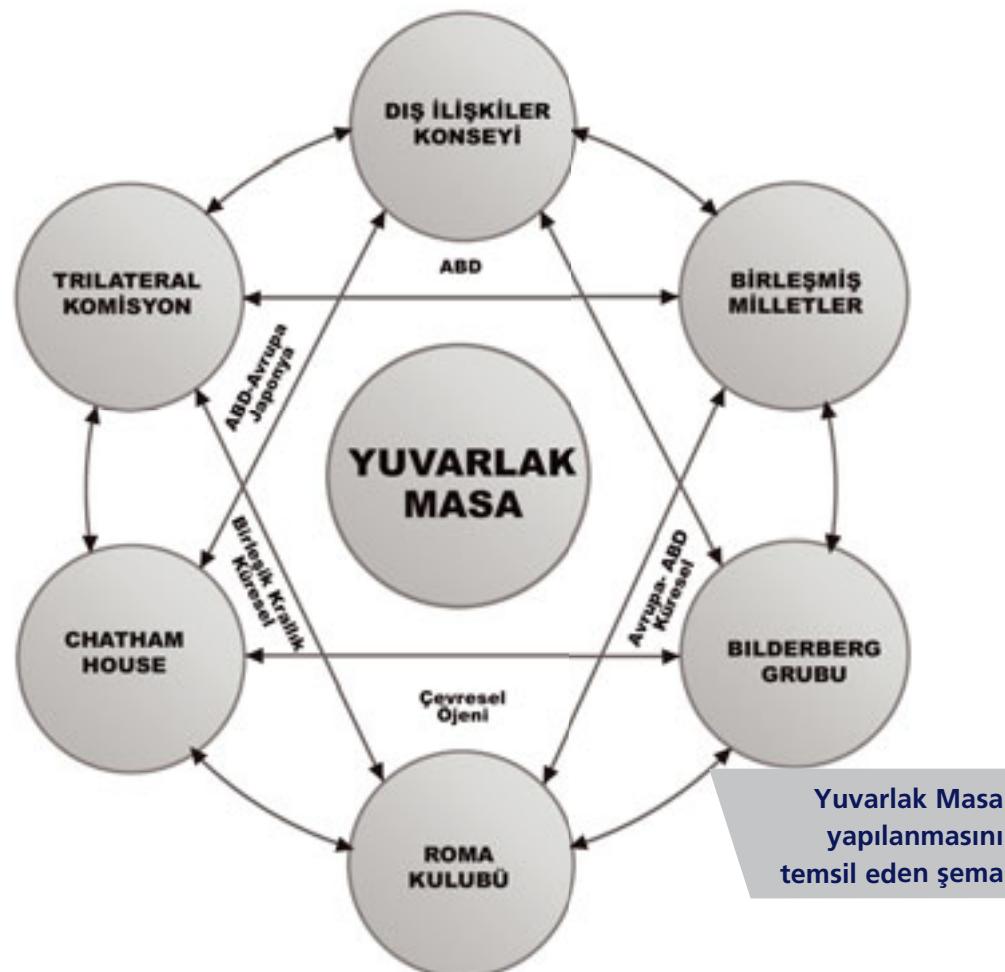
Tavistock'un manipülasyon metotları, pek çok düşünce kuruluşunun birinci dereceden el kitabı olmuştur. Bunlardan bazılarını inceleyelim.

Chatham House (Royal Institute of International Affairs)

Asıl adı Royal Institute of International Affairs (Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü) olan Chatham House, ilk olarak 1919 tarihinde Paris Barış Konferansı'nda düzenlenen gayri resmi bir Yuvarlak Masa (Round Table) toplantılarında dile getirilmiştir. Bir sene sonra resmi olarak kurulmuş olan kurum, önce British Institute of International Affairs (İngiliz Uluslararası İlişkiler Enstitüsü) ismini almış, Kraliyet fermanını aldıktan sonra ise ismi Royal Institute of International Affairs (Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü) olarak değişmiştir. Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalara bölen Paris Konferansı'nda söz konusu kurumun oluşturulması için karar alanların arasında John D. Rockefeller, John Morgan, Andrew Carnegie, Mayer Rothschild ve Cecil Rhodes gibi isimler bulunmaktadır. Bu isimlerin çoğu, hatırlanacağı gibi çoğu zaman İngiliz derin devleti ile birlikte anılmaktadır.

1943'de Chatham House'da gerçekleştirilen savaş sonrası yeniden yapılanma toplantısı

Bir başka Yuvarlak Masa toplantısı sırasında oluşumun tek bir organizasyon şeklinde değil de, birbirine bağlı kurumlar olarak geliştirilmesine karar verilmiştir. Bunun üzerine Royal Institute of International Affairs, İngiliz Milletler Topluluğu'nda ve dünyada farklı kollar açmıştır. Bunlar arasında, neredeyse tümü Paris Konferansı'nda planlanmış olan Amerika'daki Council on Foreign Relations (CFR - Dış İlişkiler Konseyi), Australian Institute of International Affairs (Avustralya Uluslararası İlişkiler Enstitüsü), South African Institute of International Affairs (Güney Afrika Uluslararası İlişkiler Enstitüsü), Pakistan Institute of International Affairs (Pakistan Uluslararası İlişkiler Enstitüsü), Canadian International Council (Kanada Uluslararası Konseyi) gibi kuruluşlar bulunmaktadır.

Kuruluşların başını çeken kişi, Balfour Deklarasyonu'nun ikinci yazarı olan ve kitabın 1. cildinde yakından incelediğimiz bir ismidir: Lord Alfred Milner. Amerikalı yazar Eustace Mullins, Milner ile Royal Institute of International Affairs arasındaki bağlantıyı şu şekilde anlatmıştır:

Chatham House, neredeyse tüm liderleri ağırلامıştır.
(Sağda) İngiliz eski Başbakanı Margaret Thatcher, Chatham House'dan ayrılrken

Milner'in kurmuş olduğu Round Table, Royal Institute of International Affairs (RIIA) ve Council on Foreign Relations'a (CFR) dönüştü ... Aslında Paris Barış Konferansına hakim olan Baron Edmond de Rothschild, hayatının en büyük başarısı olarak bu gruplar üzerinden dünya düzenin kurulmasını sağladı³⁴⁹

Kuruluşun Paris Konferansı'nda gizli olarak şekillendirilmesinin sebebi, I. Dünya Savaşı sonrasında dünyaya örtülü bir düzen getirebilmektir. Nitekim I. Dünya Savaşı sırasında gizli olarak imzalanan Sykes-Picot Antlaşması'ndaki haritaları çizen, Paris Konferansı'nda Sevr'i inşa eden, söz konusu ekiptir. I. Dünya Savaşı sonrasında Ortadoğu sınırları Chatham House tarafından belirlenmiştir.³⁵⁰

Gelenek halen devam etmektedir. Şu anda da tüm Ortadoğu, Chatham House çatısı altında alınan kararlarla şekillendirilmektedir. Özel olarak bu çatı altına çağrılan bir kısım liderler, bazı siyasiler, sivil toplum üyeleri, sanat-

çilar, yazarlar, orada alınan gizli kararlara uymak zorunda bırakılmaktadır. Ortadoğu ve dünyaya dair alınan kararlar, bu çatı altında bir kurul tarafından ilgili kişilere sunulmakta ve bu kararlara uyulması beklenmektedir. Chatham House toplantılarına sadece davet edilen üyeleri katılabilmektedir. Burada konuşulanlar ve yapılanlar gizlidir; kesinlikle dışarıya sızdırılmamaktadır. Çoğu zaman yalnız konuşulanlar değil, katılanların isimleri dahi gizli tutulmaktadır.

Chatham House, başında derin dünya devletinin "stratejik – entelektüel motoru görevini yapan kurum" olarak tanımlanır. Her ne kadar İngiltere merkezli bir kuruluş gibi görünse de, aslında bu sivil görünümlü yapılanmanın İngiliz derin devletinin tüm dünya üzerinde yürüttüğü ideolojik savaşın uygulayıcısı olduğu yönünde güçlü bir kanaat oluşmuştur. "Chatham House Kuralı" ile gerçekleştirilen ve yapılan görüşmeler dışarıya sızdırılmamaktadır. Yine bu kurala göre, konuşmacıların kimliği gizli tutulmaktadır. Toplantılarda özellikle İslam aleminde Darwinizm ve Rumilik gibi batıl felsefelerin ve homoseksüellik gibi haram bir fil ile dejenerasyonun nasıl yaygınlaştırılacağı, parçalanma planlarının nasıl uygulanacağı kararlaştırılmaktadır. Elbette tüm bu kararlarda asıl oyun kurucu İngiliz derin devletidir. Chatham House, her şeyin merkezi gibi görünse de, aslında İngiliz derin devletinin planlarını ve kararlarını yerine getirmek zorunda kalan kurumlardan biridir.

Bu düşünce kuruluşu aynı zamanda İngiliz derin devletinin kendince ırkçı üstünlüğünü vurguladığı bir aristokrasi koleji gibi görülür. Çünkü merkezinde Kraliyet Ailesi ve Lordlar Kamarası uzantılı bir soylular yapısı bulunur ve güvenlik bürokrasisi içinde MI5, MI6 gibi istihbarat birimleri ve Scotland Yard (Londra Emniyet Teşkilatı) görülmektedir.

Hatta Exeter Üniversitesi'nin, Oxford ve Cambridge Üniversiteleri'nin yönetim kademeleri de çoğunlukla bu ağa dahildir. Bu eğitim kurumlarına etki ederek İngiliz derin devletinin asıl hedeflediği şey, derin devletin ideolojisi ile genç kadrolar yetiştirmek ve bu kadroları, kendi stratejilerini uygulabilecekleri farklı ülkelerdeki devlet kademelerinde, ülke yönetimlerinde, düşünce kuruluşlarında, vakıflarda ve eğitim kurumlarında görevlendirmektir.

Ülkeler üzerindeki pek çok gizli uygulamada Chatham House'un ismi sıkılıkla geçmektedir. Örneğin ülkemizin güneyinde bir Kürt devleti kurulması fikrinin Chatham House kaynaklı olduğuna dair geniş çaplı bilgiler bulunmaktadır. Nitekim, 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, bunu ilk dile getirenlerden olmuştur. Demirel, "bir Kürt Devleti olgusu geliyor, hazırlıklı olmak lazımla..." dedikten sonra, "...*Bayan Mitterand ve Lord Awebury, İngilizlerin think-tank kuruluşu olan Chatham House'da açıkça Kürt Devleti'ni savundular. Bunun belgeleri var. İngiltere Dışişleri Bakanı Hurd'e söylediğim. Dışarda başka, kendi aralarında başka konuşuyorlar. Irak'ta bir Kürt Devleti olayı geliyor. Buna hazır olmaliyiz, bu konuda her ihtimali göz önünde bulundurmamalıyız*" şeklinde açıklama yapmıştır.³⁵¹

Chatham House'un, Türkiye'de gerçekleşen 7 Haziran 2015 tarihli genel seçimlerden hemen önce Türkiye ile ilgili önemli bir değerlendirmesi vardır. Hatırlanacağı gibi bu seçim sonucunda hiçbir parti tek başına iktidar olmak için yeterli oy oranına sahip olamamış, Türkiye, 13 yıl aradan sonra koalisyon ihtimali ile karşı karşıya kalmıştır. Söz konusu durum, İngiliz derin devleti nezdinde bir iktidar boşluğu olarak nitelendirilmiş ve aniden Türkiye üzerinde ameliyat çalışmaları başlamıştır. İlginç olan, Chatham House'un söz konusu iktidar boşluğunu adeta önceden bilircesine yayılmış olduğu analiz raporudur. Bu rapor genel hatlarıyla şu şekildedir:

Türkiye'nin hali Osmanlı'nın son dönemi gibi. AKP Hükümeti'nin PKK ile masaya oturması büyük fırsat. Uluslararası hukuk açısından da uygun ortam ortaya çıktı. Özellikle Dolmabahçe'de yapılan ortak açıklama önemli bir koz verdi. AKP iktidardan gitse bile fark etmez. O toplantıyı AKP yaptı denemez. Muhatap Türkiye Cumhuriyeti.

(PKK'ya otonomi verilmesi) konusunu tartışmamalıyız. **Türkiye buna mecbur. Batılı ülkeler bu çerçevede tavır belirlemeli.** Geri adım söz konusu olamaz. **Sınır çizilmesi aşamasındayız.** PKK/HDP sınır çizilmesi koşuluyla belli tavizler verebilir. Sınırların çizilmesi ve bölgenin Kürt bölgesi olarak tanınması kritik eşik. Ana dil, güvenlik birimleri ... gibi konular gündemin ilk sırasında değil. **Sınır kabul edilirse ana dil, güvenlik ve yargı birimleri gibi konular zaten arkadan gelir.** PKK yönetimi Batı ile benzer görüşlere sahip.

Bölgедe gündemin birinci maddesi Kürt Devletinin kurulması. ABD'de 2016'da yapılacak seçimlerde Cumhuriyetçilerin iktidara gelmesi kesin gibi.

Cumhuriyetçiler Kürt Devleti ve İran'ın durdurulması konusunda sert politika izleyecek. Bu konuda hazırlıklar başlamış durumda. Önümüzdeki dönemde ABD'de istikrarsızlık artacak. İstikrarsızlık arttıkça ABD dış politikada saldırgan bir strateji izleyecek. Özellikle Ortadoğu ve Türkiye hedefte. Suriye konusu da masada. Bölge politikalarında ABD ve Avrupa arasında bazı sorunlar yaşansa da ABD-İngiltere'nin politikaları hakim olacak. Sevr benzeri bir durum yaratılacak. ABD'de Cumhuriyetçilerin başa gelmesi de hazırlanan planların hayata geçirilmesinin güvencesi olacak.

Türkiye Cumhuriyeti isteneni yapmak zorunda. Yapmazsa uluslararası hukuk devreye girer. Bunun için de yeterince malzeme verdi. PKK resmen tanındı. TÜRKİYE İTİRAZ EDERSE, YAPTIRIMLAR GÜNDEMİ GETİRİLİR. HATTA YAPTIRIMLARIN EŞİĞİNDEYİZ.³⁵²

Burada geçen "Türkiye Cumhuriyeti isteneni yapmak zorunda" ifadesindeki "istenen"den kastın ne olduğu ve bunu "isteyen"in kim olduğu çok açıklıktır. "İstenen" şey, bir PKK Devleti kurulması, bunu "isteyen"se İngiliz derin devletidir.

Bu alıntıda geçen ifadeleri çok dikkatli incelemek gerekmektedir. Bu açıklamalara göre Türkiye, PKK'ya teslim edilecektir ve İngiliz derin devletinin her dediğini yapmak üzere hazır hale getirilecektir.

Allah'a şükür, PKK terörünün İngiliz derin devlette ait bir parçalama planı olduğuna dair uyarılarımız yerini bulmuş, Hükümetimizin ve Sayın Cumhurbaşkanımız'ın basiretli, halkımızın sağduyulu yaklaşımı sayesinde Türkiye böyle bir istikrarsızlık dönemine girmemiştir. İngiliz derin devletinin kendince gerçekleşmesini garanti gördüğü bölünme planı, birdenbire tersine dönmüştür. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan, İngiliz derin devletinin basklarını hiçe saymış ve bu tuzağı tersine çevirmiştir. Türkiye üzerinde ameliyata bir kez daha izin verilmemiştir.

Bahsedilen "yaptırımlar" da devreye girmekte gecikmemiştir, Türkiye, 15 Temmuz 2016 tarihinde kalleşçe bir darbe girişimi ile karşılaşmıştır. Ancak İngiliz derin devleti, yine daha önce hesap etmediği bir durumla yani Türk Milletinin cesareti ile karşılaşmıştır. Türk Milletinin imanı ve şok edici cesareti, İngiliz derin devletinin tüm planlarını alt üst etmiştir. Türkiye üzerindeki tüm

bu planlar başarısız olmaya mahkumdur. İngiliz derin devletinin yakında buna tam anlamıyla kanaati gelecektir.

Chatham House raporlarında, Türkler ve Kürtler arasında sürekli olarak bir anlaşmazlık varmış gibi bir görüntü çizilmesine titizlik gösterilmektedir. Kitabın 1. cildinde, tümüyle suni bir terim olan "Kürt Sorunu" kavramının yine İngiliz derin devleti tarafından ortaya atıldığı ve Kürt kardeşlerimizi isteklerine aykırı olarak kendi vatanlarından ayırma politikasının sinsi şekilde yürürlüğe konulduğunu delilleriyle anlatmıştır. Bu proje daha da güçlenerek bugün devam etmekte, Türkiye'nin bölgüsü terör örgütüne karşı mücadelesi kasıtlı olarak ve ısrarla çaplı olarak, sanki "Türklerin Kürtlerle sorunu" varmış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Bu konuda başlıca görev yine Chatham House'a düşmüştür.

Chatham House'un tüm raporlarında "PKK" ya da "terör örgütü" ifade-lerinin yerine hep "Kürtler" tanımı kullanılmaktadır. 2011 yılı raporunda "*Kürt sorunu Arap baharı gibi bir devrime dönüştür*" denmiştir. Bu rapordan sonra Gezi ve 6-8 Ekim olayları yaşanmıştır. Söz konusu oylara PKK doğrudan dahil olmuştur.

Chatham House'un bu rapordaki diğer iddiaları şu şekildedir:³⁵³

Kürt probleminin varlığı, Türkiye'nin hala millet haline gelemediğini gösteriyor.

Türkiye, üniter devlet yapısından dolayı diğer Müslüman ülkelere örnek model gösterilemez.

Suriye'deki Kurt nüfus, Arap Milliyetçisi ve Baas'çı rejim tarafından yıllarca ezildi. Bu nedenle Kuzey Irak benzeri özerk bir yapı bekliyor.

İŞİD'le direk savaşan tek yapı PYD'dir. PYD'nin ideolojik lideri Abdullah Öcalan'dır. Barzani, Suriye'deki diğer yapı olan Kurt Milli Konseyi'ni desteklemektedir. PYD ise kendi kararı ile kantonlar kurmuştur.

PYD, Öcalan'in komünist yapısından ayrılp demokratik konfederalizm modeline geçmiştir.

Rojava bölgesinde geçerli anayasa, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Beyannamesi'ne uygundur. Komşu ülkelerde uygulanmayan özgürlükü maddelere

sahiptir. İdam cezasını kaldırmıştır. Cinsiyet ayrimini engellemektedir.

Kürt probleminin çözümü için yerinden yönetim ve valilerin yerel seçimi gereklidir.

PYD, Kürt kadınının politikada daha fazla olmasını sağlamaktadır.

Türkiye AB'ye girişini hızlandırmak için PKK ile barış sürecini geliştirmelidir.

Kürtler, eğer bölgede etkili olmak istiyorlarsa PKK, PYD ve Barzani birleşmelidir.

PYD'nin Rojava yönetimi, PKK ve Öcalan'in demokratik konfederasyon ideo-lojisinin hayatı geçirilmiş halidir. Demokratik Konfederalizme göre ulus, devlet ve kapitalizm dönemi sona ermiştir. Laiklik ve kadın erkek eşitliği üzerine yeni bir devlet modeli kurulmalıdır.

Güneydoğu bölgemizin PKK'ya verilmesi gerektiğini söyleyerek Türk Milletine kendince akıl veren Chatham House, asıl olarak Kürtlere kardeşlerimize zulmetmiş olan bu komünist terör örgütünün Türkiye topraklarında yaşam hakkı olmadığını er geç anlayacaktır.

PYD'nin Bugün 50 bin askeri vardır. Türkiye'nin PYD'ye karşı olmasının sebebi Türkiye'deki Kürtlere daha fazla hak vermek zorunda kalmamaktır. Suriyeli gruplar, Türkiye'nin bu nedenle radikal gruplara destek verdigini iddia etmektedirler.

6-8 Ekim olayları Kürtlerin Türk Devleti'ne hala güvenmediklerini gösteriyor. Türk Devleti Kürt haklarını tanıyan düzgün bir plan ortaya koyamadı.

İran, Türkiye'ye bu politikalarda destek oluyor. PJAK'in İran'da özerk bir yapı oluşturmasına izin vermiyor.

Chatham House'un söz konusu raporundaki bu sözler, aleni ve açık bir şekilde PKK'nın Türkiye toprakları üzerinde bir devlet kurmasını teşvik etmekte ve açık şekilde terör örgütü PKK'yı desteklemektedir. Türkiye'nin hala bir millet haline gelemediğini iddia ederek bölünmüş bir ülke görünümü vermekte, üniter yapının Türkiye'yi diğer Müslüman ülkelere örnek olamayacak hale getirdiğini iddia ederek ülke içinde federasyonu teşvik etmekte; Türkiye'de Rojava benzeri bir kanton kurulup orada PKK'nın devlet oluşturmamasına izin verilmesi beklenmektedir.

Türkiye'yi bölmek, terör örgütüne alan açmak ve bu yolla Türkiye'yi ve diğer bölge devletlerini yok etmek üzerine kurulan bu hain plan, doğrudan İngiliz derin devletinin projesidir. PKK, adeta komünizmi terk etmiş, insan haklarına ve eşitliğe saygılı bir "üst model" gibi tarif edilmekte, bu kanlı terör örgütü sinsi bir proje dahilinde Türk Devleti'nin, Türk Milleti'nin ve vatanının içine dahil edilmeye çalışılmaktadır. "Demokratik Konfederalizm" gibi sahte bir isim türetilmekte ve bununla birlikte "ulus, devlet ve kapitalizm döneminin sona erdiği" iddia edilerek adeta kelime oyunuyla yine komünizm tarif edilmektedir. Bu, İngiliz derin devletinin halkı ve siyasetçileri ne kadar ucuz görüğünün de bir göstergesidir.

PKK'ya toprak verme ihtirası, İngiliz derin devletinin geçmişten beri en büyük arzusudur. Bu konu, İngiliz derin devleti için Sevr sonrasında yarı kalmış bir konudur. İngiliz derin devleti, bütün gücüyle Türk topraklarını parçalama azmi içindedir. Şu an savaşlar yoluyla halledilemeyen bu hain plan, terör örgütleri ve onları destekleyen düşünce kuruluşları yoluyla yapılmaktadır. Hesaba katılmayan şey ise yine azimli, imanlı ve Türk topraklarında asla

geçit vermemiş olan Türk Milleti olmuştur. Bu plan, Allah'ın izniyle asla gerçekleşmeyecektir.

Yüce Allah, ayetlerinde şöyle bildirmektedir:

Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak... (Neml Suresi, 50-51)

Şunu da önemle belirtmek gerekmektedir: İngiliz derin devletinin gerçek hedefi, PKK'ya toprak sağlamamanın çok ötesindedir. İngiliz derin devleti, PKK'yı bu şekilde devreye sokarak Türkiye'nin parçalanmasını ve komünist-anarşist-terörist bir yapıyı destekleyerek bütün bölgenin istikrarsızlaşmasını istemektedir. Yoksa İngiliz derin devleti için PKK sadece bir piyondur. Bu amaç için kullanıldıktan sonra PKK, yine İngiliz derin devleti tarafından bir kenara atılacaktır.

Türk topraklarında hayali bir Kürdistan devleti kurma projesi, baştan beri İngiliz derin devletine aittir. Bu, asla gerçekleşmeyecektir.

Chatham House Toplantılarında İkna Turları

İngiliz derin devleti, basit çıkarlar, şahsi menfaatler ve şöhret olma sevdası içinde olan bir kısım kişileri etkilemenin, onlara küçük menfaatler sunmak ve onlara İngilizlerce değer veriliyormuş hissi vermekle sağlanabileceğini gayet iyi bilmektedir. Bu amaçla, adı geçen düşünce kuruluşlarında yapılan gizli görüşmelere birçok kişi davet edilir. Bu toplantılarda birçok büyük gazetenin, büyük devletlerin yöneticilerinin, önemli diplomatların bulunuyor olması göz boyamada büyük bir etki yaratacaktır. Bu aşamadan sonra davet edilen kişilerin ikna edilmesi de iyice kolaylaşmaktadır. Yazar ve siyasetçi Onur Öymen, Bir Propaganda Silahı Olarak Basın isimli kitabında bu konuya şu sözleriyle izah etmiştir:

Soğuk Savaş bittikten sonra yabancı gazetecileri ikna etmek zorlaştı. Çeşitli konularda her ülkenin farklı görüşleri olabiliyordu. Bu yeni ortamda gazeteciler nasıl etkilenebilirdi? Üstelik artık medyaları tek bir konuda etkilemek yeterli değildi. Dünyanın çeşitli meselelerine, yabancı gazetecilerin büyük devletlerin gözüyle bakabilmeleri sağlanmalıdır. Bu sürekli işleyen bir mekanizma olmalydı ve dünyanın her yerinde etkisini göstermeliydi.

Etkilenmek istenilen gazetecilerden en çok beklenen de, yazacakları yazılar ve radyo ve televizyonlarda yapacakları programlarla halkın düşüncelerini büyük devletlerin hükümetlerinin bekentileri doğrultusunda yönlendirmekti. Büyük devletlerin politikallarıyla, gazetecilerin mensup olduğu ülkenin politikalrı örtüşüyorsa büyük bir sorun çıkmayabilirdi. Ama ya farklısa, veya büyük devletler bir ülkenin hükümetinin belirli bir yönde yönlendirmek için o ülkelerin basınıni etkilemeyi hedefliyorlarsa?..³⁵⁴

Diger bir yöntem de yine etkili gazetecilerin çeşitli toplantılara katılma vesilesiyle yabancı ülkelere davet edilmeleriydi. Coğu zaman önemli yabancı şahsiyetlerin katıldıkları bu toplantılara davet edilmek bile, bazı gazeteciler için başlı başına mesleki bir başarı göstergesi olarak kabul edilir ... Kamuoyuna açıklanmayan bazı bilgiler, o toplantılarda özel olarak paylaşılır. Bu gibi toplantılardan biri Londra'daki Chatham House'ta yapılandırır. Oradaki görüşmelerin kuralı şudur: Toplantılarda dile getirilen görüşleri yazlarınızda ve konuşmalarınızda kullanabilirsiniz ama bu görüşlerin kimin tarafından dile getirildiğini söyleyemezsiniz. Böylece kaynağı belirtilmeyen görüşler aracılı-

ğıyla, çeşitli ülkelerde kamuoyunun "bilgilendirilmesi" ve etkilenmesi mümkün olur.

Birçok ülkenin basın yayın müdürlükleri, yabancı gazetecileri bireysel olarak veya gruplar halinde davet ederler. Onlara ülkelerini tanıtırlar. Siyaset adamları, işadamları, toplum liderleri aracılığıyla ülkelerinin görüşlerini yansıtırlar...³⁵⁵

İngiliz derin devleti, etkileyip ikna ettiği bu şekildeki yüzlerce siyasetçi ve gazeteciyi artık sadık birer elemanı olarak kullanmaya başlar. Bu şekilde toplumsal hareketler, hükümetler ve hatta devletler kontrol altında tutulacak seviyeye getirilebilir. Medya aracılığıyla darbe çağrıları gerçekleşebilir, medya aracılığıyla siyasetçilere "ayar verilir", medya aracılığıyla sokak ayaklanması başlatılabilir. Dolayısıyla bir kısım medya, tıpkı düşünce kuruluşları gibi geçmişten beri İngiliz derin devletinin en önemli kolunu oluşturmuştur. Bu strateji halen etkili bir şekilde devam etmektedir.

Tony Blair ve Irak Özrü

Tony Blair'in Mayıs 1997 seçimlerinde İngiltere'de İşçi Partisi Genel Başkanı ve Başbakan olarak iktidara gelmesiyle birlikte İngiliz derin devletinin İslam alemine karşı yürüttüğü ideolojik savaş görünür şekilde ileri bir safhaya taşınmıştır. Söz konusu iktidar değişiminden sonra yüz binlerce mazlum kadın, çocuk ve erkeğin büyük zulümlere maruz kalmasında, Tony Blair'ın sahip olduğu Darwinist ve materyalist dünya görüşünün büyük etkisi olmuştur. Blair, 2003 yılında İngiliz gizli servislerinin verdiği sahte raporlar doğrultusunda Irak'ta güya kitle imha silahları olduğunu söyleyerek ABD ile birlikte bu ülkenin kanlı bir şekilde işgal edilmesine sebebiyet vermiştir. *The Guardian* gazetesi, ORB isimli bir araştırma şirketinin Irak genelinde yaptığı anket sonucunda, Irak'ta 1.2 milyon kişinin şehit olduğunu duyurmuştur.³⁵⁶ Bu katliamdan yıllar sonra Tony Blair, CNN'de katıldığı bir programda aldıkları istihbaratın yanlış olduğunu şu sözlerle dile getirmiştir:

Aldığımız istihbarat yanlış olduğu için özür dilediğimi söyleyebilirim. Ayrıca planlamadaki bazı hatalar ve şüphesiz, rejimi ortadan kaldırır kaldırırmaz yaşanacaklarla ilgili anlayışımızdaki hatadan ötürü de özür dilerim.³⁵⁷

1 milyonun üzerinde masum insanın güya "yanlış bir istihbarat sonucu" katledilmesi, geriye yıkık, parçalı bir ülke bırakılması ve o ülkenin hala iç savaşla boğuşuyor olmasının en büyük sorumlularından biri olan Blair'in bu açıklamaları, İngiliz siyasetinde İngiliz derin devletinin ne kadar köklü etkisinin olduğunu bir göstergesidir. Zira bu savaşta sadece ölüm ve yıkım da olmamıştır. İşgal boyunca milyonlarca sivil sakat kalmış, sayısız tecavüz vakası meydana gelmiş, hapishanelerde ve işgal edilen bölgelerde akla hayale gelmeyecek işkence vakaları yaşanmış, 2 milyon insan sığınmacı konumuna düşmüştür, 4.5 milyon çocuk ailesiz kalmıştır. Dahası, Irak işgali, IŞİD benzeri terör örgütlerinin oluşumuna zemin hazırlamıştır.

Tony Blair Hükümeti'nin 2003'teki Irak Savaşı öncesi ve sonrası aldığı kararlara yönelik en kapsamlı soruşturma bulgularını içeren ve 7 yıl boyunca merakla beklenen Chilcot Raporu, Blair'e ağır eleştirilerle doludur. Raporu hazırlayan soruşturma komisyonunun başkanı Sir John Chilcot, raporda "*Aşkeri harekat son seçenek değildi*" demiştir.

Blair, 1997'de seçimleri kazandığında, hiç kimse, Irak'ın başına büyük bir felaket geleceğini tahmin etmiyordu. Derin devletin himayesinde hareket eden Blair, 1.2 milyon Müslümanın şehit edilmesinden sorumludur.

Raporun hazırlanmasının ardından gazetecilerin karşısına çıkan Blair, "Bahane öne sürmeden bütün sorumluluğu üstlendiğini ve herkesin düşündüğünden daha fazla keder ve pişmanlık hissettiğini" söyleyerek özür dilemiş tir.³⁵⁸

Blair özrü bu şekilde gündeme gelirken, İngiltere, Irak petrollerine el koymaya devam etmektedir. İngiliz *The Guardian* gazetesi, dönemin ABD ve İngiltere Hükümetlerinin, işgal öncesinde ve Saddam Hüseyin'in devrilmesinden sonra, Irak'taki petrol rezervlerinin kontrolü üzerine sıkı pazarlıklar yürüttüğünü ortaya koymuştur.³⁵⁹

**Kitle imha silahları yalanı
überine kurgulanmış Irak iş-
galinin gerekçesi, "halka öz-
gürlük getirmek" olmuştur.
Oysa manzara ortadadır.**

Chilcot Raporu'nda, dönemin İngiltere Başbakanı Tony Blair'in dış politika baş danışmanı David Manning'in, dönemin ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Condoleezza Rice'la 9 Aralık 2002 tarihinde yaptığı konuşmada, "İngiliz kuruluşlarına Irak'taki petrol endüstrisine ve diğer sektörlerde eşit oyun sahası sağlanmasının önemli olduğunu"nu vurguladığı yer almaktadır.

İşgal başlamadan iki ay öncesindeyse İngiliz hükümet yetkilileri, İngiliz petrol devi BP'den bir ekibi makamlarında kabul ederek Irak'taki enerji sektörü üzerine beklentileri konusunda bilgi almıştır. 2009 yılında ise şirketin onderliğindeki konsorsiyuma, ülkenin güneyindeki Rumaila petrol sahasında petrol çıkışma izni verilmiştir.³⁶⁰

Görülebildiği gibi konu "(olmayan) nükleer silahları yok etmek", "demokrasi getirmek", "halkı refaha erdirmek" falan değildir. Baştan beri konu, Ortadoğu'yu parçalama sürecini başlatmak ve bu vesileyle bölgenin en önemli hazinesi olan petrol rezervlerine el koyabilmektir. Böyle de olmuştur; İngiltere şu an Irak petrollerinin neredeyse tüm hakimiyetini ele geçirmiş konumdadır. Saddam nasıl önce İngiliz derin devleti tarafından bir proje olarak ortaya çıkarılıp sonra yine derin devlet tarafından harcandıysa, bugün bölgede bir proje olarak ortaya çıkarılan IŞİD ve PKK terör örgütleri de aynı şekilde kullanılmaktadır. Bölge, tüm bu sebeplerle hala istikrarını sağlayamamakta ve bu durum sadece İngiliz derin devletine kazanç getirmektedir. İngiliz derin devletinin ürkütücü Irak planı, tam bekendiği şekilde işlemiş görülmektedir.

Irak'ta kitle imha silahları olduğu iddiasının bir yalan olduğunu ortaya koyan komisyonun başkanı Sir John Chilcot ve Chilcot Raporu

Tony Blair'in İdeolojisinin Kaynağı: Gladstone

İngiliz derin devletinin Müslümanları doğrudan hedef alan planında Tony Blair, farkında olarak ya da olmayarak oldukça etkili bir rol üstlenmiştir. Onun Başbakanlık yaptığı dönemde derin devlet, İngiltere'yi askeri ve sivil kurumlarıyla birlikte dilediği gibi yönlendirmiştir.

Blair, yaptığı konuşmalarda politik ilhamını, Darwinist ideolojiye bağlılığı ve Türk düşmanlığı ile tanınan İngiltere eski Başbakanı William Ewart Gladstone'den aldığına söylemektedir. Kitabın 1. cildinde detaylı yer verdiğimiz gibi Gladstone, Türk Milleti'ne ve Müslümanlara sayısız hakaretler yöneltmiş nefret dolu bir politikacıdır. Gladstone'un, "*Türkler insanlığın insan olmayan numuneleridir. Medeniyetimizin bekası için onları Asya steplerine geri sürmeli veya Anadolu'da yok etmeliyiz. Türklerin yaptıkları kötülükler yalnız bir surette ortadan kaldırılabilir: Kendilerinin yok olmasıyla,*" şeklindeki sözleri oldukça vahimdir. (Necip Türk Milleti'ni tenzih ederiz) Blair'in, Gladstone gibi ırkçı-şovenist fikir yapısındaki bir kişiyi kendisine örnek aldığına söylemesi, durumun vahametini artırmaktadır.¹

İngiliz *The Economist Dergisi*, Tony Blair'in dış politikada William Ewart Gladstone'u adım adım takip ettiğini belirtmiş ve aradaki benzerliklerden dolayı onu "Gladstone'un hayaleti" olarak tanımlamıştır.²

1. Ahmet İhsan, *Matbuat Hatıralarım*, İstanbul: A. İhsan Matbaası, 1931, s. 57

2. Britain: Gladstone's Ghost", *The Economist*, vol: 351, issue: 8121 (29 May 1999), s. 54

Tony Blair ve Chatham House Arasındaki Stratejik İşbirliği

Tony Blair, Başbakanlık görevinden ayrıldıktan sonra bu defa düşünce kuruluşları ve vakıflar yoluyla Darwinist ideolojiyi yaymaya, İngiliz derin devletinin tipik yöntemlerinden biri olan homoseksüellik propagandası yapmaya devam etmiştir. Kurmuş olduğu Tony Blair İnanç Vakfı üzerinden bu politikalar yaygınlaştırılırken, Blair'in sık sık, farklı vakıflar için de yorumlarına başvurulmuştur. Tony Blair ve vakfına en fazla destek veren düşünce kuruluşu ise Chatham House'tur.

Tony Blair, siyasi geçmişi nedeniyle, İngiliz derin devletinin planladığı adımların uygulanmasında ülke yönetimleri ve devlet liderleri üzerinde etki sahibi olabilecek bir figür olarak yönlendirilmiştir. Bu nedenle Blair, Chatham House'un düzenlediği toplantılar düzenli olarak konuşmacı sıfatıyla çağrılmış, düşünce kuruluşunun sayfasında fotoğraflarıyla gündemde tutulmuş, yazılarının ve raporlarının tanıtılmasıyla desteklenmiştir.

Tony Blair 2008 yılında açılışını yaptığı Tony Blair İnanç Vakfı çatısı altında, siyasetten ayrıldıktan sonra "Yeni siyaset din" sözleriyle çalışmalara sözde din adına devam edeceğini açıklamıştır. Yapılan organizasyonlarda milyon dolarlık anlaşmalarla danışmanlık bedeli almaya devam

Tony Blair İnanç Vakfı, sayfasında, "Suudi Arabistan, İran ve Yemen için Yarışma" başlıklı yazında, Chatham House raporuna yer vermiştir. Genellikle bu kurumlar birlikte hareket etmektedirler.

The screenshot shows the homepage of the Tony Blair Faith Foundation. The main feature is a large image of a group of people, likely Yemenis, with the text 'Report Saudi Arabia, Iran and the Contest for Yemen' overlaid. Below the image, there is a brief summary of the report's content, followed by a link to 'Read the Report'.

Tony Blair'in yazıları ve faaliyetleri, sıkılıkla Chatham House sitesinde yayınlanmaktadır.

Depending on the Right People
British Political-Military Relations, 1997-2007
James de Waal
November 2013
CHATHAM HOUSE

CHATHAM HOUSE
13 DECEMBER 2006
Blair's Foreign Policy and Its Possible Successor(s)
Victor Buller Thomas, Chatham House

BRIEFING PAPER

Summary
Foreign policy has been a defining feature of this Labour government under Tony Blair... Major initiatives, including the establishment of the International Criminal Court and the ratification of the Rome Statute, have been undertaken under Blair's watch, and others continue to work under his leadership in the areas of climate change and disarmament... However, it is Blair's response to the post-9/11 "global war on terror" and the invasion of Iraq that marks a watershed in British foreign policy.

As Tony Blair approaches the tenth anniversary of his election victory, and his final year in power, this paper assesses the impact of these, and other, events and considers that a closer increased relationship with the United States will be a requirement for Blair's successor.

i. Although Tony Blair did not espouse much interest in foreign policy before becoming prime minister, in Labour's first term it must be judged a qualified success. It key respects was Blair's ability to demonstrate Britain's European credentials while forging a close working relationship with President Clinton.

ii. The post-9/11 decision to invade Iraq was a terrible mistake and the current debate will focus policy making over the next years to come... The new failure of Tony Blair to learn from his mistakes has been his inability to manage the Blair administration in any significant way despite the specific - military, political and financial - that the United Kingdom has made.

iii. Tony Blair's successor will not be able to offer unconditional support for US initiatives in foreign policy and a re-thinking of the UK's foreign policy between the US and Europe will have to take place.

etmekte ve yaptığı konuşmalarda ücretini 500 bin dolara kadar çıkartmaktadır. Buradaki amaç, Tony Blair'in son derece faydalı ve insanlığın yararına çalışmalar yaptığı, İngiltere'nin devlet yönetiminde hala görüşlerine önem verildiği ve söz sahibi olduğu yönündeki imajı güçlendirmektir.

Bu imaj çalışması sonucunda, İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmeye mecbur bırakılmış olan Blair kanıyla, derin devletin tüm zorunlu ideolojileri yaygınlaşmış olmaktadır. Bunlar arasında askeri müdahale karalarının insanlara makul gösterilmesi, homoseksüellik ve Rumilik propagandası yapılması gibi konular vardır. Örneğin Chatham House, "Doğru İnsanlara Güvenmek" adını verdiği raporunda Tony Blair'in Irak, Afganistan ve Afrika

ülkelerine "insani müdahale" adı altında askeri güç kullanma kararını desteklediğini belirtmiştir. Blair'den gelen bu destek, söz konusu düşünce kuruluşları tarafından bir referans olarak kullanılmaktadır. Chatham House, bununla bağlantılı olarak Tony Blair'ın dış politikasıyla ilgili hazırladığı raporu internet sitesinde yayınlamıştır.

İngiliz derin devleti tarafından sürekli gündemde tutulan Blair, homoseksüellik propagandası için de görevlendirilmiştir. Blair, İngiltere'nin tanınmış homoseksüel yayını *Attitude* dergisine çeşitli röportajlar vermiştir. Dergi, "İngiltere'nin en çok satan homoseksüel dergisi" olarak kabul edilmektedir. Tony Blair, dergiye ilk röportajı 2005 yılında vermiştir. Dergi bu röportajı sosyal medya hesabında tüm homoseksüel okuyucularına "Tony Blair bir Başbakan olarak tarihte ilk kez homoseksüel bir yayına röportaj verdi" sözleriyle duyurmuştur.

"Sivil Birliktelik" başlıklı röportajda, "Yıllar süren faaliyetler ve bir neslin değişimi ile homoseksüel hakları, bir kişinin ve onun hükümetinin yardımıyla sonuca ulaştı. Bir homoseksüel dergisine ilk kez konuşan bir Başbakan olarak Tony Blair, bir kez daha *Attitude* dergisine homoseksüel haklarını nasıl savunduğunu ve Katolik inancını anlatıyor" ifadeleriyle, Tony Blair'in tüm dinler ta-

Tony Blair, homoseksüellik propagandasını en yaygın şekilde yapanlardandır. Homoseksüel yayılara röportaj veren ilk başbakan olmuştur.

Attitude
@AttitudeMag

The UK's best selling gay mag. Officially UK's No1 men's digital magazine.
Subscribe attitudedigital.co.uk print copies newsstand.co.uk/attitude

📍 London, UK
🔗 attitude.co.uk

rafından haram olarak kabul edilen ve Allah'in lanetlediği homoseksüelliğe verdiği destek anlatılmıştır. Fark edilebileceği gibi burada homoseksüellik, Katolik inancı ile yan yana zikredilmekte ve İngiliz derin devletinin homoseksüelliği dinlerle bağdaştırma oyunu bir kez daha karşımıza çıkmaktadır. Bu durum, Blair'in Başbakanlık görevini bırakmasının hemen ardından Protestantluktan Katolikliğe geçmesini de şüpheli duruma düşürmektedir. Keza İngiliz derin devleti, Katoliklik gibi koyu ve keskin sınırları olan bir inanca da homoseksüelliği dahil edebilme projesini hayatı geçirmeye çalışmaktadır. Blair'in, söz konusu hedef için de yönlendirilmiş olması kuvvetle muhtemeldir.

Tony Blair, homoseksüelliği, medyanın imkanlarını kullanarak desteklemekle kalmamakta, aynı zamanda siyasi bağlantılarını da homoseksüelleri örgütlemek amacıyla kullanmaktadır. "LGBT İşçi Partisi"nin düzenlemiş olduğu bir yemekte homoseksüelleri bir araya getirmiş ve "*LGBT haklarını ilerletme çabalarından gurur duyabilirler*" diyerek sosyal medya hesabından tüm homoseksüellere destekçi olduğu mesajını vermiştir.

Homoseksüel toplantılara katılan, homoseksüel yayınlara röportaj veren Tony Blair, son 30 yılın en önemli homoseksüel ikonu olarak tanımlanmıştır. Bu, bir derin devlet projesidir.

The Independent logo. Headline: **Tony Blair named top gay icon of the last 30 years**. Subtext: "Sir former Prime Minister, who in recently won a £10 award for philanthropy, was listed by the Gay Times alongside Bob Dole and Sir Ian McKellen." Below the headline are social media sharing icons and a '1K' like button.

LGBT Labour @LGBTLabour
Great to see @tonyblairoffice recognised for a unwavering commitment to LGBT rights that changed this country

TONY BLAIR OFFICE @tonyblairoffice
Tony Blair is now speaking at the @LGBTLabour dinner. They can take pride in their work to progress #LGBT rights.

LGBT Labour @LGBTLabour
#ff to @TonyBlairOffice. The PM who delivered a step change in #LGBT rights in the UK and set an example to the world

INDEPENDENT.CO.UK
Tony Blair named top gay icon of the last 30 years
Philanthropist. Military strategist. The reason why British people have lost faith in the benefits system.

Başbakanlığı sonrası, önce "inanç vakfı" ile ortaya çıkan Blair'in sonra homoseksüel ikonu olarak ön plana çıkması, İngiliz derin devletinin taktiklerinden biridir.

LGBT İşçi Partisi örgütlenmesi kendi sayfasında Tony Blair'in takip edilmesini tavsiye etmiş ve "*İngiltere'de homoseksüel haklarında değişim yapan Başbakan tüm dünyaya örnek teşkil ediyor*" sözleriyle Blair'in homoseksüellere verdiği desteği vurgulamıştır.

Tony Blair, aynı zamanda *Gay Times* (Homoseksüellerin Zamanı) isimli bir derginin kapağında "homoseksüel ikonu" olarak yer almıştır. Konuya ilgili haberi, The Independent gazetesi "Tony Blair son 30 yılın homoseksüel ikonu" başlığıyla, France 24 ise "Eski İngiltere Başbakanı Tony Blair 'homoseksüel ikonu' olarak adlandırıldı" başlığıyla duyurmuştur.

Göründüğü üzere, "*Kuran'ı Türklerin elinden almalıyız*" diyen Gladstone'un ateşli bir hayranı olan İngiltere eski Başbakanı Tony Blair, derin devletin sahte ideolojilerini yaygınlaştırma konusunda yönlendirilmiştir. Bilerek veya bilmeyerek üstlendiği bu görevde, 1909'da kurulan, Osmanlı'yı parçalama kararlarını alıp hayatı geçiren, Sykes-Picot Haritası'nı çizdiren Round Table'in devamı Chatham House gibi kuruluşlar da yer almaktadır. İngiliz derin devletinin yönlendirmesiyle dünyayı derin devlet çıkarlarına göre şekillendirmekle görevlendirilen bu yapının deşifre edilmesi bu yüzden çok hayatı bir öneme sahiptir.

Council on Foreign Relations (CFR)

CFR logosu

FOREIGN AFFAIRS
published by
THE COUNCIL ON FOREIGN RELATIONS

Council on Foreign Relations (CFR), Chatham House'un ABD'deki kolu olarak tanımlanmaktadır. CFR, dünyadaki üst kademekti yönetici elitleri, dış politika ile ilgili kurumların büyük bölümünü kontrol etmektedir. Amerika'da ve

dünyada birçok dış politika ve strateji merkezi CFR'in denetimi altındadır. Fakat bu denetim de, genellikle İngiliz derin devletinin hakimiyeti altındaki Chatham House tarafından servis edilir. Dolayısıyla CFR, İngiliz derin devletinin verdiği kararları, ABD'de uygulamakla görevlendirilmiştir.

ABD dış politikasındaki köklü değişimlerin çoğu CFR'dan çıkar. Örneğin, Samuel Huntington'in Medeniyetler Çatışması adlı projesi burada hazırlanmış, Batı ve İslam arasında bir çatışma öngören yazısı buradan dünyaya servis edilmiştir. CFR, basın üzerinde de büyük etkiye sahiptir. Kurum, basındaki üyeleri sayesinde büyük gazetelerin bir kısmını ve bu basın yayın organlarındaki bazı kişileri bir sosyal kontrol mekanizması olarak kullanabilmektedir. New York Times, Washington Post, Time, Newsweek, Life, New York Post, New York Herald Tribune gibi dev isimlerde pek çok kişiyi denetlemektedir.

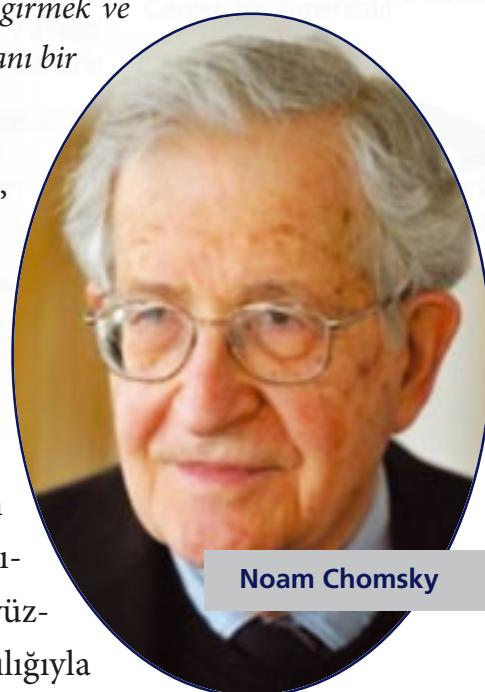
Düşünce kuruluşlarının medya gücü temel propaganda unsurudur. İngiliz derin devleti, hakim olduğu medya kollarındaki kendi adamlarını mutlaka kendi uygulamaları için bir telkin kaynağı olarak kullanır. Amerika, İngiliz derin devleti için önemli bir maşa olduğundan buraya iletilen ve uygulamaya konması beklenen kararlar hayatıdır. İşte bu nedenle Amerika'daki bir kısım ana akım medya şirketlerinde bazı isimler, zorunlu bir sisteme tabi olmuşlardır. İngiliz derin devletinin sunduğu haberleri, mutlaka gündeme taşımakla yükümlüdürler.

Amerikalı dilbilimci ve felsefeci Noam Chomsky, Türkçe'ye *Medya Denetimi* adı altında çevrilen kitabında, "demokratik totalitarizm"i tanımlamakta ve Amerika'daki görünmez totaliterizmin nasıl işlediğine ilişkin çarpıcı örnekler vermektedir. Bu örnekler göre, Amerika'yı yönetenler bir konuda karar verdiklerinde, örneğin bir dış müdahale istediklerinde, medyanın karşı konulmaz büyüsünü kullanarak önce halkı bu konuda hazırlamaktadırlar. Amerika'nın saldıracağı, İngiliz derin devleti tarafından belirlenmiş olan hedef, önce halkın gözünde karalanır. Bunu yapabilmek için medya aracılığıyla görünür propagandalar ya da bazen görünmez psikolojik bilinçaltı telkinleri yapılır. Sonuçta halk, işgal edilen yabancı ülkeyi adeta bir veba, orada katliamları yapanları ise kahraman olarak addeder.

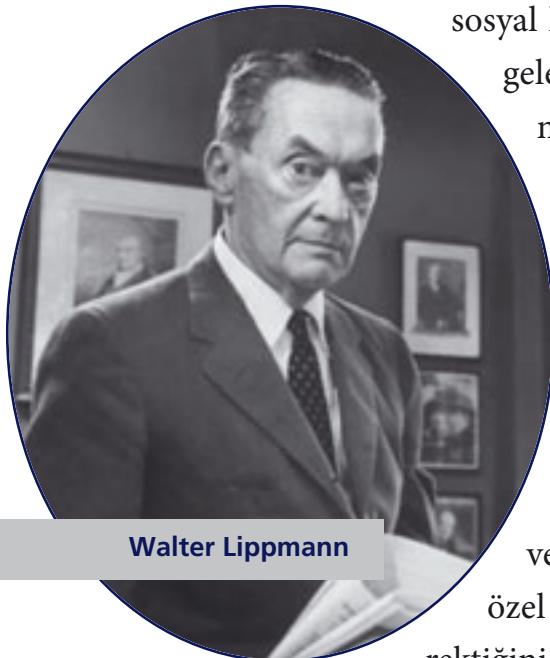
Chomsky, "rıza oluşturma" olarak adlandırdığı bu yöntemin en önemli örneğinin ise Başkan Woodrow Wilson döneminde yaşandığını söylemektedir. "İlk modern hükümet propaganda operasyonu" olarak adlandırdığı bu örnek, Amerikan halkını, ülkeyi I. Dünya Savaşı'na sokmak için ikna etmek olarak özetlenebilir. Chomsky, yapılanı şöyle anlatmaktadır:

Halk aşırı derecede pasifistti ve bir Avrupa savaşına girmek için hiçbir neden görmüyordu... Creel Komisyonu adıyla bir hükümet propaganda komisyonu kurdular. Bu komisyon altı ay içinde pasifist bir halkı, Alman olan her şeyi yok etmek, Almanları lime lime etmek, savaşa girmek ve dünyayı kurtarmak isteyen, isterik, savaş çığırkanı bir halka dönüştürmeyi başardı.³⁶¹

Chomsky'nin tarif ettiği totaliter sistem, CFR'in yöneticilerinin genel düşünce tarzlarında da açıkça kendini göstermektedir. Kitabın 1. cildinde, Wilson İlkeleri'nin yazımına onayak olan, Churchill'in Soğuk Savaş konseptini ilk olarak dünyaya tanıtan ve aynı zamanda CFR'in yöneticisi olan İngiliz derin devletinin derin isimlerinden Walter Lippmann'ı yakından tanımistik. Chomsky, Lippmann'in Amerika'da 20. yüzyılın başlarında uygulamaya konan "medya aracılığıyla

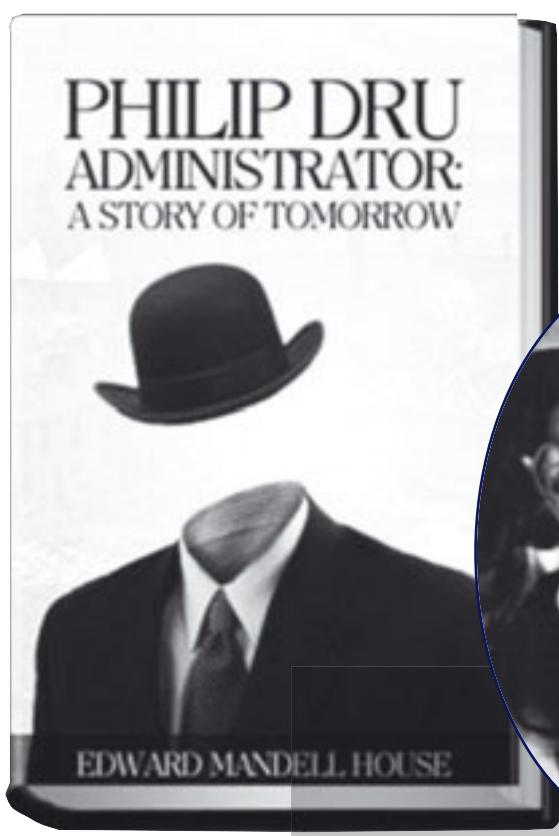
Noam Chomsky

Walter Lippmann

sosyal kontrol sağlama" yönteminin en başta gelen savunucusu olduğuna dikkat çekmektedir. Chomsky'nin "Amerikan gazetecilerinin en kıdemlisi" olarak tanımladığı Lippmann, yine onun ifadesiyle "rızanın üretilmesi, yani yeni propaganda teknikleri ile halkın istemediği şeyleri onaylamasını sağlama" teorisini geliştirmiştir.³⁶² Lippmann, devletin yönetiminin yalnızca ve yalnızca "akıllı ve sorumluluk sahibi özel bir grup" tarafından yürütülmesi gerektiğini, halkın kesinlikle karar verme mekanizmasından uzak tutulması gerektiğini savunmuştur. Halk, Lippmann'a göre "şاسkin sürü"dür. Bu "şاسkin sürü"nün işlevi yönetime katılmak değil, yalnızca seyirci olmaktadır. Chomsky, Lippmann'ın bu totaliter düşüncelerinin aynı zamanda Leninist teoriye de büyük paralellik gösterdiğini vurgulamıştır.

Amerikan Başkanlarından Woodrow Wilson'un danışmanlarından, CFR'in kurucu isimlerinden Edward M. House'in savunduğu ideoloji de İngiliz derin devletinin CFR'ı nasıl kendi ideologları ile idare ettiğinin açık kanıtıdır. House, 1912'de yazdığı *Philip Dru: Administrator* adlı romanında açıkça sos-

Edward M. House
ve 1912 yılında yazdığı *Philip Dru: Administrator* isimli kitabı

Rockefeller Foundation

Innovation for the Next 100 Years

Kuruluş yıllarda Rockefeller Vakfı'nın logosu üstteki gibidir. Fakat Vakfın, 100 yıllık kalkınma programının tanıtımlarında kullandığı logoda homoseksüel renkleri kullanılmıştır. Bu strateji, İngiliz derin devletine aittir.

yalist/totaliter bir sistemi idealize etmiştir. Kitap o dönemde Amerikan elitleri arasında çok ünlenmiş ve Wilson ile Roosevelt'e ilham kaynağı olmuştur. House, toplumun ve özellikle de ekonominin "ehliyetli" kişilerce denetlendiği totaliter bir düzen çizmiştir. Amerikalı tarihçi Eustace Mullins, *The Secrets of the Federal Reserve* (Merkez Bankasının Sırları) adlı kitabında bu kitaptan alıntılar yapmış ve House'un çizdiği sistemin klasik Marksist-Leninist sistemden farkı olmadığını ayrıntılı olarak anlatmıştır. Kitapta en çok üzerinde durulan konulardan biri de, gelecekte bir Federal Reserve sisteminin yani Merkez Bankası'nın kurulmasıdır. Nitekim öyle olmuştur; Merkez Bankası ertesi yıl hayata geçmiştir.³⁶³

1927 yılında CFR'ı finanse eden sermeyedarların arasına Rockefeller ailesi dahil olmuştur. Bu tarihten sonra CFR'in arkasında en büyük güç olarak Rockefeller ismi yer almıştır. CFR, tüm etkili stratejilerini bu aşamadan sonra gerçekleştirmiştir. 1939 yılında CFR'in ABD Dışişleri Bakanlığı için araştırma yapması ve tavsiyeler vermesi için bir anlaşma yapılmıştır. Rockefeller Vakfı, bu çalışmaların giderlerini üstlenmeyi taahhüt etmiştir. Bu anlaşma, İngiliz derin devletinin doğrudan ABD politikalarını yönlendirmek için önemli bir kozu haline gelmiştir.

1945'te, Birleşmiş Milletler toplantısına katılan ABD delegasyonundaki 40'ın üzerindeki isim CFR üyeleri arasından seçilmiştir. Siyasi gözlemciler, 1945'ten sonra ABD politikasının tümüyle CFR egemenliğine girdiği konusunda hemfikirdirler. Bugün bazı ABD'li yazarlar, CFR'ı "Rockefeller ailesinin politik kurumu" olarak nitelmektedirler.

Collier Peter ve David Horowitz, yayınladıkları *The Rockefellers: An American Dynasty* (Rockefellerlar: Bir Amerikan Hanedanı) adlı kitapta CFR'ın ABD politikasındaki hakimiyeti konusunda şunları belirtmektedirler:

Rockefellerlar anlıyorlar ki, finans gücü, politik güç kazanmaya temel olabiliyor. Sonra da politik güç, finans gücünü besliyor. Böylece CFR yani Dış İlişkiler Konseyi kuruluyor. David Rockefeller ilerleyen yıllarda başkan oluyor ... Konseyin, bin altı yüz üyesi bulunuyor. Yüksek finans çevreleri, üniversiteler, politika, ticaret, basın ve televizyon çevrelerinden ... Çoğu ünlü kişiler. Az tanınanlar bile, en güçlü kişilerden seçilmiş. Konsey, kuruluşundan sonraki ilk elli yılda, gizli kalmayı istiyor ve kalıyor. 1972 yılında bu sir perdesi, Profesör W. C. Skousen'in "bestseller" (en çok satan) kitabıyla, biraz aralıyor. Ayrıca, New York Times ve New Yorker'da iki yazı yayınlanıyor. Buna göre CFR, ABD'nin iç ve dış ilişkilerinde yillardan beri "devlet üstü" bir rol oynuyor. Dış yardımlardan NATO'ya kadar, her işe parmağını sokuyor.

Ferdinand Lundberg, *The Rockefeller Syndrome* (Rockefeller Sendromu) adlı kitabında, "CFR ile bağlantısı olan insanlar Amerika pazarlarında mülkiyete sahip olanların neredeyse tümüdür" ifadesini kullanmıştır.³⁶⁴

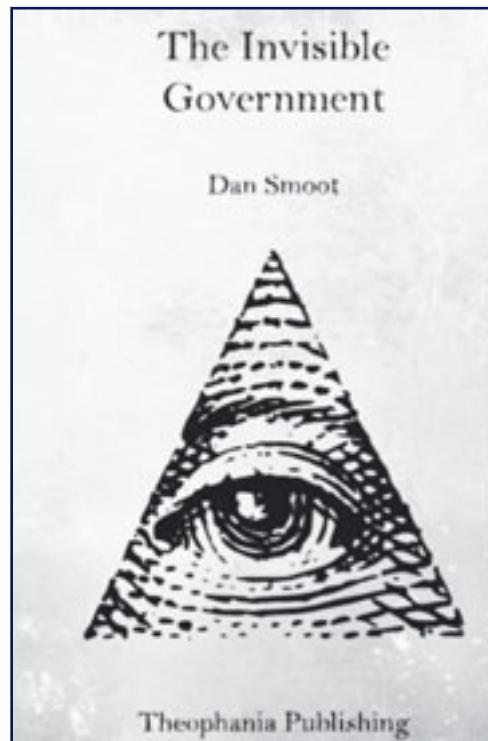
Dan Smoot, *Invisible Government* (Görünmez Hükümet) adlı kitabında, kurumun ABD'nin dış politikalarının oluşumundaki büyük etkisini detaylı olarak anlatmıştır. Buna göre CFR, yalnızca üst kademedeki yönetici elitleri bünyesine alıp yönlendirmekle kalmamakta, dış politika ile kurumların büyük bölümünü de kontrol etmektedir. Amerika'da dış politika ile ilgili diğer pek

çok dernek ve kurum da CFR'in denetimi altındadır. Amerikan dış politikasındaki büyük etkileri ile bilinen diğer düşünce kuruluşları ise gerçekte CFR'in alt komisyonları niteliğindedir.

(Solda) Trilateral Komisyon logosu
 (Sağda) Dan Smoot'un *Invisible Government* (Görünmez Hükümet) adlı kitabı

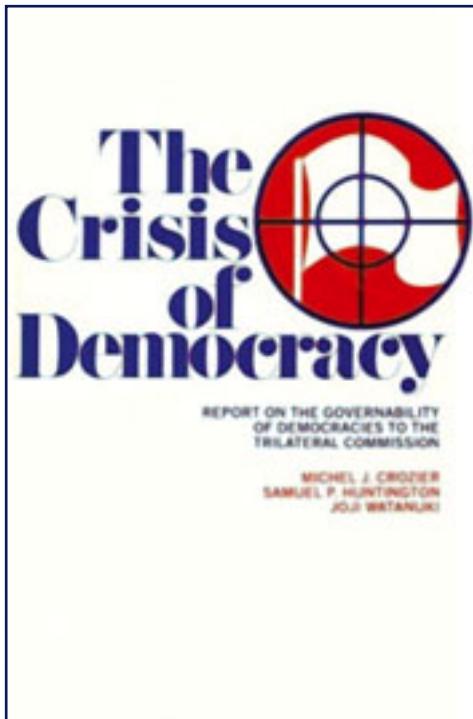
Kurumun yılda iki kez yayınladığı ve dünyanın en etkili yayın organı sayılan *Foreign Affairs* adlı dergi ise hem siyasi gündemi hem de ABD politikasını belirlemektedir. Derginin web sitesi her gün çeşitli makaleler yayınılmaktadır. ABD dış politikasındaki köklü değişimlerin çoğu *Foreign Affairs*'te yayınlanarak yürürlüğe konur. Örneğin, Soğuk Savaş'ın başında ABD'nin temel stratejisini belirleyen "containment plan" (Sovyetlerin yayılmasını önleme anlamında "çevreleme planı") CFR üyesi George Kennan tarafından *Foreign Affairs*'de yayınlanıktan sonra uygulamaya konmuştur. Ayrıca uzun süre gündemde kalan, Samuel Huntington'ın "Medeniyetler Çatışması" adlı, gelecekte Batı ve İslam arasında bir çatışma öngören yazısı da aynı dergide yayınlanmıştır.

Theophania Publishing

Kitabın 1. cildinde detaylarıyla incelediğimiz, İngiliz derin devletinin etkili kurumlarından biri olarak adı geçen Trilateral Komisyon, CFR ile doğrudan bağlantı halinde bazı konuları yönlendirmektedir. Hatırlanacağı gibi Trilateral Komisyon'un amacı, devletlerin ve kamuoyunun siyasal kararlarını etkileyebilmek ve ulusları, hükümetleri, finans sistemlerini İngiliz derin devletinin kontrolündeki banka ve şirketlere doğru yönlendirebilmektir. Bu amaç için başta bağımlı halklar oluşturulması, muhalif seslerin susturulması ve "demokrasi" adına ortaya çıkıp gerçekte demokrasinin gizli yöntemlerle ortadan kaldırılması gerekmektedir. Nihai amaç ise, tek dünya devleti, tek dünya parası ve gerçekte hiçbir hak din ile uyuşmayan ve yalnızca İngiliz derin devletinin çıkarlarına hizmet eden tek bir dünya dini oluşturmaktır. Hedeflerden bir tanesi de, ABD siyasi gücünün, birkaç banka ve şirketin gürümüne alınmasıdır.

Kitabın birinci bölümünde dejindiğimiz gibi, yazarlar, makaleler ve kitaplar, bu yöndeki propagandanın güçlü elemanlarıdır. Trilateral Komisyon, CFR ile birlikte, 1975 yılında Samuel Huntington'a *The Crisis of Democracy*

muz 1921'de New York'ta kurulan Dış İlişkiler Konseyi (CFR), tek dünya devletini hedeflemiştir. Ünlü Rothschildler de, Rockefeller da, Morgan da kurucu üyesidir. Tüm Amerikan Başkanları, finans kuruluşlarını yönetenler, Dünya Bankası'nın başına geçirilenler, Birleşmiş Milletleri yönlendirenler, Dış İlişkiler Konseyi ile bağlantılıdır. Kissinger da, Holbrooke da, baba oğul Bushlar da, Clinton da, Kennedy de, Obama da adamlarıdır. Yeni Dünya Düzeni en tepedekilerin kurguladığı bir düzendir. İstenen, tek kültürlü, tek hukuklu, tek ordulu, tek bayraklı, tek dinli bir dünya devletidir. Bu devlet masonik bir yapı tarafından yönetilecektir.

... David Rockefeller söyle özetliyor: "Halkların kendilerini yönetme hakları, dünya bankerleri ve entelektüel elitin altına girecektir. Temel ilkemiz budur!"³⁶⁵

David Rockefeller

(Demokrasi Krizi) isimli bir kitap yazmış ve kamuoyunu bu hedeflere göre yönlendirmeyi amaçlamıştır. Bu çalışma, halkın meclis, eyalet ve yerel hükümetlerde etkili olmasını engelleyeceğ ve demokrasi bilinci ve siyasi çeşitlilik ve katılımın artmasını durduracaktır. Amaç, halkın kolay yönlendirilebilir, gayesiz, hedefsiz ve inançsız kitle yiğinları haline getirebilmektir.

Hangi Dünya Düzeni? isimli kitapta bu konu şu şekilde izah edilmiştir:

Bugün dünya küresel bir finans çetesi tarafından yönetilmektedir. 29 Tem-

CFR @CFR_org · 23 Nis
As undemocratic as Erdogan's outlook is, the root of his authoritarianism is more complex, says @stevenacook:
• Ingilizce dilinden çeviri

Henri Barkey @hbarkay · 16 May
Donald Trump is repeating Obama's errors in dealing with Turkey's Erdogan: great piece by @stevenacook: salon.com/2017/05/13/don...

Perspective | No, Erdogan was not an authoritarian all alone
A combination of E.U. mishandling and domestic development has taken Turkey to where it is now.

Dönemin CFR Türkiye temsilcisi Steven A. Cook tarafından Sayın Cumhurbaşkanımız'a yönelik eleştirellerle dolu yazılar, CFR sosyal medya hesaplarında sürekli yayınlanmıştır. Milletin daima bekasını düşünen ve İngiliz derin devletinin hain planlarının farkında olan Cumhurbaşkanımız da, milletimiz de bu tip ithamlara asla prim vermemektedir.

(Sağda üstte) CFR'in, 15 Temmuz darbe girişiminden sonra Fethullah Gülen'i aklama çabaları (Sağda) Steven Cook, kendi Twitter hesabında, "Huzur içinde yat Türkiye, 1921-2017" başlıklı yazısını tanıtırken, "Erdoğan, Türkiye'de demokrasi ihtimalini tamamen kapattı" demektedir. (Altta) CFR'da Cook imzalı "Mısır ve Türkiye'de Teneke Diktatörlük" başlıklı yazı

CFR @CFR_org · 01 Ağustos 2016
#Quote of the day from Fethullah Gülen, self-exiled cleric accused by Turkey's government of plotting coup attempt:
• Ingilizce dilinden çeviri

QUOTE OF THE DAY

"I would curse people who resort to coups against democracy, liberty, republic."

— Fethullah Gülen, self-exiled cleric accused by Turkey's government of plotting coup attempt

Steven A. Cook @stevenacook
Takip et

My take at Foreign Policy, "RIP #Turkey, 1921-2017" foreignpolicy.com/2017/04/16/rip-erdogan-has-closed-off-the-possibility-of-turkish-democracy.
• Ingilizce dilinden çeviri

RIP Turkey, 1921 - 2017
Recep Tayyip Erdogan didn't just win his constitutional referendum — he permanently closed a chapter of his country's modern history.

COUNCIL FOREIGN RELATIONS

Trending Extremism NAFTA North Korea Sanctions Immigration

from From the Potomac to the Euphrates and Middle East Program

The Tin-Pot Dictatorships of Egypt and Turkey

Blog Post by Steven A. Cook

December 15, 2014

Quilliam Vakfı

Quilliam Vakfı, dünyanın ilk "Aşırılık Karşımı Düşünce Kuruluşu" sloganıyla 2008 yılında medyada boy göstermeye başlamıştır. Vakfn iki kurucusu Ed Husain ve Maajid Nawaz ve şu anki başkanı Noman Benotman, geçmişlerinde radikal örgütlere üye olmuş, radikal görüşlere sahip kişilerdir. İngiliz derin devletinin himayesindeki Amerikan düşünce kuruluşlarından RAND Corporation'un "Deradicalization of Hardcore Islamists" (Ekstrem İslamcıları radikalizmden uzaklaştırma) programına benzer bir şekilde liberalliğe yönelik ve aşırılık karşılığı görünümü altında faaliyet göstermişlerdir. Radikalizmi eleştirmek bahanesiyle asıl hedef olarak İslam gösterilmektedir. İslam ile Darwinizm'i, İslam ile homoseksüelliği, İslam ile Rumluğu bağdaştırmak için yoğun çaba harcanmaktadır. Quilliam Vakfı, Chatham House'un gözetiminde hareket eden İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlardan biridir.

Quilliam Vakfı, *The Guardian* gazetesinde "hükümet tarafından çeşitli fonlarla desteklenen bir kurum" olarak tanıtılmaktadır.³⁶⁶ Aynı gazete, bir başka araştırmasında Quilliam Vakfı'nın hükümetin Şiddet İçeren Aşırılıkçılığı Önleme fonundan 700 bin Pound, Güvenlik ve Terörle Mücadele Bürosu'ndan ise 400 bin Pound fon aldığı ortaya koymuştur.³⁶⁷

Quilliam Vakfı'nın ABD'deki finansörleri ise şu şekildedir:

**QUILLIAM
FOUNDATION**

**(Solda) Quilliam Vakfı logosu
(Altta) Quilliam Vakfı'nın şu anki
Başkanı Noman Benotman**

John Templeton Vakfı: Quilliam Vakfı'na 1 milyon dolar vermektedir. Savaş yanlısı Evanjelik Hristiyanları ve Bush'un Ortadoğu'ya müdahale kampanyalarını finanse etmiş bir vakıftır. Akıllı Tasarımcıları desteklerken daha sonra bu politikadan vazgeçmiştir. Vakıfin başkanı Irak savaşının önemli savunucularından Jack Templeton'dır. Vakıf ABD'deki aşırı sağcı Tea Party hareketini de finanse etmektedir.

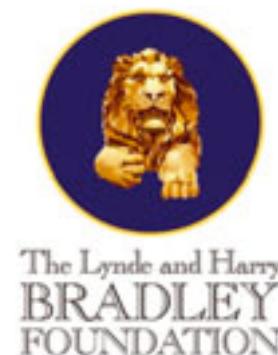
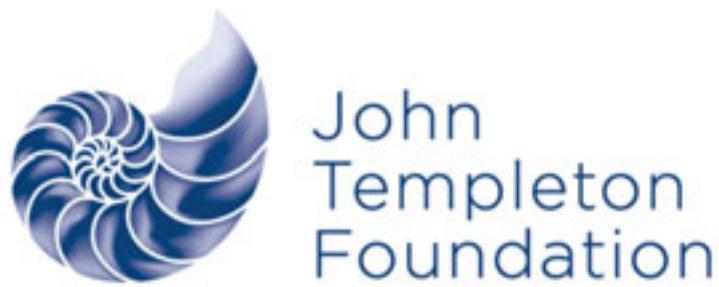
Bradley Vakfı: Vakıfin 2001-2009 yılları arasında İslamofobiyi savunan düşünce kuruluşlarına yaptığı yardım miktarı 5 milyon 370 bin dolar olarak bilinmektedir. Amerika'daki Müslümanları temsil eden kurumlardan CAIR (Amerikan İslami İlişkiler Konseyi), Bradley Vakfı'nı, Müslümanlara karşı önyargı ve nefret oluşturan kuruluşlardan biri olarak göstermiştir.

Gatestone Enstitüsü: Quilliam Vakfı ile ortak kampanyalar gerçekleştirmektedir. Bu enstitü İslam karşıtı olarak bilinmektedir.

GEN NEXT Hareketi: Ele geçen bilgilere göre Quilliam Vakfı, bu organizasyondan 800 bin Amerikan Doları fon almaktadır. Quilliam Vakfı'ndan Maajid Nawaz, kitabı Radical'in sonunda Gen Next Vakfı'na özel teşekkürlerini sunmuştur.

Eranda Vakfı: Quilliam Vakfı, söz konusu kurumdan 300 bin dolar bağış almaktadır. Bu vakıf Rothshildlerin kontrolündedir.

Stuart Family Vakfı: Quilliam Vakfı'na 300 bin dolar fon ayırmıştır. Bu vakıf da savaş destekçisi Cumhuriyetçileri savunan vakıflardandır. Bu rakam Stuart Family Vakfı'nın ayırdığı en yüksek fondur.

Çeşitli vakıfların, çeşitli kurumlarca desteklenmesi kuşkusuz son derece doğaldır. Ancak burada dikkat çeken husus, Quilliam Vakfı'nın genellikle İslam karşıtı veya Ortadoğu'da savaş yanlısı olan çeşitli vakıflar tarafından desteklenmesidir.

Chatham House – Quilliam Vakfı Bağlantısı

Bu iki kuruluşun bağlantısı incelendiğinde, her iki yapının yöneticileri arasındaki görüş alışverişleri ve stratejik işbirliği dikkat çekmektedir. Kurumların ortak toplantılar düzenledikleri ve aynı dünya görüşünü destekledikleri görülür. Söz konusu iki yapı güya radikalizme karşı bir çalışma yürüttüklerini ileri surseler de, faaliyetlerinin içeriğine bakıldığına asıl hedefin İslam alemini zayıflatmak olduğu açıkça görülebilecektir. Bu durum, iki yapının işbirliğinin, İngiliz derin devletinin yönlendirmesiyle başladığı ve sürdüğü yönündeki görüşü desteklemektedir.

Chatham House'un internet sitesinde Quilliam Vakfı kurucusu Maajid Nawaz ile ilgili özel bir sayfa vardır. Yalnız üyelerin okuyabileceği bu tanıtım ile kuruluşun tüm üyelerine Quilliam Vakfı'nın kurucuları ile ortak bir çalışma yapıldığı ilan edilmiş olur.

Chatham House ile Quilliam Vakfı çok yakın ve yoğun işbirliği içindeyler. Örneğin Quilliam Vakfı kurucularından Ed Husain, Londra'da Chatham House'un düzenlediği "İngiltere'nin Yurt İçinde ve Yurt Dışında Teröre Karşı Mücadele Gündemi" konulu bir toplantıya konuşmacı olarak katılmıştır.

Quilliam Vakfı'nın Başkanı ve Yönetim Kurulu Üyesi Noman

Benotman ise, Londra'da Front Line Club adlı kuruluşun düzenlediği toplantıya, Chatham House'tan Maha Azzam ile birlikte katılmıştır. Benotman, BBC sunucusunun yönettiği bir başka toplantıya da, Chatham House'tan Sir Richard Dalton ile katılmıştır. Chatham House üyesi ve Ortadoğu Kuzey Afrika Programında araştırmacı olan Hassan Hassan, Quilliam Vakfı'nın hazırladığı raporları yayınlamaktadır. Hassan, aynı zamanda Quilliam Vakfı kurucusu Ed Husain'e, yazılarını sosyal medyada yayına bırakarak destek vermektedir.

Hassan Hassan

CHATHAM HOUSE
The Royal Institute of International Affairs

Home | The World Today | World in Brief: Global round-up

World in Brief: Global round-up

The World Today
8 August 2013, Volume 66, Number 4

QUILLIAM

NOMAN BENOTMAN SPEAKS AT FRONTLINE CLUB IN LONDON

POSTED IN: ISSUE 1, JANUARY 7, 2014 AT 09:00 NO COMMENTS

On 6th December, Noman Benotman, a senior analyst at Quilliam, spoke on a panel at the Frontline Club in London on the subject of 'Inside al-Qaeda: History, ideology and structure'. Alongside him on the panel were Maha Azzam of Chatham House, Camille Tabet of al-Hayat newspaper and the journalist Duygu Tripur.

The event was fully-booked and discussions were enthusiastic with much participation from the audience. Noman Benotman spoke of his own experiences in Afghanistan and Pakistan with the Libyan Islamic Fighting Group and identified 'more freedom and democracy in the Middle East' as being essential to the ultimate defeat of al-Qaeda and groups like it.

After the event concluded, discussions between panellists and audience members continued until almost midnight – evidence both of the importance of this topic and of how contentious discussions of al-Qaeda can be.

CHATHAM HOUSE
The Royal Institute of International Affairs

Home | Events | The Impact of the UK's Counter-Terrorism Agenda: At Home and Abroad

The Impact of the UK's Counter-Terrorism Agenda: At Home and Abroad

28 May 2009 | 18:30 to 20:00
Chatham House, London

Participants

Ed Husain, Author and Director, Quilliam Foundation; Author, The Accidental Islamist; Hassan Hassan, President and Director, The British Brotherhood

(Sol üstte) Chatham House, "Dünya Özeti" sayfasında Maajid Nawaz için özel bir bölüm hazırlanmıştır.

(Solda) İngiltere'nin terörle mücadeleini konu alan toplantıya Quilliam Vakfı'ndan Ed Husain katılmıştır.

(Üstte) Quilliam Başkanı Benotman, Frontline Club'te Chatham House'tan Maha Azzam ile birlikte konuşmacı olmuştur.

(Sağda) Chatham House üyesi Hassan Hassan'ın, Ed Husain'in CFR'da yaptığı IŞİD ve İslami Aşırılık konulu konuşması ile ilgili paylaşımları

(Altta) Hassan Hassan'ın, Ed Husain ile ilgili diğer paylaşımları

Hassan Hassan
@hchassan

CFR: ISIS and Islamic Extremism (Audio)
on.cfr.org/1rBXNLI ft. @Ed_Husain

Hassan Hassan
@fkhassan

Important read: A Quilliam strategic briefing on Jabhat al-Nusra goo.gl/yOmMp via @Hammonda1

Hassan Hassan
@hchassan

RT "@Ed_Husain: "In Syria, America loses if either side wins. Maintaining a stalemate should be America's objective" nyti.ms/16pCo7s"

In Syria, At this stag option left, nytimes.co

Hassan Hassan
@hchassan

@Ed_Husain That's interesting, I never knew. I'll read more about that. For Syria's MB, today's article thenational.ae/thenationalcon ... (towards mid)

How the Brotherhood builds power in Syria's opposition
Syria's Muslim Brotherhood bears some of the blame for the disunity of the opposition and the reluctance of many to join the uprising. On what basis does the Brotherhood dominate politic... thenational.ae

Sosyal medya paylaşımılarına ve söz konusu kurumların sitelerine bakıldığından, Chatham House ile Quilliam Vakfı arasında oldukça yakın bağlantının olduğu anlaşılmaktadır.

FRONTLINECLUB

Frontline Club'ta gerçekleşen toplantıya, Chatham House'tan Dr. Maha Azzam ve Quilliam Vakfı'nın şu anki başkanı Noman Benotman birlikte katılmıştır. Söz konusu toplantı, "Ortadoğu'da Halk Protestoları ve Demokrasi" başlıklıdır. Adı geçen kurumlar, İngiliz derin devletinin talimatıyla Ortadoğu'yı şekillendirmeye çalışan vakıflar olarak ortaya çıktılarından, demokrasi getirmek adına halk protestolarının desteklenmesi gerektiğini savunmaktadır. Oysa İngiliz derin devletinin amacı hiçbir zaman Ortadoğu'ya demokrasi getirmek olmamıştır. Halk protestoları, sa dece o ülkeleri daha fazla kargaşa sürüklerek için planlanan eylemlerdir.

Sivil toplum kuruluşlarının tüm insanlığın yararına olacak sevgi ve barış ortamını sağlamak için ortak faaliyet yapmaları, işbirliği içinde olmaları, görüş alışverişinde bulunmaları istenen ve arzu edilen gelişmelerdir. Fakat eğer bazı kurumlar İngiliz derin devleti çatısı altında İngiliz derin devletinin taleplerini yerine getirmekle görevlendirilmişlerse, bunun sonucu toplumlar için ağır olabilir. Dolayısıyla söz konusu düşünce kuruluşlarının bu amaçlar üzerine yaptıkları ortak toplantıları ve bunların mahiyetlerini deşifre etmek, vicdani ve insani bir sorumluluktur.

Quilliam Vakfı'nın Radikalizme Karşı Şiddet Provokasyonları

Quilliam Vakfı, radikal geçmişleri olan kişilerin kurduğu "radikalizm karşıtı" bir vakıf görünümüyle dikkat çekmektedir. Vakıf, ilk bakışta idarecilerinin "radikalizme karşı gelen Müslümanlar" görünümü altında oldukça önemli bir misyonu yerine getirdikleri düşüncesini hakim etmeye çalışır. Keza radikalizme karşı çözüm asıl olarak Müslümanlardan gelmelidir. Çünkü radikalizmin çözümü Kuran'daki gerçek İslam'dadır.

Fakat Quilliam Vakfı ile ilgili olarak durum bundan daha farklıdır. Genel faaliyetlerine ve bağlantılarına bakıldığından bu vakıf, radikalizmi yok etme adına Müslümanları hedef gösterme misyonunu üstlenmiş bir çizgi izlemektedir. Örneğin bu konuda çeşitli filmlerle propaganda yöntemleri geliştirilmiştir. Söz konusu propaganda filmlerini hazırlayan Verbalisation şirketinin sahibi Sven Hughes'tir. Sven Hughes, İngiliz Dışişlerinin ve NATO'nun Afganistan'daki Psikolojik Operasyonlar'dan sorumlu birimlerinin başıdır. Şirketin diğer yöneticisi David Stanhope, İngiliz Savunma Bakanlığı'nın Psikolojik Operasyonlar bölümünde 6 yıl çalışmış bir kişidir. Şirketin diğer elemanları Steve Tatham ve Dr. Jamie MacIntosh, İngiliz hükümetinin OSCT diye bilinen "Güvenlik ve Terör Karşımı Birimi"nin, kuruluş kanununu yazan kişilerdir. MacIntosh, 2011 yılında hazırladığı "Keeping Britain Safe" (İngiltere'yi güvenli tutmak) başlıklı raporunda, şiddet içermeyen radikalizm ile terörizm arasında bir fark olmadığını savunmaktadır. Bu yaklaşım tarzı, Chatham House ve Quilliam Vakfı'nın ana felsefesidir.

Bush dönemi İçişleri Güvenlik (Homeland Security) Bakanı Michael Chertoff'un özel güvenlik şirketinin yönetici Chad Sweet, Quilliam Vakfı'nın ABD'deki Yönetim Kurulu'ndadır. Michael Chertoff ise, çok tartışmalı olarak bilinen ünlü Amerikan Terörle Mücadele Yasası'nı hazırlayan kişilerden biridir. Hatırlanacağı gibi bu yasa, terörle mücadelede yoğun şiddete odaklanmaktadır ve bu uğurda başta Afganistan, Irak ve Suriye olmak üzere çeşitli Ortadoğu ülkeleri yerle bir edilmiştir.³⁶⁸

Chad Sweet'in ardından yerine Courtney La Bau gelmiştir. Bu kişi, Mısır'daki Mübarek rejiminin gizli kasası olan fonun başkan yardımcısıdır. Bu fon daha sonra Sisi ihtilalinin de finansörlerinden olmuştur.³⁶⁹

Quilliam Vakfi'ndan Charlie Cooper, bir raporunda IŞİD militanları için "Avrupalıların kolayca örgüté katılmasının bir nedeninin Türkiye'ye rahatça gitmebilmeleri ve bir otobüslé sınır bölgelerine geçebilmeleri olduğunu" söylemiş ve "terör" başlığı altında İngiliz derin devletinin ülkemiz ile ilgili kara propagandaları yaygınlaştırılmıştır.³⁷⁰ Bu ve benzer ısmarlama raporlar İngiliz derin devletinin kısa, orta ve uzun vadeli projelerinin fikri alt yapısını hazırlamaktadır.

Quilliam Vakfi, İngiliz derin devletinin himayesindeki kuruluşlardan bir tanesi olması sebebiyle İngiliz derin devleti ideolojisinin alt yapısını savunmak amacını gütmektedir. İngiliz Müslümanlarını kontrol altında tutmak amacıyla oluşturulan PREVENT projesinin fikri kaynağının bu vakıf olduğu belirtilmektedir.³⁷¹ Quilliam'ın, İngiliz İslam'ı (British Islam) adı verilen yeni bir din modelinin başta Güneydoğu Asya'daki Müslüman ülkeler olmak üzere tüm İslam aleminde yayılması için çalışmalar yapan vakıflar arasında adı geçmektedir. Vakıf, "Projecting British Islam" (İngiliz İslami'nın İzdüşümü) isimli Dışişleri Bakanlığı'nın konferans serilerinin aktif katılımcısıdır. Söz konusu konferanslar Türkiye de dahil olmak üzere 15 İslam ülkesinde gerçekleşmiştir.³⁷² Türkiye'deki toplantı, 10-14 Kasım 2008 tarihlerinde Bahçeşehir Üniversitesi'nde gerçekleştirilmiştir.³⁷³

Quilliam Vakfi'nın yaptığı faaliyetlerden, İngiliz derin devletinin düşünce kuruluşları yoluyla yaygınlaştırıldığı zorunlu ideolojilerin, açık destekçisi olduğu görülebilmektedir. Öyle ki, dünya çapında homoseksüelliğin yaygınlaştırılması ve sanki meşru ve kabul edilir bir durummuş gibi gösterilmesi, Rumilik propagandası yapılarak homoseksüellik yanlısı bir düşünce sisteminin yayılması Quilliam Vakfi'nın kampanya ve oturumlarında ön plandadır. Aynı şekilde Darwinist ideolojinin her fırsatta desteklenmesi ve yaygınlaştırılması da, Vakfa ait olarak öne çıkmaktadır. Quilliam Vakfi, İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmek zorunda olduğundan, derin devletin bu politikasını –bilerek ya da bilmeyerek– harfiyen yerine getirmektedir.

Vakfin, 2008 yılından itibaren düzenli biçimde İngiltere Hükümeti'ne, polis teşkilatlarına, diplomatlara, politikacılara, yazarlara, sivil ve resmi kurumlara, akademisyenlere, düşünce kuruluşlarına, gazetecilere ve uluslararası

Quilliam Vakfi, Projecting British Islam (İngiliz İslami'nın İzdüşümü) konferans serilerinin aktif katılımcısıdır. Haritada konferansın gerçekleştiği İslam ülkeleri görülmektedir.

organizasyonlara İslam'a karşı nasıl mücadele edebilecekleri ile ilgili istihbarat bilgisi aktardığı belirtilmektedir. Özellikle Lordlar Kamarası ve ayrıca Avam Kamarası ile Dış İlişkiler Komitesi, düzenli toplantılar planlayarak Quilliam Vakfi ile yapılacak ideolojik işbirliğini belirlemektedir.

Quilliam Vakfi'nın İngiliz Hükümeti'ne Etkisi

Quilliam Vakfi, İngiliz Hükümeti'yle çeşitli vesilelerle sürekli iç içedir. Kuşkusuz bunun en önemli nedeni, söz konusu vakfin İngiliz derin devletinin etkisi altında bulunması ve İngiliz Hükümeti'ne yönelik çeşitli yönlendirici uygulamaların bu vakıflar vesilesi ile sağlanmasıdır.

Quilliam Vakfi'nın kurucularından biri olan Ed Husain, 2009 yılında İngiliz Hükümeti'ne, terör eylemlerini önlemek amacıyla, hiçbir suçtan dolayı suçlanmamış veya şüpheli konumuna düşmemiş olan masum Müslümanların izlenmesi ve onlar hakkında casusluk faaliyeti yapılması gerektiğine dair bir öneri getirmiştir ve bu program PREVENT olarak adlandırılmıştır. Quilliam

Vakfı ile bağlantılı olan Ghaffar Hussain isimli kişi, PREVENT programının başına getirilmiştir. Bundan bir yıl sonra, Quilliam Vakfı'nın hükümete bir liste verdiği ve bu listenin içindeki kişi ve grupların, teröristlerle aynı ideolojiye sahip olduğunun belirtildiği ortaya çıkmıştır. Oysa listede bulunan kişilerin büyük bir çoğunluğu barışçıl Müslümanlardan oluşmaktadır.³⁷⁴ Quilliam Vakfı temsilcileri söz konusu listede kendileri hariç tüm Müslüman organizasyonları ve kişileri radikal görüşlü ve el-Kaide çizgisindeki kurumlar ve kişiler olarak göstermiştir. Ed Husain, PREVENT programı kapsamında yapılan casusluk faaliyetlerini sürekli olarak kendi yazlarında savunmaktadır.

The Guardian gazetesiinin, söz konusu listenin gerçekten terör eylemlerine katılan şüphelilerden ziyade masum insanları kapsadığını ortaya çıkarmasından sonra Ed Husain, bu listeye dayanarak hükümetin yaptığı takibin güya "ahlaki olarak doğru" olduğunu iddia etmiştir.³⁷⁵

Vakfin açıkladığı bazı bilgilere göre; 2015 yılının Haziran ayında Lordlar Kamarası'ndan, Dış İlişkiler Komitesi Liberal Demokratların Başkanı Barones Kishwer Falkner, katıldığı açılış toplantılarında Maajid Nawaz ile görüşmüştür. Ardından vakif, Temmuz 2015'te İngiliz Hükümetine, politika tavsiyelerinde bulunduğu raporunu açıklamıştır. Bu toplantıya hükümette görevli bakanlar, Quilliam Vakfı kurucusu Maajid Nawaz ve vakfin o tarihteki yönetici Haras Rafiq katılmıştır. Yine Temmuz 2015'te, Quilliam Vakfı'nda İslam dinini sözde kendilerince dizayn etmekle görevlendirdikleri ve vakfin Darwinizm propagandasından sorumlu Usama Hasan ile vakıf üyelerinden Nikita Malik, Lordlar Kamarası'nda tekrar bir toplantıya katılmıştır. Usama Hasan, tipki Ed Husain ve Maajid Nawaz gibi, geçmişte radikal örgütlerde katılmış bir kişidir.

Mart 2014'te Quilliam Vakfı kurucusu Maajid Nawaz, Avam Kamarası'nda "Din ve Şiddet" konulu panele katılmış, 2014 yılı Haziran ayında ise tekrar Avam Kamarası'nda, Keith Vaz'in (bu kişinin homoseksüel olduğu biliniyor) daveti ile internette aşırılıkla mücadele konferansında yer almıştır. Vakfin temsilcilerinden Ghaffar Hussain, Kasım 2014'te Parlamento Dış İlişkiler Komitesi'nde Sir Richard Ottaway başkanlığında Quilliam Vakfı'nın "İslam Devleti" raporunu Avam Kamarası'nda açıklamıştır. Quilliam Vakfı'nın o tarihteki yönetici Haras Rafiq, 13 Ekim 2015'te İngiltere Başbakanı David Cameron'un davetlisи olarak benzer bir toplantıya katılmıştır. Rafiq, Kasım 2015'te ise İn-

Quilliam
@QuilliamF

Follow

An honour for @QuilliamF Managing Director
@HarasRafiq to have attended the first meeting

David Cameron @David_Cameron

First meeting of the Community Engagement Forum, a new coalition to confront the poisonous views pushed by extremists

2015 yılında
Quilliam Vakfı yöneticisi Haras Rafiq,
dönemin İngiltere
Başbakanı David
Cameron'un davetlisi olarak "aşırılık-
cılığa karşı yapılan toplantıya" davet
edilmiştir.

giliz Parlamentosu'ndan Barones Sandip Verma ile birlikte "İslam Devleti ve Kadınlar" konulu toplantıda yer almıştır. Şubat 2016'da Avam Kamarası'ndan Parlamente ve Savunma Komitesi Başkanı Dr. Julian Lewis ile "İslam Devletinin Çocukları" konulu toplantı gerçekleştirilmiştir. Quilliam Vakfı Başkanı Noman Banotman'ın ve Vakif'ta araştırmacı olan Nikita Malik'in yer aldığı panele Parlamente Hazel Blears da katılmıştır.

ABD ve Avrupa'daki güvenlik görevlilerine, Quilliam Vakfı tarafından düzenli olarak "deradikalizasyon eğitimi" verilmiştir. İngiltere'de, Quilliam Vakfı'nın yaklaşımları Sosyal Uyum Merkezi (CCS) ve Siyaset Borsası gibi muhtelif merkez sağ ve sağ kanat düşünce kuruluşları tarafından da benimsenmiştir. Söz konusu "deradikalizasyon" eğitimi, radikal örgütlerin eylemlerinden dolayı İslam dinini suçlamak ve homoseksüellik gibi haram fiilleri telkin ve propagandayla Müslümanlara güya normal bir eylemmiş gibi lanse ederek kendilerince İslam'ı dejener etme propagandasıdır.

Sadece birkaç örneğini verdığımız bu görüşme ve toplantılar, İngiliz derin devletinin yönlendirmesi altında bulunan Quilliam Vakfı'nın sistematik olarak İngiliz Hükümeti'ni yönlendirici faaliyetler içinde olduğunu gözler önüne sermektedir. Derin devlet politikaları, söz konusu vakıflar aracılığıyla hükümetlere iletmektedir. Tıpkı vakıflar gibi hükümetler de, İngiliz derin devletinin etkisinden çıkamamaktadır. İngiliz derin devletinin hedefi bu yolla, İslam dinini kendince dejenerasyona açık hale getirip etkisizleştirmek, Müslümanları yozlaştırip pasifize etmektir.

Ancak İngiliz derin devletinin İslam dini üzerindeki bu sinsi planları hiçbir sonuç vermeyecek, tam tersine İslam dini Kur'an'da tebliğ edildiği hali ile yaygınlaşacak ve kitleler demokrasinin, barışın ve sevginin kalesi olan gerçek İslam'ı zevkle ve istekle kabul edeceklerdir. Bu, Yüce Rabbimiz'in, kesin olarak gerçekleşeceğin bir vaadidir:

**Allah, sizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vaat etmiştir:
Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları
da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği
dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından
sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana
hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fa-
siktır. (Nur Suresi, 55)**

Üstelik bu, Allah'in hem Tevrat'ta hem de Zebur'da geçen bir vaadidir:

**Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım
varışçı olacaktır" diye yazdık. (Enbiya Suresi, 105)**

Quilliam Vakfı Yöneticileri

Maajid Nawaz

Maajid Nawaz vakfin iki kurucusundan biridir. Geçmişte radikal gruplara üye olmuş sonrasında ise "radikalizmle mücadele" adı altında İslam'a ve dindarlığa karşı bir politika içinde olmuştur.

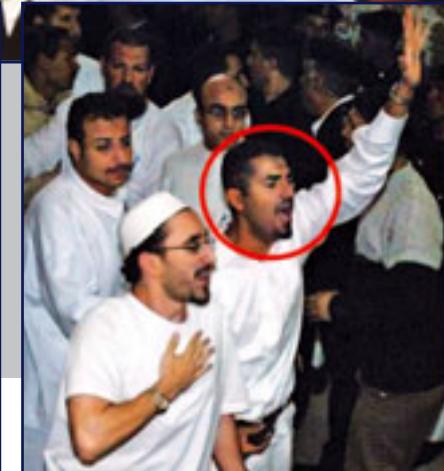
Quilliam Vakfı'nın kurucusu ve aynı zamanda yöneticisi olan Nawaz, vakfin ilk kurulduğu dönemde itibaren İngiltere hükümetiyle yakın ilişkiler kurmuş ve bu bağlantılarını Avrupa ve ABD'deki resmi kurumlarla güçlendirmiştir. 21 Kasım 2008 tarihinde ilk sunumunu İngiltere Hükümeti'ne yap-

mış, ardından ABD Hükümeti ve Avrupalı, Amerikalı sivil görevlilere radikalizm konusunda bir seminer vermiştir. Buna, Amerikan Senatosu İçişleri Güvenlik Komitesi'nde, ünlü Neo-con'lardan Zeyno Baran ile birlikte yaptığı "Hizb ut-Tahrir ve Radikalizm" üzerine olan sunum da dahildir.

Vakfin diğer kurucu ortağı Ed Husain ile birlikte İngiltere polis teşkilatlarıyla işbirliği içinde terörle mücadele alanında uluslararası bir konferans düzenlemiştir. Maajid Nawaz, özellikle İngiltere'de Lordlar Kamarası Dış İşkiler Komitesi'nden destek almaktır ve İngiliz Hükümeti'ne tavsiye raporları sunmaktadır.

Maajid Nawaz ve Ed Husain faaliyetlerini başka ülkelerde de yaygınlaştırmış ve Atina'da Yunanlı ve İngiliz diplomatlara, politikacılara, yazarlara bilgilendirme yapmışlardır. Viyana'da diplomatlara, akademisyenlere, düşünce kuruluşlarına ve Müslüman liderlere konuşma yapmışlardır. New York'ta Birleşmiş Milletler merkezinde, Brookings Enstitüsü'nde görüşmeler düzenlemiştir ve Kongre Binasında resmi yetkililere bilgilendirme yapmışlardır. Söz konusu toplantılar, görünürde radikalizme karşı tedbirler içeriyor gibi görünse de aslında hedef olarak hep İslam dini gösterilmiştir.

Resimlerde, geçmişte radikal gruplara üye olmuş olan Maajid Nawaz'ın tutuklanma görüntüleri yer almaktadır. Eski radikallerin "İngiliz İslami" adına ön plana çıkarılması, bir derin devlet takтиdır.

Maajid Nawaz ve Ghaffar Husein, ABD Anavatan Güvenlik Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı çalışanlarına radikalizm üzerine eğitim vermiştir. Konuşmalar, genellikle radikalizm eleştirisi görünümü altında İslam dinine yönelik suçlamalar içermektedir. (İslam dinini tenzih ederiz) Konuşmaların sonunda İslam'ın bir reforma ihtiyacı olduğu görüşü vurgulanmakta ve bunun için de homoseksüellik gibi haram fiiller ve Darwinizm, Rumilik gibi ideolojilerle İslam'ı bağdaştırma tavsiyeleri yapılmaktadır.

Maajid Nawaz, Pakistanlı Transseksüel Asifa Lahore ile birlikte BBC'de katıldığı bir programda homoseksüel evliliğinin İslam'da olduğunu savunabilmıştır. Oysaki bu iddia tamamen gerçekdir. Maajid Nawaz, diğer pek çok yazısında homoseksüelliği savunan Arap veya İran asıllı yazarlardan, şairlerinden örnekler vermektedir. Bunlardan biri de İran asıllı şair Ebu Nuvaz'dır. Quilliam Vakfı'nın düzenlediği homoseksüellik temalı serginin ismi "Unbreakable Rope" yani "kopmaz halat"tır.³⁷⁶ Bu, homoseksüel Ebu Nuvaz'ın erkek sevgilisine yazdığı şiirin ismi olarak bilinmektedir.

Nawaz, Somali doğumlu aktivist Ayaan Hirsi Ali ile ortak hareket etmektedir. Hirsi Ali, İslam inancını kendince "nihilist bir ölüm kültü" olarak tanımlayan, İslam inancının, askeri yollar da dahil, gereken her türlü tedbirle "bozguna uğratılması gerektiğini" öne süren bir kişidir.

Maajid Nawaz, Pakistanlı transseksüel Asifa Lahore ile birlikte BBC'de katıldığı bir programda homoseksüel evliliğinin İslam'da olduğunu savunacak kadar ileri gitmiştir.

Nawaz'ın Türkiye hakkındaki görüşleri de, İngiliz derin devletinin Türkiye üzerindeki sinsi planlarını destekler tarzdadır. Yazalarındaki detaylar bunu açıkça göstermektedir:

Türkiye, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın yeni Osmanlı vehimleri ve büyülüklük iddialarıyla patlak verirken, üç tehdidi önleme konusunda çaresiz: Ülkenin mültecilerle dolup taşması, Esad'ın düşman rejimiyle karşı karşıya gelmesi ve sınırlarında bağımsız bir Kürt bölgесinin doğması.³⁷⁷

Kontrgerilla harekatımızın önemli bir parçası, Iraklı ve Suriyeli Kürtleri dahil etmek olmalı. Bu Türkiye'deki müttefiklerimiz için rahatsız edici olacak ve Irak'taki yöneticileri de tedirgin edecek. Fakat Kürtler karada IŞİD'e karşı savaşacak tek etkili güç olduklarını defalarca ispatladılar.

Bu eğer Kürt bir devlet kurulması anlamına geliyorsa, bu olmalı. Kuzey Afrika'daki Tunus gibi hala devam eden bir deney dışında, bir Kürt devleti Ortadoğu'da tek demokratik, seküler Müslüman çoğunluğu bulunan devlet olabilir. Bölge için siyasi ve dini bir örnek teşkil edebilir. Bizim şimdîye kadar izlediğimiz diploması bunun sunduğu olasılıkları affedilemeyecek şekilde ihmâl etti.³⁷⁸

Türklere, Kürtler ile anlaşmaya varmaları ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın yeni Osmanlı vizyonundan ve bölgedeki İslâmçılara kur yapmaktan geri adım atmaları için baskı yapılmalı.³⁷⁹

Gördüğünüz gibi Nawaz İngiliz derin devletinin ağızıyla konuşmakta, "PKK" yerine "Kürtler" deyimini sistematik biçimde tekrarlamaktadır. Bu şekilde, bir yandan kendince PKK hakkında legal bir algı meydana getirmeye çalışırken, bir yandan da Türkiye'yi sanki "etnik temizlik yapan ülke" gibi göstermeyi hedeflemektedir.

Bu açıklamalarını destekler şekilde Nawaz, PYD ve YPG sözde komutanlarını sosyal medyada övmekte ve PKK kontrolünde bir Kurdistan kurulması için propaganda yapmaktadır. Dikkat edileceği gibi bu açıklamalar, daha önce yer verdığımız Chatham House raporu ile de birebir benzerlikler taşımaktadır.

Görüldüğü gibi Nawaz, İngiliz derin devletinin mevcut politikalarını açıkça dile getirmekte "Kürtler" tanımını kasıtlı olarak kullanarak, PKK'ya Türkiye

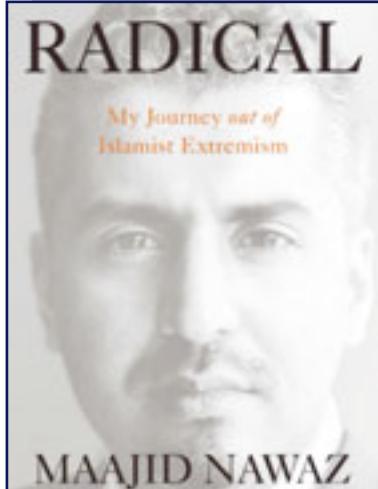
üzerinde yol açılması gerektiğini savunmaktadır. Amaç Türkiye'nin güneydoğusunu tümüyle PKK'ya vermek ve Türkiye'yi parçalanacak bir ülke haline getirmektir. Ülkemize mültecilerin gelmesini de sanki bir felaket olarak tanımlayarak güya Türkiye'nin başında büyük dertler varmış izlenimi vermeye çalışmaktadır. Oysa mülteci, bereketiyle gelen bir nimettir. Elbette Suriyeli kardeşlerimizin kendi vatanlarından kopmak zorunda kalması elim bir olaydır. Fakat şartlar bunu gerektirdikten sonra mültecileri kendi topraklarımızda misafir etmek, Türkiye için bir ayrıcalıktır; Allah'ın Türk halkını bereketlendirmek için yarattığı bir nimettir. Dileriz ülkemize gelen Suriyeli sığınmacılar, kısa süre içinde Türk vatandaşlığına kabul edilir ve bu ülkenin resmi vatandaşı olarak yollarına devam ederler. Bu aynı zamanda, mültecilerden Türkiye aleyhine bir kriz uman İngiliz derin devletine ve onun destekçilerine de güzel bir ders olacaktır.

Türk Halkı'nın ve Türk Hükümeti'nin bu konudaki bakış açısı, elbette ki hiçbir zaman İngiliz derin devletinin himayesinde olan kuruluşların bakış açları ile uyuşmayacaktır. Dolayısıyla Nawaz'ın bu konudaki temennileri, Türk Milletini hiçbir şekilde bağlamamaktadır. Bu fikirler, genellikle İngiliz derin devletinin yancılığını yapmak için hevesli olan bir kısmı kişilere yol gösterme amaçlıdır. Bu kişiler, Türkiye aleyhine propaganda yapabilmek için Nawaz gibi kişilerin yönlendirmelerini takip ederler ve kendi vatanlarına adeta bir ihanet içinde olurlar.

Maajid Nawaz'ın Kitaplarında Yer Verdiği Görüşleri

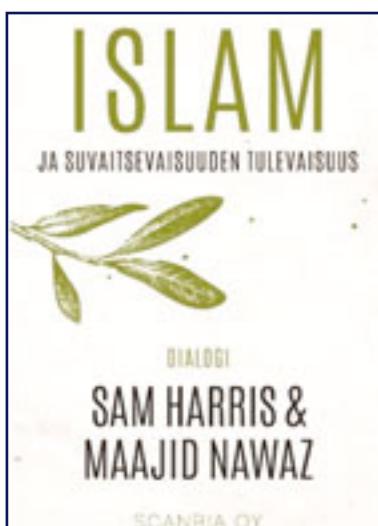
Nawaz, hayat hikayesini anlattığı Radical: *My Journey Out Of Islamist Extremism* (Radikal: İslami Aşırılığından Çıkış Yolculuğu) adlı kitapta çocukluğundan itibaren yaşadığı bunalımlarını, İslam adına girdiği topluluklarda nasıl ikiyüzlü davranışlığını, acımasız ve bencil kişiliğini ve gösteriş yapma meraklılığını anlatmaktadır.

Rumi'yi çok sevdigini söyleyen dünyaca ünlü ateist Sam Harris ile birlikte hazırladığı *Islam and the Future of Tolerance* (İslam ve Hoşgörünün Geleceği) adlı ikinci kitabında ise dinden bağımsız, hatta haram fiilleri savunmaka ve bu haram fiillerle dindarlığın bir araya gelebileceklerini iddia etmektedir. Yeni ateist akımın savunucularından, İslam dinine yönelik hasmane görüşleri ile

(Solda) Maajid Nawaz, Radical isimli kitabında, İslam adına girdiği topluluklarda nasıl ikiyüzlü davranışlığını anlatmıştır.

(Altta) Maajid Nawaz'ın ateist Sam Harris ile birlikte yazdığı kitap

tanınan Sam Harris, bu kitabın yazımına katılmاسının asıl amacının Maajid Nawaz'ı desteklemek olduğunu belirtmiştir. Elbette bir İslam karşıından gelen bu destek, İslam aleyhine yürütülen dünya çapındaki ideolojik örgütlenmenin bir parçasıdır.

Maajid Nawaz dine bakış açısını *Radical* adlı kitabında şu ifadeleriyle açıklar:

*Acimasız, bencil hareketler, işin içine din ya da ahlaki sebepler girince, kolayca yapılabılır hale geliyor. Çünkü bu durumda ahlaki bir maske arkasına saklanılmış oluyor.*³⁸⁰

Nawaz, bu ve benzeri ifadelerle dindarlık maskesi altında bazı ikiyüzlü veya egoistçe davranışların rahatça yapılabildiği suçlamasını yapmış; adeta samimi dindarları da zan altında bırakmıştır. Bu tip açıklamalarla Nawaz, kendince dini, uygulanmaması gereken yanlış bir inanç şekli gibi göstermeye çalışmaktadır (İslam dinini tenzih ederiz).

Oysa Kur'an'daki gerçek din, insanları güzel ahlaka, sevgiye, merhamete, adalete ve dürüstlüğe yönerten en mutlak yoldur. Nawaz ve onun gibi düşüncenler, özendikleri din dışı hayatı, dindarlık kılıfı altında yaşamayı tercih etmektedirler. Bu nedenle de iki taraflı bir hayat şeklini benimsemekte, buradaki samimiyetsizliğin sorumluluğunu da dine yüklemeye çalışmaktadırlar. Oysa gerçekte sorun, dinin kutsal saydığı ahlaki değerleri kabul etmeyen kendi zihniyetlerindedir. Böyle bir zihniyette güzel ahlakin ancak "bir maske" olarak kalması şaşırtıcı değildir.

Söz konusu zihniyet, genellikle bilinçaltında İslam'a içten içe kin duyan, fakat dindar görünümünde daha fazla dikkat çekeni düşünen kişilerde sıklıkla görülmektedir. Bu kişiler, aynı yöntemle dindarlara da zarar verebilecek potansiyelde olduklarından İngiliz derin devletinin hedefine bilerek ya da bilmeyerek hizmet etmektedirler. Söz konusu çalışmaların genellikle dün-yaca tanınmış ateistler tarafından yoğun destek görmesinin de sebebi genellikle budur.

Başta Majid Nawaz olmak üzere Quilliam Vakfı çalışanlarını destekleyen ateistlerden biri de Avustralyalı ateist yazar Courtenay J. Werleman'dır. Werleman'ın –Allah'ı tenzih ederiz- *God Hates You* (Tanrı Senden Nefret Ediyor) isimli kitabında ve diğer tüm kitaplarında Allah'a, dine, mukaddesata karşı saygıya uygun olmayan ifadeler yer almaktadır.

"Yeni Ateistler" olarak adlandırılan bir akımın savunucularından olan C. J. Werleman'ın İslam, Kur'an, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) ve Müslümanlar hakkında da oldukça saldırgan ve gayri hukuki açıklamaları vardır. Bilindiği gibi ateistler Allah'ın varlığına inanmayan insanlardır. Bunu çoğu zaman açıkça ifade eder ve genellikle dindarlara herhangi bir baskıda bulunmazlar. Yeni Ateistler akımı mensupları ise Allah'a ve dine inanmamakla kalmayıp, dindarların tamamen baskı altına alınması, tüm dinlerin yeryüzünden

Yeni Ateistler akımı mensupları, Allah'a inanmamanın yanı sıra, dindarların baskı altına alınmasını savunmaktadır. Resimde saldırgan ifadeleriyle tanıtan Yeni Ateistler akımı savunucusu C. J. Werleman görülüyor.

silinmesi gibi nefret dolu bir anlayışı savunurlar. Hatta içlerinden bazıları, başta Müslümanlar olmak üzere dindar insanlara şiddet uygulanması gerektiğini dahi öne sürer.

Dine ve dindarlara karşı son derece katı düşüncelere sahip olan C. J. Werleman, sözde İslami görünümü sahip Quilliam Vakfı'nı desteklemekte ise herhangi bir tereddüt duymamaktadır. Werleman ve Quilliam'ın ortak noktaları ise Rumilik ve Darwinizm'dir. Hemen her yazısında ve konuşmasında dindarlarla kendince alay eden, din hakkında saygıya uygun olmayan yorumlarda bulunan Werleman, tipki Quilliam Vakfı çevresi gibi, sık sık Rumi'nin sözlerini paylaşmakta, Darwinizm'i savunmakta ve homoseksüelliği desteklemektedir. Maajid Nawaz, İslam'da homoseksüelliğin sözde meşru olduğu yanlığını savunurken Rumi'nin homoseksüellikle ilgili yazılarını örnek vermektedir, C. J. Werleman ise "*Peki o zaman, bilimsel olarak kusurlu olan eski bir kitaba inançları yüzünden, 21. yüzyılda homoseksüelliğe toleransız ve hasım olan kişileri neden affetmemeliyiz? Affetmemeliyiz!*" sözleriyle bu gayri ahlaki mantığı savunmaktadır.³⁸¹ (Kuran-ı Kerim'i tenzih ederiz)

Görüldüğü gibi, Kuran'da olmayan gayriahlaki bir anlayışı Müslümanlara telkin etmek, bu çevrelerin ortak paydasıdır. Oysa Allah'in insanlara dünyada yaşabilecek en güzel hayat şekli olarak tarif ettiği İslam, iman edenlerin en yüksek kalitede ve ahlakta yaşamalarının güvencesidir. Tüm insanlığın barış içinde yaşayabilmeleri için oluşturulacak sevgi ortamı ve güzel ahlak özellikleri, demokrasi, özgürlük, sanat ve estetik ortamı, asıl olarak İslam dini ile tarif edilmiştir. Kuran, her şeyin en özlü ve en mükemmel açıklamasını içerir. Yüce Rabbimiz bir ayetinde şöyle buyurmuştur:

(Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir. Ancak kendinden önceki-lerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. (Yusuf Suresi, 111)

Fakat Maajid Nawaz, "Benim samimi görüşüme göre, İslam, savaş veya barış dini değil, bir din. Diğer dinler gibi kutsal bir metin ve birçok insanın aşırı derecede problemli olarak değerlendirebileceği bölümler içeriyor" (İslam dinini ve Kuran'ı tenzih ederiz), şeklindeki sözleriyle gerçekte İslam dinine karşı olumsuz bir bakış açısı geliştirdiğini açıkça ifade etmektedir. Bu, İngiliz derin devletinin İslam dinine ve Müslümanlara karşı temel politikasıyla tam anla-

miyla örtüşmektedir. İslam adına ortaya çıkarak İslam'a saldıranlar ise İngiliz derin devleti için daima en çok tercih edilen kişiler olmuştur.

Nawaz, sıkılıkla Twitter sayfasında Hz. İsa ve Allah ile ilgili, –haşa– Müslümanları rencide eden karikatürler paylaşmaktadır. [Yüce Rabbimiz'i ve Hz. İsa (as)'ı tenzih ederiz.] Dine yönelik alaycı üslup ve karikatür benzeri çizimlerle dine yönelik mücadele politikaları, genellikle İngiliz derin devletinin başvurduğu temel yöntemlerdir. Bunları, özellikle "Müslüman" olarak tanınan kişilerin yapması, İngiliz derin devletinin propaganda savaşında kullandığı temel yöntemlerdendir. Bu yolla, bir kısım Müslümanların böyle bir perversizliğe alışmaları sağlanacak ve "alaycılığın bir sakıncası yok" görünümü verilmiş olacaktır. Oysa bu, büyük bir kitle aldatmacası ve çirkin bir manipülasyondur.

Maajid Nawaz, ateist ve İslam karşıtı Sam Harris ile yazdığı kitabında, diyalektik ve maddeci bir bakış açısıyla, tarih boyunca dinlerin gelişiminin iktidarların aldığı kararlar doğrultusunda gerçekleştiğini iddia edecek kadar ileri gidebilmiştir. Kitapta konuya ilgili ifadeleri şu şekildedir:

İslam tarihinde Mutezile gibi, Kuran'ın Allah'ın ezeli kelamı olmadığını savunanlar oldu. Bugün İranlı Müslüman felsefeci Abdulkerim Soroush da aynı şeyi söylüyor. Mutezile bayağı popüler oldu ama tabi ki her zaman olduğu gibi hangi doktrinin kazanacağına iktidar karar verdi ... Aynı şey İznik Konsülünde, Roma İmparatorluğunun Hristiyanlığı kabul etmesinde de olmuştu ve sonuçta Hristiyanlık Avrupa'ya yayıldı. İmparatorlukların verdiği politik kararlar, hangi doktrinlerin ortodoks görüş olacağına karar verebiliyor. İslam'da da aynı şey oldu.³⁸²

Siyasi kararların dinin nasıl yaşanacağını belirlediği iddiası, genellikle dinin toplumlardaki etkisini ortadan kaldırılmaya çalışan materyalist bir dünya görüşündür. Bu iddia ile çeşitli materyalistler, dini maddesel bir kavrama indirgeyerek etkisizleştirme arzusunda olmuşlardır. (Hak dinleri tenzih ederiz) Oysa hak dinler metafiziktir. Yüce Allah dünyayı ve insanları nasıl metafizik olarak yarattıysa, dinleri de o şekilde var etmiştir. Bu metafizik güç, farkında olsalar da olmasalar da, bu inkar yöntemini kullananların tümünü sarıp kuşatmaktadır. Burada "ortodoks" olarak tanımlanan ancak gerçekte doğru olan

inanç, yalnız Allah'ın takdiridir ve insanların kararları ile değişemez. Dolayısıyla hak dinlere materyalist yakıştırmalar yapanlar, genellikle kendi çarpık izahları içinde boğulan ve Allah'ın mutlak varlığını görmelerine rağmen bu gerçeği kendi kısıtlı akılları ile bertaraf edeceklerini zannedenlerdir. Çabaları ise kendilerini kandırmaktan öteye geçememektedir.

Rabbimiz bu durumu bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şurunda değiller. (Bakara Suresi, 9)

Ed Husain

Quilliam Vakfı'nın kurucuları, çalışanları ve bu kişilerle yakın bağlantısı olan kişilerin geçmişleri, yazıları, sosyal medya paylaşımları incelendiğinde ortaya ilginç bir tablo çıkar: Birbirinden çok farklı ülkelerde, farklı sosyal çevrelerde yaşıyor gibi görülen bu insanlar, ortak bir felsefeyi savunmakta, daha da önemlisi bu felsefeyi yaygınlaştmak için uğraşmaktadır.

Bu kişilerin mantıkları ve üslupları şaşırtıcı derecede birbirine benzerdir. Hatta öyle ki, kullandıkları cümleler dahi birbirinin aynıdır. Alıntılarına yer verdikleri yazarlar veya şairler, kullandıkları fotoğraflar, övdükleri şahıslar hep aynıdır. Çoğunlukla eziklik duygusu yaşayan bu şahısların, bunu örtbas edebilmek için, kendilerini toplumdan üstün gören, ukala üslup kullanmaları dikkat çeker. Bu kişiler çoğunlukla birbirleriyle açık veya örtülü bağlantı-

Çeşitli grup-
ların içinde
yer almak
için görünü-
münü sürekli
değiştiren Ed
Husain

dırlar. Birbirlerini över, ön plana çıkarır, yazılarını ve yorumlarını paylaşır, bu şekilde birbirlerine desteklerini gösterirler.

Hiç şüphesiz bu ilginç yapılanmayı tam teşhis edebilmek için, bu çevrenin merkez noktalarından biri olan Quilliam Vakfı'nın kurucusu Ed Husain'in felsefesini ve faaliyetlerini ayrı olarak ele almak gereklidir. Ed Husain'in hayatı, içinde yer aldığı projeler, bağlantıda olduğu çevreler geniş bir açıdan değerlendirildiğinde, ilk domino taşına dokunulmuş gibi tüm gerçekler ardı ardına açığa çıkacaktır.

Ed Husain, Quilliam Vakfı'nın ikinci kurucu üyesidir. Bangladeş asıllı bir aileden gelen Ed Husain'in gerçek adı Muhammed Mahbub Husain'dir. Peygamberimiz (sav)'in ismi olan "Muhammed" ismini taşımaktan –Haşa- utandığı için yerine "Ed" ismini kullanmayı tercih etmiştir. Radikal kökenlidir; geçmişte Hizb ut-Tahrir örgütünde bulunmuştur.

Kendi yazılarında kendisini "İslam'ın ruhunu kaybetmiş", "Kuran'la bağlantısı kalmamış", "İslam'ı politik amaçları için kullanan", "iki yüzlü ve iki ruhlu" bir insan olarak tanımlar.

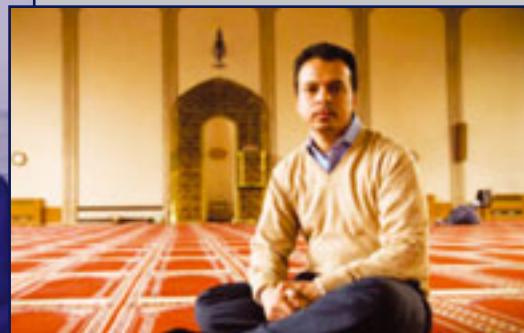
Husain, 2010 yılı itibarıyla kıdemli üye olarak Amerikan derin devletinin dış politika konusunda yönlendirdiği düşünce kuruluşu CFR'a (Council on Foreign Relations) katılmıştır. Şu an ise, Irak savaşının ve milyonlarca Müslümanın katledilmesinde öncü rol oynayan Tony Blair'in kurduğu, Tony Blair İnanç Vakfı'nda kıdemli danışman ve strateji direktörü olarak faaliyetlerini sürdürmektedir. Fakat halen Quilliam Vakfı'nın İngiltere danışma kurulu üye-

Bir yalan üzerine
Irak işgalinin ger-
çekleştirilmesi ve
1.2 milyon insanın
şehit edilmesi İngi-
liz halkın da tep-
kisini çekmiştir.
(Solda) İngiltere'de
eli kanlı Blair kuk-
lalarıyla yapılan sa-
vaş karşıtı gösteri

Ed Husain, kimi zaman cami içinde poz vermekte, kimi zaman da Müslümanların fişlenmesini istemektedir.

sidir ve ABD'de vakfin uzantısı olan bir kuruluşta danışmanlık yapmaktadır. Vakfin sayfasında Ed Husain için "İngiltere medyası, hükümeti, politik ve sivil kuruluşları ve dini organizasyonları ile yakın ilişkilerini sürdürmeye devam edecektir" denmektedir.

Yakın ilişki içinde olduğunu itiraf ettiği "İngiltere medyası, hükümeti, politik ve sivil kuruluşları ve dini organizasyonları"nın aslında İngiliz derin devletinin farklı kolları olduğunu söylemeye gerek yoktur.

Ed Husain'i, kendi vakfı bünyesindeki düşünce kuruluşunda yönetici konumuna getiren Tony Blair da, şahsen Quilliam Vakfı'nın hükümetten fon alabilmesi için lobi faaliyeti yapan kişilerden biridir.

Bu kısa özgeçmişinden anlaşıldığı gibi Ed Husain, İngiliz derin devleti ile anılan birçok kuruluşla yakın ilişkiler içindedir.

Geçmişinde Hizb ut-Tahrir gibi çeşitli radikal örgütler içinde yer alması kendisini şu an bulunduğu noktaya getirenler için bulunmaz bir imkan olmuştur. Böylece "İslam alemini yakından tanıyan, Müslümanların gerçeğini bilen insan" imajı kolaylıkla oluşturulmuştur. Bu imaj, gerek İslam alemi gerekse Batı'ya yönelik propagandada önemli bir dayanak noktasıdır. Batı'ya "Bakın bu insan Müslümanların iç yüzünü biliyor, onların arasından geliyor, bunu iyi değerlendirin" mesajı verilirken, İslam alemine ise "Bu size yabancı biri değil, çekinmeden onunla bağlantı kurun" denilmekte böylece her yerde rahat faaliyet yapabilmesi sağlanmaktadır. Husain, 2003 ve 2005 yılları ara-

sında Şam'da ve Cidde'de yaşamıştır. Bu süre içinde de o bölgelerdeki Müslüman toplulukları, grupları ve kişileri gözlemlemiş, kimlerle yakın bağlantı içinde olması gerektiğini, kimleri nasıl kullanabileceğini tespit etmiştir. Bu tespitlerini ilerleyen yıllarda Müslümanlar aleyhinde kullanmıştır.

Suudi Arabistan'da bulunduğu sırada yaptığı bu çalışmayı kendi kitabında şöyle anlatır:

Suudi Arabistan'da kalırken Asya kökenimi asla ortaya çıkarmadım. Keçi sakalm ve iyi Arapçam sayesinde birçok kişi beni Arap sanıyordu. Beni "gerçek bir Suudi" zannediyorlardı. Gerçek kökenlerimi sakladığım için diğer türlü öğrenmeyeceğim birçok bilgiye ulaştım.

Nitekim daha sonra Suudi yönetimi tarafından Ed Husain'in ülkeye girişi yasaklanmıştır.

"Çeşitli ülkelerde, devlet yöneticileri ve hükümet temsilcileri ile yakın ilişkileri bulunan ve uluslararası strateji çalışmaları yapan insan" imajı Ed Husain'e geniş bir faaliyet alanı sağlamıştır. Aslında İngiliz derin devleti tarafından Ed Husain'in hareket kabiliyetini artırmak için oluşturulmuş olan bu imaj, özellikle İslam ülkelerinde, söz konusu düşünce kuruluşlarının zihniyetine yaklaşma potansiyeli bulunan kişilerin tespit edilmesine ve onların yönlendirilmesine olanak sağlamıştır. Bu sayede hem İslam ülkelerinde hem de Batı'da istediği gibi çalışmalar yürüten Ed Husain, savunduğu felsefeyi kolay benimseyebilecek kişileri tespit etme ve onları hedefleri doğrultusunda yönlendirme imkanı bulmuştur. İlk planda konferanslar ve toplantılar düzenlenerek ya da internet ve sosyal medya üzerinden doğrudan iletişime geçerek bu kişilere ulaşmıştır.

Çoğu zaman faaliyette bulunulacak ülkeye çeşitli işbirliği ve ittifak önerileri yapılmakta, o ülkeye yardımcı olunuyor izlenimi verilmektedir. Daha sonra, yönlendirmeye açık kişilere uluslararası platformda kariyer olanakları sunularak bunlar etki altına alınmakta, bir süre sonra ise bu kişiler yaşadıkları ülkeler aleyhine bir bilgi kaynağı olarak kullanılmaktadır.

Ed Husain'in kurguladığı ve daha önce detaylarını verdığımız PREVENT programı da, aslında söz konusu düşünce kuruluşlarının Müslümanlara yönelik bakış açısını belgelemektedir. Bu proje Müslümanların hayatlarının her

anının denetim ve kontrol altında tutulmasının, bu yolla ezilmelerinin bir başka adıdır. Hiçbir suça karışmayan Müslümanlar da dahil olmak üzere, tüm Müslümanlar hakkında casusluk faaliyeti yapılmasını içeren söz konusu proje, sadece Müslümanlar tarafından değil, insan haklarının üstünlüğüne inanan herkes tarafından şiddetle eleştirilmiştir.

Burada şunu belirtmek gerekmek ki, her devlet, güvenliği ve huzuru sağlayabilmek için vatandaşlarının faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olma hakkına sahiptir. Ancak bu, hiç kimseye, kişilerin anayasal özgürlüklerini ihlal etme hakkı tanımaz. Tüm sivil hareketler, ülkelerin anayasalarına dayalı olarak hukuk içinde kalarak denetlenmelidir; ancak masum bireylere potansiyel suçlu muamelesi yapılamaz. Dolayısıyla insanları, özellikle de Müslümanları, her an suç işlemeye hazır olarak görüp, bu kişilerin özel hayatları da dahil tüm yaşantılarını her an her dakika gözlemlemek hukuka uygun değildir. Böyle gayri hukuki projeler ancak derin devlet zihniyetiyle üretilip hayatı geçirilebilir. Nitekim Liberty İnsan Hakları Grubu yöneticisi Shami Chakrabarti de, Ed Husain'in geliştirdiği savunduğu söz konusu proje hakkında şunları söylemiştir:

Bu proje, modern zamanda, İngiltere'deki masumların düşüncelerini ve inançlarını hedef alan en büyük yurtçi casusluk programıdır. Bu, masumlara yönelik bilgi toplama programı ve insanlara da, tavırlarından dolayı değil, sadece inançlarından dolayı yönlendirilmiş bir casusluk programıdır.³⁸³

Böyle bir faaliyetin, Müslümanlara yakınımış gibi görünen bir vakıf üzerrinden yapılması çok daha vahim bir durumdur. Açıktır ki, söz konusu vakıflar büyük bir perdeleme görevi görmekte, İngiliz derin devletinin özellikle Müslümanlara yönelik ezici ve tahakküm altına alıcı planlarını uygulamaya koymaktadır.

15 Temmuz Darbe Planları ve Ed Husain

Ed Husain ve çevresi, Birleşik Arap Emirlikleri, Ürdün, Mısır gibi ülkelerde oldukça rahat hareket etmekte ve çeşitli faaliyetlerde bulunmaktadır. Kuşkusuz bu ekibin ilgi alanlarından biri de Türkiye'dir. Demokrasi dışı yollarla hükümeti devirmek, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ı

etkisiz hale getirmek, böylece Türkiye siyasetini istedikleri gibi yönlendirmek amacıyla olan çevrelerin bu düşüncelerini farklı platformlarda ifade ettiğleri bilinmektedir.

30 Mart 2014 Yerel Seçimlerinin hemen öncesinde yayınlanan, Ed Husain, Henri Barkey, Türkiye eski ABD büyükelçileri Eric S. Edelman ve Morton Abramowitz imzalı bir rapor da bunlardan biridir. Türkiye'ye yönelik sayısız tehditlerle dolu olan analiz raporunda, Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'a yönelik askeri bir darbe yapılması gereği ifade edilmiş ve o tarihlerde henüz gerçekleşmemiş olan **15 Temmuz darbe girişimi tüm detaylarıyla anlatılmıştır**.

Bu rapordan çeşitli bölümler aşağıda detaylandırılmıştır; bu bölümlerin çok iyi akılda tutulması gerekmektedir:

(Üstte solda) Eric S. Edelman
(Üstte sağda) Morton Abramowitz
(Altta solda) Ed Husain
(Altta Sağda) Henri Barkey

Bu isimlerin hazırladığı Türkiye raporunda, 2 yıl önceden 15 Temmuz darbe girişimi tarif edilmiştir.

Bipartisan Policy'nin 14 Mart 2014 tarihli "Turkey's Local Elections" (Türkiye'nin Yerel Seçimleri) İsimli Raporu

Rapordaki Sn. Recep Tayyip Erdoğan'a Yönelik Mesnetsiz Yakıştırmalar (Sn. Cumhurbaşkanımızı tenzih ederiz)

2011'de **Erdoğan hırsları**, İslami muhafazakar hareket içinde bir savaşın gelişmesine neden oldu. Erdoğan bundan önceki iki yılı bir zamanlar yakın sırdaşı olan Cumhurbaşkanı Gül'ün **altını oyarak** geçirmiştir. Erdoğan'ın amacı **kendisi için göz koyduğu** bu makama Gül'ün yeniden seçilmesi ihtiyalini önlemekti. Fakat **Gülençüler Erdoğan'ı kendi durumlarına karşı, giderek büyüyen bir tehdit olarak gördükleri için**, Gül'ü, Başbakan Erdoğan'ın iktidarını potansiyel olarak durdurabilecek bir kişi olduğunu düşünenek güçlü biçimde desteklediler. ... Gülen hareketi ve Gül her ikisi de Erdoğan'ın gücünün genişlemesi nedeniyle mevcut konumlarını kaybetme ihtiyali olduğunun farkında oldukları için **Erdoğan'ın hırslarını dizginleyip durdurmak için birleştiler.**

Erdoğan görünüşe bakılırsa iktidarda kalabilmek için giderek artan biçimde **dünyanın diğer otokratlarının yolundan gidiyor. Türk toplumu böyle bir liderle katlanacak mı** ve dolayısıyla Erdoğan daha çok Vladimir Putin veya Viktor Yanukoviç gibi liderlere benzeyecek mi, bu önmüzdeki yılların başlıca sorusu.

Türkiye'de Kargaşa ve Ayaklanmaların Gerçekleşeceği İddiası

Türkiye istikrardan ziyade, **bir kargaşa ve istikrarsızlık ortamına giriyor** ve ülke, istikrara kavuşmadan önce **büyük ayaklanmaların** gerçekleşeceği **kesin görünüyor.**

AKP'nin kıdemli üyelerinden Başbakan Yardımcıları Ali Babacan ve Bülent Arınç açık olarak kendilerini **Erdoğan'ın düşündürmez, otoriter ve İslamcı yaklaşımından** uzak durmaya çalışmışlardır.

Yolsuzluk soruşturması özetle Erdoğan'ı savunmaya geçirmiştir. Daha önce iktidarınları güçlendirmek için tasarlanan **sıkı yönetim yanlısı adımları** **şimdiden onun iktidardan düşmesini önlemeye yarıyor.** Bu gerçekler karşısında ancak baskıcı ve otoriter yöntemleri **daha fazla uygulayarak iktidarda kalarabilir** ve kamuoyuna kendisini suçlayan delillerin ulaşmasını önleyebilir.

FETÖ Hareketinin Övülmesi

Fethullah Gülen hareketi doğrusunu söylemek gerekirse **siyasi bir güç değil**. Aslında **iktidarı kazanmaya çalışmıyor** veya seçimlere adaylarını yerleştirmiyor; siyasi bir parti değil. Fakat **Türk siyasetinde en önemli güçlerden biri olduğu kesin bir gerçek**. ...

Gülen hareketi Erdoğan'ı **kanunsuz ve yolsuzluğa karışmış bir diktatör** olarak kınamış, **Erdoğan, ailesi ve en yakın dostları hakkında iddia edilen suçlarla ilgili deliller yayılama yoluna gitmiştir**. ...

Şimdiye dek uygulanan yasalar bu yönde görünüyor; fakat Gülen topluluğunun medya organları ve kamu kuruluşları, dahası devlet bürokrasisindeki varlığı sürdüğü müddetçe bu misyon tamamlanmamış kalacak. Dolayısıyla asıl soru **Erdoğan'ın Gülen topluluğuna ait medya kuruluşlarını kapatıp anlaşmazlığı arttırma veya hatta çok fazla sayıda Gülenciyi hapsetme yoluna gitme yolunu seçip seçmeyeceği**. ...

Aksine, **Gülen hareketinin stratejisi yerel seçimlerle ayakta duracağa veya yıkılacağı benzemiyor** – hatta bu uzun vadeli strateji yoluyla **ERDOĞAN'IN ULUSLARARASI VE ULUSAL ÇAPTA MEŞRULUĞU YOK EDİLECEK**. Yerel seçimler ise **planın yalnız bir unsuru**. Bu nedenle AKP seçimleri kazanırsa bu Erdoğan'ın beladan kurtulduğu anlamına gelmemeli. Tam aksine, bu seçimler, beklenen Cumhurbaşkanlığı ve Parlamento seçimlerinde yaşanacak **çok daha şiddetli savaşların bir habercisi olarak görülebilir**. Aslında yerel seçimler, eğer Erdoğan'ın ve AKP'nin tahmin edilenden daha zayıf olduğunu ortaya koyarsa gerçekten önemli sayılacaklar, bunun için üç başlıca kriter bulunuyor: (1) toplam oy yüzdesi; (2) İstanbul'daki belediye seçimleri; (3) Ankara'daki belediye seçimleri.

Ekonomik Kriz Çağrıları

Böylece **ekonomik bir kriz** sadece AKP'ye oy vermekte isteksiz olanları değil, **Erdoğan'ın çekirdek destekçilerinin ceplerini hızla vurabilir**. Aslında **ERDOĞAN'IN ÇÖKÜŞÜNÜ TETİKLEYECEK EN GÜÇLÜ ETKEN EKONOMİK KRİZ OLACAKTIR**, çünkü bu aynı zamanda AKP politikacılarının onu kitleler halinde yalnız bırakmasına yol açabilir. Erdoğan'ın konuşmaları ve politikaları Türkiye'nin bir yatırım merkezi olarak cazibesini yitirdiği bir sırada yatırımcıları daha fazla tehdit ederken, **Erdoğan açıkça ateşle oynamaktadır**.

250 Vatandaşımızın Şehit Edildiği 15 Temmuz Hain Darbe Girişiminin Ön Hazırlığı

Türkiye'nin seçim döngüsünün bir dizi faktöre bağımlı olduğu görülmüyor. Bunların arasında başlıca olan hükümete karşı yolsuzluk soruşturmaları ve ülke ekonomisinin durumu. Diğer belirleyici temel unsurlar, **ASKERİN Sİ-YASETTE TEKRAR OTORİTE KULLANIP KULLANAMAMASI** ve Batı dünyasının tavrı olacaktır.

Bu nedenle Erdoğan'ın suçla ilişiği olduğunu gösteren zarar verici ve kendini suçlu çıkartan delillerin, 30 Mart yerel seçimlerinden sonra da yayınlanmaya devam edecegi ve bunun Cumhurbaşkanlığı seçimleri yaklaşıkça artacağı görülmüyor. **Dolayısıyla AKP yerel seçimlerde başarılı olsa da, bu Erdoğan'ın güvende olduğu anlamına gelmemeli.** Tam aksine **Erdoğan'ı indirmek için uygulanan sistematik çaba büyük olasılıkla sürecek ve hatta DAHA DA ŞİDDETLENECİR.** Uzun vadede halka, devletin tepesinde yolsuzluk ve otoriter bir rejim olduğunu kesintisiz delillerle hatırlatmak Erdoğan'ın toplumdaki duruşunu, çevresindekilerin birliğini yıpratacak, ve böyledice ülkeyi yönetme yeteneğini zayıflatacak.

15 Temmuz Darbe Girişimine İşaretler

Güлencilerin ortak korkusu, **üst düzey askerlerin Erdoğan'a sadakatini sağlamak için yeterli olacak mıdır?** 1960 darbesini gerçekleştirenlerin albaylar ve yüksek rütbeliler olduğu hatırlanırsa, **ORDUDAKİ GÜLENCİLERİN EĞER GÜLEN HAREKETİNE KARŞI BÜYÜK BİR OPERASYON YAPILIRSA BAĞIMSIZ HAREKET ETME RİSKİ VAR MIDİR?** Bu sorular şu an cevaplanamıyor olabilir fakat bu Türkiye'nin geleceğinde önemli bir rol oynayacak. Geniş perspektiften bakıldığından Türk devleti içindeki anlaşmazlıklar, İstihbarat Kurumunun Erdoğan'ın kontrolünde olması ve Güлencilerin yargıda ve poliste etkisi, **ORDUNUN TÜRKİYE'NİN İÇ İŞLERİNDE TEKRAR BİR TÜR ETKİ OLUSTURMASI İÇİN ŞARTLARI SAĞLAMIŞ DURUMDA.** Türkiye'deki gözlemciler halihazırda **ORDUDAKİ SUBAYLARIN DAVRANIŞLARINDA ÖNEMLİ BİR DEĞİŞİM OLDUĞUNU GÖZLEMLİYORLAR,** geçmiş haftalar içinde sivillerle ilişkilerinde tekrar kendilerine güven sergiliyorlar. Bu geçtiğimiz birkaç yıl içinde büyük ölçüde görülmüyordu.

Erdoğan'ın gerçekte seçilmiş bir sultan veya bir İslam lideri olmaya karar verdiğiinden bu yana **DEVLETİN BAŞINDAKİ GÜNLERİ SAYILIDIR.**

İktidarını yoğunlaştırmak için attığı her adımıyla daha fazla meşruiyetini kaybetmiş ve kendi iktidar tabanının olduğu kadar toplumun da büyük ölçüde desteğini yitirmiştir. **Giderek artan saçma davranışları ve dünya görüşünün komplolara dayanması nedeniyle yakın siyasi müttefikleri onu giderek daha fazla yük olarak görmektedir.**

Erdoğan'ın bu olumsuz gidişatı tersine çevirebileceğine inanmak için hiçbir sebep bulunmamaktadır. Aslında onun **iktidarda kalması için tek yol yönetiminde bütünüyle baskıcı ve otoriter bir model uygulamasıdır**; bunun sonucunda on yıl önce demokratikleşmeye elde ettiği kazanımları daha fazla aşınacaktır. Bu tür adımlar uluslararası pazarlar ve aynı zamanda Batılı güçleri uzaklaştmaya devam edecktir. O iktidardaki gücünü sıkılaştırıkça, iktidar onun elinden daha hızlı kayıp gidecektir. **ERDOĞAN SONUÇTA DIŞARIYA ZORLA ATILACAKTIR**, fakat asıl soru bu süre zarfında Türkiye'ye ne tür bir zarar vereceğidir.

Sayın Cumhurbaşkanımızın İngiliz derin devletinin sözünü dinlemesi isteniyor

Erdoğan daha fazla sıkışıkça, Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'nın bimsediği duruş daha fazla etkili olacak. Özel olmakla birlikte aynı zamanda kamuoyunda **önde gelen Batılı politikacılar tarafından yapılan eleştirilerin Erdoğan ve hükümeti tarafından dikkate alınması gerekiyor**. Erdoğan'ın içgüdülerini şimdiden dek muhalefete karşı otoriter taktiklerle mücadele etmek şeklindeydi, onun asıl endişesi siyasette hayatı kalmaktır. Fakat şu an ihtiyaç duyduğu uluslararası destek, otokrasi isteyen dürtülerinden **daha ağır basabilir**.

Bu son derece dikkat çekici rapor, 2014 Mart ayında yayınlanmasına rağmen, görülebildiği gibi neredeyse tüm detaylarıyla 15 Temmuz 2016 tarihinde gerçekleşen alçak darbe girişiminin alt yapısını tarif etmektedir. Söz konusu darbe girişiminin FETÖ tarafından gerçekleştirileceği açıkça ifade edilmekte ve hatta bunun; 1960 darbesine benzer şekilde albay rütbesindeki kişiler tarafından gerçekleştirileceği dahi belirtilmektedir. İngiliz derin devletinin "Türkiye'deki gözlemcileri"nin, orduda bir hareketlilik olduğuna dair "gözlemler" yaptığı belirtilmekte; adeta İngiliz derin devleti tarafından yapılan bu darbe hazırlığı, kapalı bir üslupla ifşa edilmektedir.

Tarif edilen bu darbe, rapordaki ifadelere bakılırsa "kesin olarak başarılı

İngiliz derin devleti, dakikalar içinde kardeşi kardeşe kırdıracak bir fitnenin ateşini yakabilmektedir. Allah'a şükür, Türkiye bu oyuna gelmemiştir.

"olacak" bir darbe olarak görülmektedir. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın güya "devletin başındaki günlerinin sayılı olduğu" ifade edilmiştir. Plan, İngiliz derin devletinin planıdır ve bu planın uygulayıcıları bu planın başarılı olmaması için kendilerince hiçbir sebep görememektedirler. Darbe girişiminden 2 yıl önce bir rapor kapsamında bütün bunların açıkça ve pervasızca yazılmış olması bile, bu konuda kendilerince ne kadar emin olduğunu gözler önüne sermektedir.

Tüm bu bilgiler, Ed Husain'in ve yandaşlarının Türk Devleti'ne, Türk Milleti'ne ve Sayın Cumhurbaşkanımıza bakış açısını göstermesi açısından son derece önemlidir. Karşımızda milletin özgür iradesini hiçe sayan, seçilmiş Cumhurbaşkanı'nı devirmeye azmetmiş bir zihniyet vardır. Ancak özellikle dikkat çeken bir başka husus, 15 Temmuz'da halka kurşun yağdırılanları, Meclisimizi ve Milletimizin göz bebeği Özel Harekat Dairesi'ni bombalayanları, tanklarla halkın üzerinden geçenleri destekleyen Ed Husain'in 15 Temmuz sonrasında Gazi Meclisimizi ziyaret etme pervasızlığında bulunabilmesidir. Sayın Cumhurbaşkanımız hakkında son derece çirkin ithamlarda bulunan, özel görüşmelerinde Sayın Cumhurbaşkanımızın devrilmesi için girişimler

yapan, Türkiye'nin iç karışıklıklarla çalkalanmasını öneren Ed Husain'in "Türkiye sevdalısı" gibi görünmeye çalışması kimseyi aldatmamalıdır.

Üstelik Ed Husain'in Hükümetimiz ve Sayın Erdoğan aleyhindeki çalışmaları bu raporla da sınırlı değildir. Yine ABD'nin eski Türkiye büyükelçileri Eric S. Edelman ve Morton Abramowitz ile birlikte hazırladığı "Türkiye'de Otokrasi nin Kanunileşmesi: Yeni Kanuni Değişiklikler" raporu da Sayın Erdoğan'a yönelik haksız ve ağır ithamlar içermektedir. Söz konusu raporu ilginç kılan bir diğer husus da, raporun FETÖ'nün savunduğu fikirlerle dolu olmasıdır. HSYK kanunundaki FETÖ etkisini azaltmak için yapılan değişiklikler, Twitter'da açılan sahte iftira hesaplarını kapatmak için Twitter yönetimine yapılan yasal çağrılar ve MİT üyelerinin yetkilerinin arttırılması gibi konular raporda tek taraflı, FETÖ mensuplarının savundukları tezlerle eleştirilmekte, Türkiye'ye yönelik mesnetsiz iddialar ortaya konulmaktadır.

Kut ve Çanakkale hezeyanlarının ardından İngiliz derin devleti, 15 Temmuz'da da mütihis bir yenilgi almıştır. İngiliz derin devletinin yıllardır kurguladığı tüm planlar bir anda alt üst olmuştur. Türk Milleti, Deccal Komitesi'ne unutulmayacak bir ders vermiştir.

TRTWORLD

Ed Husain, 15 Temmuz darbe girişiminin sonrasında, birkaç kez Meclisimize yaka kartsız olarak girmiştir, TBMM içinde poz vermiş ve TRT World'de boy göstermiştir. Türkiye'ye yönelik bir plan hazırlığının işaretleri görülebilmektedir. Oysa Türk Milleti, tarih boyunca kendisine oynanan tuzakları daima bozmuştur, daima bozacaktır.

Seçimle başa gelmiş olan AKP'nin ve Sayın Cumhurbaşkanımızın milli olması, İngiliz derin devletinin öylesine ağırına gitmiştir ki, bu iktidarı devirmek için "ekonomik kriz" ihtimali dahi gündeme getirilmiştir. Rusya ile ilişkilerimizin kasıtlı bir uçak kazası ile bozulması sağlanarak, ardından da Doların değeri artırılarak bu stratejilerin hayatı geçirildiği görülmüştür. Hükümetimiz ve halkımız bu oyuna izin vermemiş, Sayın Cumhurbaşkanımız ve Türk Hükümeti oyunu görerek, Putin ile müzakere yoluna gitmiş ve iki ülke arasındaki ilişkileri düzene sokmuştur. Darbe girişimi sonrasında başlayan kriz hazırlıkları da, yine Sayın Cumhurbaşkanımızın, Hükümetimizin ve halkımızın sağduyusu sonucunda bozulmuştur. O dönemde çağrısını yaptığımız dövizlerin bozdurulması, ev kirası ve yatırımların Türk Parası üzerinden yapılması konusu kısa süre içinde Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından dile getirilmiştir. Bu çağrıya icabet eden yatırımcılarımız ve halkımız, İngiliz derin devletine bir daha unutamayacağı bir ders vermiştir.

Söz konusu raporlar, aslında İngiliz derin devletinin idare etmek istediği ülkeler üzerinde planlar yaptığı ve kendi gündemündeki figürler yoluyla bu planları doğrudan ve pervasızca uygulamaya koyduğu gerçeğini ortaya çıkarmaktadır. İngiliz derin devletince hesaba katılamayan tek şey, Milletimizin iman gücü ve vatana sevgisidir. Bu büyük güç, Türkiye üzerinde hazırlanmış bu plana izin vermemiştir. Ne FETÖ katillerinin barınmasına izin verilmiş, ne ekonomik kriz hayat bulabilmiş ne de kalleş darbeye geçit verilmiştir.

Kendileri için "fil'i bir sembol olarak seçmiş olan İngiliz derin devleti temsilcilerine yönelik Kur'an'daki işaret bu açıdan çok manidardır:

Rabbinin fil sahiplerine neler yaptığını görmedin mi? Onların 'tasarladıkları planlarını' boşça çıkardı mı? (Fil Suresi, 1-2)

Kuşkusuz Yüce Allah, bu deccali sistemin bütün oyunlarını boşça çıkarmıştır. İngiliz derin devleti, Türkiye'nin kapılarının kendilerine kapalı olduğunu umarız anlamıştır. Türkiye, Mehdi (as)'ın zuhur yeri, İslam aleminin kurtuluş merkezi, tüm dünya barışının ana karargahıdır. Allah, Türkiye üzerinde oynanacak hiçbir oyuna izin vermemektedir; vermeyecektir.

Yüce Rabbimiz ayetlerinde şöyle bildirir:

Doğrusu onlar, hileli bir düzen planlayıp kuruyorlar;

Ben de bir düzen kurup hazırlıyorum.

Sen kafirlere bir mühlet ver, az bir süre tanı. (Tarık Suresi, 15-17)

Türkiye üzerinde karanlık bir planın yapıldığı bu rapor, özellikle Türk aydınları ve tüm Türk halkı için önemli bir delil olmalıdır. Bu rapor ve bunun gibi söz konusu düşünce kuruluşlarında İngiliz derin devleti yönlendirmesiyle alınmış kararlar, ülkelerin geleceğine yönelik tehlikeli planlar içermektedir. Bu planlar, oldukça kanlı eylemlerle hayatı geçirilmeye çalışmaktadır. Söz konusu planlarının tümünün Türk Milleti'nin iradesi ile engellenmiş olması, İngiliz derin devletini oldukça kızdırılmış olacak ki, başarısız darbe girişiminin hemen arkasından terör olayları ve özellikle PKK terörü şiddetlenmiştir. İngiliz derin devletinin piyonları devreye sokulmuş, farklı stratejilerle Türkiye'yi güçsüzleştirme çabasına girmiştir.

Dolayısıyla halkımız daima uyanık olmalıdır. Tehlike geçmiş değildir. İngiliz derin devleti, Türkiye'yi özel bir hedef haline getirmiştir. Ülkemiz hakkında mesnetsiz yorumlar yapan, ülkemiz hakkında kara propaganda görevini üstlenen ve bu kişileri yakından destekleyen her kişi ve kurum dikkatle incelemelidir. İngiliz derin devletinin çeşitli kollardan faaliyetlerini yürüttüğü, bu yönde asıl olarak ajan ve yancılar kullandığı ve bu yancılarla küçük menfaatler karşılığında her şeyi yaptırdığı unutulmamalıdır.

Ed Husain'in Kendisiyle İlgili İtirafları

Quilliam Vakfı'nın 2008 yılındaki kuruluşundan bir yıl önce Ed Husain, *Islamist* adında bir kitap yayınlamış ve bu kitabı sayesinde dünyada tanınır hale getirilmiştir. Genel olarak dünya çapında propagandası yapılacak vakıflar ve kişiler hakkında böyle kitapların önden servis edilmesi bilinen bir yöntemdir. Servis edilen bu tip kitaplar, önceden detayları belirlenmiş içeriklerdir ve özellikle bir kısım medya tarafından yaygınlaştırılarak tüm dünyaya tanıtılmaktadır. Böylelikle söz konusu kişiler "tanınır" hale gelmekte ve bu kişilerin sonraki faaliyetleri bu ün üzerinden dünyaya tanıtılmaktadır.

Piyasaya sürülecek her propaganda kitabında olduğu gibi Ed Husain'in The Islamist kitabı da, bazı kesimler tarafından bir seri revizyondan geçmiştir. İngiliz yazar Nafeez Ahmed, söz konusu kitapla ilgili şu bilgileri aktarmaktadır:

2013 sonunda Husain'in İslamcı kitabının "fiilen Whitehall'da (Kraliyet Sarayı) bir başkası tarafından yazıldığını" ifade eden İçişleri Bakanlığı'ndan eski bir üst düzey araştırmacıyla mülakat yaptım.

O yetkili bana, Jack Straw ve Gordon Brown'la "çok yakın bağlantıları olan" bir hükümet yetkilisi tarafından 2006'da kendisine taslağın Ed tarafından yazılıdı ama hükümet tarafından "süslenidi" bilgisinin verildiğini anlattı. Memur ona, "Kitabin en az 5 müsveddesini gördüm. Sonucusu ilkinden oldukça farklıydı" demiş.

Kaynak, taslağın tamamen siyasi, hükümet yanlısı bir tavırla değiştirildiğini söylemiş. Resmi olarak yayımlanmasından önce Ed Husain'in müsveddesine ilavelerde bulunan kurulda Başbakanlık, Ortak Terörizm Analiz Merkezi, istihbarat kurumları, Dışişleri ve İçişleri bakanlıklarından üst düzey yetkililer de varmış.

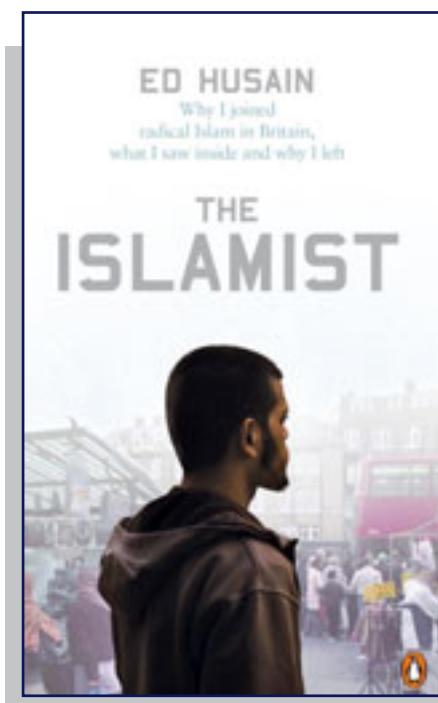
*Bu iddiaların doğru olup olmadığı konusunda defalarca Ed Husain'e sorular sordum ama cevap vermedi. Husain'in yazılarındaki "hayalet yazarlık" konusunda hükümetin rolünün farkında olup olmadığını, kendisi de Radikal'in üretilmesinde benzer tecrübeler yaşamış olmasına rağmen Nawaz'a da sorдум. O da cevap vermedi.*³⁸⁴

Nafeez Ahmed, kitap yayınlanmadan bir yıl önce, Ed Husain'in ilginç ve organize bir şekilde "dünyaya tanıtıldığını" ise şu cümlelerle ifade etmiştir:

(Ed Husain'in) Hizb ut-Tahrir karşıtı manifestosu, The Islamist kitabının yazılmasında ona yardım ediyordu. Kitap aynı zamanda hükümet tarafından da en üst düzeyde tetkik ediliyordu.

*İngiliz Hükümetinin, kitabı 2007'de yayımlanmasından bir sene önce Husain'le olan özel ve gizli ilişkisi, Quilliam Vakfı kurucusunun, resmi biyografisine rağmen umumi radara yakalanmadan uzun bir süre önce Whitehall'daki Kraliyet Sarayı'na kapandığını gösteriyor. O, bu düzeyde bağlantıları nasıl kurabildi?*³⁸⁵

Özel bir proje dahilinde piyasaya sürüldüğü bu sözlerden açıkça anlaşılan söz konusu kitapta, Ed Husain'in hayatının bir aşamasında İslam'dan uzaklaştığını ve imanını kaybettiğini açıkça ilan etmesi ve Rumiliği benimseyerek

Bir propaganda kitabı olarak piyasaya sürülmlesi planlanan Ed Husain'in *Islamist* kitabı, İngiliz derin devletinin kurmayları tarafından revizyondan geçirilip servis edilmiştir.

homoseksüelliği ve evrim iddialarını desteklemesi dikkat çekmektedir. İngiliz derin devletinin özellikle propagandasını yaptığı kavramlar, geçmişi "radikal" olan bir kişi üzerinden bu şekilde provoke edilmektedir. Bu provokasyonun gereken etkiyi vermesi için söz konusu kitabıla ilgili yüzlerce inceleme, röportaj ve makale yayınlanmış ve ciddi bir halkla ilişkiler çalışması yapılmıştır. Kitabın, İngiltere Terör Analiz Merkezi, üst düzey hükümet yetkilileri, istihbarat servisleri, Dışişleri ve İçişleri Bakanlıklar tarafından eklemeler yoluyla şekillendirildiği sıkılıkla dile getirilmektedir.

Ed Husain'in söz konusu kitapta "imanını yitirmekte olan bir Müslüman" şeklinde sunulması özel bir stratejidir. Böylelikle Müslümanlara güya bir yol çizilmiş olmakta ve radikalizm gibi İslam ile ilgisi olmayan bir kavram üzerinden İslam dini suçlanmaktadır (İslam'ı tenzih ederiz). Bu stratejiye uygun olarak Husain, kitabında, "*Allah'a inancını yitirdiğini, İslam'ın Kutsal Kitabı ile bağıını kaybettiğini, iki yüzlü ve iki kişilikli olduğunu*" kendi sözleriyle ifade etmiştir:

(Buradaki tüm ifadelerden Allah'ı, İslam'ı ve Kur'an'ı tenzih ederiz.)

*Artık O'nun adına yaşamamızı isteyen bir Allah'a inanamıyorum. Aslında Allah'ın artık "O" olduğunu bile düşünmüyordum... Allah, insanların icadıydı, insanlara ait bir çıkarımıdı.*³⁸⁶

*Hizb içinde daha aktif rol oynamaya başladıkça Allah'a yakınlığım en düşük seviyelere inmiştim. Hayatımdaki Allah'ın varlığı -bana ebeveynlerimin armağanıydı- kaybolmuştu. Hedef kitlem üzerindeki duruşumu devam ettirebilmek için dıştan bakıldığından dindarlığım gibi alametler gösteriyordum ancak artık dindar bir Müslüman değildim.*³⁸⁷

*İslam'ın kutsal kitabıyla bağlantımı kaybetmiştim.*³⁸⁸

*İki ayrı hayatım vardı: Özel hayatımda çok serbest düşünüyordum. İslamlıların arasında ise onların bir "kardeşiydim". ... Hala iki yüzüm, iki kişiliğim vardı.*³⁸⁹

*İslam'ı manevi bir yol olarak kabul edemiyordum.*³⁹⁰

Şunu önemle belirtmek gerekmek: Bir kişi inançsız olabilir, Allah'a iman edemiyor olabilir. Bu, onun özgür seçimidir ve bu konuda hiç kimseye baskı

yapılması doğru değildir. İnançlı veya inançsız her insan, bu toplum içinde rahat ve özgürce yaşamaya, korunup saygı görmeye layiktir; hiç kimse inancından dolayı sorgulanamaz, kınanamaz. Bu, her şeyden önce bizlere Kur'an'ın öğrettiği bir gerçektir:

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. (Bakara Suresi, 256)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin."
(Kehf Suresi, 29)

Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın.
Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin. (Gaşîye Suresi, 21-22)

Burada Ed Husain'in inancını yitirdiğine ilişkin itiraflarını ifşa ederken amacımız başkadır. Bu sözlerin sahibi olan kişi, kendisini Müslüman olarak tanıtmakta, Müslümanları kurtarmak adına ortaya çıktığını iddia etmekte; fakat aynı zamanda yoğun şekilde dinsizlik propagandası yapmaktadır. Bu propaganda dahilinde Allah'ı, Kur'an'ı ve İslam'ı suçlamakta (Yüce Rabbimizi, Kutsal Kitabımız Kur'an'ı ve İslam'ı tenzih ederiz), tüm Müslümanları potansiyel terörist olarak görmekte ve göstermekte ve hatta İngiliz Hükümeti'ne Müslümanların fişlenmesi gerektiğini salik verip onların takip edilmeleri gerekligiine inanmaktadır.

"Müşlûmanım" diyerek ortaya çıkan, fakat Müslümanlara yönelik bu tip faaliyetler yürüten bir kişinin, İslam ve Allah inancı konusundaki gerçek fizikleri önemlidir ve bilinmelidir. Bu bilindiğinde insanların değerlendirmeleri de buna göre olacaktır. Özellikle Müslümanlar, kendilerini aldatma hatasına düşmeyeceklerdir. Dolayısıyla, buradaki eleştiri konumuz inançsızlık veya inançsız insanlar değil; Müslüman görünümü altında Müslümanlığa aykırı düşünen ve bu düşüncesini yaygınlAŞırmaya çalışanlardır.

Kitabında, lisedeyken Cemaat-i İslami faaliyetlerine destek verdiğiğini anlatan Ed Husain, kendi anlatımıyla bir süre sonra Hizb ut-Tahrir'e girmiŞ ve grubun düzenli toplantılarına katılmıştır. Anlatımlarına göre Husain'in Hizb ut-Tahrir'deki faaliyetleri İngiliz derin devleti tarafından desteklenmiş ve bu grup üyelerinin verdiği demeçler gazetelerde, televizyonlarda yer almıştır. Ed Husain kitabında bunu açıkça belirtmektedir:

İngiltere, Hizb'e fikirlerini ifade etme ve çekinmeden üye edinme özgürlüğünü verdi. Hizb, İngiltere'de yasal ancak Arap dünyasında illegal bir yapılanmadı. İngiliz Devleti ortadan kaybolmasını istemediği takdirde yok olmazdı.³⁹¹

Söz konusu itiraf, radikal bilinen çeşitli örgütlerin doğrudan İngiliz derin devletinin denetiminde olduğunun da bir itirafi niteliğindedir.

Ed Husain, "MI5, ne yaptığımızı, neyi savunduğumuzu kesinlikle çok iyi biliyor fakat yine de bize İngiltere'de faaliyet yapmamız için yeşil ışık yakıyorlar"³⁹² derken kendilerine verilen bu destekten bahsetmektedir. Bu örgütlenme içinde Ed Husain, ilginç bir şekilde kendince diğer Müslümanlardan üstün olduğuna inanmıştır:

*Şimdi sadece tanıdığım bildiğim diğer tüm Müslümanlar gibi degildim; daha iyi ve daha üstündüm.*³⁹³

Bu açıklamaların sonrasında Ed Husain, ilginç bir itiraf yapar:

Ed Husain, Hizb ut-Tahrir'de bulunduğu yıllarda MI5 ve İngiliz medyasının sürekli kendilerine destek verdiği belirtmiştir.

Bu tür aldatmacalar sadece İngiltere'deki küfür yöneticilere yönelik değildi. Müslümanlar arasında bile ikiyüzlü kurnaz profesyonellerdir.

Bu sözler, İngiliz derin devletinin oluşturmayı arzuladığı Müslüman portresini hatırlatmaktadır. İngiliz derin devleti, genellikle kendi safına çekmek için, "kibirli ve gururlu yapıya sahip, kurnazlığı sayesinde iki taraflı davranışını itiraf edebilen, imanı zayıflatmış Müslüman karakterini" ön plana çıkarmaktadır. Buradaki tarif de, imanı ve kişiliği zayıf bazı Müslümanlar için model olarak sunulmaktadır. Keza, İngiliz derin devletinin yaklaştığı kişilerin ve grupların ortak özelliği, samimi Müslümanları kendilerince akılsız olarak değerlendirmeleridir. Ancak bu kişiler, kendilerinin ulaşılamaz dâhiler olduğunu inanırlar. (Tüm samimi Müslümanları tenzih ederiz)

Ed Husain, kitabında, İngiltere medyasının kendilerine o dönemde nasıl destek verdiği söyle anlatmaktadır:

İngiliz medyası bize daha fazlasını sağladı: Arap diktatörler, kırk yıl önce yasaklıkları bir grubun profilini yükseltmek için çok endişelilerdi. İngiltere ise ... Hizb'e yeni bir soluk vermişti. Medyanın ilgisinden dolayı üzermizde bir neşe vardi; ve şimdi ülkenin dört yanındaki İngiliz üniversitelerinde boy göstteriyorduk. Artık tek bir kolejdeki İslami Toplumun başkanı olmaktan çıkışmış ve İngiltere'nin en önde gelen eğitim kurumlarındaki hırslı öğrenciler ağının bir parçası haline gelmiştim...³⁹⁴

Her şeyden önce, İngiliz istihbaratının ve medyasının kendine tehlke olarak gördüğü bir örgütlenmeye izin vermeyeceği açıktır. Derin devletin hizmetinde olması dışında, dışarıdan bakıldığından radikal ya da aşırılıkçı gibi görünen bir Müslüman örgütün İngiltere sınırları içinde faaliyetlerine devam etmesi mümkün olamaz. İngiliz derin devleti söz konusu yapılanmaya destek vermiştir, çünkü böyle bir örgütlenme derin devletin İngiltere'de bulunan Müslümanların içine ajan yerlestirebileceği, onların şahıslarını, ailelerini ve yakın çevrelerini tanıabilecegi, haklarında her türlü gizli bilgiye ulaşabilecegi çok uygun bir yapılanmadır.

Gerçekte işin aslı çok daha büyüktür. Bu tip radikal örgütler, doğrudan İngiliz derin devletinin üretimidir. Bu konuya kitabın 3. cildinde geniş yer verilecektir.

Quilliam Vakfı İdeolojileri

İngiliz derin devletinin adeta resmi ideolojileri haline gelen homoseksüellik, Darwinizm ve Rumilik, daha önce de belirttiğimiz gibi özellikle İslam Dünyası'na yönelik bir yozlaştırma ve manen zayıflatma politikası dahilinde sistemli şekilde telkin edilmektedir. Bu politikanın hayatı geçmesi için de, çeşitli düşünce kuruluşları devrededir.

Quilliam Vakfı, özellikle kurucularının homoseksüelliğe, Darwinizm'e ve Rumiliğe verdiği yoğun destek ve bu yönde gerçekleştirdikleri vakıf faaliyetleri ile gündeme gelmektedir. Özellikle Vakfın sosyal medyayı kullanarak yaptığı propagandalar hedeflenen kişilere ulaşmakta ve söz konusu düşünce kuruluşlarının gözdesi olmak isteyen bir kısım yancılar da bu görüşlerin hazır destekçileri olmaktadır.

Vakfın, bu propaganda dahilinde yaptığı faaliyetler şöyle özetlenebilir:

Quilliam Vakfı'nın Homoseksüellik Propagandası

Kuran'da homoseksüellik açıkça haram kılınmış ve Araf Suresi'nde "hayasızlık" (80. ve 81. ayetler) olarak tarif edilmiştir. Adı geçen vakfın, Allah'ın belirttiği bu açık hükmeye rağmen homoseksüelliği savunmasının ve bu yönde propaganda yapmasının arkasında ne olduğunu dikkatle incelenmesi gerekligi açıktır.

Quilliam Vakfı'nın 27 Nisan 2016 tarihinde düzenlediği "Unbreakable Rope" (Kopmaz Halat) başlıklı panelde homoseksüellik, Kuran'a ve İslam'a aykırı bir eylem olmasına rağmen açıkça desteklenmiş ve sözde meşru gibi lanse edilmeye çalışılmıştır. Panelde, İngiltere'nin, kendini Müslüman olarak tanıtmaya çalışan homoseksüelleri konuşmacı olarak katılmıştır. Buradaki

amaç, söz konusu homoseksüelleri ön plana çıkararak, İslam'ın güya homoseksüellik gibi bir haram ile bağıdaştığı algısı oluşturmaktır. Bu telkin ile Müslümanların yozlaşması ve manevi güçlerinin kırılması hedeflenmektedir.

Bir Zihin Kontrolü Paneli: Unbreakable Rope

İslam'ı, haram bir fiil olan homoseksüellikle bağdaştırma amacıyla yapılan algı operasyonu örneklerinden biri "Unbreakable Rope" (Kopmaz Halat) adı altında gerçekleştirilen paneldir. Panelin konuşmacıları ise şu özelliklere sahip kişilerdir:

Asifa Lahore; İngiltere'nin en onde gelen transseksüellerinden biri olarak biliniyor. Homoseksüelliğiyle ve homoseksüelliği konu alan tiyatro oyunlarıyla tanıyor.

Aria Alagha; Londra'da yaşayan homoseksUEL bir sosyal medya uzmanı. Ailesi İranlı. Müslüman dünyası içinde homoseksüellerin sözde meşru görülmESİ için çalışmalar yapıyor.

Khakan Qureshi; 22 yaşından bu yana homoseksUEL hayat yaşamadığını söylüyor. Yazılarıyla, katıldığı programlarla, anlatımlarıyla, Müslümanlar arasında homoseksüelliği gündemde tutan kişilerden biri.

Peter Tatchell; İngiltere'nin en bilinen homoseksüellerinden biri. Bir çok ülke de homoseksUEL evliliklerin yasallaştırılması için örgütünlü çalışmalar yapıyor.

Matt Ogston; homoseksUEL ilişki yaşadığı kişi intihar edince onun adına kurduğu vakıf üzerinden homoseksüelliğin sözde meşrulaştırılması için faaliyet yapıyor.

Asifa Lahore

Aria Alagha

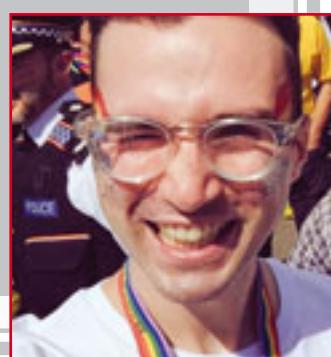
Khakan Qureshi

Peter Tatchell

Matt Ogston

BY MATT / UPDATE / 22ND MARCH 2016 QUILLIAM FOUNDATION'S LGBT+ INTERFAITH CONFERENCE

maajid nawaz @MaajidNawaz - 21 Nis

The great speakers on our @QuilliamF & @FreeWordCentre panel tonight on Sexual Diversity within Islam #Solidarity

Quilliam Vakfı'nın homoseksüllerle düzenlediği paneller

maajid nawaz

Our @QuilliamF & @FreeWordCentre speakers are @PeterTatchell @nazandmatt @KhakanQureshi Sherin el-Feki @SohailPakBrit @AsifaLahore @baradar85

maajid nawaz
@MaajidNawaz

London: gay/straight, Muslim/not, or something in between: Vigil, Old Compton St 7pm #Orlando gaystarnews.com/article/london

[Görüntüle](#)

Maajid Nawaz, yazdığı tweetlerle, Müslümanları sözde homoseksüelliğe yönleştirmekte ve bunu yapabilmek için de İslam'ın reforme edilmesini savunmaktadır. Gerçekte buradaki amaç, kendince Müslüman dünyasını pasifize etmektedir.

maajid nawaz
@MaajidNawaz

Guy gets flagged for terror links but can still buy a gun. Reform gun laws. Homophobia is huge among Muslims. Reform Islam today #Orlando

[Görüntüle](#)

Quilliam Vakfı, düzenlediği konferanslarla haram bir fiil olan homoseksüelliği İslam ve diğer dinlerle söylede bağdaştırma çabası içindedir. Buradaki hedef, İslam dünyasını dejener edebilmek ve Müslümanların güclerini kırmaktır.

maajid nawaz @MaajidNawaz - 21 Nis

The great speakers on our @QuilliamF & @FreeWordCentre panel tonight on Sexual Diversity within Islam #Solidarity

maajid nawaz

Our @QuilliamF & @FreeWordCentre speakers are @PeterTatchell @nazandmatt @KhakanQureshi Sherin el-Feki @SohailPakBrit @AsifaLahore @baradar85

maajid nawaz
@MaajidNawaz

London: gay/straight, Muslim/not, or something in between: Vigil, Old Compton St 7pm #Orlando gaystarnews.com/article/london

[Görüntüle](#)

maajid nawaz
@MaajidNawaz

Guy gets flagged for terror links but can still buy a gun. Reform gun laws. Homophobia is huge among Muslims. Reform Islam today #Orlando

[Görüntüle](#)

Bu algı operasyonu, panelde seçilen konuşmacılar ve sık sık İslam kelimelerinin homoseksüellikle yan yana zikredilmesiyle yürütülmüştür. İngiliz derin devletinin zihin yönlendirme oyunlarının genellikle böyle yöntemlerle gerçekleştiği unutulmamalıdır.

Quilliam Vakfı ayrıca, "İslam'da cinselliğin araştırılması" adı altında bir de sergi düzenlemiştir. 10 Mart ve 8 Haziran 2016 tarihleri arasında açık kalan sergide Müslüman kadınları kendilerince aşağılamaya ve onlarla alay etmeye çalışan çeşitli tablolara yer verilmiştir.

Sergiyi, Quilliam Vakfı ile birlikte düzenleyen Free Word Centre adlı kuruluşun sayfasında, söz konusu panelin, İngiliz derin devletinin İslam ülkeleri üzerindeki planlarıyla örtüsen tanıtımı şu şekildedir: "*İngiltere'de LGBT Müslümanlara uygulanan damgalamayı ve özgür ifadeye konulan kısıtlamaları protesto etmek isteyenler bu etkinliğe katılacak. İngiliz Müslümanların homoseksüelliğe %0 tolerans göstermesi nedeniyle panelde azınlık içindeki azınlık sesler yükseleneceler. İngiltere'de eşcinsel evliliğe eşit hakların tanınmasını onaylayan yasanın ışığı altında, LGBT Müslüman kimliği araştırılacak ve tartışmalar desteklenecektir.*"³⁹⁵

Yukarıda, yoğun homoseksüellik propagandasının yapıldığı Unbreakable Rope panelinde sergilenen bazı resimler görülmektedir. Homoseksüellik propagandasında özellikle Müslümanların hedef alınması, İngiliz derin devletinin son oyularından biridir.

Dünya'da Müslümanların her gün katliamlarla, işkencelerle, tecavüzlerle, görülmemiş vahşetlerle karşılaşıldığı bir dönemde, Quilliam Vakfı'nın bunların hiçbiriyle ilgilenmeyip ısrarla ve inatla homoseksüellik konusuna odaklanması çok dikkat çekicidir. Bu durum, vakfın gündemini ve amacını kimlerin bellediğini gözler önüne sermektedir.

Quilliam Vakfı, İslam adına faaliyet yaptığı izlenimi oluşturmak için düzenlediği toplantıların tanıtımına ya da duyurularına çoğu zaman dini içerikli kelimeler dahil eder. Bu şekilde dinin lehine bir çalışma yaptığı görüntüsüne bürünürken, aslında Kur'an'ın hükümlerine açıkça aykırı olan görüşlerle ortaya çıkmaktadır.

Örneğin 15 Mart 2016 tarihinde Quilliam Vakfı, bir başka vakıf ile birlikte "Dinler Arası İşbirliği" adı altında yine homoseksüellik propagandası yapan bir konferans düzenlemiştir. Quilliam Vakfı'ndan Haydar Zaki bu toplantıyı sayfasında duyururken, "Biz değerlerimiz için dimdik ayakta durduk, onlardan hiç taviz vermedik, en marjinal olanları destekliyoruz. LGBT ve hakları." sözleriyle gerçek amacın İslam değerlerinden ziyade LGBT savunuculuğu olduğunu açıkça ifade etmiştir.³⁹⁶

Quilliam Vakfı'nın kurucularından Maajid Nawaz, 2014 yılında BBC'de katıldığı bir programda yoğun olarak homoseksüellik propagandası yapmıştır. "Hem Müslüman Hem Homoseksüel Olunur mu?" başlıklı programda Nawaz, "Evlilik öncesi sekse ve homoseksüel evliliğe karşı çıkmak bağınaz fikirlerdir" iddiasını öne sürmüştür ve her türlü homoseksüel ilişkinin ve homoseksüel evliliğin Müslümanlar tarafından kabul edilmesi gerektiğini ifade etmiştir.³⁹⁷

Maajid Nawaz, bir homoseksüel yürüyüşünde, İslam'ın sembolü olan hilal ve yıldızın bulunduğu bayrağı homoseksüel renklerine boyayarak, kendince Müslümanlara mesaj vermeye çalışmaktadır. (Üstte ve solda) Yalda Hakim ve homoseksüelliği destekleyen paylaşımıları

Maajid Nawaz'in 13 Nisan 2016 tarihli yazısının başlığı ise, "Modern Müslümanlar neden homoseksüel cinsellikten korkuyorlar? Müslümanların Altın Çağında böyle değildi" şeklindedir.³⁹⁸ Peygamberimiz (sav) dönemine atıfta bulunan ve açıkça Peygamberimiz (sav)'e iftira tarzındaki ifadeler içeren bu yazında iki erkeğin dudak dudağa resmi kullanılmıştır. Nawaz, yazısında güya pek çok sözde İslam aliminin homoseksüelliği normal gördüğünü iddia ederken, bu konuya örnek olarak da Rumi'yi vermektedir. Mevlana Celaleddin Rumi olduğu iddia edilen kişinin, Şems Tebrizi'ye olan aşkı eserlerinde ifade etmesini kendince homoseksüelliği savunmak için delil olarak kullanmıştır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, Mevlana'ya ait olduğu iddia edilen eserlerin sonradan değiştirilmiş veya bu ifadelerin sonradan söz konusu eserlere eklenmiş olması kuvvetle muhtemeldir. Ayrıca Nawaz'ın bu yazısında bahsini ettiği "homoseksüelliği öven İslam alimleri" gerçekte yine İngiliz derin devletinin projesi olarak ön plana çıkarılan sözde alimlerdir. Bu kişilerin görüşlerinin hiçbir Kurani dayanağı bulunmamaktadır. Dolayısıyla, Kur'an veya İslam adıyla ortaya çıkarak homoseksüelliği İslam dini ile bağdaştırma çabalarının hiçbir geçerliliği yoktur.

Görülebildiği gibi İngiliz derin devletinin iki ideolojisi, birbirini tamamlamak üzerine kullanılmaktadır: Homoseksüellik gibi Kur'an'da haram kılınmış bir eylem, İslam ile bağdaştırılmaya çalışılmış, bunun için de Rumilik referans olarak gösterilmiştir. Bu oyuna dikkat edilmelidir!

Quilliam Retweeted

Haydar Zaki @HaydarZaki1 · Mar 15
We stood for our values and never compromised them, standing for the most marginalised. LGBT+ rights w/ @StandUpFdn

Benjamin David @benjcd87
An honour to have chaired great 'Interfaith Solidarity: LGBT+ Rights' conf w/ @HaydarZaki1 @QuilliamF @StandUpFdn

PERFUMED GARDEN 04.13.16 8:00 AM ET

Why Does Gay Sex Scare Modern Muslims? It Didn't in the Golden Age.

Colonialism taught Muslims to be ashamed of many things, including sexual orientation. Now they are more intolerant (and maybe more hypocritical) than the

(Üstte solda) Quilliam Vakfı'ndan Haydar Zaki, katıldığı homoseksüellikle ilgili toplantıyı sayfasında duyururken

(Altta solda) Maajid Nawaz'ın "Modern Müslümanlar neden homoseksüel cinsellikten korkuyorlar?" başlıklı yazısı dudak dudağa vermiş iki erkeğin resmi ile yayınlandı.

Quilliam Vakfı öncülüğünde gerçekleşen homoseksüellik propagandası, mümkün olan her imkanda ön plana çıkarılmaktadır. Bu kirli oyun Müslüman alemine yönelik özel bir oyundur.

Shiraz Maher Takip et

Washington Imam marries gay Muslim couples despite backlash

Güvenilir gizlilik

Washington Imam marries gay Muslim couples despite backlash
As more states in the U.S. legalize same-sex marriage, it is easy to forget that in many communities

Dilekta Bilicice 11 Mart 2014 - 20

World, homeless people living day in, day out with no hope (and there is nothing worse for a human being to feel hopeless). 5 children killed without even remotely knowing "why", men and women with terminal cancer in the hospitals having no relatives to visit them and we let delicately ignore their existence. A man who was born in a different body with a heart using the Universe and there is a lonely planet in the universe, and not for his which not for his personal choices... get a grip!

Yukarıda, Quilliam üyelerinin homoseksüel lille ilgili olarak yaptıkları paylaşılardan birkaç görülmektedir.

Ed Husain (@Ed_Husain)

Reality: Western liberals discuss homophobia, but very few homes in the Muslim world will normalize homosexuality. Culture war. Unwise.

Ed Husain (@Ed_Husain)

FYI: Ottoman Turks/the caliphate decriminalised homosexuality way back in 1858. Yes, 1858. Bigoted surge in puritanism is recent. #Orlando

Ed Husain (@Ed_Husain)

Proud of London. Alliance with #Orlando -- Muslim mayor & Muslim police commander Mak Chishty in Ramadan defy ISIS:

Ed Husain, sıklıkla, İslam dinini homoseksüellikle bağıdaşturmaya çalışan paylaşımçılar yapmaktadır. Oysa Müslümanlar, dinlerini, Ed Husain'in paylaşımlarından değil, Kur'an'dan öğrenirler. Kur'an'da ise homoseksüellik bir "iğrençlik" olarak tasvir edilmiş ve kesin olarak haram kılınmıştır.

(Sol üstte) Ed Husain: "Gerçekler: Battılı liberaller homoseksüel karşılığını konuşuyorlar, fakat Müslüman dünyasında çok az evde homoseksüellik normal kabul edilecek. Bu bir kültür savaşı. Akılsızca."

(Sol Ortada) Ed Husain: "Osmanlı Türkleri ve halifelik 1858'de homoseksüelliği suç olmaktan çıkardı. Evet, 1858'de. Püritenlik için bağnazca yükseliş yakın zamana ait."

(Üstte) Ed Husain, Ramazan ayında Londra homoseksüel yürüyüşüne katılan Müslüman Belediye Başkanı ve Müslüman Polis Şefini övüyor.

(Sağda) Maajid Nawaz'ın Rumilik ve homoseksüellikle ilgili paylaşımı:

M. Nawaz: "Rumi, Üstad (Mevlana), Afganistan'da doğan Pers kökenli bir kişi ve Türkiye'de öldü. Onun kitaplarını okumaktan hiç sıkılmıyorum."

M. Nawaz: "Rumi'nin yolundan yürümeye can atıyorum."

M. Nawaz: "...Homofobi Müslümanlar arasında çok yaygın. İslam bugün reform edilmeli."

M. Nawaz: "Bu tarihi günde homoseksüel evlilik İngiltere'de artık yasal sayılıyor."

maajid nawaz (@MaajidNawaz)

@Rizmc Rumi is The Master (Mawlana), born a Persian in Afghanistan, he passed away in Turkey. I never tire of reading about him & Omar Khayyam

maajid nawaz (@MaajidNawaz)

@The_aws_kraken I aspire to walk the path of Ibn 'Arabi, Khayaam & Rumi. My universalism comes not from rejection, but by embracing everyone

maajid nawaz (@MaajidNawaz)

Guy gets flagged for terror links but can still buy a gun. Reform gun laws. Homophobia is huge among Muslims. Reform Islam today #Orlando

maajid nawaz (@MaajidNawaz)

On this historic day gay marriage became legal in the UK & many people became 'yesterday's news' @bbcquestiontime m.youtube.com/watch?v=mFOBUG ...

Müslümanları pasifleştirmeye yönelik homoseksüel propagandaların bir kısmı resimlerde görülmektedir. İlk homoseksüel imam diye tanıtılan kişiye, lezbiyen bir imam namaz kılmakta, bu namaz LGBT flamalarının üzerinde gerçekleşmektedir. İlk Müslüman homoseksüel evliliği olarak pek çok yerde haber yapılan yukarıdaki resim, Müslümanları bu haram fiile alıştırma politikasıdır. Akılda hisseden hiçbir Müslüman bu sinsi oyuna gelmemektedir.

Özel oluşturulan homoseksüel gösterileri ile homoseksüel Müslümanların propagandası yapılmaktadır. Oysa propaganda yapılan bu kişiler, genellikle İslam dini ile ilgisi olmayan, İngiliz derin devletinin destekçiliğini yapmakla görevlendirilmiş kişilerdir.

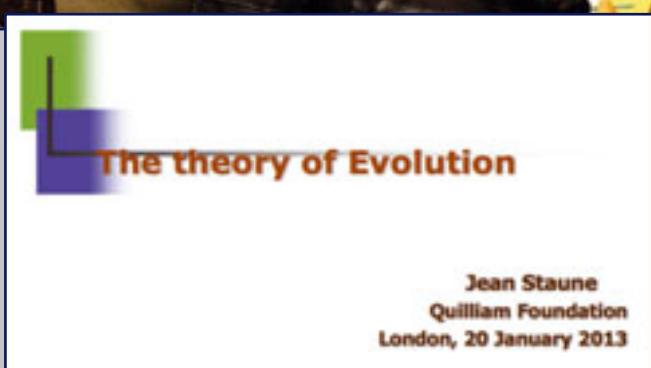
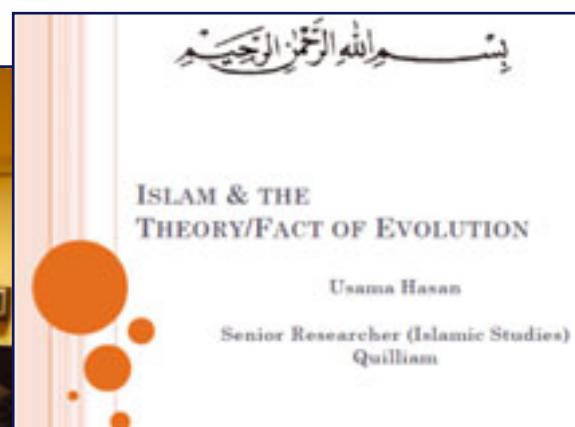
"Hem homoseksüel hem de Müslüman olmaktan gurur duyuyorum" şeklindeki pankartlar, sadece köklü ve sinsi bir oyunun parçasıdır.

Quilliam Vakfı'nın Darwinizm ve Rumılık Propagandası

Quilliam Vakfı, bilim dışı hurafe ve aldatmacalarla yaşıatılmaya çalışılan evrim sahtekarlığını yaymak amacıyla birçok faaliyet düzenlemektedir. Bu amaçla, dünyanın farklı ülkelerinden evrimci bilim adamlarını bir araya getirmekte ve konferanslar yoluyla kitlelere Darwinist propaganda yapmaktadır. Fakat bu konudaki asıl faaliyeti, İslam dini ile evrim teorisini kendince bağdaştırmaya çalışmaktadır. Bunun için yine Müslümanların içinden hedeflerine uygun çeşitli kişiler seçilmekte ve bu kişiler sözde Müslüman kimlikleriyle ortaya çıkıp evrimi savunmakta, daha da ileri giderek Kur'an'da evrimin olduğu aldatmacasını Müslümanlara empoze etmeye çalışmaktadır.

Vakif ayrıca, kendi bünyesinde görevlendirdiği temsilcilerini, evrim aldatmacasını anlatmaları için İslam ülkelerine göndermektedir. Müslüman kimliği altındaki kişiler, özellikle İslami kelimeler kullanarak, her şeyin sözde tesadüfler sonucu meydana geldiği yalanını üniversitelerde, eğitim kurumlarında seminer ve paneller yoluyla yaymaya çalışmaktadır.

Quilliam Vakfı'nın kurucusu danışmanı Usama Hasan, Müslümanlar arasında sahte evrim teorisini yayına getirmekla görevlendirilmiştir. Hasan, "İslam ve Evrim Teorisi Gerçeği" sunumunu yaparken, evrim teorisine tarih boyunca destek veren kişilerden söz etmiş ve Rumi'den de örnekler vermiştir.

2008 yılından beri Quilliam Vakfı'nda kurucu danışman sıfatıyla bulunan Usama Hasan, İslam'da evrim olduğu iddiasını ön plana çıkarmakla görevlendirilmiş kişilerdendir. 5 Ocak 2013'te "Müslümanlar Evrimi Yanlış mı Anladı?" adlı bir panel gerçekleştiren Hasan, 29 Ocak 2013 tarihinde de, University of the Third Age'de (U3A) "İslam ve Evrim Teorisi" konulu bir konferans vermiştir. Hasan, evrim teorisine karşı çıkanları bilimden habersiz olmakla itham etmiştir. Dünyanın en büyük bilim safsası olan evrimi, "bilim" kılıfı altında sunarak; evrime inanmayanları ise "evrim karşıtı" olarak empoze ederek kendince propaganda yapmaya çalışmıştır.

Quilliam Vakfı öncülüğünde yürütülen bu İslam'a aykırı algı operasyonu, İngiltere'nin onde gelen yayın organları tarafından desteklenmektedir. Örneğin, Usama Hasan'ın evrim aldatmacasını anlattığı makalesi, İngiltere merkezli *The Guardian* gazetesinde yayınlanmıştır.

Evrim sahtekarlığını, İslam alemine yayma projesi için görevlendirilen Usama Hasan, Mayıs 2014'te Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde gerçekleştirilen uluslararası bir konferansa da katılmıştır. 500 öğrencinin katıldığı konferansta "Islam and the Theory/Fact of Evolution" (İslam ve Evrim Teorisi/Gereceği) başlıklı bir sunum yapmıştır. İslam ülkeleriyle yaptığı toplantılarla, şahsiyla ilgili verdiği bilgilerde kendisini "şeyh" olarak tanıtan Usama Hasan, hem Yaratılışı hem de bilimi inkar eden anlatımlarıyla açıkça İslam'a ve bilime karşı çıkan bir çalışma içindedir.

Usama Hasan, Erzurum Atatürk Üniversitesi'ndeki konuşmasında Peygamberimiz (sav)'in ismini kullanarak "insanların aşağı hayatı formlarından evrimleştiği ile ilgili Muhammedi teori" ifadelerini kullanmıştır. [Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz] Oysa Peygamberimiz (sav), Kur'an'daki ayetler ile Allah'ın varlığının ve Yaratılışın delillerini ortaya koymuş, Allah'ın gökleri ve yeri bir anda yarattığını tüm insanlığa tebliğ etmiştir.

Quilliam Vakfı, bu faaliyetlerin yanı sıra, İslam ülkelerinde birçok resmi ya da özel kurum ile bağlantıya geçerek İslam'ın özüne aykırı olan Darwinist ideolojiyi konferanslar ve toplantılar yoluyla var gücüyle savunmaktadır.

Quilliam Vakfı tarafından evrim propagandası yapmak üzere görevlendirilen Usama Hasan, 7 Mayıs 2014'te "Müslümanlar Evrimi Yanlış mı Anladı?" adlı sunumunu, Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde; 7 Mayıs 2015'deki "İslam ve evrim hakkında yanlış bilinenler" adlı sunumunu da Y. Beyazıt Üniversitesi'nde yapmıştır.

Quilliam

DR USAMA HASAN GIVES LECTURE ON ISLAM & EVOLUTION THEORY

POSTED BY **SESSA SUDORE** | JANUARY 26, 2013 AT 17:50

NO COMMENTS

29th January 2013: Usama Hasan addressed an audience of 30-35 students at the University of the Third Age (U3A), Cambridge, on the topic of Islam & Evolution Theory. The class was part of the "Science and Religion" module run by Prof. Professor of Monobiosis, and former Vice-Chancellor of Leicester University, Kenneth Edwards and his wife, Janet Edwards. The presentation was followed by a lively discussion around science, religion and theology. The presentation was to form the basis of the module's open class discussion the following week.

the guardian

Knowledge regained
Usama Hasan

Islamist Usama Hasan demands Muslims have a broader view of science. But does he change minds? [Read more](#)

Professor Robert Edwards recently said that most Muslims were "atheists", and that children are taught that the theory of evolution is wrong, which is a tragic problem in schools. After lengthy debate, and the Muslim world desperately needs to debate the theory properly without bias, since science can neither prove nor disprove God. Whereas the Christian world, where Charles Darwin first proposed his theory, has had a century and a half to come to terms with the theory of evolution, it has only begun to do so fairly recently in the Muslim world, where faith and scripture practice is still relatively strong.

No wonder then that this theory is regarded by some religious elements, especially those that are ignorant of science, history, politics, science and books produced

Quilliam

DR USAMA HASAN SPEAKS AT 'QUERIED EVOLUTION', AN INTERNATIONAL CONFERENCE AT THE ATATÜRK UNIVERSITY IN ERZURUM, TURKEY

POSTED BY **SESSA SUDORE** | MAY 05, 2014 AT 17:00

COMMENTS (0) | 0 LIKES

Quilliam Vakfı, İngiliz derin devletinin yüzyıllar önce yürürlüğe koyduğu projeye paralel olarak, İslam alemine evrim sahtekarlığını kabul ettirmek için çeşitli etkinlikler düzenlemektedir. Bu etkinliklerde ön plana çıkarılan isim, Usama Hasan'dır.

Quilliam Vakfı, İslam ve bilim alanında sözde çalışmalar yapıyor izlenimiğini güçlendirmek için, özellikle İslami kesimleri etkileyerek farklı organizasyonlarla da bağlantılı görünümeye gayret etmektedir. Bu amaçla, "Muslim Science" isimli kuruluş ile ortaklaşa bir faaliyet içindedir. Vakfın böylece, bilimsel ve dini konularda Müslümanlar arasında otorite gibi görülmesi amacıyla İngiliz derin devletinin desteği aldığı görülmektedir. Düzenlenen İslam ve bilim konulu konferanslar ise genelde üniversitelerde gerçekleştirilmekte ve

evrim ile İslam dinini bağdaştırma amacını taşımaktadır. İngiliz derin devletinin para, şöhret, makam, itibar gibi dünya menfaatleriyle kendisine bağladığı çeşitli Müslüman görünümlü vakıflar, kuruluşalar ya da akademisyenler bu toplantılarda İslam dinine muhalif konuları çeşitli sunumlarla aktarmaktadırlar.

18-20 Ocak 2013 tarihlerinde Paris Üniversitesi'nde, ayrıca Muslim-Science kuruluşu ile birlikte Londra Üniversitesi'nde "İslam ve Bilim" adı altında düzenlenen konferanslar bu çabalara örnektir. Birleşik Arap Emirlikleri, Pakistan, Mısır, Fransa, İngiltere ve ABD'den katılan konuşmacıların gündeme getirdiği konular, inkarcı ve anarşist felsefenin zeminini oluşturan evrim teorisidir.

Söz konusu konferans dizisinde Usama Hasan, evrim düşüncesinin tarihiyle ilgili bir sunum yapmış ve bu iddiaların Müslüman medeniyetlerde güya yüzyıllardır var olduğunu, hatta Rumi ve İbn Haldun gibi düşünürlerin evrim teorisini desteklediklerini anlatmıştır.

Oysaki İbn-i Haldun'un İslami bir kimliğinin olmadığı, materyalist bir sosyolog olduğu, hiçbir görüşünün Kur'an'la ve İslam'la bağdaşmadığı herkesin malumudur. Dolayısıyla, İbn-i Haldun'un evrimle ilgili düşüncelerinin İslam düşüncesi açısından hiçbir değeri yoktur. İbn-i Haldun'un isminin Arapça olmasından yararlanarak onu İslam düşünürü gibi tanıtmak ve buradan evrim teorisine kapı açmaya çalışmak, bir algı operasyonundan başka bir şey değildir.

Batıl bir pagan felsefesi olan Darwinizm'i savunan Deen Enstitüsü'nün düzenlediği konferansta, Usama Hasan, sahte evrim iddialarını İslam'a dahil etmeye çalışmıştır.

12-13 Şubat 2015 tarihinde İstanbul'da yapılan "İslam ve Bilim" başlıklı toplantı, İngiliz derin devletinin desteklediği Quilliam Vakfı öncülüğünde gerçekleşmiştir. Toplantıda, yoğun olarak Allah'ı inkar eden evrim propagandası yapılmaktadır. Ekmeleddin İhsanoğlu'nun başkanlık yaptığı toplantıya, pek çok İslam ülkesinden akademisyenler katılmıştır. Toplantı sonunda yayınlanan ve editörlüğünü Usama Hasan'in yaptığı 230 sayfalık rapor, *Istanbul Deklerasyonu* adı altında yayınlanmıştır ve sahte evrim teorisinin propagandasını yapmaktadır. Bu raporun önsözü yine Ekmeleddin İhsanoğlu'na aittir.

Usama Hasan evrim sahtekarlığına kendince destekçi bulmak için Rumi'den örnek verirken aslında İngiliz derin devletinin felsefi planını da ortaya koymaktadır. İngiliz derin devletinin desteklediği ve örgütlediği grupların ve kişilerin Rumi felsefesini benimsemelerinin asıl nedeni toplumları gerçek İslam'dan uzaklaştırmak, İslam dünyası içinde homoseksüellik ve Darwinist felsefeyi yaygınlaştırabilmektir.

Usama Hasan, 30 Kasım 2013'te Quilliam Vakfı'nı temsilen katıldığı bir başka toplantıda, yine Müslüman yaratılışçıların bilimi reddettikleri iftirasında bulunmuştur. Hasan'ın bu iddiasının tam aksine, günümüzde Müslümanlar,

ilmi gerçekler ışığında yaratılışın delillerine ulaşmaktadır. Evreni yoktan var eden Allah, bu Yaratılışın bilimsel dayanaklarını da birlikte yaratmıştır. Bu deliller, baktığımız her yerde gözler önüneDEDİR. Bugün bilimin her dalı, "yoktan yaratılışı" ispat etmiştir. Paleontologlarca bulunan 700 milyondan fazla fosil, canlıların bir anda var olduğunu ve hiçbir değişim geçirmediklerini ispatlamaktadır. Genetik bilimi ve moleküler biyoloji ise tek bir proteinin bile tesadüfen oluşamayacağını, bir proteinin oluşabilmesi için 60'dan fazla proteinin aynı anda ve aynı yerde var olması gerektiğini ortaya koymuştur. Bu bilimsel gerçek, Kuran ile uyum içindedir. Dolayısıyla Hasan'ın demagojisi gerçeklerle bağdaşmamaktadır. Müslüman yaratılışçılar, Kuran'da gördüklerini, bilimsel delillerde de görmektedirler. Evrim teorisi tümüyle bilim kontradiktöriken, Yaratılış tam anlamıyla bilimselliktir.

Bilim tüm branşlarıyla evrenin işleyişinde, canlıların vücutlarında ve yaşayışlarında, atomun yapısında, hücrenin içinde ve gözümüzü çevirdiğimiz her yerde müthiş bir ölçü, düzen ve akıl olduğunu ortaya koyar. Akıyla ve vicdanıyla bakabilen herkes için bu yüksek aklın sahibinin Allah olduğu çok açıktır ve Allah, sonsuz sanatını matematik bir mükemmellik içinde evrende tecelli ettirmiştir. Yüce Allah bu gerçeği pek çok ayetinde bildirmiştir. O ayetlerden bazıları şu şekildedir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Görmüyorkar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak direttiler. (İsra Suresi, 99)

Quilliam Vakfı'nın bir başka toplantısı ise yine Usama Hasan öncülüğünde 12-13 Şubat 2015 tarihinde İstanbul'da organize edilmiştir. John Templeton Vakfı ve Türk Bilim Tarihi Kurumu'nun desteklediği toplantıya Ekmeleddin İhsanoğlu başkanlık yapmıştır. İslam ve bilim konusunda sorulan sorulara cevap verme iddiasıyla oluşturulan çalışma grubuna İran, Birleşik Arap Emirlikleri, İngiltere, Katar, Türkiye, Ürdün, ABD, Pakistan gibi ülkelerin çeşitli üniversitelerinden akademisyenler dahil edilmiştir. Toplantı sonucunda yayınlanan ve Usama Hasan'ın bizzat editörlüğünü yaptığı 230 sayfalık rapora göre toplantının amacı yine "İslam" başlığı altında Darwinizm'e destektir.

Raporda, Ekmeleddin İhsanoğlu, Osmanlı'da evrim düşüncesinin gelişimini anlatırken Türk aydınlarla biyolojik evrimin tanıtıldığını, evrim teorisi hakkında yapılan çalışmaları, sosyal Darwinist düşüncenin ve evrim tartışmalarının nasıl başlatıldığını ve sözde evrim delillerinin ve doğal seleksiyonun nasıl ders kitaplarına girdiğini açıklamıştır. Fakat, Darwinist propaganda niteliği taşıyan söz konusu raporda evrim sahtekarlığının sanki bir modern düşünce şekliymiş gibi kabul gördüğü savunulmuş ve Allah'ın Yaratmasının delillerinden hiç söz edilmemiştir. Hiçbir paragrafta veya sayfada, evrim teorisinin gerçekte bilimsel hiçbir delil ile desteklenmediği, 700 milyondan fazla fosilin tamamının yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişime uğramamış fosillerden olduğu ve tek bir proteinin dahi kendi kendine oluşamayacağı belirtilmemiştir.

Toplantı sonrasında yayınlanan ve Ekmeleddin İhsanoğlu ve Usama Hasan'in imzalarını taşıyan "İstanbul Deklarasyonu" adlı açıklama bu organizasyonun amacının evrim teorisine destek vermek olduğunu doğrulamıştır. Açıklama şöyledir:

(Kuran'a uygun olmayan ifadelerden Allah'ı ve İslam'ı tenzih ederiz.)

Kuran, bir bilim Kitabı (veya bilimsel gerçeklerin Kitabı) olarak okunmamalıdır.

Kuran'da bilimsel mucizeler (veya deliller) bulma uygulaması zarar vericidir; aynı zamanda bilim ve dine her ikisine zararlı bile olabilir.

Biyolojik evrimin bilimsel gerçekleri ve buna bilimsel olarak reddedilemez insanın evrimi de dahil olmak üzere tüm iddialar cevaplanarak İslam teolojiyle ve geleneğiyle uzlaşabilir.

Bilim, Allah'ın varlığını ispatlayamaz veya tersini ispat edemez.

Oysa Kuran, bilimsel birçok gerçeğin, hatta günümüzde henüz gerçekleşen kimi bilimsel keşiflerin 1400 yıl öncesinden haber verildiği olağanüstü İlahi bir kitaptır. Bilimsel tüm deliller, Kuran'daki gerçeklerle bağdaşmaktadır. İşte bu nedenledir ki, Kuran'ın pek çok ayeti çok büyük mucizelerle doludur.

Anlaşılan o ki, bu deklarasyonun imzacıları için sorun, onların "kendi teorileri"nin Kuran'a uymamasıdır. Kendi sahte teorilerini Kuran'da bulama-

dıkları için Kur'an'ı reddetme yoluna gitmiş, kendi sahte teorilerini, "İslam teolojisi" adı altında kurguladıkları yeni bir din ile bağdaştırmaya çalışmışlardır. (İslam dinini tenzih ederiz)

Söz konusu imzacılar çok yanılmaktadır: Kur'an, bilimin delillerini göstermekte, bilim de Allah'ın varlığını açıkça, milyonlarca delille ispat etmektedir.

Tesadüfi süreçleri ve evrimi adeta gerçekmiş gibi zannedenlere Allah'ın hitabı şu şekildedir:

Sizin Allah'tan başkaaptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, Kendisi'nden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler. (Yusuf Suresi, 40)

O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri Katında geçersizdir... (Şura Suresi, 16)

Quilliam Vakfı'nın söz konusu çalışmalarına bakıldığından, genel olarak vakıf bünyesindeki tüm faaliyetlerin sözde "Müslümanları reform etme" çabası gibi lanse edilmeye çalışıldığı görülmektedir. Vakıf, resmi duyurularında güya "yeni bir yorumla insan hakları ve demokratik kültürü yaymak için çalışlıklarını" öne sürmektedir. Oysaki onların "reform", "yeni yorum" gibi pırıltılı kavramlarla Müslümanlara pazarlamaya çalışıkları şeyler, "Darwinizm, Rumilik ve homoseksüellik gibi Kur'an'a en zıt davranışlar ve felsefelerdir.

Eğer burada kast edilen reform, dinin özüne dönmek, İslam'ın gerçek değerlerini savunmak ve anlatmak olsaydı, Quilliam Vakfı bünyesindeki tüm faaliyetlerde Allah'a imanın güçlendirildiği, Kur'an mucizelerinin anlatıldığı, iman delillerinin tanıtıldığı ve Kur'an ayetlerinin yer aldığı görüldürdü. Fakat Quilliam üyelerinin yazlarında, vakıf faaliyetlerinde ve sosyal medya hesaplarında Allah'ın ayetlerine genellikle yer verilmemektedir.

Vakfin kurucusu Maajid Nawaz kitabında, "*Ben ideal olarak tüm Müslümanların ya reform yanlısı Müslümanlar ya da sadece kimliği Müslüman olan vatandaşlar olmalarını isterdim*" derken samimi olarak imanı yaşayan bir dindarlığı tavsiye etmemektedir. "Reform yanlısı Müslüman" ifadesi, Nawaz için

homoseksüellik gibi haram fiilleri savunan, Darwinizm ve Rumilik gibi İslam karşıtı felsefeleri benimseyen etkisiz, pasif, bir anlamda dine muhalif kitlelerdir. Ed Husain, bu hedefini şu sözlerle ifade etmiştir:

*Müslümanların politikaya bakışına reform getirmemiz ve Sufi [Rumi] çizgisi paralelinde geleneksel içtihat bilgimizi yenilememiz gerekiyor.*³⁹⁹

Bu çabaların samimietsiz olduğunun delili Kur'an'da oldukça açıkta: Kur'an'da evrim yoktur. Bir proteinin dahi tesadüfen oluşması mümkün değildir. 700 milyonun üzerinde fosil hiçbir değişiklik göstermeden günümüze kadar kalmıştır ve tüm canlıların yaratıldığını ilan etmektedir. 700 milyon fosil içinde evrimin gerçekleştiğini ispat eden tek bir tane dahi fosil bulunmamaktadır. Cinlerin, meleklerin, Hz. Musa (as)'ın yılana dönüşen asasının hiçbir evrim geçirmeden bir anda yaratılması gibi, insan da, tüm diğer canlılar da bir anda yaratılmıştır. Bilimin her kolu bu gerçeği yüksek sesle ilan etmektedir. Kur'an'ın ve bilimin gösterdiği açık gerçeklere rağmen İslam ile Darwinizm'i bağdaştırmaya çalışmak, sonuçsuz bir çabadır.

Maajid Nawaz, tanınmış ateist ve İslam karşıtı Ayaan Hirsi Ali ile katıldığı bir programda, "Hz. Muhammed'in yaptığı her şeyi desteklemiyorum" demiş ve tüpkı Darwinistler gibi Allah'ın her şeyi "Ol" emriyle yarattığı gerçeğini inkar ederek, insanların bir tür hayvan olduğunu iddia etmiştir. Söz konusu programda şu sözleri sarf etmiştir: "... İki aşırı uç arasında bir denge kurmaya çalıştım. Ama insanlar kompleks hayvanlar."⁴⁰⁰

Tanınmış bir ateist ve İslam karşıtı olan Ayaan Hirsi Ali, Maajid Nawaz'a destek veren isimler arasındadır. Nawaz'a en büyük desteğin ateist ve İslam karşıtlarından gelmesi kuşkusuz düşündürücüdür.

Maajid Nawaz'ın kendisine ve görüşlerine en büyük destek, bir ateist ve Darwinist olan Richard Dawkins'ten gelmektedir. (Ortada) Nawaz, iki ateist Richard Dawkins ve Bill Maher ile

Majid Nawaz'ı destekleyen bir başka ateist ve Darwinist isim ise Sam Harris'tir. İslam'a karşı saldırgan ifadeleriyle tanınan Harris, Nawaz ile birlikte bir kitap yazmıştır.

Adı geçen bu kişilerin en büyük destekçilerinin de İslam karşıtı ateist Darwinistler olması dikkat çekicidir. Maajid Nawaz, İslam karşıtı ateist Sam Harris'in ardından en büyük desteği bir başka İslam karşıtı ateist ve Darwinist Richard Dawkins'ten almıştır. Yaptığı açıklamalarda, "*İnsanların dinlerine saldırmalı. Bence dine her firsatta saldırarak konuşmak gereklidir*" diyen, "*ülkeye alınacak Suriyeli ve Iraklı mültecileri seçerken İslam'a olan inançlarını yitirmiş olanlara öncelik tanınması gerektiği*" iddia eden Dawkins, sitesinde Maajid Nawaz'ı övgülerle tanıtmış ve sosyal medya hesabında İngiltere'deki seçimlerde Nawaz'a oy vermeleri için takipçilerine tavsiyede bulunmuştur. Dawkins'in tweeti şöyledir:

Partiye değil de kişiye oy verme imkanım olsaydı, Hampstead ve Kilburn'den Maajid Nawaz'a oy verirdim.

Richard Dawkins'in ateist Ayaan Hirsi Ali ve Maajid Nawaz ile ilgili bir başka tweeti ise şu şekildedir:

İki muhteşem insan, iki gerçek kahraman: Maajid Nawaz ve Ayaan Hirsi Ali.

Maajid Nawaz, Dawkins ile görüşmesi sonrasında Allah ve İslam hakkında düşüncelerini ise şöyle ifade etmektedir: "Şimdi senden ayrılrken saçlarım beyaz, kafam karışık, sorularım ve kuşkularım var, ruhum Allah'la savaş halinde..." (Allah'ı ve İslam'ı tenzih ederiz)

Maajid Nawaz'ın bir başka tweeti de şu şekildedir:

Richard Dawkins ve Sam Harris. Sam ile yaptığım konuşmadan inanılmaz derecede gurur duyuyorum. Bana daha iyi bir gelecek için umut veriyor.

Nawaz'ın Rumiliği öven sözleri ise şöyledir:

Rumi, Üstad, Afganistan'da doğan Pers kökenli bir kişi ve Türkiye'de öldü. Onun kitaplarını okumaktan hiç sıkılmıyorum.

Rumi'nin yolundan yürümeye can atıyorum.

Rumi'yi seviyorum. Bunu anılarımda yazdım, eğer benimle ilgili herhangi bir şey bilseydin, bunu da bilirdin.

Richard Dawkins @RichardDawkins · Jan 18
Two wonderful people, true heroes: Maajid Nawaz & Ayaan Hirsi Ali, in conversation in London, Feb 23rd.
w3.org.uk/events/conversa...

maajid nawaz
@MaajidNawaz

@RichardDawkins #Solidarity

Ateist ve Darwinist Richard Dawkins, sıklıkla Maajid Nawaz'a övgüler yağdırmaktadır. (En üstte) Richard Dawkins: "İki muhteşem insan, iki gerçek kahraman: Maajid Nawaz ve Ayaan Hirsi Ali. Londra'da 23 Şubat'taki konuşmaları" (Üstte) "Richard Dawkins ile Dayanışma"

Richard Dawkins @RichardDawkins
If ever there was a case for voting for individual rather than party, it's @MaajidLibDem in Hampstead & Kilburn. A truly moral & brave man.

maajid nawaz
@MaajidNawaz
@RichardDawkins @SamHarrisOrg I'm incredibly proud of the dialogue Sam and I have had. It gives me hope for a better future.

Ed Husain, Rumi'nin fotoğrafını paylaştı.
6 saat - 0

Ed Husain @ed_husain
Minbar or pulpit Konya, Turkey. this place. #Sufism #Rumi

Ed Husain @ed_husain
"The wound is where the Light enters you." -- Mevlana Rumi

'Set your flames.' --Mevlana Rumi

İngiliz derin devletinin etkisindeki kişiler, Rumi'nin sözlerini, genellikle sosyal medya paylaşımlarında özel mesajlar vermek amacıyla kullanırlar.

Usama Hasan @OsamaHasan
The intelligent desire self-control; Children want sweets. #Rumi
11.11.2010 - 14 Oct 2010

The champion who overcomes his own self is of little account compared to the true victor who overcomes his own self. #Rumi

Haras Rafiq @HarasRafiq
@wshemp @Garmonowen @mssolidarity @MaajidNawaz old Sufi saying. Went searching 4 God & found myself. Went searching 4 myself

Ed Husain, Usama Hasan, Haras Rafiq, Maajid Nawaz gibi İngiliz derin devletinin desteğini alan kişiler, paylaşımılarında özellikle Rumiliğe yer vererek, Rumiliğin bir İngiliz derin devleti sembolü olduğunu ima ederler.

İngiliz derin devletinin "homoseksüel Rumiler" propagandası, doğrudan İslam alemini hedef almaktadır.

Maajid Nawaz'ın Rumilik propagandası yaptığı tweetler:

"*Sessizlik seni hayatın özüne götürsün. #Rumi*"

"*Sen bir damlasın, dinle. Pişman olmadan kendini ver ve karşılığında okyanusu al. #Rumi*"

"*Bilinen görüşler ruhlarıımızın yıkımıdır. #Rumi*"

"*Ben yanıyorum. Kimin ateşi yoksa, anlamsızlığını benim ateşimle yakın. #Rumi*"

maajid nawaz @MaajidNawaz Let silence take you to the core of life. #Rumi

maajid nawaz @MaajidNawaz Listen, O Drop, give yourself up without regret, and in exchange gain the Ocean. #Rumi

maajid nawaz @MaajidNawaz Conventional opinion is the ruin of our souls. #Rumi

maajid nawaz @MaajidNawaz I am burning. If anyone lacks tinder, let him set his rubbish ablaze with my fire #Rumi

Tears of the Heart: From the Garden of the Mathnawi: Rumi Selections

The Tears of the Heart is a compilation of the timeless truths of the Mathnawi.

By Cemal Nuri Topbaş

ISBN 978-9-756742-16-7
Published by Ertan Yayıncılık, Istanbul
248 pages
First published 2006.
Distribution by www.orientbooks.co.uk

The Tears of the Heart is a compilation of the timeless truths of Rumi's Mathnawi. This work elucidates the parables carefully chosen from the Mathnawi in light of the Qur'an and Sunnah, filtered through the vast ocean of the heart. These parables help one gain acquaintance with the past ages, acknowledge Hz. Cennet and paradise into the cult of matter.

The Quilliam Press
July 28, 2013 · 48

Commentary on the Divan-i Shams-i Tabriz: Class 3

This discourse explores the depths of a ghazal from the great Divan of the greatest spiritual poet of all time: Mevlana Jalaluddin Rumi (1207-1273). Recorded at the historic Yanıkapı Mevlevihane in Istanbul, for centuries a centre for the study and dissemination of Rumi's teachings.

Watch Class 3 here: <http://quilliampress.com/video/divan-i-shams-i-tabriz-3/>

Videos

Commentary on the Mathnawi: Part 3
Mathnawi 1984: If we move deeper into the spiritual symbolism of the 'tread', and also the 'tree', which carries immense significance in scripture. The sheltering power of Divine

Commentary on the Mathnawi: Part 2
Mathnawi 1984: An explanation of Rumi's Mathnawi, Book 1, 1981.3, on the subject of sacred times (jewell moments).

Konya: City of God's Lanterns
The city of Konya in present-day Turkey has produced thousands of great scholars and saints. This lecture outlines the city's brilliant scholarly environment in Rumi's time.

Quilliam Vakfı, kendi resmi internet sitesinde de sık sık Rumilik propagandası yapan makaleler ve videolar yayılmaktadır. Buradaki amaç, Rumi'nin eserlerinde bulunan ve homoseksüellik, Darwinizm ve dinsizlik propagandası yapan bölümlerin desteklenmesi ve bu şekilde İslam aleminin Kur'an dışı ve gayriahlaki bir inanç sistemine yöneltilebilmesidir. Bu tip çevrelerde, Hristiyanların, hatta İslam karşıtlarının dahi Rumi olması bu açıdan dikkat çekicidir.

İngiliz Derin Devletinin Tarihi Geleneği

İngiliz derin devleti, himaye altına almak istediği liderlere tarih boyunca çeşitli dayatmalarda bulunmuştur. Homoseksüellerle aynı karede resim çekirmeye zorlamak, bu dayatmaların başlıcasıdır.

Tarihte Hindistan Kralı, son dönemde Abdülaziz Han ve günümüzde Donald Trump, yanlarındaki homoseksüellerle zorla resim çekmek durumunda bırakılmışlardır.

Gatestone Enstitüsü

Gatestone Enstitüsü, kendi internet sayfasında Ekim 2008'den itibaren makaleler yayımlamaktadır. Vakıf, Haziran 2010'dan beri çeşitli etkinliklere ev sahipliği yapmaktadır.

Gatestone Enstitüsü, kendisini, "ana akım medyanın başarısız olduğu noktalarda halkın eğitmeye adamış bir düşünce kuruluşu" olarak tanıtmaktadır. Kendi açıklamasına göre bu noktalar, hukukun üstünlüğü, insan hakları, serbest ve güçlü bir ekonomi, yurtta ve özgür dünyada barışı sağlayan bir ordu, enerjide dışa bağımsızlık, bireysel özgürlük, egemenlik ve konuşma özgürlüğümüze yönelik tehditlerden halkın haberdar edilmesidir. Gatestone, söz konusu başlıklar dahilinde kendini halk eğitimine adayan bir vakıf görünümünde ortaya çıkmaktadır.

Burada ifade edilen başlıklar elbette önemlidir ve özellikle insan hakları ve özgürlükler konusunda çeşitli vakıfların devrede olması ve konuşulmayanı konuşacak birimlerin bulunması rahatlatıcı ve güzeldir. Fakat vakfin genel faaliyetlerine bakıldığındaysa söz konusu tasvirin genellikle herkesi cezbeden unsurlar olarak seçildiği, gerçekte yapılan faaliyetlerin İngiliz derin devleti himayesindeki diğer vakıfların faaliyetleriyle benzerlik gösterdiği görülebilmektedir.

Gatestone, sitesinde çeşitli yazarlara yer vermekte ve bu kişiler genellikle İslam karşılığıyla tanınan isimler olmaktadır. Söz konusu yazarlar arasında Norveç'te kitle katliamı yaparak 77 masum insanı katleden Anders Breivik'in akıl hocası aşırı sağcı blog yazarı Peder Jensen (blog adı Fjordman) da bulunmaktadır.⁴⁰¹ Bu isim daha sonra listeden kaldırılmıştır.

Fjordman'ın geliştirdiği ve Avrupa'nın Müslüman/Arap kültürü kapsamında tehdit altında bulunduğu iddia eden Eurabia adındaki komplot teorisini, genelde İslam karşıtı yorumlarıyla tanınan Robert Spencer ve İslam'ın Nazi ideolojisinden daha tehlikeli olduğunu söyleyen (İslam dinini tenzih ederiz) İslam ve göçmen karşıtı Flemenk Siyasetçi Geert Wilders tarafından

Resimlerde, Norveç'te 77 masum insanı katleden Anders Breivik ve Utoya Adası'ndaki katliam bölgeleri görülüyor.

(En solda) Breivik'in akıl hocası olan aşırı sağcı blog yazarı Peder Jensen (blog adı Fjordman), Gatestone yazarları arasındaydı.

Fjordman'ın şiddeti körükleyen görüşleri İslam karşıtı Robert Spencer tarafından desteklenmektedir.
(En sağda) Gatestone tarafından yayınlanan, Müslümanların terörist olarak gösterildiği çizim

"Teröristler Hoşgeldiniz.
Silahlarınızı da getirin."

desteklenmektedir.⁴⁰² 2007 yılında oryantasyonist Bernard Lewis, Museviler'in İsrail'de toplanmaları gerektiğini çünkü Müslümanların Avrupa'yı ele geçirmekte olduğunu söylemiştir.⁴⁰³

Museviler elbette İsrail'de bulunmalıdır; o bölge kutsal topraklardır. Tıpkı Tevrat'ta belirtildiği gibi, Kur'an'a göre de Musevilerin kutsal topraklarda yaşama hakkı vardır ve o bölgede bulunmaları biz Müslümanlar için güzellik

Gatestone'da yazılarına sık sık yer verilen
Bernard Lewis'in Ortadoğu için planlarını
gösteren harita

ve sevinç vesilesidir. Fakat Museviler, o topraklarda, Lewis'in iddia ettiği gibi "Müslümanlar'dan kaçmak" için değil, kutsal bir hükümdü yerine getirmek için bulunmalıdır. O topraklarda bulunmalı ve orada Müslümanlarla barış içinde yaşamalıdır. İslam karşılığının üzerinden yapılan bu kara propaganda, şu an dünyayı felakete götüren nefret ve öfkenin temelidir. Musevileri provoke edebilmek için böylesine ilkel bir İslam karşılığının ajite edilmesi, İngiliz derin devletinin tipik bir yöntemidir.

Dünyanın her kesiminde olduğu gibi Avrupa'da da radikal görüşlü Müslümanlar bulunmaktadır. Bu kişiler İslam'ın değerlerinden uzak bağıntı bir yaşamı "İslam" olarak bilmekte, bir yandan Avrupa değerlerinden yararlanırken bir yandan da Avrupa ve Avrupalılardan nefret etmektedirler. Bu, dünyada yanlış ve sakıncalı ideolojik eğitimin getirdiği çok vahim bir sonuctur. Bizim de mücadelemiz bu zihniyete karşıdır.

Fakat bu mücadele, bu insanlara düşman olarak, onları yok etmeyi tasarlayarak, onlardan kaçarak, yeni ve kapsamlı fobiler oluşturarak yapılamaz. Bu yöntemlerin kullanıldığı anlamsız ve çözümsüz mücadele şekli, sadece radi-

kalizmin kaynağı olan öfkeyi artıracaktır. Buradaki yanlış ideoloji Kur'an'ın doğru mantığı ile bertaraf edilmeli ve mücadele, ikna, eğitim ve bilim metotları kullanarak yapılmalıdır.

Fakat şunu da unutmamak gereklidir: Radikalizmi kavram olarak geliştiren, ideolojik olarak besleyen ve kendi amaçları doğrultusunda kullanan daima İngiliz derin devleti olmuştur. İşte bu nedenle İngiliz derin devleti, söz konusu belanın ortadan kalkmasına da hiçbir zaman taraftar olmayacağıdır. Dolayısıyla, İngiliz derin devletinin görevlendirdiği kişiler tarafından sürekli olarak nefret tohumlarının atılması, fobiler üretilmesi sürpriz değildir. Bu kişilerin radikalizmle savaş adı altında ortaya çıkmış olmaları da yaniltıcı olmamalıdır. Burada özel olarak belirlenmiş kapsamlı bir plan vardır. Şu an için yapılması gereken bu planın varlığını bilerek dikkatli hareket etmek, nefret kervanına katılarak oyuna gelmemek ve İngiliz derin devletini mümkün olan her aşamada deşifre etmek olmalıdır.

**Kutsal Topraklar, üç dinin mensuplarının
barış içinde ve birlikte yaşamaları
gereken özel bir mekandır. Kur'an'a
göre Musevilerin kutsal topraklarda
yaşama hakkı vardır.**

"Eurabia" kavramını ve bu kavramın çağrıştırdığı korkuları yaygınlaştırmak amacıyla Gatestone Enstitüsü tarafından basılan bazı makalelerin başlıklarını şöyledir: The Islamization of France (Fransa'nın Müslümanlaşması), The Islamization of Germany (Almanya'nın Müslümanlaşması), The Islamization of Belgium and the Netherlands (Belçika ve Hollanda'nın Müslümanlaşması), Spain: Soon the Muslims Will be Kings of the World (İspanya: Yakında Müslümanlar Dünyaya Hükmedecek), Britain's Islamic Future (İngiltere'nin İslam Geleceği), UK Islamic Takeover Plot (İngiltere'nin İslam tarafından devralınması planı), How Islam Conquers Europe (İslam Avrupa'yı Nasıl Fethediyor).⁴⁰⁴

Gatestone, aynı zamanda İslam karşıtı Geert Wilders'in Hollanda'da "daha az sayıda Fas vatandaşı" olması çağrısını yayınlamıştır. Bunun yanı sıra Ali Salim'in "Islamic Cannibalism"⁴⁰⁵ (İslami Yamyamlık) ve Soeren Kern'in "Child Sex Slavery, Multiculturalism and Islam"⁴⁰⁶ (Çocuk Seks Köleliği, Çok kültür-lülük ve İslam) isimli, doğrudan İslam dinini hedef alan makalelere yer vermiştir.

Köşe yazarı Hilary Aked, konuya ilgili olarak şunları yazmıştır:

Ocak 2015'te, Paris'teki saldırılardan sadece günler sonra, Gatestone, New York Times'ta tam sayfalık reklam çıkarmak için yaklaşık 100 bin dolar harcama yapmıştır. "İyi bir Müslümanın ABD'nin gücünü desteklediği" mesajını üstü kaplı bir şekilde vatandaşlarına iletmek amacıyla, Gatestone reklamında çizilen üç Müslümandan ikisi Amerikan bayrağının yanında durmaktadır. İran, Irak, Suriye, Nijerya, Mısır ve Afrika'daki şiddet olaylarından bahseden reklam metni, dünyadaki 1.6 milyarlık Müslüman nüfusun dahil olmadığı tüm diğer şiddet olaylarını öylece göz ardı etmiş ve aynı zamanda her çatışmada rol oynayan siyasi faktörleri örtbas etmiştir. Reklamın altındaki mesaj çok açıkta: Gatestone, bu şiddet için tek nedenli bir açıklama savunmuş ve dikkatleri kesin bir tavırla İslam'ın üzerine çekmiştir.

"Aşırıcılık karşıtı" bir girişim gibi görünen bu reklam, günümüz İslam karşıtı ırkçılığının nasıl açıkça ifade edildiğinin tipik bir örneği olmuştur. Belirli davranışların genelleştirilmesi ve kararlı bir tavırla bunların dini ideoloji ile ilişkilendirilmesi yeterlidir. İmzalayan 23 devletin tümünün Müslüman ülkeler olması gerçeği, topluca yönetilen bu suçun temel sorununu çözmemektedir.

İfade "tüm vicdan sahibi insanları" imzalamaya davet etse de, "görev" sözcüğü Müslümanlarla ilgili olarak iki kez kullanıldığından diğerlerinden ziyade onların şiddete karşı olduğunu kanıtlamaları beklenmektedir. Bu nedenle Gatestone'un ilanı, aynı şekilde Müslümanlara yönelik ithamlarda bulunma çağrısında bulunan sözde Müslüman anlayışına ilişkin "Charter of Muslim Understanding" başlıklı sözleşme ile aynı işlevi görmektedir. UKIP'de görev yapan Gerard Batten'in yetkilendirdiği İsrail yanlısı muhafazakar parti milletvekili Robert Halfon dahi bu belgeyi "korkunç" bulmuş ve bunu Nazi yönetimindeyken Musevilerin mecbur bırakıldığı sarı yıldız taşıma yolunda atılan ilk adım ile özdeşleştirmiştir.⁴⁰⁷

Quilliam Vakfı'ndan Usama Hasan ve Maajid Nawaz bu beyanı imzalar yanları arasındadır.

Kuşkusuz Gatestone gibi vakıfların sunduğu en büyük risk, görünürde "radikal İslam ile mücadele" adı altında Müslümanları ve İslam'ı sosyal yaşamdan uzaklaştırmaya yönelik bir politika izlemeleridir. Bu kuruluşlarca yapılan faaliyetler her defasında, Müslümanları daha fazla fişleme, kötüleme ve ötekileştirme politikasına dönüşmektedir. Görünürde ön plana çıkan "Müslümanları radikallerden ayırma" şeklindeki pozitif amaç, pratikte tam tersi işleyerek tüm Müslümanlara yönelik bir karalama kampanyasına dönüşmektedir. Bu kuruluşlarca desteklenen "Müslümanlar" ise, İngiliz derin devletinin yaşam felsefesini, yani homoseksüelliği, Darwinizmi, Rumiliği savunan kişilerdir.

Aked, Gatestone tarzı vakıfların sunduğu "tehdidi" kendi cümleleriyle şu şekilde anlatmıştır:

Breivik gibi tek başına hareket eden aşırı sağcı teröristlerin doğurduğu korku zaten çok iyi bilinmektedir. Ancak belli bir üne sahip olmuş ve sahte bir saygıdeğerlik kazanmış olan Gatestone gibi vakıflar bize daha çok korku vermektedir.⁴⁰⁸

Gatestone'un gelirinin 2012 yılında 1.1 milyon dolar olduğu bildirilmiştir. 2013 yılındaki vergi dosyalarında, Gatestone, toplam gelirinin 1.387.104 Dolar olduğunu beyan etmiştir.⁴⁰⁹ Vakıf, kendi internet sitesinde "özel bağışçılar ve vakıflar" tarafından finanse edildiğini belirtmekte, fazla ayrıntıya girmemektedir.

Gatestone ve bunun gibi diğer kurumların gelir kaynaklarına yer vermemizin sebebi, benzer görüşleri savunan bu vakıfların, açıkça deşifre edilmeyen bir el tarafından sürekli olarak finanse edilmesidir. Böylelikle İngiliz derin devletinin destekçiliğini yaptığı görüşler hızla yayılmakta ve hedeflenen kitelere ulaştırılmaktadır.

Düğer Düşünce Kuruluşları

New Horizons

İngiliz menşeli vakıf New Horizons, tıpkı Quilliam Vakfı gibi "İslam'da reform yapma" amacıyla ortaya çıkmıştır. Tüm diğer adı geçen düşünce kuruluşları gibi Darwinizm'i, homoseksüelliği ve Rumiliği savunmaktadır. Toplantılarına Quilliam Vakfı üyeleri sıkılıkla katılmaktadır; Usama Hasan bunlarda yoğun olarak evrim propagandası yapmaktadır. Vakfnın sosyal medya sayfasında, Usama Hasan'ın: *"Islam ve bilim çalışma grubundaki alimler, insanın evrimi düşüncesinin İslam ile uyumunda bir sorun görmediler"* şeklindeki evrim safsatası ile İslam dinini bağıdaştırmaya çalışan sözleri bulunmaktadır.

New Horizons Vakfı, 2016 yılında "British Islam 2016" (İngiliz İslami 2016) adı altında bir konferans düzenlemiş ve konferansta homoseksüelliği destekleyen konuşmacılara yer vermiştir. Quilliam Vakfı Üyesi Usama Hasan, konferanstaki konuşmasında Lut kavmini örnek vererek, *"Kuran'da çeşitlilik ve eşitlik ayetleri var. O zaman kim LGBT Müslümanlarını dışlayabilir?"* diyerek Kur'an'da homoseksüellik gibi bir haram eylem adeta meşruymuş gibi bir izlenim yaratmak istemiştir. Oysa Kur'an'daki Lut kavmi, homoseksüel bir kavim olmalarından dolayı lanetlenmiş, uyarılmış ve sonucunda helake uğramış bir kavimdir.

Vakfnın Başkanı Dilwar Hussain de Rumi felsefenin savunucularındandır.

New Horizons logosu
(Sağda) RAND Corporation logosu

RAND Corporation

Tavistock Enstitüsü ve Chatham House ile doğrudan bağlantılı olduğu belgelenmiş olan ABD'li bir vakıftır. ABD politikalarını etkili bir şekilde ve her düzeyde kontrol etme ve yönlendirme özellikleriyle bilinmektedir.

RAND Corporation, 1980'li yılların başında Güvenlik ve İç Karışıklıklar Grubu oluşturmuştur. Bu grup, üçüncü dünya ülkelerindeki bağımsızlık ve demokrasi mücadelelerini konu alan konferanslar ve araştırmalar düzenlemekle görevlendirilmiştir.

Bu bölgelerdeki olaylar yakından izlenmekte ve konuya ilgili ABD Dışişleri Bakanlığı'na yönlendirici raporlar sunulmaktadır. Genel anlamda muhafazakar çizgide bulunan söz konusu düşünce kuruluşu, aynı görüşteki tüm diğer vakıflar gibi Ortadoğu'da savaşı ve şiddetti savunmaktadır.

CIA'in eski Ortadoğu Baş Analizcisi, CIA'e doğrudan bağlı Ulusal İstihbarat Konseyi Eski Başkan Yardımcısı ve Türkiye Uzmanı Graham Fuller, CIA Eski Türkiye İstasyon Şefi, Başkan Carter dönemi Ulusal Güvenlik Konseyi üyesi Paul Henze, Eski ABD Türkiye Büyükelçisi James Spain, Eski Vietnam ve Ankara Büyükelçisi Robert Commer ve Morton Abramowitz geçmişse RAND Corporation uzmanlarıdır.

Düşünce Kuruluşları Üzerinden İngiliz Derin Devletinin Etki Politikası

Şimdiye kadar incelediğimiz düşünce kuruluşlarının temel bazı özellikleri vardır. Bunların bir kısmı, genellikle Müslüman kimlikleri ile ortaya çıkan, özellikle de radikal geçmişleri olan kişiler tarafından kurulmuşlardır. Hepsinin ortaya çıkış iddiası, güya radikalizme savaş açmak ve bunun yerine kendilerince yeni bir Müslümanlık projesi oluşturmaktır.

Söz konusu vakıflar, onların "yeni Müslümanlık projesi" olarak isimlendirdikleri bir planı hayatı geçirmeye çalışmaktadır. İslam'da "reform yapma" adı altında, İslam ve bilim ile tamamen reddedilen evrim teorisini, İslam tarafından haram kılınmış ve "iğrençlik" olarak tanımlanmış homoseksüelliği

ve İslam'a tamamen muhalif olan Rumiliği Müslümanlara benimsetmeye ve meşrulaştırmaya çalışmaktadır.

Nasıl Hristiyanlığı kendi kişisel değerlerine göre değiştirip Anglikanizm adıyla sistemleştirdilerse, İslam'ı da aynı yöntemlerle değiştirip İngiliz İslam'ını sistemleştirmeye çalışmaktadırlar.

Oluşturmayı istedikleri Müslüman kitle ise, İslam'ın değerlerinden, Kur'an ayetlerinden veya iman hakikatlerinden uzaklaşmış; homoseksüelliği ve Darwinizm'i savunan, İslam dini ile hiçbir alakası olmayan, sadece Müslümanları dejeneret etmek için görevlendirilen kitleler olacaktır.

Homoseksüelliği savunan, Yaratılış yerine evrime inanan, helal ve haram tanımayan bir yaşam felsefesini benimseyen, yani özetle maneviyatını tamamen yitirmiş bir kitlenin artık İngiliz derin devleti için çok kolay bir lokma olacağı, dahası bunların kolayca yancıya ve ajana dönüştürülebileceği tartışmasızdır.

Kuran'ın ilkelerinden uzak ve her türlü dejenerasyona açık olan model,其实 Ingiliz derin devletinin özel bir projesidir. Bu proje bir kısım çevrelere o kadar cazip gelmiştir ki, söz konusu vakıflar "İngiliz İslam'ı" denen bu garip yaşam modelini yaygınlaştırmak için İngiliz Hükümeti başta olmak üzere oldukça fazla yerden fon almaktadırlar. Bu vakıfların fon topladığı diğer dernekler ise, ilginç bir şekilde hep "İslam karşıtı"dırlar.

Aynı vakıflar, barışçıl olanlar da dahil olmak üzere tüm Müslümanların fişlenmesi, Müslümanlar hakkında casusluk faaliyeti yapılması gibi eylemlerin baş oyuncuları olmaktadır. Hükümetlerine sundukları öneriler destek görmekte, bu yönde yapılan çalışmalar Müslümanlara oldukça büyük zorluklar sunarken, kendilerine büyük fonlar getirmektedir. Bu fişleme politikası ayrıca, söz konusu vakıflara büyük imtiyazlar da sağlamaktadır.

Söz konusu düşünce kuruluşları –bilerek veya bilmeyerek– İngiliz derin devletinin projelerini yerine getirmektedirler. Üç kavram; yani Darwinizm, homoseksüellik ve Rumilik, özellikle seçilmiş kavamlardır. Bu kavamların Müslüman adı ve görünümü altında kişiler ve kurumlarca desteklenmesi bu özel projenin en önemli adımı olmaktadır. Hedef İslam'ı kendilerince uygulanabilir bir din olmaktan çıkarmak, Müslümanları ise pasif, zayıf ve ahlaki çöküntüye uğramış şahıslar haline getirmektedir. Hatta Nawaz'ın iddiasına göre Müslümanlar hiçbir şeye karışmamalı, "sadece kimliklerinde Müslüman yazması" ile yetinmelidirler. Darwinist ideoloji ve homoseksüelliğin genellikle agresiflik ve şiddet ile birlikte anıldığı dikkate alındığında, Müslümanları şiddete yöneltmenin de bir başka amaç olduğu görülebilmektedir. Bu hedef dahilinde Müslümanların birleşmesi, bir güç oluşturması ve ittifak ederek çözüm üretecek güçlü kimlikler haline gelmesi imkansızlaşmaktadır. Zaten İngiliz derin devletinin de istediği daima bu olmuştur.

Söz konusu vakıfların İngiltere ve ABD dış politikasına hakimiyetleri büyük riskler teşkil etmektedir. Söz konusu kurumlar, İngiliz derin devletinin fikir altyapısını kullandıklarından, bu kurumlardan gelen öneriler genellikle Müslüman ülkelere yönelik fişleme ve şiddet politikasına odaklanmakta ve genellikle mutlaka uygulanmaktadır. Yine Müslüman ülkelerdeki Darwinist ve homoseksüellik propagandaları da bu öneriler içinde yer almaktadır. "İngiliz İslam'ı" başlıklı konferanslar bu bağlamda pek çok Müslüman ülkede

gerçekleştirilmiştir. Söz konusu ülkelerin hükümetlerinde bu vakıflarla işbirliğinde bulunan kişiler yer bulmaktadır. Kimi zaman ülkelerin başbakanları bile bu işbirliğine girmek mecburiyetinde kalmaktadır.

Söz konusu düşünce kuruluşlarının bir başka önemli özelliği de, ajan ve yancı kazanma stratejisidir. Özellikle Müslüman ülkelerden seçilen çeşitli kişiler, kolaylıkla söz konusu düşünce kuruluşlarının idaresine girebilmekte ve bilincsizce İngiliz derin devletinin sahte ideolojisinin askeri haline gelebilmektedirler. Bu kişiler, kendi ülkesine ihanet eden kişilerdirler. Gerekçinde söz konusu düşünce kuruluşlarına çeşitli bilgiler sızdırılmakta, hatta kimi zaman ülkede gerçekleşen ayaklanma ve isyanların tetikleyicisi olarak kullanılmaktadırlar.

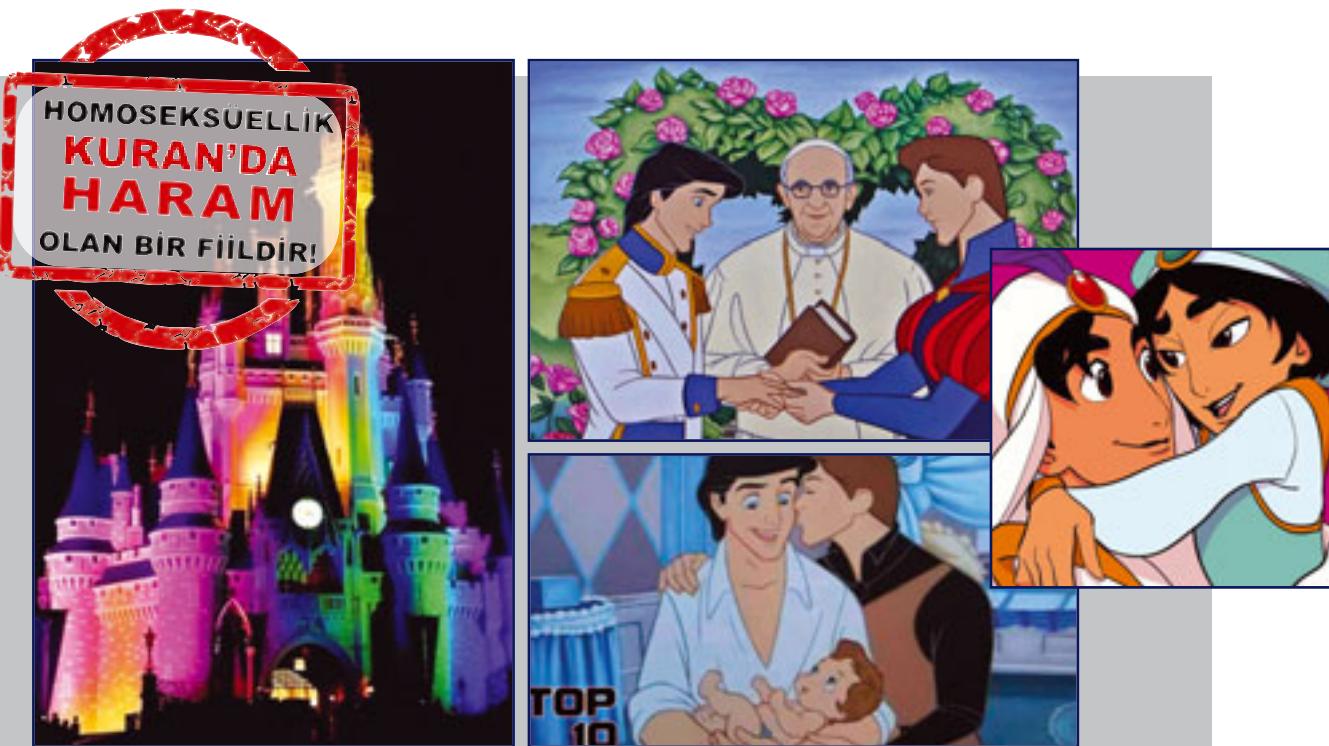
Söz konusu kişiler, genellikle oldukça küçük menfaatler için tüm değerlerini harcayabilen basit mizaçta kimselerdir. Zaten bu karakter özellikleri İngiliz derin devleti tarafından özellikle tespit edilmiş ve buna göre seçilmiştir. İngiliz derin devletinin kurmayları, bu kişilerin küçük menfaatlere hemen kanacaklarını, birkaç övgü ile konunun hallolacağını gayet iyi bilmektedir. İşte bu nedenle söz konusu kişiler özellikle sosyal medya ortamında tespit edilmekte, birkaç paylaşım ve beğenisi sonrasında, "oldukça önemli olduklarına" inandırılmaktadır. Belli bir süre sonra bu kişinin –derin devletin kurmayları tarafından yazılan– yazılarının gazetelerde yayınlanması veya adı geçen düşünce kuruluşlarının toplantılarına izleyici olarak katılması bile yeterli olmaktadır. Bu kişi, artık İngiliz derin devleti için kullanışlı bir obje haline gelmiştir.

Ajan ve yancı devşirme stratejisi sayesinde İngiliz derin devleti, özellikle Müslüman ülkelerde çok fazla kol elde etmiş olmaktadır. Bu kollar vesilesiyle, özellikle homoseksüellik ve Rumilik propagandası yoğun olarak yapılmaktadır.

Şunu belirtmek gerekmek: Elbette tüm düşünce kuruluşları aynı değildir. Dünyada çok fazla sayıda düşünce kuruluşu vardır ve bunların büyük bölümü güzel amaçlara hizmet etmekte ve oldukça faydalı olmaktadır. Ayrıca bahisini ettiğimiz düşünce kuruluşları içinde de güzel düşünceler ve niyetler taşıyan samimi kişiler kuşkusuz ki vardır.

İngiliz derin devletinin başlattığı homoseksüellik propagandası, çocuklara dahi işlenmeye çalışılmaktadır. Gökkuşağı renklerinin önünde iki erkek çocuğunun tuttuğu pankart, homoseksüel yürüyüşlere atıfta bulunmakta, okul ve kütüphane çizimleri, oyuncaklar hatta emzikler bile bu propapandaya alet edilmektedir. Üzerinde, "Homoseksüel amcamı seviyorum", "Annelerimi seviyorum" yazan bebek tişörtleri ise bu kirli propagandanınvardığı son noktayı göstermektedir.

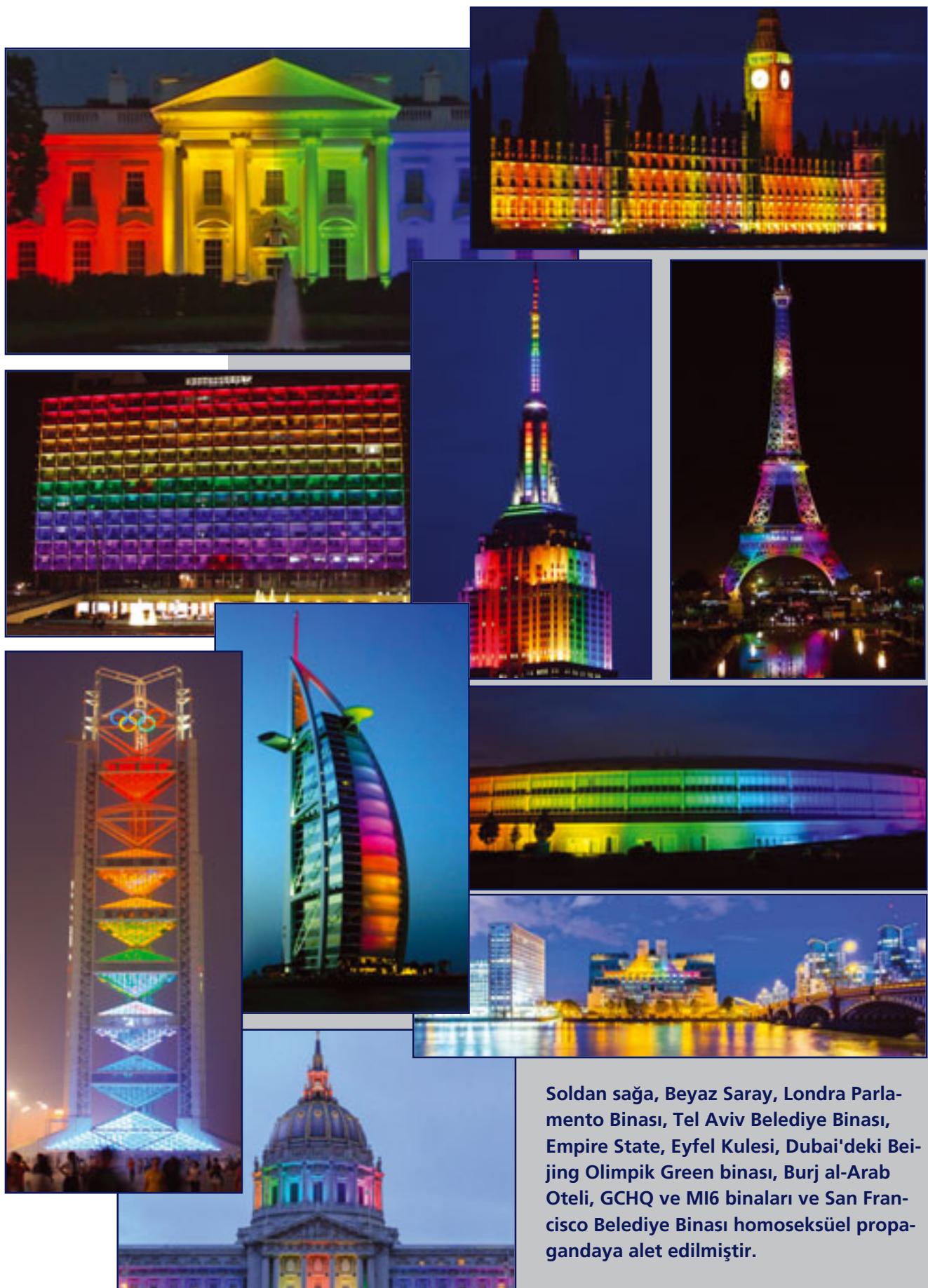

Çocuklara yönelik çizgi filmlerde dahi homoseksüellik telkini verilmektedir. Disneyland homoseksüel renkleriyle renklendirilerek çocuklara yönelik bilinçaltı yönlendirme yapılmak istenmektedir.

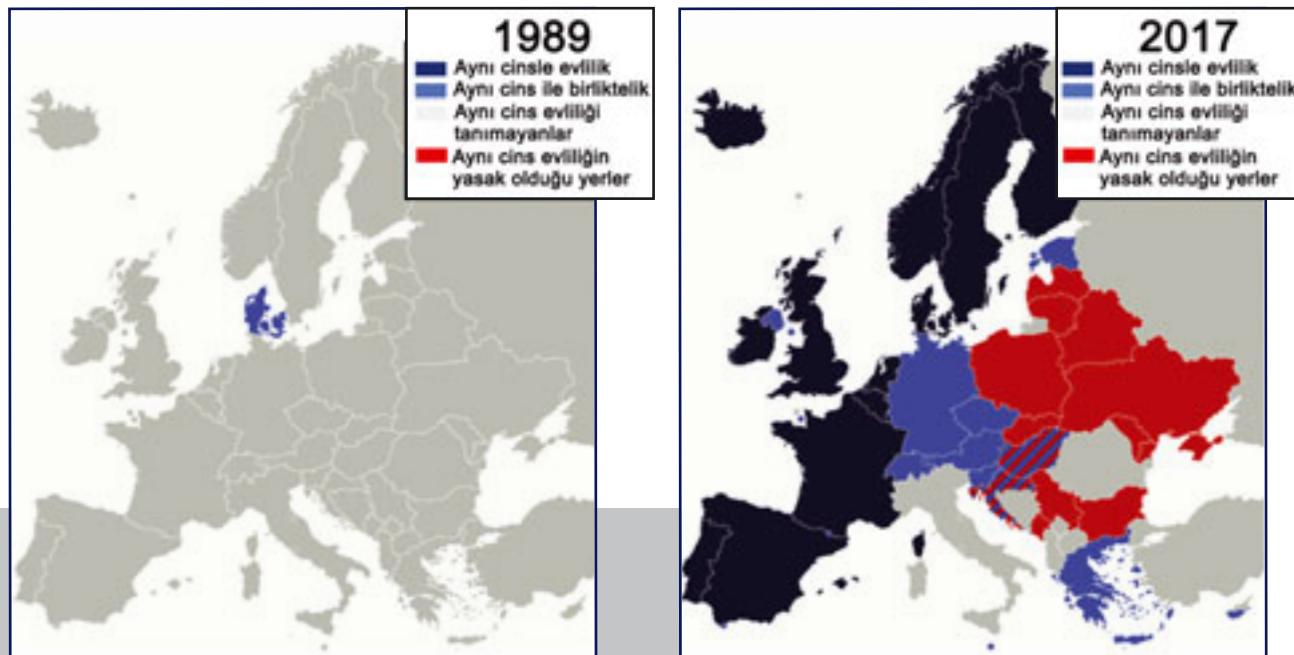
Sorun, bir kısım kuruluşların İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmek zorunda bırakılmasına dayanır. Bu kuruluşlar, ya baştan bu zorunluluk üzerine kurulmuştur veya sonradan bu görevi üstlenmek zorunda kalmışlardır. Normal şartlarda aklı selim hiçbir Müslüman Darwinizm safsatasına inanmaz; hiçbir normal Müslüman, Kur'an'da kesin ve açık delillerle haram kılınmış olan homoseksüelliğin savunucusu olmaz. Allah korkusu olan hiçbir Müslüman "bizim yolumuzda haram veya helal yok" diyen bir anlayışa onay vermez.

Eğer söz konusu vakıflar, Müslüman olduklarını iddia ediyor, fakat Kur'an'dan çok homoseksüellik konusunu gündeme getiriyorlarsa, burada çirkin bir oyun olduğu açıktır. Ne acıdır ki adı geçen kurumlar, bu oyunun tam ortasına düşmüş durumdadırlar.

Müslümanlar dikkatli olmalıdır. "Modern İslam", İslam dininin özünden saptırılarak dönemin zihniyet ya da yaşam biçimine, ahlak ve düşünce anlayışına adapte edilmesi değildir. "Modern İslam", İslam'ı sosyalizm, kommunizm, materyalizm, Darwinizm, Rumilik gibi batılı felsefelerle yorumlama özentisi de değildir. Yine, "modern İslam" homoseksüellik gibi gayriahlaki davranış şekillerini İslam'a entegre etme çabası hiç değildir.

Soldan sağa, Beyaz Saray, Londra Parlamento Binası, Tel Aviv Belediye Binası, Empire State, Eyfel Kulesi, Dubai'deki Beijing Olimpik Green binası, Burj al-Arab Oteli, GCHQ ve MI6 binaları ve San Francisco Belediye Binası homoseksüel propagandaya alet edilmiştir.

Haritalarda, 1989'dan 2017'ye homoseksüelliğin Avrupa çapında nasıl artış gösterdiği görülmektedir. Bu şaşırtıcı analiz, İngiliz derin devletinin homoseksüellik propagandasının nasıl bir etkiye sahip olduğunu gözler önüne sermektedir.

"Modern İslam", hurafelerden ve bağnazlıktan arındırılmış, yalnızca Kur'an'a dayalı İslam'ın, her devrin algı ve anlayış düzeyinin kat kat üzerinde bir modernlik anlayışına sahip olduğu gerçeğini tanımlar. Daha da doğrusu, İslam'ın modern-ötesi olduğunun ifadesidir. "Modern İslam", insanlar Kur'an'ı en doğru biçimde anlayarak en saf ve samimi biçimde yaşadıkları zaman ortaya çıkacak en mükemmel sistemdir. Demokrasinin ve özgürlüklerin asıl merkezidir.

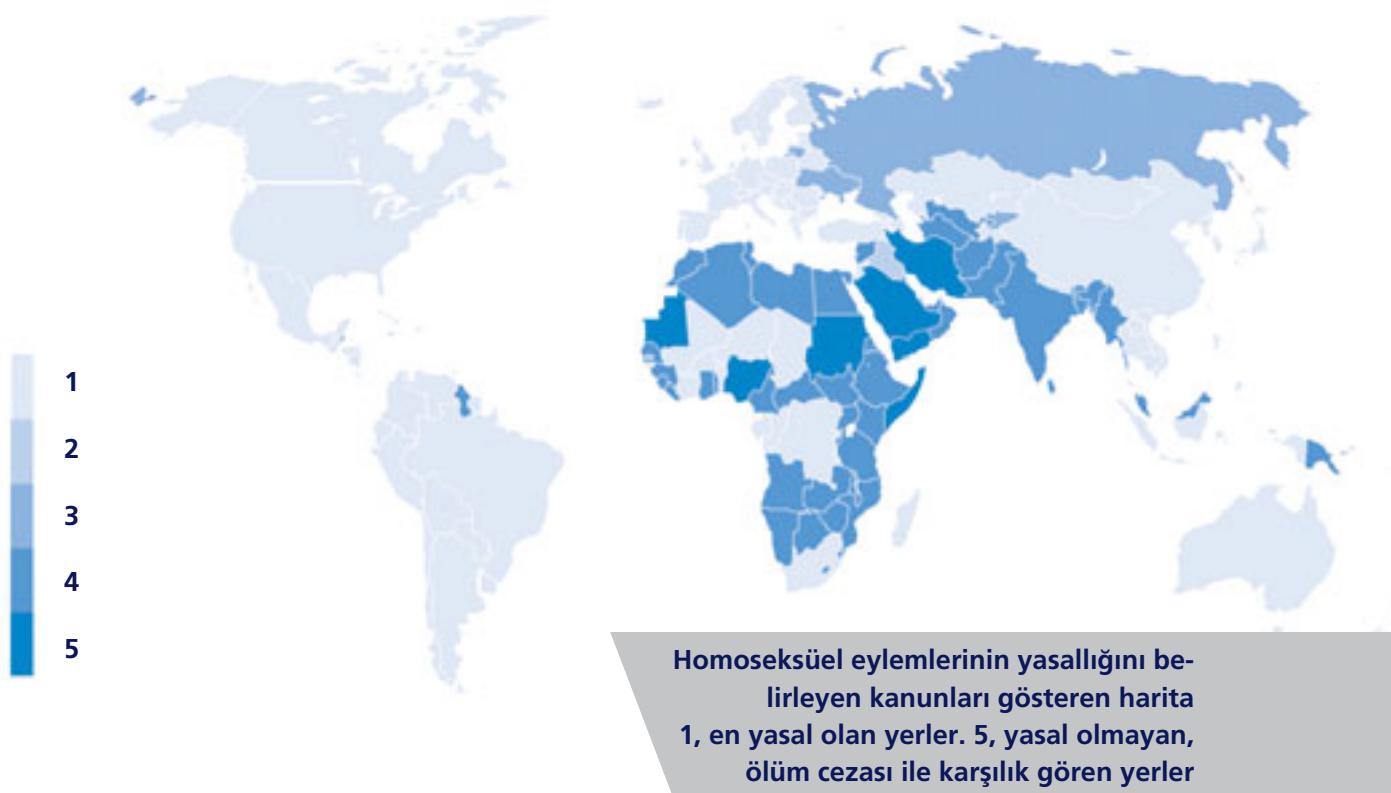
Dolayısıyla "İslam'da reform yapıyoruz" diye ortaya çıkanların, kullandıkları bu ifadelerden bile bir hile kurguladıkları anlaşılmaktadır. İslam, reforma ihtiyacı olan bir din değildir. İslam'ın kendisi moderndir; İslam barışın kaynağıdır; İslam estetik, sanat ve bilimde en üstün olmaktadır; İslam demokrasinin ve tüm özgürlüklerin kalesidir; İslam saygıdır, sevgidir, merhamettir, dayanışmadır. Bir insan gerçekten radikalizmi ortadan kaldırmak ve İslam adına faaliyet yapmak istiyorsa, insanları İslam'ın özüne, yani Kur'an'a çağırmalıdır. Eğer bunu yapmıyorsa, Kur'an ayetlerinden bahsetmiyorsa, İslam'ı yeterli bulmuyor, her firsatta kendince eleştiryorsa (İslam dinini tenzih ederiz), dahası İslam'a muhalif tüm ideolojileri ve sapkınlıkları "İslam adına" savunmaya kalkıyorsa, İngiliz derin devletinin sinsi oyunu devrede demektir.

İnsanların büyük bir çoğunluğu oynanan bu oyunun farkında değildir. Söz konusu düşünce kuruluşlarının hizmet ettiğleri gerçek amacı, henüz görememişlerdir. Hedefimiz bu konuda zihinleri açmak ve dünya çapında oynanan bu oyunu ortadan kaldırmaktır. Açık olan gerçek ise şudur: Özellikle İslam'ı hedef almış olan oyuncular, mutlaka başarısız olmaya hatta hüsrana uğramaya mahkumdur.

İngiliz derin devleti, tüm hak dinlerin ve gerçek dindarların ardından Metafizik Gücü görmeyi reddetmektedir. Oysa Deccal Komitesi bu olağanüstü gerçeğe gözlerini kapasa da, gerçek olan mutlaka vuku bulacaktır. O da yerini İslam'ın, Müslümanların ve tüm iyi insanların hakim olacağı gerçeğidir. Müslümanları ayırma, fişleme, şiddete sürükleme veya dejeneret etme politikaları dünyanın ve İngiliz derin devletinin yancılarının gözü önünde bozguna uğrayacaktır. Deccal mutlaka yenilecek ve Allah'ın taraftarları KESİN OLARAK galip geleceklerdir.

Kim Allah'i, Resülü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)

Allah, yazmıştır: "Andolsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır. (Mücadele Suresi, 21)

BÖLÜM V

20. ve 21. Yüzyılın Sahte İdeolojileri ve Uygulayıcıları

Yeni Dünya İdeolojileri İngiliz Derin Devletinin Eseridir

İdeoloji, toplumları yönlendirmek için kullanılan, oldukça güçlü bir araçtır. Doğru ideolojiler dünyaya dostluğu, sevgiyi ve barışı hızla getirebilecek kadar güclüyken; yanlış ideolojiler de, toplumları terörizme, anarşizme, hatta savaşlara sürükleyebilecek kadar güçlündür. II. Dünya Savaşı'nın görünür sebebi faşist ideolojidir. Sovyetler Birliği'nde gerçekleşen kitlekların sebebi komünist ideolojidir. Diyalektik materyalizm, toplumları savaşlara sürükleyen çatışma zihniyetinin temeli olmuştur. Bağnaz ideoloji, teröristleri üretmiştir. Darwinist ideoloji, toplumları köleleştirmiş, sömürge sisteminin temelini oluşturmuştur. Toplumları felaketlere götürüren ideolojiler durup dururken ortaya çıkmamış, bir Deccal Komitesi'nin planlı ve organize üretimi sonucunda oluşmuşlardır. Üretilen ideolojiler Deccal Komitesi'nin kurmayları, yancıları, medyası, vakıfları yoluyla sistematik yöntemlerle yaygınlaştırılmış, gündem haline getirilmiş ve toplumlar, bu sahte fikir akımlarına bağışık hale getirilmişlerdir. Bundan sonrası, İngiliz derin devletinin tam olarak planladığı gibi gelişir.

İdeolojinin gücünü geçmişten beri kullanan İngiliz derin devleti, iyi olanın yerine kötüyü, faydalı olan yerine faydasızı, sevginin yerine şiddetti, güzel ahlak yerine dejenerasyonu yaygınlaştıracak yollar geliştirmiştir. Üretilen ideolojinin yaygınlaşması için en etkili yöntem propagandadır. Propaganda, soykırımlar gerçekleştiren liderleri, komünizm adına terör eylemleri gerçekleştiren toplulukları, "daha üstünüm" iddiasıyla kitle katliamları yapan zihniyetleri oluşturmuştur.

Bu ideolojilerin çapı ve kapsamı şu an çok daha genişlemiştir. Artık gerek savaş gerekse cinayet, gerek dinsizlik gerekse uyuşturucu bağımlılığı gibi toplumların bünyesine uymayan her türlü kavram, çeşitli sözde moda terimler üzerinden yaygınlaştırılmaktadır.

İdeolojileri yaygınlaştıracak kitle daima bellidir. İngiliz derin devletinin himayesindeki çeşitli taşeron kurumlar, düşünce kuruluşları, ajanlar, yancılar ve bir kısım medya bu görevi üstlenmişlerdir. Örneğin medeniyetler çatışması, korkunç bir savaş planını tarif ederken, söz konusu koro bunun mükemmel bir "gelecek planı" olduğu propagandasını yapmıştır. Bu faaliyet, neredeyse bütün dünyanın İngiliz derin devletinin yeni dünya ideolojilerine inanmasına neden olmuştur.

Şimdi, İngiliz derin devletinin ürettiği ve himayesindeki çeşitli kurumlar yoluyla yaygınlaştığı bu ideolojileri genel hatlarıyla inceleyelim.

1. Açık Toplum İdeolojisi ve Soros Vakfı

İngiliz derin devletinin sahiplendiği ideolojilerden biri "açık toplum" anlayışıdır. İddiası ise şudur: Açık toplum anlayışı gündeme gelip devreye girdiğinde, özgürlüğü ve demokrasiyi esas alan ve şiddete karşı toleranslı, şeffaf bir devlet ortaya çıkacaktır. Ancak gerçekte buradaki amaç, şeffaflık kavramı adı altında, kişileri, ideolojik ve dini grupları fişlemek ve onlar üzerinde İngiliz derin devleti kontrolü sağlayabilmektir. Dahası, ülkeler üzerinde hegemonya kurmak; "turuncu", "kadife" gibi isimlerle yumoşatılmaya çalışılan ayaklanma, isyan ve devrimlere ortam hazırlamak; ülkelerin kendi halklarını kullanarak gizli ve örtülü darbeler gerçekleştirmek Açık Toplum ideolojisinin temelidir. Söz konusu ideoloji; barışçıl ve özgürlükçü görünüm altında kilit ülkelere

ulaşmış ve ulaştığı her yerde isyanlar, ekonomik krizler, istikrarsızlıklar hakim olmuştur. Bunun en vahim örneklerinden biri, korkunç etkileri halen devam eden Arap Baharı'dır.

Türkiye'de de Gezi Olayları dahil olmak üzere uygulamaya geçirilen veya plan aşamasında durdurulan kalkışmalarda Açık Toplum ideolojisi daima arka plandadır. Bu konuya ilerleyen satırlarda delillerle yer verilecektir.

Açık toplum teorisyenleri, ideolojilerini kurgularken yine o göz boyayıcı, "özgürlük ve demokrasi" kelimeleri kullanılmış; açık toplum kavramı, özgürlük ve demokrasinin önemli bir şartı olarak sunulmuştur. İngiliz derin devletinin himayesindeki düşünce kuruluşları "açık toplum" başlıklı sayısız oturum yapıp sayısız rapor hazırlamışlardır. İngiliz derin devletinin himayesin-

Özgürlük ve demokrasi güzel kavamlardır. Fakat İngiliz derin devletinin bu kavamları kullanarak başlattığı şiddet olayları, mutsuz halka daha fazla mutsuzluk getirmiştir.

Londra sokakları da, Açık Toplum teorisinin yenilerinin planlarının hedefi olmuştur.

deki medya, açık toplum fikrini her fırsatta göklere çıkarmıştır. İngiliz derin devletinin yancıları, hemen her imkanda bu kelimeleri kullanmış ve "ilerici bir ülke olmak için açık toplumun ne kadar önemli olduğunu" anlatıp durmuşlardır. Açık toplumun ne anlama geldiği konusunda pek kimsenin fikri yoktur; ama entelektüel görünmek ve demokrasi savunucusu gibi algılanmak bunu gerektirdiği için dilden düşmemektedir.

Özgürlik ve demokrasi, kuşkusuz son derece önemli iki kavramdır ve bu kavramlar asıl olarak Kur'an'da savunulan ve en mükemmel şekilde Kur'an'da tarif edilen kavamlardır. Dolayısıyla bu kavamların savunucusu ve koruyucusu olmak biz Müslümanlar için ulvi bir görevdir.

Buradaki anlatım ile varmak istediğimiz nokta, İngiliz derin devletinin, özgürlük ve demokrasi gibi iki önemli ve gerekli kavramı, kendi sinsi amaçları için kullanıyor olmasıdır. İngiliz derin devleti, istenileni yapmadığında insanları kolaylıkla "demokrasi karşıtı", "özgürler karşıtı", bilim karşıtı olarak yaftalayabilmektedir. Bu suçlayıcı etiketler, söz konusu kişilerin kolaylıkla toplumdan dışlanmasına, bağınaz ve geri kafalı olarak addedilmesine yol açmaktadır. Bu stratejiyi kavramış olan derin devlet destekçileri kısa yoldan insanları damgalamayı tercih etmektedirler. Sadece insanlar değil bazı ülkelerde hükümetler dahi bu şekilde bir damgalamaya maruz kalmaktadırlar.

Açık toplum fikrini ortaya atan kişi Avusturya kökenli İngiliz felsefecii Karl Raimund Popper'dır. Popper gençlik yıllarında Marksist felsefeyi benimsemiş ve Avusturya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'ne üye olmuştur. Bazı arkadaşlarının silahlı çatışmada ölmesinden sonra Marksizm'e sırtını döndüğü söylenmektedir.⁴¹⁰

Popper, 1937'de Yeni Zelanda'ya yerleşmiş ve burada dünyaca tanınmasını sağlayan ve Türkçe'ye *Açık Toplum ve Düşmanları* olarak tercüme edilen eserini yazmıştır. 1946'da İngiltere'ye taşınarak İngiliz derin devletinin özel bir önem atfettiği London School of Economics'te (Londra Ekonomi Okulu) çalışmaya başlamıştır. Londra Üniversitesi'nde de Profesörlük yapan Popper, Kraliçe II. Elizabeth tarafından 1965'te

şövalye ilan edilmiş,

1982'de de yine

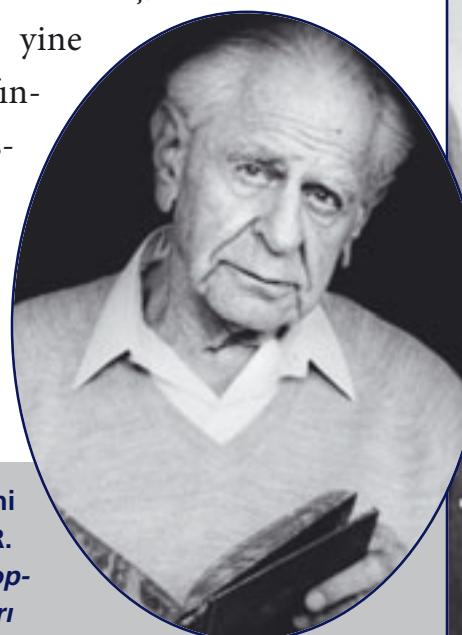
Kraliçe tarafın-

dan Onur Dos-

tu Nişanı ile

ödüllendiril-

miştir.⁴¹¹

**Açık Toplum fikrini
ortaya atan Karl R.
Popper ve *Açık Top-
lum ve Düşmanları*
isimli kitabının ilk cildi**

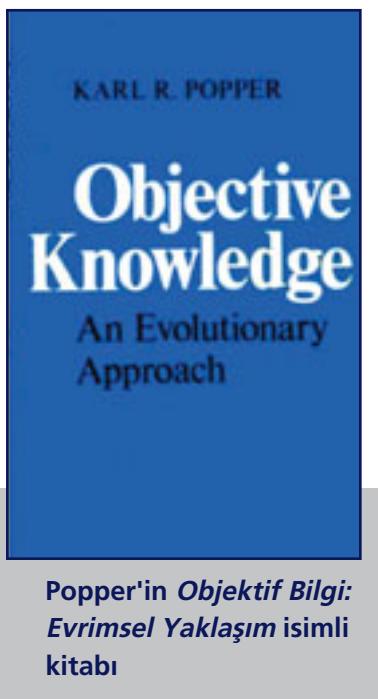

İngiliz derin devletinin özel bir önem atfettiği London School of Economics, sokak gösterilerinin en fazla gerçekleştiği yerlerden biridir. Popper'in ders verdiği okul, onun fikirlerini savunan bireyler yetiştirmiştir.

Popper'in ardından Açık Toplum ideolojisinin uygulayıcısı olarak karşımıza çıkan isim George Soros olmuştur. Soros, Popper'in sakıncalı ideolojisini çağımıza uyarlamış ve "renkli devrimler" adı altında dünyaya yıkım ve parçalanma getiren ayaklanmaların kurgulayıcısı olmuştur. İlerleyen satırlarda konu ile ilgili detayları okuyabilirsiniz.

Açık Toplum İdeolojisi ve Darwinizm

Eski bir komünist olan Karl Popper, gerçekten Açık Toplum fikri zemini dahilinde, devlet kontrolünün bulunmadığı, aile ve manevi değerlerin yok edildiği, komün sisteminin hakim olduğu bir sosyal düzenin; yani yine komünist sistemin hâlini kurmaktadır. Evrim fikrini toplum içinde yaygınlaştırarak, şeffaflık adı altında toplumun bazı kesimlerini kontrol altında tutarak, toplumları dini ve manevi tüm değerlerden uzaklaştırarak, aslında İngiliz derin devletinin hedeflediği toplum modelini kurgulamaktadır. Fakat bu model, "komünizm" gibi sakıncalı isimler altında değil, "açık toplum" adı altında daha çağdaş ve etiketinde özgürlükler kavramına yer veren sahte ideolojiler yoluyla gerçekleştirilecektir. Bunun için de, "özgürlükler" etiketine kanmış olan gençler kullanılacak ve komünist devrimler, bu defa özgürlüklerini isteyen, fakat gerçekten oyuna geldiğini anlamayan gençler kullanılarak gerçekleştirilecektir.

Açık toplum fikrinin babası sayılan Karl Popper, evrim teorisine her zaman son derece ilgi duyduğunu ve evrimi "bir gerçek olarak" kabullenmeye çok hazır olduğunu açıklamıştır.⁴¹² Darwin'in evrim teorisinin toplumlar için de geçerli olduğu iddiasını ilk savunan İngiliz antropolog Herbert Spencer'in hatırası için Oxford Üniversitesi'nde "Evolution and The Tree of Knowledge" (Evrim ve Bilgi Ağacı) isimli bir ders vermiştir.

Popper, bilimsel kuramların bilimsel olabilmeleri için mutlaka doğrulanabilir ve yanlışlanabilir olmaları gereği iddiasıyla ortaya çıkmıştır.⁴¹³ Oysa evrim teorisi Popper'in bu şartına uymamaktadır. Nitekim kendisi de "*Darwinizm'in, test edilebilir bir bilimsel teori değil, metafizik bir araştırma programı ... olduğu sonucuna vardım.*"⁴¹⁴ diyerek bunu açıkça ifade etmiştir. Dolayısıyla Darwinizm'in bilimsel hiçbir delili olmadığını bilmektedir. Popper'in non-teist yani Allahsız bir kuram olarak nitelendirdiği Darwinizm'i savunmasının tek sebebi, türettiği ideolojisine sahte bir altyapı hazırlıyor olmasıdır.⁴¹⁵ (Allah'ı tenzih ederiz.)

Popper'in "açık toplum" fikrinin, komünizme ve faşizme karşı türetildiği iddiası gerçekleri yansıtmamaktadır. "Açık toplum" modeli, komünizmin şirin kavramlarla ve yeni bir ambalajla sunumundan başka bir şey değildir. Yöntemlerinin komünizmin yöntemlerinden, düşlediği toplum düzeninin komünizmin düşlediği toplum düzeninden hiçbir farkı yoktur. Komünist ideolojinin, işçi ihtilali veya köylü ihtilali yoluyla yapmayı planladığını, legal görüşünlü sivil ayaklanmalar yoluyla yapmayı hedeflemektedir. Yine sınıfsız, kuralsız bir toplum kurma iddiasındadır.

Keza açık toplum, başta evrimi savunması ve ardından maneviyat, aile ve devletin olmadığı bir komün toplumunu tarif etmesi ile tümüyle komünist bir sosyal düzeni hedeflemektedir. Dinsiz ve cinsel anlamda her türlü serbestliğin yaşandığı, ahlaki tüm değerlerden uzak toplumlar hatırlanacağı gibi hep Marks'ın hayalleridir. Açık toplum teorisyenleri de örtülü bir şekilde bu hayat şeklini ön plana çıkarmaktadırlar. Demokrasi ve özgürlükler adı altında toplumlarda isyanlar çıkışma ve şiddeti körkleme, komünizmin "devrim" fikrinin temelini oluşturmaktadır.

Karl Popper, Açık Toplum fikri zeminde dahilinde, devlet kontrolünün bulunmadığı, ailenin olmadığı ve manevi değerlerin yok edildiği bir toplum modelini kurgulamıştır.

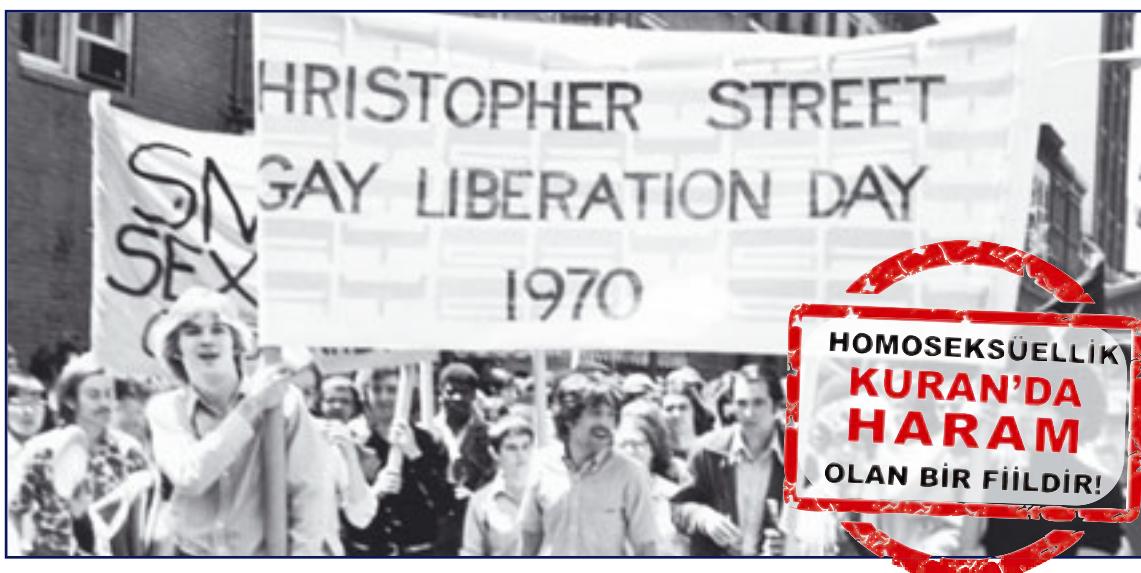
Açık toplum teorisyenleri her ne kadar bu devrimlerin "barışçıl" olduğunu iddia etseler de gerçek bundan çok farklı olmaktadır. Sadece devrimler değil, söz konusu isyanların ve protestoların sonrasında bırakılan enkaz da, hedeflenen ülkeye yıllarca büyük belalar, yoksulluk, mutsuzluk getirmektedir. Açık Toplum fikrinin uzandığı her yer adeta bir batağa dönüşmektedir.

Açık Toplum İdeolojisi ve Homoseksüellik

İngiliz derin devleti, 4 asırlık dünyaya hakim olma mücadelesi sonrasında, manevi bağları zayıf olan toplumları kolayca yutabileceğini, buna mukabil manevi bağları güçlü toplumlardan direnç göreceğini anlamıştır. Bu nedenle, hedefindeki ülkelerin toplumlarının maneviyatlarını zayıflatmak, onun önemli bir önceliği olmaktadır.

İngiliz derin devletinin toplumlarda homoseksüelliği yayma çabası yeni değildir. Geçmişte çeşitli marginal gruplarla başlanan söz konusu gösteriler, zaman içinde İngiliz derin devleti tarafından yaygınlaştırılmıştır.

Bu nedenle İngiliz derin devleti, toplumların manevi bağlarını zayıflatın ve onları manevi değerlerden uzaklaştırın olgulara özel bir önem vermektedir. Bu olgulardan biri de ahlaki dejenerasyon ve homoseksüelliktir.

"Açık Toplum" kavramını suiistimal eden kimi kuruluşlar, homoseksüelliği dünyanın dört bir yerinde açık bir biçimde desteklemekte ve bunun desteklenmesi için büyük bir medya çalışması yapmaktadır. Buradaki hedef homoseksüelliği, özellikle dini, ahlaki, manevi anlamda güçlü toplumlara benimsetebilmek ve onları dejenerasyona sürükleymektir.

Homoseksüellik üç İbrahimi din tarafından haram sayılan bir fiil olduğunu, bu eylemin teşvik edilmesi, manevi değerleri zayıflatmanın ve dejenerere etmenin bir yolu olarak görülmektedir.

Bu amaçla söz konusu kuruluşlar, homoseksüelliği destekleyen propagandalar yapmakta, organizasyonlar ve kampanyalar düzenlemektedir. Açık toplum zihniyetini destekleyen bir vakıfın sitesinde bu amaçla pek çok yazı ve habere yer verilmiştir. Bazı başlıklar şöyledir: "İrlanda'da homoseksüellerin evlenmesi"; "Kırgızistan'da homoseksüellere sağlanan haklar"; "Doğu Afrika'da homoseksüel haklarının savunulması"; "Rusya'da homoseksüel hakları için mücadelenin teşvik edilmesi"; "Doğu Avrupa'da homoseksüel haklarının savunuculuğu"; "Kenya'da homoseksüel hakları için savaş"; "Gürcistan'da homoseksüeller için cesur bir adım"; "Moldova'da homoseksüel hakları"; "Birleşmiş Milletler'de homoseksüel hakları".⁴¹⁶

OPEN SOCIETY FOUNDATIONS

ISSUES REGIONS GRANTS VOICES

VOICES

Kyrgyzstan's New Anti-Gay Law Is Even Worse than Russia's

December 17, 2014 Syrrat Sultankulova

In a few months, writing these words might get me thrown in prison. I live in Kyrgyzstan, where soon any public mention of homosexuality will likely be forbidden by law. That's because in October, the Kyrgyz version of the notorious [Russian law against "gay propaganda"](#) passed its first reading by a vote of 79 to 7. Following one more reading, the bill will reach President Almazbek Atambayev's desk, where it is almost certain to pass into law. Legislators even proposed that the minimum sentence for making reference to homosexuality be increased from one year to three. Kyrgyzstan's close affiliation with Russia inspired the law, and the Kyrgyz version is even tougher. To protect "traditional Kyrgyz values and families," the law states, any "positive image of nontraditional sexual relations

In a society as homophobic as Kyrgyzstan's, the law will only encourage more anti-gay crimes.

REPORTS

LGBT Health and Rights in East Africa: A Snapshot of Successes and Challenges for the Advocacy Community

September 2012 Jai Wood, Sue Simon & Macon Kammeghatzian Public Health Program

SHARE **TWEET** +

The Public Health Program's Sexual Health and Rights Project (SHARP), in partnership with OSI foundations and initiatives in Africa, is exploring ways to expand support to lesbian, gay, bisexual, and transgender (LGBT) health and rights efforts in Eastern and Southern Africa. SHARP gathered information about community needs, funding opportunities, and challenges by developing contacts with local advocates and groups and other donors, and by reviewing existing data and reports. While there is a tremendous amount of information available, it appears that those supporting the work sometimes have limited awareness of the full range of efforts being undertaken. In order for donors to work more effectively, it is important for this information gap to be bridged.

SHARE **TWEET** +

Download files

SHARE **TWEET** +

VOICES

After U.S. Equal Marriage Win, the Global Struggle Continues

June 30, 2012 Michael Hebb

SHARE **TWEET** +

SHARE **TWEET** +

VOICES

Ireland Wakes Up to a Brave New World of Civil Marriage Equality

May 20, 2011 Peter Maguire

SHARE **TWEET** +

SHARE **TWEET** +

VOICES

Lesbian, Gay, Bisexual, or Transgender: Human Rights Are Human Rights

December 16, 2011 David Scamell

SHARE **TWEET** +

SHARE **TWEET** +

VOICES

Ireland's Special Rapporteur on violence against women visited El Salvador in 2010, she says. A transgender woman, Paula was severely attacked and shot by a group of men in San Salvador. When hospitalized, the harassment continued with health care doctors because she was transgender and HIV-positive. Not long after being discharged, again and the consequence of defending herself was to spend her years in an all-male penitentiary of attempted homicide (her attacker later admitted to his actions). While in prison, she was 100 times by gang members, sometimes with the complicity of the prison security staff; she was again attacked when other gang members found out that she was HIV-positive. She passed the virus to some of the men who had raped her.

One of many examples of serious human rights abuses against sexual and gender minorities being highlighted by UN Special Rapporteurs, treaty bodies, and the UN High Commissioner for Human Rights, released yesterday.

Açık Toplum ideologlarının homoseksüelliği yaygınlaştmak ve meşru göstermek amacıyla çeşitli ülkelerde çıkardıkları haberlere örnekler:

- "Kırgızistan'ın yeni anti-gay yasası Rusya'dakinden daha kötü"**
- "Doğu Afrika'da LGBT sağlık ve hakları: Savunma grubunun başarıları ve mücadeleleri ile ilgili kısa bilgi"**
- "Amerika'da homoseksüel evliliklerin kazanmasından sonra, global mücadele devam ediyor"**
- "Lezbiyen, gay, biseksüel, transseksüel: İnsan hakları, insan haklarıdır"**
- "Irlanda, evlilik eşitliği ile yeni cesur bir dünyaya uyandı."**

Dikkat edilirse burada adı geçen ülkelerin büyük bir çoğunluğu Müslüman çoğunluğa sahiptir; bir kısmı da Rusya gibi hedefteki ülkelerdir. Amaç, manevi değerlerine bağlı toplumları en kısa yoldan manen zayıf hale getirebilme, tehdit görülen ülkelerde de devletleri içten çökertebilmektir.

Örneğin söz konusu vakıflardan biri, "Adaletin T Hali" olarak isimlendirdiği bir projenin amacını kendi yaratılışlarını bozarak toplumu dejeneret etme konusunda önemli bir yeri olan "transseksüel bireylerin toplum içinde güçlendirilmesi" olarak açıklamıştır. Proje kapsamında transseksüellere hukuki danışmanlık ve destek vermiş ve sosyal medyada kampanyalar düzenlemiştir.⁴¹⁷

"Türkiye'deki LGBT Hareketi", Açık Toplum ideologları tarafından desteklenen bir proje olarak açıklanmıştır. Bu proje kapsamında British Council aracılığı ile Türkiye'ye getirilen homoseksüel İngiliz aktörler Ian McKellen ve Michael Cashman ile yapılan söyleşide yoğun olarak homoseksüellik propagandası yapılmıştır. McKellen "LGBTİ aktivistlerinin gerçek bir dayanışma içinde olması halinde oluşacak hareketin; toplumu, kurumları ve düşünceleri dönüştürme gücüne sahip olacağını" iddia ederek Açık Toplum'un hedefinin sözcülüğünü yapmıştır.⁴¹⁸

Köşe yazarı Adnan Öksüz, Açık Toplum zihniyetini savunan bazı kurumların, Türkiye'de maddi yardımda bulunduğu STK'ların bir listesinin ortaya çıktığını belirtmiş ve konuya ilgili olarak şunları yazmıştır:

Kadife devrimlerin ve gerilimlerin yaşandığı ülkelerde hep Soros'un adı ön plana çıkıyor. Karanlık planların uygulayıcısı, işte bu George Soros'un vakfı 2015 yılında Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarına tamı tamına 4.3 milyon TL destek verdi. Verdiği desteklerle 18 milyon TL tutarında proje gerçekleştirildi.⁴¹⁹

Habere göre Açık Toplum sistemini yaygınlaştıran George Soros'un desteklediği kurumlar arasında, İstanbul Homoseksüel Dayanışma Derneği, Kaos Homoseksüel Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği, Uluslararası Şefafaflık Derneği ve Pembe Hayat Homoseksüel Dayanışma Derneği gibi kurumlar da bulunmaktadır.

Adnan Öksüz'ün verdiği bilgilere göre, Soros'un Türkiye'de desteklediği kurumlar arasında homoseksüel dernek ve vakıfları da bulunmaktadır.

George Soros [Takip et](#)

Kyrgyzstan's proposed anti-homosexuality law will legalize homophobic hate speech.

[Inglizce okutun](#)

 Kyrgyzstan Is About to Ban Talking About Gays—Unless Yo...
A new law criminalizes any mention of "nontraditional sexual relations"—unless it's hate speech, in which case it's perfectly legal.
opensocietyfoundations.org

14.04 - 24 Ağu 2014

George Soros [Takip et](#)

RT @OpenSociety: Another, more hopeful side of the struggle for LGBT rights in Russia

[Inglizce okutun](#)

[WATCH] See a More Hopeful Side of the Struggle for LGBT....
A recent film festival shows that the story of LGBT rights in Russia is neither so bleak nor so simple as you might think.
opensocietyfoundations.org

22.02 - 11 Mart 2014

George Soros [Takip et](#)

RT @OpenSociety: Watch a short animated film about the obstacles many transgender people face every day: trib.al/rQb1xlg #lgbt

[Inglizce okutun](#)

OPEN SOCIETY FOUNDATION

New Anti-Discrimination Law Could Worsen Situation for Georgia's LGBT Community

By Paul Starkey
Georgia's LGBT community is sceptical that recently-introduced anti-discrimination legislation hailed by some rights groups as a bold step forward for the former Soviet state will improve their lives any time soon.

The Washington Times [HOME](#) [NEWS](#) [OPINION](#) [SPORTS](#) [MARKET](#)

The money behind the transgender movement

Billionaire George Soros opens his wallet to transform America

George Soros, ana akım medya ve sosyal medya hesaplarında homoseksüelleri destekleyen açıklamalar yapmakta ve va-kıfları yoluyla bu tip faaliyetleri desteklemektedir. Kırgızistan, Rusya, Gürcistan gibi ülkelerde LGBT aktiviteleri ile ilgili tweetler paylaşmakta; Soros'un homoseksüelleri destek için milyonlarca dolar para akıtması ana akım medyada sıkılıkla haber olmaktadır.

Demokrasi ve özgürlükler iddiasıyla ön plana çıkan Açık Toplum ideo-lojisinin bu görünürdeki amaç ile homoseksüellik gibi eylemleri meşrulaşturma çabası, kesin olarak bağdaşmamaktadır. Demokrasi ve özgürlükler, toplumların dejenerale hale getirilmesi ile sağlanamaz; tam tersine toplumun dejeneresi olması, toplumun kısa zaman içinde maddi ve manevi olarak çökmesi, tüm hayat sevincini kaybetmesi, mutsuzlaşması, öfkeli, kavgacı ve karamsar hale dönüşmesine neden olacak ve bu da, toplumlara özgürlük değil tam tersine baskıcılık getirecektir. Halkların mutsuz olduğu, karamsarlığı ülkelere ise kısa süre içinde çöküşe doğru ilerlemeye mahkumdur.

Elbette İngiliz derin devletinin asıl amacının zaten bu olduğunu unutmamak gerekmektedir. Daha önce de belirttiğimiz gibi "özgürlükler" ve "demokrasi", İngiliz derin devleti için daima bir kılıftır. İngiliz derin devleti, bu kılıf altında devletleri ve toplumları çöküşe götürmeyi hedef olarak belirlemiştir.

Demokrasi ve özgürlükler asıl olarak İslam dininin savunduğu değerlerdir ve gerçek İslam'ı savunan herkes, gerçek demokrasi ve özgürlüğü de savunur. Sınırları böylesine geniş olan bir demokrasi modelini dünya henüz yaşamamıştır. İnsanlar, gerçek İslam'in bu güzelliğinin tam olarak farkında olmadıkları için başka arayışlar içindedirler. Oysa diğer tüm arayışlar, kendilerine bekledikleri özgürlüğü hiçbir zaman sağlamayacaktır.

George Soros ve Finans Şebekesi

Popper'in "açık toplum" fikrinin günümüz savunucusu olarak George Soros ön plana çıkmaktadır. Macaristan'da doğan, ardından 1947 yılında İngiltere'ye göç eden Soros, adı sıkılıkla İngiliz derin devleti ile birlikte anılan London School of Economics'te (Londra Ekonomi Okulu) eğitim gördü. Soros, üniversite yıllarında, aynı okuldaki hocası olan Popper'in fikrini sahiplenmiş ve dünyanın dört bir yanında "açık toplumlar oluşturma" iddiası ile faaliyet yürüten organizasyonlar kurmuştur.⁴²⁰

George Soros,
Malezya'da Lon-
don School of
Economics'in
düzenlediği bir
akşam yeme-
ğinde konuşma
yaparken
(Sağda) So-
ros'un kullan-
makta olduğu
Quantum Fo-
nu'nun logosu

Ünlü finans spekülatörü George Soros'un liderliğindeki kurumlar, Avrupa Kraliyet aileleri ve önde gelen aristokratları tarafından kontrol edilen, özel bir gizli finans şebekesinin görünür yanıdır. Bu şebeke, üyeleri tarafından Club of the Isles (Isles Kulüp) olarak isimlendirilmektedir. Isles Kulübü'nün kalbi, eski İngiliz İmparatorluğu'nun finans merkezi olan Londra şehridir.

George Soros, Ortaçağ'da "Hofjuden" yani "Saray Yahudileri" denilen ve eski aristokrat aileler tarafından yönetilen, güçlü ama oldukça gizli bir şebeke'nin üyesidir. En tanınmış Hofjuden ise, Soros'un kariyerini de başlatmış olan Rothschilder'dir. Rothschilder, Isles Kulübü'nün üyeleri ve aynı zamanda İngiliz Kraliyet ailelerinin bankerleridir.

Soros'un, dünya finansal piyasalarını, bir özel yatırım fonu (hedge fon) olan offshore (kıyı bankacılığı) şirketi Quantum NV Fonu kanalıyla speküle ettiği (tahminlere dayanarak alım-satım yaptığı) bilinmektedir. (Hedge fonu: Katılma payları sadece nitelikli yatırımcılara ayrılmış olan süper zenginlerin yatırım fonudur.)

Söz konusu hedge fonun müşterilerini ya da yatırımcılarını temsilen yaklaşık 11 ila 14 milyar dolarlık bir rakamı yönettiği belirtilmektedir. Bu yatırımcıların en tanınmışlarından biri, Soros'a göre, Avrupa'nın en zengin kişişi olan İngiltere Kraliçesi Elizabeth'tir.

Soros'un kendisi Quantum Fonu'nun yönetiminde bulunmamaktadır. Bunun yerine Soros, Quantum fonuna, sahibi olduğu New York merkezli Soros Fon Yönetimi Şirketi kanalıyla resmi yatırım danışmanı olarak hizmet etmektedir. Şayet herhangi bir kimse Soros'un Quantum fonu operasyonlarının detaylarını ortaya çıkarmak isterse Soros kendisinin sadece bir yatırım danışmanı olduğunu iddia edebilecektir.

Söz konusu fonun yönetim kurulunda Amerikan vatandaşları bulunmakta; müşteriler arasında da ABD vatandaşsı sınırlı sayıda olmaktadır. Dolayısıyla ABD'nin de söz konusu fonu denetleme yetkisi yoktur. Fonun yüne

Soros'un İngiliz siyasetinde etkili olmasını sağlayan Sir James Goldsmith (solda) ve Lord Rothschild (sağda)

ticileri İngiliz ve İsviçreli finansçılardır. Keza Soros, kendisi Amerikan vatandaşı olsa da özellikle İngiltere'ye yönelik bir faaliyet içindedir. Neredeyse tüm güçlü bağları Londra'dadır. Soros'un Sir James Goldsmith ve Lord Rothschild ile iş ilişkileri, onu, İngiliz siyasetinde Thatcher yönetiminin iç dairesine yerleştirmiştir.

Soros'un Açık Toplum'u, İngiliz derin devletinin en önemli kuruluşlarından Chatham House ile tam bir fikir ve eylem birliği içindedir. Chatham House ve Açık Toplum Vakıflarının ortak katılımı ve işbirliği ile düzenlenen organizasyonlarda; Avrupa'da istikrarsızlık⁴²¹, Afgan ayaklanması⁴²², Türkmenistan'ın iç ve dış politikası⁴²³, AB'nin Lizbon Zirvesi sonrasında Afrika Dış Politikası⁴²⁴, Kenya ve Uganda⁴²⁵, Ukrayna⁴²⁶, Britanya'nın Doğu Asya'daki rolü⁴²⁷ gibi dünyanın değişik bölgelerindeki politikalar ele alınmaktadır. Chatham House'un Fas ile ilgili düzenlediği organizasyonun konusu da "Fas'ta hayatı geçirilecek olan açık toplum projesi için belirlenen siyasi ve sosyoekonomik hedefler" olarak belirtilmiştir.⁴²⁸

Açık toplum fikrini hayatı geçirme konusunda Chatham House tek yardımçı değildir; Chatham House'un ABD temsilcisi ABD'deki Dış İlişkiler Konseyi de (CFR) Açık Toplum Vakıflarının en büyük destekçilerindendir.

Chatham House ve Açık Toplum kurumları sadece ortak organizasyon yürütmem ile yetinmemektedirler. İki kuruluş arasında finansal bağlantılar da mevcuttur. Örneğin Chatham House, kendi internet sitesinde destek aldığı

önemli kişiler listesinde Açık Toplum Vakıfları Küresel Yönetim Kurulu Üyesi Alexander Soros'a yer vermektedir.⁴²⁹ Alexander Soros, George Soros'un oğludur. Ayrıca Açık Toplum Vakıfları, Chatham House'un yürüttüğü birçok programın finanse edilmesinde de kullanılmaktadır.⁴³⁰

Bütün bunlardan anlaşılabilecegi gibi, Soros ve onun idaresindeki Açık Toplum fikri, tümüyle İngiliz derin devletinin himayesi altında şekillenmektedir. Bu fikrin toplumlara empoze edilme şekli de tümüyle İngiliz derin devletinin yöntemleriyle olmaktadır. Açık Toplum adı altında gerçekleşen eylemler incelediğinde bütün bu olayların İngiliz derin devletinin kontrolünde gelişmekte olduğu hemen dikkat çekerktir.

Alexander Soros

Soros ve Sivil Devrimler

Popper'in açık toplumu, "siyasilerin kan dökülmeden devrilebileceği" bir toplum modelini savunur. Yani hedefte siyaset ve liderler vardır. Söz konusu proje, İngiliz derin devletinin sistematik olarak uyguladığı "hükümetleri yıkmaya" planı için getirilmiş bir öneridir. Ne var ki, sözde şiddete karşı olduğunu ifade eden Popper, kapalı topluma kayma ihtimalinde şiddeti meşru görmezdir.⁴³¹ "Kapalı topluma kayma ihtimali" de oldukça göreceli bir kavramdır. Hükümet, herhangi bir şekilde bu iddia ile suçlanabilir ve bu takdirde açık toplum modelinin kanun koyucuları için artık her türlü şiddet eylemi meşrulaşmış olur.

Popper'in fikri altyapısını oluşturduğu "sivil devrimler", başta Soros olmak üzere Açık Toplum teorisyenleri tarafından "renkli devrimler" adı altında hayatı geçirilmiştir. Söz konusu ismin seçilmesinin özel bir önemi vardır. Renkli devrim ifadesiyle, bu eylemlerin kan dökülmeyen, barışçıl protestolar olduğu görüşü verilmek istenmektedir. Bu masum isimlerle kitlelere çekici hale getirilmeye çalışılan söz konusu eylemler,其实 toplumlara yıkım, kan ve gözyaşından başka bir şey getirmeyen karanlık felaketlerdir. İngiliz derin devletinin sinsi oyunu burada da göze çarpmaktadır.

Karl Popper ve George Soros, aynı yemek masasındalar

Nitekim şu ana kadar, Açık Toplum taraftarlarının tetiklediği neredeyse her türlü isyan, protesto ve devrimde kan akmıştır. Arap Baharı ve onun devam eden vahim sonuçları, bunun kuşkusuz en çarpıcı ve en acı örneğidir.

Açık toplumda iddia, her zaman olduğu gibi, toplumlara sözde "özgürlük ve demokrasi götürebilmek"tir. İngiliz derin devletinin, bu tür değerleri suistimal ederek tarih boyunca ne tip ayaklanmalar başlattığı, ne büyük soykırımlara imza attığı, nasıl suni istikrarsızlıklar oluşturarak yönetimleri değiştirebildiği bilinmektedir.

Soros Vakfı, İngiliz derin devletinin bu hedeflerini günümüzde yerine getirebilmek için ortaya çıkışmış bir vakıftır. "Açık toplum" kavramı ise, bu ortamı kısa yoldan sağlayacak bir bahanedir. Bu kavrama göre yeterince açık olmayan hükümetler ve toplumlar, açık hale gelmek üzere zorlanacaktır. Halk ise, bu aşamada, "kendi hükümetleri tarafından baskı altına alınmış kitleler" oluklarına inandırılacaklar ve onların gerçekleştirdiği her türlü şiddet eylemi meşru görülecektir.

Halk, elbette ki hoşnut kalmadığı konularda tepki gösterebilmeli, demokratik haklarını savunabilmeli, bunun için protesto dahil elindeki tüm meşru ve yasal haklarını dilediği gibi kullanabilmelidir. Halkın özgür olması, fikirlerini dilediği gibi dile getirebilmesi ve protesto hakkını kullanması demokrasinin bir gereği, mutlu, rahat ve özgür toplumlar oluşmasının sırrıdır.

Fakat kuşkusuz her şey yasalar ve hukuki meşruiyet içinde yapılmalıdır. Çünkü bir hak yasal sınırlar içinde kullanıldığı sürece meşrudur. Bir hak kul-

lanımı sırasında yasal sınırlar aşılıp illegalite başladığı anda o bir "hak kullanımı" olmaktan çıkar ve devletin, kamu düzenini bozan bu duruma müdahale yükümlülüğü doğar.

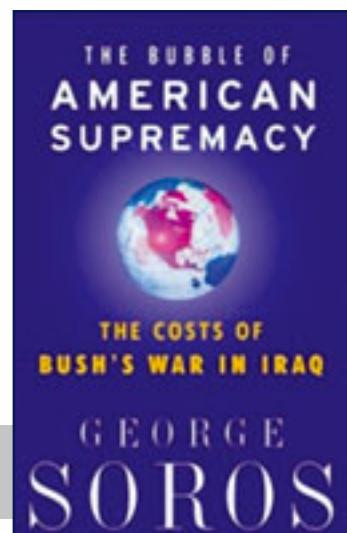
İngiliz derin devleti, toplumsal olaylardaki hak kullanımını ile yasadışılık arasındaki hassas çizgiyi suiistimal ederek, protestoları isyana, isyanları da ihtilale dönüştürme konusunda çok uzman olan elemanlara sahiptir. Bir kısım gençlerin haklı taleplerini bahane ederek başlayan protestoları legal bir hak arama eyleminden çıkararak hükümete isyana dönüştürme yöntemini bu elemanlarla sağlamaktadır. Balkanlar'daki olaylardan Venezuela'daki ayaklanmalara, hatta Gezi Olayları'na kadar pek çok kalkışma, bu yöntemlerle gerçekleşmiştir. Soros'la bağlantılı kişilerin ve kuruluşların Gezi Olayları'nda yoğun bir faaliyet yürüttükleri belgelerle ortaya konulmuştur.

Burada zihin kontrol yöntemi devreye girmiş, halka "yapması gereken şey" empoze edilmiştir. Bu yöntemle halkın bir kesimi,其实te istemediği şeyler savunur, şikayetçi olmadığı konulardan şikayet eder konuma getirilmiştir. Bu aşamada halkın bu kesimi, özgür düşünemeyen, sadece İngiliz derin devletinin yönlendirdiği istikamete doğru hareket eden ve genellikle neden itiraz ettiğini bilemeyen öfkeli bir kitle halini almıştır. İngiliz derin devletinin propaganda ve provokasyon yöntemleri bu kesim üzerinde o kadar kapsamlı uygulanmıştır ki, dezenformasyon ve kara propaganda sonrasında bu toplumlar, kendilerini baskı altına alacak kötü bir yönetim, hatta bir dikta rejimi altında yaşadıklarına inandırılmıştır.

Özellikle üçüncü dünya ülkelerinde uygulanan bu yöntem, neacidir ki pek çok ülkede sebebsiz kanlı ayaklanmaların başlamasına neden olmuştur.

Soros, bu yöntemi samimiysiz bir taktik olarak kullandığını *The Bubble of American Supremacy* (Amerikan Üstünlüğü Balonu) adlı kitabımda şunu itiraf etmiştir:

Geroge Soros'un *The Bubble of American Supremacy* (Amerikan Üstünlüğü Balonu) kitabı

Düşman ülkelerde özgürlük ateşini canlı tutmak için sivil toplumu desteklemek önemlidir. Hükümet etkisine direniş göstererek, kitleler, hükümetin otoritesini kötüye kullandığı şeklinde teyakkuya geçirilebilir.⁴³²

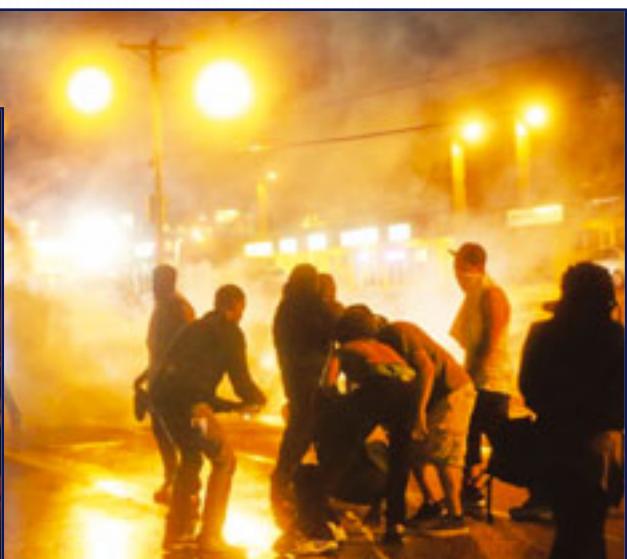
Burada iki kavram göze çarpmaktadır. Bunlardan birincisi "düşman ülkeler" ifadesidir. Buna göre Soros ve yandaşları, belli ülkeleri önce "düşman" olarak yaftalamaktadırlar. Bu kategori oldukça genişir; Rusya, eski Sovyet bloku ülkeler, Balkanlar, terörist gruplarının geniş çapta hakim olduğu bir kısım Afrika ülkeleri ve hatta genel olarak İslam ülkeleri, Soros tarafından bu grup içine dahil edilebilmektedir.

İkinci dikkat çeken kavram ise, "düşman ülkelerde sivil toplumu desteklemek" ifadesidir. Buna göre, "düşman" olarak etiketlenen ülkelerde, o ülkenin halkları, kendi hükümetlerine karşı gelmeye yönlendirilecektir. Yani bir isyan, hatta iç savaş desteklenmektedir. "Özgürlük ateşini alevlendirmek" ise, kanlı ayaklanmaları maskelemek için kullanılan sözdür. Gerçekte özgürlük, hiçbir zaman İngiliz derin devletinin hedefi olmamıştır.

Bütün bunlar olurken, söz konusu kişiler ve kurumlar arka planda kalmakta, kanlı olayların ne içine girmekte ne de sorumlusu sayılmakta; hedefteki ülke ise kendi halkına silah çeviren ülke konumuna getirilerek yok edilmektedir.

Bir akademik yayında Soros'un "Renkli Devrimler" olarak isimlendirilen halk hareketleri vasıtıyla yönetimleri değiştirmesindeki rolü söyle anlatılmıştır:

9 Ağustos 2014'de ABD'nin Missouri eyaletinde 18 yaşındaki silahlı siyahi genç Michael Brown, ismi açıklanmayan polis memuru tarafından öldürdü. Amerika genelinde 70'in üzerinde şehirde yapılan protestolarla ABD polisinin siyahilere ve Latinlere yönelik şiddeti protesto edildi. Sokaklar çok kısa sürede savaş alanına döndü. Kısa bir süre sonra, şiddet eylemlerine dönünen gösterilerin, Soros tarafından finanse edildiği anlaşıldı.

Liberal billionaire funds Ferguson protests, hopes to spur civil action

Soros funneled \$33M to groups leading demonstrations

Gazete Başlığı: "Liberal Milyarder, sivil eylemi teşvik etme umuduyla, Ferguson protestolarını finanse ediyor"

Soros gibi bazı iş adamları ve NED, NDI gibi pek çok sivil toplum kuruluşunun etkili ve organize çalışmaları ile söz konusu pek çok ülkede, öğrenci ve halk hareketleri organize edilmiş ve bazı ülkelerde devrim süreci başarıyla sonuçlandırılarak istenen yönetim değişiklikleri sağlanabilmiştir.⁴³³

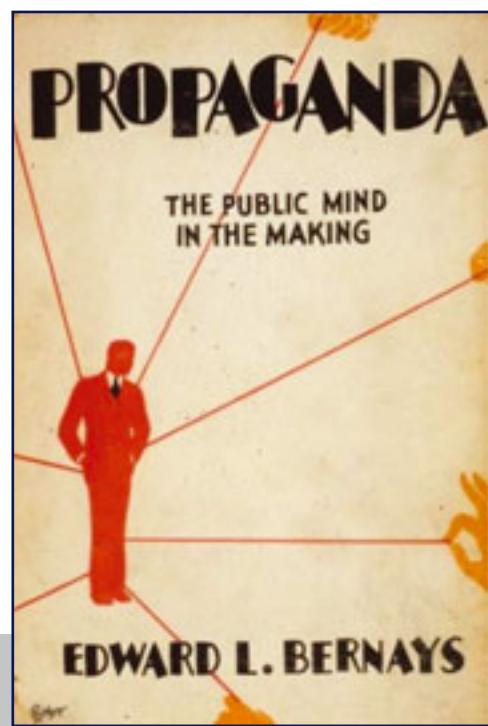
Renkli devrimler için asıl ihtiyaç duyulan şey, para ve propagandadır. Soros ve yandaşları bunların ikisini de sağlamaktadır. Bunların yanı sıra, seçimlerden önce iktidarın meşruiyetini kaybetmesi için kitleSEL ve organize protestolar düzenlenmesi, koalisyon kurmaları için muhalif partilerin teşvik edilmesi ya da onlara baskı uygulanması sokak eylemleri öncesinde yapılan bir altyapı çalışmasıdır. Aynı zamanda, yerel ve uluslararası medya tarafından özgürlükler konusunda iktidara yönelik bir eleştiri kampanyasının başlatılması, seçimlerde usulsüzlüklerin yapılacağına dair kamuoyuna manipülasyon yapılması, devrim öncesinde yürütülen diğer faaliyetlerdir.⁴³⁴

Protestolar öylesine organize ve disiplinli şekilde tasarlanmaktadır ki, sadece iki saat içinde bir ülkenin 200 ayrı yerinde aynı anda başlatılabilir. Görülebildiği gibi genellikle yöntem, toplumsal olaylar meydana getirmek, propaganda yoluyla iktidarları karalamak ve İngiliz derin devleti tarafından istenmeyen iktidarın dışarıdan değil, içерiden devrilmesini sağlamaktır.

"Rejim değiştirme" faaliyetlerinin ilk adımı "propaganda"dır. Bu konuda 1927'de ABD'de Edward Bernays tarafından yazılmış olan Hitler'in başucu kitabı bakmak yeterlidir:

Küçük bir çekirdek büyük kitleleri yönlendirebilir. Eğer kitlelerin hareket mekanizmasını ve eğilimlerini anlaysak, büyük kitleleri onların "haberi olmadan" yönlendirebiliriz.

Çok yönlü toplumsal araştırma had safhada önemlidir. Bilgi toplanmalı,

Edward Bernays'ın *Propaganda* isimli çalışması, "Hitler'in başucu kitabı" olarak bilinmektedir.

hangi grubun ne hissettiği, ne söylenirse ne anlaşılacağı, saptanmalıdır. Haberler hedef kitleye göre yapılmalıdır... Kelimeler, sesler, görseller çok iyi düşünülmüş bir yönetimin araçları degillerse işe yaramazlar.⁴³⁵

Faşist Hitler'in kendi ideolojisini yaymak ve kitleleri makineleştirerek soykırımlara ve katliamlara alışır hale getirmek için kullandığı başucu kitabı, bugün İngiliz derin devleti tarafından harfiyen uygulanmaktadır. Kitleler, "haberleri dahi olmadan" belli bir yöne yönlendirilmekte, bu uğurda "kelimeler, sesler, görseller", yani tüm propaganda malzemeleri kullanılmaktadır.

2014 yılında 3. Moskova Uluslararası Güvenlik Konferansı'nda Rus Genelkurmay Başkanı Valery Gerasimov, "renkli devrimler" adı verilen hareketlerle ilgili olarak şunları söylemiştir:

"Renkli devrimler", NATO ve ABD kontrolünde, hedef hükümetleri devirmek için planlanmış yeni bir "savaş" biçimidir. "Demokrasi yayma" bahanesiyle ülkeleri tehdit etmektedir. ABD ve Avrupa, geleneksel olmayan bu yeni savaş biçiminde "barışçıl yollardan rejim değiştirmeye stratejisi"ni Rusya'yı çevreleyen ülkelerde uygulamaya sokmuştur. Renkli devrimlerin barışçıl aktivistlerinin arkasına saklı silahlı güçler vardır. Ve "renkli devrim" istenen sonucu vermeyeince, silahlı lejyonerler işe başlamaktadır. Suriye ve Libya'da bu yapılmıştır.⁴³⁶

Bu teşhis son derece doğrudur. İngiliz derin devleti, kelime oyunlarıyla "barışçıl, renkli devrim" provokasyonları yapmakta; ama silahlı adamları tek tek beklemektedir. Birkaç protesto eylemi sonrasında sıra onlara gelmekte ve İngiliz derin devletinin "renkli devrim" adı altında el attığı her yer kan gölüne dönüşmektedir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Açık Toplum ideolojisinin komünizme karşı bir fikir sistemi olarak ortaya çıktıği iddia edilmektedir. Oysa, söz konusu sokak ayaklanması organizelerin çoğunu ilginç bir şekilde Marksistler oluşturmaktadır. Ayaklanması sırasında asıl kullanılan kitleler de hep Marksist ve Maocu kitleler veya komünist terör örgütleri olmaktadır.

(Üstte) Gürcistan'da Gül Devrimi ve (Altta) Lübnan'daki Sedir Devrimi

İngiliz derin devletinin sözde "komünizm karşıtı" politikalarla ortaya çıkıp aslında organize bir şekilde komünizm altyapısı hazırlamakta olduğundan daha önce bahsetmiştik. Benzer durum söz konusu renkli devrim adı altında gerçekleşen Sorosçu devrimler sırasında da karşımıza çıkmaktadır. Popper'in "eski komünist, yeni komünizm karşıtı" etiketi bu konuda ün sağlamakta ve "komünizmi iyi bilen fakat uygulamaktan vazgeçtiğini iddia eden" bu karakter, daima Avrupa ve ABD için desteklenecek bir kimlik olmaktadır. Onun kur-guladığı Açık Toplum anti-komünistlerden destek alırken, komünist militan-ları da arka planda beslemektedir.

ABD Kongresi, eski Sovyet ülkelerinde ve Balkanlar'da "renkli devrimler" örgütleyen Soros'u fonladığı gerekçesiyle eski Başkan Obama'ya soruşturma açılmasını istemiştir. Obama'nın şiddet yanlısı "solcu gruplara" para akıttığını kaydeden senatörler, ABD'nin "demokrasiyi yayma" amaçlı müdahalelere derhal son vermesini de talep etmişlerdir.⁴³⁷

Benzer yöntemler Türkiye'de yaşanan Gezi Parkı olaylarında da kullanılmıştır. Hatırlanacağı gibi Gezi Olayları, bir anda komünist bir kalkışmaya dönüştürmek istenmiş, Taksim Meydanı komünist flamalar ve komünist manifestolarla kaplanmıştır. Komünist kalkışmacılar bu alanı "kurtarılmış bölge" ilan ettiklerini söylemişlerdir. Nitekim George Soros, bir Türkiye ziaretinde Gezi Olayları'nda göstericilere destek verdiği bizzat kendisi söylemiştir.⁴³⁸

Renkli devrimler olarak adlandırılan Sorosçu devrimlerde kullanılan ana gerekçeler; ekonomik geri kalmışlık ve yoksulluk, kısıtlı siyasal serbestlik, siyasi gücün belli bir grubun elinde bulunması, yüksek oranlardaki yolsuzluklar

Barışçıl başlayan Gezi Olayları'nda sokaklar bir anda, organize şekilde hareket eden grupların komünist flamalarıyla dolmuştu.

ve insan hakları ihlalleridir. Dikkat edilirse söz konusu gerekçeler, genellikle halkın tahrik edecek konulardan seçilir. Ancak renkli devrimlerin gerçekleştiği ülkeler göz önüne alınacak olursa yönetimler değişse bile bu sorunların hala mevcudiyetlerini devam ettirdikleri ama Sorosçuların buna hiç ses çıkarmadıkları görülür. Bu durum, asıl gayenin gerekçelerin ortadan kaldırılması değil, İngiliz derin devletiyle işbirliğine uygun görülmeyen yönetimlerin değiştirilmesi olduğunu göstermektedir.

Dünyada elbette yoğun olarak insan hakları ihlalleri yapan diktatörlük rejimleri vardır. Yolsuzluk yapan hükümetler de olabilmektedir. Daha önce belirttiğimiz gibi, bu konunun protestolarla gündeme getirilmesi de halkın en doğal ve demokratik hakkıdır. Fakat bu tip sorunlar, sevgisizlikle ve kanlı devrimlerle çözüme ulaşacak konular değildir. Çözüm hukuk ve demokrasi içinde aranmalıdır. Dünya çapında etkili kurumlar ve insan hakları örgütlerinin teşebbüsleri ve yargı, bu konunun çözümünü sağlayacaktır.

Dahası, söz konusu sivil toplum örgütlerinin, bu tip "diktatörlük" ve "yolsuzluk" iddialarını çoğu zaman kasıtlı olarak ortaya çıkardığı unutulmamalıdır. İngiliz derin devletinin asıl operasyonu herkesin olumlu baktığı demokrasi, açıklık, eşitlik gibi kavramların arasında başarı ile gizlenebilmektedir. Halkı ayaklandırmak daha düşük maliyetlidir ve kamuoyunun tepkisini çekme ihtiyalî de daha düşüktür. İngiliz derin devletinin himayesinde olan sivil toplum örgütlerinin kişkirticiliği, genellikle daima İngiliz derin devletinin çıkarlarına hizmet etmek içindir. Halkın kurtuluşu, özgürlüğü, söz konusu ülkeye demokrasi gelmesi gibi kavramlar, İngiliz derin devletini gerçekte hiç ilgilenmemekte, hatta bu kavramlar İngiliz derin devleti tarafından hiç sevilmemektedir.

Renkli Devrim olarak görülen ayaklanmaların, hükümeti devirme operasyonu olduğunu gösteren bir başka husus da Mısır'daki General Sisi darbesidir. Her iktidar gibi Müslüman Kardeşler idaresinin de elbette eleştirilen yönleri bulunmaktadır. Mo-

Mursi, çeşitli uygulamaları nedeniyle eleştirelerebilir. Fakat seçimle başa gelen başkan, darbe ile devrilmiştir ve şu an hapistedir.

Mısır'daki Sisi darbesi, İngiliz derin devleti tarafından organize edilmiş bir Renkli Devrim örneğidir.
Resimde Sisi, İngiliz derin devletinin himayesindeki isimlerden Tony Blair ile birlikte

dernlige güçlü bir adım atması gereken bir ulus için gerekli reformların yapılmamış olması ve halkın bağınazlık ihtimalinden şiddetli şekilde çekinmesi bunun önemli gerekçelerinden birini oluşturmuştur. Fakat eleştirilecek yönleri olsa da Muhammed Mursi, demokratik yollarla başa gelmiş bir liderdir. Sisi, demokrasi ile işbaşına gelmiş bir iktidarı devirmiş ve darbe sonrası gerçekleşen olaylar pek çok masumun şehit edilmesine ve pek çogunun hapsedilmesine yol açmıştır. Söz konusu protestoların tetikleyicisi konumunda olan sivil toplum örgütleri ise bütün bu olaylar olurken sessizdirler. Hatta İnsan Hakları İzleme Örgütü ve İngiliz kamuoyunun tepkisine rağmen Sisi'nin darbeden sonra ilk ağırlandığı yerlerden biri İngiltere Başbakanı David Cameron'ın ofisi olmuştur.⁴³⁹

Soros ve Parçalanan Balkanlar

Soros'un, Polonya, Sırbistan, Gürcistan ve Ukrayna'da yönetimlerin devrilmesinde rol oynayan gençlik örgütlerini finanse ettiği bilinmektedir.⁴⁴⁰ Bu finans ile Sırbistan'da Otpor (Direnış), Gürcistan'da Kmara (Yeter), Ukrayna'da Pora (Zamanı Geldi) ve Kırgızistan'da Birge (Birlikte) isimli gençlik örgütlerine önemli yatırımlar yapılmıştır. Bütün Doğu Avrupa ve eski Demirperde ülkelerinde en az 19 tane vakıf kurulmuştur. Eski Yugoslavya'da "barış yanlısı" gibi görünmek için özgürlük ve insan hakları şarkılarını seslendiren Joan Baez gibi şarkıcıların barış konserlerine sponsorluk yapılmıştır.

Oysa gerçek farklıdır. Soros Vakfı'nın, 1989'dan beri Doğu Avrupa'nın gelişen ekonomilerine uygulanan şok terapiden sorumlu olduğu ortaya çıkmıştır. (Şok terapi: Krizler çıkarıldığı ve ülke halkı korkutulduğunda ekonomide normal zamanlarda uygulanamayan, bazı abartılı politikaların uygulanması) Soros, kendisi gibi yırtıcı finans kurumlarının, Doğu Avrupa'daki geniş kaynakları çok ucuz fiyatlara yağmalamasına imkan veren en garip ekonomik çılgınlıkları bilinçli olarak desteklemiştir. Böylelikle Doğu Avrupa ekonomileri, kısa süre içinde söz konusu finans kurumlarının denetimine girmiş ve hatta, IMF'nin güdümüne yönlendirilerek tamamen bağımlı hale getirilmiştir.

Soros'un, 1990'ların başında Yugoslavya'ya IMF ile işbirliği içinde, şok terapi müdahalesi, Haziran 1991'de ülkede savaşın patlak vermesine yol açan ekonomik çöküşe yardımcı olmuştur.

Eski ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Lawrence Eagleburger, ABD'nin eski Belgrad büyükelçisi ve Sırbistan Komünist partisi lideri Slobodan Milosevic, Soros'un dostlarıdır.

Yugoslavya, 1991'de karşılaştığı Renkli Devrim ile tarihinin en büyük felaketlerinden birini yaşadı. Bu tarihten sonra Yugoslavya, çatışmaların devam ettiği 7 ayrı ülkeye bölündü.

Yugoslavya'da oynanan bu oyunu yazar ve yorumcu Banu Avar, şu sözlerle anlatmıştır:

1950-80 arasında Avrupa'nın en büyük ekonomilerinden biri Yugoslavya. Yatırımlar yatırımları takip ediyordu. Gelirleri sürekli artıyordu. Hem SSCB ile hem Bağıntısızlar Hareketi üyesi ülkelerle ticareti vardı. Derken her şey tersine döndü... Batıda eğitilmiş, uzmanlar ortalığı kapladı... Sinsice kurumlara el atmışlardı...

Dünyaya açılma programı uygulayacaklardı... Önce fabrikalar kapandı, rüşvet yolsuzluk çilginca arttı. İşsizler ordusundan lumpenler çıktı... Ardından etnik ve dini bölünme oyunu sahnelendi.

Sendikalar bölündü. Yabancı sermaye sendikal hareketi etnik olarak örgütleyecekti... 1990'da yargıya el konuldu... Anayasa'yı Koruma Mahkemesi kaldırılacak, denetim Adalet Bakanlığı'nın olacaktı.

Her yanı CIA ajanları kapladı. Siyaset ve Ekonomiyi yönlendirdikleri gibi eğitime de el atmışlardı... Yeni kuşaklar Soros kuşağı olacaklardı...

Medya tamamen ele geçirilecek, Yugoslavya yok olurken insanlara "pembe dizi" izletilecekti!

Ordu bu süreçte paramparça edildi. Paramilitler etnik gruplar oluşturuldu, sonra savaştırdı... Önce Sırplar Hırvatlarla kışacak sonra Bosna'ya saldıracaktı.

Ayrılık "din" kullanılarak gerçekleştirildi. Bir referandumla Bosna ayrılık kararı aldı ardından katledildi. İşte bunun adı "birbirine kırdırma" siyaseti!

Ve zamanı gelince, sahneye Birleşmiş Milletler çıktı. Önce katliamı seyrettiler sonra kendi oyunlarını sahnelediler.

Kılcal damar operasyonu Soros'un çocuklarının yönlendirildi. Açık Toplum Vakfı Otpor adlı örgütler süreci denetledi ve şekillendirdi...⁴⁴¹

Bugün Soros Bosna'da, Hırvatistan'da, Slovenya'da vakıf merkezlerini kurmuştur. Ayrıca Sırbistan, Belgrad'da bir Soros Yugoslavya vakfı kurmuştur.

Bu örnekler, Soros'un faaliyet gösterdiği Doğu Avrupa'daki 19 bölgenin her birine genişletilebilir. Şayet tolere edilmeye devam edilirse Soros'un ve Isles klübü finansal globalistlerinin, politik ajandası yeni bir savaşın hatta dünya savaşının koşullarını oluşturabilir.

Kadife Devrimlerin Diğer Aktörleri

İngiliz derin devletinin himayesindeki çeşitli STK'lar, ülkeleri yıkmak için çok farklı isimler altında da faaliyet göstermiştir. Medya ve sosyal medya, bu uğurda titizlikle kullanılan provokasyon araçlarıdır. Sosyal medya üzerinden halkın tetiklemek oldukça kolay olmaktadır. Özellikle bu yöntemin ilk denendiği dönemlerde halkın sosyal medyada sadece #özgürlük veya #demokrasi etiketlerini görmesi bile yeterli olmuştur. İngiliz derin devletinin o ülke içinde seçtiği yancı ajanları da genellikle iş başındadır. Bu kişiler, çeşitli TV kanallarına bağlanarak, çeşitli gazetelerde boy göstererek, sosyal medyada İngiliz derin devletinin yancılığını yaparak ülkelerinin ne kadar korkunç bir durumda olduğunu anlatıp durmaktadır. Çeşitli provokatör örgütler, şiddet uygulamayı teşvik ederek gösterilerde yer almak isteyen bazı ajanları ve provokatörleri örgütleme görevini üstlenirler. Bu gayrimeşru "alt yükleniciler" ayaklanmaların, halkla ilişkiler ayağını organize etmektedirler.

Genellikle masum bazı gençlerin bu provokasyonlara inanması olayın başlangıcı olmaktadır. İngiliz derin devleti, kısa bir zaman içinde bu grupların arasında, ülkedeki marjinal, komünist, anarşist, faşist grupları da devreye sokmaktadır. Sokak ayaklanmalarına asıl şiddeti getiren unsurlar, devreye giren bu anarşist yapılanmalar olmaktadır.

OTPOR

Bu profesyonel devrimci örgütler arasında en yaygın gruplardan biri, Sırbistan merkezli di-
reniş örgütü OTPOR'dur. Bağımsız gözlemciler
OTPOR'un eski Yugoslavya, Sırbistan, Gürcis-
tan, Bulgaristan, Ukrayna, Mısır, Brezilya ve
Türkiye gibi birçok ülkede, muhalif örgütlerle
eğitim ve lojistik destek sağlayarak darbe giri-
şimlerini ve iç karışıklıkları organize ettiğini
belirtmektedir. İngiliz derin devletinin, 50 ül-
kede, OTPOR'un Şubesi CANVAS ile birlikte
ayaklanmalar ve toplumsal karışıklıklar meydana
getirdiği konusunda görüş birliği bulunmaktadır.

ОТПОР!

Otpor

OTPOR'un lideri Ivan Marović'in aktardıklarına göre, OTPOR'un kurulması için gerekli mali kaynak, Amerikalı işadamı George Soros'un Açık Toplum Enstitüsü Yardım Vakfı'ndan (OSIAF) gelmiştir.⁴⁴²

Jeopolitik analist Tony Cartalucci OTPOR ile ilgili aşağıdaki ilginç bulguları ortaya koymaktadır:

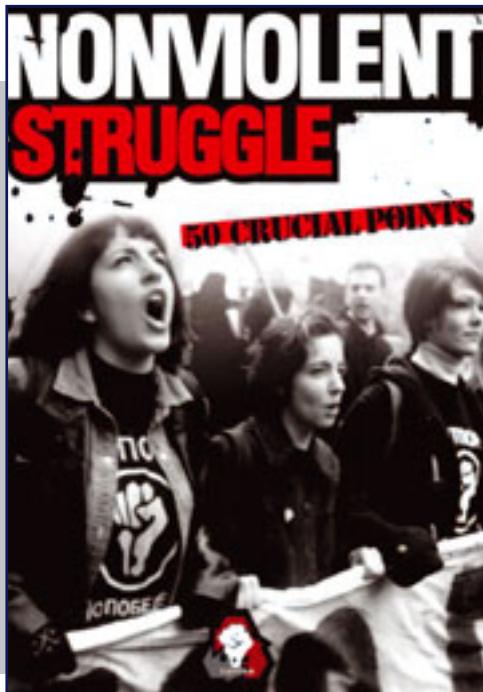
*Mısır ayaklanmalarının akıl almadı, yabancı destekli yapısını betimleyen (OTPOR'un) yumruk logosu Kahire sokaklarında 11 yıl sonra görünecekti... Sırbistan OTPOR'u Batı'dan para yardımını almaya devam edecek ve CANVAS (Uygulamalı Şiddetsiz Eylem ve Stratejiler Merkezi) adı altında bir tür "CIA-darbe okulu" haline gelecekti.*⁴⁴³

Carl Gibson ve Steve Horn tarafından kaleme alınan ve Occupy.com'da yayınlanan araştırma makalesi, OTPOR'un uluslararası finansal, istihbarat ve politik bağlantılarını konu almakta ve WikiLeaks belgelerine dayalı aşağıdaki bilgileri içermektedir:

*Sırbistan'ın Srdja Popovic'i, birçokları tarafından 1990'lı yıllarda bu yana Doğu Avrupa'da ve başka yerlerde rejim değişikliklerinin öncü mimarı ve OTPOR'un kurucu üyelerinden biri olarak biliniyordu... Popovic ve OTPOR'un şubesи CANVAS, aynı zamanda ABD hükümeti yanı sıra Goldman Sachs yönetimimiyle ve özel istihbarat şirketi Stratfor ile yakın bağlantılar içindeydi. Popovic'in eşi de bir yıl boyunca Stratfor için çalışmıştır.*⁴⁴⁴

Popovic'in 2004 yılında sarf ettiği şu sözler, Sorosçu ayaklanmaların asıl mahiyetini tanımlar niteliktedir:

Sert geceye benzeyen bir gösteride, en öne genç kızları koyun, hepsine beyazlar giydirin, sonra polisin saldırısını bekleyin; sonuç "garanti"dir; birkaç darbeden sonra mutlaka biraz -ya da maalesef bir hayli- kan akacaktır; yani beyaz elbiselerinde kıpkızıl lekeler belirecektir. Elbette bu, fotoğrafçılara mü-

(En solda) Nazilerden sokak protestolarına kadar her türlü eylemin arsında OTPOR'un olduğunu temsil eden bir afiş

(Solda) OTPOR yumruğu ile gerçekleşen protestolar "barışçıl" olma iddiası ile başlatılmış, her biri daha sonra şiddet eylemlerine dönüşmüştür.

kemmel fotoğraf çekme imkanını sağlayacak, çektileri resimler dünyanın dört bir köşesinde yayınlanacaktır. Arzu edilmeyen bir rejimi düşürmek için bundan alası olamaz.⁴⁴⁵

OTPOR'un liderleri olarak tanınan Ivan Marović ve Srdja Popovic, Belgrad'taki ABD büyükelçiliği kanalıyla, emekli ABD generali Robert Helvey tarafından eğitilmişlerdir. Hareketin mimarı CIA'in Bosna katliamındaki tekitçisi Frank Archibald'tır.⁴⁴⁶

Şunu bilmek gerekmektedir; hükümetleri devirmeyi, ülkeleri bölmeyi ve kanlı çatışmaları hatta iç savaşları örgütlemeyi amaçlayan bu kitle göstergeleri, bir kısım medya tarafından tanıtıldığı şekilde masum mitingler değil, İngiliz derin devletinin ve onun gölge örgütlerinin ülkeleri içeren ele geçirmeye yönelik ince projeleridir.

Söz konusu taşeron kurumlar ve onların ürettikleri ideolojiler, tümüyle İngiliz derin devleti kaynaklıdır. Bu kurumların, İngiliz derin devletinin kendilerine dayattığı bu uygulamalar dışında hareket etmesi mümkün olmaktadır. Dolayısıyla her ne kadar burada anlatılan konular dahilinde çeşitli isimler ve kurumlardan bahsedilse de, buradaki asıl hedefin İngiliz derin devleti olduğu hiçbir zaman unutulmamalıdır.

Stratfor

ABD'nin Teksas eyaletindeki merkezinden yaptığı küresel istihbarat ve araştırma çalışmalarıyla tanınan Stratfor (Strategic Forecasting – Stratejik Tahmin) adlı kuruluş, ulusal ve uluslararası medyada ABD Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA) ile ilişkili bir kuruluş olarak değerlendirilmektedir.

"Gölge CIA" olarak da adlandırılan bu kuruluş, hatırlanacağı gibi 15 Temmuz darbe girişimi sırasında Cumhurbaşkanımız Sn. Recep Tayyip Erdoğan'ın uçuş rotasını sosyal medyada dakika dakika paylaşmış ve Sayın Cumhurbaşkanımızı doğrudan hedef göstermiştir. Aynı gece kuruluşun özellikle Twitter'dan yapılan paylaşımları olağanüstü derecede artış göstermiştir. Söz konusu kurumun böylesine bir eylemi açık açık yapacak bir konuma gelmesi, İngiliz derin devletinin darbenin başarılı olacağından kendince emin olmasından kaynaklanmaktadır.

Stratfor yetkilileri, *Anadolu Ajansı* muhabirinin, uçağı bu kadar çabuk nasıl tespit ettiğlerine dair sorusuna, "Bu bilgilerin tamamı açık kaynaklardan elde edilmiştir." yanıtını vermiştir. Darbe girişiminin yaşandığı bir ortamda bunları sosyal medyada paylaşmalarının sebebine dair soruları ise yanıtsız bırakmıştır.⁴⁴⁷

Stratfor, aynı gece, Cumhurbaşkanımız Sn. Erdoğan'ın "Almanya'dan sığınma istediği" şeklindeki Amerikan MSNBC kanalının yalan haberini de Twitter hesabından paylaşarak tepki toplamıştır. 16 Temmuz 2016 günü, yani

Stratfor
@Stratfor

#Turkey Erdogan in airplane, refused landing at #Istanbul, now trying to seek asylum in Germany, US defense officials say, @MSNBC

İngilizce dilinden çevrildi

00:32 - 16 Tem 2016

Stratfor
@Stratfor

Erdogan seeks asylum in Germany, U.S. military source says, @MSNBC reported.

İngilizce dilinden çevrildi

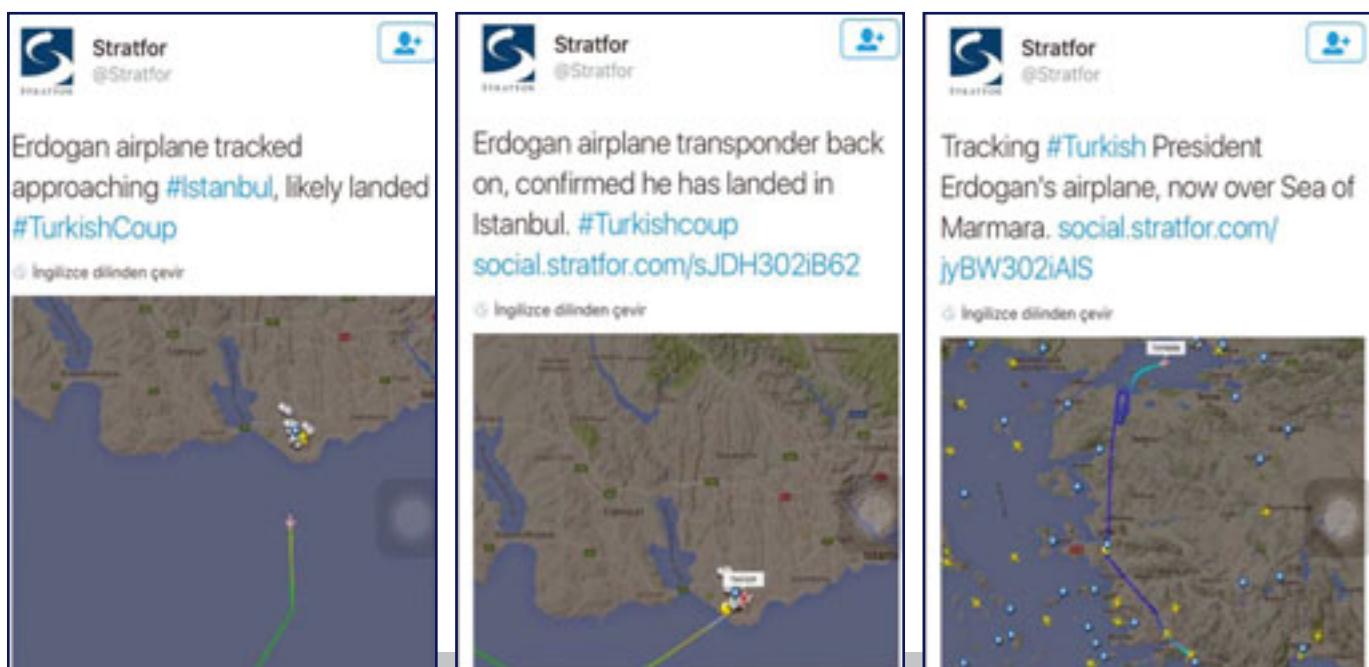
Turkey: President Reportedly Seeking Asylum In Germany
Turkish President Recep Tayyip Erdogan is reportedly seeking asylum in Germany, after first landing in Istanbul and being turned away, a senior U.S. military source said, MSNBC reported July ... [worldview.stratfor.com](#)

Stratfor'un 15 Temmuz darbe girişimi sırasında "Sayın Cumhurbaşkanımızın Almanya'dan sığınma istediği" yönündeki asılsız tweetleri, İngiliz derin devletinin yıkıcı politikalarının nasıl pervasızca ve açık açık uygulandığının bir kanıdır.

darbe girişiminin hemen sabahında paylaştığı bir haberde ise Stratfor, Cumhurbaşkanımız Sn. Erdoğan'ın 1999 yılında "ordu tarafından hapse atıldığı" ifadelerine yer vermiştir. Sn. Erdoğan'ın mahkumiyetinin ise "şiddet ile dini veya ırksal nefreti teşvik ettiği" nedeniyle gerçekleştiğini iddia etmiştir.

Kuşkusuz bu iddiaların hiçbiri doğru değildir. Stratfor, İngiliz derin devletinin himayesinde olduğundan, Türkiye'nin provokasyona açık zor bir dönemde olduğunu zannetmiş ve dezenformasyonda sakınca görmemiştir.

Söz konusu paylaşılarda Cumhurbaşkanımız Sn. Erdoğan'ın 2000'li yıllar boyunca "ordunun gücünü azaltmak için çalıştığı" vurgusu yapılmış ve Cumhurbaşkanı'nın "orduya karşı geçmişen gelen kişisel husumetle hareket ettiği" imasında bulunularak Sayın Cumhurbaşkanımız ile Ordumuz arasında bir çekişme olduğu izlenimi verilmek istenmiştir. Amaç, bu kalleş darbe girişiminin sorumluluğunu Sayın Cumhurbaşkanımıza ve şanlı Ordumuza atmak ve ülke içinde kargaşa ve belirsizliklerin devam etmesini ummaktır.

15 Temmuz darbe girişiminin gerçekleştiği akşam, Sayın Cumhurbaşkanımızı taşıyan uçağın oldukça stratejik olan rota bilgilerini Twitter adresinden harita üzerinde yaylayan Stratfor, doğrudan Sayın Cumhurbaşkanımızı hedef göstermiştir. İngiliz derin devleti, darbenin mutlaka başarılı olacağına inandığından, sinsi stratejilerini gizleme ihtiyacı dahi duymamıştır.

Stratfor'un Türkiye üzerindeki kara propaganda çalışmaları aslında yeni değildir. Kurum, 10 Ağustos 2014'teki seçimlerde yaklaşık 21 milyon (%52) oyla Cumhurbaşkanı seçilen Sn. Recep Tayyip Erdoğan için "oyların %13.3'üne karşılık gelen 5 milyon 412 bin 423 oyla seçimi kazandı" ifadelerine yer vermiştir. Kuruluş, bu açıklamalara yoğun tepki gelmesinin ardından söz konusu paylaşımını kaldırılmıştır.⁴⁴⁸

Kuşkusuz, gerçek sonuçları söz konusu kurumun bilmeme ihtimali yoktur. Bu, İngiliz derin devletinin gündemi altındaki kurumların yaydığı kara propagandalara oldukça önemli bir örnektir. "Analiz" adı altında ortaya atılan bu kötü niyetli yalanlar, Türkiye'de tutmamaktadır. İngiliz derin devletinin şu anda en büyük endişesi de budur. Türkiye, bu sinsi propaganda ağının tuzağına düşmemektedir ve düşmeyecektir.

Yıldız Teknik Üniversitesi siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünden Prof. Dr. Nurşin Ateşoğlu, Stratfor gibi propagandaya yönelik paylaşımlarda bulunan düşünce kuruluşlarına itibar edilmemesi gerektiğini belirterek şunları söylemiştir:

*Bir bilim insanı olarak ben, söz konusu kuruluşun sadece Cumhurbaşkanı Erdoğan'a yönelik aslı olmayan, suçlayıcı mahiyetteki bilgilendirmelerine değil, oralarda çıkan hiçbir habere itibar edilmemesi gerektiğini düşünüyorum. Uluslararası kamuoyunu etkilemek üzere bu dahil birçok haber yapılıyor. Herkes duyarlı olup gerçeği araştırmayabilir. Zaten amaçları da doğru olmayan, manipülatif bir görüşü kamuoyunda yaygınlaştırmak.*⁴⁴⁹

Stratfor aynı zamanda, FETÖ örgütünün dünyadaki yapılanmasının ideo-lojik altyapısını tasarlayan kuruluş olarak da bilinmektedir. Wikileaks belgelerine göre Stratfor, FETÖ örgütü ile medya ortaklısı için çalışmıştır.⁴⁵⁰

Gölge CIA olarak anılması, Stratfor ile ilgili gerçekleri saptırmamalıdır. Daha önce anlattığımız gibi, CIA de İngiliz derin devletinin gündümündeki kişiler tarafından kurulmuştur ve ABD'nin tüm etkili kurumları, bilerek veya bilmeyerek, isteyerek veya istemeyerek İngiliz derin devlette hizmet etmektedir. Dolayısıyla bu tip kurumların uyguladığı söz konusu sinsi politikaları değerlendirirken, bunların tümünün İngiliz derin devleti kaynaklı olduğunu unutmamak gerekmektedir.

Bir Açık Toplum Oyunu: Şeffaflık!

Denetlenebilirlik, Açık Toplumcuların dilinden düşmeyen bir kavramdır. İşte bu yüzden Açık Toplum ile birlikte yaygınlaşmış bir kavram vardır: Şeffaflık. İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlar, şeffaflaşma kavramına özel bir önem atfeder ve dillerinden düşürmezler. Bu kurumlara göre, ülkelerin ve kamu kurumlarının, dini, sosyal, sanatsal tüm toplulukların tüm faaliyetlerinin açıkça görülebilir, hatta denetlenebilir olması gerekmektedir.

Kapalı yapılar elbette rahatsız edicidir, fakat burada farklı bir oyun vardır. Buna göre her ülke, her yönetim ve bir ülkü adına bir araya gelmiş her topluluk İngiliz derin devletinin hükümetmesine ve müdahalelesine açık olacaktır; amaç halkı tam anlamıyla kontrol altına almaktır. Örneğin Chatham House, Çin'in yaptığı yardımlarından¹, Angola'da elde edilen gelirlere² deðin pek çok şeyi bilmekte, dahası bütün bunları denetlemektedir. Söz konusu kuruma bu yetkiyi kimin verdiği, hangi hak ile başka ülkelerin özgürlük alanlarına müdahale ettiği meðhuldür. Fakat ortaya atılan "şeffaflık ideolojisi" altında bunu dünyanın gözü önünde yapabilmektedir.

Özellikle son dönemlerde bu Açık Toplum ideolojisi altında "cemaatlerin ve tarikatların şeffaflaştırılması" talebi İngiliz derin devletinin çeşitli yancı kurumları, bilerek veya bilmeyerek bunların etkisi altında kalan bazı yazarlar ve televizyon yorumcuları tarafından sıkılıkla dile getirilmektedir. Şeffaflaştırmaktan kasıt ise hiçbir gayri hukuki eylemi olmayan Müslümanların her anlarının takip altına alınması, tüm Müslümanlara potansiyel suçlu muamelesi yapılmasının sağlanmasıdır. Modern hukuk devletlerinde her kurum, vakıf veya oluşum yasal denetim altındadır. Ancak hiçbir suça karışmadıkları halde, "her an suç işleyebilirler fobisi" oluşturarak bireylerin özgürlüklerini ihlal etmek makul değildir. "Cemaatlerin ve tarikatların şeffaflaştırılması"ndaki asıl amaç da masum Müslümanların hukuka aykırı olarak fişlenmesi ve iyi niyetli samimi topluluklara yönelik bir izleme, dinleme ve takip politikasının başlatılmasıdır. Bu şekilde Müslüman camialar içinde tedirginlik yaratılmak istenmekte, Müslümanların bir araya gelmeleri engellenmeye çalışılmaktadır. Bu toplulukların İngiliz derin devletinin kontrolü altında, derin devletin isteklerini yerine getiren kurumlar haline gelmeleri beklenmektedir. Buna karşı çikanların ezileceği ima edilerek bir araya gelmiş masum Müslüman toplulukları ayirma, parçalama, küçültme ve etkisizleştirme politikası izlenmektedir.

Ne var ki; her firsatta, her kurumda şeffaflaşma talep eden Açık Toplum teorisyenleri ve Chatham House gibi İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlar,

kendileri söz konusu olduğunda bir gizlilik perdesine bürünmektedir. Bu kurumlarla veya onların kollarıyla ilgili şeffaf olan hiçbir şey yoktur. Örneğin, Chatham House düzenlediği toplantı, seminer ve çalıştaylarda kullanılan bilgi kaynaklarını ve bu aktiviteler sırasında konuşulanları açıklamayı yasaklamıştır. Bu yasak, daha önce de incelediğimiz gibi, "Chatham House kuralı" (Chatham House rule) olarak ün yapmıştır. Kuralı ihlal edenlerin Chatham House ile bağı kesilmekte ve bu kişiler etkinliklere katılmaktan men edilmektedirler.³ Kural bu derece sıkıdır.

Açık Toplum zihniyetini destekleyenler de, proje ve çalışma destekçisi olarak Chatham House Kuralı'na uymaktadırlar. "Şeffaflık" adı altında tüm dünyanın denetlenebilir olmasını ister ve bunu bir zorunluluk olarak dünya çapında uygulatırken, bu kurumların kendileri müthiş bir ketumiyet içinde dünyayı yönleştirmektedirler. Oysa, şeffaflık uygulamasının önce bu kurumlarla başlaması gerekmektedir. Önce bu kavramı ortaya atan taraflar şeffaflaşmalı, toplantılarından gelirlerine kadar her detayı topluma açık hale getirip bir model oluşturmalı, şeffaflıktan neyi kastettiklerini kendi örnekleri üzerinden gösternelidirler.

Fakat bunu hiçbir zaman yapmamışlardır ve yapacak gibi de görünmemektedirler. Çünkü bu kurumlar, İngiliz derin devletinin dayatması altında görev yapmakta ve oradan gelen gizli emirleri uygulamaktadırlar. "Şeffaflık" konusu, İngiliz derin devletinin sinsice ortaya attığı bir başka kontrol ve yıldırma sistemidir. Bu gereğince dilediği yönetimi veya kurumu kendince hedef gösterebilecek veya üzerinde baskı uygulayabilecektir. Bu, özellikle dini ve ahlaki gelişmeleri önlemek, hayırlı işler yapan kurumları engellemek, halkın mevcut yönetimden uzaklaştırip soğutmak bahanesiyle ortaya atılmış bir kavramdır. İngiliz derin devleti, söz konusu hükümetlerin bu kurumları baskı altına almasını talep etmekte, kurumların bu şekilde hükümetlere mesafe koyacaklarını düşünmekte ve söz konusu hükümetleri bir yalnızlaştırma politikasına itebileceğine inanmaktadır. Liderleri dindar olan ülkeler de yıldırma politikasının bir parçasıdır. Zamanı geldiğinde, örneğin bir ülke, yeterince şeffaflaşmadığı ve dolayısıyla terör örgütlerine destek verdiği gibi bir yaftalama ile karşı karşıya kalabilmektedir. Kara propagandanın sınırı olmadığından, İngiliz derin devleti hayasızca bu iftirayı atabilmektedir. İşte bütün bu sebeplerle, İngiliz derin devletinin ortaya attığı "şeffaflaşma" suçlamalarına dikkat etmek ve ihtiyatla yaklaşmak gerekmektedir.

-
1. Myth Busting? The Transparency of Chinese Aid,
<https://www.chathamhouse.org/publications/papers/view/178337>
 2. Reaping the Revenue in Angola: Extractive Industries Transparency and Governance,
<https://www.chathamhouse.org/events/view/193821>
 3. Chatham House Rule, <https://www.chathamhouse.org/about/chatham-house-rule>

Gezi Olaylarında Açık Toplum Etkisi

Popper, *Açık Toplum ve Düşmanları* isimli kitabında, bahsettiği açık toplum kavramı ile ilgili olarak şu tarifi yapar:

Totaliterler zorunlu, hatta kaçınılmaz olarak baskiya, şiddete başvuruyorlar. Bu totaliter rejimlerin karşısına konabilecek bir seçenek var. Gerçeğin kimsenin tekelinde olmadığı bir seçenek. Farklı bireylerin, değişik görüşleri taşıdığı, bu farklılıkların, bu çeşitliliğin bir arada yaşamاسını sağlayacak kurumların gerektiği bir seçenek. Yurttaşların haklarını o kurumlar koruyacak, ifade ve tercih özgürlüğünü yine o kurumlar güvence altına alacak. Bu toplumsal örgütlenmeye bir ad koymak gerekirse, Açık Toplum diyebiliriz.⁴⁵¹

Buradaki tarife göre kadife veya renkli devrim adı verilen ve iktidarları değiştiren sokak darbeleri ile, yurttaşların hakkının devlet yerine kurumlar tarafından korunduğu, devlete ait kavramların, bu kurumlar tarafından güvence altına alındığı bir sistem savunulmakta ve dolayısıyla aslında "devlete gerek olmadığı" fikriyle hareket edilmektedir. Buradan yola çıkarak Popper, komünizmi terk etmiş eski bir komünist görünümü altında, aslında komü-

Gezi Olayları'nda, güzel bir amaç uğruna bir araya gelen gençlerin arasında, Açık Toplum destekli komünist gruplar dahil edilmiş ve sonraki günlerde bu olaylar, şiddet eylemlerine dönüşmüştür.

nizmin savunduğu devletsiz bir toplum modelini savunmaktadır. Bu strateji, zayıf, parçalanabilir, güçsüzleştirilebilir olarak görülen toplumlar üzerinde ameliyat yapma stratejisi olarak uygulanmaktadır. Bunlardan bir tanesi, belki de İngiliz derin devleti için en önemlisi Türkiye olmuştur.

Türkiye üzerinde tarih boyunca çok çeşitli oyunlar oynamıştır kuşkusuz. Açık toplumun renkli devrimler örneği ise Gezi Olaylarında yaşanmıştır. Gezi Olaylarındaki süreç, zamanlamaya ve olayların şekillenmiş sürecine bakıldığından, bu olayların da bir projeye dahil edildiği açıktır.

Şunu belirtmeliyiz ki, Türk halkı ve özellikle Türk gençliği, Türk demokrasisi içinde, özgürdür. Bu önemli gençliğin özellikle çevre ve ağaçlandırmaya yönelik önemli konulara duyarsız kalmaması, betonlaşmaya karşı çıkması, demokratik haklarını kullanmaları takdire şayan bir konudur. Demokrasilerde, hükümetlerin yeterli olmadığı durumlarda, halkın uyarıcı etkisinin önemi büyüktür. Özellikle bu olay, gençlerin ağaca, çevreye, güzelliğe olan hassasiyetini göstermeleri ve bu konuda kayıtsız kalmayacaklarını ifade etmeleri bakımından önem taşımaktadır.

Ancak olayların gelişme şekline ve zamanlamasına bakıldığından, söz konusu iyi niyetin, Açık Toplum taraftarları tarafından kötüye kullanıldığı görülebilmektedir. Gençlerin ağaçları korumak adına bir araya geldiği barışçıl protestoların, gitgide şiddet içeren bir ihtilal girişimine dönüştürüldüğü açıklıdır. Süreç, oldukça açık ve aleni şekilde işlemiştir. Bu, tam olarak Soroscular'ın yöntemidir.

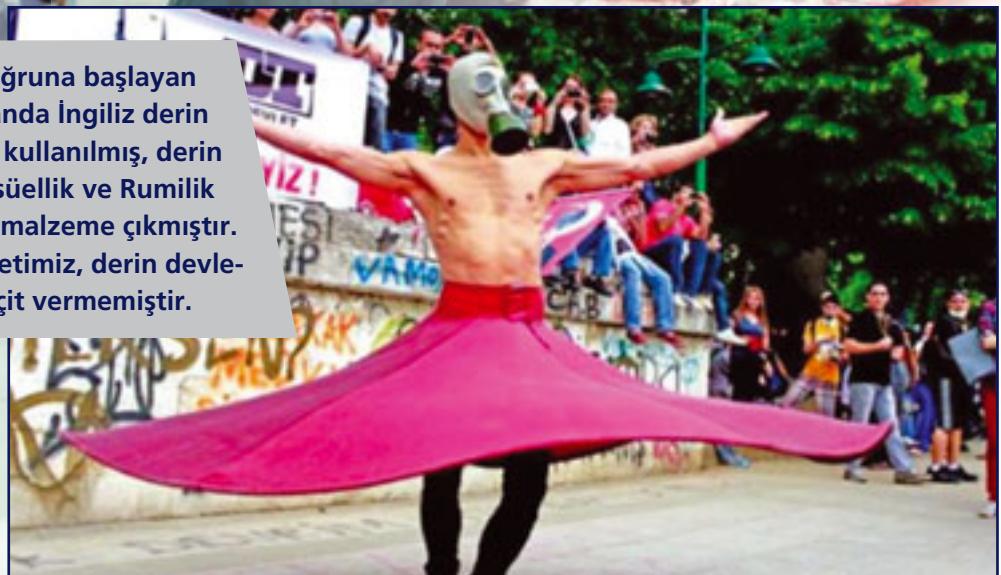

Türkiye'de bu tip toplumsal olayların "hükümet karşıtı" bir eylem şekline dönüştürülmesi kuşkusuz sürpriz değildir. İngiliz derin devleti, kendi çizgisini izlemeyi reddeden Sn. Recep Tayyip Erdoğan'ı, henüz başbakanken iktidardan düşürmeyi hedeflemiştir. Hatta Sayın Cumhurbaşkanımızın taraftarlarını bile pasifize etmeye çalışmışlardır.

Masum bir amaç uğruna başlayan Gezi Olayları, bir anda İngiliz derin devleti tarafından kullanılmış, derin devlete, homoseksüellik ve Rumilik propagandası için malzeme çıkmıştır. Allah'a şükür, Milletimiz, derin devletin hedeflerine geçit vermemiştir.

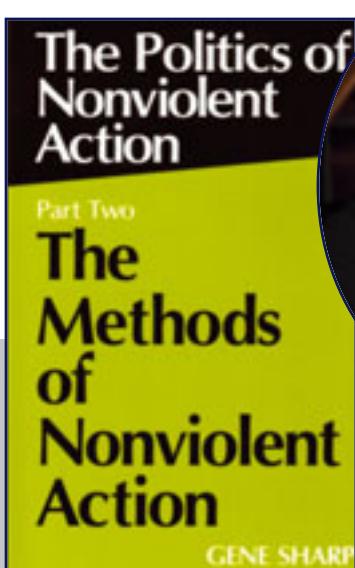

Örneğin, 2010 yılında Açık Toplum kurumlarının genel direktörü olan Aryeh Neier, Açık Toplum Vakfı'nın Türkiye ayağındaki yönetim kurulu başkanı Can Paker'e şunları söylemiştir: "Sen Türkiye'de AK Parti'ye çok yakın birisi olarak gözüksüyorsun. Halbuki biz AK Parti'ye muhalefet etmek istiyoruz. Onun için senin Açık Toplum Türkiye Yönetim Kurulu Başkanlığı'ndan da uzaklaşmanı istiyoruz."⁴⁵² Daha sonra kurucu olduğu için toplantılara çağrılmaması gereken Can Paker, tüzüğe rağmen toplantılara çağrılmamış ve kurum, bu yüzden denetçilerle uğraşmak zorunda kalmıştır.⁴⁵³

Gençlerin Gezi'deki masum talebi, Soroscular tarafından kullanılmış, Soroscu devrimlerin mimarları yine kendi yöntemlerini kullanmış ve Gezi Protestolarının dördüncü gününden sonra meydanlarda komünist flamalar ve komünist grupların başlattığı şiddet olayları ön plana çıkmıştır. Taksim Meydanı'nın komünist çeteler ve PKK yanlıları tarafından "kurtarılmış bölge" ilan edilmesi Hükümetimiz tarafından cevapsız bırakılmamış ve Türkiye üzerinde oynanan bir kirli oyun daha devreden çıkarılmıştır. Kuşkusuz komünist ve anarşist grupların ve elbette PKK'nın kullanılması bir Soros klasigidir. Nitekim daha önce de belirttiğimiz gibi Soros Vakfı, Gezi'ye destek verdiği gizlememiştir bile. Fakat bu desteğin çapı, kuşkusuz onların ifade ettiğinden çok daha fazladır.

Gezi Olayları sırasında komünist flamalarının arasındaki homoseksüel flamalar, arka planda İngiliz derin devleti olduğunu çok yönlü olarak belgelemektedir.

Gene Sharp ve kitabı.
Sharp'un kurucusu olduğu enstitünün logo
renkleri dikkat çekicidir.

albert einstein institution
advancing freedom with nonviolent action

Sorosçu Devrimler üzerinde rol oynayan sivil toplum kuruluşlarıyla ilgili yaptığı çalışmalarla tanınan Prof. Dr. Burhanettin Can, bu tür yapıların, Albert Einstein Enstitüsü'nün kurucusu Gene Sharp'in önerdiği yöntemleri uyguladıklarını ve başarıya ulaştıklarını kaydetmiştir. Sharp'in, *The Politics of Non-*

violent Action (*Şiddet İçermeyen Hareketin Politikası*) ve *From Dictatorship to Democracy* (Diktatörlükten Demokrasiye) adlı kitaplarında yer alan metodları 10 ayrı başlık altında özetlemenin mümkün olduğunu söyleyen Can, ilk başta tek kelimelik bir örgüt ismi belirlenerek, bununla gençler ve öğrenciler arasında örgütlenmenin önerildiğini belirtmiştir.

Buna göre Gene Sharp'in önerdiği yol haritası şu şekildedir:

- Gençler arasındaki bir örgütlenme oluşturmak ve örgütlenmenin adını koymak.
- Basit ve etkileyici bir slogan oluşturmak ve yaymak.
- Ulusal ve uluslararası medya desteği.
- Uluslararası vakıf ve sivil toplum örgütlerinin parasal desteği.
- Halkın sokağa dökülmesi için en uygun dönemler olan seçim sürecini fonksiyonel hale getirmek, seçimlere yönelik altyapı çalışması yapmak. Seçimlerden altı ay kadar önce seçimlere hile karıştırılacağı şüphesi olduğunu ileri sürmek, bu endişeyi yaygınlaştmak ve seçimlere gölge düşürmek.
- Gerilimi artırmak. Ekonomik manipülasyon yapmak.
- Etnik ve mezhepsel farklılıklarını kaşıyarak sınır uçlarını tahrif etmek.

■ Sistemden memnun olmayanları tek bir çatı altında toparlamak. Kitleler üzerinde etkili olabilecek kişileri, yönetimin dışladığı popüler isimleri öne çıkarılmak.

■ Asker ve güvenlik güçleri arasından taraftar kazanmak ya da en azından onları tarafsızlaştırmak. Yönetimin yanında yer almamasını, en azından olaylara müdahale etmemesini sağlamak. Bu kitlelerin daha cesur davranışmasını sağlar ve katılımı artırır.

■ Taraftarları, sürekli olarak sokakta tutarak yönetimin otoritesini ve iradesini kırmak. Sokak hareketli olduğu sürece yönetim yalnızlaşır. İktidara bağlı olanlar azalır.⁴⁵⁴

Tüm eylemlerde, kurulan çadırlar, dağıtılan kumpan- ya ve kitaplar ve arka plandaki görünen-görünmeyen tüm maddi katkı, halkın meydanlarda tutma projesinin bir parçasıdır.

Bu strateji, Gezi Olayları sırasında sistematik olarak uygulanmıştır. Basit ve etkileyici bir slogan oluşturulmuş, özellikle uluslararası medya desteği sağlanmış, bir kısım vakıflar tarafından protestolara ciddi parasal destek sağlanmıştır. Gezi Olaylarının gerçekleştiği dönem, Türkiye'nin ekonomik olarak önemli atılımlara imza attığı dönemdir. İşte söz konusu vakıflar, bu atılımı durdurabilmek ve özellikle ekonomik manipülasyon yapmak için harekete geçmişlerdir. Hatırlanacağı gibi Türkiye'yi ekonomik bir krizle buluşturarak iktidarı devirme stratejisi, içlerinde Quilliam Vakfin'dan Ed Hüseyin'in de bulunduğu Bipartisan Policy tarafından oluşturulan raporda da yer alan bir konudur. Söz konusu raporda, "Türkiye Cumhuriyeti iktidarını devirmek için ekonomik krizlerin önünün açılması gereki" açıkça ifade edilmiştir.

Etnik ve mezhepsel farklılıklar, Osmanlı döneminden beri İngiliz derin devletinin daima en fazla kullandığı konu olmuştur. İngiliz derin devleti, he deflediği ülkenin vatandaşlarının rahat yaşamalarıyla veya sahip oldukları haklar ile hiç ilgilenmez; onları sadece provokasyon amacıyla kullanır. İşte bu nedenle azınlıkların en rahat oldukları dönemlerde bile bu kişileri "azınlık" kartını oynayarak kışkırtmaya çalışmıştır. Basiretli halkımızın çok büyük bir bölümü bu provokasyonlara prim vermeyerek İngiliz derin devletinin oyunu bozmuştur. Fakat İngiliz derin devleti, genellikle PKK yanlarını bu konuda kışkırtarak ve yalnızca onları ön plana çıkararak azınlıkların temsilcilerinin sadece bu kişiler olduğu aldatmacasını yaymaya çalışmıştır. Nitekim Gezi Olayları'nda da PKK'lilar görde gösterisinde bulunmuş ve bunlar "iktidardan rahatsız olan Kürtler" olarak lanse edilmiştir. (Kürt kardeşlerimizi tenehiz ederiz)

Gezi Olayları'nın şiddet eylemine dönüşmesi için PKK'nın sokaklarda boy göstermesi, bir Soros projesidir.

Toplum içinden seçilmiş, aykırı görüşlere sahip popüler kişiler Gezi olayları sırasında, tam da tarif edildiği şekilde ön plana çıkarılmış ve bu kişiler özellikle İngiliz derin devletinin himayesindeki bir kısım ana akım medyada neredeyse her gün boy göstermiştir. İngiliz derin devleti, kendi manipüle ettiği kişileri -planladığı gibi- sokakta tutmaya çabalamış fakat bunu başaramamıştır. "Sokak hareketli olduğu sürece yönetim yalnızlaşır" şeklindeki planı artık tam tersine dönmüştür. 15 Temmuz hain darbe girişimi sonrası sokaklar, iktidarı desteklemek için hareketlenmiştir.

Uluslararası medya desteğinin, Açık Toplum için belirlenen yol haritasının önemli bir maddesi olduğunu daha önce görmüştük. Gezi Olayları sırasında söz konusu medya, gerçek anlamda görev başında olmuştur. Dezenformasyon ise şaşılacak düzeyde kendini göstermiştir. Ön plana çıkan ise, -elbette- asıl olarak İngiliz medyasıdır.

İngiltere'nin en çok okunan gazetelerinden *Guardian*, "İstanbul'daki protestolar Türk Baharı'nın tohumlarını ekiyor" başlığını kullanmıştır. Richard Seymour yazısında, "İstanbul'daki küçük bir parkın yıkılmasına yönelik protestonun rejim için acil bir durum olduğu ve potansiyel **Türk baharının temeli** olabileceğini" yazmıştır.

Financial Times, Daniel Dombey imzalı haberinde, "muhalefetteki siyasetçilerin ve bazı gözlemcilerin Taksim'deki protestoyu, Hükümetin giderek artan baskıcı yönetiminin bir sonucu olarak gördüklerini" belirtmiştir.

Financial Times olaylar sırasında İstanbul'da bulunan bir İngiliz profesörün yazdığı mektubu yayımlamıştır. Dundee Üniversitesi'nde Enerji, Petrol ve Maden Hukuku ve Politikaları Kürsüsü Başkanı olan Profesör Peter Cameron mektubunda Türk Hükümetini "Sovyet tarzı yaklaşım" sergilemekle suçlamıştır.

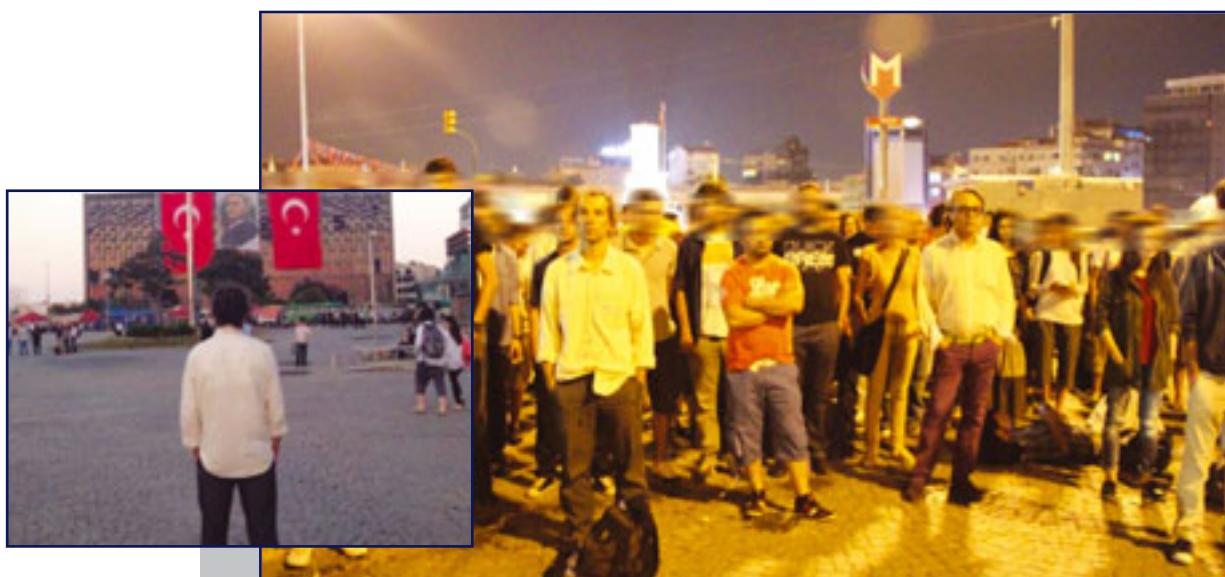
BBC, olaylar sırasında Borsa İstanbul'da %10'un üzerinde bir düşüş gerçekleştiğini iddia etmiş, Türk Lirası'nın da değer kaybettiğine ve bu durumun "yatırımcıları endişelendirdiği"ne dikkat çekmiştir.

Protestolar sırasında dikkat çeken "Duran Adam", her ne kadar bir protesto şekli olsa da, aslında spontane oluşan bir durum değildir. Duran Adam eylemini başlatan E. G.'nin, daha önce Sorosçu devrimlerle gündeme gelen Sırbistan'da defalarca bulunduğu ve orada çeşitli etkinliklere katıldığı ortaya çıkmıştır. Bu etkinlikler şöyledir:

"Body" (vücut) 22. Festival Grad Theatre City Budva, Ukus Mora Budva, Karadağ

"Scar" (yara) 12. International Festival of Choreographic Miniatures, Raša Plaovic, Belgrad

Aynı şekilde hatırlanacağı gibi Gezi Olayları sırasında bir Alman vatanndaşı, Taksim Meydanı'nda piyano çalmıştır. Kuşkusuz müzik, her zaman her yerde desteklenmesi ve övülmesi gereken bir güzelliktir. Fakat aynı kişinin Ukrayna'da ve diğer Sorosçu ihtilal girişimlerinde de ön planda olduğu dikkate alınacak olursa, buradaki hedefin farklı olduğu ortaya çıkmaktadır.⁴⁵⁵

Worldwide Trends - Change

- #duranadam
- #VerásQueUmFilhoTeuNãoFogeALuta
- #direnduranadam
- #PortugalNeedsVVVAT
- #KCAMéxico
- Miss Utah
- Louise
- Jemima
- PSTU
- Gina

Türkiye Gündemi - Değiştir

- #duranadam
- #TurkishBeliebersMissYouJustin
- #TwitterOdeileriTakiplegiyor
- #standingman
- #HepimizÇÄrgiyiz
- TurkeyDingonun AhinDegil
- Taksim Square
- FAV

Duran Adam, bir protesto şekli olsa da, Açık Toplum'un desteklediği her olayda devrede olması bakımından dikkat çekicidir.

DURMA
DURAN ADAM
YANINDAYIZ

#direnduranadam

Tıpkı Duran Adam gibi Taksim Meydanı'nda piyano çalan Alman piyanist de, Açık Toplum stratejilerinden biridir. Alman piyanist, daha önce de Ukrayna'da ve diğer Soros eylemlerinde başrollerdedir.

Duran Adam veya protesto meydanında çalınan piyano, kuşkusuz birer protesto şeklidir ve halkımız, barışçıl olduğu müddetçe bu ve bunun gibi protesto şekillerine başvurmakta elbette özgürdür. Burada dikkat çekmek istedigimiz unsur, "duran adam" gibi kavramların, İngiliz derin devleti tarafından özel üretilen ve çöküse doğru gitmesi planlanan devletler üzerinde uygulanan bir stratejinin basamakları olmasıdır. Stratejilerin ortak olması, bu tip uygulamaların tek bir beyinden çıktığını göstermektedir. Her ne kadar isimleri farklı, çeşitli vakıflar ve düşünce kuruluşları tarafından destekleniyor gözükse de, aslında perdenin arkasındaki yapı İngiliz derin devletidir. Şu unutulmamalıdır: Hedefte daima güçlü devletleri, kendi insanlarını kullanarak çöküse götürme arzusu vardır. Parçalanmış, istikrarsız ülkeler şu anda sadece İngiliz derin devlette hizmet eden piyonlar haline getirilmiştir. Durumun Türkiye'de de böyle olması istenmiş ama buna izin verilmemiştir.

Gezi Olayları sırasında emniyete gönderilen ve mahkemeye intikal eden bir yazında "Türkiye'de Sırp OTPOR ve Sırp CANVAS örgütleri tarafından bir halk hareketi geliştirilmeye çalışıldığı ve söz konusu kurumların bu konuda ülkemizde eğitim verdikleri" iddia edilmiştir. BBC'nin bu haberler sonrası OTPOR ve CANVAS'ı aklama çabaları ise dikkat çekici olmuştur. Fakat bu çabalar dahilinde şu önemli detay gündeme gelmiştir: Sırp Canvas lideri Po-

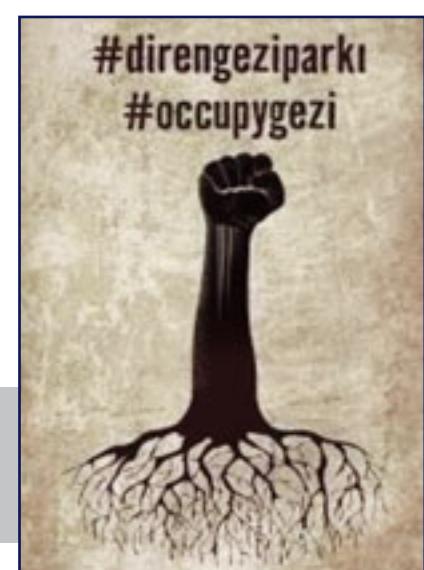
povic, BBC'ye, 2012 yılında, yani Gezi Olayları'ndan sadece bir sene önce İstanbul'da düzenlenen uluslararası güvenlik ve terörizmle ilgili bir konferansa katıldığını açıklamıştır. O konferansı İstanbul'da düzenleyen ise İngiliz Reuters Vakfıdır.

Soros'un desteklediği devrimlerin bütün süreçleri其实 Gezi Parkı eylemleri sırasında da aynı sıralama ile yaşanmıştır. Gençler sosyal medya üzerinden örgütlenmişler, olaylara en büyük destek ise İngiliz ve ABD basınından gelmiştir. Sırbistan'da OTPOR'un başlattığı canlı eylemler, İngiliz ve ABD basınında canlı olarak yayınlanmıştır. Hatırlanacağı gibi Gezi Olayları sırasında da protestolar, CNN International kanalından neredeyse 24 saat canlı olarak yayınlanmıştır. Saniyeleri için milyarlar harcanan bu kanalın, Türkiye'deki protestoları neden bu kadar önemli görüldüğü açıklamaya muhtaçtır.

Sosyal Medya Takip Sistemi'nin kurucusu Yasin Kesen'e göre Gezi Olayları'nın şiddetlendiği 31 Mayıs 2013 tarihinde 15.247.000 tweet yazılmıştır ve bunun beş milyonu provokasyon içeren uydurma bilgiden ibarettir.⁴⁵⁶ Bu aldatıcı tweet'lerin birinde; Avrasya Maratonu'na katılmış insanların resimleri "eylemcilerin çokunuk köprüyü geçti" mesajıyla Boğaz Köprüsü'nden Taksim'e yürüyüş şeklinde lanse edilmiştir.

Ana akım medyanın bir kısmı da bu dezenformasyona eşlik edenler arasındadır. CNN International, Sn. Recep Tayyip Erdoğan'ın halka seslenişinden çekilmiş olan kalabalığı, "hükümet karşıtı protestocular" olarak tanıtmıştır.⁴⁵⁷ Ordunun güya harekete geç-

İlk olarak Yugoslavya'da ortaya çıkan yumruk şeklindeki OTPOR amblemi, daha sonra Mısır ve Türkiye'de kendini göstermiştir. Yöntemler, aktörler ve oyuncular hep aynıdır.

tiği şeklinde uydurma dedikodular ise sosyal medya ile yaygınlaştırılmıştır. Sokaklarda yüzlerce insanın öldürdüğü yalanı ağızdan ağıza dolaşmış ve Irak ve Suriye'ye ait vahşet resimleri, güya Taksim Meydanı'na aitmiş gibi provokasyonlar yapılmıştır.

Dezenformasyon, başıboş bir strateji değildir. Dezenformasyon için kullanılan yöntemler genel olarak özel planlanır ve bu plan, bu tip eylemler sırasında kullanılan yaygın bir stratejidir. Genellikle bu yolla halkın kolayca galeyana gelmesi sağlanmaktadır. Ancak İngiliz derin devleti, halkımızın sağduyulu davranışacağını belli ki hesaba katmamıştır.

Dezenformasyon, tüm diğer Açık Toplum eylemlerinde olduğu gibi, Gezi'de de ön plandadır.

(Sol üstte) CNN International, hükümet yanlışlı bir mitingi, hükümet karşıtı protesto olarak yayınladı. (Üstte) Yurt dışında bir tekne pervesinin çarpması sonucunda yaralanan kişi, "polis tarafından panzerle ezildi" şeklinde servis edildi. (Solda) Mehmetçığın vatanın bekası için verdiği bu resim provokatörler tarafından kullanıldı.

Soros Vakfı ve Diğer Türkiye Oyunları

Soros'un Açık Toplum adı altında gerçekleştiği faaliyetlerin kuşkusuz en ses getireni Gezi Olayları olmuştur. Fakat bu kuşkusuz iktidar devirme faaliyetlerinin ilki değildir.

Geçmişte yaşanan Karen Fogg olayı, bu tip eylemlere örnek teşkil etmektedir. AB'nin Türkiye temsilcisi olarak görevlendirilen Fogg'un, Doğu Perinçek tarafından açıklanan bir seri e-maili, Türkiye üzerinde kapsamlı planları ortaya çıkarmıştır. Perinçek bu kişinin "*İngiliz istihbarat servislerinin en üst düzeyinde yer aldığı*"nı belirtmiştir. Ortaya çıkan e-mailler sonucunda Fogg, görevinin bitmesine 1.5 yıl kala Türkiye'den ayrılmak zorunda kalmıştır.

Perinçek, yazışma analizlerine bakarak şu sonuçları çıkarmıştır:

Karen Fogg'un e-posta yazışmaları, AB-Türkiye ilişkilerinin röntgenini veriyor.

AB'nin stratejik hedefi: Türk devletinin ve tarihinin hakkından gelmek.

Kültürel Görev: Türkiye gençliğinin milli kimliğini tahrip etmek.

Siyasal Görevler: Kıbrıs, Ege, Diyarbakır merkezli beylik devletler kurmak.

Kullanılacak Kuvvetler: "uyuyan köpekler".

Örgütlenme: Karen Fogg şebekesi.

Eylem Biçimi: Uslu muhalefetten toplumsal patlamalarla.

Örgütlenme ve Çalışma Biçimi: Gizli, sinsi, şifreli, kodlu.⁴⁵⁸

Söz konusu e-mailler sonucu ortaya çıkan bir başka sonuç daha vardır: KKTC ve dönemin KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş aleyhine gerçekleşen propagandayı, Karen Fogg'un, Soros'cu STK'larla birlikte gerçekleştirdiği anlaşılmıştır.

Karen Fogg
ve Doğu
Perinçek'in kitabı

Doğu Perinçek, e-maillerin ele geçirilmesinden sonra bir seri basın toplantısı gerçekleştirmiştir ve bu toplantılarla şu açıklamayı yapmıştır:

*Madam Fogg, ele geçirilen yedi bin kişisur e-postanın muhteviyatından anlaşıldığına göre, temsilcilik görevinin hudutlarını çok aşmış; Türkiye'de fiilen bir beşinci kol hareketi örgütlemeye girişmiş; bu bağlamda gazeteciler, akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve kimi bürokratlarla bir "şebekе" teşkil etmiş, büyük bütçelerle oluşturulan gruplar İngiltere'ye bağlanmışlardır.*⁴⁵⁹

İktidar karşıtı şebekeler konusunda Soros isminin geçtiği bir başka gündem konusu da, Temmuz 2017'de Büyükada'da yapılan ayaklanma toplantısıdır. Söz konusu toplantı, Gezi Olayları ve 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında, yeni bir ayaklanma başlatmak üzere organize edilmiş ve bu toplantıda PKK ve DHKP-C işbirliği söz konusu olmuştur. Toplantı sırasında ele geçirilmiş haritalarda, Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu bölgesi, Kuzey Irak ve Suriye'deki Kürtlerin yaşadığı alanlarla birleştirilerek yeni bir bölge şeklinde tasvir edilmiştir. Ayrılan yerlere ise terör gruplarının isimleri verilmiştir. Yine aynı haritada İran sınırları içerisinde kalan belirli bölgeler de bu harita içinde tek sınır olarak gösterilmektedir.⁴⁶⁰

Söz konusu toplantıda Bylock kullanımına dair çeşitli eğitimlerin verilmesi sonucunda bu toplantıın FETÖ ile de bağlantısı anlaşılmış ve oldukça geniş çaplı bir eylem planının olduğu görülmüştür. Sonrasında tutuklananlar arasında FETÖ üyeliği suçlamasıyla yargılanmakta olan kişiler olması durumu teyit etmiştir.⁴⁶¹

Henri Barkey'in, Carnegie Vakfı'nda HDP temsilcileriyle gerçekleştirdiği toplantı

Söz konusu soruşturma devam etmektedir. Fakat bu konuya ilgili ele geçen bir bilgi dikkat çekicidir. Söz konusu toplantılarla katılan kişilerden birinin Soros'un kuruluşlarında danışman olarak görev aldığı anlaşılmıştır. Bu kişinin bilgisayarında toplantıya ait belgeler ve konuşmalar ele geçmiştir. Bu belgelerdeki ifadeler şöyledir:

- *Referandum döneminde amaç belliydi, "hayır" çıkarmaktı. Ama şimdi? Şimdi biz kendiliğimizden bir direnişin patlak vermesini bekleyemeyiz. Bir siyasal programımız olmalı.*
- *Bizim AKP liderine biat etmiş yapılardan değil, doğrudan üreticileri kullanarak bu iktisadi sistemi, sermayeyi çökertmeye ihtiyacımız var.*
- *Bize destek olan STK'lar vs. ile görüşerek bir Halk Meclisi kuralım. Pilot bölge olarak da Kadıköy'de bir mekan kurulsun.⁴⁶²*

Görülebildiği gibi buradaki ana hedef Türkiye'de iktidarı devirmek, ülkenin ekonomisini tamamen çökertmek ve ülkeyi parçalara bölmektir. Bunu da "programlı bir direniş" hareketi organize ederek yapabileceklerini düşünmektedirler. Ancak planları geri tepmiştir.

Bilgisayarda çıkan şu eylem planı, Açık Toplum önderliğinde Türkiye'nin nasıl yeniden bir kargaşaaya sürükleneceğini göstermektedir:

Biz bir direnişin kendiliğinden patlak vermesini bekleyemeyiz. Adalet eylemlerini ilçelere yayalım. İhraç edilen hocalarla seminerler düzenleyelim. 3 liralık bardak alıp kırdı, geri verme diye eylemler yapılabiliriz. Eylemleri her güne dönüştürmeliyiz.

Yorumlarla, yürüyüşlerle İstanbul'a yaymaya çalışalım bunu. Belki ... yaz ayını da hareketli bir eylem sürecine dönüştürebiliyoruz. Gezi Parkı'nda da aynı şey vardı. Çok güclüydü, militandı ama sönümlendi. Bizim üreticileri kullanarak bu iktisadi sistemi çökertmeye ihtiyacımız var. Bunların hepsini yapalım. ...

Bize destek veren herkesle görüşüp bir program çıkaralım. Program tek şey, AKP'den kurtulmak. Sokak ve örgütlenmek önemli ama bunlar araç. Bizim hedefimiz AKP.⁴⁶³

Bu olay, geçtiğimiz yıl 15 Temmuz darbe girişimi esnasında Büyükdada'ki Splendid Otel'de yapılan gizemli toplantıyı akillara getirmiştir. Darbe girişimi sürecini içine alan iki gün boyunca süren bu toplantıya, başlarında CIA danışmanı ABD'li profesör Henri Barkey'in bulunduğu uluslararası analist ve öğretim görevlilerinden oluşan çoğu yabancı uyruklu 17 kişi katılmıştır.

Çalışanların ifadesine göre, ekibiyle özel bir odada sabaha kadar darbeyle ilgili gelişmeleri takip eden Barkey, ABD ile sürekli telefon teması içindedir. Bu arada, otel yetkililerinden CNN International ve Amerika'nın Sesi ile canlı bağlantı yapabilmesi için gerekli altyapının hazırlanmasını da istemiştir.

Oteldeki gizemli toplantı katılan bir diğer ilginç isim, AB'nin Ortadoğu ve Kuzey Afrika Programı'nda görevli, European Council of Foreign Relations (ECFR) üyesi Ellie Geranmayeh'dir. Geranmayeh darbe gecesi Twitter'dan yolladığı provokatif mesajında: *"Erdoğan, Facetime'dan CNN Türk'e bağlanıp halkın sokağa çıkışmasını istedi. Bu sırada kendisi güvenlik için komşu bir ülkeye gidiyor"* şeklindeki açıklamayı yapan kişidir.⁴⁶⁴

ECFR üyesi Ellie Geranmayeh, 15 Temmuz darbe girişimi sırasında, "Erdoğan, Facetime'dan CNN Türk'e bağlanıp halkın sokağa çıkışmasını istedi. Bu sırada kendisi güvenlik için komşu bir ülkeye gitdiyor" iftirasını yayınlayan kişidir.

Henri Barkey, otelde kalırken bir görevliye söyledi, "Türkiye'ye ilk gelişimde HSBC patladı. İkinci gelişimde Gezi Olayı patlak verdi. Şimdi de darbe girişimi yaşandı." şeklindeki ifadeleriyle bu hadiselerle bağlantısını itiraf etmiştir. 19 Temmuz 2016'da otelden ayrılırken resepsiyona üzerinde Pensilvanya (FETO terör örgütü lideri Fethullah Gülen'in halen bulunduğu eyalet) yazılı bir çan bırakması da dikkat çekicidir.⁴⁶⁵

ABD Dışişleri Bakanlığı ve CIA için çalışan bir Ortadoğu uzmanı ve "İlimli" İslam teorisyeni olan Elen Barkey (Henri Barkey'nin eşi) de üst düzey bir CIA yetkilisidir. Barkey, yine kendisi gibi CIA'nın Ortadoğu uzmanlarından Graham Fuller ile *Türkiye'nin Kürt Meselesi* isimli kitabı kaleme almıştır. Türkiye'de faaliyet yürüten bölücü terör örgütü PKK'nın lideri Abdullah Öcalan için, firari olduğu dönemde İtalya'da kalabilmesi için referans mektubu yazan da Henri Barkey'dir. Graham Fuller'in de FETO lideri Fethullah Gülen'e yeşil kart verilmesi için Pennsylvania'daki federal yargıca bir referans mektubu gönderdiği bilinmektedir. Fuller aynı zamanda ABD basınında Gülen'i öven ve savunan ateşli yazılarıyla ünlüdür.⁴⁶⁶

15 Temmuz darbe girişimi esnasında, 1919'daki İstanbul işgali döneminde İngilizlerin ordu karargahı olarak kullandıkları "Splendid Otel"in üs olarak seçilmesi de sembolik bir mesaj taşımaktadır.

THEWORLDPOST

The Gulen Movement Is Not a Cult — It's One of the Most Encouraging Faces of Islam Today

By Graham E. Fuller

(Sağda) Büyükkada Toplantısı'nın başrolündeki isim Henri Barkey'in, Graham Fuller ile yazdığı *Türkiye'nin Kürt Sorunu* kitabı.

(Üstte) Fuller, tıpkı Barkey gibi FETÖ hareketini öven yazılar yazmıştır.

TURKEY'S KURDISH QUESTION

HENRI J. BARKEY AND GRAHAM E. FULLER
Foreword by Morton Abramowitz

Büyükkada'daki 15 Temmuz darbe toplantısını kamuoyuna ilk duyuran ve adadaki ajan trafığını o tarihten beri yakın takibe alan Milletvekili Orhan Deligöz, bu toplantıların ABD'nin CIA ve İngiltere'nin MI6 ajanları kontrolünde yapıldığı, ajanların adada İngilizlere ait çeşitli villaları ve 4 oteli kullandıkları, bu otellerin kaçak ve gizli bölümleri olduğu, son toplantının bu bölmelerde yapıldığı bilgilerini vermiştir.⁴⁶⁷

Hedefteki Ülke Türkiye

İngiliz derin devleti, Hz. Mehdi (as)'ın ahır zamanda çıkacağını ve zuhurunun İstanbul'dan olacağını gayet iyi bilen bir Deccal Komitesi'dir. İşte bu nedenle, bu topraklar üzerinde yaşayan haşmetli Osmanlı İmparatorluğu'nun güçsüzleştirilip dağıtılması ve sonrasında bu coğrafya üzerinde oynanan oyunlar, plansız ve spontane değildir. Hedefte hep Türkiye olmuştur.

Türkiye'de yaşanan darbeler, Kıbrıs sorunu, sokak ayaklanması, sağ-sol çatışmaları, muhtıralar, ekonomik krizler, Gezi Olayları, 6-7 Ekim Olayları, 15 Temmuz darbe girişimi ve daha niceleri hep Türkiye'nin çökertilmesi amacıyla gerçekleşmiştir. Türkiye, İngiliz derin devletinin tüm yıkma girişimlerine, geçirdiği askeri darbelere, ekonomik krizlere, ambargolara rağmen daima ayakta kalmış ve güçlenmiş olan yegane ülkedir.

Allah'ın, ülkemiz üzerinde koruması vardır. İngiliz derin devletinin ülkemiz üzerindeki hiçbir oyunu başarılı olamayacaktır. Fakat Türk Milleti, bu oyunların sürekli olarak devam edeceğini, İngiliz derin devletinin ülkemizi parçalama ve güçsüzleştirme planlarının devam edeceğini bilincinde olmalıdır. Bu bilindiğinde, ülke olarak karşılaşlığımız olayların kendi kendine gelişmediğini, bizleri birbirimize düşürmeye çalışan entriliklerin arkasında daima İngiliz derin devleti olduğunu təşhis etmek daha da kolaylaşacaktır. Bunu anlamak bizlere hem zaman, hem imkan, hem güç kazandıracaktır.

İngiliz derin devletinin ülkeleri parçalama stratejisinin sevgisizlik, kuşku, ayrılık, öfke ve manevi boşluk kavramları üzerine kurulu olduğunu akılda tutmak gerekmektedir. İşte bu nedenle toplumumuza gereksiz yere kuşku düşüren, sevgisizliği perçinlemeye çalışan ve en önemlisi bizi manevi değerlerden uzaklaştırmaya çalışan her hareketin, bir deccal hareketi olduğunu anlamamız gerekmektedir. Böyle durumlarda Türk Milleti atak davranışmalı, sağıduyulu olmalı ve özellikle ülkemiz içinden seçilmiş ajan yancıların kirli provokasyonlarından uzak durmalıdır. Ülkemiz topraklarında İngiliz derin devletinin oyunlarının sahnelendiği zamanlar bizim için daima kenetlenme zamanlarıdır. Türk Milleti, özel olarak seçilmiş olan bir ülkenin, özel olarak seçilmiş bir milleti olduğunu unutmamalıdır.

Bu coğrafyada, mazlumların köruyuculuğu sıfatı da Türk Milleti'nin omuzlarına bırakılmıştır. Tarih bunu belgelemiş, şu an mazlumların bizim topraklarımıza sığınması bunu teyit etmiştir. İşte bu nedenle Türk Milleti'nin, devletiyle, bayrağıyla, imanıyla bir bütün olarak ayakta kalması önemlidir. Bu, Ortadoğu'nun zorluk

İngiliz derin devleti, Türkiye üzerindeki planlarını asla gerçekleştiremeyecektir. Milli ve manevi duyguları güçlü olan Türk Milleti, tarih boyunca kirli odaklılara ders vermiştir; vermeye de devam edecktir.

İngiliz derin devleti, hiçbir sinsi plan ile bu vatanı bölemeyecek, bu devleti yıkamayaçak, bu birliği ortadan kaldırırama-yacaktır.

İçindeki bütün ülkelerini ayakta tutacak öncü bir güçtür. İşte bu nedenle necip Milletimizin üzerindeki sorumluluğu bilerek hareket etmesi ve şer odaklarının planlarına geçit vermemesi önem taşımaktadır. Bu, sağ-sol meselesi, o parti-bu parti meselesi değildir. Konu vatan ve millet olunca, tek bir şemsiye altında birleşmemiz elzemdir.

Eminiz ki İngiliz derin devletinin oyularının bilinmesi, ülkemiz içindeki milli birlik ruhunu güçlendirecektir. İngiliz derin devletinin, yıkıma uğratmak istediği ülkelerde, ilk önce maneviyatı sonra milli birliği zedelemeye uğraştığı unutulmamalıdır. Şu durumda yapmamız gereken, manevi değerlerimizi güçlendirmek ve vatan söz konusu olduğunda ne kadar gözü kara olduğumuzu göstermektir. 15 Temmuz darbe girişimi, başından sonuna kadar İngiliz derin devleti tarafından kurgulanmış bir plandır.

Bu kalkışma sırasında milletimizin sağduyusunu mükemmel şekilde görmüş olan İngiliz derin devleti boş durmayacak, kendince denemeler yapmaya devam edecektir. İngiliz derin devletini yenilgiye uğratmak, Türk Milleti'nin kaderindedir. Dolayısıyla tehdidin nereden geldiğini iyi bilerek, teyakkuzu hiç elden bırakmamak gerekmektedir.

Büyük Önder Atatürk'ün aşağıdaki sözleri, Türk Milleti'nin bakış açısından mükemmel bir özetiştir:

Ulusumuzun kurduğu devletin alinyazısına, bağımsızlığına kimseyi karıştırımayız. Milletimizin menfaatleriyle ilgili hususlarda yabancıların fikirlerinin önemi yoktur. Biz, gidişatımızı yabancıların görüşlerine uydurma güçsüzüğünü kötü görenlerdeniz! (Nutuk - 1927)

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

Güzel şehrın bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte Biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (Araf Suresi, 58)

Kadife Devrimin Kanlı Sonucu: Arap Baharı

"Diktatörlerden kurtuluş", "özgürlük mücadelesi", "demokrasi hareketleri" gibi sloganlarla başlatılan ve Arap dünyasının kurtuluş mücadeleşi şeklinde bütün dünyaya servis edilen Arap Baharı isyanları,其实 Ingiliz derin devletinin sinsi oyularından biridir. Ne acıdır ki Arap dünyası büyük ölçüde bu sinsi oyuncunun pençesine düşmüş, bunun sonucunda milyonlarca Müslüman şehit olmuş, ülkeler Ingiliz derin devleti denetimindeki kurumlar tarafından istila edilmiş ve terör örgütleri güçlenmiştir.

Arap Baharı isyanları, aslında Ingiliz derin devletinin "halk hareketleri"ni organize ederek, ülkeleri içten yok etme stratejisinin önemli bir örneğidir. Keza söz konusu isyanların gerçekleştiği pek çok ülkede yönetimler değişmiş, Ingiliz derin devletinin istediği olmuş; fakat Müslüman halk iç tartışmalarla dolu bir dünyaya adım atmıştır. Arap Baharı isyanlarının gerçekleştiği ülkelere söyle bir bakıldığında tümünde korkunç istikrarsızlıkların ve kargaşanın devam ettiği görülecektir. Söz konusu ülkelerin hiçbir, Sorosçuların vaat ettiği "özgürlük ve demokrasi"ye ulaşabilmiş değildir. Elde ettikleri tek şey, kardeşin kardeş nefreti ve gitgide artan terördür.

Soros, onun destekçileri ve bir kisim dış basın tarafından özgürlük ve demokrasi adına bir şenlik havasında başlatılan sokak ayaklanması ülkelere daima yıkım getirmiştir.

Arap Baharı projesinin kurgulayıcısı
Zbigniew Brzezinski

Soroscular tarafından planlanan Arap Baharı projesinin kurgulayıcısı Zbigniew Brzezinski'dir. Projesinin adı "Global Political Awakening"dir (Küresel Politik Uyanış). Bu projeye göre televizyondan sosyal medyaya tüm basın yayın araçları kullanılacak, milyonlarca insan tek bir hedefe doğru yönlendirilecek, gerisini Soroscular tarafından manipüle edilmiş muhalif öğrenci grupları ve STK'lar halledecektir. Halk ayaklanırken, bunun adı "demokratikleşme" olacaktır. Arap uluslarına geniş çaplı bir "özgürleşme" vaat edilmiştir. Bu özgürleşme onlara verilmeyeceği gibi, söz konusu ülkeler de İngiliz derin devletinin himayesinde olan finans dünyasında daha bağımlı hale gelecektir.

Arap Baharı, paralı askerlerin çeşitli görünümlere bürünerek farklı ülkelerde gerilla savaşçıları olarak boy gösterdiği, İngiliz derin devletinin farklı kollarının bu paralı askerler ve ajanlar kanalıyla ülkeleri kargaşa boğduğu yeni bir Ortadoğu'yu parçalama stratejisidir. Bu strateji, beklentiği ölçüde olmasa da büyük oranda hedefine ulaşmıştır. Üzerinde çok fazla şey anlatılması gereken Suriye'nin şu anki durumu İngiliz derin devletinin beklenelerinin tam olarak resmidir. Libya ise, "insani müdahale" adı altında halen NATO koalisyonu tarafından bombalanmakta, kiralık ordularla yürütülen örtülü operasyonlar hiç durmadan devam etmektedir. Ülkede istikrarlı bir hükümet bulunmamakta, farklı gruplar kendini hükümet ilan edip durmaktadır. Petrol paylaşımı mücadelenin bir kısmını oluşturmaktadır; fakat asıl payı İngiliz derin devleti almaktadır.

Arap Baharı, özgürlükü bir yenileme görünümü altında başlatıldı. Ama ortaya çıkan sonuç özgür olmaktan çok uzaktı. Planlayıcılar, sonucun böyle olacağını baştan biliyor, zaten bunu istiyorlardı.

Wikileaks belgelerinde ortaya çıkan e-mailler, Arap Baharı'nın kapsamlı bir proje dahilinde gerçekleşmekte olduğunun önemli delillerini sunmuştur. Libya'da isyanların beklenen sonucu vermesinin hemen ardından, dönemin Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'a, yakın arkadaşı Sidney Blumenthal'den gelen e-mail şöyledir:

Öncelikle bravo! Kaddafi düşürüldüğü an nerede olursan ol, hemen kamera önüne çık. Bunun tarihi bir an olduğunu herkese hissettir. Vurgulaman gereken en önemli cümle şu olmalı: "Başarılı strateji"...

Bu başarılı stratejinin arkasında neden ABD olduğu konusunu sakın geçistirme. Biz, geniş çaplı bir insanlık dramının önüne geçtik. Kaddafi Nisan'da 2000'den fazla insan öldürdü. Bingazi'de yaşayan on binlerce, hatta yüz bin-

Hillary Clinton'un "başarılı stratejisi" olarak lanse edilmek üzere hazırlanan Libya devrimi, geride hala yanayan korkunç bir ateş çukuru bıraktı.

lerce insanı katliamla tehdit etti. ... Bu, Batı ittifakı içindeki bir işbirliğinin karşılıklı hedeflerimizi gerçekleştirebileceğinin kanıtıdır.⁴⁶⁸

Burada bahsedilen "başarılı strateji"nin sadece maddi sonuçları şöyledir: Arap Baharı'nın gerçekleştiği ülkeler, ayaklanmaların başladığı 2011 yılında 55 milyar Dolar kayba uğramışlardır. 2014 yılındaki HSBC raporu Mısır, Libya, Irak ve Suriye'deki Arap Baharı bilançosunun 800 milyar Dolara ulaştığını açıklamıştır.⁴⁶⁹ Sonraki yıllarda ekonomik anlamda tüm hayat durmuş, Irak adeta terör yuvası haline gelmiş, Suriye ise silah endüstrisinin adeta alım-satım pazarı şekline dönüşmüştür. Halk ekmek veya içme suyu bulamamış, hatta yaşamamış; ama milyarlarca dolarlık silahlar alıcısız kalmamıştır.

Kiralık orduların konuşlanacağı yerler, çatışmaların hemen öncesinde bölgeye keşfe gelen İngiliz derin devleti kurmayları tarafından saptanmaktadır. Dün Irak'ta El-Kaide adına savaşanlar, bugün Suriye'de YPG adına savaşmaktadır. Onlar için savaşlıklarını tarafın ideolojisinin hiçbir önemi yoktur. Onlar sadece alındıkları para ile ilgilenmektedirler. Kimi zaman terör örgütleri, İngiliz derin devletinin hizmetinde çalışan birimler olarak ortaya çıkmaktadır. Detaylarını kitabı bir sonraki cildinde inceleyeceğimiz İngiliz derin devleti ve terör bağlantısı, bu konuda oldukça önemli bilgiler sunmaktadır.

Şu an gözlerimiz önünde yaşanan ABD-YPG ittifakı, aslında bunun en aleni olanıdır. ABD'nin paralı askeri görevini üstlenen YPG, dünyanın gözü önünde, açık açık ABD tarafından desteklenmekte ve ıslak imzalı anlaşmalarla en gelişmiş silahlara sahip olmaktadır.

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, 28 Eylül 2015 tarihinde BM Genel Kurulu'ndaki konuşmasında şu sözleri sarf etmiştir:

Sosyal ve politik değişim isteyen bölge halkları fena halde aldatıldılar. Yaşamları iyileşeceğine felç oldu ve milli olan tüm kurumları yıkıldı. Demokrasi ve kalkınma yerine artık şiddetli yoksulluk ve sosyal felaketlerle boğuşuyorlar. Bir rakin insan haklarını, insan hayatının değerini kalmadı... Yaptığınızı beğeniniz mi? Yaptıklarınızı inkara devam... Şimdi Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yaratılan boşluklara teröristler doluştı.⁴⁷⁰

Oldukça doğru olan bu sözler, Putin'in de tüm açıklığıyla farkında olduğu İngiliz derin devleti oyununun bir özeti şeklindedir.

Arap Baharı'nda Uluslararası Kriz Grubu

Özellikle Arap Baharı olayları sırasında karşımıza çıkan International Crisis Group, (Uluslararası Kriz Grubu) kendisini sivil olarak tanıtan, fakat İngiliz derin devleti tarafından finanse edildiği bilinen düşünce kuruluşlarından biridir. Uluslararası Kriz Grubu'nun yıllık bütçesi 15 milyon Dolardan fazladır. Söz konusu kurum aynı zamanda Soros'un Açık Toplum Enstitüsü tarafından da parasal anlamda desteklenmektedir; bu destek hem George Soros'tan hem de oğlu Alexander Soros'tan gelmektedir. George Soros, ayrıca, söz konusu vakfin yönetim kurulundadır.

Kurumun kurucusu, Ed Husain, Eric S. Edelman ve Henri J. Barkey ile birlikte Türkiye hakkında raporlar hazırlayan, 15 Temmuz darbe girişimini tam 2 yıl öncesinden raporunda tarif eden ve destekleyen, ayrıca 1995 yılında Türkiye'nin on yıl içinde parçalanacağını iddia eden ABD'nin eski Türkiye Büyükelçisi ve CFR Dış İlişkiler Konseyi üyesi Morton Abramowitz'dır.

Uluslararası Kriz Grubu, ABD'li Carnegie Endowment for International Peace'in (Carnegie Uluslararası Barış Vakfı) devamı niteliğindedir. Kriz Grubu'nun yıllık 15 milyon Dolarlık bütçesinin yarısı genelde NATO üyeleri olmak üzere çeşitli hükümetlerden gelmektedir.

(Üstte sağda) Uluslararası Kriz Grubu'nun
şimdiki Başkanı Jean-Marie Guehenno

(Üstte) Grubun eski başkanlarından İngiliz
Lord Chris Patten, Kraliçe ile birlikte
(Sağda) CFR'dan Richard Haas ve Avus-
tralya eski Dışişleri Bakanı Gareth Evans

Grubun eski eş başkanlarından biri, İngiliz Lord Chris Patten'dir. Patten, geçmişte Privy Council üyeliği yapmıştır. Vakfnın şimdiki başkanı Jean-Marie Guehenno, 2000-2008 yılları arasında BM Barış Gücü Operasyonları Direktörlüğü'nü yapmış bir isimdir. Arap Baharı boyunca Arap Ligi ve BM Suriye özel elçiliği yapmıştır. Bir önceki Başkan, Avustralya eski Dışişleri Bakanı Gareth Evans, içeriği "*Eğer bir ülkede muhalif bir grup Batı'dan yardım isterse, işgale açıktır*" şeklinde özetlenebilecek olan "Koruma Sorumluluğu" (RtoP) yasasının mimarıdır.

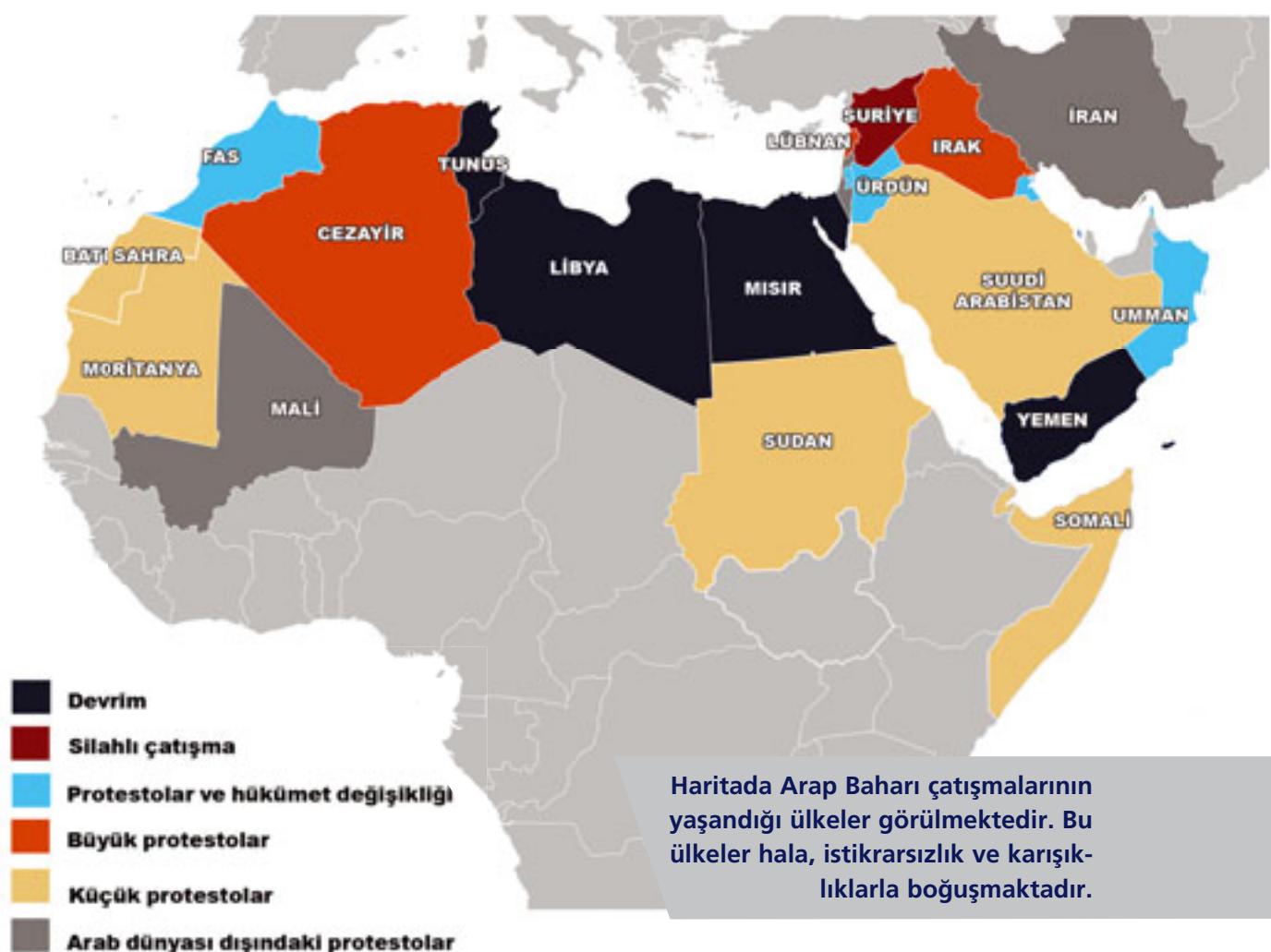
Uluslararası Kriz Grubu, özellikle Afrika'da faaliyetlerde bulunmuş, Sierra Leone'deki seçimler için 10 milyar dolar toplamış ve sonrasında bu paranın kazanan tarafın eğitilmesine harcandığı söylenmiştir. Bu eğitim genellikle, bölgede İngiliz derin devletinin hakimiyetinin iyi tanınmasını hedefleyen özel bir eğitimdir. Grup, daha sonra, İsrail-Filistin, İran, Afganistan başta olmak üzere tüm dünyada faaliyetler yapmıştır. Çeşitli raporlar yoluyla bu ülkelerle ilgili sürekli olarak önerilerde bulunmuş ve söz konusu öneriler de genellikle yerine getirilmiştir. Afganistan'a müdahaleyi teşvik etmiş ve oradaki asker sayısının artırılmasını önermiştir. Kosova'da henüz etnik şiddet başlamadan ve

bu konuda henüz hiçbir emare bulunmadan haftalar önce etnik şiddetin başlayacağına dair uyarılar yapmıştır. Uluslararası Kriz Grubu'na getirilen en önemli eleştirilerden biri, genellikle savaşı teşvik etmesidir.

Uluslararası Kriz Grubu, ABD'nin Bosna'daki müdahalesinin amacının Bosna halkını kurtarmak değil, "Atlantik ittifakını dağılmaktan kurtarmak" olduğunu itiraf etmiştir.⁴⁷¹

Amerikalı politika yazarı Diana Johnstone, Uluslararası Kriz Grubu hakkında şunları söylemektedir:

*Finansör George Soros'un desteklediği yüksek düzey düşünce kuruluşunun (Uluslararası Kriz Grubu) ... temel amacı ... Balkanlar'in yeniden şekillendirilmesinde hükümetlere politik olarak yol göstermek.*⁴⁷²

George Soros,
Uluslararası Kriz
Grubu'nda ko-
nuşma yaparken

Soros'tan 1 milyon dolar alan Uluslararası Kriz Grubu, Şubat 1996'da Saraybosna'ya gelerek ABD liderliğinde yapılan Dayton görüşmelerine gözetmenlik yapmıştır. Kriz Grubu proje direktörü olarak seçilen kişi ise, İngiltere'nin Kuveyt işgali öncesi Bağdat'taki adamı Sir Terence Clark'tır. Balkanlar'da gelişen olaylar sırasında Uluslararası Kriz Grubu, genellikle Kosova'nın büyük devletlerin idaresi altında kalması gerektiği yönünde telkin vermiştir. Grup, 1998 yılında ateşkes ilan edilmesine rağmen, Kosova'nın Belgrad'tan ayrılması gerektiğini telkin etmiş ve Rambouillet Görüşmeleri'nin ardından NATO işgali için ciddi planlar yapmaya başlamıştır. Yeni bombalama tehdidinin, Milošević'i anlaşmayı imzalamaya zorlayacağından emindir.⁴⁷³

Kriz Grubu, aynı zamanda Sırbistan'ın da NATO tarafından işgal edilmesini önermiştir; buradaki amaç da Kosova'yı NATO'nun kontrolünde tutabilmektir.⁴⁷⁴ Aynı zamanda grup, Arap Baharı olaylarını da başından itibaren desteklemiştir.⁴⁷⁵

2. Savaşların Sahte İdeolojik Zemini: Medeniyetler Çatışması

Harvard Üniversitesi'nde görev yapan siyasal bilimler profesörü Samuel Huntington, 1993 yılında *Foreign Affairs* dergisinde yayınlanan "The Clash of Civilizations" (Medeniyetler Çatışması) konulu makalesinin gördüğü yoğun ilgi üzerine, bu çalışmasını genişleteerek 1996 yılında *The Clash of Civilizations and Remaking of World Order* (Medeniyetlerin Çatışması ve Dünya Düzeninin Yeniden Yapılması) adıyla kitaplaştırdı. 11 Eylül saldırılarının ardından tekrar ilgi odağı olan kitap, pek çok sosyal bilimci tarafından yeniden ve daha dikkatlice okunmaya başlandı.

Huntington, Medeniyetler Çatışması kavramı ile, önmüzdeki dönemde uluslararası ittifakların kurulmasında medeniyetlerin belirleyici olacağını ve dolayısıyla olası çatışmaların farklı medeniyetler arasında gerçekleşeceğini ifade etmiştir. Huntington'un kitabının ilk bölümünde, dünyayı yeniden şekillendiren üç ayrı harita çizilmiştir. Buna kitaba göre medeniyetlerin arasındaki çatışmaların kaçınılmaz olduğu ve meydana gelecek olan savaşlar sonucunda dünyanın haritasının değişeceği ve küçük devletler oluşacağı anlatılmaktadır.

Gerçekte bu fikrin asıl sahibinin Bernard Lewis olduğu bilinmektedir. Lewis, "İngiliz oligarşisinin tanınmış bir oryantalisti" ve "kriz hilali ve medeniyetler çatışması doktrinlerinin kurucusu" olarak tanımlanmaktadır. Fakat İngiliz derin devleti, himayesindeki bu ismin, istemediği yönde deşifre olmasına razı olmamıştır. Bu nedenle onun fikirlerini pazarlayanlar daima Zbigniew Brzezinski ve Samuel P. Huntington olmuştur.

Çatışma'nın İdeoloğu: Bernard Lewis

Medeniyetler Çatışması tezini gerçekleştirmek için ilk ortaya atan Bernard Lewis'tir. Lewis, 1990 yılında *The Atlantic Monthly* dergisindeki "The Root of Muslim Rage" (Müslüman Öfkenin Temelleri) başlıklı yazısında, Musevi-Hristiyan medeniyeti ile Müslüman medeniyetinin mutlaka bir savaşa tutuşacağını anlatmıştır. Huntington, Medeniyetler Çatışması'nı dillendirdiği kendi makalesini bundan 3 yıl sonra yayınlamıştır. Lewis bu makalesinde şu ifadelere yer vermiştir:

İslam, diğer dinler gibi, ... kimi dönemlerinde takipçilerinin kalbini nefret ve şiddet ile doldurmuştur. Ne yazık ki, ... şimdi İslam Dünsarı'nın bir kısmı o dönemden geçiyor ve bu kinin ... çoğu bize dönük.⁴⁷⁶

Lewis, söz konusu yazısında "Hıristiyanlık" ile "İslam Dünyası"nın 14 yüz yıldır sürekli bir savaş halinde olduğu iddiasını ortaya atmış ve "son 300 yıldır İslam'in kuşatma altında olduğunu, bunun sebebinin ise yabancı fikirlerin, ka-

Bernard Lewis

nunların ve hayat tarzlarının istilası olduğu"nu iddia etmiştir. Lewis, "Bu yabancı, imansız ve uzlaşımaz güçlerin İslam'ın egemenliğini yıkmasına, toplumunu parçalamasına ve son olarak mabedin mahremine el uzatmasına karşı nefret patlaması kaçınılmazdır. Şu da tabiidir ki, bu nefret öncelikle bin yıllık düşmana dönük olacak ve gücünü kadim inançlar ve bağlılıklardan alacaktır" demiştir.

Lewis, aynı yazının "Medeniyetler Çatışması" alt başlıklı bölümünde, İslami fundamentalizmde bir şahlanmanın büyük bir çatışmaya gideceğini ve ABD'nin "bu serbest kalan nefret ve öfkenin hedefi olacağını" bildirmiş ve şöyle devam etmiştir: "*Şurası artık açıktır ki, karşılaşlığımız hal ve hareket, bunun muhatabı devletlerin gündem ve politikalarını çok aşmıştır. Artık şu anda var olan, bir medeniyetler çatışmasından başka bir şey değildir – belki irrasyonel ama tarihi bir reaksiyon, kadim bir hasımdan, bizim Musevi-Hristiyan geleneğimize, laik çağımıza ve her ikisinin dünya çapında yayılmasına karşı gelmektedir.*"⁴⁷⁷

Lewis, bu sözleri ile, Musevi-Hristiyan geleneklerine ve laiklige karşı Müslümanlardan bir reaksiyon geleceğini ve bunun da iki tarafı karşı karşıya getireceğini iddia etmektedir. Oysa gerçek Müslümanlık, Lewis'in iddia ettiği şekilde hiçbir zaman Musevilik ve Hristiyanlığa "kadim bir hasım" olmamıştır. Peygamberimiz (sav)'in döneminde Museviler ve Hristiyanlar, Müslümanlarla dostluk ve ittifak içinde yaşamış, birbirlerinin canlarını ve haklarını korumuş, dünya tarihinin en adaletli sistemi bu düzen içinde yaşanmıştır. Bundan sonra da Kur'an'daki İslam ışığında gerçek Müslümanlar, daima Museviler ve Hristiyanlarla ittifak içinde olacaklardır.

İslam toplumlarının 300 yıldan fazla bir zamandır bir kuşatma altında olduğu ve özellikle bağınazlık belasının bu toplumlar içinde özel olarak yaygınlaştırıldığı bir gerçektir. Bu durumun nefret tohumları attığı da görülebilmektedir. Ancak bunu yapan sinsi el, İngiliz derin devletidir. Dolayısıyla Lewis'in bahsettiği yabancı fikirler ve kanunlar, İngiliz derin devletinin fikirleri ve kanunlarından ibarettir. Son yüzyıllarda İslam'ın egemenliğine el uzatmış olan daima İngiliz derin devleti olmuştur ve bunun sonucunda da, büyük bir yanlış yaşanmış ve İslam medeniyetleri içinde öfke ve şiddet yaygınlaşmıştır.

Lewis'in hatalı olduğu nokta, bu nefret selinin dünyayı tedavi edilemez bir felakete doğru götürdüğü ve bu nefretin özellikle Hristiyan ve Musevilere yönelik olacağı iddiasıdır.

Kuşkusuz ki İngiliz derin devletinin kıskırtmalarına kapılarak, bağnazlık belasının içine dalan ve bu nedenle Musevi ve Hristiyan kardeşlerimize nefret duyan Müslümanların sayısı az değildir. Fakat Kur'an-ı Kerim böyle bir zihniyeti reddettiğinden dolayı gerçek Müslümanların ideolojisi ve akı, bağnazların üzerinde kaçınılmaz olarak hakim hale gelecektir. Müslümanların kendi aralarında da, Müslümanlarla, Hristiyanlar ve Museviler arasında da ittifak gerçekleşecek ve bu ittifak, Lewis'in bekłentilerinin aksine dünyaya çatışma ve savaş değil; barış ve dostluk getirecektir.

Dolayısıyla İngiliz derin devletinin İslam medeniyeti üzerindeki tasallutu sona erecek, İslam toplumları hak dinlerinin gösterdiği özgürlük, ittifak, neşe ve ümit yolundan ilerleyeceklerdir.

Şu anda İslam toplumları ile kin, nefret, savaş gibi kavramlar sık sık birlikte anılırken, çok yakın bir gelecekte İslam ile kalite, modernlik, sanat, estetik, bilim ve barış kavramları özdeşleşecektir.

Dünya, İngiliz derin devletinin belirlediği güzergahta değil; Mehdiyet'in yolunda ilerlemektedir. İngiliz derin devletinin teorisyenleri, tüm gücün üzerinde Allah'ın var olduğunu mutlaka göreceklерdir:

... Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (Araf Suresi, 54)

Bernard Lewis, kimi çevrelerce Amerikalı olarak bilinmektedir; oysa İngiltere doğumluudur. İngiltere'de casusların yetiştirdiği Londra Üniversitesi'ndeki Şark ve Afrika Araştırmaları Okulu'nda (SOAS) okumuştur ve ABD'ye taşınacağı 1974 yılına kadar 30 yıl bu okulda profesörlük yapmış, geleceğin casuslarını eğmiştir. Lewis, ayrıca, II. Dünya Savaşı sırasında İngiliz askeri istihbaratında görev almıştır.

Özetle Bernard Lewis İngiliz derin devletiyle iç içedir. Derin devletin en önemli vitrinlerinden ve sözcülerinden biridir.

1961'de SOAS'ta profesörken yayınlanan *Modern Türkiye'nin Doğuşu* kitabında Atatürk ve Atatürk'ün milli devlet kurma geleneğini kendince eleştirmiştir. Türk Milleti teriminin bir 19. yüzyıl içadi olduğunu iddia ederek, Türk Milleti'ni milli değerlerinden uzaklaştırmaya yönelik bir strateji izlemiştir. Ancak bu beyhude çaba, Türkiye Cumhuriyeti'nin kapısından dahi girememiştir.

1967'de Chatham House'un dergisinde yer alan yazısında Haşhaşılık üzerinden intihar bombacılığının İslam'da meşru bir uygulama olduğunu iddia etmiştir.⁴⁷⁸ Bu tarihe kadar Müslüman intihar bomba eylemi hiç olmamıştır.

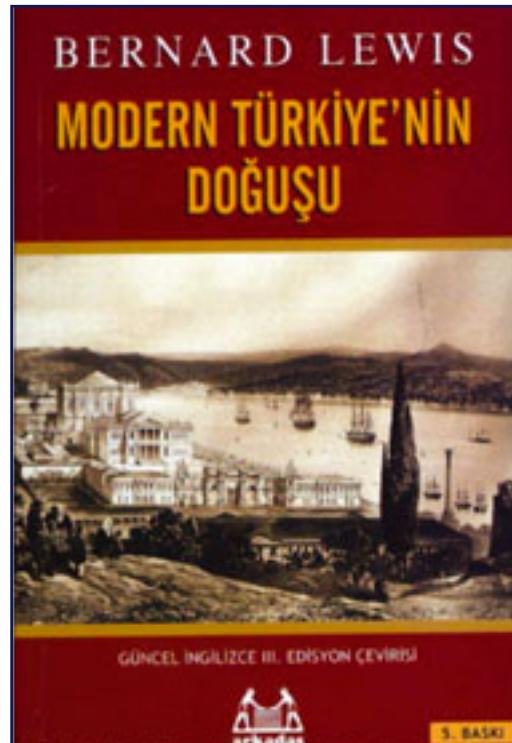
Bernard Lewis'in Amerika'ya taşındıktan sonra Jimmy Carter, Ronald Reagan, George H. W. Bush, Bill Clinton ve George W. Bush gibi Amerikan başkanlarının politikalarını belirleyenlerden olduğu belirtilmektedir.

2001 yılındaki *Foreign Affairs* makalesinde ise Bin Ladin'i Haşhaşı geleğinin modern temsilcisi olarak anlatmıştır.

Lewis, Irak işgalinin de arkasındaki en etkili ses olarak kabul edilmektedir.

Derin devletin himayesinde bulunan tüm düşünce kuruluşlarının tipik özelliği Lewis'te de göze çarpmaktadır. Bernard Lewis, gerçekten İslam'a karşı ciddi bir mücadele yürüten bir kişilik olmasına rağmen Rumiliğin birinci defeceden savunucularındandır. Lewis'in, Mevlana'nın şiirlerinin de yer aldığı *Music of a Distant Drum* (Uzaktaki Davulun Müziği) isimli bir şiir kitabı da vardır.

Bugün Müslüman ülkeleri parçalayan haritaların ilk hali "Bernard Lewis Planı" haritasıdır. Lewis'in bu planı, Ortadoğu'nun bölünüp parçalanması fikri üzerine geliştirilen kurguları artırmıştır. Bunlardan en ünlüsü, Amerikalı diplomat Henry Kissinger'a aittir.

Amerikan dış politikasının akıl hocası Kissinger, 2014'te, dünyada adil olmayan kaynak bölüşümünün ülkeler arasındaki uçurumu büyütüğünü iddia etmiştir. Bundan dolayı, Amerikan hakimiyetinin, Amerika'ya tehdit oluşturabilecek ülkeleri, ancak bölüp parçalayarak ve yeni küçük devletler oluşturarak sağlanabileceğinin altın çizmiştir. Kissinger'a göre, bundan sonra tüm dünyada bir kargaşa hakim olacaktır ve onu yönetecek "derin eller" işbaşında olacaktır.

Kissinger'in bu gerekçelere dayandırıldığı hesaplara göre, ilk paylaşım savaşında sayısı 50 olan devletler ikinci paylaşım savaşında 100'e çıkmıştır. Şu anda ise dünyada 200'den fazla devlet bulunmaktadır. Kissinger, birkaç on yıl sonra dünyada 1000 devlet olabileceğini iddia etmiştir. Kissinger'a göre binlerce küçük devletçik oluşacak ve dünya bu şekilde "kolay" ve "isindiği şekilde" idare edilebilecektir.

İşte diyalektik materyalist zihniyetin üretimi olan ve hak dinler ile, insanın yaratılış amacı olan sevgi, vicdan ve insaniyet ile hiçbir şekilde bağdaşmayan "medeniyetler çatışması" fikri, gerçekte böylesine felaketler zincirinin ideolojisidir. Dikkat edileceği gibi İngiliz derin devleti tarafından yönlendirilen bir kısım fikir adamları ve yazarlar, özellikle İngiliz derin devletinin himayesi altındaki kurumları ve yayınıları kullanarak toplumlara empoze edilmesi gereken fikirleri böyle yaygınlaştırırlar. İngiliz derin devletinin himayesinde olan ana akım medya buralardan gerekli mesajı almakta, hedefteki ülkelerdeki çeşitli ajanlar ve yancılar işe koyulmakta ve bu fikir, adeta bir moda şeklinde yaygınlaştırılmaktadır.

Toplumlar, zihinler, politikacılar buna hazır hale getirildiğinde, milli kimliği yok edilmiş genç kitleler yönlendirilebileceğiinde, birkaç sıhirli sözcük kullanıldığında, ülkeleri ve devletleri yıkmak zor olmamaktadır. Bugün, üniversitelerde bile adeta muhteşem bir fikirmış gibi anlatılan, üzerine doktora tezleri yazılan, çeşitli profesörler tarafından saatlerce tartışılan "medeniyetler çatış-

Henry Kissinger

"ması" fikrinin aslında zihinlere enjekte edilmiş bir zehir olduğunu kimse söyleyememektedir. Toplumların çatışması, özellikle Müslümanların, Musevi ve Hristiyanlarla hasım hale gelmesi, bu zihin operasyonu ile kitlelere normal gelmeye başlamaktadır. İnsanlar, bu sahte ideolojinin yönlendirmesiyle, devletlerin küçük parçalara ayrılmasının kaçınılmaz olduğunu düşünmeye başlamakta veya hiç olmazsa, bunun "mutlaka yüz yüze gelecekleri bir zorunluluk" olduğuna inandırmaktadırlar. Parçalanan ülkeler, küçülen milletler, daha fazla kan akmasına sebep olmakta, nefret ve öfke yaygınlaşmakta, tüm dünyada kardeşlik ruhu yerini kavgaya bırakmaktadır.

Allah, tüm kainatı sevgi üzerine yaratmıştır. Eğer bir kişi çıkıp "refaha ermek için toplumların çatışması gerekiyor" diyorsa mutlaka –bilerek ya da bilmeyerek– Deccali bir sisteme hizmet ediyor. İnsanlar ve toplumlar, birbirlerinden uzaklaşarak, bölünerek, parçalanarak değil; bir araya gelerek, birlik olarak, iyilerin ittifakını savunarak refaha erektilirler.

Dünya, insanların birbirlerine dostluklarını gösterebilecekleri ve böylelikle kainatın yaratılış amacını hissedebilecekleri bir mekan olarak yaratılmıştır. Bunun aksinin yaşadığı ortamların tümünde hiç durmadan kan akması, daima huzursuzlukların yaşanması, toplumlarda ümitsizlik gelişmesi önemli bir uyarıdır. Barışın ve huzurun, şiddet ve bölünme sonucunda ortaya çıkması beklenmemelidir. Bu büyük bir aldatmacadır. Neredeyse tüm dünya, böylesine büyük bir akıl tutulmasının içine girmiş ve bu büyük iftiraya inanmıştır.

Dünyanın iyiliğini isteyen tüm insanlar, Rabbimiz'in şu çağrısına kulak vermelidirler:

Sizden; hayra çağırın, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır. Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. (Al-i İmran Suresi, 104-105)

Bernard Lewis'in ideolojilerinden ikisi, Ortadoğu'da pratiğe dökülmüş olmalarından dolayı dikkat çekicidir. Bunlardan birincisi Kriz Hilali, diğeri ise Lübnanlaşma'dır.

"Kriz Hilali"

Jimmy Carter, Kasım 1976'da başkan seçildiğinde Carter'ın denetçisi ve Ulusal Güvenlik Danışmanı Zbigniew Brzezinski, Bernard Lewis'i perde arkası stratejik danışmanlığa getirmiştir.

Lewis'in, İngiliz istihbaratının, Sovyetler'in güney komşusu tüm ülkelerde, çeşitli terör örgütlerinin teşvik edilmesi planı, meşhur tabiriyle "Crescent of Crisis" (Kriz Hilali) veya "Bernard Lewis Planı" olarak tanınmıştır. Buna plan dahilinde, Sovyetler Birliği'nin, Amerika'nın kontrol ettiği Müslüman ülkeler tarafından mutlaka çevrelenmesi düşünülmüştür. Lewis'in plan şeması *Time* dergisinin 15 Ocak 1979 nüshasında "Kriz Hilali: İran ve Giderek istikrarsızlaşan Bölge" başlığı altında kapak olmuştur. Başmakale Zbigniew Brzezinski'den bir alıntı ile başlamakta ve şu sözler yer almaktadır: "*Bir kriz gemisi Hint Okyanusu kıyıları boyunca seyrediyor; bu bölgenin kırılgan sosyo-politik yapılarının bizim için hayatı önemi var. ... Ortaya çıkacak politik karmaşa bizim değerlerimize düşman ve hasımlarımıza dost unsurlarca doldurulabilir.*"⁴⁷⁹

Time yayını, "Kriz Hilali" taraftarlarının beklenen bu karmaşayı kendi jeopolitik avantajları için kullanmak istediklerini yeterince açık şekilde ifade etmiştir:

Uzun vadede, bu hilalde yaratılan kimyada, Batı için fırsat hedefleri bile ortaya çıkabilir. İslam şüphesiz sosyalizmle uyumludur; ama tanrıtanımadır komünizme düşmandır. Sovyetler halen dünyanın en büyük beşinci Müslüman halkını

barındırır. 2000 yılında sınır cumhuriyetlerdeki Müslüman nüfus, Rusya'nın hakan Slav unsurunu geçecektir. Rusya'nın güney sınırındaki İslami demokrasilerden

Zbigniew Brzezinski, Jimmy Carter döneminde Bernard Lewis'i Carter'ın stratejik danışmanlığına getirmiştir. (Solda) Brzezinski, CFR'da konuşma yaparken

*mutaassip bir Kurani dindarlık, sınırı aşarak, bu siyaseten bastırılmış Sovyet Cumhuriyetleri'ne sızabilir; Kremlin için problemler çıkarabilir... Çözüm ne olursa olsun, ABD için Kissinger'in tabiriyle "jeopolitik ani" yakalamak gereği vardır. İşte bu, kriz hilalinde düzenin tesisi için bize her şeyden fazla yardımcı olacaktır.*⁴⁸⁰

Time'in bu nüshasının yayınından birkaç ay sonra ve Sovyetler Birliği Afganistan'ı istilaya başlamadan 6 ay önce, ABD Başkanı Carter, Brzezinski tarafından hazırlanmış bir gizli emri imzalayarak Afgan mücahitlerine gizli yardım başlatmıştır.

Lewis'in, Sovyetler'e komşu Müslüman ülkelerde karışıklık çıkarma planı, işte bu şekilde yürürlüğe konmuştur. Afganistan'daki radikal gruplar beslenmiş, ülke, önce söz konusu plandan tedirgin olan Sovyetler, ardından da ABD tarafından işgal edilmiş ve bir daha içinden çıkamadığı korkunç bir felakete sürüklenemiştir.

Afganistan, İngiliz derin devleti için önemli bir stratejik noktadadır. Orta Asya'nın tüm zenginliklerinin merkezindedir. Bütün Asya'ya jeopolitik olarak hakimdir. Afganistan'ı ele geçiren bir ülke, Çin, İran ve Hindistan'ın kara sınırlarına dayanabilir; Rusya'ya yakınlaşabilir. Orta Asya petrollerini ve Hint Okyanusu'nun ticaret yolunu elinin altına alabilir. İşte Afganistan, bu ve bunun gibi pek çok sebep nedeniyle daima İngiliz derin devletinin gözdesi olmuş ve zavallı Afgan halkı, sürekli zulüm ile pençeleşmek zorunda kalmıştır.

Brzezinski,
1979 yılında
Başkan
Jimmy Carter'i, Afgan
mücahitlere
gizli yardım
yapmaya
ikna etmiştir.

Yazar Joseph Brawda, Kriz Hilali kavramının ortaya atılmasının bir İngiliz derin devleti projesi olduğunu ise şu sözlerle ifade etmiştir:

*Ulusal Güvenlik Danışmanı Zbigniew Brzezinski'nin "Kriz Hilali" gerçekte ulus devletleri yıkmak için oluşturulmuş bir İngiliz planıydı. "Bernard Lewis planı" olarak tanınan bu dizayn, Ortadoğu'dan Hindistan'a kadar olan bölgedeki bütün ülkeleri, etnik, mezhepsel ve dilbilimsel çizgide parçalara ayırmayı hedefliyordu.*⁴⁸¹

Lewis, ABD'ye geldikten ve çeşitli ABD başkanlarının danışmanı olarak çalışmaya başladıkten sonra, Arap dünyasına eğilim göstermiştir. Lewis'in ABD'ye geliş dönemi Lübnan iç savaşına denk düşmüştür. Lewis, Lübnan'daki karışıklığı kendi modeli için oldukça uygun bulmuş ve bunu tüm Arap dünyası için önermiştir. Daha sonra uygulamaya geçirilecek olan bu öneri, Lübnanlaşma teorisi olarak anılmaktadır. Lübnan iç savaşının da, İngiliz derin devletinin etki ettiği isimlerden olan ABD ulusal Güvenlik danışmanı ve Dışişleri Bakanı Henry Kissinger tarafından teşvik edildiğini hatırlatalım. Hatırlanacağı gibi Kissinger'in hedefi, tüm dünyayı devletçiklere bölgeler parçalamaktır. Bu hedefe, Ortadoğu'dan başlamıştır.

"Lübnanlaşma"

1992 yılında, Körfez Savaşı'nın hemen sonrasında Bernard Lewis, CFR'in yayın organı olan *Foreign Affairs*'te, Ortadoğu'da "milli devlet döneminin sonunun geldiği"ni iddia etmiş; artık tüm bölgenin uzun bir "Lübnanlaşma" sürecine gireceğini ve bölgeye kardeş kavgasının, dar alanda şiddet ve kargaşanın hakim olacağını belirtmiştir.

Lewis'in "Lübnanlaşma"dan kastı, Lübnan İç Savaşı sonrasında yaşandığı gibi devlet otoritesinin yok olması ve bu otorite boşluğunu kavgacı, çatışmacı, saldırgan mezheplerin, kabilelerin, bölgeciklerin ve partilerin doldurmasıdır.

Lewis bu sürece "Pan-Arabizm'in sonusunu" adını vermiştir. Lewis'e göre: "*İdarecilerinin beceriksiz istibdadına ve onlara dışarıdan yutturulan müflis ideolojilere karşı daha iyi, daha gerçek ve daha ümitvar bir şey arayanların gözünde, İslami Fundamentalizm çekici bir alternatif olarak yükseltecektir. İslamcılar devlet kontrolü dışında bir şebeke kurmuş olacaklar, ... rejimin zorbalaş-*

ması, söz konusu fundamentalistlere, karşıtlarını bertaraf etmek için daha büyük güç verecektir."⁴⁸²

Lewis, Ortadoğu'da beklediği senaryoyu ise şu şekilde tarif etmiştir:

*Ortadoğu devletlerinin çoğu ... yakın geçmişin suni yapıları olup böyle bir sürece (Lübnanlaşmaya) dayanıksızdır. Eğer merkezi güç yeterince zayıflarsa, gerçek bir sivil toplum, gerçek bir milli kimlik bağı olmadığından ya da milli devlete her şeyin üstünde bir bağlılık olmadığından, düzeni ayakta tutmak mümkün olmaz. Devlet parçalanır - Lübnan'da olduğu gibi - yerini kavgacı, çatışmacı, saldırgan mezhepler, kabileler, bölgecikler ve partiler karmaşası alır.*⁴⁸³

Bugün, buradaki tariflerin uygulamaya geçtiği ve tipki Lewis'in öngördüğü şekilde gerçekleştiği gerçeğine dikkat etmek gerekmektedir. Ortadoğu'da, Türkiye haricindeki bazı ülkelerde, ciddi bir imani güç ve kuvvetli milli kimlik olmayışı, İngiliz derin devleti tarafından sinsice kullanılmıştır. İngiliz derin devleti, bu milletleri ayakta tutan yegane gücün merkezi iktidarların hegemonyası olduğunu çoktan fark etmiştir. İktidarların devreden çıkışının ise kısa süre içinde Ortadoğu'yu İngiliz derin devleti için istenen kıvama gerektireceğinden emindir.

İşte bu sinsi zihniyet, Arap Baharı'nın tohumlarını atmıştır. Sorosçu darbeler olacak, Ortadoğu ülkeleri iktidar boşluğu yaşayacak ve kendilerini bir arada tutan hiçbir değer bırakılmadığından, kargaşa, kavga ve savaşların içinde eriyip gideceklerdir.

Lewis'in, 1998 yılında, CFR'a ait *Foreign Affairs* dergisinde yayınlanan "Licence to Kill: Osama bin Laden's Declaration of Jihad" (Öldürme İzni: Usame bin Ladin'in Cihat İlani) başlıklı yazısı, Usame bin Ladin'e övgülerle doludur. Lewis, Bin Ladin'in Museviler ve Haçlılara karşı *Cihat İlani*'nı, "muhteşem bir belagat, Arap şiir ve edebiyat şaheseri" olarak tanımlamış ve "bu eser, Batılılar'ın bilmediği bir tarihi geçmişe atıf yapıyor" şeklinde övgüler yağdırılmıştır.

Pek çok terör örgütü lideri gibi Usama bin Ladin'in de, İngiliz derin devletinin derin bir projesi olduğunu burada hatırlatalım. Bin Ladin, çeşitli vaatlerle İngiliz derin devletinin kirli bir işini yerine getirmiş ve sonra yine aynı

Zbigniew Brzezinski, öldürülen El-Kaide lideri Usame Bin Laden ile

El-Kaide'nin Afganistan'da derin devlet tarafından desteklendiğinin önemli göstergelerinden biri, 1993 tarihli The Independent gazetesindeki haber başlığıdır. Başlıkta Bin Laden şöyle övülmüştür: "Anti-Sovyet savaşçı, ordusunu barış yoluna atfetti"

derin devlet tarafından harcanmış kişilerden yalnızca biridir. İngiliz derin devletinin "terör" kartı, bununla sınırlı değildir. Dünyaya kan kusturan terör örgütleri büyük ölçüde İngiliz derin devletinin projeleri olarak ortaya çıkmış veya İngiliz derin devleti, sonradan bu örgütlerle sızmış ve onları destekleyip beslemiştir. Bu konuya, elinizdeki kitabın 3. cildinde detaylı olarak değinilecektir.

3. "Yapıcı Kaos"

I. Dünya Savaşı henüz devam ederken, İngiliz derin devleti planları dahilinde Ortadoğu'yu şekillendiren çeşitli haritalar geliştirildi. Henüz savaş devam ederken hazırlanmış 6 gizli anlaşmadan haberimiz olmasa, bütün bunların abartıldığını veya iyi bir hayal ürünü olduğunu söyleyebilirdik. Eğer Sykes Picot'un imzacalarından biri olan Rusya'nın Batı ile arası bozulmamış olsaydı, belki de derin planların çapını hiçbir zaman anlayamayacaktık.

I. Dünya Savaşı çoktan bitti ve Ortadoğu tam masa başında tasarlandığı gibi cetvelle bölündü. Bu durum, Ortadoğu üzerinde hak iddia edenlerin planlarına gerçek anlamda yol vermekle kalmadı, gelecek nesiller için bir nevi ilham kaynağı oldu. İngiliz derin devletinin ortaya attığı ve "Yapıcı Kaos" olarak adlandırılan bu terim, işte bu ilhamla üretilmiş, Ortadoğu'yu, şiddet ve çatışmalar kullanarak daha küçük parçalara ayıracak, daha fazla kan dökecek derin planlardan bir tanesi olarak ortaya çıkmıştı.

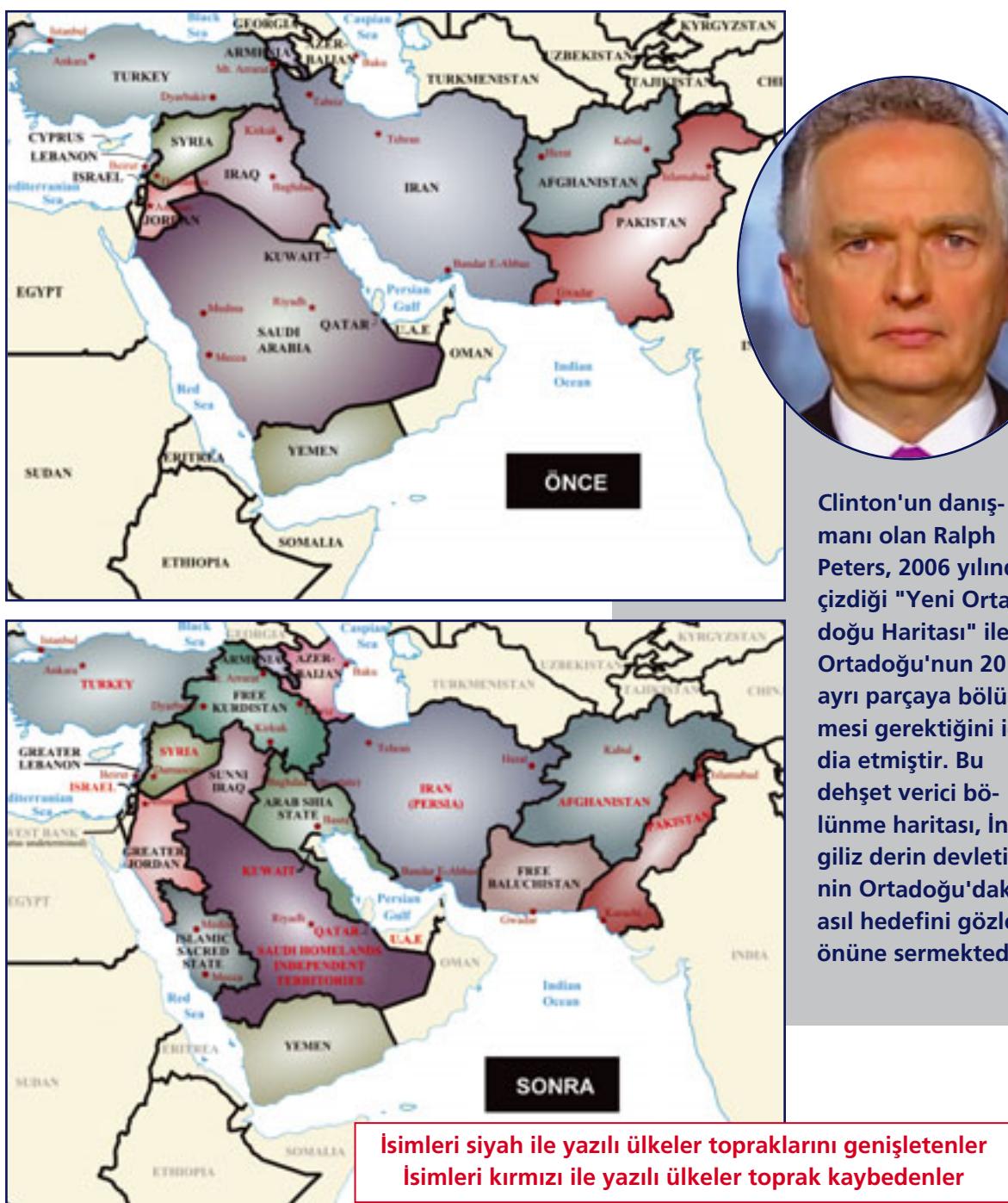
ABD Başkanlarından Bill Clinton'un danışmanlığını yapmış olan Yarbay Ralph Peters, 2006 yılında Yeni Ortadoğu Projesi adı altında bir plan şekillendirdi. Peters, Armed Forces Journal (Amerikan Silahlı Kuvvetler) dergisinde yayınlanan "Kanlı Sınırular: Daha iyi bir Ortadoğu nasıl görünürdü?" adlı makalesinde, "*demokrasiyi yaymak ve terörizmin kökünü kurutmak için Ortadoğu'nun sınırlarının yeniden belirlenmesi gerektiği*" çağrısında bulunmuştur. Buna göre Ortadoğu, neredeyse 20 parçaaya daha bölünmeliydi. Irak'ın Şii ve Sünniler arasında bölündüğü, bir Kürdistan devletinin olduğu, Ermenistan'ın sınırlarının genişlediği, Mekke üzerinde Vatikan benzeri yeni bir devletin olduğu, İran'ın kuzeyinde Azeriler ve Beluçlara ait devletlerin meydana geldiği, Suriye, Lübnan ve Ürdün'ün sınırlarının yeniden belirlendiği bu sanal harita gerçekten de bir hedefe yönelik olarak oluşturulmuştu.⁴⁸⁴

Yeni Ortadoğu haritası, 2006 yılı sonrasında ABD hükümeti ve NATO çevrelerinde dolaşma girmiştir. Dünyayı, devletleri ve halkları bu duruma hazırlıklı kılmak içinse haritanın deşifre edilmesinde sakınca görülmemiştir. Söz konusu harita, NATO Savunma eğitim birimlerinde eğitim programı dahilinde bile kullanılmıştır.

Peters, "*Tarih bize, yapay sınırların her zaman istikrarsızlığa yol açtığını ve aradan binlerce yıl geçse de etnik temele dayanan sınırların tercih edildiğini gösterdi*" fikriyle yola çıkmıştır. Yapay sınırların her zaman istikrarsızlığa yol açtığı doğrudur. Ama bu istikrarsızlığı sonlandırmayan yolu daha fazla bölmek değil, birleşmeyi sağlamaktır.

Fakat Yapıçı Kaos kuşkusuz Peters'in burada anlattığı gibi masumane bir hedef için kurgulanmamıştır. I. Dünya Savaşı'ndan sonra sanal sınırlarla kardeşlerin arasını ayırmak nasıl o bölge halkının iyiliği için olmadıysa, bu proje

de Ortadoğu halklarının lehine olmamıştır. Ralph Peters, ABD Savunma Bakanlığı içinde İstihbarat Müdür Yardımcılığı görevi yapmış, askeri dergiler ve ABD dış politikasına yönelik olarak sayısız strateji makalesi yazmış bir istihbaratçıdır. Önceki dört kitabının hükümet çevrelerinde ve askeri çevrelerde oldukça etkili olduğu söylemeye de gerçekte Yarbay Peters, stratejik planlamaçının Ortadoğu için öngördüğü şeyi ortaya koymaktan başka bir şey yapmamıştır. Yani plan, gerçekte İngiliz derin devletinin planıdır.

Yazar Mahdi Darius Nazemroaya, Ralph Peters'in şekillendirdiği bu planı, şu şekilde analiz etmiştir:

Yıllar içinde çeşitli aşamalar geçen bu proje, Lübnan'dan, Filistin'den ve Suriye'den Irak'a, İran Körfezi'ne, İran'a ve NATO kontrolündeki Afganistan sınırlarına kadar uzanan bölgede istikrarsızlık, kargaşa ve şiddet hilali oluşturmayı içermektedir.

"Yeni Ortadoğu Projesi", bütün Ortadoğu'yu tekrar bir sıralamaya sokmak ve böylelikle "yapıcı kaos"un güçlerini ortama salmak için Lübnan'ın bir baskı noktası olması bekłentisine dayanmaktadır. Bölgenin tümünde şiddet ve savaş üretecek olan "Yapıcı Kaos", ABD, İngiltere ve İsrail'in, yeni Ortadoğu haritasını kendi jeostratejik ihtiyaçlarına ve hedeflerine göre yeniden çizmeleri için kullanılacaktı. ...

Ortadoğu'nun Lübnan'ın Doğu Akdeniz kıyılarından ve Suriye'den Anadolu'ya (Küçük Asya), Arabistan'a ve İran Körfezi'ne ve İran platosuna kadar olan bölgenin yeniden çizilmesi ve parçalara ayrılması, bölgedeki uzun zamandır var olan Anglo-Amerikan ajandanın bir parçası olan geniş ekonomik, stratejik ve askeri hedeflere cevap vermektedir. ...

Ortadoğu'da daha geniş alana yayılmış bir savaş, sınırların yeniden çizilmeyle sonuçlanacak ve bu da Anglo-Amerikan çıkarlar için stratejik olarak avantajlı olacaktır.

İngiliz derin devleti, Ortadoğu'yı bölmeye planlarını sürekli olarak çeşitli ülkelerde uygulamaya geçirmektedir.

Ortadoğu'nun farklı etno-kültürel ve dini grupları arasında kasıtlı olarak düşmanlık oluşturma çabaları her zaman sistematik olmuştur. Gerçekte bunlar, dikkatlice tasarlanmış örtülü bir istihbarat gündeminin parçasıdır.⁴⁸⁵

Nazemroaya, bu felaketi tarif ederken, bundan daha da kötüsünün Ortadoğu'daki çeşitli ülkelerin ve kişilerin bu hain plana destek vermeleri olduğunu söylemeden geçmemiştir. İşte yancı sistemi, tüm dünyaya olduğu gibi Müslüman topluluklara da bu şekilde zarar vermektedir. Kimi, çıkarı İngiliz derin devletinden ummakta, kimi de, bütün bu garip strateji ve projelere teslim olmaktadır. Bu ülkelerin ve kişilerin, İngiliz derin devleti tarafından kayırıldığı, ön plana çıkarıldığı ve güçlü konuma getirildiği de bilinmektedir.

Ama İngiliz derin devleti için her şey çıkarı devam ettiği ana kadardır. Derin devlet için çıkarların bittiği noktada, harcanmayacak devlet, millet, kürum ve kişi bulunmamaktadır.

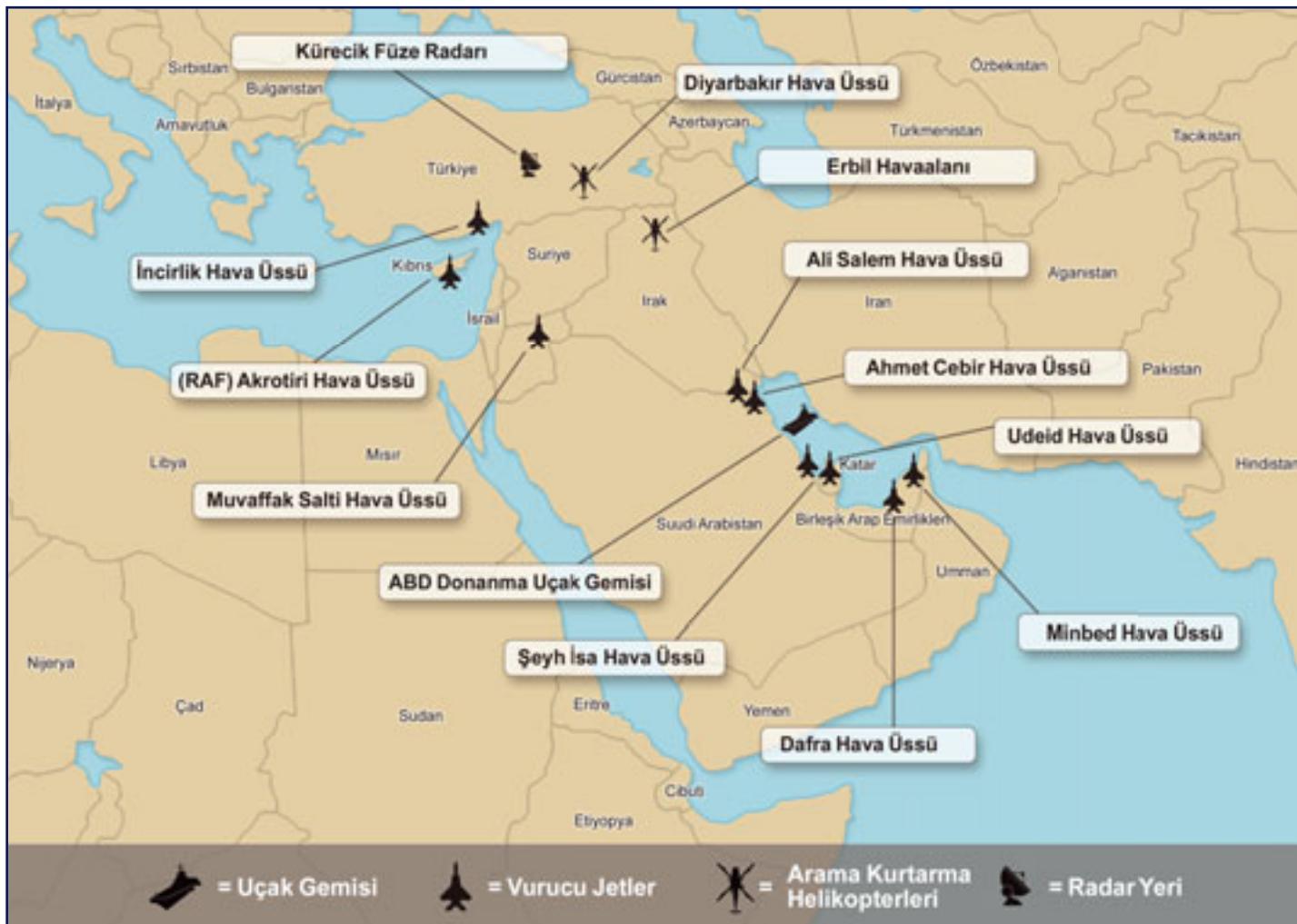
Yillardır derin stratejik planlarla şekillenen Levant bölgesi (Akdeniz'in doğu kıyıları), I. Dünya Savaşı sonrası, idareye muhtaç zayıf bir bölge olarak bırakılmıştır. Bunun sorumlusu, İngiliz derin devletidir. Bugün, soruna daha yakından bakmak ve Ortadoğu coğrafyası denince neden devrede daima Batı'nın olduğunu soruşturmak gerekmektedir. Ortadoğu üzerindeki bölünme planları neden sürekli olarak Batı tarafından yapılmaktadır?

Ortadoğu ülkelerinin iç karışıklıkları, bölge halklarından önce Batı'yı ilgilendirmektedir. Ortadoğu konusundaki toplantılar, Avrupa başkentlerinde Avrupalılar tarafından gerçekleştirilmektedir. Ortadoğu'nun her yerinde Batı'nın askeri üsleri, Batı'nın bomba yüklü jetleri bulunmaktadır. Ortadoğu için kararlar alacak Ortadoğu liderleri ve Ortadoğu halkları ise görünmezdirler.

Ortadoğu'da bütün kararları büyük ağabeylere bırakmış, Batı hakimiyetini kabul etmiş kitleler, üzerlerinde Yapıçı Kaos gibi sakıncalı projelerin üretilmesine de sessiz kalmaktadırlar. Oysa plan o kadar büyütür ki, İngiliz derin devletinin kurmayları kapalı kapılar arasında Ortadoğu'yu bir daha istikrar gelmeyecek şekilde parçalara ayırmak istemektedir. Bu planın sadece Batı için "yapıcı" olması beklenmektedir. Yoksa şiddetin ve savaşın hakim olduğu bir ortamın parçalanarak barış yurduna dönmesi beklenmemekte, hatta istenmemektedir.

(Solda) Ortadoğu şu anda Amerikan üsleri ile çevrelenmiş durumdadır. İngiliz derin devleti, ABD'yi kullanarak Ortadoğu'yu kargaşa boğmak istemektedir. "Yapıcı Kaos" gibi suni terimler, bu felaketi sözde önemsiz göstermek içindir.

Şimdi Ortadoğu için bunun tam tersi bir strateji izlemenin zamanıdır. Batı'nın demokrasisini, özgürlüğünü ve dostluğunu sevinçle alan; fakat İngiliz derin devletinin ayrılık ve parçalanma planlarına asla itibar etmeyen, parçalanmanın bereket değil felaket getireceğini yüzyıllık tecrübe sonunda anlamış olan akliselim bir topluluğun ön plana çıkması gerekmektedir. Bu uyanış, değerli Müslüman topraklar üzerinde böylesine pervasızca planlar yapan İngiliz derin devletine de büyük bir ders olacaktır.

Unutulmamalıdır ki, şu ana kadar insanlar, bölünerek, parçalanarak, yalnız kalarak sorunların çözüleceğine, mutluluğun geleceğine inandırılmışlardır. Bu eğilim daima kavga ve karışıklık isteyenlerin kozu olmuştur. Hem Orta-

doğu halklarına, hem de Batılı stratejistlere bunun yanlışlığını göstermek elimizdedir. Nefreti körükleyecek planlar kuran Deccal Komitesi'ne karşı verecek en mükemmel cevap, onların planlarına karşı nefreti alt edecek planlar kurmak ve bunları uygulamaktır. İngiliz derin devletinin yıllar boyunca üzerinde ameliyat yapmasına izin vermiş olan Ortadoğu, barışın inşasını kendisi mümkün kılmalıdır.

Rabbimiz iman gücüne sahip Müslümanların "en üstün" oldukları müjdesini vermiştir:

Gevsemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz. (Al-i İmran Suresi, 139)

Dikkat edilirse, medeniyetler çatışması fikri de, yapıcı kaos önerisi de diyalektik terimlerdir. Söz konusu ideolojilerin diyalektik materyalist zihniyetler tarafından gündeme getirildiği ve İngiliz derin devletinin, "dünyayı hayali bir komün sisteme dönüştürme" projesinin bir parçası olduğu anlaşılabilirktedir.

Çatışmalar hiçbir zaman gelişmeye izin vermeyeceği gibi, "kaos" da gerçekte var olmayan bir terimdir. Kaos, kainatta var olan şeylerin tesadüfi olarak bir araya gelmesi, biçimden ve düzenden yoksun ve uyumsuz olması fikrini ifade eder. Bu tesadüfi ve karmaşık olduğu iddia edilen sistemin ise, kendi kendine işlediği ve bir güzergahı olmadığı iddia edilir.

Oysa kaos kavramı, sadece diyalektik materyalistlerin kendi Darwinist ve materyalist düşüncelerine uygun olarak geliştirdikleri hayali bir terimdir. Kainatta "kaos" diye bir şey yoktur. Kainatta hiçbir şey başıboş değildir. Her bir zerre Allah'ın kontrolündedir. Allah, her bir zerreyi yarattığı gibi, onları her an kontrolü altında tutmaya da kadirdir:

Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. (Sonunda bütün) işler Allah'a döndürülür. (Hadid Suresi, 4-5)

Kainatta kuşkusuz kargaşalar ve afetler de meydana gelir. Diyalektik materyalistlerin hatası, bu olayları başıboş zannetmeleridir. Oysa kargaşa ve afetlerin de tümü Allah'ın kontrolündedir. Mevcut düzenin dışında gibi gelişen

olayları, çatışmaları, depremleri, savaşları kasıtlı bir amaçla Allah yaratır. Dün-yayı Allah, güzelliklerin yanı sıra, zorluklar, belalar ve imtihanlarla yaratacağını zaten belirtmiştir. Dünya, işte bu yaratılışa uygun davranmaktadır.

Dolayısıyla "kaos" kelimesi başı başına yanlıştır. Yeryüzünde veya kainatta "kaos" diye bir kavram yoktur. Yeryüzünde ve kainatta 'tesadüfen gelişen hiçbir olay yoktur. İnsanın kaderi de, kainatın kaderi de mutlaka Allah'ın Katında belirlidir:

Gaybin anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaşı ve kuru dışında olmamak üzere hepsi (ve her şey) apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)

İngiliz Derin Devletinin Çatışma Planı ve Kiralık Ordular

İngiliz derin devleti, özellikle Ortadoğu'daki şiddetin ideolojik altyapısını hazırlarken, bunun lojistiğinin de planlamasını kuşkusuz yapmıştır. Arap Baharı gibi Sorosçu devrimlerin hemen arkasından pek çok ülkenin karışacağını bilmektedir. Arap Yarımadası'nın çeşitli ülkelerini, yanlarına Mısır gibi diğer Arap ülkelerini de katarak Katar'a karşı kıskırtırken, oluşacak ortamın neye benzeyeceğini önceden tasarlamıştır.

İşte bu nedenle İngiliz derin devletinin daima hazırda tuttuğu kiralık orduları veya özel yetiştirmiş terör örgütleri vardır. Irak işgal edildiğinde ortalığın nasıl hemen terör örgütleriyle dolduğu, Suriye iç savaşının nasıl terör savaşı haline geldiği hemen anlaşılmaktadır. Kiralık ordular bölgelere göndereilmekte, üstlendikleri misyonları para karşılığı yerine getirmektedirler. Bir ideolojisi olduğunu zannettiğimiz çeşitli terör örgütleri, çoğunlukla sadece İngiliz derin devletinin üretimidir. Hedef ne "İslam devleti kurmak" ne de ülkeleri ele geçirmektir. Bu insanların tek hedefi, kargaşa ortamını ateşlemek ve paralarını almaktır.

Elbette kitle psikolojisi ve provokasyonun İngiliz derin devletinin en fazla kullandığı unsurlar olduğu da unutulmamalıdır. Belli bir kesim İngiliz derin devletinin kiralık ordusu olarak hareket ederken, bu topluluklara ideolojileri uğruna samimi olarak dahil olan çok fazla kesim vardır. Bunlar, aslında İngiliz

derin devletinin paralı askerlerine hizmet ettiklerini bilmenden kendilerini ölüme atmaktadırlar. Nasıl bir deccali sisteme hizmet ettiklerinin farkında dahi değildirler. Sadece aldatılmışlardır. İngiliz derin devletinin propaganda oyunu, kitleler üzerinde etkili işlediğinden, örneğin İngiliz derin devleti denetimindeki bir terör örgütünün militan devşirmesi oldukça kolay olmaktadır.

İstatistiklere göre, son yıllarda dünyada yer alan savaşların sadece %10'u devlete bağlı düzenli ordular arasında gerçekleşmiştir. Geri kalanı terör grupları, ne olduğu belirsiz olan ve devamlı isim değiştiren silahlı gruplar ve dijital askerlere ait çatışmalardır. İngiliz derin devletinin paralı askerleri, bu silahlı gruplar içinde boy gösterirken ve organizasyonu sağlarken, çeşitli paravan güvenlik şirketleri ön plana çıkarılır. Bu paravan şirketlerde görevli kişiler genellikle emekli İngiliz ve ABD askerleridir. Söz konusu paravan şirketlerin varlığı İngiliz derin devleti için önemlidir; keza savaş ortamında gerçekleşen savaş suçlarından bu şirketler sorumlu tutulmakta, hiç kimse İngiltere veya ABD'yi doğrudan suçlayamamaktadır. Aynı zamanda milyonların katledildiği savaş suçları işlenmekte, suçlusu ise bulunamamaktadır.

Bunlardan bir tanesi, *Vanity Fair* dergisindeki bir makale ile dünyaya duyurulan iş adamı Erik Prince ve terör şirketi Blackwater'dır. Tıpkı duruma göre isim değiştiren diğer terör şirketleri gibi Prince'in terör şirketi de önce Blackwater, sonra XE, ardından da Academi isimlerini almıştır.

2007 yılında Blackwater'in paralı askerleri, Irak'ta caddede yürüyen 17 kişiyi zevk için öldürmüştür, bunun videoları ortaya çıkışınca Prince hakkında büyük bir soruşturma açılmıştır. Dönemin CIA direktörü ise Prince'i basına deşifre etmiştir. Prince, *Vanity Fair*'e verdiği röportajda şunları söyleyecektir: "*En riskli bölgelerde kendimi ve şirketimi CIA hizmetine verdim. Onlar ise beni otobüsün altına attılar.*"⁴⁸⁶

Suçlu, katil, uyuşturucu müptelası ve hatta hükümlülerden oluşan ordular, Ortadoğu'da işgal edilen bölgelerin tümündedirler. Para kazanmak dışında hiçbir amacı olmayan ve kolayca adam öldürebilen bu kişilerin amacı sadece kargaşa ortamını daha da genişletmektedir. 17 masumu zevk için öldüren bir psikopatın neden ve nasıl bunu yapabildiği pek çokları için yanıt bekleyen önemli bir soruysken, yetkililer bununla çok ilgilenmek istememişlerdir. Bunun

Çeşitli bölgelerde savaşmak üzere kiralık ordular oluşturan Blackwater şirketi, karışıklık içindeki ülkelerde bir kısım terör örgütlerine paralı savaşçılar sağlamaktadır.

gibi binlerce olay aslında her an ve kayıtsızca gerçekleştirilmektedir. Nitekim Prince, bütün bunların ortaya çıkmasından ve CIA'e açıkça sitem etmesinden sonra bile görevine gizlidен gizliye devam etmiştir.

Afganistan'da, her bir Amerikan askerine karşılık, taşeron şirketlerin getirdiği üç kiralık asker bulunmaktadır. Irak'ta, her Amerikan askerine karşılık iki kiralık asker vardır.

Söz konusu kiralık ordular, kimi zaman radikal terör gruplarının yanında, kimi zaman da YPG gibi komünist terör gruplarının yanında yer almışlardır. Kimi zaman isimsiz topluluklar olarak sadece ortalığı karıştırmışlardır. Prince ve şirketinin Türkiye toprakları üzerinde PKK/PYD içinde de konuşlandıkları bilinmektedir. Academi'nin paralı savaşlarının Hakkari Çukurca'daki çatışmalarda, doğrudan PKK'ya destek verdikleri ortaya çıkmıştır.⁴⁸⁷

2016 yılında Milli Gazete, Erik Prince'in sessiz sedasız Türkiye'ye yaptığı ziyareti gündeme taşımış ve Prince'in Türkiye'de bulunma sebebinin sorgulanmıştır. Dönemin ABD Başkan Yardımcısı Biden'in ziyareti öncesi gerçekleşen bu ziyaret, nedense pek kimsenin dikkatini çekmemiştir. Dolayısıyla bu ziyaretin nedeni hiç anlaşılamamıştır.⁴⁸⁸ Fakat bilinen bir şey, ABD menseli silahların Blackwater tarafından Kandil'e gönderildiğiidir. Şimdi ise ABD bu silah sevkiyatını gizlemeden ve taşeron örgütlere ihtiyaç duymadan yapmaktadır. Çünkü ABD'nin kan dökücü kiralık ordusu, artık az bir çıkar için insan öldürmen ve tümüyle katillerden oluşan YPG'dir.

Kiralık ordu pazarlayan şirketler kuşkusuz Blackwater ile sınırlı değildir. Şu an pek çok taşeron şirket, özellikle Ortadoğu'nun kargaşa dolu bölgelerinde doğrudan, Türkiye gibi kargaşa çektirmek istenen ülkelerde ise dolaylı olarak faaliyet halindedir.

Buradan anlamamız gereken ise şudur: Ortadoğu'daki savaşlar, sanıldığı gibi özgürlük veya bağımsızlık mücadeleleri adına yapılmamaktadır. Ortadoğu'da çıkarılan savaşların tek amacı, daha fazla kavga ortamı oluşturmak ve daha fazla savaş çıkarmaktır. Bu kiralık askerlerin hiçbirinin amacı savaşı sona erdirmek değildir; zira onlar savaştan para kazanmaktadır. İngiliz derin devletinin de amacı hiçbir zaman savaşı sona erdirmek olmamıştır. Dolayısıyla Müslümanların, Suriye'deki savaşın, Irak'taki terörün, Yemen'deki katılımanın kendi kendine savaşın sona ermeyi beklemeleri boşanadır. Bu savaşlar, akıliselim Müslümanların doğru ve kararlı tutumu olmadıkça sunular tarafından sürekli devam ettirilecektir.

İngiliz derin devletinin elinin altındaki silah ticaretinin, çok büyük bir pazar olduğu da unutulmamalıdır. İngiliz derin devleti bu pazarı savaşlarla özel olarak beslemektedir. İngiliz derin devletine göre, eskimeye yüz tutmuş silahlar bir şekilde kullanılmalı, yerine yenileri pazarlanmalıdır.

İşte bu nedenle, İngiliz derin devleti, savaşların hiç bitmediği bir dünya hesap etmektedir. Bunu ise, savaş ideologlarının sürekli insanlara savaş makul gösterecek fikirler üretmeleri, taşeron terör şirketlerinin kendileri için oldukça karlı olan savaş pazarından milyonlarca para kazanmaları, cephede ise kiralık katillerin savaşması ile sağlamayı planlamaktadır. Bunun sonucunda ise Or-

1992 yılında Amerikan jetleri,
Irak'taki uçuşa yasak bölgede
devriye gezerken

tadoğu'nun hiçbir şekilde istikrar görmeyeceği, masum insanların ise hiç durmaksızın katledildiği bir ortam olusacaktır. İşte İngiliz derin devletinin dün-yaya sunduğu hayat anlayışı budur; ve bu anlayış şu anda aktif olarak uygulanmaktadır.

Yüce Rabbimiz, Deccal Komitesi'nin daima bir bozgunculuk peşinde olduğunu şu şekilde tarif etmiştir:

...Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmmez. (Maide Suresi, 64)

Sivil Katliamlar İçin Bulunan Kılıf: İkincil Zarar

2010 yılında, Wikileaks belgeleriyle ortaya çıkan 2007 yılına ait bir görüntü kaydı, bütün dünyanın bir anda kanını dondurdu. Kayıtta Amerikan hava timi Bağdat'ta bir hedefi vuruyor, 12 kişiyi şehit ediyor, ardından ise katliAMI gerçekleştiren ekip kahkahalarla gülüyordu. Bu kişilerin katlettiği 12 kişi, yanlışlıkla vurulan sivillerdi; hatta bunların iki tanesi Reuters için çalışan iki Iraklı'ydı.

Ardından ortaya çıkan bir başka videoda ise iki tane Apache helikopterin yine sivil hedefi vurduğu belgeleniyordu. Şehit edilenler arasında bir başka Reuters fotoğrafçısı olan 22 yaşındaki Namir Noor-Eldeen ve onun şoförü bulunuyordu.⁴⁸⁹

Bu ve bunun gibi videolar Irak'ta neler olduğunu bizlere biraz olsun gösterse de, bu videoların piyasada bulunmasının kuşkusuz bazı derin sebepleri de yok değil. Bunlardan ilki, İngiliz derin devletinin sivil katliamları savaşın doğal bir sonucu gibi göstermesi, ikincisi buradaki bütün suçu ABD'ye atarak hedefteki ülkenin ABD olmasını istemesi, üçüncüsü ise, kendi elemanlarını –Reuters muhabirlerini– harcayarak mazlum konuma düşmesi. (Söz konusu Reuters muhabirlerinin Iraklı olmaları ve İngiliz derin devleti tarafından kolaylıkla harcamaları dikkat çekicidir.)

Ne acıdır ki bu sivil katliamlar, özellikle Irak, Suriye ve Libya savaşlarında ve şu anda gözlerden ırak olarak süren Yemen Savaşı'nda yoğun olarak devam etmektedir. İngiliz derin devleti yandaşları, gerçekleşen sivil katliamları, savaşın "kaçınılmaz sonucu" olarak empoze etmişler ve buna Collateral Damage (İkincil Zarar) adını vermişlerdir.

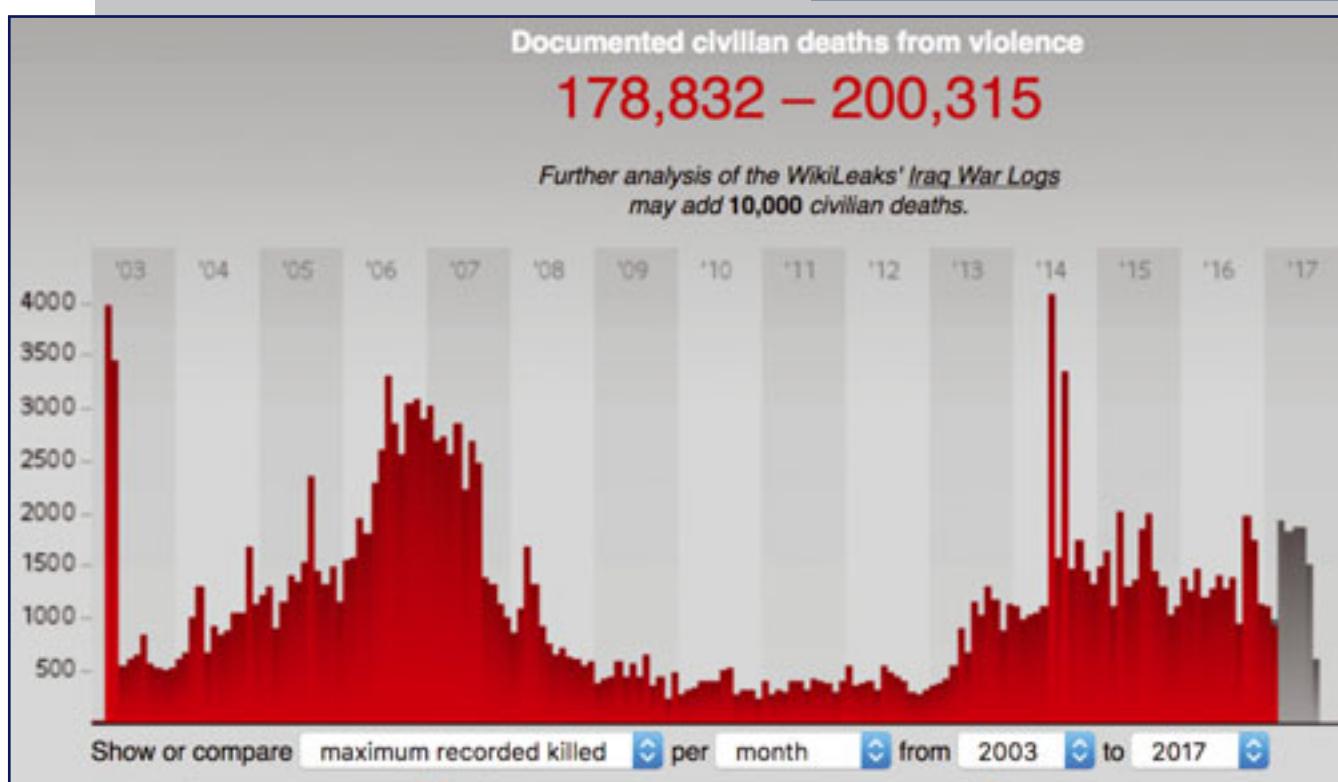

Bir ABD Apache helikopterinden sivillerin vurulmasının WikiLeaks belgeleyile ortaya çıkması, Irak'taki felaketin boyutunu belgeliyordu. Reuters fotoğrafçısı Namir Noor-Eldeen ve şoförü Saeed Chmagh, bilinçli olarak hedef alınmışlardı.

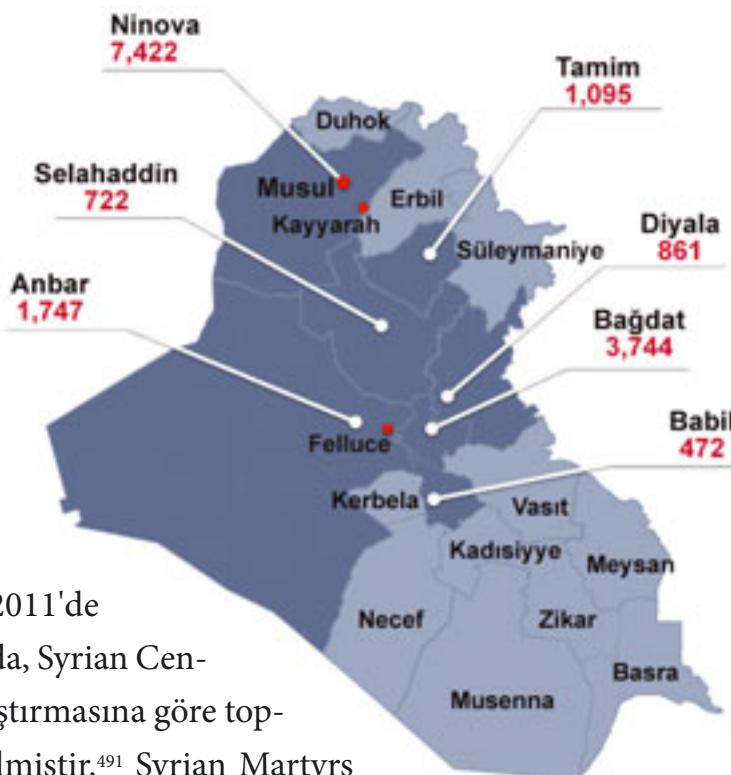
Yapılan rastgele, kontolsüz ve duygusuz katliamları hafifeştirmek, masumlaştmak için uydurulan böyle bir deyim bilimsel terminolojide yerini aldığında, garip bir şekilde legalleşmiş olmaktadır. Nitekim "ikincil zarar" ifadesinin kullanıldığı hemen her yerde, bunun "legal" bir eylem olduğu ısrarla vurgulanır. Bir başka deyişle, hiçbir suçu olmayan bir sivil, bombardıman uçaklarıyla şehit edilebilmekte; bunun hesabı sorulamamakta; şehit edilen siviller, istatistiklerdeki yerlerini almaktadırlar.

Iraq Body Count Project'in yaptığı araştırmalara göre, Mart 2003 ile Mart 2017 arasında sadece Irak'ta, atılan bombalar ve drone saldıruları sonucunda şehit edilen sivil sayısı 178.587 – 200.029 arasındadır.⁴⁹⁰ Söz konusu kurum, bu sayılara dahil edilmeyen daha pek çok kayıp sivilin bulunduğu da not etmiştir.

Iraq Body Count Project'in yaptığı araştırmalar, 2003'ten 2017'ye kadar geçen zaman içinde şehit edilen sivil sayısının 178.587-200.029 arasında olduğunu belirtmiştir. Sayılara dahil edilmeyen daha pek çok sivilin olduğu da not edilmiştir.

İngiliz derin devletinin planları sonucunda Irak'ta en fazla şiddet yaşanan 7 şehir haritada görülmektedir. Şehirlere göre verilen sayılar, bu bölgelerdeki sivil kayıpları belirtmektedir.

Suriye'de ise Mart 2011'de başlayan iç savaş sonucunda, Syrian Centre for Policy Research araştırmasına göre toplam 470 bin kişi şehit edilmiştir.⁴⁹¹ Syrian Martyrs verilerine göre bu sayının 151.888'ini siviller oluşturmaktadır. Syrian Martyrs verilerinin BM oranlarından daha fazla olmasının sebebi ise, verilen kayıpları bölgede tespit edebilmeleri ve isimsiz kayıpları da kayda geçirmeleridir. Dolayısıyla bu verileri dikkate almak daha gerçekçi görünmektedir.

Syrian Observatory for Human Rights'ın Mart 2017'de yayınladığı rapora göre ise, çatışmalar sırasında şehit olan çocukların sayısı 17.411; kadınların sayısı ise 10.847'dir.⁴⁹²

İngiliz istihbaratının derin isimlerinden George Orwell, 1946'da yazdığı bir makalesinde, "*politik üslubun, genellikle savunulmaz şeyleri savunmak*" amacını taşıdığını belirtmiş ve "*bu nedenle politik dilin örtmece, varsayılan iddiayı gerçekmiş gibi kabul etme ve şüpheli bir müphemlige doğru yoldan sapma içermesi gerektiğini*" söylemiştir.⁴⁹³ Orwell burada aslında, İngiliz derin devletinin kullandığı gizli yöntemi tarif etmektedir. Dünyanın gözleri önünde uygulanan katliamlara, politik bir üslup içinde kılıf bulunmuş ve tüm dünya buna alıştırılmıştır. Sivil kayıplar, oraya gelen işgalcilerin haksız yere uyguladığı savaşın "doğal bir sonucu" olarak gösterilmektedir. Böylelikle İngiliz derin devletinin sinsi bir stratejisi uygulamaya konmakta, derin devletin kendince "değersiz" gördüğü kitleler, dünyaya da önemsiz gibi gösterilmekte ve ölümlerinin çok da bir şey ifade etmediği izlenimi oluşturulmak istenmektedir. (Bölgедe zulme maruz kalan ve şehit olan tüm kardeşlerimizi tenzih ederiz).

İngiliz derin devleti, sinsi politikaları ile daha fazla Müslümanı şehit etmeye devam edecktir. Bunun önüne geçmenin tek yolu, Müslümanların birlik olmasıdır.

Bu strateji aynı zamanda "Müslümanları degersiz gösterme" stratejisini de içine almaktadır. Uzun zamandır Ortadoğu halklarına tahakküm eden İngiliz derin devleti, onların zaman içinde elimine edilmesi gereken kitleler olduğuna inanmaktadır. Onun hedefi özellikle İslam camiasının yok edilmesi olduğundan, bu toplulukların hem dinine, hem milli ve manevi değerlerine, hem de kimliklerine vurarak bunu kısa yoldan halledebileceğine inanmaktadır. "İkincil zarar" gibi pervasız terimler, bu hedefi basitleştirmek ve kabul edilebilir hale getirmek içindir.

Ne acıdır ki, bir kısım Ortadoğu halkları bu sinsi stratejinin esiri olmuş ve kendini degersiz görme hastalığına tutulmuştur. Bu, hurafeci bir din anlayışına bağımlı kalmalarından, dolayısıyla İslam'ın kendilerine verdiği üstün değeri bilmemelerinden ve İngiliz derin devleti gibi hain güçleri kendilerinden gerçekten üstün zannetmelerinden kaynaklanmaktadır. Bunun giderilmesi için, İngiliz derin devletinin bir Deccal Komitesi olduğunun ortaya çıkarılmasına ve Ortadoğu halklarına İslam dininin gerçek ruhunun tanıtılmasına acil ihtiyaç vardır. Gerçek İslam'ı tanıyan ve uygulayan bir Müslüman, üstün, kaliteli, seçkin, bakımlı, akıllı ve moderndir. Bir kısım İslam toplumlarında pek de bilinmeyen bu gerçek mutlaka anlatılmalı; hurafe kaynaklarındaki değil, Kur'an'daki İslam onlara tanıtılmalıdır.

Yüce Rabbimiz Müslümanlara, kendilerine şan ve şeref getirecek olan Kur'an'ı esas almalarını öğütlemektedir:

...Hayır, Biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (Müminun Suresi, 71)

4. İngiliz Şiiliği – İngiliz Sünniliği

İngiliz Şiiliği ve İngiliz Sünniliği kavramı, İngiliz derin devleti tarafından Müslümanları parçalamak adına geliştirilmiş ideolojilerdir. Bu ideolojileri ve bu konuda himayesi altına aldığı çeşitli ajanları kullanarak İngiliz derin devleti, Sünni Müslümanlarla Şii Müslümanlar arasında nifak çıkarmak ve Ortadoğu'yu mezhep savaşları adı altında kana bulayarak parçalamak amacını gütmektedir. Suni olarak oluşturulmuş bu kavramlar, ne acıdır ki, Ortadoğu'da çeşitli çevrelerde etkili olmuş ve özellikle Irak ve Suriye gibi karışık bölgelerde iç savaşları şiddetlendirerek bir unsur olarak teşvik edilmiştir. Mezhep kavgası, İngiliz derin devletinin İslam camiasını çöküse uğratmak için kurguladığı en sinsi planlardan biridir.

Ayetullah Ali Hamaney

Neyse ki, husumetin güçlendirildiği bir dönemde tehlikeye yönelik çağrılarımız karşılık bulmuş ve İngiliz derin devletinin fitne tohumlarını asıl olarak yaymak istediği İran'da akliselim isimler ortaya çıkarak önemli açıklamalar yapmışlardır. Başta İran İslam Cumhuriyeti dini lideri Hamaney olmak üzere İranlı liderler, akademisyenler ve uzmanlar, bu fitnenin suni olarak ortaya atılan bir "İngiliz Şiiliği" olduğunu dile getirmiş ve sağıduyu Müslümanları bununla ilmi mücadeleye davet etmişlerdir.

İran'da Uluslararası ve Bölgesel Konular Uzmanı Seyyid Hadi Efkahi, İsfahan Üniversitesi'nde gerçekleştirilen "Gerçek İslam" adlı sempozyumda, İngiliz Şiiliği'ni, "*Islam vahdetinin omuriliğine isabet eden bir şarapnel parçasına*" benzetmiş ve şunları söylemiştir:

Doktorlar bu şarapneli çıkarmak için yeterince dikkatli olmazlarsa ve merceiyetle (Geçmişteki değerli İslami mercilerin yolunu devam ettirmek için İran'da oluşturulmuş, kanun ve reformların ana hatlarını belirleyen, tebliğ ve yardım faaliyetlerini yerine getiren bir makam) ilgili olan Londra Şiiliği meselesinde hassasiyet gösterilmmezse eğer, Şia'nın viçuduna büyük bir darbe vurulmuş olur.

Efkahi, konuşmasına şu sözleri eklemiştir:

İngiliz Şiiliği konusu, günümüzde en önemli ve en tehlikeli meselelerden biridir; zira siyasi meseleler çok rahat analiz edilebilir ancak Londra Şiiliği konusu oldukça hassastır.

Efkahi, İngiliz Şiiliği ile ortaya çıkanların hedeflerini ise şöyle anlatmıştır:

Onlar medya aracılığıyla meydana çıktılar ve nitekim medyanın bıçağı kılıçtan daha keskin ve nüfuzu da daha fazladır. Kılıçın bedenle ilişkisi vardır oysa zehirlenmiş kalemler sevgi ve nefret odaklılardır, yani kalbi hedef alırlar.⁴⁹⁴

Buradaki tarifler önemlidir. Mezhep kavgası, İngiliz derin devletinin İslam camiasını çöküşe uğratmak için kurguladığı en sinsi planlardan biridir. İslam camiasının bir kısmı da bu oyuna kanmış ve mezhep kavgaları gereksiz yere Ortadoğu'nun bir bölümünü kan denizine dönüştürmüştür.

Aslında İngiliz Şiiliği ve İngiliz Sünniliği oyunu, Osmanlı içinde Arap işyanlarını tetikleyen Gertrude Bell ve T. E. Lawrence'ın başlattığı bir oyundur. Yüzlerce yıldır birlikte yaşayan kardeşler, ilk defa bu oyun sonucunda birbirlerine düşmüşlerdir. Ortadoğu'da yaşanan bu ayrılık, hatırlanacağı gibi, gizli yapılan 1921 Kahire Konferansı'nda "40 Harami"nin Ortadoğu'nun yeni sınırlarını çizmesine neden olmuştur. (Detaylı bilgileri kitabı 1. cildinde bulabilirsiniz.)

Winston Churchill başkanlığında 1921 yılında gizli olarak yapılan Kahire Konferansı. Resimde ajanlar Bell ve Lawrence, Churchill ile birlikte görülmektedir.

Bu stratejinin öncesinde tarihte hiçbir zaman Sünni-Şii kavgası olmamış, böyle bir mezhep mücadeleleri ile karşılaşmamıştır. Osmanlı Devleti içinde Şiiler, İngilizlere karşı Osmanlılarla birlikte savaşmış, Kut'ul Amare zaferi, bu ittifak sonucunda gerçekleşmiştir.

Şii ağırlıklı İran, Sünni ağırlıklı Türkiye ile 400 yıldır barış içinde yaşamaktadır ve dünyanın en eski sınırlarından birine sahiptir. İngiliz derin devletinin oyunu bir tek bu iki köklü ülke üzerinde etkili olamamış, derin devletin tüm teşebbüslerine rağmen Türkiye ve İran dostluğu artarak devam etmiştir. Söz konusu iki ülke, Ortadoğu'da, İngiliz derin devletinin sinsi çabalarına rağmen istikrarını gerçek anlamda koruyan yegane ülkelerdir.

I. Dünya Savaşı öncesinde başlatılan bu oyun, Ortadoğu'yu gereği gibi parçalayabilmek için genişletilmiş ve İran üzerinde yapılan bir ameliyata dönüştür. İran'da 1979'da gerçekleşen devrim sonrası, İran'dan İngiltere'ye başlayan büyük göç dalgası, İngiliz derin devletinin yeni bir İran stratejisi geliştirmesine yol açmıştır.⁴⁹⁵

1979'da İngiliz derin devletinin kontrolü altında gerçekleşen İran Devrimi sonrasında İngiltere'ye sığınan İranlıların bir kısmı, İran'a karşı ajan olarak kullanılmışlardır.

İngiltere'ye göç eden İranlıların bir kısmı maddi gerekçelerle ya da eğitim amacı ile gitmişse de, aralarında oldukça fazla sayıda İran karşıtı mevcuttur. Bunların bir kısmı kısa süre içinde İngiliz derin devletinin İran'a karşı kullanacağı ajanlar haline getirilmiştir.

Bu muhaliflerin içinde, "Gulat" olarak da isimlendirilen bazı Şii din adamlarının öncülüğünü yaptığı, aşırılık yanlısı akımın üyeleri önemli bir yer tutmaktadır. İngiltere'de ikamet eden ve kendilerine ait televizyon kanalları olan bu din adamlarının savunduğu akım, bağlantıları nedeni ile "İngiliz Şiiliği" olarak isimlendirilmektedir.

İngiliz Şiiliği olarak adlandırılan bu harekete, yine İngiltere'de yaşayan bir kısım sözde Şii din adamları iştirak etmektedir. Bu kişiler, Şii olmayanları "şirk ehli" kabul etmekte, televizyon kanallarında Hz. Ebubekir (ra), Hz. Ömer (ra), Hz. Osman (ra) ve Hz. Ayşe (ra)'a ve Müslümanların büyük değer verdiği şahsiyetlere ve mukaddesatlarına sürekli olarak kendilerince hakaret etmektedirler.⁴⁹⁶ (Değerli Halifelerimizi, Hz. Ayşe (ra)'ı ve Sahabelerimizi tenzih ederiz)

Seyyid Hadi Efkahi; İngiliz Şiileri'nin sadece kendilerini gerçek Müslüman olarak gördüklerini, kendilerinden olmayan diğer Şiileri bile sapıkın olarak nitelendirdiklerini belirtmektedir.

Efkahi'ye göre aynı zamanda bu kişilerin en belirgin özellikleri Ehli Sünnet'e duydukları nefrettir. Söz konusu grupların, uydu üzerinden 24 saat yayın yapan 17 TV kanalı mevcuttur. İmam Hüseyin 1-2-3, Baki, el-Envâr 1-2, Zehrâ, el-Mehdi, Hatice TV, Ebâl Fazl Abbas, Teen Ch 4, Fedek gibi isimlerle tanınan bu kanallarda, kendilerinden olmayanlara yönelik oldukça saldırgan bir yayın politikası izlenmektedir.⁴⁹⁷

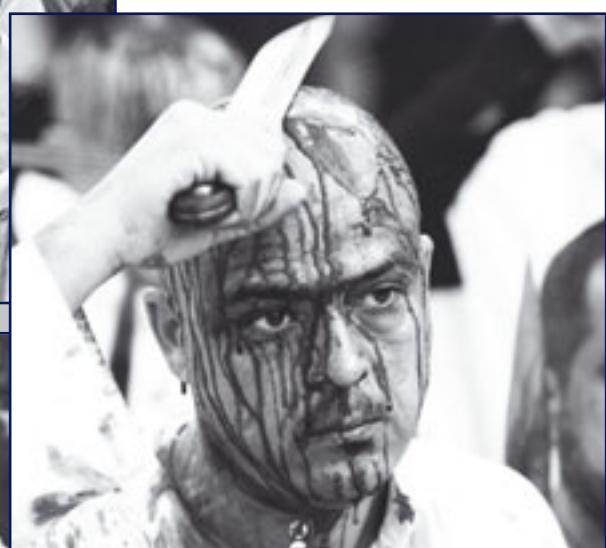
Programlarda, hem Şii-Sünni ihtilafi körkulenmekte hem de dindar Şiiligin de karalandığı görülmektedir. Bunun sebebi, bu grubun Ehli Sünnet'e karşı hasmane tavrinin, İran önderi Humeyni ve İran'ın bugünkü dini lideri Ali Hamaney tarafından da hiçbir zaman tasvip edilmemiş olmasıdır.

Söz konusu akımın liderlerinden İngiltere'de yaşayan Mücteba Şirazi'nin, "Sünnileri öldürmek farzdır" şeklinde fetvada bulunması gerilimi yükselmiştir. Buna karşılık, Irak Şiileri'nin dini lideri Ayetullah Sistani, vicdanlı davra-

narak Irak'taki Sünniler'in korunması gerektiğine dair açıklama yapmıştır. Şirazi ve yandaşları, İslam'a uygun, barış yanlısı açıklamalarda bulunan Ayetullah Sistani'yi kafir ilan etmişlerdir. Aynı şekilde Hamaney'e de ağır hakaretlerde bulunmuşlardır.

Efkahi, Şii'lere özgü olarak sonradan geliştirilen bazı gelenekleri de şüpheli bulmaktadır. Bunlar arasında, Hz. Ömer (ra)'in şehit edildiği günün İngiliz Şii'lere bayram olarak kutlanması, "kama vurma" eyleminin teşvik edilmesi (kama vurmak, bazı Şii'lerin Kerbela'da yaşananları canlandırma düşüncesiyle kendilerini zincirlerle döverek veya kılıç ve kamalarla başlarına vurarak kanlarını akıttıkları törendir) ve Ehl-i Beyt hanımlarının çöldeki meşakkatli yolculuklarını sembolize ettiği gerekçesi ile kadınların dikenler üzerinde yürütmelidir.

Efkahi, Şii ve Sünni ittifakını zedelemek üzere Şii toplumlarına sonradan getirilen bu tip geleneklerin arkasında kimlerin olduğunu da araştırılması gerektiğini söylemektedir. Efkahi'ye göre bu gelenekler son zamanlarda daha fazla ön plana çıkarılmaktadır. Toplumsal eylem ve uygulamaların İngiliz derin devleti tarafından daima kullanılan etkili bir silah olduğu bir gerçekdir.

Şii alimlerin bir kısmı, kama vurma gibi kanlı geleneklerin de İngiliz Şiiliği stratejisi olduğuna inanmaktadır.

İran İslam Cumhuriyeti dini lideri Ayetullah Ali Hamaney de, 2013 yılında, Gadir-i Hum Bayramı münasebetiyle kalabalık bir gruba hitap etmiş ve Sünni ve Şii mezhep mensuplarının birbirlerine hakaret etmekten kaçınmalarının çok önemli olduğunu işaret etmiştir. Konuşmasının devamında şunları söylemiştir:

*Şii adıyla diğer İslam mezheplerinin duygularını tahrik etmek İngiliz Şiiliği'dir. Bu da bölgede büyük yıkım ve katliamlara neden olan IŞİD ve Nusra gibi ABD ve İngiliz casusluk servislerine bağlı habis terör gruplarının ortaya çıkmasıyla sonuçlanıyor. Ehl-i Sünnet'in mukaddesatına hakaret etmek İngiliz Şiiliği'nin işidir.*⁴⁹⁸

Ayetullah Ali Hamaney, açıklamasında, İngiliz Şiiliği temsilcilerinden Mücteba Şirazi ve Yasir Habib gibi kişilerin İngiliz İstihbarat Örgütü MI6'in kontrolünde olduğunu ve mezhep savaşlarını körklemekte kullanıldıklarını da ifade etmiştir. Bunun üzerine İran yönetimi, Ocak 2015'te, uydudan yayın yapan söz konusu kişilere ait 17 TV kanalının, Sünni ve Şii Müslümanlar arasında ihtilaf çıkardıkları gerekçesiyle, İran'a yönelik yayınılarını durdurmuştur.

Ayetullah Ali Hamaney'in şu açıklamaları büyük önem teşkil etmektedir:

*İster Şii ister Sünni olsun, bütün İslam mezhepleri ihtilaf oluşturmaktan sakınmalıdır ve unutulmamalıdır ki; Hz. Peygamberin (sav), Kur'an'ın ve Kabe'nin varlığı, vahdet ve birlik eksenlidir.*⁴⁹⁹

Dünya Ehlibeyt Kurultayı Başkanı Ayetullah Şebusteri ise İngiliz Şiiliği için; "Düşman, bugün İslam aleminde Sünni karşısı bir Şii fanatizmi oluşturma peşindedir. İngiliz Şiiliği, bidat ve hurafeleriyle, Müslümanların katledilmesi için düşmanların eline malzeme sunmaktadır." ifadelerini kullanmıştır.⁵⁰⁰

Görülebildiği gibi İngiliz derin devletinin sahte bir İngiliz Şiiliği yagma stratejisi 1979'dan sonra gitgide gelişmiş ve Ortadoğu coğrafyasına büyük belalar getirmiştir. İran'da başta Ayetullah Hamaney olmak üzere, akliselim Müslümanlar bu bmayı hemen fark etmiş ve özellikle Şii-Sünni diye bir ayırım olmadığına vurgu yaparak bu oyunu bozmaya çalışmışlardır. İran liderlerinin bu sağduyulu tavrı takdire şayandır. Ancak yeterli değildir. İngiliz derin devletinin yaygınlaştığı bu felaketi durdurmak için bütün İslam aleminin bir arada, Sünni-Şii bir araya gelerek bu oyunu bozmaları gerekmektedir.

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdogan'ın ise, bu oyunu bozmak için yaptığı açıklamalar takdire şayandır. Sayın Cumhurbaşkanımız, 13. İslam İşbirliği Teşkilatı Zirvesi sırasında yaptığı konuşmasında şu önemli sözlere yer vermiştir:

*Her zaman ifade ettiğim gibi, benim dinim Sünnilik de değildir, Şiilik de değildir; benim dinim İslam'dır. Ben, tipki 1 milyar 700 milyon kardeşim gibi sadece ve sadece bir Müslümanım. Diğer tüm farklılıklar bu inancımın, bu sıfatının gerisindedir.*⁵⁰¹

Sayın Cumhurbaşkanımız, Türk-Arap Yükseköğretim Kongresi Kapanış Oturumu Gala Yemeği'nde yaptığı konuşmasında ise şu sözleri söylemiştir:

*Ne yazık ki İslam dünyası şu anda Şia ve Sünnilik tehdidi altındadır. Ben bunu İslam İşbirliği Teşkilatı Zirvesinde de konuştum. **Bizim Şiilik diye bir dinimiz yok. Bizim Sünnilik diye de bir dinimiz de yok.** Bunlar birer yoldur. Ama **bizim bunların üzerinde tek dinimiz var. O da İslam'dır ve bizler birer Müslüman olarak kardeşliğimize asla gölge düşürmemeliyiz.***⁵⁰²

Bu sözler önemlidir; keza, İngiliz derin devleti bu konuda sadece İran'da değil, Türkiye'de de çeşitli teşebbüslerde bulunmuştur. Özellikle 15 Temmuz darbe girişimi sırasında bu teşebbüsler ayyuka çıkmış ve darbe girişiminin hemen arkasından ülkemiz genelinde çeşitli gerekçelerle İran karşıtlığı provokasyonu başlamıştır. Geniş çaplı bir İran ve Şii karşılığı projesi, tehlkeye sürekli olarak dikkat çekmemiz, ısrarlı anlatımlarımız ve İngiliz derin devletinin oyununu deşifre etmemiz neticesinde geri tepmiştir.⁵⁰³

Samuel Huntington, İngiliz derin devleti tarafından üretilmiş bu oyunu "Age of Muslim Wars" (Müslüman Savaşları Dönemi) ifadesiyle tanımlamıştır. Bu oyuna göre Müslüman coğrafyanın, birbiri ile savaş içinde olması ve tasarlanan yeni Ortadoğu haritasının sınırlarının Şii-Sünni ayırımına göre olması planlanmıştır. Ortadoğu'da İran, Irak, Lübnan, Bahreyn, Yemen gibi pek çok ülkenin hem Şii hem Sünni Müslüman nüfus barındırdığı dikkate alınacak

olursa, yeni Ortadoğu haritasında köklü devletlerin parçalanması, İngiliz derin devletinin planladığı şekilde devletçikler oluşması hedeflenmektedir.

Günümüzde Ortadoğu için tehlike,其实 ne iç savaşlar ne de terör örgütleridir. Bu topraklardaki en büyük tehdit, Müslümanlar arasındaki sevgisizlik ve mezhep mücadelesidir. Mezhepcilik, İngiliz derin devleti ve destekçilerinin bölgede rahatlıkla provokasyon yapmasına imkan sağlayan bir unsurdur; İslam alemini bölmek, küçük ve güçsüz parçalara ayırmak için kullandıkları en etkili silahtır.

Mezhep çatışmalarının ve bununla birlikte gelen vahşetin, tamamen bir yalan üzerine başlatılan Irak işgali sonrasında ilk olarak ortaya çıktığını belirtmek gerekmektedir. İngiliz derin devletinin İngiliz Şiiliği ve İngiliz Sünniliği politikalarını başlattığı tarih budur. Mezhepler arasındaki farklılıklar, bu tarihten sonra adeta vahşete dönüşmüştür. İntihar bombacıları, ilk olarak bu

tarihten sonra ortaya çıkmıştır. Irak ve Suriye bundan sonra mezhepsel bölgelere ayrılmıştır. Yemen'deki çatışmalar bu tarihten sonra patlak ver-

Mezhep çatışmaları ve intihar bombacıları, ilk olarak, sahte bir gerekçeyle başlayan Irak işgali sırasında ortaya çıkmıştır.

mişti. Yüzlerce yıldır birbirleriyle iç içe yaşayan farklı mezhepten insanlar, bir anda bölünme, parçalanma ve hatta birbirleriyle savaşma raddesine gelmiştir.

Bu planın bozulması Müslümanların elindedir. İngiliz Şiiliği ve İngiliz Sünniliği sahte kavramları altında geliştirilen ve İslam ile ilgisi olmayan düşmanlık oyunlarına geçit verilmemelidir. Bu oyunun bozulması ise, Şiilerle Sünnilerin ittifakına dayanmaktadır. Özellikle Şii kardeşlerimizle Sünni kardeşlerimizin bir araya gelmesi, Şii ve Sünni ülkelerin ittifakı ve yeni dostluk anlaşmaları yapmaları, Müslümanların sorunlarının çözümünde birlikte hareket etmeleri, İngiliz derin devletine büyük bir darbe olacaktır. Bu ittifakların güçlü bir şekilde ve gözler önünde yapılması önemlidir.

Türkiye ve İran ittifakı bu konuda çok önemli bir adım olacaktır. İki ülke, geçmişten beri İngiliz derin devletinin hedefindeki iki ülkedir. Bu iki ülkenin köklü tarihi, imanı, milli duyguları ve kararlılığı geçmişten beri İngiliz derin devletini tedirgin etmiştir. Derin devlet, tarihte sürekli olarak Türkiye-İran arasında anlaşmazlıklarla körüklemiştir ama iki devletin sağduyusu ve imanı, bunu engellemiştir. Bundan sonra bu ittifakın daha güçlü olması ve özellikle vurgulanması önem taşımaktadır. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın İslam İşbirliği Teşkilatı Zirvesi'ndeki açılış konuşmasındaki vurgusu bu bakımdan oldukça önem taşımaktadır. Cumhurbaşkanımız, "Mezhepcilik fitnedir. Ne Sünni'yim ne Şii; Müslümanım" diyerek tüm Ortadoğu liderlerine örnek bir tavır sergilemiştir.⁵⁰⁴

Mezhep mücadeleisinin içine düşmüş çevreler içinde, özellikle Kur'an İslami'nın yaygınlaşması için büyük bir eğitim seferberliği başlatılmalıdır. İslam dininin Kur'an ile Müslümanlara tebliğ edileceği, Müslümanların sadece Kur'an'dan sorulacakları, dolayısıyla Peygamberimiz (sav)'in bir mezhebinin olmadığı anlatılarak bütün Müslümanların kardeş olduğunu delillerle tarif edilmesi önem taşımaktadır.

Muslimanlar olarak ahirette sorgulanacağımız tek kitap Kur'an'dır; Yüce Allah bu gerçeği ayetinde şöyle bildirmiştir:

Ve şüphesiz o (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhraf Suresi, 44)

Şii Aydınlar İngiliz Şiiliğine Ne Diyor?

Uluslararası Camiatul Mustafa Üniversitesi Rektörü Ayetullah Arafi:

Fakat üzülerek ifade etmeliyim ki aşırıcılığı, mezhepciliği, çatışmayı ve her türlü hoşgörüsüzlüğü pompalamaya çalışan bir akım oluşturulmuştur. Bu akıma "İngiliz Şiiliği" de diyebiliriz; çünkü beslendikleri nokta asırlardır İslam'la mücadele halinde olan İngilizlerdir. İngilizlerin sağladığı lojistik ve finansal destekle beslenen bu grup, Ehl-i Beyt maarifine en ağır darbeyi vurmaktadır.⁵⁰⁵

İmam Mehdi Medresesi Müdürü Ayetullah Ruhullah Gorhi:

İngiliz Şiiliği yaşılı sömürgeci tarafından her gün yeni bir şekilde ortaya çıkıyor ve öteden beri İslam dünyasını yok etmeyi ve Müslümanlar arasında tefrika çıkarmayı amaçlıyor ve bunun için ülkesi içindeki ve dışındaki tüm aktörlerini kullanıyor.⁵⁰⁶

İslam Mezheplerini Yakınlaştırma Kurumu G. Sekreteri Ayetullah Eraki:

İngiliz Şiiliği akımı Saddam Hükümeti'nin yıkılmasının ardından, Müslümanlar arasındaki ittifaktan korktuğu için İran ve Irak toplumunda nüfuz etmek için büyük çaba sarf etti. Onun öncelikli hedefi ise, Hazreti Hüseyin (as)'in en büyük mirası olan, zulme karşı savaşan ve adalet isteyen gerçek Şia'nın karşısında, İslam elbiseli altındaki sözde Şiiliği yayarak Şiiliğin içeriğini boşaltmakti.⁵⁰⁷

Kültür Devrimi Yüksek Konseyi Üyesi Hasan Rahimpor Ezkadi:

İngiliz Şiiliği bu uğurda Sünni ve Şii münafıkları kullanarak dünyadaki Müslümanlar arasına nifak sokmak için çabalıyor. Bu grubun Şia'ya verdiği zarar, Şiiler'in diğer düşmanlarının verdiği zarardan daha da fazladır.⁵⁰⁸

İngiliz Şiiliği kitabı yazarı Salih Kasimi:

Dünya Savaşı'ndan sonra sömürgeci güçler İslam dünyasına egemen olmanın ve çıkarlarını korumanın peşine düştüler. Nitekim bu amaç halen de devam eden makro strateji oluşturulmadan gerçekleşemezdi. Ve bu strateji İslam dünyasında tefrika çıkararak İslam mezhepleri arasındaki vahdeti bozmayı amaçlamaktadır.⁵⁰⁹

5. Neo-Komünizm

Avrupa Birliği'nin kuruluş amaçlarını ve bu konuda Churchill'in gayretlerini incelediğimiz bölümde, bu birliğin aslında İngiliz derin devleti tarafından Sovyetler Birliği benzeri bir yapı oluşturmak için kurulduğunu belgelemiştir. İngiliz derin devletinin planlarına bakıldığında, hedeflenen sonun mutlaka, komünizmin öngördüğü hayali bir komün sisteme dönüş olarak tasvir edildiğini görürüz.

Aslında "komün sisteme dönüş", Darwinist ve materyalistlerin yanlış inanışlarını yansıtın hatalı bir varsayımdan ibarettir. Geçmişte hiçbir zaman komün sistemi denilen bir dönem yaşanmamıştır. İnsanların güya komün halinde yaşadıkları, kadınlarını, hatta çocukların bile paylaştıkları sözde yabani bir sistem, tarihin hiçbir aşamasında var olmamıştır. Bu hatalı varsayımla, aile, ahlak, din gibi değerlerin sonradan ortaya çıktığı şeklindeki materyalist ideale dayanmaktadır. Bu asılsız iddianın hiçbir bilimsel kanıtı ve dayanağı yoktur.

Tarih boyunca var olan tüm insan toplulukları, kendi medeniyetlerini kurmuşlardır. Bu toplulukların her birine peygamberler ve hak kitaplar gelmiş, her biri hak dinlerin ışığında din, ahlak, aile gibi manevi kavramları bilerek ve uygulayarak yaşamışlardır. Komünist felsefesinin böyle bir dönemin var olduğunu inandırmaya çalışmasının amacı, insanlığın güya "ilkel bir dönemden" geçtiği yalanını empoze etmek ve evrim teorisine psikolojik zemin hazırlamaktır. Tarihin hiçbir safhasında olmayan bu ilkel dönem, gelecekte de hiçbir şekilde olmayacağıdır.

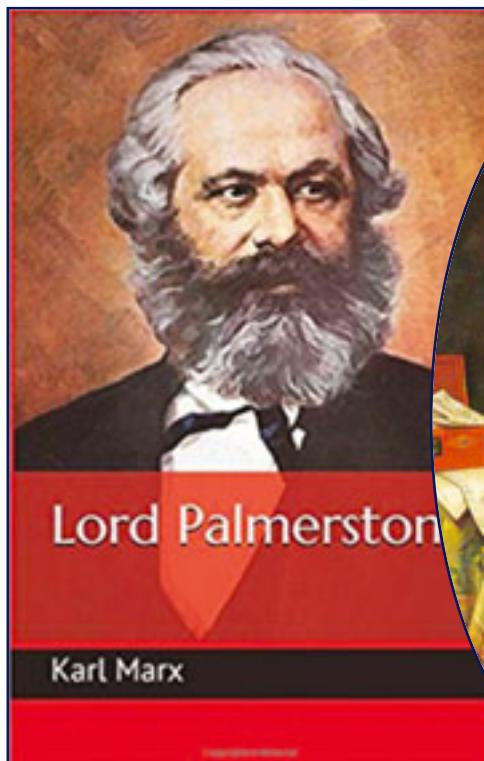
Ancak İngiliz derin devleti, planlarını daima bu hayali geleceği baz alarak kurgulamıştır. İkiyüzlü politikalarını bu uğurda sıkılıkla uygulamış, görünürde komünist partilere, rejimlere ve kişilere karşılmış gibi bir politika uygularken, perde arkasından komünizmi beslemiştir. AB de dahil olmak üzere dünyanın temel ittifaklarını bu amaç üzerine kurmuştur.

Kuşkusuz, ne İngiliz Hükümeti'nin kendisi, ne İngiliz halkı, ne de diğer Avrupa halkları için özünde böyle bir planın olduğundan haberdardırlar. Onlara uygulanan strateji daima aldatma yönünde olmuştur. İşte bu nedenle, İngiliz derin devletinin asıl hedeflerini bilmenden, belirlediği güzergahta ilerlemektedirler. Oysa bu durum, sadece Avrupa için değil, bütün dünya için bir tehdit içermektedir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekmektedir. Tarihte emperializme karşı mücadeleleriyle ön plana çıkmış ve komünist felsefenin temelini oluşturmuş bir kısım ideologlar, aslında emperialist bir sistemin, yani İngiliz derin devletinin eğitiminden geçmişlerdir. Bu konuda ilk olarak Karl Marks'in adı geçmelidir. Ateşli bir burjuvazi düşmanı olan Marks, İngiltere'nin en büyük burjuvası sayılabilen Banker Rothschild ve benzeri kişilerle içli dışlıdır. Amerikalı yazar Eustace Mullins, bu konuyu şöyle detaylandırır:

Marks'in ekonomik görüşleri, City of London'daki banka kuruluşlarının ve özellikle The House of Rothschild'in (Rothschild Bankası) görüşleri ile tamamen uyumlu idi; tipki Karl Marks'in Moskova'da değil, Londra'da ortaya çıkış olmasının bir rastlantı olmaması gibi. Rothschildler tarafından, Çar'ın Avrupa ve New York bankalarında bulunan 1 milyon dolarının getirilmesinin Rus

Bolşeviklerin zaferindeki payı da bir rastlantı değildi. Marks'in, Jenny von Westphalen'la olan evliliği aracılığıyla İngiliz aristokrasisiyle olan yakın ilişkisini de çok az kişi bilir.⁵¹⁰

Karl Marks, Londra'ya yerleşmiş ve İngiltere'deki ilk yıllarda İngiliz Başbakan Lord Palmerston'dan destek almıştır.

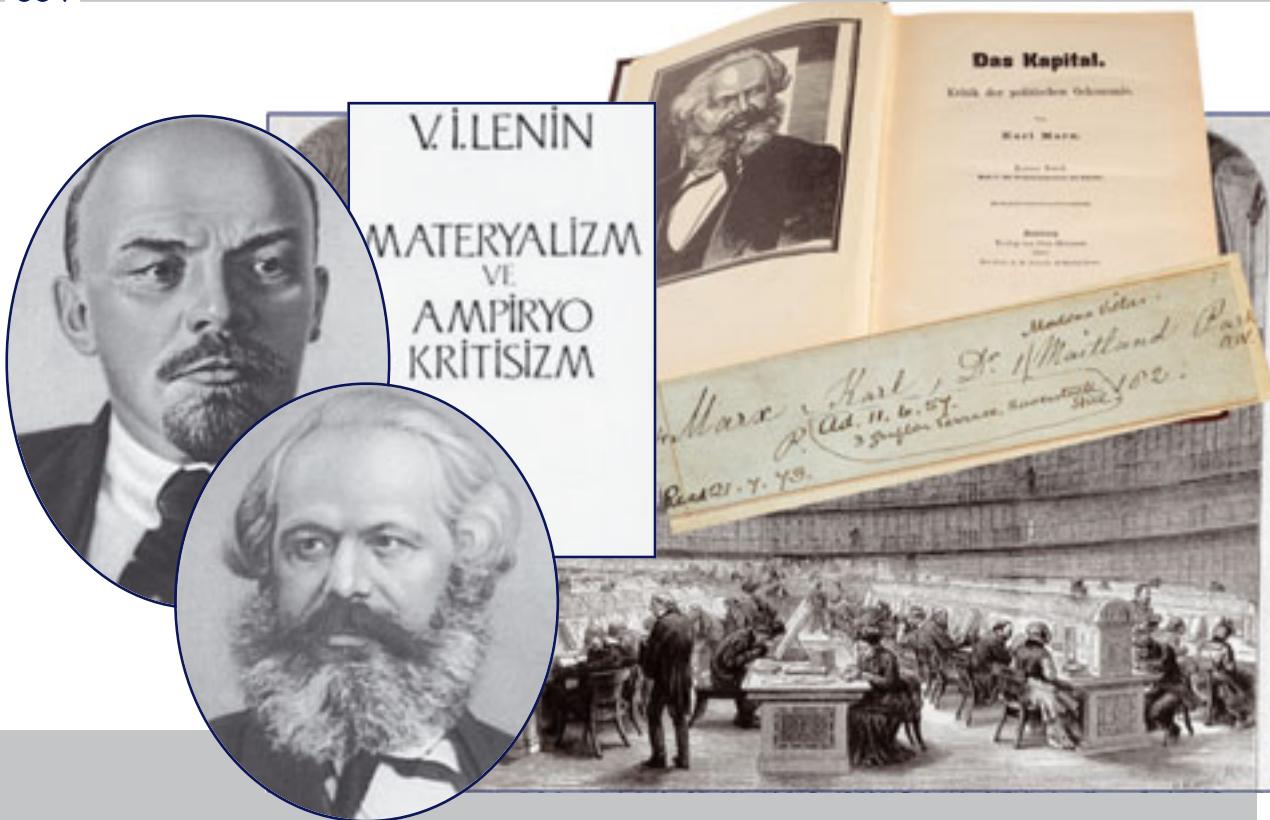

Mullins'in de vurguladığı gibi bunların hiçbiri rastlantı değildir. Karl Marks, Almanya doğumlu omasına rağmen, 1849 yılında Londra'ya gelmiş ve ses getiren tüm kitapları burada basılmıştır. İngiltere'deki ilk yıllarda İngiliz Başbakan Lord Palmerston'dan destek almıştır. Palmerston, Kırım Savaşı'nın ve Amerikan iç savaşının mimarı olarak bilinir. Marks'ın görüşleri, İngiliz ekonomist Adam Smith'den etkilenmiştir.⁵¹¹ İlginçtir ki, Smith, vahşi kapitalizmin savunucusudur. Gerçekte Marks'ın ekonomik görüşleri, City of London'daki bankaların ve özellikle The House of Rothschild (Rothschild Bankası)'in uygulamaları ile aynı doğrultudadır.

Marks'la birlikte komünist ideolojiyi şekillendiren Friedrich Engels de burjuvaziye mensuptur. Babası ünlü bir fabrikatör olan Engels hayatının büyük bölümünü İngiltere'de geçirmiştir. Engels, en tanınmış kitabı *İngiltere'de İşçi Sınıfının Durumu*'nu, Marks ise *Das Kapital*'i İngiltere'de yazmış ve basmıştır. İlkisinin ortak kitabı olan *Komünist Manifesto* da ilk kez İngiltere'de basılmıştır.

Marks, yazılarında genellikle İngiliz emperyalizmini övmektedir. İngiltere'nin Hindistan'ı işgali sırasında öldürülen binlerce insanın "bir önemi olmadığı, bunun dolaylı olarak evrensel adalet ve mutluluk getireceğini" iddia etmiştir. (Öldürülen masumları tenzih ederiz.)

Bolşeviklerin lideri Lenin de, uzun yıllar İngiltere'de kalmıştır. Partinin yayın organı ISKRA, İngiltere'de basılıp Rusya'ya gizlice sokulmuştur.⁵¹² Lenin *Materyalizm ve Ampiryokritisizm* isimli kitabını British Museum Kütüphanesi'nde yazmıştır.⁵¹³ Kütüphaneye giriş için özel izin gerekmektedir; Lenin yıllarca bu izni alabilmiştir. O dönemde kütüphaneler gizli servisler tarafından buluşma ve bilgi aktarma yeri olarak kullanılmaktadır. Kütüphane kayıtlarında da Lenin'in yüzlerce kez giriş yaptığı görülmektedir. Lenin, kütüphanede birçok küçük konferans da vermiştir. Komünist liderler Georgi Plekhanov, Maxim Litvinov, Leon Trotsky ve Maksim Gorky de kütüphaneyi düzenli kullanlardandır.

Karl Marks, *Das Kapital* başta olmak üzere bütün büyük eserlerini Londra'da yayınlamış, Lenin ise *Materyalizm ve Ampiryokritizm* isimli kitabını, British Museum Kütüphanesi'nde yazmıştır. Resimlerde British Museum Kütüphanesi'nin temsili resmi ve Marks'ın British Library'e giriş kartı görülmektedir. (Altta) Lenin ve Stalin'in ilk defa görüştükleri Londra'daki Crown Tavern

Birçok yazar, Lenin'in kapitalizmi yıkmayı amaçlayan en önemli eserlerini kapitalizmin kalesi İngiltere'de yazmış olmasını şaşırtıcı bulur. Devlet desteği olmadan bu kadar faaliyet yapılmasının imkansız olduğunu yazar. Bilmedikleri şey ise, Lenin'in Bolşevik ihtilalinin tüm altyapısının, İngiliz derin devleti tarafından hazırlanmış olmasıdır.

Lenin ve Stalin ilk defa 1907'de Londra'da görüşmüştür. Buluşukları yerin adı "Crown Tavern" yani "Kraliyet Tavernası"dır.⁵¹⁴ Lenin'in ve Trotsky'nin de Bolşevik ihtilali için örgütledikleri yer Londra'dır. Trotsky'ye ideolojik eğitimi, İngiliz istihbarat ajanı ve silah tüccarı Alexander Parvus

Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi, en önemli kongrelerini Londra'da yapmış ve ardından bu oluşum, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ne dönüştürüştür. Resimde Londra'da toplanan parti üyeleri, Lenin ile birlikte

vermiştir.⁵¹⁵ Bolşevik ihtilalini ise Jacob Schiff, Morgan Ailesi, Rockefeller Ailesi, National City Bank, Rothschild Ailesi ve Lord Alfred Milner gibi İngiliz kasalar finanse etmiştir.⁵¹⁶

Bolşeviklere ait olan Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi, en önemli kongrelerini hep Londra'da yapmıştır. 1907 yılındaki kongrede 300'den fazla komünist delege yer almıştır.⁵¹⁷ Bu parti daha sonra Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ne dönüşecektir.

1917'de Rockefeller'in verdiği yüklü miktar para kullanılmış ve 300'e yakın ihtilacı, New York'tan Rusya'ya doğru yola çıkmıştır.⁵¹⁸ Yolda, söz konusu ihtilacılar Kanada istihbaratı tarafından tutuklanınca İngiliz Başbakanı Lloyd George devreye girmiştir ve ihtilacılar serbest bırakılmıştır.

İngiliz derin devletinin Bolşevikleri örgütlemesinin en büyük sebebi, Rus İmparatorluğu'nu ihtilalle yıkıp iç savaşa sürüklemektir. Nitekim bu gerçekleşmiş, Rusya'da Çarlık yıkılmış, Çar ve tüm ailesi idam edilmiş ve kitlelerin katledildiği komünist Sovyetler Birliği kurulmuştur. İngiliz derin devletinin bu hamlesiyle bir nesil, korkunç katliamlara maruz kalmıştır. Bunun sonucunda İngiliz derin devletinin istediği olmuş, komünist yönetimin iktidarı ile ülke istikrarını yitirmiştir. Hatırlanacağı gibi İngiliz derin devletinin hayali, Avrupa'da da buna benzer bir yöntem kullanıp yeni bir federal komünist rejim getirmektedir.

Rusya'da gerçekleşen Bolşevik ihtilali, İngiliz derin devleti tarafından organize edilmiştir.

ABD'li eski istihbaratçı Dr. John Coleman söz konusu hileli diplomasiyi şu şekilde tarif etmiştir:

Yıllar sonra okuduğum belgelerde, De Gaulle, Çar Nicholas II ve Rus halkına karşı başarıyla düzenlenen hileli diplomasiyi açıkça hatırlatarak OSS başkanı Allen Dulles'u kinamiştir.

Hilenin ayrılmaz bir parçası da İngiltere, Fransa ve Amerika güçler birliğinin 23 Haziran 1918'de Amerikan Tümgeneral Frederick Poole tarafından Murmansk'a yerleştirilmesidir. Amaç, görünüşte Ruslara, Bolşeviklere karşı mücadelelerinde yardımcı olmaktadır. Müttefik güçler, 2 Ağustos'ta çatışmaların yaşandığı Archangel'e doğru harekete geçtiğinde Fransızlar, orada olma nedenlerinin gerçekten de Bolşeviklere saldırmak olduğuna inanmışlardır; ki gerçekten de burada çatışma yaşanmıştır. Fakat aslında, buraya gönderilen kuvvetlerin üç amacı vardı:

- (a) İngiltere ve Amerika'yı Bolşeviklere karşı savaşmış gibi göstermek,
- (b) Rus Ordusu'nun bölgedeki silah ve mühimmatlarını sakladığı büyük depoyu korumak,
- (c) Lenin'i yabancı askeri güçleri püskürtmeye çalışan anavatanın kurtarıcısı gibi göstererek, halkı, Lenin'i destekleyecek hale getirmek.⁵¹⁹

Coleman, Bolşevik devriminin İngiliz istihbaratı tarafından nasıl maddi ve lojistik anlamda desteklendiğini ise şu sözlerle ifade etmektedir:

Londra'daki Whitehall arşivlerinde inceleyebildiğim belgeler, ikinci nesil MI5 ajanlarından (George Alexander) Hill'in faaliyetlerine ilişkin çok şey söylemektedir. Hill'in babası görünüşe göre Çar Nicholas II döneminde Selanik ile bağlantılıları olan Musevi tüccar kesiminde oldukça aktiftir. Hill'in Londra'da yaşayan oğlu George, MI5'in Bolşevikleri destekleyen Wall Street ve City of London finanslarının kuryesidir. Para, Londra'daki tiyatro ekibinin çok sevdiği bir isim olan Maxim Gorky ile iletilmektedir. 1916 yılında MI6'te görev almış ve MI6 başkanı Sir Mansfield Cumming tarafından Selanik'e gönderilmiştir. Hill, Selanik'ten Cumming'e, Bolşevikler'in on yıldır hazırladığı, yaklaşan devrimle ilişkili gelişmelere dair istihbarat bilgilerini bildirmiştir. 17 Kasım 1917 tarihinde Cumming, Hill'i Moskova'ya gönderilmiştir ve Hill burada Alexander Helphand Parvus'un tavsiyesi üzerine Leon Trotsky'e şahsi yardımدا bulunmuştur.

Hill, kendisi ile Trotsky'nin kurduğu GRU'nun temelini oluşturan askeri bir istihbarat planı hazırlamıştır.⁵²⁰

Görülebildiği gibi İngiliz derin devleti, başından beri bütün dünyaya yalan söylemiştir. Dünyada beliren komünist rejimler, tamamen İngiliz derin devletinin denetiminde ve desteğiyle gelişmiştir.

Tüm altyapı hazırlanmış, askeri ve mali her türlü destek sağlanmıştır. Söz konusu komünistler, Londra'da eğitilmiş, en büyük eserlerini Londra'da pazarlamışlardır. İngiliz derin devletinin himayesindeki İngiliz istihbaratının desteğini almış, diledikleri her yerden bilgi ve lojistik destek alabilmiş ve tarihin en büyük zulüm sistemlerinden birini kurmuşlardır.

Neo-komünizm, bugün İngiliz derin devleti tarafından halen desteklenen ve sürekli olarak yesertilen bir konudur. Avrupa'da komünizm destekçileri oldukça güçlenmiş konumdadır. Bu kişilerin, Avrupa Birliği'ni bir komünist birlik haline getirme hayali devam etmektedir. ABD'de tümüyle komünist bir geçmişe sahip olan Barack Obama, İngiliz derin devletinin desteğiyle iki dönem başkan seçilmiş ve ABD gibi komünizm karşıtı bir ülkede, pek çok komünizm yanlısı sistem yesertilmiştir. (Konu hakkında detaylı bilgiyi kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz) Bunun hemen ardından yine İngiliz derin devletinin kontrolü altında bulunan Hillary Clinton'ın başkanlığı için müthiş bir lobi ve propaganda çalışması yapılmış, fakat İngiliz derin devletinin karşısına beklenmeyen bazı durumlar çıkmıştır. Düşünce kuruluşlarının Trump karşıtı kara propagandalarına, Londra'dan desteklenen Hillary Clinton yanlısı lobilere ve yoğun medya desteğine rağmen Donald Trump yeni ABD Başkanı olmuştur. Bu, İngiliz derin devleti için beklenmedik bir durumdur. Bu, artık dünyanın İngiliz derin devletinin planlarına göre değil, Mehdiyet'e göre şekillendiğinin bir kanıdır.

Elbette bu sonuç karşısında İngiliz derin devleti boş durmamış, Donald Trump üzerindeki baskısı ve yaptırımlarına çoktan başlamıştır. Daha ilk günden

Sosyalist bir geçmiş sahip olan Obama, İngiliz derin devletinin desteği ile ikinci kez seçimi kazanmış ve ABD'de pek çok komünizm yanlısı sistem yesertilmiştir.

Trump'ın iktidara gelme-
siyle hemen devreye gi-
ren Mor Devrim, tanıkık
bir Açık Toplum uygula-
masydı. Devrimin adı, ho-
moseksüellik vurgusu için
özel olarak seçilmişti.

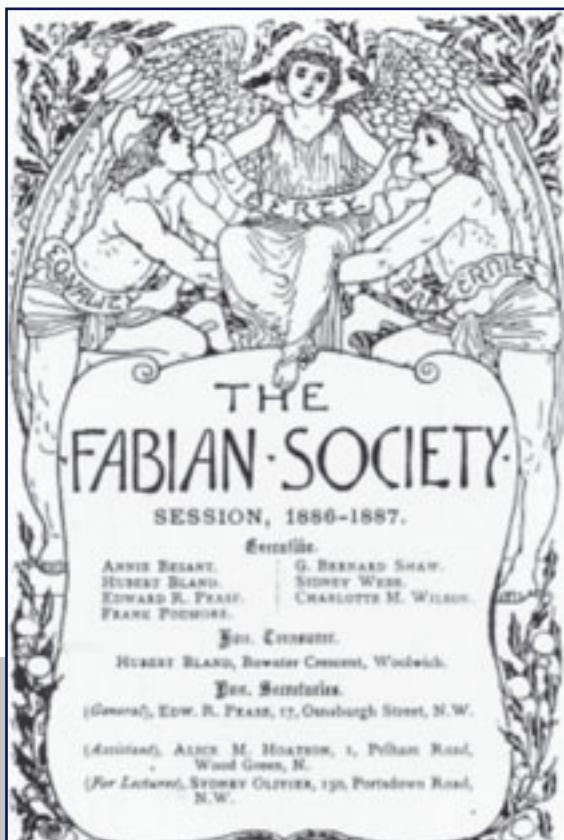
Hillary Clinton için müthiş bir lobi ve propaganda çalışması yapmış olan İngiliz derin devleti, istedığını bulamamıştır. Bunun üzerine derhal, Turmp'ı İngiliz derin devletine boyun eğdirme çalışmaları başlamıştır.

İngiliz derin devleti tarafından Trump'ın masasına Churchill heykeli yerleştirmiştir. Daha sonuçların ilk açıklanmasıyla örtülü operasyonlar başlamış, Soros yöntemi olan halk ayaklanmalarının kıvılcımı atılmış ve "ya tutursa" mantığıyla sivil darbe girişimleri organize edilmiştir. Kısa süre sonra Amerikan medyasında bu protestoların da arkasında Soros olduğu belirtilerek ayaklanma şekline bürünen protestolar "Mor Devrim" olarak isimlendirilmiştir.⁵²¹ Trump Başkan seçilince ABD'de seçimlerde usulsüzlük yapıldığı iddiaları ay-yuka çıkmış, hem halk nezdinde huzursuzluk yaratılmış hem de çeşitli yön-temlerle Rusya suçlanarak Rusya'ya yönelik ABD kongresinin onayladığı yap-tırmalar için altyapı hazırlanmıştır.

Neo-komünizm Adına Kullanılan Bir Araç: Fabian Derneği

İngiliz derin devletinin mekanizmasını anlamak için Fabian Topluluğunu ve bu topluluğun ideolojisi olan Fabianizmi de yakından incelemekte yarar bulunmaktadır.

Fabianizm deyimi "Fabian Derneği" isimli kuruluştan türemiştir. Bu dernek 4 Ocak 1884 tarihinde Londra'da The Fellowship of the New Life isimli derneğin (Yeni Hayat Topluluğu'nun) bir kolu olarak kurulmuştur.⁵²² Dernek, katılımcıları sayesinde kısa zamanda akademik bir hüviyete bürünmüştür ve toplantılarını uzun yıllar boyunca Londra'nın merkezinde Strand Yolu üzerinde çok popüler bir mekan olan Essex Hall'da gerçekleştirmiştir.⁵²³

Neo-komünizm akımının öncü kurumlarından biri olan Fabian Derneği, kuruluş yıllarda

Kurulduğu andan itibaren İngiliz siyasetine nüfuz eden Fabianlar, özellikle İşçi Partisi'ne hakim görüntü çizmişlerdir. 1923'te 20'den fazla Fabian üyesi İngiliz Parlamentosu'na girmiş, bunlardan 5'i İşçi Partisi'nden İngiliz eski Başbakanı Ramsay MacDonalds'ın kabinesinde yer almıştır.⁵²⁴

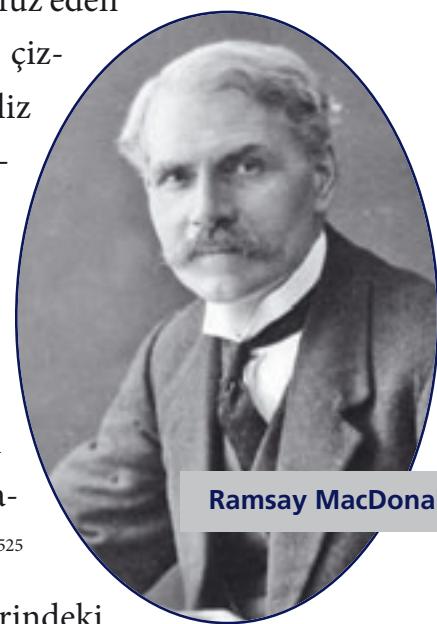
Geçmişte olduğu gibi bugün de pek çok Fabian, İngiltere'de önemli devlet kademelerinde görev yapmaktadır. Tony Blair, Gordon Brown, Robin Cook, Jack Straw, David Blunkett günümüzün tanınmış Fabian siyasetçilerinden sadece birkaçıdır.⁵²⁵

İngiliz derin devletinin Fabian Topluluğu üzerindeki etkisi ve kontrolü uzun bir geçmişe dayanmaktadır. Kendilerini sosyalist olarak tanımlamalarına karşın faşist unsurlara bile açık kapı bırakınca Fabianlar, gerek İngiltere'de gerekse İngiltere dışında İngiliz derin devletinin politikalarını yürütmekle görevlendirilmişlerdir.

Fabianizm, İngiliz derin devletinin kendisi için biçimlendirdiği İngiliz Hristiyanlığı, İngiliz Şiiliği ya da İngiliz Liberalizmi (Açık Toplum) gibi çok sayıdaki araçtan birisidir. Bu nedenle Fabianizmi "İngiliz Sosyalizmi" olarak nitelendirmek hiç de yanlış olmayacağındır. Dernek, temelde sosyalist bir toplum kurulması amacıyla üzerine yapılmıştır.

1903 ve 1908 yılları arasında sosyalist düşüncenin İngiltere'de popüler olmasına birlikte Fabian Derneği de büyümüş ve bu dönemin sonunda, üye sayısı üç katına çıkarak 2500 kişiyi bulmuştur. 1912'de, Üniversite Sosyalist Federasyonu adıyla derneğin öğrenci bölümünü açılmış ve I. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla bu grubun üye sayısı 500'leri geçmiştir.⁵²⁶

Fabian Derneği'nin argümanlarına bakılacak olursa her fırسatta sosyalizm-komünizmi savunduğu görülür. Nitekim Fabian dijital kütüphanesinde şu ifadelere yer verilmiştir: "*Marks, İngiliz işçi sınıfı hareketine gerçekten büyük katkı yaptı ve o zamandan beri onu etkilemeye devam etti. Tarih hakkında daha derin bir anlayış verdi ve işçi sınıflarının kendi zamanlarının tarihini yorumlamalarına ve kendilerini anlamalarına yardımcı olan bir temel verdi.*"⁵²⁷

Ramsay MacDonalds

Dijital kütüphanedeki bir başka Fabian eserinde ise şu ifadeler yer almaktadır:

*"...sosyalist mekanizmlardan herhangi bir şekilde yararlanabilmek için, bunun sonucunda ortaya çıkacak olan yaşam hakkında fikir sahibi olmak gereklidir diye düşünüyorum. Komünizm veya sosyalizm ile neyi kastettiğimizi anlatmama izin verin. Bir bütün halindeki sosyalizm ve komünizm arasında bana göre bir fark yoktur. Komünizm aslında sosyalizmi tamamlıyor: Sosyalizm, militant olmaktan çıçıp muzaffer olduğunda, komünizm olacak."*⁵²⁸

Fabian Derneği, sosyalist fikirlerini ilk ortaya attığı zamandan itibaren hızla dönemin onde gelen isimlerini etkilemiştir. Bu isimler arasında George Bernard Shaw, H. G. Wells, Annie Besant, Graham Wallas, Charles Marson, Sydney Olivier, Oliver Lodge, Ramsay MacDonald ve Emmeline Pankhurst yer almaktadır. Bertrand Russell bile –sonradan ayrılmışsa da– derneğin bir üyesi olmuştur.

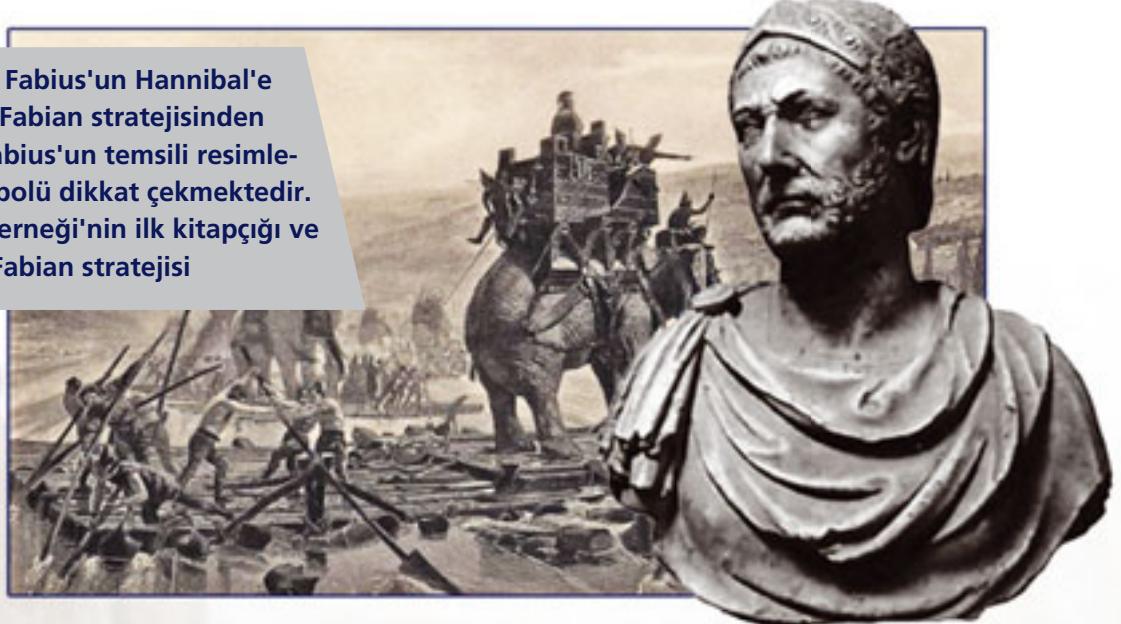
Fabian mensuplarının özelliği, sosyalist bir düzenin tesis edilmesi için, sınıfal devrimi bir şart olarak görmeleridir. Sınıfsal devrim modelinin temelinde ise sınıf çatışması, bir başka deyişle burjuvazi ile proletaryanın savaşı yatkınlıktaştır. Tüm insanlık tarihi boyunca gelişen bu sözde sınıf çatışması,

Marksistlere göre artık son aşamasına gelmiştir. Yani daha önce belirttiğim gibi, Marksistler şu anda, komünizmin dünya çapında atacağı sözde dev adımı beklemektedirler.

Fabian fikirlerinden etkilenen George Bernard Shaw ve şu anda müze olarak kullanılmakta olan evi

Fabian Derneği, Fabius'un Hannibal'e karşı kullandığı Fabian stratejisinden esinlenmiştir. Fabius'un temsili resimlerinde de fil sembolü dikkat çekmektedir. (Altta) Fabian Derneği' nin ilk kitapçığı ve üzerinde yazılı Fabian stratejisi

Onun da İngiliz derin devletinin himayesinde, Fabian gibi kurumlar vesilesiyle olacağını ummaktadırlar.

Derneğin ismi, Romalı General Quintus Fabius Maximus Verrucosus'un kullandığı Fabian Stratejisi'nden esinlenerek konulmuştur. Fabius, ünlü general Hannibal'ın komutasındaki düşman ordusuna doğrudan hücum etmek yerine, onlara karşı taciz ve yıpratma taktikleri uygulamış, bu sayede düşmanın yorgun düşürmüştür.⁵²⁹

Buradan esinlenerek uygulanan strateji, Fabian Derneği' nin ilk yayına rından yayınlanan kitapçıkların birinin kapağında şu şekilde açıklanmaktadır:

*Şu an, çoğu kişinin kendisini eleştirmesine rağmen, Fabius'un Hannibal ile savaşırken yaptığı yapmalı, sabırla beklemelisiniz. Ama zamanı geldiğinde Fabius'un yaptığı gibi güçlü bir şekilde vurmalısınız. Yoksa bekleyişiniz faydasız ve başarısız olur.*⁵³⁰

"For the right moment you must wait, as FABIUS did most patiently, when warring against HANNIBAL, though many censured his delays; but when the time comes you must strike hard, as FABIUS did, or your waiting will be in vain, and fruitless."

FABIAN SOCIETY
Enquiries: Ground Floor

Bu açıklama, tıpkı Fabian gibi, Fabianların da mevcut düzeni yıpratacak, sistemi kendi ideallerine dönüştürecek adımlar atacağını, zamanı geldiğinde de son darbeyi indirmeyi planladığı açıkça ifade etmektedir. Bu, aynı zamanda, daha önce belirttiğimiz gibi Lenin'in "bir adım ileri, iki adım geri" stratejisinin uygulamasını tarif etmektedir. Bu stratejiyi açıklayan bir başka sembol de derneğin kuzu postu içindeki kurt sembolüdür.

Kendi ifadelerinden ve sembollerinden de açıkça anlaşılabilecegi gibi Fabian Topluluğu, gerçek yıkıcı amaçlarını sinsice gizlemeyi bir "savaş taktiği" olarak görmektedir. Bu taktik, hatırlanacağı gibi, İngiliz derin devletinin sıkılıkla başvurduğu bir yöntemdir. Osmanlı da, tam olarak bu yöntemle İngiliz derin devleti tarafından yıkılmıştır.

Fabian politikasının en somut örneklerinden birinin, İşçi Partisi lideri, İngiltere eski Başbakanı Tony Blair'in izlediği politika olduğu söylenebilir. Blair, sol görüşlü İşçi Partisi lideri olarak Başkanlığı koltuğuna oturmuş, fakat sağ çizgiye oldukça yakın politikalar izlemiştir. Irak'ın işgaline karar veren ve ABD'nin Cumhuriyetçi Parti lideri Bush'un Irak'ı işgalini sağlayan kişi Blair'dir. Blair, bir yalan üzerine Irak işgalini başlatarak 1.2 milyon insanın şehit olmasına, milyonlarca insanı barındıran bir ülkenin kan, şiddet ve terör bağına saplanması, ekonomisinin çöküp istikrarını tamamen kaybetmesine sebep olan kişidir. Bütün bunların ardından Blair, daha önce detaylı incelediğimiz gibi, bir özür açıklaması ile Irak işgali sorumluluğunu üzerine almış, bu defa dürüst, mağdur Başkan imajı ile kendini göstermiştir. Üstlendiği görevleri bundan sonra da yerine getirmeye devam etmiş ve ardından homo-

seksüellerin savunucusu olarak ortaya çıkmıştır. "Tony Blair Faith Foundation" adında bir vakıf kurarak kendince İslam'ı içерiden dejenere etmeye çalışmıştır.

Özetle, İngiliz derin devletinin gösterdiği politika ne tarafı işaret ederse, derin devletin kontrolü altındaki Blair ilginç bir şekilde o taraftadır.

Blair'in sol görüşlü bir partiyi temsilen aktif politikada yer almasının sonrasında, iş hayatına atılarak bazı çok uluslu şirketlerle çeşitli ülkelere danışmanlık hizmeti vermesini pek çokları, "kuzu postundaki kurt" örneği olarak tanımlamışlardır.⁵³¹ Sosyalist görünüp kapitalist uygulamalar gerçekleştirdiğinden Blair'in bu tutumu, sosyalist-komünist felsefeyi savunanlar tarafından çok eleştirilmiştir. Oysa gerçekten bu da bir komünist taktiktir.

Fabianların kullandığı "kuzu postu içindeki kurt" sembolü, sonradan olumsuz çağrımlara neden olduğu gereklisi ile vakıf tarafından kaldırılmıştır. Fabian Topluluğu'nun bugünkü sembolü tek ayağını vurmak üzere kaldırılmış olan kızgın bir kaplumbağadır.⁵³² Öfke dolu kaplumbağanın altında yazan "*When I strike I strike hard*" (vurduğum zaman sert vururum) ibaresi Fabianlar'ın yavaş ve derinden gidip hedefini tek hamlede yıkma stratejisini vurgulamaktadır.

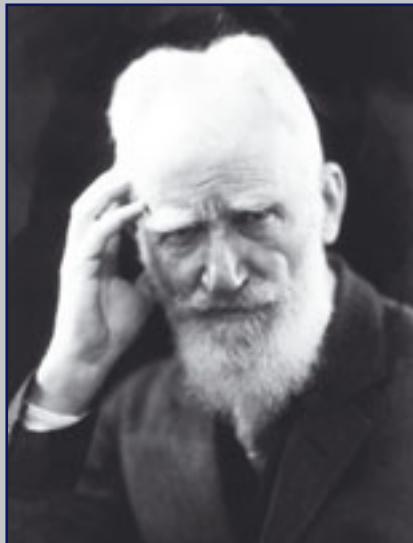
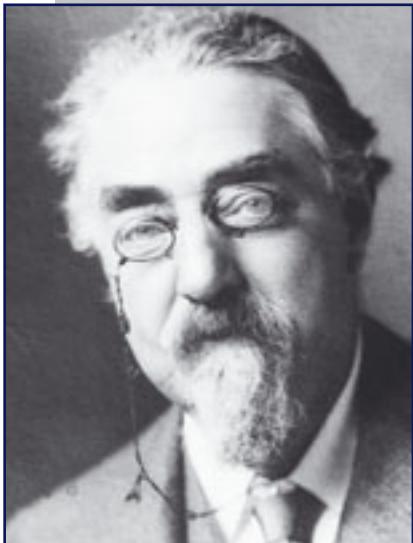

Yazar Jon Perdue'ye göre, "*Fabian Derneği'nin logosu olan kaplumbağa, grubun yavaşça ve sezdirmeden sosyalizme geçiş isteğini, armasında bulunan kuzu postu içindeki kurt ise, bu amaca ulaşmak için kullandığı metodу simgelemektedir*".⁵³³ Kuşkusuz vurulan "sert darbe", Lenin'in "bir adım ileri, iki adım geri" felsefesindeki, komünistlerin ileri doğru atılması gereken güçlü adımı da sembolize etmektedir.

Fabian Topluluğu'nun kullandığı tanınmış sembollerden birisi de "Fabian Penceresi" olarak bilinen bir vitravdır. Fabian Penceresi, derneğin en önemli lideri olan Bernard Shaw tarafından vitray sanatçısı Caroline Townshend'e 1910 yılında yaptırılmıştır. Vitraydaki figür, Fabian Derneği Yöneticileri Shaw, Sidney Webb ve Edward R. Pease'in "yeni dünyayı inşa etmeye yardım etmelerini" temsil edilmektedir. Vitrayda, Fabian Derneği'nin arması olan koyun postu içindeki kurt sembolü de yer almaktadır. Vitrayın alt kısmında dua eder gibi diz çökmüş insanlar yer almaktadır. Bunlar o dönemin Fabian Topluluğu'nun yöneticileri ve önde gelen isimleridir. En soldaki H.G. Wells, diğerleri ile alay ederken canlandırılmıştır. Canlandırılanlar arasında, soldan üçüncü sırada Tolstoy'un çevirmenliğini yapan bir başka Fabian üyesi Aylmer Maude ve en sağda vitrayı yapan Caroline Townshend vardır.⁵³⁴

Vitrayın üst kısmında bir örsün üstünde kor haline gelmiş dünyayı elle-rindeki çekiçlerle şekillendiren iki demirciye yer verilmiştir. Bu iki demirci Sidney Webb ve Edward R. Pease'dir. Kuzu postu içindeki kurt sembolü demircilerin tam olarak arkasındadır. Altta, diz çökmüş olarak sıralanmış kişilerin ortasında üst üste dizili kitaplar mevcuttur. Kitapların isimleri "Endüstriyel Demokrasi", "Ticaret Sendikasının Tarihi", "İngiliz Yerel Yönetimi", "Fabian Risaleleri ve Makaleleri" gibi Fabian görüşünü yansıtan konuları içermektedir. Vitrayın teması ve figürde yer verilen karakterler Fabianlar'a özgü olmasına karşın tamamen mistik bir havaya sahiptir. Bu özellik, Fabianizm'in adeta bir dini inanç gibi benimsenmesini ya da Fabianizm inancı altında yeni bir dünyanın şekillendirileceğini anlatmaktadır.

Vitray, Bernard Shaw'ın doğumunun 150. yıldönümünde, Tony Blair'in vitrayın önünde poz vermesi ile yeniden kamuoyunun gündeminde yer almıştır.⁵³⁵

Fabian Derneği vitrayının üzerinde, kuzu postundaki kurt arması ve kor haline gelmiş olan dünyayı çekiçlerle şekillendiren demirciler vardır. Vitraydaki figür, yukarıda resimleri görülen (soldan sağa) Sidney Webb, Bernard Shaw ve Edward R. Pease'in "yeni dünyayı inşaya yardım etmelerini" temsil eder. (Solda) Tony Blair, vitrayın önünde poz verirken

İngiliz Derin Devleti ve Fabian Topluluğu'nun Ortak Amacı: Dünya Hakimiyeti

Fabian Topluluğu, bütün dünya çapında komünistleşmiş bir toplum oluşturmayı kendine hedef edinmiştir. Bunun da ötesinde, Fabianlar'ın önemli amaçlarından birisi de İşçi Partisi, Sosyalist Enternasyonal ve Birleşmiş Milletler gibi bazı öncü örgütler aracılığıyla sosyalist bir dünya hükümeti kurmaktır.⁵³⁶

Bu hedef, İngiltere'de önemli bir Fabian oluşumu olan İşçi Partisi'nin manifestosunda şöyle yer almıştır:

*İşçi, güçlü bir Birleşmiş Milletler'in dünya hükümetine dönüşmesinin temeli olarak, doğu-batı işbirliğinin kurulması konusundaki uzun vadeli inancına sadık kaldı ... Bizim için dünya hükümeti nihai hedef ve Birleşmiş Milletler seçilen araçtır.*⁵³⁷

Bu ifadeler, daha önce detaylı incelediğimiz gibi, Birleşmiş Milletler'in de, İngiliz derin devleti tarafından其实 bu amaç için kurgulanmış olduğunu gözler önüne sermektedir.

Umutumuz şudur ki, sinsi planlar her ne olursa olsun, BM, bilerek veya bilmeyerek İngiliz derin devletinin bu amacına hizmet etmeyecek; ülkeleri "barış" çatısı altında birlestirecek ve kirli planları durdurmak üzere ittifakı güçlendirecektir.

Fabian Derneği tarafından basılmış, sosyalist içerikli kitaplar. Bu kitaplardan sağdakinin editörlüğü, Bernard Shaw tarafından yapılmıştır.

Fabianlar, sadece işçi sınıfı ya da emekçiler üzerinde değil, modern toplumun bütünü üzerinde tam kontrol sağlamak için çalışmaktadır. Bununla da yetinmemiş tüm İngiliz vatandaşlarını "kendi faydaları ve iyilikleri" için ele geçirmek ve kontrol altında tutmak istediklerini deklare etmişlerdir.⁵³⁸ Bu amaçla; siyasete ek olarak, eğitimi, kültürü, ekonomiyi, hukuk sistemini ve hatta tıp ve din alanlarını kontrol etmek için çaba harcamaktadır. Bunun için birbiriyle bağlantılı çok çeşitli Fabian organizasyonları gerçekleştirilmiştir. Bunların bazıları şunlardır:

Eğitim: London School of Economics (Londra Ekonomi Okulu) gibi üniversite toplulukları ve okullar,

Kültür: Yeni Çağ Hareketi, Merkez Sanat ve El Sanatları Okulu, Leeds Sanat Kulübü, Fabian Sanat Grubu ve Sahne Topluluğu

Ekonomi: London School of Economics (Londra Ekonomi Okulu) ve Royal Economic Society (Kraliyet Ekonomi Derneği)

Hukuk: Haldane Sosyalist Avukatlar Derneği

Tıp: Sosyalist Tıp Birliği

Din: İşçi Kilise Hareketi (daha sonra Sosyalist Kilise Hareketi ismini almıştır), Hristiyan Sosyalist Haçlı Seferi, Hristiyan Sosyalist Ligi ve Hristiyan Sosyalist Hareketi⁵³⁹

Fabianlar'ın tüm bu çabaları ile, yavaş yavaş değişimi içeren bir toplum mühendisliği projesi oluşturulmuştur. Geniş bir faaliyet alanı içeren bu proje, Fabianlar'ın, günlük hayatın her alanına nüfuz etmelerine imkan tanımıştır. Fabianlar'ın toplum projeleri sebebiyle sahip oldukları geniş imkanları, dinin sosyal hayattan tamamen çekildiği bir toplum peşinde koşan İngiliz derin devletine büyük fırsatlar sunmuştur.

Fabianlar, dine karşı Darwinizm'in yılmaz savunucularıdır. London School of Economics'in (Londra Ekonomi Okulu) dijital kütüphanesinde yer alan onlarca Darwinist seminer haberi ve içeriği mevcuttur.⁵⁴⁰ Fabianlar, İngiliz derin devletinin homoseksüelliği savunma ve yayma misyonunda da görev almaktadırlar.⁵⁴¹ Bu konuda en tanınmış isim ise, daha önce çeşitli delillerle tanıttığımız Tony Blair'dır.

İngiliz derin devletinin önemli kalelerinden sayılan London School of Economics, tarihte de şimdi de homoseksüel destekçisi eylemlerde boy göstermiştir.

Fabianlar, kuruldukları ilk dönemden itibaren toplum mühendisliği işine soyunmuşlardır. Bu toplum mühendisliğinin nihai hedefinde demokrasiye yer yoktur. Din karşılığı ile tanınan, Fabian Derneği'nin onde gelen kadın üyesi Annie Besant, demokrasi yerine "seçkinci bir sosyalizmin" medeniyet için şart olduğunu söylemiştir:

Çoğunluğun oyları ile kontrol edilen, rakamlarla yönlendirilen demokratik bir sosyalizm, hiçbir zaman başarılı olamaz. Görev ile kontrol edilen, akıl ile yönlendirilen gerçek bir aristokratik sosyalizm, medenileşme yolundaki bir sonraki adım olacaktır.⁵⁴²

Fabianlar, emperyalist sömürgecilik hareketi olan Güney Afrika'daki Boer Savaşı'nda İngiliz derin devletinin şiddet dolu politikalarına destek sunmuşlardır. Bunun nedeni Fabianlar'ın, Boerler gibi kendilerince küçük gördükleri milletleri imparatorluk döneminde "çağ dışı" olarak kabul etmeleridir.⁵⁴³ (Tüm siyahi kardeşlerimizi tenzih ederiz)

Fabianlar, Güney Afrika'daki Boer Savaşı'nda da İngiliz derin devletinin şiddet dolu politikalarına destek sunmuşlardır.

South African War

Butcher's Bill, 1900.

Presented with Joe G.'s Compliments to
John Bull, Esq.

İngiliz Derin Devleti İçin Kilit Bir Merkez: London School of Economics

London School of Economics'i (Londra Ekonomi Okulu), dört Fabian üyesi, Beatrice ve Sidney Webb, Graham Wallas ve George Bernard Shaw, Henry Hutchinson'ın Fabian Derneği'ne aktardıkları para ile kurmuştur. Bugün, Fabian Topluluğu ve Londra Ekonomi Okulu birbiriyle yakın bağlantı içinde çalışmaya devam etmektedir. Okulun, Fabian Topluluğu'na ait kapsamlı belgeler ve fotoğraflar içeren bir arşivi bulunmaktadır. Ayrıca meşhur Fabian Vitrayı da burada bulunmaktadır.¹

Bu okul, İngiliz derin devleti ile ilişkili pek çok yerli ve yabancı iş adamının, siyasetçinin ve akademisyenin yetiştirdiği bir okul haline gelmiştir.

Bu kişilerden birisi de kapitalist dünyanın önde gelen isimlerinden biri olan David Rockefeller'dır. Gizli bir Fabian olan Rockefeller, Harvard'da Fabian Sosyalizmi üzerine sempati dolu bir tez yazmış ve Fabian Topluluğu'na ait Londra Ekonomi Okulu'nda sol kanat ekonomisi okumuştur. Rockefeller ailesi, 1920'lardan itibaren başta Londra Ekonomi Okulu olmak üzere sayısız Fabian projesini finanse etmiştir.²

(Üstte) London School of Economics'i protesto eden öğrenciler, ellerinde "Eğitim Parayla Olmaz" sloganı taşıyorlar.

Kapitalist dünyanın önde gelen isimlerini yetiştiren London School of Economics önünde, okulun kapitalist yapısını protesto eden öğrenciler görülmektedir.

1. Fabian Society, The Fabian Story, <http://www.fabians.org.uk/about/the-fabian-story/>
Ioan Ratiu, The Milner-Fabian Conspiracy: How an International Elite is Taking Over and
2. Destroying Europe, America and the World, Richmond, Free Europe Books; 1. Baskı, 2012 ISBN 978-0957426207

İngiliz Derin Devletinin Uluslararası Fabian Ağı

Fabian Topluluğu mensupları, arada demokratik değerlerden, özgürlüklerden bahsetseler de, bu durum topluluğun gerçek yaklaşımını göstermemektedir. Fabian Topluluğu'nun nihai hedefinin komünist bir diktatörlük olduğu, dernek temsilcileri tarafından yapılan açıklamalarda ve derneğin faaliyetlerinde gün yüzüne çıkmıştır.

Fabian Topluluğu'nun iki önde gelen ismi olan Sidney Webb ve Bernard Shaw, 1931'de Sovyetler Birliği'ni ziyaret etmişlerdir. Shaw bu ziyaretinde, Lord ve Lady Astor eşliğinde, yaklaşık üç saat boyunca Stalin ile görüşmüştür. Shaw gerek bu görüşmede gerekse görüşme sonrasında Stalin'e ve onun katiyamcı rejimine büyük övgüler yağıdirmiştir.⁵⁴⁴

Webb, Rus komünizminin başarıları için "Sovyet Komünizmi: Yeni Bir Medeniyet" başlığıyla bir propaganda yazısı yazmıştır. 1948 yılında, ölümünden iki yıl önce Shaw, "Stalin iyi bir Fabian'dır" demiştir.⁵⁴⁵

(Sağda) Bernard Shaw,
bir sosyalist mitinginde

(Altta) Shaw'ın
Moskova ziyareti

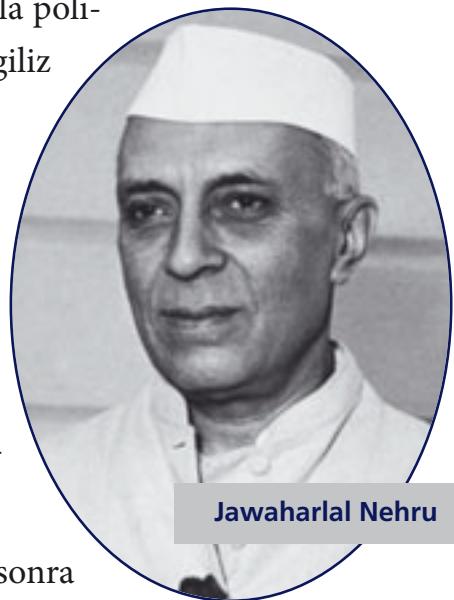
Fabianlar'ın yurt dışı ile bağlantıları sadece ziyaretlerle kısıtlı değildir. Çoğunlukla geçmişte İngiliz sömürgesi olmuş pek çok ülkenin lideri, Fabian görüşlerini sahiplenerek bunları uygulamak amacıyla politikalar geliştirmiştir. Çünkü bu liderler genellikle İngiliz derin devleti tarafından seçilmişdir.

Cebren İngiliz derin devletinin himayesine alınmış olan çeşitli ülkelerin yöneticilerinin de Fabian geleneklerine tabi olduğu görülür. Bunlardan en dikkat çeken isimlerden birisi, Hindistan'ın ilk Başbakanı Jawaharlal Nehru'dur. Nehru, Hindistan'ın ekonomi politikasının çerçevesini Fabian sosyalizminin çizgisine dayanarak belirlemiştir.⁵⁴⁶

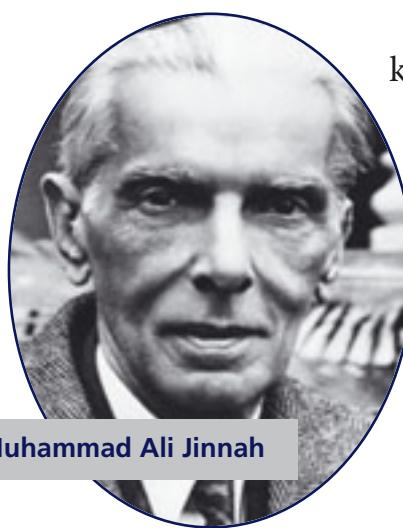
İngiltere'den ayrılmış bağımsızlığını kazandıktan sonra Fabian tarzı ekonomi sistemini benimseyen Nehru, Hindistan ekonomisini tümüyle kendisinin işlediği ve kontrol ettiği bir hale getirmiştir. Nehru yönetimindeki Hindistan'da, özel teşebbüs ve özel mülkiyet hakları desteklenmemiş ya da zorlu izinlere bağlanmıştır. Özel teşebbüsler yüksek vergiler uygulanmış ve iktisadi teşebbüsler devletleştirilmiştir. Bu da beraberinde, yoksul halka daha fazla yoksulluk getirmiştir.⁵⁴⁷ Fabianlar'ın önde gelen ismi Annie Besant, Nehru'ya akıl hocalığı yapmış ve Hindistan Ulusal Kongresi'nde de Başkanlık yapmıştır.⁵⁴⁸

İngiliz derin devletinin, Fabianlar aracılığı ile kontrol ettiği tek ülke Hindistan değildir.

Pek bilinmese de, 1930'ların başında Pakistan'ın kurucusu Muhammad Ali Jinnah da Fabian Derneği'nin hevesli bir üyesidir. Singapur'un ilk Başbakanı Lee Kuan Yew da politik felsefesinin ağırlıklı olarak Fabian Derneği'nin etkisinde kaldığını anılarında aktarmıştır (Yew daha sonraları Fabian'ın sosyalizm idealinin uygulanabilir olmadığını öne sürerek politika değişikliğine gitmiştir).⁵⁴⁹

Jawaharlal Nehru

Muhammad Ali Jinnah

Osmalı İmparatorluğu'nun parçalanmasının ardından İngiliz derin devleti, bilindiği gibi hızla Ortadoğu'ya nüfuz etmiş ancak daha sonra bu bölge ülkelerindeki resmi varlığını sonlandırmıştır. Bölgedeki varlığını yerel siyasetçilerle olan bağlar sayesinde sürdürmeye devam etmiştir. Bu bağ temelde hep Fabian ekolü üzerine olmuştur. 20. yüzyılın başlarında Fabian Derneği'nin teorisyenleri, Ortadoğu'da Arap sosyalizmini savunan Baas Hareketi'ne ilham vermiştir.⁵⁵⁰ Baas zihniyetiyle birlikte Fabianizm, özellikle Arap ülkeleri içinde komünist düşüncenin hakim olmasına olanak vermiş, aynı zamanda bu bölgelerin İngiliz derin devletinin hegemonyası altında olmasını sağlamıştır.

Baas Hareketi'nin kurucusu Michel Aflaq, bir Fabian sosyalistidir. Aflaq'ın fikirleri, Salah al-Din al-Bitar ve Zaki al-Arsuzi'nin de fikirleri ile birlikte Arap dünyasında, Irak ve Suriye'deki diktatör rejimler olarak kendini göstermiştir.⁵⁵¹ Arap sosyalizminin öne çıkan bir diğer ismi olan Mısır'daki Salamat Musa da 1909'da Fabianlar'a katılarak derneğin hevesli üyelerinden biri olmuştur.⁵⁵² Fabian sosyalizmi Ortadoğu devletlerinde büyük sanayileri, ulaşımı, bankaları hatta ithalat ve ihracat rejimlerini bile kontrol etmiştir.⁵⁵³

Fabianizm'in, zamanla dünya çapında İngilizce konuşulan ülkelerdeki komünist hareketlere büyük etkileri olmuştur. İngiltere'de başlayan Fabian Hareketi'nin, Galler, İskoçya, İrlanda ve Yeni Zelanda dışında da şubeleri ortaya çıkmıştır.

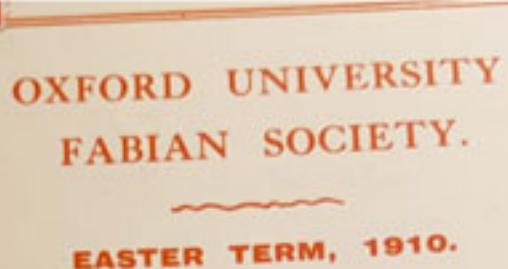
(Üstte) Fabian sosyalistlerinin Mısır'daki temsilcisi Salamat Musa
(Sağda) Baas'ın kurucusu Fabian sosyalisti Michel Aflaq
(En sağda) Baas Partisi logosu

Sosyalizm

Çeşitli Müslüman Arap ülkelerindeki Fabian sosyalistleri, bu ülkelerde Baas'in güçlenmesine ve sosyalist temelli bir sistem kurulmasına ortam hazırlamışlardır.

Oxford Üniversitesi'nde gerçekleştirilen Fabian Vakfı toplantısı

1889'da, başta Harvard olmak üzere Amerika'daki pek çok eğitim kuruğunda Fabian sosyalizmi, mevcut eğitim materyalleri ile yer edinmeye başlamıştır. 1908 yılına gelindiğinde Harvard, Princeton, NYU, Columbia ve Pennsylvania Üniversiteleri'nde Fabian şubeleri vardır. Daha sonra buralarda yetişen profesörler, Amerikan bürokrasisinde görev alarak komünizm tohumlarının Washington'a ekilmesi sağlanmıştır.⁵⁵⁴

Fabian Hareketi'nin Amerika'daki varlığı, sadece eğitimsel ya da bireysel girişimler ile sınırlı kalmamıştır. Amerikan Fabian Derneği, Şubat 1895'te, Boston'da onde gelen Hristiyan sosyalistlerden biri olan W.D.P. Bliss tarafından kurulmuş, bu grup *The American Fabian* isimli bir dergi yayınlamış ve ayrıca küçük bir seri kitapçık da çıkarmıştır. Aynı zamanlarda paralel bir organizasyon da Pasifik sahillerinde, Kaliforniya merkezli olarak sosyalist aktivist Laurence Gronlund'un etkisiyle kurulmuştur.⁵⁵⁵

ABD'de Fabian varlığından kaynaklanan İngiliz derin devletinin etkisi, özellikle demokrat parti iktidarlarında çok hissedilmektedir. Son Amerikan Başkanlarından Barack Obama Fabian sosyalistidir. ABD Temsilciler Meclisi'nde çok sayıda Fabian Sosyalisti mevcuttur.⁵⁵⁶ Cumhuriyetçi Parti'den Allen West, *Huffington Post'a*, Amerikan Kongre'sinde 80 kadar demokrat parti üyesinin komünist (Fabian) olduğuna dair bir demeç vermiştir.⁵⁵⁷

Fabian etkisini İtalya'da da görmek mümkündür. *Giustizia e Liberta* isimli anti-faşist grubun kurucusu Nello Rosselli ile erkek kardeşi Carlo Rosselli'nin savunuculuğunu yaptığı liberal sosyalizm teorisinde Fabianlar oldukça etkindir.⁵⁵⁸ İtalya'daki önemli bir diğer Fabian isim, iş adamı Adriano Olivetti'dir. Sosyalist girişimci Adriano Olivetti tarafından başlatılan Toplum Hareketi, federalizm, sosyal liberalizm ve sosyal demokrasiyle mücadele yönündeki görüşleriyle Fabianizm'e atıfta bulunan bir İtalyan partisi olmuştur.⁵⁵⁹ (Partitokrasi: Politik süreçlere, vatandaşların veya siyasi bireylerin değil de, bir veya daha fazla partinin egemen olması durumu) Son olarak 2000 yılında, Messina'da, Sicilya Fabian Derneği kurulmuştur.⁵⁶⁰

Fabian hareketinin uluslararası boyutu, sadece ülke liderleri ya da İngiltere dışındaki örgütlenmelerle sınırlı değildir. Fabianizm dünyaca ünlü uluslararası kuruluşlarda da oldukça etkilidir. Fabianlar, Milletler Cemiyeti ve Birleşmiş Milletler'in kuruluşunda yer almıştır. Bu sayede İngiliz derin devletinin stratejileri, küresel boyuttaki politikalara bile etki edebilmiştir.

(Üstte) Nello Rosselli ile erkek kardeşi Carlo Rosselli

(Üstte sağda) Adriano Olivetti

Sapkın İdeolojilere Karşı İyilerin İttifakı

Yeni ideolojiler geliştirmek ve bu ideolojileri kullanarak insanlar, toplumlar, hatta ülkeler üzerinde hegemonya kurmak, İngiliz derin devletinin yeni dünya düzenindeki mücadele metodudur. Ne acıdır ki, şu anda dünyada pek çok insan, bilinçaltı uygulamalarla bu ideolojilerin bağımlısı olduklarının, doğru sandıkları pek çok şeye aslında telkinle inandırıldıklarının, çoğu zaman sadece kendilerine aşılanmış bir fikri savunduklarının farkında bile değildirler.

Oysa bu bilinçaltı çalışması, onları kitlesel şiddet hareketlerine kolaylıkla yönlendirmekte, öfkeye daha meyilli yapmakta, dejenerasyona daha eğilimli hale getirmektedir. Bunun daha da vahim sonucu, bazı insanların bu sahte felsefeler uğruna birbirleriyle savaşacak kadar kitle psikolojisinin esiri olmalarıdır. Arap Baharı hareketleri, ülkeler arasında dinmeyen mezhep savaşları hep bu vebanın bir sonucudur.

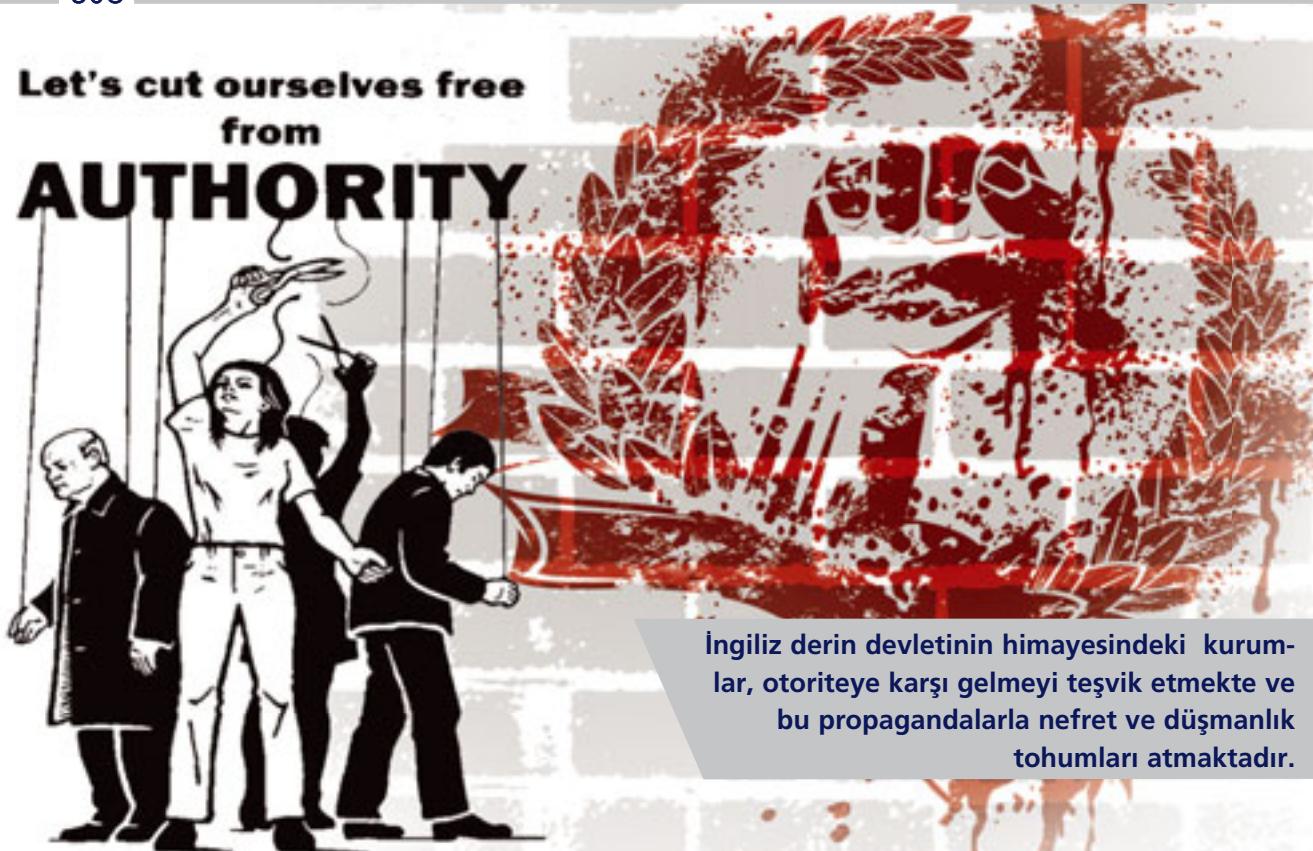
Oysa, burada genel hatlarıyla izah ettiğimiz söz konusu zihin yönlendirmenin detaylarına biraz bile dikkat vermek, insanların zihnini açacaktır. İngiliz derin devletinin oyunları, genellikle oldukça tipik ve aleni gelişir. Derin devlet, beyinleri uyuşturmayı kolaylıkla başardığından şimdije dek dikkat çekmemiş olabilir; fakat artık durum değişmiştir.

Unutulmamalıdır; İngiliz derin devletinin kullanacağı sapıkın ideolojiler, hemen her zaman benzer içerik taşıyacaktır. Dolayısıyla, onları teşhis etmek kolaydır. Derin devletin, her zaman toplumların zayıf noktalarına vurmak isteyeceği, özellikle onları güçlü kıلان milli ve manevi değerleri hedefleyen stratejiler izleyeceği akılda tutulmalıdır. Eğer toplumları isyana, saldırganlığa ve başkaldırmaya itecek bir unsur devredeyse, orada mutlaka İngiliz derin devletinin oyunu vardır.

Kötülük, hiçbir zaman kendi kendine gelişmez. Deccal, mutlaka kötülüklerin gelişmesi ve yaygınlaşmasında görev başındadır. Eğer bir yerde kötülük hakimiyeti varsa, eğer bir ortam savaş ve çatışmaya hazırlanıyorrsa, eğer sosyal dünyada nefret üslubu hakim olmuşsa, o zaman Deccal, bildiği tüm oyunları oynuyor demektir.

Buna tedbir almak mümkündür. Bunun için önce, saldırganlığın, özellikle sosyal medya yoluyla yaygınlaştırılan nefret üslubunun, dejenerasyon ve sap-

**Let's cut ourselves free
from
AUTHORITY**

İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlar, otoriteye karşı gelmeyi teşvik etmeye ve bu propagandalarla nefret ve düşmanlık tohumları atmaktadır.

kınlıklara yönelik meşrulaştırma politikasının hain bir plan olduğuna inanmak gerekmektedir. Nefret, düşmanlık ve diğer negatif duyguların tümü, insan bünyesinin reddettiği kavramlardır. Unutulmamalıdır ki, aklen, ahlaken ve vicdanen doğru olmadığı açık olan her eylem, deccali bir oyundur.

İttifak, Deccal oyunlarına karşı kuvvetli bir direnç sağlar. Örneğin, Darwinizm'le mücadele konusunda ilmi olarak ittifak etmiş bir kitle, İngiliz derin devlette köklü bir darbedir. Moda haline getirilen sapkınlıklara karşı manevi, ahlaki, ailevi değerlerini ön plana çıkarılan bir kitle, İngiliz derin devletini ciddi şekilde susturacaktır. İsyani teşvik eden toplumsal olaylara karşı birlik ve beraberliği destekleyen bir kitle mutlaka galip olacaktır. Milli değerleri korumanın, İngiliz derin devletinin gösterdiği gibi Sorosçu isyanlarla değil, milletin ittifakıyla sağlanacağını gören toplumlar, İngiliz derin devlette büyük bir ders vermiş olacaklardır.

Örneğin, 15 Temmuz direnişi, İngiliz derin devlette verilen böyle bir derstir. Mücadelenin kime karşı yapıldığını iyi bilmek ve ülkemizdeki bu ittifakı genişletmek gerekmektedir. Bu ittifaka her partiden her kişi katılmalı, vatanın bütünlüğünün desteklendiği unutulmamalı, mücadelenin partilerarası değil, İngiliz derin devlette karşı verildiği mutlaka akılda tutmalıdır. Bu, artık herkesin milli mücadeleсидir.

İngiliz derin devletinin oyunlarına karşı özellikle Türk Milleti olarak bir arada ve tetikte olmamız şarttır. Çünkü, Allah'ın izniyle, İngiliz derin devletinin hain pusularının etki edemediği tek ülke Türkiye'dir. Türkiye, bu gücünü perçinleyip mazlumların da korumasını eline aldığında, Deccal Komitesi'nin sesi büyük ölçüde kısılmış olacaktır. Görevimiz de, ülkemiz de büyütür. Mustafa Kemal Atatürk'ün iradesi ile İngiliz derin devletine yem olmamış olan bu vatan, Atatürk'ün izinden giden akıllı, imanlı ve güçlü Türk Milleti tarafından da hiçbir zaman İngiliz derin devletinin hakimiyetine verilmeyecektir. Atatürk'ün şu sözü, bunun garantisidir:

Yetişecek çocuklara ve gençlerimize tahsilin hududu ne olursa olsun, en evvel, her şeyden evvel Türkiye'nin istiklaline, kendi benliğine, milli geleneklerine düşman olan unsurlarla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir. (1 Mart 1922 TBMM açılış konuşmasından)⁵⁶¹

Büyük Önderimiz, "düşman"ı ise şöyle tarif eder:

Biz kimsenin düşmanı değiliz. Yalnız insanlığın düşmanı olanların düşmanıyız. (1936)⁵⁶²

Sayın Cumhurbaşkanımız'ın İngiliz Derin Devletine Yönelik Uyarıları

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan, İngiliz derin devletinin hain plan ve uygulamalarına yönelik uyarılarımızdan hemen sonra, büyük bir sağduyu ve cesaret göstererek, bu Deccal Komitesi'ne tavrı aldığıni belirten konuşmalar yapmıştır. Sayın Cumhurbaşkanımız, 2017 Mart ayında gerçekleşen 4. TÜGVA Gençlik Buluşması'nda gerçekleştiği bir konuşmada, bir maske altında gizlenerek Osmanlı'yı içten yıkma ve parçalama çabası içinde olan İngiliz ajan Lawrence gibi hainlerin bugün de bulunduğuuna dikkat çekmiştir. Sayın Cumhurbaşkanımızın açıklamaları şöyledir:

*Yüzyıl önce Arapça konuşan, faaliyet gösterdiği yerin insanları gibi giyinen Lawrence vardi. Bugün de cübbeli, sakallı, hoca ve alim kılıklı modern Lawrence'lar aynı şeyi yapıyor. Bir asır evvel Sykes ile Picot arasında yapılan gizli anlaşmalar vardi, bugün de kapalı kapılar arkasında süren kirli pazarlıklar var ... Figüranlar, argümanlar, oyuncular farklı olsa da kurgulanan oyun aynı oyun.*¹

Sayın Cumhurbaşkanımız, 2017 Ocak ayında Külliye'de gerçekleştirdiği Muhtarlar Toplantısı'nda da benzer bir konuşma yapmıştır. Konuşmasında, Osmanlı döneminde vatanına ihanet etmiş, İngiliz yanlısı Ali Kemal'e atıfta bulunarak, içimizde halen İngiliz derin devletinin yancısı olan "tescilli Ali Kemallerin" bulunduğuuna, ancak Türkiye'nin bu oyuna gelmeyeceğine dikkat çekmiştir: (Ali Kemal, İngiltere Dışişleri Bakanı Boris Johnson'in dedesidir.)

*Bu ülke ve devlet hem ekmeğini yiyp hem kendisine ihanet edenleri sırtında taşımak mecburiyetinde bırakılamaz. Biz milletimizle birlikte yürüttüğümüz istiklal ve istikbal mücadelemizi bu tescilli Ali Kemallere rağmen zafere ulaştıracız, hiç merak etmeyin.*²

Sayın Cumhurbaşkanımız, 15 Temmuz Destanı'nın 1. Yıldönümü nedeniyle gerçekleştirilen "15 Temmuz Demokrasi ve Milli Birlik Günü Anma Töreni" sırasında yaptığı konuşmada ise, İngiliz derin devletinin önemli bir sem-

bolü olan "fil"e dikkat çekmiş; hain darbe girişiminin de ardında İngiliz derin devleti olduğunu ima etmiştir:

*Arkalarında kimlerin olduğunu da çok iyi biliyoruz Ama şu da bir gerçek ki "piyonları ezip geçmeden kaleleri, **filleri**, atları, veziri alamaz, şahı da mat edemeyiz".³*

2017 Ağustos ayında, Malazgirt Meydan Muharebesi'nin 946. Yıldönümü kutlamaları sırasında Anıt Meydan'da bir konuşma yapan Sayın Cumhurbaşkanımız, şu önemli açıklamalarda bulunmuştur:

Tipki 2023 gibi, tipki 2053 gibi, 2071'i de kendimize bir ufuk çizgisi, bir kırmızı elma olarak belirledik...

Sultan Alparslan, Sultan Kılıçaslan Malazgirt'te kimlerle mücadele etmişse, Gazi Mustafa Kemal kimlerle mücadele ettiyse, bizde bu gün onlarla mücadele ediyoruz. Oyun aynı, hedef aynı. Sadece senaryo farklı, figürler farklı. Bu oyunda FETÖ bir piyondur; PKK, YPG, PYD bir piyondur; DEAŞ bir piyondur. Diğer terör örgütleri de hepsi gözünü vatanımıza dikmiş olan güçlerin kullandığı birer araçtır. Bizim mücadeleümüz sadece araçlara değil onları kullananlara karşıdır.⁴

Görülebildiği gibi Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan, İngiliz derin devletinin ve onun hain uygulamalarının farkındadır ve şu anda dündüada, İngiliz derin devlette açık yüreklikle karşı duran yegane liderdir. Konu vatan savunması olduğundan, kişilerin siyasi görüşleri ne olursa olsun, Sayın Cumhurbaşkanımız'ın çabasının ve ilmi mücadeleşinin desteklenmesi büyük bir önem taşımaktadır.

1. "Erdoğan: Eskiden Lawrence vardi, simdi...", *Takvim*, 27 Mart 2017, <http://www.takvim.com.tr/guncel/2017/03/27/erdogan-eskiden-lawrence-vardi-simdi>

2. "Tescilli Ali Kemaller", *Hürriyet*, 4 Ocak 2017, <http://www.hurriyet.com.tr/tescilli-alikemaller-40326892>

3. "Cumhurbaşkanı Erdoğan: "Piyonları Ezip Geçmeden Kaleleri, Filleri, Atları, Veziri Alamaz, Şahı da...", *SonDakika*, 15 Temmuz 2017, <https://www.sondakika.com/haber/haber-cumhurbaskani-erdogan-piyonlari-ezip-gecmeden-9836530/>

4. "Sultan Alparslan Kimlerle Mücadele Etmışse, Biz de Onlarla Mücadele Ettik", *Haberler.com*, 26 Ağustos 2017, <https://www.haberler.com/sultan-alparslan-kimlerle-mucadele-etmisseyse-biz-de-9971538-haberi/>

İngiliz Derin Devletini Gündem Yapan Yazar ve Aydınlar

İngiliz derin devleti ile ilgili önemli gerçekleri tüm delilleriyle deşifre etmemizin ve bu konuya ısrarla vurgu yapmamızın ardından, dünyada ve özellikle ülkemizde çok sayıda siyasetçi, yazar, aydın ve gazeteci, yazılarında ve söylemlerinde İngiliz derin devletine vurgu yapmaya başlamışlardır. Bu durum, ülke çapında ve dünya genelinde önemli bir uyanışın meydana geldiğini göstermekte ve yüzyillardır gizlenen bu hain deccal yapılanmasının çok yakında tüm dünya çapında deşifre olacağını işaret etmektedir. Bu konuda çağrılarımıza kulak veren ve hassasiyet gösteren tüm siyasetçi ve yazarlara tebriklerimizi sunuyoruz.

1. Bekir Hazar	Takvim Gazetesi	34. Ersin Ramoğlu	Sabah Gazetesi
2. Ergun Diler	Takvim Gazetesi	35. Yiğit Bulut	Star Gazetesi
3. Bülent Erandaç	Takvim Gazetesi	36. Aziz Üstel	Star Gazetesi
4. İlknur Çevik	A Haber	37. Fadime Özkan	Star Gazetesi
5. Mehmet Hakan Sağlam	A Haber	38. Selahattin Çakırgil	Star Gazetesi
6. Kürşat Berkkan	Biran TV	39. Fikret Bila	Hürriyet Gazetesi
7. Murat Zurnacı	Biran TV	40. Murat Bardakçı	Habertürk Gazetesi
8. Arif Arslan	Biran TV	41. Kadir Çöpdemir	Metro FM
9. Yalçın Doğan	www.t24.com.tr	42. Mehmet Sait Kılınç	Aktüel Dergisi
10. Yıldırıay Oğur	Türkiye Gazetesi	43. Yusuf Kaplan	Yeni Şafak Gazetesi
11. Necati Özfatura	Türkiye Gazetesi	44. Kiyemet Sezer	Yeni Şafak Gazetesi
12. Fuat Bol	Türkiye Gazetesi	45. Mahmud Erol Kılıç	Yeni Şafak Gazetesi
13. Prof Dr. Ekrem B. Ekinci	Türkiye Gazetesi	46. Yaşar Süngü	Yeni Şafak Gazetesi
14. Fuat Uğur	Türkiye Gazetesi	47. İbrahim Karagül	Yeni Şafak Gazetesi
15. Salim Köklü	Türkiye Gazetesi	48. S. Seyfi Öğün	Yeni Şafak Gazetesi
16. Kazım Kürşat Yücel	Türkiye Gazetesi	49. Tamer Korkmaz	Yeni Şafak Gazetesi
17. Halime Gürbüz	Türkiye Gazetesi	50. Bülent Orakoğlu	Yeni Şafak Gazetesi
18. Osman Ünlü	Türkiye Gazetesi	51. Faruk Aksoy	Yeni Şafak Gazetesi
19. Hikmet Köksal	Türkiye Gazetesi	52. Yaşar Süngü	Yeni Şafak Gazetesi
20. M. Fatih Oruç	Türkiye Gazetesi,	53. Selim Efe Erdem	Yeni Şafak Gazetesi
21. İsmail Kapan	Türkiye Gazetesi	54. Salih Tuna	Yeni Şafak Gazetesi
22. Ahmet Sağırkı	Türkiye Gazetesi	55. Kemal Öztürk	Yeni Şafak Gazetesi,
23. Ümit Zileli	Sözcü Gazetesi	56. Cemile Bayraktar	Yeni Şafak Gazetesi
24. Kurtuluş Tayız	Akşam Gazetesi	57. Yalçın Çetinkaya	Yeni Şafak Gazetesi
25. Emin Pazarçı	Akşam Gazetesi	58. Furkan Çalışkan	Yeni Şafak Gazetesi
26. Kayahan Uygur	Güneş Gazetesi	59. Rasim Özdenören	Yeni Şafak Gazetesi
27. Ömer Özkaya	Güneş Gazetesi	60. Abdullah Muratoğlu	Yeni Şafak Gazetesi
28. Mehmet Barlas	Sabah Gazetesi	61. Ali Nur Kutlu	Yeni Şafak Gazetesi
29. Haşmet Babaoğlu	Sabah Gazetesi	62. Ayşe Böhürler	Yeni Şafak Gazetesi
30. Erhan Afyoncu	Sabah Gazetesi	63. Ömer Lekesiz	Yeni Şafak Gazetesi
31. Hilal Kaplan	Sabah Gazetesi	64. Nedret Arsenel	Yeni şafak gazetesi
32. Fahrettin Altun	Sabah Gazetesi	65. Elvan Alkaya	Yeni Şafak Gazetesi
33. Dilek Güngör	Sabah Gazetesi	66. Akif Emre	Yeni Şafak Gazetesi

67. Sabri Balaman	Yeni Akit Gazetesi	111. Nejat Özden	Milat Gazetesi
68. Hüseyin Öztürk	Yeni Akit Gazetesi	112. Nilgün Cerrahoğlu	Cumhuriyet Gazetesi
69. Mehtap Yılmaz	Yeni Akit Gazetesi	113. Soner Polat	Aydınlık Gazetesi
70. Latif Erdoğan	Yeni Akit Gazetesi	114. Şükrü Alnıaçık	Ortadoğu Gazetesi
71. Yavuz Bahadıroğlu	Yeni Akit Gazetesi	115. Mehmet Çetin	Yeni Asya Gazetesi
72. Abdullah Şanlıdağ	Yeni Akit Gazetesi	116. Cevher İlhan	Yeni Asya Gazetesi
73. Kadir Demirel	Yeni Akit Gazetesi	117. Ahmet Akgül	Milli Çözüm Dergisi
74. Eyüp Kılıç	Twitter	118. Mustafa S. Başer	Internethaber
75. Abdullah Çiftçi	Twitter	119. Osman Diyadin	www.internethaber.com
76. Ömer Turan	Twitter	120. Mehmet Ali Altındağ	Uzay Haber Sitesi
77. Taha Ün	Twitter	121. Cengiz Özakinci	Kanal B televizyonu
78. Selcan Taşçı	Yeniçağ Gazetesi	122. Sinan Tavukçu	Haber 10 Sitesi
79. Arslan Bulut	Yeniçağ Gazetesi	123. Fatih Tezcan	Analiz Merkezi Sitesi
80. Arslan Tekin	Yeniçağ Gazetesi	124. Koray Kamacı	İradehaber Sitesi
81. Ahmet Takan	Yeniçağ Gazetesi	125. Suat Zor	www.gercektaraf.com
82. Batuhan Çolak	Yeniçağ Gazetesi	126. İlber Oltaylı	Hürriyet Gazetesi
83. Burhan Ayeri	Yeniçağ Gazetesi	127. Gökhan Kahraman	Twitter
84. Turgay Polat	Karar Gazetesi	128. Ali Taşçı	www.haber7.com
85. Mevlana İdris	Karar Gazetesi	129. Hakkı Öcal	Milliyet Gazetesi
86. Sami Bayraktar	Karar Gazetesi	130. Hasan Öztürk	Yeni Şafak Gazetesi
87. Gökhan Yılmaz	Diriliş Postası Gazetesi	131. Ahmet Demirbaş	Türkiye Gazetesi
88. Erem Şentürk	Diriliş Postası Gazetesi	132. Hüseyin Yılmaz	www.risalehaber.com
89. İsmail Yaşa	Diriliş Postası Gazetesi	133. Hasan Onat	A.Ü. İlahiyat Fakültesi Anabilim Dalı Başkanı
90. Hasan Taşkın	Diriliş postası Gazetesi	134. Mahmut Övür	Sabah Gazetesi
91. Sabri İşbilen	Diriliş Postası Gazetesi	135. Nuri Elibol	Türkiye gazetesi
92. Serkan Üstüner	Haber7.com	136. Siber Eraslan	Star Gazetesi
93. Yaşar Okuyan	Kanal 7 yorum	137. Sadi Somuncuoğlu	Yeniçağ Gazetesi
94. Burhan Bozgeyik	Milli Gazete	138. Harun Alanoğlu	Diriliş Postası
95. Muhammet Demirci	Milli Gazete	139. Mehmet Soysal	Milliyet Gazetesi
96. Mehmet Şevket Eygi	Milli Gazete	140. Akın aydın	Yeni Mesaj Gazetesi
97. Abdulkadir Özkan	Milli Gazete	141. Nurettin Veren	Yeni Akit Gazetesi
98. Bahattin Elçi	Milli Gazete	142. Murat Zelan	Yeni Şafak Gazetesi
99. Burhanettin Can	Milli Gazete	143. Can Kemal Özer	Yenisöz Gazetesi
100. Mahmut Topbaş	Milli Gazete	144. Aydın Ünal	Yeni Şafak Gazetesi
101. Hüseyin Turan	Yeni Mesaj Gazetesi	145. Hasan Aksay	Yeni Akit Gazetesi
102. Mehmet Emin Koç	Yeni Mesaj Gazetesi	146. Seyit M. Deniz	Milat Gazetesi
103. Kamil Çakır	Milat Gazetesi	147. Serdar Turgut	Habertürk Gazetesi
104. Ahmet Gürbüz	Milat Gazetesi	148. Sevil Nuriyeva	Star Gazetesi
105. Ercan Ezgin	Milat Gazetesi	149. Kerim Ülker	Dünya Gazetesi
106. Galip İlhaner	Milat Gazetesi	150. Yusuf Karaca	Yeni Mesaj Gazetesi
107. Serdar Arseven	Milat Gazetesi	151. İshak Beyazay	Milli Gazete
108. Ahmet Ay	Milat Gazetesi	152. Adnan Öksüz	Milli Gazete
109. Erdal Şimşek	Milat Gazetesi	153. Latif Salihoglu	Yeni Asya Gazetesi
110. Metin Boşnak	Milat Gazetesi		

154. Reşat Nuri Erol	Milli Gazete	196. Haydar Çakmak	Yeniçağ Gazetesi
155. Cevher İlhan	Yeni Asya Gazetesi	197. Mustafa Aslan	Yeni mesaj Gazetesi
156. Rıza Zelyut	Aydınlık Gazetesi	198. Muharrem Bayraktar	Yeni Mesaj Gazetesi
157. Cihat Barış	Diriliş Postası	199. İsmet Özçelik	Aydınlık Gazetesi
158. Cemalettin Hacıosmanoğlu	Diriliş Postası	200. Mehmet Soysal	Milliyet Gazetesi
159. Mustafa Kaya	Milli Gazete	201. Seyfettin Erol	Milli Gazete
160. Ayhan Kaya	Milli Gazete	202. Özay Şendir	Milliyet Gazetesi
161. Ahmet Haznedar	Yeni Mesaj Gazetesi	203. Özdemir Nutku	Aydınlık Gazetesi
162. Cihat Tekin	Yeni Mesaj Gazetesi	204. Şakir Tarım	Milli Gazete
163. Hüseyin Besli	Akşam Gazetesi	205. Yusuf Girayalp	Atan Milat Gazetesi
164. Fikri Atılbaz	Ortadoğu Gazetesi	206. Ali Üncü	Yeni Bakış Gazetesi
165. Mehmet Eymür	Eski İstihbaratçı	207. Kemal Sallı	Önce Vatan Gazetesi
166. Coşkun Başbuğ	A haber - Emekli İstihbarat Komutanı	208. İşık Kansu	Cumhuriyet Gazetesi
167. İsmail Hakkı Pekin	Eski Genelkurmay İstihbarat Başkanı ve Aydınlık Gazetesi Yazarı	209. Ardan Zentürk	Star Gazetesi
168. Lütfu Oflaz	Star Gazetesi	210. İbrahim Pazan	Önce vatan Gazetesi
169. Muhammed Özkiçinç	Milat Gazetesi	211. Ata Atun	Önce Vatan Gazetesi
170. Alaattin Karaca	Karar Gazetesi	212. Siyami Akyel	Milli Gazete
171. Hakkı Yalçın	Takvim Gazetesi	213. Şüküdü Bulut	Yeni Asya Gazetesi
172. Serdar Tuncer	Yeni Şafak Gazetesi	214. Mustafa Yürekli	Haber 7 sitesi
173. M. Şebnem Oruç	Yeni Şafak Gazetesi	215. Elif Çakır	Karar Gazetesi
174. Yusuf Serçe	Milat Gazetesi	216. Nevzat Tarhan	Risalehaber sitesi
175. Hüseyin Gülerce	Star Gazetesi	217. Faruk Beşer	Yeni Şafak Gazetesi
176. Ayhan Gonca	Akasyam Haber Sitesi	218. Abbas Güçlü	Milliyet Gazetesi
177. Murat Cabas	Yeni Mesaj Gazetesi	219. Taha Kılınç	Yeni Şafak Gazetesi
178. Mustafa Önsel	Araştırmacı Yazar	220. Tuncay Mollaveisoğlu	Yeniçağ Gazetesi
179. Alastair Sloan	Al Jazeera	221. Sinan Meydan	Sözcü Gazetesi
180. Nuh Albayrak	Star Gazetesi	222. İbrahim Evren	TRT genel müdür yardımcısı
181. Mustafa Çelik	Yeni Akit Gazetesi	223. Semih Taneri	Yeni Akit Gazetesi
182. İ. Hakkı Akkiraz	Milli Gazete	224. Maryem Gayberi	Sabah Gazetesi
183. Mustafa Doğan	Yeni Mesaj Gazetesi	225. İdris Cevahir	Milli Gazete
184. Eyüphan Kaya	www.internethaber.com	226. Tunca Bengin	Milliyet Gazetesi
185. Hakan Albayrak	Karar Gazetesi	227. Hayrettin karaman	Yeni şafak Gazetesi
186. Fatma Tuncer	Milli Gazete	228. Murat Çetin	Diriliş Postası
187. Kazım Güleçyüz	Yeni Asya Gazetesi	229. İrfan Atasoy	Türkiye Gazetesi
188. Burak Kılıçoglu	Milli Gazete	230. Kerem Çalışkan	ODATV
189. Mehmet Soysal	Milliyet Gazetesi	231. Hüseyin Vodinalı	Aydınlık Gazetesi
190. Selahattin Gezer	Milat Gazetesi	232. Ali Osman Aydın	Yeni Akit Gazetesi
191. Burak Karen	Yeni Akit Gazetesi	233. Hidayet Karakuş	Aydınlık Gazetesi
192. Ömer Söztutan	Türkiye Gazetesi	234. Ferhat Dizdaroglu	Yeni Akit Gazetesi
193. Halim Seçkin	Doğru haber Gazetesi	235. Hasan Bülent Kahraman	Sabah Gazetesi
194. Metin Müür	T24 Sitesi	236. Hacı Yakışıklı	Yeni Akit gazetesi
195. Orhan Karataş	Ortadoğu Gazetesi	237. Ziya Polat	Diriliş Postası
		238. Yılmaz Özdił	Sözcü Gazetesi

239. Hikmet Çetinkaya Cumhuriyet Gazetesi	261. Mehmet Yuva	Aydınlık Gazetesi
240. Ertem Şener Twitter	262. Koray Şerbetçi	Yazar
241. Abdullah Şenasaşan Diriliş Postası	263. Müfit Yüksel	Yeni Şafak Gazetesi
242. Selim Atalay Star Gazetesi	264. Yusuf Hacıoğlu	Akşam Gazetesi
243. Fatih Sevgili Diriliş Postası	265. Özgür Mumcu	Cumhuriyet
244. Nurullah Aydin Haberiniz Haber Sitesi	266. Muzaffer Karahisar	Yeni Asya Gazetesi
245. Mevlut Uluğtekin Yılmaz Yeniçağ Gaze- tesi	267. Bora Bayraktar	Yazar
246. Orhan Pekçetin Diriliş Postası	268. Behçet Canöz	Milat Gazetesi
247. Ekrem Kızıltas Takvim Gazetesi	269. Vehbi Kara	Yeni Akit Gazetesi
248. Prof. Dr. Ahmet Şimşirgil Türkiye Gaze- tesi	270. Ahmet Kekeç	Star Gazetesi
249. Şakir Tarım Milli Gazete	271. Ali Erkan Kavaklı	Yeni Akit Gazetesi
250. Esfender Korkmaz Yeniçağ Gazetesi	272. Şaban Teoman Duralı	Yazar
251. Soner Yalçın ODATV	273. Anlatan Adam (müstear)	Hürriyet
252. Sinan Burhan Yeni Akit Gazetesi	274. Ufuk Coşkun	Milat Gazetesi
253. Çağrı Erhan Türkiye Gazetesi	275. Cenap Şirin	Milat Gazetesi
254. Abdullah Şahindağ Yeni Akit Gazetesi	276. Husamettin Aslan	Milat Gazetesi
255. Haydar Baş Yeni Mesaj Gazetesi	277. Mustafa Kurdaş	Milli Gazete
256. Osman Atalay Yeni Akit Gazetesi	278. Cihat Artan	Milat Gazetesi
257. Teyyar Tarcan Milat Gazetesi	279. Bilal Sanbur	Milat Gazetesi
258. Emre Polat Yeni Mesaj Gazetesi	280. Ali Kuzu	Yazar
259. Taha Kılıç Yeni Şafak Gazetesi	281. Süleyman Özışık	Internethaber sitesi
260. Yavuz Aloğan Aydınlık Gazetesi	282. Muzaffer Kahraman	Diriliş Postası

İngiliz Derin Devletini Gündem Yapan Siyasetçiler

1. Recep Tayyip Erdoğan	14. Vladimir Jirinovski
Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı	Rusya Liberal Demokratik Parti Lideri
2. Binali Yıldırım	15. Salman bin Abdülaziz el Suud
Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı	Suudi Arabistan Kralı
3. Vladimir Putin	16. Burhan Kuzu
Rusya Devlet Başkanı	AK Parti Milletvekili
4. Devlet Bahçeli	17. Craig Murray
MHP Lideri	İngiliz Eski Büyükelçisi
5. Eren Erdem	18. Maria Zaharova
CHP Milletvekili	Rusya Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü
6. Şamil Tayyar	19. Sergey Şoygu
AK Parti Milletvekili	Rusya Savunma Bakanı
7. Yasin Aktay	20. Sean Spicer
AK Parti Milletvekili	Beyaz Saray Basın Sözcüsü
8. İlker Başbuğ	21. Vladimir Safronov
Eski Genelkurmay Başkanı	Rusya'nın BM Daimi Temsilcisi
9. İgor Konaşenkov	22. Mahmut Abbas
Rusya Savunma Bakanlığı Sözcüsü	Filistin Lideri
10. Nikolay Starikov	23. Roland Dumas
Rus Milletvekili	Eski Fransa Dışişleri Bakanı
11. Abdülaziz bin Habtour	
Yemen Başbakanı	
12. Ayetullah Ali Hamaney	
İran İslam Cumhuriyeti Dini Lideri	
13. Yalçın Topçu	
Cumhurbaşkanı Başdanışmanı	

SONUÇ

**İyiler Mutlaka
Galip Gelecektir**

Bazı insanlar, dünyada kötülükleri yaygınlaştırın deccali bir üst aklın varlığına şüpheyle yaklaşırlar. Perde arkasındaki toplulukların örgütlü olarak dünyaya kötü olan her şeyi getirdikleri düşüncesini abartılı bulurlar. Genellikle böyle insanlar için dünya, yaşıanıp sona eren geçici bir oylanmadan ibarettir.

Oysa kötülerle iyilerin mücadelesi, bu dünyanın yaratılış amacıdır. Dünya, elbette geçici bir mekandır; fakat bu geçici süre içinde yapılanlar insanı Kur'an'a göre iyi ya da kötü bir insan haline getirir. İşte dünyadaki hayatın var olma amacı, bu ayırımın ortaya çıkmasıdır. Rabbimiz şöyle buyurur:

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)

Dolayısıyla kötüler, bu dünya için özel yaratılmışlardır. Henüz insan yaratılırken Allah'a karşı isyankar olmuş olan şeytan, işte bu kötülükler için özel olarak var edilmiş bir varlıktır:

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım."

"Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna." (Hicr Suresi, 39-40)

Şeytan kendisine askerler seçmekte, onları dileğiği şekilde yönlendirmekte ve kötülükleri yaygınlaştırmaktadır. Dolayısıyla şeytanın başı çektiği üst akl, insanlık tarihinin başından beri devrededir ve özellikle şu an bildiği tüm yöntemleri kullanmaktadır.

Çünkü Mehdiyet'in kokusunu almıştır. Yaşadığı panik bu yüzdedendir. Savaşlar çıkararak, isyanı teşvik ederek, insanları vatansız, ailesiz, yurtsuz bırakarak bu mübarek zuhuru durdurabileceğini zannetmektedir. Allah'ın gücünü ve kudretini bilmediğinden, mutlaka gerçekleşecek olan bu büyük zuhuru, Hz. Mehdi (as)'in çıkışını engellemek için kendince tedbirler almaya çalışmaktadır. İşte şeytan ve onun himayesindeki Deccal Komitesi bu denli ahmaktır.

Üst aklın varlığını reddetmek, "Deccal Komitesi yok" demek, Allah'ın dünyayı yaratış sebebini görememektir. Hz. Mehdi (as) mutlaka zehir edeceğine göre, onun mücadele edeceği, Mehdi karşıtı bir sistem de mutlaka olmalıdır. Keza bunu reddetmek, şu an dünyada gerçekleşen korkunç yıkımı ve felaketleri görmüyor olmak demektir.

Yıkım ve zulüm artacaktır. İngiliz derin devleti, çok daha fazla hırçınlaşacak, Hz. Mehdi (as)'in zuhur tarihi iyice yakınlaşıkça daha da çılgınlaşacaktır. Sanki bu kuthlu zuhurun önüne geçebilirmiş gibi parçalamak, yıkmak ve yok etmek için elindeki her imkanı kullanacaktır. Fakat bütün bunlar kısa sürecekdir. Söz konusu "üst akıl", kendisinden çok daha üst ve mutlak bir Akılın, Yüce Allah'ın varlığı ile karşılaşacaktır. Allah'ın izniyle, Hz. Mehdi (as)'in zuhuru ve Deccal Komitesi'nin manevi yıkımı görülmeye değer olacaktır. Yüce Allah, kötülüklerin barınmasına asla izin vermediğini tüm dünyaya gösterecektir.

Rabbimiz bir ayetine şöyle bildirir:

Yoksa kötülükler batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (Casiye Suresi, 21)

Dünya şu an son günlerinde Deccal Komitesi tarafından yönetilen felaketlerle uğraşırken, bütün dünya feryat eder, kötülük her koldan dünyayı sarıp sarmalarken, "üst akıl yoktur" deyip rahatına bakanlar, Hz. Mehdi (as) gelmeyecek deyip Deccal'ı da reddedenler, "ileride düşünürüz" diyerek kenara çekilenler kolaya kaçtıklarını zannetmesinler. Kötülüğün şiddeti ve etkisi güçlündür; her an her yerde insanları bulabilir. Bu ihtimali bilerek, kötülige maruz kalmış zavallılar için çabalamaları gerektiğini anlamalıdırular.

Elbette herhangi bir kişinin deccaliyetin getirdiği felaketlerle karşılaşması, istedigimiz bir şey değildir. Fakat dünya, tüm insanları saran bir kötülük girdabı içinde sürüklenmeye başlamıştır. Yaşadığımız şu dönem, "nemelazımcılık" yapılacak bir dönem değildir.

Şu bir gerçekktir ki, Mehdi taraftarları, milyonlarla sayısalar da, bir avuç da olsalar, mutlaka galip geleceklerdir. Dolayısıyla iyilerin tarafında olmak, Allah'ın değil, kişinin kendisinin ihtiyacı olan bir şeydir (Yüce Rabbimiz'i tenzih ederiz). İyilerden yana olmak, vicdanın sesini dinlemek ve bu dünyada da ahirette de vicdan rahatlığı içinde olmaktır. İyilerden yana olmak, dünyada zavallı bırakılmışlar için bir umut ışığı olmaktadır. Dolayısıyla, vicdanının sesini duyabilen herkes, hem dünyada hem de ahirette güzelliklerin hakim olmasını istiyorsa, iyilerin ittifakına katılmalı ve üst akla karşı ilmi ve akli mücadeleyi iyilerle birlikte gerçekleştirmelidir. Muzaffer kılacak olan yalnızca Allah'tır.

...Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir. (Bakara Suresi, 249)

EK BÖLÜM

Evrim Aldatmacası

Evrim teorisi, yani Darwinizm, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Evrim teorisi Eski Mısır'dan ve Sümerlerden bu yana gelen, kainatı ve canlılığı tesadüfle açıklayan putperest bir hukukçu, bilimle hiçbir bağlantısı yoktur. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen olduğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 700 milyona yakın fosilin bulunmasıyla hüsrümüştür. Üstelik, evrim teorisi hayatın temel yapı taşı olan tek bir proteinin oluşumunu dahi açıklamaktan acizdir. Proteinin kendi kendine tesadüfen oluşmasının imkansız olduğu bilim tarafından ortaya konmuştur. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanması, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Biyoloji, biyokimya, paleontoloji, genetik, zooloji, arkeoloji gibi farklı alanlardan çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi Eski Mısır'a, Sümerler'e kadar uzanan pagan bir öğretili olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda yeniden gündeme geldi. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçekine kendince karşı çıkyordu. Darwin'in yanılışlarına göre, tüm türler ortak bir hayali atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardır.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendi sinin de kabul ettiği gibi sadece sözde bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer yıktı.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

- 1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklamamaktadır.
- 2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekten evrimlesştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.
- 3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayatı şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Çamur birikintisi içinden koful, mitokondri, lizozom, golgi cisimciği gibi çok sayıda kompleks organelden oluşan hücrenin nasıl meydana geldiği, tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardır. Ancak öncelikle, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gereklidir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemiştir. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan olduğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklediğinde bu karışımından farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyecek larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul göründü.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda verdiği sonucu şöyle özetlemiştir: "**Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.**" (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin kompleks yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

Fransız biyolog Louis Pasteur

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "**Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en kararlı noktayı oluşturmaktadır.**" (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)

Rus biyolog Alexander Oparin

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştilar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışımı enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (amino asit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok

Evrimevri, hayatın ilkel dünyada tesadüfenoluştuğu iddiasına delil olarak, çoğu zaman Amerikalı kimyacı Stanley Miller'in deneyini gösterirler. Oysa, yarımadan fazla bir zaman önce gerçekleştirilen deney, ilerleyen yıllarda ortaya çıkan bulgularla tüm bilimsel anlamını yitirmiştir.

farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği söyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

Tanınmış evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni konusu, evrim teorisi için en büyük açmazdır.

Hayatın Kompleks Yapısı:

Tek Bir Protein Dahi Tesadüfen Oluşamaz

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler bir araya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan **proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.**

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gereklisidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

- 1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer protein dir.**
- 2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 60'a yakın enzim görevi gören proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gereklidir.**
- 3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gereklidir.**
- 4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hayatın başlangıcı konusunun evrimciler için açıklanamaz olduğunu, evrimci bilim yazarı Brian Switek şu şekilde itiraf etmiştir:

Hayatın nasıl başladığı doğanın en kalıcı gizemlerinden biridir. (Brian Switek, "Debate bubbles over the origin of life", Nature, 13 Şubat 2012)

Harvard'lı kimyager George Whitesides ise, Amerikan Kimya Topluluğu tarafından kendisine en üst düzey ödül olan Priestley Madalyası verilirken yaptığı konuşmasında, şu itirafi yapmıştır:

Yaşamın kökeni. Bilimdeki en büyük problemlerden biridir. ... Çokу kimyager, benim gibi, hayatın prebiyotik Dünya'daki moleküllerin karışımından, spontane olarak ortaya çıktığını inanır. Nasıl? Hiçbir fikrim yok. (George M. Whitesides, "Revolutions In Chemistry: Priestley Medalist Geor-

ge M. Whitesides' Address", *Chemical and Engineering News*, 85: 12-17 (March 26, 2007)

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, muazzam bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içерdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu konuda evrimciler açısından çok ilginç bir açmaz daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gereklidir. Bu ise, hayatın kendiliğinden olduğu senaryosunu yerle bir etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA, dört ayrı molekülün farklı dizilimlerinden oluşan bir bilgi bankasıdır. Canlıya ait bütün fiziksel özelliklerin şifreleri buradadır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Büylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını tümüyle geçersiz kılmaktadır.

*Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkışının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, *Scientific American*, c. 271, Ekim 1994, s. 78)*

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gereklidir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kıyan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da其实teki hiçbir evrimleştirebilecek gücü sahip olmadığını anlamış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadeleleri içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatı kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatı kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirebilecek gücü sahip değildir. Darwin de bu gerçekin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "**Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz**" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Lamarck'in Yanılıgısı

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi dönemin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Lamarck zürafaların, ceylan benzeri hayvanlardan türediklerini ve yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzadığını iddia etmişti. Fakat Lamarck'in bu iddiası bilimsel bulgular tarafından yalanlandı ve yanlış bir varsayımdır olarak tarihe geçti.

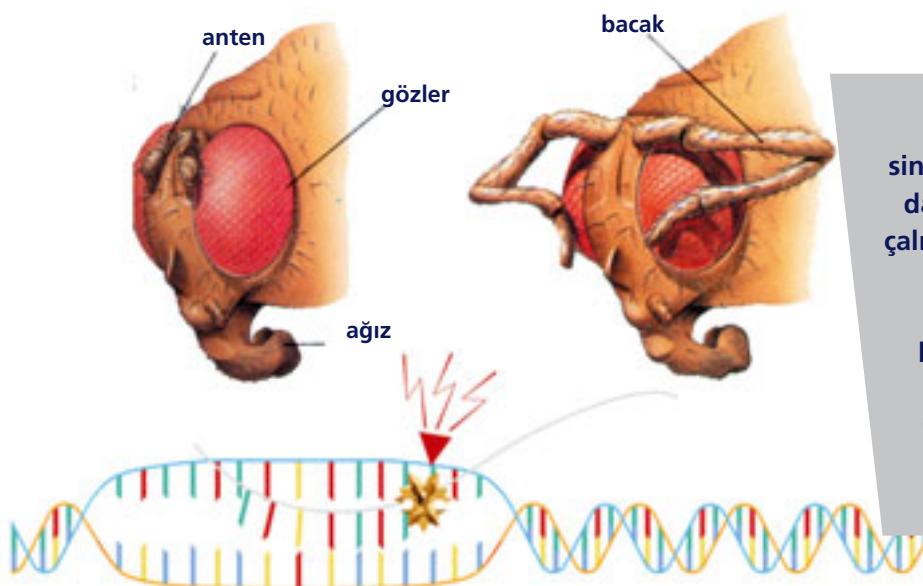
Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma kendilerince bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda olduğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları değiştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.** Çernobil, Hiroshima, Nagazaki'de meydana gelen dehşet verici görüntüler tam olarak mutasyonların meydana getirdiği sonuçlardır. Düzgün yapıdaki organizmalar mutasyonların etkisiyle ölmüş veya şiddetli zarar görmüştür.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: *The Banner of Truth Trust*, 1988, p. 7.)

Darwinistlerin iddiasına göre, mutasyon, vücutun her yerinde orantılı ve birbirine uyumlu değişiklikler yapmak zorundadır. Örneğin evrimcilerin iddiasına göre rastgele mutasyonlarla sağ tarafta iddia ettikleri şekilde bir kulak oluştuysa, sol tarafta da rastgele mutasyonların aynı simetride aynı şe-

Evrimciler yüzeyin başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalışırlar. Ancak on yllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklu ve kusurlu sinekler oldu. Solda: Normal bir meye sineğinin kafası. Sağda: Mutasyona uğramış diğer bir meye sineği.

de duyan, aynı özelliklere sahip ikinci bir kulağı oluşturması gereklidir. Örs, çekiç, üzengi her birinin aynı şekilde mükemmel olarak eşit şekilde meydana gelmesi gereklidir. Rastgele mutasyonların, kalp kapakçıklarını iki tarafta da aynı şekilde oluşturması; bütün kapakçıkları, kulakçıkları eşit uyumda, hatasız, tam yerli yerinde ve aynı anda meydana getirmesi gereklidir. Vücutun her bir organında bunun bu simetri ve düzen sağlanmadığı takdirde büyük çelişkiler olur. Bir kulağı ters, bir dişi farklı, tek gözü alnında tek gözü burunda garip yapılar ortaya çıkar. Canlılıkta ise böyle bir dengesizlik yoktur. Darwinistlerin iddiasına göre mutasyonların her şeyi simetrik ve uyumlu şekilde meydana getirmesi geremektedir. Oysa mutasyonların tümü zarar getirir. Geçmişte, mutasyonların % 99'unun zararlı, % 1'inin etkisiz olduğu kabul edilmektedir. Oysa yeni yapılan araştırmalar, DNA'nın protein kodlamayan bölgelerinde gerçekleşen ve bu nedenle de zararsız olduğu sanılan % 1 oranındaki mutasyonların da uzun vadede zarar getirdiğini ortaya koymuş ve bu nedenle bilim adamları bu mutasyonlara "sessiz mutasyon" adını vermişlerdir. **Mutlak zararlı olan mutasyonların ise akılçıl, uyumlu, simetrik, organları aynı anda meydana getirebilmeleri imkansızdır.**

Mutasyonlar düzgün bir yapıya adeta makinalı tüfekle ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Tek bir tanesinin etkisiz kalması veya vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi bir şeyi değiştirmemektedir. Organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuşdur.

Ulusal Bilimler Akademisi üyesi Lynn Margulis, mutasyonların net zararlı etkileri ile ilgili şu itirafı yapmıştır:

Yeni mutasyonlar yeni türler oluşturmaz; sakat yavrular oluşturur. (Lynn Margulis, quoted in Darry Madden, UMass Scientist to Lead Debate on Evolutionary Theory, *Brattleboro (Vt.) Reformer*, 3 Şubat 2006). Margulis, 2011 yılındaki bir röportajında ise mutasyonların organizmayı değiştirdiğine ve bu yolla yeni türler ortaya çıktığına dair "hiçbir delil olmadığını" şu sözlerle vurgulamıştır:

Neo-Darwinistler, mutasyonlar gerçekleştiğinde ve bir organizmayı değiştirdiğinde, yeni türlerin ortaya çıktığını söylerler. Bana da defalarca, rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığı öğretildi. Buna inandım; ta ki delil arayana dek... (Lynn Margulis quoted in "Lynn Margulis: Q + A," *Discover Magazine*, Nisan 2011, s. 68)

Evrimci Lynn Margulis'in de itiraf ettiği gibi rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açmasına dair tek bir delil yoktur.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldık, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar,其实 canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü (ki bu türün de nasıl ortaya çıktığı konusunda evrimcilerin bir açıklaması yoktur), zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu ha-

yali dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gereklidir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gereklidir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gereklidir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

*Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış oldukları kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, New York: D. Appleton and Company s. 161)*

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştır:

*Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, New York: D. Appleton and Company s. 154, 155)*

*Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılılarla dolu değil? (Charles Darwin, *The Origin o Species*, s. 246)*

YAŞAYAN FOSİLLER EVRİMİ YALANLIYOR

Fosil kayıtları, canlıların, sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda var oldukları ve en küçük bir değişiklik geçirmediğlerini göstermektedir. Balıklar hep balık, böcekler hep böcek, sürüngenler hep sürüngen olarak var olmuştur. Türlerin aşama aşama evrimleştiği iddiasının bilimsel hiçbir geçerliliği yoktur.

Deniz Kestanesi
Dönem: Paleozoik zaman,
Karbonifer dönemi
Yaş: 295 milyon yıl

Güneş Balığı
Dönem: Senozoik
zaman, Eosen dönemi
Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Çayır Sivrisineği
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 48-37 milyon yıl

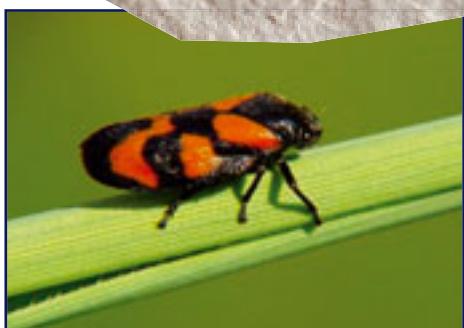

Deniz Yıldızı

Dönem: Paleozoik zaman,
Ordovisyen dönemi
Yaş: 490 – 443 milyon yıl

Huş Ağacı Yaprağı

Dönem: Senozoik
zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

Köpüklü Ağustosos Böceği
Dönem: Mezozoi
zaman, Kretase dönemi
Yaş: 125 milyon yıl

Sekoya Yaprağı
Dönem: Senozoik
zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek V. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek V. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksıdır. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, hiçbir sözde farklı tür atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdır. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekdir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983, s. 197)

Günümüzde yaklaşık 700 milyon fosil elde edilmiştir. Tüm bu fosiller, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktılarını göstermektedir. Fosiller, "Biz evrim geçirmedik" demektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masası

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

- 1- Australopithecus
- 2- Homo habilis
- 3- Homo erectus
- 4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekten soyu tükenmiş bir maymun türünden başka birsey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol. 258, 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır.

Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakının atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde ay-

nı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lippincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo erectus* ve *Homo sapiens* aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All", *Time*, 24 Haziran 2001)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

*Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıkta ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğerileyle karşılaşıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'in bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısmda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkip da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanması- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargılıarı aynı anda kabul etmeleri bile mümkünündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İste insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Müslüman Neden Evrimci Olamaz?

Bazı Müslümanlar, 1940-50'lerin bilgisiyle evrimin bilim tarafından desteklenen bir teori olduğunu zannederek, "Müslümanlar Darwin'den çok önce evrimi biliyorlardı" gibi garip bir mantık örgüsüyle kendilerince İslamlı evrimi bağdaştırmaya çalışmaktadır. Bu mantık, ciddi bir bilgisizliğin ürünüdür. Bilim evrimin geçersiz olduğunu ispatlamıştır. Bilimin gösterdiği gerçek Yaratılış'tır.

Müslümanın iman ettiği ve Kur'an'da haber verilen, her şeyi Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Dolayısıyla bir Müslümanın, Eski Mısır ve Sümerler devrinden kalan putperest bir hurafe olan ve her şeyi tesadüflerle açıklayan evrim teorisi ile aynı şeyi savunuyor olması mümkün değildir.

Elbette Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi. Ancak Kur'an'da bu yönde bir bilgi yer almamakta, evrimcilerin öne sürdüğü gibi türlerin aşama aşama oluşumunu destekleyecek hiçbir ayet bulunmamaktadır. Eğer böyle bir yaratılış şekli olsaydı, bunu, Kur'an ayetlerinde detaylı açıklamaları ile görmemiz mümkün olurdu. Ancak tam tersine Kur'an'da canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi şekilde var edildiği bildirilmektedir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksızın) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Kur'an'da bildirilen gerçek insanın yoktan, en güzel biçimde yaratıldığıdır:

Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)

Hz. Adem (as) ve Tüm İnsanlar, Daha Kainat

Yaratılmadan Zer Aleminde Vardır

Allah Kur'an'da kainat yaratılmadan önce insanları zer aleminde var ettiğini ve hepsinden söz aldığıını bildirmiştir:

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (Araf Suresi, 172)

Göründüğü gibi ayette, kainat henüz var edilmeden önce insanların yaratıldığı, kusursuz ve tam olarak var oldukları ve Allah'a söz verdikleri bildirilmiştir. Ayetteki bilgiye göre, kainat henüz yoktur ama konuşan, duyan, söz veren, tüm uzuvları ve fiziksel özellikleriyle tam insanlar vardır.

Ayetin Arapçası ise şöyledir:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَسْتُ بِرِّيكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

"Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eş-hedehum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kiyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn(gâfiline)."

ve iz ehaz : ve çıktıgı, aldığı zaman

(İz: Hani, hatırla, o halde, öyleyse, o vakit, zaman,dığında,diğer vakit, çünkü, zira,diğer için, sebebiyle)

rabbu-ke: senin Rabbin

min benî âdeme: Âdemoğullarından

min zuhûri-him: onların sırtlarından

zurriyyete-hum: onların zürriyetlerini, onların soyları, onların nesilleri

ve eşhede-hum: ve onları şahit tuttu

alâ enfusi-him: nefslerinin (kendilerinin) üzerine

e lestu: ben değil miyim?

bi rabbi-kum: sizin Rabbiniz

kâlû: dediler

belâ: evet

şehid-nâ: biz şahit olduk

en tekûlû: demeniz, demenize karşı (dememeniz için)

yevme el kiyâmeti: kiyâmet günü

innâ: muhakkak ki biz, gerçekten biz

kun-nâ: biz olduk, ... idik

an hâzâ: bundan

gâfilîne: gâfiller, habersiz olanlar

Ayette geçen 'zürriyyet' kelimesi bu ayetin dışında Kur'an-ı Kerim'de 18 yerde daha geçmektedir. Bu kelimenin kullanıldığı tüm ayetlerde ise anlamı, İslam alimlerinin ittifakıyla, "insan nesli"dir. Bu ayette de, Adem'in zürriye-

tinden yani Hz. Adem (as)'in soyundan, yani dünyada yaşamış ve yaşayacak tüm insanlardan bahsedilmektedir. Zira, sadece Hz. Adem (as)'in kendisinden alınan bir ahid söz konusu olsaydı, "hani Rabbin Adem'den ahid almıştı" ifadesi kullanılırdı. Ayette geçen 'hani Rabbin Adem oğullarından ahid almıştı' ifadesiyle, Hz. Adem (as)'in zürriyeti, yani tüm insanlar kast edilmektedir.

Ayetin başında yer alan 'iz / hatırla o zamanı, hanı' ifadesi ise, Hz. Adem (as)'in zürriyetine yani tüm insanlığa olan bu hitabın olduğu zamanını gösterir. 'İz' kelimesi geçmişte olan bir olay hakkında kullanılan zaman edatıdır. Anlamı da 'geçmişte olan bu olayı hatırla'dır. Söz konusu olan tüm insanların geçmişte, henüz kainat yaratılmadan önce verdikleri sözdür.

Kuran'ın bir başka ayetinde ise insanların iki defa ölüp dirildikleri haber verilir:

Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirittin; biz de günahlarımıza itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (Mümin Suresi, 11)

İşte bu ayette bildirilen ilk ölüm ve dirilme, zer aleminde insanlar söz verdikten sonra bir nevi ölmeleri, sonra Allah'ın anne ve babayı vesile edip can vermesi ve dünyaya gelmeleri, yani dirilmeleridir. İkinci ölüm ise dünyada bildiğimiz fiziksel vefat olacak, ahirette de ikinci kez dirilme gerçekleşektir.

Kuran'da evrimle yaratılmış olduğunu iddia edenlerin, "aşama aşama insan oluştu" iddiaları bu durumda tamamen geçersizdir. **İnsan dünyada aşama aşama oluşmamıştır. Zer aleminde tüm insanlar Hz. Adem (as) ve diğer peygamberler vardır.** Hz. Adem (as)'in ve diğer insanların bir takım evrimsel süreçlerden geçerek bugünkü insan olduğu iddiası doğru değildir.

Hz. Adem (as) önce tüm insanlar gibi zer aleminde vardır, sonra cennette yaratılmış, sonra da dünyaya gönderilmiştir:

Hani Rabbin melekler: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçimde sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın. (Sad Suresi, 71-72)

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırıldı ve böylece onları içinde bulundukları durumdan çıkardı. Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak

inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır' dedik. (Bakara Suresi, 36)

Bir başka Kur'an ayetinde ise tüm insanların zer aleminde Allah'a verdikleri söz söyle bildirilir:

Allah'ın überinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (Maide Suresi 7)

Zer aleminde Allah'a söz verenler evrcimlerin iddia ettiği gibi yarı, uzuvları tam gelişmemiş, yarı insan yarı başka varlıklar değildir. Tam ve şur sahibi insanlardır. Bu gerçek, Kur'an'da evrimle yaratılış olmadığının açık bir ispatıdır.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar

İnsanın evrimle gelişim gösterdiğini iddia eden kişilere, meleklerin ve cinlerin nasıl yaratıldığı sorulduğunda ise cevapları "Allah yoktan yarattı" olacaktır. Cinleri ve melekleri Allah'in yarattığını bilip kabul eden bu kişilere, Allah'ın, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu düşünemeleri, bunu akledememeleri oldukça vahimdir. Meleği "Ol" emri ile bir anda yaratan Yüce Rabbimiz'in, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu görememeleri çok şaşırtıcı bir durumdur. Allah aynı şekilde Melekleri insan görünümünde de bir anda yaratmaktadır. Hz İbrahim'e gelen ziyaretçi melekler tam ve kusursuz birer insan görünümündedirler ve bir anda yaratılmışlardır.

Allah Kur'an'da cinlerin, insanlardan farklı olarak, ateşten yaratıldıklarını haber vermiştir:

İnsanı, ateşe pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)

Kur'an'da haber verildiği gibi, meleklerin yaratılışı da insanın yaratılışından çok farklıdır. Ayette meleklerin yaratılışı söyle bildirilmektedir:

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dileğini arttırmır. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)

Ayette yer alan ifadeden açıkça anlaşılacağı üzere melekler görünüm olarak da insanlardan çok farklıdır. Ayrıca Kur'an'da hem meleklerin hem de cinlerin insanlardan önce yaratıldığı haber verilmektedir. Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde ve yoktan var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak yoktan var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kur'an'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Kur'an'da Haber

Verilen Mucizelere Açıklama Getiremezler

Kur'an'da Hz. Musa (as)'in elindeki asayı yere attığında, Allah'ın dilemeyle bu asanın canlı bir yılana dönüştüğü bildirilmektedir. Hz. Musa (as) asasını yere attığında, asa, yani cansız bir ağaç dalı canlı bir yılana dönüşturmekte, eline aldığına yılan tekrar cansız bir ağaca dönüştürmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can bulmaktadır. Yani cansız bir madde canlanmaktadır, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yaratılış'ı göstermektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (olmuş). Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 20-21)

"Sağ elindekini at, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 69)

"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanında gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)

Hz. Musa (as) elindeki asasını yere attığı anda, Allah'ın lütfuyla, **cansız bir odun parçası halindeki asa, hızla hareket eden, diğer şahısların ortaya koyduklarını yutan, yani sindirim sistemi de olan tamamen canlı bir varlığa dönüşmektedir.** Bu değişim, aniden gerçekleşmektedir. Böylece Allah

insanlara canlılığın nasıl yoktan var edildiğinin bir örneğini göstermektedir. Cansız bir madde, sadece Allah'ın dilemesiyle, yani "Ol" emriyle can bulmaktadır. Allah'ın Hz. Musa (as)'a lütfettiği bu mucize, eski Mısırlıların batıl evrim inanışlarını bir hamlede yerle bir etmiştir. Hz. Musa (as)'a muhalif olan insanlar dahi hemen o an gerçeği kavrayıp, batıl inanışlarını bırakıp, Allah'a iman etmişlerdir.

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın da çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluyordu... (Maide Suresi, 110)

Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmaktadır. Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebpsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Hz. İsa (as) da, Allah'ın lütfettiği bu mucizeyle, evrimci düşüncenin mantıksızlığını ve geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Kendilerince İslamla evrimi bağıştırmaya çalışanların ise Rabbimiz'in bu mucizelerini açıklayabilmeleri mümkün değildir.

Allah cinleri, melekleri, hurileri, gılmanları, cennet vildanlarını, cennet köşklerini, cennet bahçelerini, cehennemi, cehennem bekçilerini nasıl evrimle yaratmadıysa insanı da evrimle yaratmamıştır. Allah cennetteki tüm detayları; yüksek köşkleri, süsleri, bahçeleri, kuşları, yiyecekleri ve sonsuz nimetleri herhangi bir evrim süreci olmadan, bir anda, yoktan yaratmıştır. Cennetteki köşkler, sütten ırmaklar, kiyafetler, tahtlar, takılar Allah'ın "Ol" demesiyle olmuştur. Bunların gerçekleşmesi için sebeplere, inşaat ustalarına, terzilere, zanaatkarlara vs. ihtiyaç yoktur. Hurma, incir gibi cennet meyveleri; inci, sedef gibi cennet takıları nasıl ki cennette evrimle var olmadığıysa, bu dünyada da evrimle var olmamıştır. Bu dünyada da cennette de hiçbir yaratma "evrimle" değildir. (Detaylı bilgi için bkz.; *Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor*, Harun Yahya (Adnan Oktar))

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduğunu bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar bir araya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlar ve sonrasında aynı atomlar hayali bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri bir araya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Ancak bu atom yığını, hangi işleminden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İster seniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimevler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gereklili gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımın içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırınlar. Varillerin başına da dünyanın onde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktarak nöbetlese milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlıının olması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun.

Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, güllerı, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hormaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümüleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil bura-

da birkaçını saydığımız bu canlı varlıklar, bunların tek bir hücresinin bile elde edemezler.

Kıscasası, **bilinçsiz atomlar bir araya gelerek hücreyi oluşturamazlar**. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskopunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur**. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeki açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

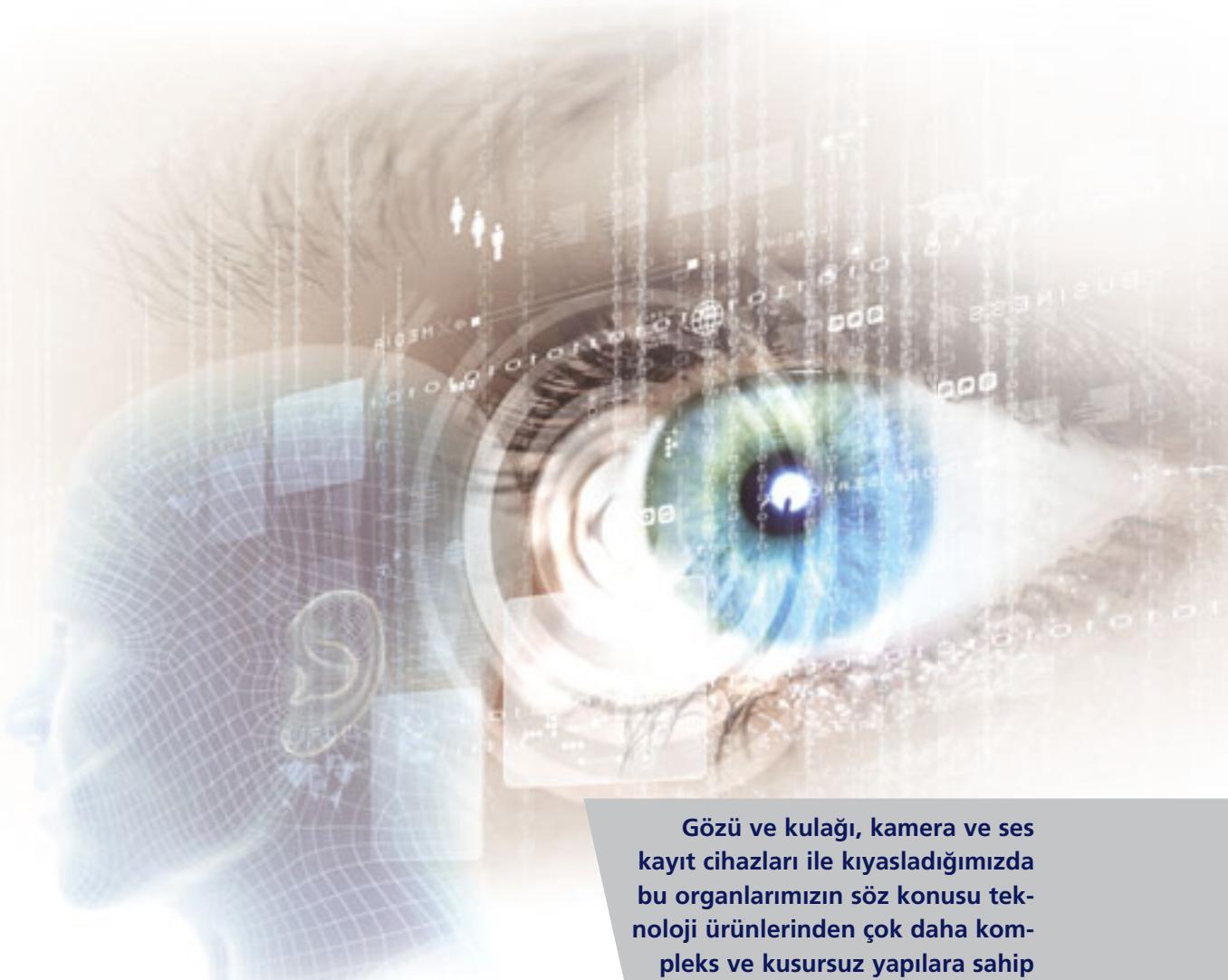
Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemenin ardından beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdiden düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkarantiktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkarantık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntündür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitabı. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

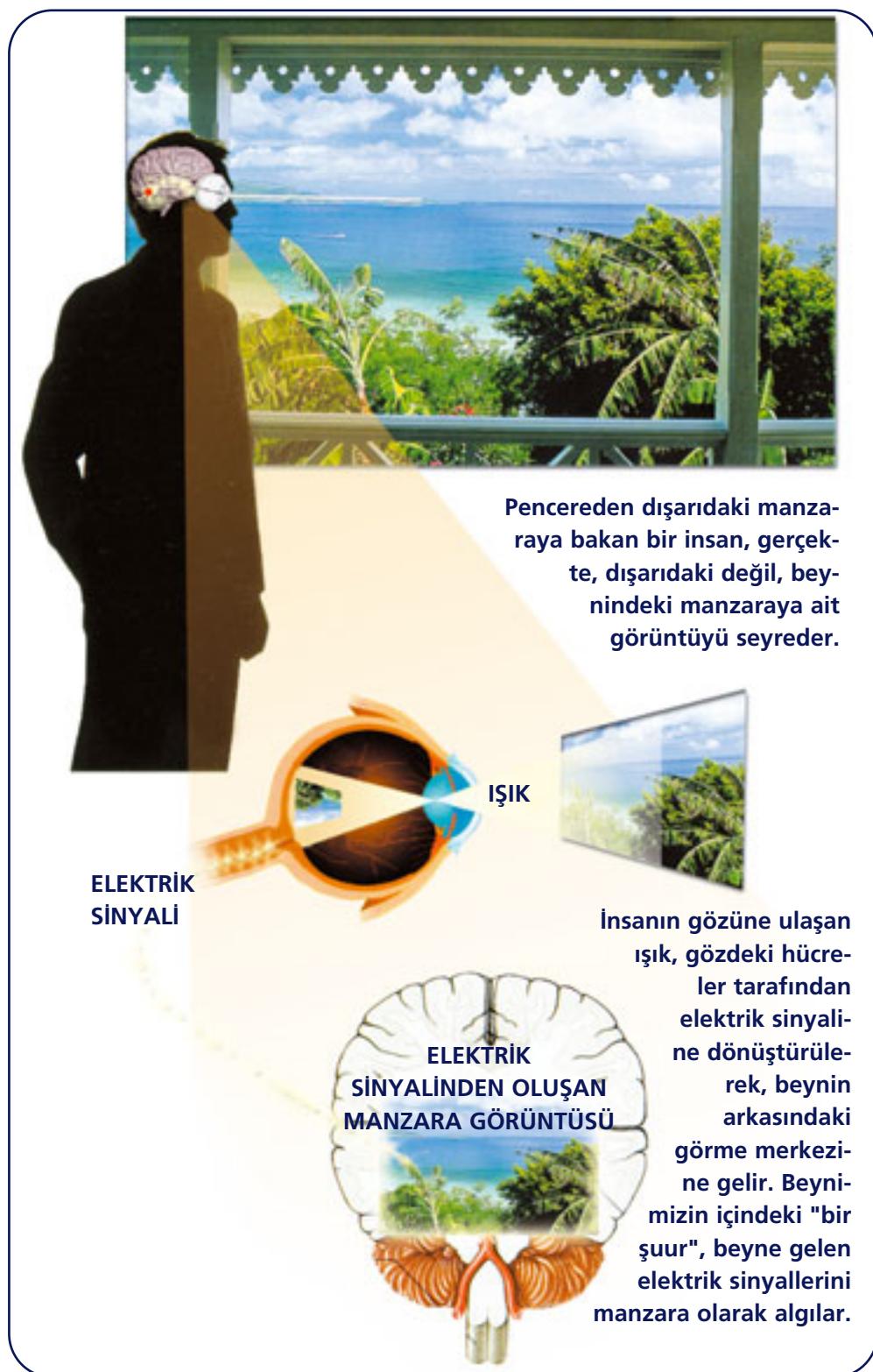
Uzun yillardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadır. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değildir. Kaldı ki bu, suni bir üç boyuttur. Arka taraf bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks ve kusursuz yapılara sahip olduklarını görürüz.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen olduğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, "odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar bir araya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi" dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin bir araya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapısın?

Gözün gördüğünden daha ilkel bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıklıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasyyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beynimizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu gö-

rülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazalarıdır. Ancak tüm teknolojiye, bu teknolojiyi üretmek için çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açığınızda daha müzik başlamadan bir çizirti mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücutundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi çizirtili veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Görün ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların civiltilerini dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkında en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, her şeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

**Beynimizde oluşan görüntü, sadece elektrik sinyallerinin oluşturduğu bir algılar silsilesidir.
Beynimizde, ne dışarıdaki dünya ne ışık ne de ses vardır.**

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküpük, kapkaranalık mekana, tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdırın yüce Allah'ı düşünüp, O'na hayran olup, O'na sığınması gereklidir.

Materyalist Bir Hurafe

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkında iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir

evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller, teorinin gerektirdiği ara formların hiç yaşamamış olduğunu göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gereklidir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli, sabit durum teorisi gibi pek çok düşünce bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırısı" olarak göstermeye ve karşı görüşleri susturmaya bile çalışmaktadır. Peki neden?

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanç oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdır ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda onde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu söyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin vermemeyiz. (Richard Lewontin, "*The Demon-Haunted World*", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yanın yağınlıkla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulu cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Yüce Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsündür

Burada şunu da belirtmek gerekmektedir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varılık içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin; Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının; Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçılardan; bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadır. Üstelik, bu saçma iddiaya inananların arasında bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlar da vardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkın Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kur'an'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağıını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır... (Bakara Suresi, 6-7)

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almasa, günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almadır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları, cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler. Hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler... (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanma-yacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, oradan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyereklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanması anlaşılmabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların anı bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir

sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydanına getirdiğine inanmasının, "büyük"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kur'an'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimilerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini, Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'dan, kendi "bilgin büyütücheri" ile karşı karşıya gelmesini ister. Hz. Musa (as) bu karşılaşma için insanların toplandığı bir bayram gününü ve kuşluk vaktini seçer. Hz. Musa (as) büyütücherle karşılaşlığında, büyütüclere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyulediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Göründüğü gibi Firavun'un büyütücheri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'in ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmuştur:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yeri buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Daha önce örneğini verdigimiz bu kıssada, Hz. Musa (as)'in cansız bir tahta parçası olan asasını atması, bu asanın hemen canlanması ve diğer her şeyi yutan tam teşekkülü bir varlık haline gelmesi, Firavun ve taraftarlarının sahte düzenlerini –yani evrimi– altüst etmiştir. Ayetlerde bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile söz konusu insanlar küçük düşüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddia-

lardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamlı açığa çıktıığında ve "büyük bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte edeceği durumu söyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük esprî malzemelerinden biri olacagina ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılaşacaktır. (Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir. Hatta çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

*Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen,
herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."*

(Bakara Suresi, 32)

K A Y N A K Ç A

1. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. xviii
2. Buchanan, a.g.e., s. xiii
3. Buchanan, a.g.e., s.19
4. Spring 1936 (Age 61), International Churchill Society, <http://www.winstonchurchill.org/the-life-of-churchill/wilderness-years/1935-1939/spring-1936-age-61>
5. Onur Öymen, *Silahsız Savaş: Bir Mücadele Sanatı Olarak Diplomasi*, 8. Baskı, İstanbul: Remzi Kitabevi, 2015, s. 68.
6. Öymen, a.g.e., s. 87
7. Henry Kissinger, *Diplomacy*, Simon & Schuster, 1995, s. 413; Onur Öymen, *Silahsız Savaş: Bir Mücadele Sanatı Olarak Diplomasi*, Remzi Kitabevi, İstanbul, Sekizinci Basım, Şubat 2015, s. 108-109
8. Thomas E. Mahl, *Desperate Deception: British Covert Operations in the United States, 1939-44*, Brassey's Intelligence & National Security Library, 1998, e-book, Introduction
9. Boris Johnson, *The Churchill Factor: How One Man Made History*, Riverhead Books, 2015, s. 9-10
10. British Security Coordination, Spartacus Educational, <http://spartacus-educational.com/SPYbsc.htm>
11. Mark Weber, "Roosevelt's 'Secret Map' Speech", *Institute For Historical Review*, http://www.ihr.org/jhr/v06/v06p125_weber.html
12. Weber, a.g.m.
13. Weber, a.g.m.
14. Weber, a.g.m.
15. James Perloff, "Pearl Harbor: Hawaii Was Surprised; FDR Was Not", *New American*, 7 Aralık 2016, <https://www.thenewamerican.com/culture/history/item/4740-pearl-harbor-hawaii-was-surprised-fdr-was-not>
16. Thomas E. Mahl, *Desperate Deception, British Covert Operations in the United States*, Brassey's Inc., 1998, e-kitap
17. Mahl, a.g.e.
18. Mahl, a.g.e.
19. Mahl, a.g.e.
20. Mahl, a.g.e.
21. Dr. John Coleman, *300'ler Komitesi*, çev. Mert Akcanbaş, İstanbul: Destek Yayınları, 2014, s. 79
22. James Perloff, "Pearl Harbor: Hawaii Was Surprised; FDR Was Not", *New American*, 7 Aralık 2016, <https://www.thenewamerican.com/culture/history/item/4740-pearl-harbor-hawaii-was-surprised-fdr-was-not>
23. John Toland, *Infamy: Pearl Harbor and Its Aftermath*, Berkley, 1986, s. 320-335
24. Toland, a.g.e., s. 256
25. Bill Brust, *Defending Principles: The Political Legacy of Bill Brust*, Labor Publications, 1993, s. 104
26. Gericke, Gerda (26 October 2005). "The Destruction of Dresden's Frauenkirche", *Deutsche Welle*, <http://www.dw.com/en/the-destruction-of-dresden-frauenkirche/a-1265990>
27. Dominic Selwood, (13 Şubat 2015) "Dresden was a civilian town with no military significance. Why did we burn its people?", *The Telegraph*, <http://www.telegraph.co.uk/history/world-war-two/11410633/Dresden-was-a-civilian-town-with-no-military-significance.-Why-did-we-burn-its-people.html>
28. Paul Addison, Crang, Jeremy A., eds. (2006). *Firestorm: The Bombing of Dresden*. Pimlico, ISBN 1-84413-928-X, s. 66-68.
29. Frederick Taylor, (2005). *Dresden: Tuesday 13 February 1945*. London: Bloomsbury, ISBN 0-7475-7084-1, s. 209
30. Taylor, a.g.e., s. 432
31. Dominic Selwood, "Dresden was a civilian town with no military significance. Why did we burn its people?", *The Telegraph*, 13 Şubat 2015, <http://www.telegraph.co.uk/history/world-war-two/11410633/Dresden-was-a-civilian-town-with-no-military-significance.-Why-did-we-burn-its-people.html>
32. Selwood, a.g.m.
33. Bill Brust, *Defending Principles: The Political Legacy of Bill Brust*, Labor Publications, 1993, s. 101
34. Marshall de Bruhl, (2006). *Firestorm: Allied Airpower and the Destruction of Dresden*. Random House, sf. 203-206.
35. <http://www.history.com/topics/world-war-ii/battle-of-dresden>
36. Bill Brust, *Defending Principles: The Political Legacy of Bill Brust*, Labor Publications, 1993, s. 102-103
37. Selwood, Dominic (13 Şubat 2015). "Dresden was a civilian town with no military significance. Why did we burn its people?", *The Telegraph*, <http://www.telegraph.co.uk/history/world-war-two/11410633/Dresden-was-a-civilian-town-with-no-military-significance.-Why-did-we-burn-its-people.html>
38. Alexander McKee, *Dresden 1945: The Devil's Tinderbox*, Granada, 1983, s. 61-62.
39. McKee, a.g.e., s. 63
40. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. 399
41. Buchanan, a.g.e., s. 399
42. George Armstrong, *Rothschild Money Trust*, Bridger House Publishers Inc, 2000, s. 70; Dr. John Coleman, *Rothschild Dynasty*, World Intelligence Review, 2006, s. 171
43. Gary G. Kohls, The Hiroshima Myth and the Glorification of American Militarism, 29 Temmuz 2014, <https://www.lewrockwell.com/2014/07/gary-g-kohls/the-hiroshima-myth-2/>; Hiroshima Miti: ABD Askeri Tarihinin Sayısız Savaş Suçları ve Yalanları, <http://medyasafak.net/haber/1003/hirosima-miti-abd-askeri-tarihinin-sayisiz-savas-suclari-ve-yalanlar>
44. Tulga Buğra İşık, "İkinci Dünya Savaşı'nı Hiroşima ve Nagazaki'ye yapılan atom bombası saldıruları mı bitirdi?", *Haber Sol*, <http://haber.sol.org.tr/dunya/ikinci-dunya-savasini-hirosima-ve-nagazakiye-yapilan-atom-bombasi-saldıruları-mi-bitirdi>
45. Gary G. Kohls, The Hiroshima Myth and the Glorification of American Militarism, 29 Temmuz 2014, <https://www.lewrockwell.com/2014/07/gary-g-kohls/the-hiroshima-myth-2/>; Hiroşima Miti: ABD Askeri Tarihinin Sayısız Savaş Suçları ve Yalanları, <http://medyasafak.net/haber/1003/hirosima-miti-abd-askeri-tarihinin-sayisiz-savas-suclari-ve-yalanlar>
46. William D. Leahy, *I Was There*, Whittlesey House; 1. Baskı, 1950, s. 441

47. "Ike on Ike", *Newsweek*, 11 Kasım 1963, s. 107
48. Winston Churchill, *The Second World War*, Vol. III, The Grand Alliance (London: Cassell & Co., 1950), s. 157
49. Gary G. Kohls, The Hiroshima Myth and the Glorification of American Militarism, 29 Temmuz 2014, <https://www.lewrockwell.com/2014/07/gary-g-kohls-the-hiroshima-myth-2/>
50. Kohls, a.g.m.
51. Tulga Buğra İşik, "İkinci Dünya Savaşı'nı Hiroşima ve Nagazaki'ye yapılan atom bombası saldıruları mı bitirdi?", *Haber Sol*, <http://haber.sol.org.tr/dunya/ikinci-dunya-savasini-hirosima-ve-nagazakiye-yapilan-atom-bombasi-saldirulari-mi-bitirdi>
52. Daniel Bates, "Winston Churchill's 'bid to nuke Russia' to win Cold War - uncovered in secret FBI files", *Daily Mail*, 8 Kasım 2014, <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2826980/Winston-Churchill-s-bid-nuke-Russia-win-Cold-War-uncovered-secret-FBI-files.html#ixzz4hLpVpXrW>; Thomas Maier, "Churchill Urged US to 'Wipe Out' Moskow With a Bomb", ICIJ, 28 Ekim 2014, <https://www.icij.org/blog/2014/10/churchill-urged-us-wipe-out-moscow-bomb>
53. "İran: 2. Dünya savaşında zarara uğradık", *Haber 7*, 27 Ağustos 2010, <http://www.haber7.com/dunya/haber/594887-iran-2-dunya-savasinda-zarara-ugradik>
54. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. 400
55. Buchanan, a.g.e., s. 400
56. Buchanan, a.g.e., s. 402
57. "Let's Talk About the 'Ugly Briton': Shashi Tharoor on Winston Churchill", *The Disorder of Things*, 28 Ekim 2015, <https://thedisorderofthings.com/2015/10/28/lets-talk-about-the-ugly-briton-shashi-tharoor-on-winston-churchill/>
58. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. 403
59. Buchanan, a.g.e., s. 403
60. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. 404
61. Con Coughlin, "How Winston Churchill got his taste for war", *The Telegraph*, 27 Nisan 2013, <http://www.telegraph.co.uk/history/10022399/How-Winston-Churchill-got-his-taste-for-war.html>
62. Peel Commission Report, proof copy of Churchill's evidence: Churchill papers, 2/317
63. "The Crimes of Winston Churchill", *The Crimes of Britain*, <https://crimesofbritain.com/2016/09/13/the-trial-of-winston-churchill/>
64. Boris Johnson, *The Churchill Factor: How One Man Made History*, Riverhead Books, 2015, s. 141
65. Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order*, Pluto Press, 1998, e-book
66. "Winston Churchill 'ordered assassination of Mussolini to protect compromising letters'", *The Telegraph*, 2 Eylül 2010, <http://www.telegraph.co.uk/history/world-war-two/7978285/Winston-Churchill-ordered-assassination-of-Mussolini-to-protect-compromising-letters.html>
67. David Irving, *Churchill's War: I – The Struggle For Power*, Avon Books, 2003, s. xvi
68. Irving, a.g.e., s. xii
69. Taha Kivanç, 6-7 Eylül'de Ne Oldu? -1-, *Yeni Şafak*, 7 Eylül 2005, <http://www.yenisafak.com/arsiv/2005/eylul/07/tkivanc.html>; "Fehmi Koru: 6-7 Eylül'de ne oldu, İngiliz parmağı varsa MI6 ajani Ian Fleming herhangi bir rol oynadı mı?", T24, 6 Eylül 2016, <http://t24.com.tr/haber/fehmi-koru-6-7-eylulde-ne-oldu-ingiliz-parmagι-varsa-mi6-ajani-ian-fleming-herhangi-bir-rol-oynadı-mi,358612>
70. Lemi Özgen, "6-7 Eylül Olayları ve James Bond", *HThayat*, 3 Eylül 2015, <http://www.hthayat.com/yazarlar/lemi-ozgen/1031152-6-7-eylul-olayları-ve-james-bond>
71. Ahmet Erhanlı, "George Orwell: Sömürge Polisi, Sosyalist, Muhabir", *Ürün*, <https://urundergisi.com/makaleler.php?ID=227>
72. "In The Shadow Of The Counterculture Revolution: Radical Change & Counterculture: Huxley, Esalen & Human Potential Movement", *Tavistock Agenda*, http://tavistockagenda.iwarp.com/whats_new_43.html
73. Aldous Huxley, *Brave New World*, 6. Bölüm, <https://www.huxley.net/bnw/sixteen.html>
74. "Beaulieu's World War II 'spy school' remembered", *BBC*, 29 Kasım 2010, http://news.bbc.co.uk/local/hampshire/hi/people_and_places/history/newsid_9236000/9236954.stm
75. A.g.m.
76. "My secret life in Winston Churchill's spy school", *Mirror*, 2 Mayıs 2010, <http://www.mirror.co.uk/news/uk-news/my-secret-life-in-winston-churchills-spy-218421>
77. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 154
78. Simon Mawer, "Special Agents: The Women of SOE", *The Paris Review*, 21 Mayıs 2012, <https://www.theparisreview.org/blog/2012/05/21/special-agents-the-women-of-soe/>
79. "The Spy Who Loved: The Secrets and Lives of Christine Granville by Clare Mulley – review", *The Guardian*, 3 Ağustos 2012, <https://www.theguardian.com/books/2012/aug/03/spy-loved-granville-mulley-review>
80. Erika Jarvis, "Five Badass Female Spies Who Deserve Their Own World War II Movie", *Vanityfair*, <http://www.vanityfair.com/hollywood/2016/11/allied-world-war-2-female-spy-movies>
81. "British SOE Agents executed at Dachau", <https://www.scrapbookpages.com/DachauScrapbook/British-SOEagents.html>
82. WWII spy heroine who inspired Charlotte Gray movie dies aged 98... and her only regret was 'not killing more Germans', *Daily Mail*, 8 Ağustos 2011, <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2023775/WWII-spy-heroine-Nancy-Wake-inspired-Charlotte-Gray-movie-dies-aged-98.html#ixzz4hZSSusON>
83. Erika Jarvis, "Five Badass Female Spies Who Deserve Their Own World War II Movie", *Vanityfair*, <http://www.vanityfair.com/hollywood/2016/11/allied-world-war-2-female-spy-movies>
84. "Odette Hallowes, 82, A British Agent Tortured by Nazis", *New York Times*, 21 mart 1995, <http://www.nytimes.com/1995/03/21/obituaries/odette-hallowes-82-a-british-agent-tortured-by-nazis.html>
85. "My secret life in Winston Churchill's spy school", *Mirror*, 2 Mayıs 2010, <http://www.mirror.co.uk/news/uk-news/my-secret-life-in-winston-churchills-spy-218421>

86. Daniel Bates, "She used the bedroom the way James Bond used a Beretta.' How seductress Betty Pack stole the secrets that helped defeat the Nazis - now Jennifer Lawrence is tapped to portray the ultimate honey trap spy", *Daily Mail*, 5 Temmuz 2016, <http://www.dailymail.co.uk/news/article-3674051/She-used-bedroom-way-James-Bond-used-Beretta-seductress-Betty-Pack-stole-secrets-helped-defeat-Nazis-Jennifer-Lawrence-tapped-portray-ultimate-honey-trap-spy.html>
87. Hugh O'Shaughnessy, *Observer*, 7 June 1992, pages 53-54; "GLADIO Europe's best kept secret", *Cambridge Clarion*, http://www.cambridgeclarion.org/press_cuttings/gladio_obs_7jun1992.html
88. Norton-Taylor, Richard, UK trained secret Swiss force", *The Guardian*, 20 Eylül 1991, s. 7
89. Richard Norton-Taylor, "The Gladio File: did fear of communism throw West into the arms of terrorists?", *The Guardian*, 5 Aralık 1990
90. Dr. John Coleman, *Diplomacy By Deception: An Account of the Treasonous Conduct by the Governments of Britain and the United States*, Bridger House Publishers, 1993, s. 19
91. Coleman, a.g.e., s. 19
92. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002, s. 89-90
93. Ferro, a.g.e, s. 90
94. Kolonializm ve Emperyalizm tanımları için bkz. Stanford Encyclopedia of Philosophy, <http://plato.stanford.edu/entries/colonialism/95> <http://www.oxford-dictionaries.com/definition/english/colonialism>, (06.04.2015)
95. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s.90
96. *Sömürgecilik Tarihi* (Afrika-Asya), T.C. Anadolu Üniversitesi Yayıncılık No:3120, Editör: Prof. Dr. Azmi Özcan, 1. Baskı, Eskişehir Ağustos 2014, s. 66
97. Ania Loomba, *Colonialism/Post Colonialism*, New York, Routledge, 1998, s. 43-57
98. Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2. Baskı, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178
99. Niall Ferguson, *Imparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirme*, Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 253
100. Francis Galton, (1883), *Inquiries into Human Faculty and its Development*, London: Macmillan Publishers. s. 199.
101. Peter J Bowler, *Evolution: The History of an Idea*, 3. Baskı, University of California Press, 2003, s. 308-310
102. Niall Ferguson, *Imparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirme*, Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 254
103. Ferguson, a.g.e., s. 254
104. Karl Pearson, "Darwinism, medical progress and eugenics; the Cavendish Lecture, 1912, an address to the medical profession", <https://archive.org/details/darwinismmedical1912pear>
105. Niall Ferguson, *Imparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirme*, Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 123-124
106. Ferguson, a.g.e., s. 129
107. Ferguson, a.g.e., s. 119
108. Ania Loomba, *Kolonializm Postkolonializm*, Çev. Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayıncılık, 1. Basım, 2000, ISBN 975-539-252-1 s. 208
109. Yardımcı Doç. Dr. Veli Sırım, Bir Sömürge Aracı Olarak Eğitim, *Çerçeve Dergisi*, Sayı: 37, 2005
110. Sömürgecilik Tarihi (Afrika-Asya), T.C. Anadolu Üniversitesi Yayıncılık No: 3120, Editör: Prof. Dr. Azmi Özcan, 1. Baskı, Eskişehir, Ağustos 2014, s. 67
111. T.B. Macaulay, *Minute on Indian Education*, J. Clive (der.), Selected Writings, Chicago, IL: University of Chicago Press, 1972, s. 249
112. Ania Loomba, *Kolonializm Postkolonializm*, Çev. Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayıncılık, 1. Basım, 2000, ISBN 975-539-252-1 s. 110
113. Michael Banton, *Race Relations*, Tavistock Publications, 1967, s. 34
114. Talal Asad, *Antropoloji ve Sömürgecilik*, Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s.90
115. https://www.therai.org.uk/
116. Asad, a.g.e., s. 91
117. Kwame Nkrumah, D. Brokensha, *Applied Anthropology in English-Speaking Africa*, Society for Applied Anthropology, 1966, s. 15
118. Niall Ferguson, *Imparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirme*, Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2009, s. 190
119. Sir H. M. Durand, *Life Sir A. C. Lyall*, Londra, 1913, s. 89
120. Talal Asad, *Antropoloji ve Sömürgecilik*, Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s.106
121. Sömürgecilik Tarihi (Afrika-Asya), T.C. Anadolu Üniversitesi Yayıncılık No:3120, Editör: Prof. Dr. Azmi Özcan, 1. Baskı, Eskişehir Ağustos 2014, s. 67
122. Mina Urgan, *Bir Dinozorun Gezileri*, Yapı Kredi Yayınları, 5. Baskı: İstanbul, Ekim 1999, ISBN 975-08-0138-5, s. 176
123. Niall Ferguson, *Imparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirme*, Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 244
124. https://tr.wikipedia.org/wiki/İngilizce
125. Mina Urgan, *Bir Dinozorun Gezileri*, Yapı Kredi Yayınları, 5. Baskı: İstanbul, Ekim 1999, ISBN 975-08-0138-5, s. 176
126. Eric Holt Gimenez, "We Already Grow Enough Food For 10 Billion People — and Still Can't End Hunger", *Huffington Post*, 18 Aralık 2014, http://www.huffingtonpost.com/eric-holt-gimenez/world-hunger_b_1463429.html
127. Thomas Robert Malthus, *An Essay on the Principle of Population*, 4. Kitap, 5. Bölüm, <http://www.econlib.org/library/Malthus/malPlong30.html>
128. Morris M, 10 Evil Crimes Of The British Empire, 4 Şubat 2014, <http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/>
129. Gibbons, L. (1991) 'Race Against Time, Racial Discourse and Irish History', Oxford Literary Review, 13 (1-2) s. 96
130. Ania Loomba, *Kolonializm Postkolonializm*, Çev. Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayıncılık, 1. Basım, 2000, ISBN 975-539-252-1, s. 186

133. Madley, Benjamin, "Patterns of frontier genocide 1803–1910: The Aboriginal Tasmanians, the Yuki of California, and the Herero of Namibia.", *Journal of Genocide Research*, 2004, 6(2), Haziran, s. 170
134. Ferguson Robinson and Barry York, *The Black Resistance*, Widescope, 1977, Ch. 2 & 3
135. Sefa M. Yürükel, *Bati Tarihinde İnsanlık Suçları*, Frida Yayınları, 2004, s. 93
136. David S. Trigger, Whitefella Comin, *Wild Time, Aboriginal responses to colonialism in northern Australia*, Department of Anthropology, The University of Western Australia, 1992, Cambridge University Press, Cambridge, 1992 s. 20
137. C. Turnbull, *Black War: The Extermination of the Tasmanian Aborigines*. Melbourne: Lansdowne Press, 1948, s. 98
138. Saunders Evans, Exclusion, Exploitation and Extermination, Race relations in colonial Queensland, ANZ, 1975, Ch. 5
139. E. H. Dow (ed.), *Trollope's Australia*, 1966, s. 134-142.
140. Saunders Evans, Exclusion, Exploitation and Extermination, Race relations in colonial Queensland, ANZ, 1975, s. 51
141. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002, s. 276
142. "Avustralya Aborijinleri", <http://www.tarihiolaylar.com/tarihi-olaylar/avustralya-Aborijinleri-74>
143. R. M. Jones, "Tasmanian Tribes", Appendix in N. Tindale, *Aboriginal Tribes of Australia*, Australian National University Press, Canberra, 1974, s. 325
144. Reynolds, H., *Fate of a Free People: A Radical Re-examination of the Tasmanian Wars*. Ringwood: Penguin Australia, 1995, s. 4
145. David Monaghan, "The Body-snatchers", *The Bulletin*, 12 Kasım 1991, s. 34.
146. Creation Ex Nihilo, Vol 14, No. 2, Mart-Mayıs 1992, s. 17
147. David Monaghan, "The Body-snatchers", *The Bulletin*, 12 Kasım 1991, s. 30-38
148. Monaghan, a.g.m., s. 34
149. Sharman Stone, *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973*, Heinemann Educational Books, Melbourne, 1974
150. Stone, a.g.e., s. 83
151. Jani Roberts, *How New-Darwinism Justified Taking Land From Aborigines and Murdering Them in Australia*, <http://www.witch.plus.com/ausrace.html>
152. Roberts, a.g.m.
153. Sharman Stone, *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973*, Heinemann Educational Books, Melbourne, 1974, s.96
154. Stone, a.g.e., s. 93
155. Yuval Noah Harari, *Dinin Kanunu*, <http://liberter-yen.org/2016/03/dinin-kanunu/>
156. Ania Loomba, *Kolonyalizm Post Kolonyalizm*, Çev: Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, Birinci Basım, İstanbul 2000, ISBN 975-539-252-1, s. 21
157. Stanley Wolpert, *A New History of India*; 3. Baskı, Oxford University Press, 1989, s. 226-28
158. Henry Crossly Irwin, (1880). *The Garden of India*, (or *Chapters on Oudh History and Affairs*), London: W. H. Allen Co., s. 107
159. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s. 345
160. Herman Kulke ve Dietmer Rothermund, *Hindistan Tarihi*, Çev. Müfit Güney, Ankara, İmge, 2001, s. 333
161. Ania Loomba, *Kolonyalizm Post Kolonyalizm*, Çev: Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, Birinci Basım, İstanbul 2000, ISBN 975-539-252-1 s. 74
162. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirisi*, Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 156
163. Simon Smith, (1998), *British Imperialism 1750–1970*, Cambridge University Press. ISBN 0-521-59930-X, s. 50-57
164. Yogesh Chadha, *Gandhi: A Life*, John Wiley & Sons Inc., 1997, ISBN 9780471350620 s. 237
165. Colonet Anil Athale, "What will be history's verdict on the Ramlila maidan eviction?", 8 Haziran 2011, <http://www.rediff.com/news/column/what-will-be-historys-verdict-on-the-ramlila-maidan-eviction/20110608.htm>
166. Report of Commissioners, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 56
167. Disorder Inquiry Committee Report, Vol II, p 191
168. *Report of Commissioners*, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 56
169. *Report of Commissioners*, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 10-11
170. Home Political, Eylül 1920, No 23, National Archive of India, Yeni Delhi
171. *Report of Commissioners*, Vol I, Yeni Delhi, s. 105
172. *Report of Commissioners*, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 11
173. *Report of Commissioners*, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 55-56
174. *Report of Commissioners*, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 55-56
175. Ania Loomba, *Kolonyalizm Post Kolonyalizm*, Çev: Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, Birinci Basım, İstanbul 2000, ISBN 975-539-252-1 s. 103
176. Amartya Sen, *Imperial Illusion*, New Republic, 31 Aralık 2007, <https://newrepublic.com/article/61784/imperial-illusions>
177. Romesh Chunder Dutt, *The Economic History of India Under Early British Rule: From the Rise of the British Power in 1757, to the Accession of Queen Victoria in 1837*, Kegan Paul, Trench, Trübner, 1906
178. Roy Tirthankar, "The Economic History of India 1857–1947," Oxford Texbooks, 2006, s. 240
179. Rakhi Chakraborty, "The Bengal Famine: How the British engineered the worst genocide in human history for profit", You Story, 15 Ağustos 2014, <https://yourstory.com/2014/08/bengal-famine-genocide/>
180. Dr Ramtanu Maitra, "Genocide, The British Don't Want You To Know About – They Systematically Starved To Death Over 60 Millions Of Eastern Indians!", *The Millenium Report*, 14 February 2017, <http://themillenniumreport.com/2017/02/genocide-the-british-don-t-want-you-to-know-about-they-systematically-starved-to-death-over-60-millions-of-eastern-indians/>
181. Yücel Bulut, "Hindistan'da İngiliz Sömürgeciliği, Oryalizm ve William Jones", *Sosyoloji Dergisi*, 3. Dizi,

- Sayı 6, 2003, s. 88
182. "London March 22" Oxford Journal, British Newspaper Archive, 23 Mart 1771, Retrieved 29 August 2014
183. Rakhi Chakrabortty (15 Ağustos 2014) "The Bengal Famine: How the British engineered the worst genocide in human history for profit", *Your Story*, <https://yours-story.com/2014/08/bengal-famine-genocide/>
184. Vineet Menon, "Forgotten Genocide", *Politircks*, <https://politricks.quora.com/Forgotten-Genocide>
185. *Imperial Gazetteer of India* 1907, s. 488
186. David Fieldhouse, "For Richer, for Poorer?", in Marshall, P. J., *The Cambridge Illustrated History of the British Empire*, Cambridge: Cambridge University Press., 1996, ISBN 0-521-00254-0, s. 132
187. Sumit Guha, *Environment and Ethnicity in India, 1200-1991*, Cambridge Studies in Indian History& Society, 2006, ISBN 0 521 64078, s.116
188. Prasanta Chandra Mahalanobis, R. K. Mukherjee, A. Ghosh (1946) "A sample survey of after effects of Bengal famine of 1943" *Sankhya* 7 (4) s. 337-400
189. Mark B. Tauger, *The Indian Famine Crises of World War II*, British Scholar Edinburgh University Press, Mart 2009, 1 (2): 2009, s. 187
190. Herman, Arthur, Gandhi & Churchill: The Epic Rivalry that Destroyed an Empire and Forged Our Age, Bantam, 2009, s. 513
191. Scott Horton, "Churchill's Dark Side: Six Questions for Madhusree Mukerjee", *Harpers*, 4 Kasım 2010, <http://harpers.org/blog/2010/11/churchills-dark-side-six-questions-for-madhusree-mukerjee/>
192. Shashi Tharoor, "The Ugly Briton", *Time*, 19 Kasım 2010, <http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,2031992,00.html>
193. M. Morris, "10 Evil Crimes of the British Empire", 4 Şubat 2014, <http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/>
194. Peter Scheckner, *An Anthology of Chartist Poetry: Poetry of the British Working Class*, 1830s–1850s, Fairleigh Dickinson Univ Press, s. 53
195. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s. 440
196. Eric Williams, *Kapitalizm ve Kölelik*, Dipnot Yayımları, Ankara 1. Baskı, 2013, s. 51
197. Mark Curtis, *Secret Affairs: Britain's Collusion with Radical Islam*, Serpent's Tail, 2011, e-book
198. The Tribune, *Line of Division, Real and Imagined*, 24 Eylül 2006 <http://www.tribuneindia.com/2006/20060924/spectrum/main1.htm>
199. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s. 441 – 442
200. Ferro, a.g.e., s. 442
201. Ferro, a.g.e., s. 444
202. Ishtiaq Ahmed, *State, Nation and Ethnicity in Contemporary South Asia*, Cassel Pub., London & New York, 1998, ISBN - 978-1855675780, s. 99
203. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s. 404
204. Anthony Read, David Fisher, *The Proudest Day: India's Long Road to Independence*, New York: W. W. Norton & Company, 1998, ISBN 9780393045949 s. 487
205. Read, a.g.e., s. 484-485
206. M. Morris, 10 Evil Crimes of the British Empire, 4 Şubat 2014 <http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/>
207. Edmund Heward, *The Great and the Good: A Life of Lord Radcliffe*, Barry Rose Publishers, 1994, ISBN 978-1872328911, para. 1
208. *The London Gazette*: no. 38627, s. 2748. 3 Haziran 1949
209. Osmanlı Arşiv Belgesi, HAT 955/4097/B.
210. Darkot (1997), s.136
211. A. S. Bujra, "Urban Elites and Colonialism: The Nationalist Elites of Aden and South Arabia", *Middle Eastern Studies*, Vol. 6, No. 2, Taylor&Francis, 1970 s. 190
212. Serpil Açıkalın, Gamze Coşkun, Sedat Laçiner, *Yemen Dosyası, Fakirlik ve terör kışkırcında bir ülke*, USAK Yayınları, Ankara-Haziran 2010, ISBN 978-605-4030-34-7, s. 58-59
213. Robert R. Robbins, "The Legal Status of Aden Colony and the Aden Protectorate", *The American Journal of International Law*, Vol. 33, No. 4, 1939, s. 701.
214. M. Morris, 10 Evil Crimes of the British Empire, 4 Şubat 2014 <http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/>
215. G. Wyman Bury, *Pan-İslam veya İslam İmparatorluğu*, Destek Yayınevi, Ağustos 2011, ISBN 978- 605-4455-61-4, s. 26, 49, 65
216. Aynur Erdoğan, Yemen hala Osmanlı'ya bağlı..., Dünya Bülteni, 20 Haziran 2011, <http://www.dunyabulteni.net/tarih-ve-toplum-konusmlari/164059/yemen-hala-osmanliya-bagli>
217. Ahmet Asan (Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tarih Bölümü), *Avrupa Sömürgeciliğinin Afrika Üzerindeki Etkileri*, <http://akademikperspektif.com/2014/07/27/avrupa-somurgeciliğinin-afrika-uzerindeki-etkileri/>
218. Okt. Müsel Bayram, *Enerjopolitik Müdahaleler Ve Afrika'daki İç Savaşlar: Nijerya, Angola ve Sudan Örnekleri*, Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Ocak 2017, Cilt: 7, Sayı: 1, s. 220
219. Prof. Dr. Azmi Özcan, *Sömürgecilik Tarihi (Afrika-Asya)*, T.C. Anadolu Üniversitesi Yayınu, No:3120, 1. Bası, Eskişehir, Ağustos 2014, s. 65
220. Mariam Arif Gassemi, *Somalia: Clan vs. Nation*, Michigan Üniversitesi, 2002, s. 4
221. Oral Sander, *Siyasi Tarih İlkçağlardan 1918'e*, 18. Bası, İmge kitabı, s. 230
222. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirme*, Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 233
223. Ferguson, a.g.e., s. 165
224. Talal Asad, *Antropoloji ve Sömürgecilik*, Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s.74
225. Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order*, Pluto Press, 1998, e-book
226. P. J. Cain ve A. G. Hopkins, *British Imperialism-Innovation and Expression (1688-1914)*, Longman (1. Bası), 1993, ISBN: 978-0582491762, New York, s. 362-63, 407
227. Prof. Dr. Davut Dursun ve Prof. Dr. Tayyar Ari, Orta Doğu Siyaset, T.C. Anadolu Üniversitesi Yayınu No: 3035, 1. Baskı, Eskişehir Ocak 2013, ISBN 978-975-06-1693-8, s. 37
228. Dursun, a.g.e., s. 38
229. Dursun, a.g.e., s. 38

230. Dursun, a.g.e., s. 38
231. Türkkaya Ataöv, *Afrika Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri*, Ankara: AÜSBF Yayınları, 1973, s. 33-50
232. Prof. Dr. Davut Dursun ve Prof. Dr. Tayyar Arı, *Orta Doğu Siyaset*, T.C. Anadolu Üniversitesi Yayıncılık No: 3035, 1. Baskı, Eskişehir Ocak 2013, ISBN 978-975-06-1693-8, s. 39
233. Dursun, a.g.e, s. 40
234. Dursun, a.g.e, s. 40-41
235. "Blair, Darbeci Sisi'ye Danışman Oldu", *Sabah*, 3.7.2014 <http://www.sabah.com.tr/dunya/2014/07/03/blair-darbeci-sisiye-danisman-oldu>
236. Talal Asad, *Antropoloji ve Sömürgecilik*, Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s. 148
237. Thomas Pakenham, *The Boer War*, Weidenfield and Nicolson, Londra, 1997
238. M. Morris, 10 Evil Crimes of the British Empire, 4 Şubat 2014 <http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/>
239. South African History online, *Second Anglo-Boer War 1899 – 1902*, <http://www.sahistory.org.za/topic/women-children-white-concentration-camps-during-anglo-boer-war-1900-1902>
240. The Birth of the Concentration Camp? British Imperialism and the Origins of Modern Detention, Council of European Studies, Autumn 2013, volume 43, sayı 2, https://councilforeuropeanstudies.org/files/Perspectives/Autumn2013/s10_Forth.pdf
241. David Birmingham, *The Decolonization of Africa*, Taylor & Francis e-Library, 2009, s. 1-6
242. Walter, Rodney (1973), *How Europe Underdeveloped Africa*, Dar-Es-Salaam ve London, 6. Baskı, Bogle-L'Uouverture Publications, s. 232-233
243. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyayı Biçimlendirisi*, Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 220
244. Seval Çolak, *Özel Bir Kolonyalizm Türü Apartheid*, Ankara Üni. Sosyal Bilimler Ens. Afrika Çalışmaları Anabilim dalı Yüksek Lisans Tezi, Ankara- 2015, s. 47
245. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirisi*, Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 223-224
246. Marc Ferro (2002), *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cidden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, s.146
247. Ferro, a.g.e., s. 241-242
248. Ania Loomba, *Kolonyalizm Postkolonyalizm*, çev. Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, 1. Basım, 2000, ISBN 975-539-252-1, s. 151-152
249. M. Morris, "10 Evil Crimes of the British Empire", 4 Şubat 2014, <http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/>
250. Editör: Prof. Dr. Azmi Özcan, *Sömürgecilik Tarihi (Afrika-Asya)*, T.C. Anadolu Üniversitesi Yayıncılık No:3120, 1. Baskı, Eskişehir Ağustos 2014, s. 55
251. Mürsel Bayram, *Sudan'ın Etnopolitik Sorunlarını Besleyen Faktörlerin Tarihsel Bir Analizi*, Tarihin Peşinde Uluslararası Tarih ve Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 2016, Sayı: 16, s. 201 http://www.tarihinpesinde.com/dergimiz/sayi16/M16_11.pdf
252. V. G. Kiernan (1969), *The Lords of Human Kind*, Pelican Book, Londra, s. 242-243
253. Raimondo Luraghi, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: H. İnal, E Yayınları, İstanbul 2000, s.213
254. Frantz FANON, *Yeryüzünün Lanetlileri*, (Çev. B. DOKTOR), İst, 1984, s. 262
255. Werena Rosenke, *Sefaletin Mimarı Avrupa, Niçin Aztekler Avrupa'yı Kefşetmedi?*, Derleyen: P. Wahl, Çeviren: Levet Kafadar, İletişim Yayınları, İstanbul, 1993, ISBN: 9789754703054, s. 60-61
256. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cidden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002, s. 290-291
257. Kwame Nkrumah, "The mechanisms of neo-colonialism", <https://www.marxists.org/subject/africa/nkrumah/neo-colonialism/ch01.htm>
258. Martin Drewry, "It's time NGOs admit aid isn't going to 'save' Africa", *The Guardian*, 22 Temmuz 2014, <https://www.theguardian.com/global-development-professionals-network/2014/jul/22/africa-rescue-aid-stealing-resources>
259. Drewry, a.g.m
260. Mark Anderson, "Aid to Africa: donations from West mask 60bn looting' of continent", *The Guardian*, 15 Temmuz 2014, <https://www.theguardian.com/global-development/2014/jul/15/aid-africa-west-looting-continent>
261. Martin Drewry, "It's time NGOs admit aid isn't going to 'save' Africa", *The Guardian*, 22 Temmuz 2014, <https://www.theguardian.com/global-development-professionals-network/2014/jul/22/africa-rescue-aid-stealing-resources>
262. Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order*, Pluto Press, 1998, e-book
263. Curtis, a.g.e.
264. Yrd. Doç. Dr. Deniz Altınbaş, "İnsanlığa Karşı Suçlar ve Yeni Sömürgecilik", *Uluslararası Suçlar ve Tarih*, 2011, Sayı: 11/12, s. 35
265. Talal Asad, *Antropoloji ve Sömürgecilik*, Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s.74
266. Yrd. Doç. Dr. Deniz Altınbaş, "İnsanlığa Karşı Suçlar ve Yeni Sömürgecilik", *Uluslararası Suçlar ve Tarih*, 2011, Sayı: 11/12, s. 37
267. Partha Chatterjee, (1993) *The Nations and its Fragments: Colonial and Postcolonial Histories*, Princeton, NJ: Princeton University Press s. 5
268. Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order*, Pluto Press, 1998, e-book
269. Ortadoğu'da Siyaset, TC Anadolu Üniversitesi Yayıncılık No.3035 s. 232
270. Aziz Doğan, Avrupa Birliği ve İngiliz Uluslar Topluğu İlişkileri, *Hazine Dergisi*, Ekim 1996 Sayı: 4
271. http://www.cs.mcgill.ca/~rwest/link-suggestion/wpcd_2008-09_augmented/wp/c/Common_law.htm
272. Brown, Judith (1998). The Twentieth Century, The Oxford History of the British Empire Volume IV. Oxford University Press. ISBN 0-19-924679-3. Erişim tarihi: 22 Temmuz 2009.
273. Marshall, PJ (1998). *The Eighteenth Century, The Oxford History of the British Empire Volume II*. Oxford University Press. ISBN 0-19-924677-7. S.238-240
274. Gogstad, C., "Contemporary Trends Within the Commonwealth", www.plu.edu/~dmc/gallery/MDP/gogstad/pdf/commonwealth.pdf
275. Göktürk Tüysüzoglu, "İkinci Dünya Savaşı Sonrası İnkı

- giliz Dış Politikası: İmparatorluk Yaşıyor Mu?", *Akademik Bakış Dergisi*, Eylül -Ekim 2011 s. 20
276. Prof Dr. Sedat Aybar, Brexit Sonrası İngiltere, AB ve Ötesi, TASAM, 27 Temmuz 2016,http://www.tasam.org/tr-TR/Icerik/31892/brexit_sonrası_ingletere_ab_ve_otesi
277. Göktürk Tüysüzoglu, "İkinci Dünya Savaşı Sonrası İngiliz Dış Politikası: İmparatorluk Yaşıyor Mu?", *Akademik Bakış Dergisi*, Eylül -Ekim 2011 s. 21
278. Nuri Sevgen, "İngiltere Brexit'i Neden İster?", *Yatırım Finansman*, 1 Haziran 2016, <https://www.yf.com.tr/piyasa-analizi/piyasa-yorumlari/yorum/ingiltere-brexit-i-neden-ister-01-06-2016-14-33>
279. "SAS Troops Poised to EVACUATE Britons From Turkey Amid Fear of SECOND Military Coup", *Daily Express*, 26 Temmuz 2016, <http://www.express.co.uk/news/uk/692730/SAS-troops-poised-to-EVACUATE-Britons-from-Turkey-amid-fear-of-SECOND-military-coup>
280. "From the Second World War to the Treaty of Rome", *Parliament*, <http://www.parliament.uk/about/living-heritage/evolutionofparliament/legislativescrutiny/parliament-and-europe/overview/post-ww2-to-treaty-of-rome/>
281. "Winston Churchill coined what Cold War phrase in 1946?", *The Epoch Times*, 5 Mart 2012, <https://www.nationalchurchillmuseum.org/03-05-12-churchill-cold-war-phrase.html>
282. James W. Muller, Churchill's "Iron Curtain" Speech Fifty Years Later, University of Missouri, 1999, s. 95
283. Jon Danzing, "Winston Churchill: A founder of the European Union", EU-ROPE, 10 Kasım 2013, <http://europe.ideasoneurope.eu/2013/11/10/winston-churchill-a-founder-of-the-european-union/>
284. Quentin Peel, "Historic misunderstanding underlies UK-EU relationship on Churchill anniversary", *Financial Times*, 19 Eylül 2016, <https://www.ft.com/content/3d6bbabc-7122-11e6-a0c9-1365ce54b926>
285. Hakan Karagöz, İngiliz Milletler Topluluğu ve İngiltere'nin AB Üyeliği, *Konya Ticaret Odası*, <http://www.kto.org.tr/d/file/ingiliz-milletler-toplulugu-ve-ingilterenin-ab-uyeligi.pdf>
286. Onur Öymen, *Silahsız Savaş: Bir Mücadele Sanatı Olarak Diplomasi*, 8. Baskı, İstanbul: Remzi Kitabevi, 2015, s. 68
287. Elif Çağlı, "Marxist Attitude On the Question of European Union", *Marksist Tutum*, 12 Nisan 2003, http://en.marksist.net/elif_cagli/united_states_europe.htm
288. "May 1968 events in France", https://en.wikipedia.org/wiki/May_1968_events_in_France
289. Spinelli Group, https://en.wikipedia.org/wiki/Spinelli_Group
290. Paul Belien, "Former Soviet Dissident Warns For EU Dictatorship", *The Brussels Journal*, 27 Şubat, 2006, <https://www.brusselsjournal.com/node/865>
291. Erika Ritz, "I Genuinely Believe This is a Marxist Revolution": British Lawmakers Revolt Against E.U. (And How It Relates to Us), *The Blaze*, 26 Kasım 2012, <http://www.theblaze.com/stories/2012/11/26/i-genuinely-believe-this-is-a-marxist-revolution-british-lawmakers-revolt-against-e-u-and-how-it-relates-to-us/>
292. Maria Alcaparra ve Adriano Fa, "When Barroso Was a Communist", *Cafe Babel*, 5 Ekim 2007, <http://www.cafebabel.co.uk/politics/article/when-barroso-was-a-communist.html>
293. William F Jasper, "Italy on Financial Brink as 'Former' Communist Tries to Lead", *New American*, 28 Şubat 2013, <https://www.thenewamerican.com/world-news/europe/item/14641-italy-on-financial-brink-as-%E2%80%9Cformer%E2%80%9D-communist-tries-to-lead>
294. Manuel Marín, Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Manuel_Marín
295. Paul Belien, "Former Soviet Dissident Warns For EU Dictatorship", *The Brussels Journal*, <https://www.brusselsjournal.com/node/865>
296. Belien, a.g.m.
297. Dr. Ariel Cohen, "NATO Should Stand Up Black Sea Command Before It's Too Late", *Huffington Post*, http://www.huffingtonpost.com/dr-ariel-cohen/nato-should-stand-up-blac_b_10831440.html
298. Daniele Ganser, NATO'nun Gizli Orduları: Gladio Operasyonları ve Avrupa Devlet Terörü", Griffin Kitap, 2012, s. 24
299. Ganser, a.g.e., s. 71
300. Ganser, a.g.e., s. 83
301. Ganser, a.g.e., s. 83-84
302. Ganser, a.g.e., s. 84
303. Ganser, a.g.e., s. 84
304. Ganser, a.g.e., s. 85
305. Ganser, a.g.e., s. 89
306. Ganser, a.g.e., s. 97
307. Ganser, a.g.e., s. 97-98
308. Ganser, a.g.e., s. 105-106
309. Ganser, a.g.e., s. 106
310. Ganser, a.g.e., s. 278
311. "Darbeler ve ABD", *Aljazeera Turk*, 24 Ağustos 2016, <http://www.aljazeera.com.tr/haber/darbeler-ve-abd>
312. "Ecevit, Özel Harp'i 1974'te Duydu", *Evrensel*, 3 Ocak 2006, <https://www.evrensel.net/haber/168403/ecevit-ozel-harp-i-1974-te-duydu>
313. Dr. John Coleman, *Diplomacy By Deception: An Account Of The Treasonous Conduct By The Governments Of Britain and The United States*, Bridger House Publishers, 1993, s. 198
314. "MI6 Osmanlı'yı izlemek için kurulmuş!", *Dünya Bültene*, 6 Ekim 2010, <http://www.dunyabulteni.net/?a>Type=haber&ArticleID=131483>
315. "Milli Mücadele'de James Bond", *Habertürk*, 4 Kasım 2012, <http://www.haberturk.com/yasam/haber/791020-milli-mucadelede-james-bond>
316. "Annie MACHON (İngiliz Ajan)'dan Yaz-Boz'a Özel Olay Açıklamalar!", 14 Aralık 2014, <http://www.yolcumisali.com/2014/12/annie-machon-ingiliz-ajan-dan-yaz-boza-ozel-olay-aciklamalar.html>
317. "Annie MACHON (İngiliz Ajan)'dan İngiliz İstihbarati ve Sosyal Medya", 14 Aralık 2014, <http://www.yolcumisali.com/2014/12/annie-machon-ingiliz-ajan-dan-ingilz-istihbarati-ve-sosyal-medya.html>
318. "Annie MACHON (İngiliz Ajan)'dan Yaz-Boz'a Özel Olay Açıklamalar!", 14 Aralık 2014, <http://www.yolcumisali.com/2014/12/annie-machon-ingiliz-ajan-dan-yaz-boza-ozel-olay-aciklamalar.html>
319. Playing Dirty - MI6 Documentary, Youtube, <https://www.youtube.com/watch?v=JLwvXQHgkZM>

- www.youtube.com/watch?v=SVMbghozDBc
320. Doç. Dr. Sait Yılmaz, Küresel Sermaye ve Türkiye, s. 3; http://www.academia.edu/7647531/K%C3%BCresel_Sermaye_ve_T%C3%BCrkiye
321. Peter Cross, "William 'Wild Bill' Donovan: America's Spymaster in WWII", *Warfare History Network*, 11 Nisan 2017, <http://warfarehistorynetwork.com/daily/wwii/william-wild-bill-donovan-americas-spymaster-in-wwii/>
322. Mehmet Ali Çavuş, "Kontrollü darbenin alası", *Yeni Gündem*, 22 Temmuz 2017, <http://www.gazeteyenigun.com.tr/yazarlar/mehmet-alii-cavus/kontrollu-darbenin-lasi/34621/>
323. John Coleman, *300'ler Komitesi*, çev. Mert Akcanbaş, İstanbul: Destek Yayınları, 2014, s. 147
324. Tim Ross, Andrew Gilligan ve Robert Mendick, "CIA torture: Tony Blair and Jack Straw 'must account for what they knew'", *The Telegraph*, 13 Aralık 2014, <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/defence/11292428/CIA-torture-Tony-Blair-and-Jack-Straw-must-account-for-what-they-knew.html>
325. Rod McGuirk, "Scientist claims WMD 'censors'", *News24*, 14 Şubat 2005, <http://www.news24.com/World/News/Scientist-claims-WMD-censors-20050214>
326. McGuirk, a.g.m.
327. Nick Hopkins, "UK gathering secret intelligence via covert NSA operation", *The Guardian*, 7 Haziran 2013, <https://www.theguardian.com/technology/2013/jun/07/uk-gathering-secret-intelligence-nsa-prism>
328. Snowden leaks 'worst ever loss to British intelligence', *BBC*, 11 Ekim 2013, <http://www.bbc.com/news/uk-24486649>
329. "UK intelligence work defends freedom, say spy chiefs", *BBC*, 7 Kasım 2013, <http://www.bbc.com/news/uk-politics-24847399>
330. Husna Haq, "Dünyanın beş yasak bölgesi", *BBC*, http://www.bbc.com/turkce/haberler/2016/04/160414_vert_tra_en_gizli_yerler
331. Ewen MacAskill, Julian Borger, Nick Hopkins, Nick Davies ve James Ball, "GCHQ taps fibre-optic cables for secret access to world's communications", *The Guardian*, 21 Haziran 2013, <https://www.theguardian.com/uk/2013/jun/21/gchq-cables-secret-world-communications-nsa>
332. "UK 'spied on UN's Kofi Annan'", 26 Şubat 2004, *BBC*, http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/3488548.stm
333. Scott Shane, "No Morsel Too Minuscule for All-Consuming N.S.A.", *New York Times*, 2 Kasım 2013, <http://www.nytimes.com/2013/11/03/world/no-morsel-too-minuscule-for-all-consuming-nsa.html>
334. Ewen MacAskill, Julian Borger, Nick Hopkins, Nick Davies ve James Ball, "GCHQ taps fibre-optic cables for secret access to world's communications", *The Guardian*, 21 Haziran 2013, <https://www.theguardian.com/uk/2013/jun/21/gchq-cables-secret-world-communications-nsa>
335. What is Five Eyes?, Privacy International, <https://www.privacyinternational.org/node/51>
336. A.g.m.
337. A.g.m.
338. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 134
339. Banu Avar, *Hangi Dünya Düzeni?*, 20. Baskı, Remzi Kitabevi, 2009, s. 9
340. Erol Bilbilik, *İsgal Örgütleri, CIA, NATO, AB*, 2 Basım, Asya Şafak Yayınları, İstanbul 2008, s. 17-29
341. "Tavistock Institute for Global Manipulation", 1:20, <https://www.youtube.com/watch?v=vZG0b02zCdg>
342. Erol Bilbilik, *İsgal Örgütleri, CIA, NATO, AB*, 2 Basım, Asya Şafak Yayınları, İstanbul 2008, s. 17-29
343. Bilbilik, a.g.e., s. 17-29
344. John Coleman, *The Tavistock Institute For Human Relations: Shaping the Moral, Spiritual, Cultural, Political and Economic Decline of the United States*, Global Review Publications, 2006, s. 90
345. Coleman, a.g.e., s. 90
346. Coleman, a.g.e., s. 92
347. Coleman, a.g.e., s. 92
348. Coleman, a.g.e., s. 94
349. Eustace Mullins, *The World Order: Our Secret Rulers*, s. 50-51
350. Banu Avar, "Sevr Mimarlarından Ödül", 9 Kasım 2010, <http://banuavar.com.tr/sevr-mimarlarından-odul-bunu-avar/>
351. *Hürriyet*, 25 Ocak 1994
352. "Batı'nın 7 Haziran sonrası Türkiye projesi", *Aydınlık Avrupa*, 4 Mayıs 2015, <http://www.aydinlikavrupa.eu/index.php/dunya/1/8199-bati-nin-7-haziran-sonrasi-turkiye-projesi.html>
353. "Turkey and the Middle East: Internal Confidence, External Assertiveness", *Chatham House*, Fadi Hakura, Europe Programme, November 2011 - <https://www.chathamhouse.org/publications/papers/view/179761>
354. Onur Öymen, *Bir Propaganda Silahı Olarak Basın*, 2. Baskı, Remzi Kitabevi, 2014, s. 376-377
355. Öymen, a.g.e., s. 378
356. "Irak'ta Kaç Milyon Sivil Öldü?", *Yeni Şafak*, 16 Eylül 2007, <http://www.yenisafak.com/dunya/irakta-kac-milyon-sivil-oldu-68967>
357. "Tony Blair Irak Savaşı İçin Özür Diledi", *En Son Haber*, 25 Ekim 2015, <http://www.ensonhaber.com/tony-blair-irak-savasi-icin-ozur-diledi-2015-10-25.html>
358. "Chilcot raporunda Blair'e sert eleştiriler", *BBC Türkçe*, 6 Temmuz 2016, http://www.bbc.com/turkce/dunya/2016/07/160706_iraq_chilcot_rapor
359. "Alçaklar sadece petrol paylaşımında anlaşamamış", *Yeni Söz*, 10 Temmuz 2016, <http://www.yenisoz.com.tr/alcaclilar-sadece-petrol-paylasiminda-anlasamamis-haber-14269>
360. "İngiltere ve ABD'nin alçak pazarlığı", *Dünya ve Gerçekler*, 9 Temmuz 2016, <http://www.dunyavegerceler.com/haber/39729-ingiltere-ve-abdnin-alckapzarligi.html>
361. Noam Chomsky, *Media Control*, Seven Stories Press, 2002, s. 11; <https://chomsky.info/mediaccontrol01/>
362. Noam Chomsky, *Medya Denetimi: İmmidiast Bildirgesi*, Çev. Şen Süer, 1.b., İstanbul: Tüm Zamanlar Yayıncılık, Ekim 1993, s. 32
363. Eustace Mullins, *The Secrets of the Federal Reserve, Bridger House Publishers Inc.*, 1983, s. 36-37
364. Martin Mann, "Congress Ignores Dirty Money Laundering", *The Spotlight*, 6 Aralık 1999, <http://libertylobby.org/articles/1999/199912.html>
365. Banu Avar, *Hangi Dünya Düzeni?*, 20. Baskı, Remzi Ki-

- tabevi, 2009, s. 25-26
366. Ben Quinn, "Tommy Robinson link with Quilliam Foundation raises questions", *The Guardian*, 12 Ekim 2013, <https://www.theguardian.com/uk-news/2013/oct/12/tommy-robinson-quilliam-foundation-questions-motivation>
367. Vikram Dodd, "Spying morally right, says thinktank", *The Guardian*, 16 Ekim 2009, <https://www.theguardian.com/uk/2009/oct/16/spying-morally-right-says-thinktank>
368. Eric Lichtblau, "Nominee Is Hard Charger on Legal War on Terror", *The New York Times*, 12 Ocak 2005, <http://www.nytimes.com/2005/01/12/politics/nominee-is-hard-charger-on-legal-war-on-terror.html>
369. Nafeez Ahmed, "How Violent Extremists Hijacked London-Based 'Counter-Extremism' Think Tank", *Alternet*, 28 Nisan 2015, <http://www.alternet.org/world/how-violent-extremists-hijacked-london-based-counter-extremism-think-tank>
370. Jonathan Owen, "Islamic State: British fighters make up a quarter of foreign jihadists", *The Independent*, 20 Ağustos 2014, <http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/islamic-state-backgrounder-british-fighters-make-up-a-quarter-of-foreign-jihadists-9681547.html>
371. Jonathan Githens-Mazer - Robert Lambert, "Quilliam on Prevent: the wrong diagnosis", *The Guardian*, 19 Ekim 2009, <https://www.theguardian.com/commentisfree/belief/2009/oct/19/prevent-quilliam-foundation-extremism>
372. "What is the 'British Islam' debate all about?", *5 Pillars*, 8 Şubat 2016, <http://5pillarsuk.com/2016/02/08/what-is-the-british-islam-debate-all-about/>
373. https://www.google.com/maps/d/viewer?hl=en_US&mid=1gDKdv8np5oFWf4BZsA3qoKTn3LQ&ll=18.4796089478043%2C51.328125&z=4
374. Katie Engelhart, "Revealing Quilliam, the Muslim Destroyers of the English Far-Right", *Vice*, 10 Ekim 2013, <https://www.vice.com/sv/article/jm9eqy/quilliam>
375. Vikram Dodd, "Spying morally right, says thinktank", *The Guardian*, 16 Ekim 2009, <https://www.theguardian.com/uk/2009/oct/16/spying-morally-right-says-thinktank>
376. "The Unbreakable Rope – An Exploration of Sexuality in Islam", Free Word Centre, <https://www.freeworldcentre.com/whats-on/exhibitions/unbreakable-rope>
377. Maajid Nawaz, "How Obama Lost the Mideast to Putin", *The Daily Beast*, 23 Şubat 2016, <http://www.thedailybeast.com/how-obama-lost-the-mideast-to-putin>
378. Maajid Nawaz, "How to Beat Islamic State", *The Wall Street Journal*, 11 Aralık 2015, <https://www.wsj.com/articles/how-to-beat-islamic-state-1449850833>
379. Maajid Nawaz, "How ISIS Suckered the West", *Kataeb*, 4 Aralık 2015, <https://www.kataeb.org/articles/2015/12/04/howisis-suckeredthewest>
380. Maajid Nawaz, *Radical: My Journey Out Of Islamist Extremism*, Lyons Press, 2013, s. 121
381. CJ Werleman, *God Hates You....: Making Sense of The Bible*, iBooks
382. Maajid Nawaz, Sam Harris, *Islam and the Future of Tolerance: A Dialogue*, Harvard University Press, 2015, s. 64-65
383. Andrew Hough, "Anti-extremism scheme 'spying on muslims'", *The Telegraph*, 17 Ekim 2009, <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/terrorism-in-the-uk/6353035/Anti-extremism-scheme-spying-on-muslims.html>
384. Nafeez Ahmed, "The circus: How British intelligence primed both sides of the 'terror war'", *Middle East Eye*, 27 Şubat 2015, <http://www.middleeasteye.net/columns/circus-how-british-intelligence-primed-both-sides-terror-war-55293733>
385. Nafeez Ahmed, "The circus: How British intelligence primed both sides of the 'terror war'", *Middle East Eye*, 27 Şubat 2015, <http://www.middleeasteye.net/columns/circus-how-british-intelligence-primed-both-sides-terror-war-55293733>
386. Ed Husain, *The Islamist: Why I Became an Islamic Fundamentalist, What I Saw Inside, and Why I Left*, Penguin Books, 2009, s. 181
387. Husain, a.g.e., s. 143
388. Husain, a.g.e., s. 183
389. Husain, a.g.e., s. 167
390. Husain, a.g.e., s. 173
391. Husain, a.g.e., s. 89
392. Husain, a.g.e., s. 115
393. Husain, a.g.e., s. 41
394. Husain, a.g.e., s. 103
395. "Taking Creative Action Against Prejudice", *Free Word Centre*, 21 Nisan 2016, <https://www.freeworldcentre.com/whats-on/creative-action>
396. "LGBT & straight Muslims march at Pride London", *Peter Tatchell Foundation*, 27 Haziran 2015, <http://www.petertatchellfoundation.org/lgbt-straight-muslims-march-at-pride-london/>
397. BBC3 'Free Speech' 'Can you be Gay and Muslim?' Maajid Nawaz vs Abdullah al Andalusi, Youtube, <https://www.youtube.com/watch?v=DJI7D5hU-mU>
398. Maajid Nawaz, "Why Does Gay Sex Scare Modern Muslims? It Didn't in the Golden Age", *The Daily Beast*, 13 Nisan 2016, <http://www.thedailybeast.com/why-does-gay-sex-scare-modern-muslims-it-didnt-in-the-golden-age>
399. Maajid Nawaz, *Radical: My Journey Out Of Islamist Extremism*, Lyons Press, 2013, s. 216
400. Maajid Nawaz ve Mehdi Hasan, "Age of extremes: Mehdi Hasan and Maajid Nawaz debate", *Newstatesman*, 4 Temmuz 2012, <http://www.newstatesman.com/politics/politics/2012/07/age-extremes-muslim-mehdi-hasan-maajid-mawaz>
401. Jerome Taylor, "Unmasked: the far-right blogger idolised by Breivik", *The Independent*, 5 Ağustos 2011, <http://www.independent.co.uk/news/world/europe/unmasked-the-far-right-blogger-idolised-by-breivik-2332696.html>
402. Hilary Aked, "Is Notorious Islamophobic Think Tank Inspiring More Far-Right Terrorism?", *Alternet*, 26 Ağustos 2015, <http://www.alternet.org/news-amp-politics/notorious-islamophobic-think-tank-inspiring-more-far-right-terrorism>
403. David Machlis, Tovah Lazaroff, "Muslims 'About to Take Over Europe'", *The Jerusalem Post*, 29 Ocak 2007, <http://www.jpost.com/International/Muslims-about-to-take-over-Europe>

404. Hilary Aked, "Is Notorious Islamophobic Think Tank Inspiring More Far-Right Terrorism?", *Alternet*, 28 Ağustos 2015, <http://www.alternet.org/news-amp-politics/notorious-islamophobic-think-tank-inspiring-more-far-right-terrorism>
405. Ali Salim, Islamic Cannibalism, *Gatestone Institute*, 25 Haziran 2013, <https://www.gatestoneinstitute.org/3764/islamic-cannibalism>
406. Soeren Kern, "Child Sex Slavery, Multiculturalism and Islam", *Gatestone Institute*, 24 Mart 2014, <https://www.gatestoneinstitute.org/4226/uk-child-sex-slavery>
407. Hilary Aked, "One of America's Most Dangerous Think Tanks Is Spreading Islamophobic Hate Across the Atlantic", *Alternet*, 23 Kasım 2015, <http://www.alternet.org/investigations/one-americas-most-dangerous-think-tanks-spreading-islamophobic-hate-across-atlantic>
408. A.g.m.
409. A.g.m.
410. Stanford Encyclopedia of Philosophy "Karl Popper", <https://plato.stanford.edu/entries/popper/>
411. *The Philosophy of Karl Popper*, chttp://www.stoa.org.uk/topics/popper/kp1.pdf
412. Karl Popper, (1976), *Unended Quest. An Intellectual Autobiography*, LaSalle, IL: Open Court, s. 167
413. *Karl Raimund Popper'in Bilim Felsefesi Nedir?*, http://www.felsefe.gen.tr/karl_raimund_popper_bilim_felsefesi.asp
414. Karl Popper, (1976), *Unended Quest. An Intellectual Autobiography*, LaSalle, IL: Open Court, s. 168
415. Popper, a.g.e., s. 172
416. <https://www.opensocietyfoundations.org/search?key=LGBT>
417. Adaletin T Hali, <https://aciktoplumvakfi.org.tr/projeler/adaletin-t-hali/>
418. Türkiye'de LGBTİ hareketi, <https://aciktoplumvakfi.org.tr/projeler/turkiyede-lgbtı-hareketi/>
419. Adnan Öksüz, "Soros'tan Dudak Ucuqlatan Destekler Kime!", *Milli Gazete*, 5 Ocak 2016, http://www.milligazete.com.tr/sorostan_dudak_ucuqlatan_destekler_kime/adnan_oksuz/kose_yazisi/27727
420. Open Society Foundations, "George Soros" <https://www.opensocietyfoundations.org/people/george-soros>
421. "Keynote Conversation: Europe and the Arc of Instability", <https://www.chathamhouse.org/london-conference-2015/agenda/keynote-conversation-europe-and-arc-instability>
422. "Afghan Insurgency: Political Options and Humanitarian Implications", <https://www.chathamhouse.org/events/view/156077>
423. Turkmenistan's Domestic and Foreign Policy, <https://www.chathamhouse.org/publications/papers/view/180329>
424. "The EU's Africa Foreign Policy after Lisbon", <https://www.chathamhouse.org/events/view/179149>
425. "Kenya and Uganda: Countering Terrorism with Human Rights Abuses?", <https://www.chathamhouse.org/events/view/187309>
426. "Ukraine: Yanukovych is Caught in His Own Trap", <https://www.chathamhouse.org/media/comment/view/196135>
427. "Does Britain Matter in East Asia?", <https://www.chathamhouse.org/publication/does-britain-matter-east-asia>
428. "An Emerging Morocco in a Changing Regional Environment", <https://www.chathamhouse.org/events/view/157137>
429. "Giving Circles and Groups", <https://www.chathamhouse.org/philanthropic-support/giving-circles-and-groups>
430. Chatham House'un Uluslararası hukuk programı bunun bir örneğidir. Ayrintılı bilgi için bakınız: <https://www.chathamhouse.org/about/structure/international-law-programme/funding>; Rusya ve Avrasya programı, Açık Toplum Vakıflarının fonladığı Chatham House programlarından birisidir. Ayrintılı bilgi için bakınız: <https://www.chathamhouse.org/about/structure/russia-eurasia-programme/funding>
431. Rahmi Şeyhoğlu, "Açık Toplum ve Karl Raimund Popper", *TASAV*, Makale No. 8 / Mart 2014, s. 15 http://tasav.org/usr_img/yayinlar/makaleler/makale_15_shy_8_popper_Seyhoglu_son.pdf
432. "İşte Derin Darbenin Kodları", *Milli Gazete*, <http://m.turkiyegazetesi.com.tr/gundem/43541.aspx>
433. Suat Tayfun Toprak, "Medya Bağlamında Renkli Devrimler ve "Arap Baharı" Süreçlerinin Karşılaştırmalı Analizi", *Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi İİBF DERGİSİ*, Aralık 2014, 9 (3), s. 234
434. Y. Bostan (2005), "Doğu Avrupa ve Kafkaslar 'da Renkli Devrimler: Süreç analizi", *Ekopolitik*, STK Dosyası, s. 10
435. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 102
436. Avar, a.g.e., s. 106
437. "Soros'un Çocukları Yandi", *Yeni Şafak*, 16 Mart 2017, <http://www.yenisafak.com/dunya/sorosun-cocuklari-yandi-2628989>
438. George Soros'tan 'Gezi' itirafi, <http://www.star.com.tr/guncel/george-sorostan-gezi-itirafi-haber-1068455/>
439. Misir Cumhurbaşkanı Sisi İngiltere'de gösterilerle karşılandı, BBC, 5 Kasım 2015, http://www.bbc.com/turkce/haberler/2015/11/151105_sisi_londra_gosteriler
440. Suat Tayfun Toprak, *Medya Bağlamında "Renkli Devrimler" ve "Arap Baharı" Süreçlerinin Karşılaştırmalı Analizi*, Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi İİBF DERGİSİ, Aralık 2014, 9 (3), s.240
441. Banu Avar, Yugoslavya Dersleri, Kasım 2010, <http://banuavar.com.tr/yugoslavya-dersleri/>
442. "Paralar Soros'tan mı?", *Yeni Asya*, 15 Haziran 2013, http://www.yeniasya.com.tr/gundem/paralar-soros-tan-mi_156803
443. Tony Cartalucci, CIA Coup-College, *Activist Post*, 18 Şubat 2011, <http://www.activistpost.com/2011/02/cia-coup-college.html>
444. Carl Gibson ve Steve Horn, "Wikileaks Docs Expose Famed Serbian Activist's Ties to 'Shadow CIA'", *In These Times*, 2 Aralık 2013, http://inthesetimes.com/uprising/entry/15945/wikileaks_docs_expose_famed_serbian_activists_ties_to_shadow_cia
445. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 89
446. Andrew Korybko, Hybrid Wars: The Indirect Adaptive Approach to Regime Change, Institute For Strategic Studies and Predictions, <https://orientalreview.org/wp->

- content/uploads/2015/08/AK-Hybrid-Wars-updated.pdf
447. "ABD'li özel istihbarat kuruluşu Stratfor'dan darbe yönendirmeleri", *Milliyet*, 28 Temmuz 2016, <http://www.milliyet.com.tr/abd-li-ozel-istihbarat-kuruluşu-gundem-2285537/>
448. a.g.m.
449. a.g.m.
450. "WikiLeaks: Stratfor, Gülen cemaatiyle medya ortaklıği için çalıştı", *T24*, 3 Mart 2012, http://t24.com.tr/haber/wikileaks-stratfor-gulen-cemaatiyle-medya-or-takligi-icin-calisti_198424
451. Nihal Bengisu Karaca, "Soros'un İtirafı", *Habertürk*, 12 Kasım 2015, <http://www.haberturk.com/yazarlar/nihal-bengisu-karaca/1152108-sorosun-itirafi>
452. "Açık Toplum Vakfı'ndan Can Paker'e zehir zemberek sözler", *Hürriyet*, 15 Ağustos 2013, <http://www.hurriyet.com.tr/acik-toplum-vakfindan-can-pakere-zehir-zemberek-sozler-24510759>
453. Nihal Bengisu Karaca, Soros'un İtirafı, *Habertürk*, 12 Kasım 2015, <http://www.haberturk.com/yazarlar/nihal-bengisu-karaca/1152108-sorosun-itirafi>
454. Nihal Bengisu Karaca, "Soros'un İtirafı", *Habertürk*, 12 Kasım 2015, <http://www.haberturk.com/yazarlar/nihal-bengisu-karaca/1152108-sorosun-itirafi>
455. "O piyanist Ukrayna'da ortaya çıktı", *Hürriyet*, 24 Nisan 2014, <http://www.hurriyet.com.tr/o-piyanist-ukraynada-ortaya-ciktig-26268400>
456. "Taksim için atılan bu tweet pes dedirtil!", *Vitrin Haber*, 2 Haziran 2013, <http://www.vitrinhaber.com/gundem/taksim-icin-atilan-bu-tweet-pes-dedirtil-h2911.html>
457. "CNN International'dan Kazlıçeşme fotoğrafı için özür", *Hürriyet*, 15 Temmuz 2013, <http://www.hurriyet.com.tr/cnn-internationaldan-kazlicesme-fotografi-icin-ozur-23730158>
458. Doğu Perinçek, *Karen Fog'un E-Postalari*, Kaynak Yayımları, 2002
459. Perinçek, a.g.e.
460. "Büyükada'daki sir toplantıının amacı belli oldu", *Takvim*, 20 Temmuz 2017, <http://www.takvim.com.tr/guncel/2017/07/20/buyukadadaki-sir-toplantinin-amaci-belli-oldu>
461. "Büyükada'da 2. gezi toplantısı", *Aksam*, 7 Temmuz 2017, <http://www.aksam.com.tr/guncel/buyukadada-2-gezi-toplantisi/ haber-640432>
462. "Büyükada'daki ihanet zinciri", *Güneş*, 20 Temmuz 2017, <http://www.gunes.com/gundem/buyukada-daki-ihane-zinciri-805355>
463. A.g.m.
464. Erhan Öztürk, "O gece bu otelde CIA mesaideydi!", *Sabah*, 26 Temmuz 2016, <http://www.sabah.com.tr/gundem/2016/07/26/o-gece-bu-otelde-cia-mesaideydi>
465. A.g.m.
466. Graham Fuller, "The Gulen Movement Is Not a Cult — It's One of the Most Encouraging Faces of Islam Today", *Huffington Post*, http://www.huffingtonpost.com/graham-e-fuller/gulen-movement-not-cult_b_11116858.html
467. "Büyükada'daki sir toplantıda yeni detaylar! Otelin arka kisminda", *Internet Haber*, 11 Temmuz 2017, <http://www.internethaber.com/buyukadadaki-sir-toplantida-yeni-detaylar-otelin-arka-kisminda-1792058h.htm>
468. "Hillary Clinton's Libyan Fingerprints", *Consortium News*, 7 Temmuz 2016, <https://consortiumnews.com/2016/07/07/hillary-clintons-libyan-fingerprints/>
469. Lizzie Dearden, "Arab Spring 'cost affected countries \$830 billion', report claims", *Independent*, 15 Aralık 2015, <http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/arab-spring-cost-affected-countries-830-billion-report-claims-a6774421.html>
470. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 133
471. "No Early Exit: NATO's Continuing Challenge in Bosnia", *Crisis Group*, 22 Mayıs 2001, <http://old.crisis-group.org/en/regions/europe/balkans/bosnia-herzegovina/110-no-early-exit-natos-continuing-challenge-in-bosnia.html>
472. Michael Barker, "Imperial Crusaders For Global Governance", *Swans*, 20 Nisan 2009, <http://www.swans.com/library/art15/barker18.html>
473. ICG, "Intermediate Sovereignty as a Basis for Resolving the Kosovo Crisis", 9 Kasım 1998. (Bu rapor, the Public International Law and Policy Group tarafından grup adına hazırlanmıştır. Bu kurum da Soros tarafından kurulan Carnegie'e aittir); ICG, "Kosovo: The Road to Peace", 12 Mart 1999, <https://www.crisisgroup.org/europe-central-asia/balkans/kosovo/kosovo-road-peace>
474. "Milosevic's Aims in War and Diplomacy", ICG, 11 Mayıs 1999, <https://www.crisisgroup.org/europe-central-asia/balkans-serbia/milosevics-aims-war-and-diplomacy>
475. Tony Cartalucci, "International Crisis Group Sweating over Syria", *Land Destroyer Report*, <http://landdestroyer.blogspot.com.tr/2011/05/international-crisis-group-sweating.html>
476. Bernard Lewis, "The Roots of Muslim Rage", *The Atlantic*, Eylül 1990, <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/1990/09/the-roots-of-muslim-rage/304643/>
477. A.g.m.
478. "Bernard Lewis", *EIR Strategic Studies*, 25 Ocak 2002, s. 46, http://www.larouchepub.com/eiw/public/2002/eirv29n03-20020125/eirv29n03-20020125_044-samuel_p_huntington.pdf
479. Iran: Crescent of Crisis, *Time*, 15 Ocak 1979, <http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,919995,00.html>
480. A.g.m.
481. Joseph Brewda, "New Bernard Lewis Plan Will Carve up the Mideast", *EIR Strategic Studies*, 30 Ekim 1992, s. 26, http://www.larouchepub.com/eiw/public/1992/eirv19n43-19921030/eirv19n43-19921030_026-new_bernard_lewis_plan_will_carve.pdf
482. Bernard Lewis, "Rethinking the Middle East", Foreign Affairs, Sonbahar 1992, <https://www.foreignaffairs.com/articles/middle-east/1992-09-01/rethinking-middle-east>
483. Lewis, a.g.m.
484. Ralph Peters, Blood Borders: How a Better Middle East Would Look, *Armed Forces Journal*, 1 Haziran 2006, <http://armedforcesjournal.com/blood-borders/>
485. Mahdi Darius Nazemroaya, "Plans for Redrawing the Middle East: The Project for a 'New Middle East'", *Global Research*, 18 Kasım 2006, <http://www.globalre>

- search.ca/plans-for-redrawing-the-middle-east-the-project-for-a-new-middle-east/3882
486. Adam Ciralsky, "Tycoon, Contractor, Soldier, Spy", *Vanity Fair*, Ocak 2010, <http://www.vanityfair.com/news/2010/01/blackwater-201001>
487. İsmet Berkcan, "Demokrasiden ayrılmadan mücadelenin anlamları...", *Hürriyet*, 22 Ekim 2011, <http://www.hurriyet.com.tr/demokrasiden-ayrilmadan-mucadelenin-anlami-19052169>
488. "Erik Prince gizlice Türkiye'ye gelmiş", *Hedef Halk*, 25 Ocak 2016, <http://www.hedefhalk.com/erik-prince-gizlice-turkiyeye-gelmis-643770h.htm>
489. Chris McGreal, "Wikileaks reveals video showing US air crew shooting down Iraqi civilians", *The Guardian*, 5 Nisan 2010, <https://www.theguardian.com/world/2010/apr/05/wikileaks-us-army-iraq-attack>
490. "Documented civilian deaths from violence", *Iraq Body Count database*, Retrieved 9 Ocak 2015, <https://www.iraqbodycount.org/database/>
491. Priyanka Boghani, "A Staggering New Death Toll for Syria's War — 470,000", *PBSonline*, 11 Şubat 2016, <http://www.pbs.org/wgbh/frontline/article/a-staggering-new-death-toll-for-syrias-war-470000/>
492. "About 465 thousand persons were killed in 6 years of the =Syrian revolution and more than 14 million were wounded and displaced", Syrian Observatory for Human Rights, <http://www.syriahr.com/en/?p=62760>
- 493 William Zinsser, *On Writing Well*, 2016, s. 14
494. "İran tarafından sürekli dile getirilen 'İngiliz Şiiliği' nedir?", *Fars Haber Ajansı*, 20 Ocak 2016, <http://tr.farsnews.com/world/news/13941030000647>
495. Kathryn Spellman, *Religion and Nation; Iranian Local and Transnational Networks in Britain*, Berghahn Books, 2004, Oxford
496. <http://touch.hursed.net/Dunya/173456-ingiliz-Siiliği-Siyonizm-kadar-tehlikeli.html>. İngiliz Şiiliğinin perde arkası (21 Mayıs 2015), 497. <http://intizar.web.tr/darutakrib/haber/1813/ingiliz-siiliginin-perde-arkasi>
498. "Hamaney: Ehl-i Sünnet'e hakaret etmek İngiliz Şiiğidir", <http://www.timeturk.com/hamaney-ehl-i-sünnet-e-hakaret-etmek-ingiliz-siiliği-dir/haber-295079>
499. "Makasın İki Ağızı; Amerikan Sünniligi-İngiliz Şiiliği", *Ehl-i Beyt Alimleri Derneği*, 18 Aralık 2016, http://www.ehlibeytalimleri.com/amerikan-sunniliği-ve-ingiliz-siiliği-makasın-iki-agzi-gibiler-_d11340.html
500. "İngiliz Şiiliği en kısa zamanda ortadan kaldırılmalıdır", *İntizar*, 15 Mart 2015. <http://intizar.web.tr/guncel/haber/1570/ingiliz-siiliği-en-kısa-zamanda-ortadan-kaldırılmalıdır#.WZRE-3cjHxQ>
501. "Erdoğan: 'Benim dinim Sünnilik de değildir Şiilik de değildir...', *Milli Gazete*, 14 Nisan 2016, <http://www.milligazete.com.tr/haber/943983/erdogan-benim-dinim-sunnilik-de-degildir-siilik-de-degildir>
502. "Erdoğan: 'Bizim Şiilik diye bir dinimiz yok. Bizim Sünnilik diye bir dinimiz de yok'", *Mynet*, 28 Nisan 2016, <http://www.mynet.com/haber/guncel/erdogan-bizim-siilik-diye-bir-dinimiz-yok-bizim-sunnilik-diye-bir-dinimiz-de-yok-2428869-1>
503. Harun Yahya, Attention: British Shiism, *Katheon*, 21 Aralık 2016, <http://katehon.com/article/attention-british-shiism>
504. "Erdoğan: Mezhepcilik fitnedir", *Aljazeera Türk*, 14 Nisan 2016,
- <http://www.aljazeera.com.tr/haber/erdogan-mezhepcilik-fitnedir>
505. "Ayetullah Arafi: İngiliz Şiiliği Ehlibeyt Maarifine Vurulan En Ağır Darbedir", *Ehl-i Beyt Haber*, 2 Şubat 2015, <http://www.ehlibeythaber.net/ayetullah-arafi-ingiliz-siiliği-ehlibeyt-maarifine-vurulan-en-agir-darbedir/>
506. "İngiliz Şiijinin İç Yüzünü Araştırma Ulusal Sempozyumu'nun raporu", *İntizar*, 4 Mayıs 2016, <http://intizar.web.tr/G%C3%BCncel%20Haberler/haber/2426/ingiliz-siiliginin-ic-yuzunu-arastirma-ulusal-sepozyumunun-raporu#.WXICWdOGPxQ>
507. A.g.m.
508. A.g.m.
509. A.g.m.
510. Eustace Mullins, *The World Order: A Study in Hegemony of Parasitism*, Ezra Pound Institute of Civilization, 1985, s. 48
511. Margaret Fay, Johannes Hengstenberg and Barbara Stuckey, "The Influence of Adam Smith on Marx's Theory of Alienation", *Science and Society*, Vol. 47, Yaz 1983, s. 129-151
512. Bernard Weinraub, "In London, Too, Lenin Is Remembered", *New York Times*, 22 Nisan 1970, <http://www.nytimes.com/1970/04/22/archives/in-london-too-lenin-is-remembered.html>
513. V. I. Lenin, *Materialism and Empirio-criticism Critical Comments on a Reactionary Philosophy*, <https://www.marxists.org/archive/lenin/works/1908/mec/>
514. Drink in the pub where Lenin and Stalin first met, 22 Şubat 2010, <http://www.tiredoflondontiredoflife.com/2010/02/drink-in-pub-where-lenin-and-stalin.html>
515. Alan Sennett, *Revolutionary Marxism in Spain 1930-1937*, Historical Materialism Book, 2014, s. 21
- 516 Anthony C. Sutton, *Wall Street and the Bolshevik Revolution*, Arlington House, 1974
517. V. I. Lenin, "The Fifth Congress of the Russian Social-Democratic Labour Party", <https://www.marxists.org/archive/lenin/works/1907/5thcong/index.htm>
518. Deanna Springola, *The Ruling Elite: The Zionist Seizure of World Power*, Trafford Publishing, 2012, s. 575
519. Dr. John Coleman, *Diplomacy by Deception: An Account of the Treacherous Conduct by the Governments of Britain and the United States*, Bridger House Publishers, 1993, s. 132
520. Coleman, a.g.e., s. 134
521. Trump Just Uncovered Soros' Plot To Start Violent Revolution To Overthrow Him, <http://www.m2voice.com/trump-just-uncovered-soros-plot-start-violent-revolution-overthrow/>
522. Edward R. Pease, *A History of the Fabian Society*. New York: E.P. Dutton & Co., 1916
523. "The History of Essex Hall by Mortimer Rowe, Lindsey Press, 1959, chapter 5". Unitarian.org.uk. Archived from the original on 16 January 2012. Retrieved 2 January 2012
524. Fabian Society, *The Fabian Story*, <http://www.fabians.org.uk/about/the-fabian-story/>
525. "The Fabian Society: a brief history", *The Guardian*, 13 Ağustos 2001, <https://www.theguardian.com/politics/2001/aug/13/thinktanks.uk>
526. Kevin Morgan, *Labour Legends and Russian Gold: Bol-*

- shevism and the British Left, Part 1.* London: Lawrence and Wishart, 2006; s. 63
527. John Groser (1950), "Does socialism need religion?", *Fabian Tract* No.284, s. 9 <https://digital.library.lse.ac.uk/collections/fabiansociety/tractssubject>
528. William Morris (1903), "Communism", *Fabian Tract* No.113. s. 11-12, <https://digital.library.lse.ac.uk/collections/fabiansociety/tractssubject>
529. Encyclopedi Britannica, *Quintus Fabius Maximus Verrucosus*, <https://www.britannica.com/biography/Quintus-Fabius-Maximus-Verrucosus>
530. Quoted in A.M. McBriar, *Fabian Socialism and English Politics, 1884–1918*. [1962] Cambridge: Cambridge University Press, 1966; s. 9. <http://www.fabians.org.uk/about/the-fabian-story/>
531. Blair'den popülist siyasete karşı enstitü", Anadolu Ajansı, 2 Aralık 2016, <http://aa.com.tr/tr/dunya/blair-den-populist-siyasete-karsi-enstitu/698101?amp=1>
532. Rachel Verdon, *Lyme Disease and the SS Elbrus*, Elderberry Press LLC, Oakland / Oregon, ISBN 978-1-934956-43-4, s. 57
533. Jon B. Perdue, *The War of All the People: The Nexus of Latin American Radicalism and Middle Eastern Terrorism* (1st ed.). Washington, D.C.: Potomac Books., 2012, s. 97, ISBN 1597977047
534. "The Fabian Window", <http://www.lse.ac.uk/alumni/LSEConnect/LSEMAGazine/pdf/summer2006/Fabian-Window.pdf>
535. "Wit, wisdom and Windows", BBC, <http://news.bbc.co.uk/1/hi/magazine/4944100.stm>
536. Ioan Ratiu, *The Milner-Fabian Conspiracy: How an International Elite is Taking Over and Destroying Europe, America and the World*, Richmond, Free Europe Books; 1st edition, 2012 ISBN 978-0957426207
537. İşçi Partisi'nin 1964 manifestosu
538. *Fabian News*, Eylül 1897
539. Ioan Ratiu, *The Milner-Fabian Conspiracy: How an International Elite is Taking Over and Destroying Europe, America and the World*, Richmond, Free Europe Books; 1st edition, 2012 ISBN 978-0957426207
540. <https://digital.library.lse.ac.uk/search?q=Darwin>
541. <https://digital.library.lse.ac.uk/search?q=LGBT>
542. Annie Besant, *The Future Socialism*, Bibby's Annual (reprinted by Adyar Pamphlet)
543. Bernard Semmel, *Imperialism and Social Reform: English Social-Imperial Thought 1895–1914* (New York: Anchor, 1968), s. 61
544. Victoria Drey, "Bernard Shaw: I can't die without having seen the USSR", *Russia Beyond*, 26 Temmuz 2016, https://www.rbtb.com/arts/literature/2016/07/26/bernard-shaw-i-can-t-die-without-having-seen-the-usr_615147
545. Ioan Ratiu, *The Milner-Fabian Conspiracy: How an International Elite is Taking Over and Destroying Europe, America and the World*, Richmond, Free Europe Books; 1st edition, 2012 ISBN 978-0957426207 s. 85-86
546. B.K. Nehru (Spring 1990), "Socialism at crossroads", *India International Centre Quarterly*, 17 (1): 1-12. JSTOR 23002177
547. Padma Desai and Jagdish Bhagwati (April 1975). "Socialism and Indian economic policy", *World Development*, 3 (4): 213–21. doi:10.1016/0305-750X(75)90063-7
548. Dunham, William Huse (1975), *From Radicalism to Socialism: Men and Ideas in the Formation of Fabian Socialist Doctrines, 1881–1889*, History: Reviews of New Books. 3 (10): s. 263 <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/03612759.1975.9945148>
549. Michael Barr (March 2000). "Lee Kuan Yew's Fabian Phase". *Australian Journal of Politics & History*. 46 (1): 110–26. doi:10.1111/1467-8497.00088
550. Amatzia Baram (Spring 2003) "Broken Promises", Wilson Quarterly, Woodrow Wilson International Center for Scholars.
551. L. M. Kenny (Winter 1963–1964). "The Goal of Arab Unification". *International Journal*. 19 (1): 50–61. JSTOR 40198692. doi:10.2307/40198692
552. Kamel S. Abu Jaber (Spring 1966) "Salāmah Mūsā: Precursor of Arab Socialism". *Middle East Journal*. 20 (2): 196–206. JSTOR 4323988
553. Amatzia Baram (Spring 2003) "Broken Promises". Wilson Quarterly. Woodrow Wilson International Center for Scholars.
554. "Fabian Socialism, Get Ready – Like It Or Not, Here It Comes!", *Before It's News*, 23 Ocak 2015, <http://beforeitsnews.com/new-world-order/2015/01/fabian-socialism-get-ready-like-it-or-not-here-it-comes-3586.html>
555. William D.P. Bliss (ed.), *The Encyclopedia of Social Reforms*. Third Edition. New York: Funk and Wagnalls Co., 1897; s. 578.
556. "Fabian Socialism, Get Ready – Like it or Not Here it Comees!", *Before it's news*, <http://beforeitsnews.com/new-world-order/2015/01/fabian-socialism-get-ready-like-it-or-not-here-it-comes-3586.html>
557. "Allen West: I've 'Heard' 80 House Democrats Are Communist Party Members", *Huffington Post*, 11 Nisan 2012. http://www.huffingtonpost.com/2012/04/11/allen-west-democrats-communist-party_n_1417279.html
558. Leo Valiani, Socialismo liberale. Carlo Rosselli, tra Critica Sociale e Fabian Societ, http://www.criticasciole.net/index.php?&lng=ita&function=rivista&pid=page&year=2009&id=0004176&top_nav=archivio_2009&sintesi=1
559. Erik Jones ve GianFranco Pasquino, *Italian Politics*, Oxford University Press, 1. Baskı 2015 ISBN 978-0-19-966974-5 s.458
560. Sicilian Fabian Society, <http://www.fabiana.it/blog/?p=1>
561. Mustafa Kemal Atatürk'ün Milli Birlik ve Milli Egenmenlik Üzerine Sözleri, TBMM, https://www.tbmm.gov.tr/kultursanat/me_ata_soz.htm
562. Ferit Celal Güven, *Ülkü Dergisi*, Cilt: XII, Sayı: 70, 1938, s. 314

Kitabımızın ilk baskısında mizanpjaj aşamasında bazı teknik hatalar olmuştur. Bu hatalar elinizdeki baskıkda düzeltilmiştir.
